

مەنزىلەتلىك پەنلەر بىرلىشىپ چىقىرىش

گى دۆمۈپەسان

"پيىر و جان"، "بىل ئام"

منتدى إقرأ الثقافي
كۆ رومان

www.iqra.ahlamontada.com

وەرگىزىلگەن:

ھەمەكەرىم عارف

گى دۆمۆپە سان

"پيىر و جان"، "بىل ئام"

كۆ رۆمان

وەرگىرانى:

حەمە كەرىم عارف

۲۰۲۲

سەرچاوه‌کانی نهم وەرگێڕانه:

پیر و جان / رواية / نزار أباطة، بول كواتلان / دارطلاس للدراسات و
الترجمة و النشر / الطبعة الاولى / ١٩٨٩.

گی دو موپاسان / بل نامی

ترجمه: پرویز شهدی / انتشارات مجید چاپ اول، تهران. ١٣٨٤.

دهزگای رۆشنبیری جهمال عیرفان

بلاوکراوه‌کانی ناوه‌ندی توێژینه‌وه‌ی ئه‌ده‌بیه‌ی

عه‌بدولپه‌حمان زه‌بیعی ٢٠٢٢

زن‌جیره: (٩١)

به‌پێوه‌به‌ری ده‌زگا:

سیروان جه‌مه‌سه‌عید جه‌مه‌خورشید

☎ Tel: 0533202936 07701549509

✉ email: jamalerfan99@gmail.com

f jamal erfane cultural foundation

www.jamalerfan.com

ناونیشان: سلێمانی، شه‌قامی سالم، به‌رامبه‌ر ماکسی مۆل

گى دۆمۆپەسان

"پيىر و جان"، "بيل ئام"

كۆرۈمان

وەرگىپرانى:

حەمە كەرىم عارف

۲۰۲۲

"پيیر و جان"، "بیل نام"

کۆ پۇمان

نووسەر: گى دۆمۆپەسان

وەرگىترانى: خەمە كەرىم عارف

دیزاينى ناوۋە: ئومىد محەمەد

دیزاينى بەرگ: ئارام عەلى

نۆرەى چاپ: چاپى يەكەم: ۲۰۲۲

تىراژ: ۱۰۰۰ دانە

نرخ: ۱۰۰۰۰ دىنار

چاپ: چاپخانهى تاران

ماڧى ئەم كىتپە پارىزراۋە بۆ دەزگای رۆشنىيىرى جەمال عىرفان، ھىچ كەسك ماڧى

لەبەرگرتنەۋەى نىيە، جا گەر بە شىۋەى ئەلىكترۇنى، كاغەزى، وىنەيى، يان ھەر شىۋازىكى تر بىت.

پږست

پيروجان

۹.....وته يهک

۱۷.....پيروجان

۲۲۷.....فهرمه نگوک

بيل نام

۲۵۷.....به شی يه که م

۵۵۳.....به شی دووم

پیر و جان

وتەيەك

كى دو موپاسان، نووسەرى فەرەنسايى لە 1850/8/5، لە كۆشكى "مىرومانسنىل" ى ھەشت كىلۆمەترى دىپ دىتە دىئاوھ. لور دو موپاسان، ۋەكو دايكىك دەيەوئىت كورپەكەى بە دەستور و داب ۋەنەرىتتىن ئەشرافيانەى مالباتەكەى خۆى پەرۋەردە بكات.

بابى، واتە گوستاف دو موپاسان، ھىچ پىشىنەيەكى ئەشرافى نەبوو، يانى ئەشراف زادە نەبوو، ئىدى ژيانى خىزاندارى ئەم ژن و پىاۋە بەھۆى غروورى ژنەكە و سەرسەرىتى و لامىژىي نەپنى پىاۋەكەو، ھەمىشە ناخۇش و بە ئاژاۋە بوو ۋە كەشكى ئارام و ئاسوودە بۇ ئەم كورپىژگە ھەستىارە نەپەخساۋە. ئىدى بەھۆى كىشماكىش و شەپە دەنوۋكى بەردەوامى ئەم دايك و باۋكەو، بەرەبەرە نىشانەنن خەمىنى و پەشپىنى لە كورپەكەدا پەيدا دەبىت و باندۆر و كارىگەرىي شەپ و ئاژاۋە و ناكۆكى بەردەوامى ئەم دايك و باۋكەى تا مردن لە كۆل نابىتەو.

لور دو موپاسان، لە نامەيەكيا بۇ نىكتىرىن دۆستى خۆى، گوستاف فلوپىر، سەبارەت بە كورپەكەى، دەلىت: "نە زەۋقى ھىچى ھەيە، نە ھەزى لە ھىچە، نە كەس خۇش دەۋى، نە ھىچ جۆرە مەيل و ئارەزوۋىەك، نە ھىچ بەرزەفپىيەك و ئومىدۋارىيەك نانۋىتى."

پىش ئەۋەى كى بگاتە تەمەنى دوازە سالى، باۋك و دايكى لىكىدى جىادەبنەۋە سەپەرشتى كورپەكە، بە دايكى دەسپىزدرىت. لور دو موپاسان، كە دەيەۋى كورپەكەى بە

داب و نه ریت و ده ستووری نه شرافیا نه ی خوی په روه رده بکات، فیر کړدن و په روه رده ی نه و به کابرایه کی که شیش ده سپیریت. لسی نه خلاق و خووی کومیدیا نه ی یاروی که شیش، ته نیا سه لیکه و به هره ی ته نز و ته نزگه ری له لای موپاسان ده ها پوژینیت.

له ته مه نی سیازده سالیډا به ناچار ی بډ قوتا بخانه ی ئولی " ئیفتوت " ی ده نیریت. ئیدی ناخوشی بینای قوتا بخانه که و خه مئه نگیزی قوتا بخانه که هینده ی دی خه مینی و نا ئومیدی گی، زیاد ده کات. گی که له مالی خویان فیری نه وه بوو، هه موو پوژي خوی بشوات، لیره شتی وای بډ نه ده لوا و نه مه ی زور له بهر گران بوو. ناچار بډ سرگه رمکردنی خوی، پرووی کرده خویندنه وه ی نه م کتیب و به ره مانه ی که خویندنه وه یان له قوتا بخانه ی نا فیری قه ده غه بوو. له ژیر باندوړ و کاریگه ری فیکتور هوگودا، که و ته نوو سینی شیعرین پومانتيکی. ئیدی له م سه روبه نده دا زهوق و سه لیکه ی نه ده بی له لا په یدا بوو..

لور دومو پاسان، کوپه که ی له ته مه نی هه فده سالیډا، له کاتیکا دوو چاری خه موکی و سستی نه عساب بوو بوو، له قوتا بخانه ی " ئیفتوت " ده ردینیت. موپاسان، دوا ی نه وه ی ماليجه و ده رمان ده کريت، له سالی 1868 دا ده چيته ئاماده یی شاری پوین، له 1869/10/27. به ده ره جه ی ئیمتياز، شاده تنامه ی قوناغی دووه می ئاماده یی له به شی نه ده بیاتدا و ده ده گريت و له هه مان شاردا ئاکنجی ده بیت.

موپاسان له روڼ دا، ئاشنایه تی دهگه ل ئه دیبیکي چل و
 شه ش سالاندا، به نیوی لويس بویه، په یدا دهکات، ئه م شاعیر
 و درامانوسه که له پوین دا، سه رقالي کتیبفرؤشی بوو،
 زور شتی گرینگ دهرباره ی هونه ری نووسه راتی فیری
 موپاسان دهکات و نهینی سه رکه وتنی ئه ده بی، واته کوئنه دان
 و کاری به رده وامي پی ده ناسینی.

موپاسان له م قوناغه دا به کومه کی لويس بویه وگوستاف
 فلویرر که له لایه که وه نزیکترین دوستی دایکی بوو و لایه کی
 دییه وه پازقان و مه حره می پازی لويس بویه بوو، ده که ویته
 خویندنه وه و هه لسه نکاندنی به ره مه کانی بالزاک و دهرس
 و په ندی زور باشیان لیوه رده گریت و به شتویه کی جدی
 ده ست به نووسین دهکات.

موپاسان له ئوکتوبه ری/ 1869 دا بۆ پاریس ده پوات
 تا له وینده ر و له به شی ماف دا دریژه به خویندن بدات، به لام
 به هوی هه لگیرسانی شه ری نیوان پروس و فهره نساوه،
 ناچار ده پوات بۆ عه سکه ری. ئیدی له و ژینگه یه دا، په ی به
 ده سیسه و فنده ل فیلی سوپایان و سیاسه توانانی سه ر به
 چینه بالاکان ده بات و ئیدی له و سالاندا، به ره به ره چ
 سه به رته به وان و چ سه به رته به جه نگ، پق و کینه ی
 ده که ویته دل، که ئه مه ی زور به جوانی له به ره مه کانی دا
 هونه راندوه...

موپاسان ته مه نی لاوی له کاروباری کارگیری
 زه و قکوژی ئه و سه رده مه دا به سه ر ده بات. هه وه لچار له
 وه زاره تی ده ریوانی و که شتیرانی و پاشان له وه زاره تی

پهروهېده و فیرکردن دا، وهکو فهرانېهر دامه زرا... له م
 سهروبهنده، زور شتی دهرباره ی ژيانی فهرانېهران وهکو
 تووژیکي گه وره ی ورده بورژوازی شاری، بو دهرکهوت و
 له لا که له که بوو که پاشان بوو به هه وین و ئامیانی چهن دین
 شاکاری نه ده بی.

به لام موپاسان، هه زوو له کارین کارگيری بيزار
 ده بیټ و پوژ به پوژ باری دهر وونی خراتر ده بیټ، له
 دایه رکه ی خویدا، خو ی به زندانی ده زانی، له نو فهمبه ری
 1878 دا له نامه یه کدا بو فلوویر دهنووسیت: " ژووری
 کاره که م، دوزه خیکه له و گوړه. " که میک دواتر و له
 نامه یه کی دیدا به مجوره سکالا ده باته بهر فلوویر: " من تا
 بینا قاقا له پوخله واتا پوچووم، له داخ و په ژاره یه کی بی
 وینه دا نقووم بووم. "

له ماوه ی ئه م هه شت ساله دا ته نیا په ناگه ی ئه و ده بیټ به
 سروشت و ته بیعت، ئه م جاره یان خوو ده داته رو باری
 سین و مه له و مه له وانی و به له مرانی و که پیچه که خه م و
 په ژاره دهر وونی و سایکوژییه کانی دهره وینیته وه... ئه م
 سهروبهنده ده بیټه سه رچاوه و ئیلهام به خشی که لیک له
 چیروکه کورته کانی دهرباره ی به له مرانی له رو باری سین
 دا.

دیاره فلوویر، دهریکي یه جگار گه وره، له په روه رده ی
 فیکری و نه ده بی ئه ودا ده بینی و زور به ی هره زوری
 چیروکه کانی به فیلته ری ئه ودا تیده په ریت و به چیروک و
 نووسینه کانیدا ده چیته وه و پوخته یان ده کات. موپاسان

هاندەدات کە بە زمانیکی پاک و پوخته و پوون و پەوان
 وسفت بنوسیت، بە کۆر و ئەنجومەنانی پۆژنامەقاران و
 نووسەرانی دەناسینیت... فلوپیر بە بەردەوامی ئەو قسەیە
 شاتوبریانی بیر دەخستەوێ کە: "بەهرە، جگە لە سەبر و
 حەوسەلە دوور و درێژ هیچی دی نییە." هەمیشە
 ئامۆژگاری موپاسان دەکات کە سەرەتا، بزێوی و عەجولی
 و نائارامی و بێ سەبری زکماکی خۆی هێور بکاتەوێ،
 ئەوسا لە هەنبەر دیار دە و پروداوەکاندا دادەنیشیت و بە
 وردی لێیان ورد ببیتەوێ، دێقەتیان بدات. دەلیت:

"وێکو ئەوێ بتهوێ لایەن و حالەتیک کە هیچکەسیکی
 دی تا نە نەیدیتوون و قسەی دەربارە نەکردوون، کەشف
 بکەیت." فلوپیر پازی وەسف کردن بەمجۆرە شەرح دەکات:
 "ئەو شتێ دەمانەوێ باسی بکەین، جا هەرچیەک بێ،
 تەنیا یەک ناو هەیە بۆ دیاریکردنی. تەنیا یەک فرمان بۆ
 خستەنە جۆلانی هەیە، تەنیا یەک سیفەت هەیە بۆ وەسف
 کردنی."

فلوپیر، هەمیشە ئامۆژگاری دەکرد، کە تا دەتوانی لە
 هەولێدان بەردەوام بێ و کۆڵنەدات: "هەر کەسێک کە بە
 جدی عەودالی شتیک بیت، دەیدۆزیتەوێ دەگاتێ." هەلبەتە
 نوێتاوێرییەکانی موپاسان لە دنیای هونەری چیرۆکدا و ئەو
 گۆرانیکاریە لە بونیادی چیرۆکی کورتا دایهیتا، ئەنجامی
 ئەو هەولە جدی و بەردەوامانەیی خۆی بوو.. فلوپیر
 سەبارەت بە حوزووری نووسەر لە کارە هونەریەکییدا
 دەلیت: "هونەرمەند، پێویستە لە بەرھەمەکییدا، وێکو خودا

بى له داهيتانه كەيدا، دەبى له ھەموو شوپىنكا ھەستى
پىكرىت بەلام نەبىنرىت. *

موپاسان، لە ژمارەيەك چىروكى خۇيدا، پەپرەوى ئەو
پىتمايىيەى فلوپىرى كردووھ. پاش ئەوھى سالانىك لە كارى
كارگىرى دەولەتيدا بەسەر دەبات و پتر لە سىسەد چىروك
و پۆمانان دەنووسىت و شۆرەت و ناوبانگىكى زۆر پەيدا
دەكات ئىدى لە سالى 1891 دا بەرەبەرە نىشانەكانى
دەروونپەرىشى لى بە ديار دەكەوئىت. لە مانگى 1892/1 دا،
ھەولسى خۆكوژى دەدات، بەلام سەرنەگىت ولە 6/1/
1892 دا دەخىرتە ئاسايشگەكەى دكتور بلانشەوھ و ئىدى
ھەر لەوى و لە 6/7/1893 دا لە تەمەنى چل وسى سالى و
لە ھەرەتى بەخشى فېلىفانىدا كۆچى دوايى دەكات..

ھەلبەتە باشتىن پىوھر و مېتۆد بۆ ھەلسەنگاندنى دەقى
ئەدەبى. خودى دەقەكەيە كە خوينەر لە ھەر پىشداوھرىيەك
دوور دەخاتەوھ و ناچارى دەكات ھەموو توانايەكى فېلىفانى
و ئەفراندنەوانى خوى بۆ كەشفكردى نەيتىگە تووشەكانى
لايەنە ئىستانتىكى و ھونەرىيەكانى دەقەكە بەكار بەرىت و لە
نىوھەپۆكى دەقەكە ورد بىتەوھ و وەردى بداتەوھو لە دوا
ئەنجامدا، بەگوئىرەى توانا خويندەوھى بۆ بكتات. بابەتى
دەقى ئەدەبى ھەرچىيەك بىت، ئەوھى بەلاى خوينەرەوھ
گرىنگە، چۆنەتى گەيشتن وگەياندىنى پەيامى نووسەرە بە
خوينەر و وەرگى، جۆرى تەرح كردنى بابەت و پەيامەكەيە،

كه بېگومان په گي ده چته وه سهر شينواز وستايل و به ها
 ئيستاتيكيه كاني ده قه كه. هه لبه ته ئاشكرايه كه هيچ ده ق و
 به ره مه ميك، له بوشاييدا چينه بووه. له هه ل و مه رجي
 ميژوويي و جفاكي خويدا له دايك ده بيت. ناسنامه ي خوي
 و ه رده گريټ، به روار و شويني له دايك بووني ديار ي
 ده كريت، نه وسا په ساپورت ي به زاندين و بريني سنووري كات
 و شوينان و ه رده گريټ، كه به مانه وي و نه مانه وي نه مه
 پاسته وخو يان ناراسته وخو له ده ق ي نه ده بيدا په نكده داته وه
 و ناشيت ده ور و باندور و كاريگه ري كومه لگهش و ه كو
 سه رچاوه يه كي ئيلهام به خش و گرينگي نه ده ب فهراموش
 بكريت كه ده شيت بيت به پينما و ريگوشاي ناسيني ده ق.
 هه لبه ته په هه نديكي ديكه ي هه لسه نگاندين ده ق يكي
 نه ده بي، زانيني په يوه ندي نه و ده قيه، به ده قين ديكه وه.

فلوپير له قسه يه كيا ده ليت: "نووسه ر نابي له دواي
 مه رگي خوي، جگه له به ره مه كاني هيچي دي به جي بيليت!

وادياره موپاسان، هه مان ئاموزگاري فلوپيري ماموستاي
 جي به جي كرده وه... بويه به نده نامه وي له وه ي پتر به تاني
 قساندا بچم و خويته ري هيترا له له زه تي خويندنه وه بكه م،
 فهرموو ئتوه و ده ق ي پرماني (پيپر و جان) كه له و ده قانه يه
 كه له پاش موپاسان به جي ماوه.
 تيبيني: بو زانباري زياتر بروانه:

- 1 - گی دو موپاسان / خرخه‌پان و چهند چیرۆکیکی دی /
 وه‌رگێڕانی: حه‌مه‌ که‌ریم عارف، چاپی یه‌که‌م (2020)،
 ده‌زگای پۆشنیبری جه‌مال عیرفان.
- 2 - هورلا (داستان های کوتاه) گی دو موپاسان،
 ترجمه: شیرین دخت دقییان، چاپ اول، 1373، تهران.
- 3 - اسفار، مجله‌ دوریه‌ تعنی بالادب والفن، بغداد،
 1985.
- 4 - میژووی ئه‌ده‌بیاتی جیهان، ن. بوکنر، ب. تراویک، و:
 حه‌مه‌ که‌ریم عارف، به‌رگی دووهم، ده‌زگای توێژینه‌وه‌ و
 بلاوکردنه‌وه‌ی موکریان، هه‌ولێر، 2008.

حەمه‌ که‌ریم عارف

پیرو جان

(۱)

بابه پۆلاند له ناکاوا هاواریکرد: - زفت.

چاره که سه‌عاتیک به بیده‌نگی و بئ هیچ جووله‌یه‌ک وه‌ستا، چاوانی بریه ئاوه‌که. ناو به ناو، زۆر به ئه‌سپایی، په‌ته‌که‌ی که به قولایی ئاوه‌که‌دا شۆږ بووبوووه، به‌رز ده‌کرده‌وه.

خات پۆلاند، که له پاشی که‌شتیه‌که‌وه له ته‌نیشت خاتوو روزمیلیه‌وه که بۆ ئاهه‌نگی ئهم ڤاوه ماسیه‌یان ده‌عوته کردبوو، چاوی گهرم کردبوو، له ناکاوا بیدار بووه‌وه و ئاوپی لای می‌رده‌که‌ی دایه‌وه و گوتی: - ئه‌وه چینه جیروم!

پیاوه‌که به توو‌په‌یی به‌رسفی دایه‌وه:

- حاله‌که ئاسایی نییه، له نیوه‌پۆوه هیچم ڤاو نه‌کردوو، پتویسته له گهل پیاواندا ڤاو بکریت، چونکه ژنان خاوه خاو ده‌که‌ن و له مه‌وعیدی که‌شتیه‌که دوا ده‌که‌ون.
کو‌په‌کانی پۆلاند، پییر و جان که له‌م به‌رو له‌وب هری که‌شتیه‌که ڤونیشتبوون، به دوو قولی ده‌ستیان به پیکه‌نین کرد، هه‌ریه‌که‌یان په‌تیکی ڤاویان پئ بوو و له قامکیانه‌وه ئالاندبوو. جان گوتی:

- باوکه خیره مجامه‌له‌ی میوانه‌که‌مان (روزمیلی) ناکه‌ی!

جه‌نابی رولاند شله‌ژا و ته‌وازی هینایه‌وه و گوتی:

- بیوره خات روزمیلی، من ئاوام، خانمان دهعهوت دهکه م چونکه حه زده که م له که ئیاندا بم، پاشان که ده که مه ناو ئاو و خۆم به سهر ئاوه وه ده بینم، خۆم له بیر ده که م و ته نیا بیر له ماسی ده که مه وه.

خات رولاند، به ته واوه تی بیدار بووه وه، ئه وسای به پوخساریکی میهره بانه وه، پوانیه ئاسوی دوور ودریژی که ناراو و ده ریا که وله بن لیوانه وه گوئی: - وینرای ئه وه ش راویکی زورتان کردوه.

به لام میرده که ی سهریکی له قاند و گوئی: - نا.

له هه مان کاتدا چاویکی ره زامه ندی به سه به ته که دا گتیرا، ئه و ماسییانه ی هه رسی پیاوه که راویان کردبوون، هیشتا له ناو سه به ته که دا، به ئاسته م ده جوولانه وه، ده نگیکی سووک، له پووله که و باله لینجه کانیانه وه، که به زه حمه ت ده یان جولاند، و ده میان که له هه واکوشنده که دا داده چه قاند، ده هات. بابه رولاند، سه به ته که ی خسته نیوان هه ردوو زرانییه وه، سه به ته که ی خوار کرده وه، ماسیه زیویه کانی لیژ کردنه وه تا بنی سه به ته که بدینی و نیگه بانی و گیانه لای ماسیه کان، که سات به سات خیراتر ده بوو بدینیت و ئه و بۆسارده تیژه هه لمژی که له ماسیه کانه وه هه لده ستا. له قولایی سه به ته که وه، بۆنی ماسی تازه راوکر او به رز ده بووه وه. پیره میری راوچی، به جۆش و خروشه وه، وه کو چۆن بۆنی گول هه لده مژن، به و ئاوايه بۆنه که ی هه لمژین و گوئی: - ماشه لالا! تازه ی تازه یه.

ئه وسای دریه ی دایه و پرسى: - دکتور تو چه ندت راو کردوه؟

پییری کوپه گهره‌ی، که پیاوئیکی سی سالان بو و
لاجانگه‌کانی وه‌کو لا جانگی قازیان بری بو و پدین و
سمیلی پاک تراشی بوو به‌رسقی دایه‌وه: - چه‌یفی که‌مه،
سیان یان چوار.

باوکه‌که، ئاوپی لای کوپی دووه‌می دایه‌وه و گوتی:-
ئه‌دی تو جان گیان؟

جان، که کوپیکی که‌ته‌ی قژ زهردی پیشن بوو و له
پییر بچووکتر بوو، بزه‌یه‌کی کرد و گوتی: - ته‌قربه‌ن به
ئه‌ندازه‌ی ئه‌وه‌ی پییر، چوار پینج دانه.

جووته کوپ، هه‌موو جاریک هه‌مان درۆیان ده‌کرد که
بابیانی دلخۆش ده‌کرد.

بابه‌که، په‌ته‌که‌ی له سهر سه‌وله‌که هه‌لکرد و هه‌ردوو
باسکی له سهر سینگی تیک هالاندن و گوتی:

- له‌م‌رۆ به دواوه هه‌ولده‌دهم دوا نیوه‌پوان پاوئ
نه‌که‌م، له سه‌عات ده به دواوه پاو ته‌واو ده‌بیست، ئه‌م
ماسییه خوی‌پریانه له سه‌عات ده به دواوه، ئیدی په‌لاماری
چه‌شه ناده‌ن، چه‌ز ده‌که‌ن خۆ بده‌نه بهر هه‌تاو و بخه‌ون.

ئه‌وسا، به په‌زامه‌ندییه‌وه، پوانییه ده‌ریاکه‌ی
ده‌ورو به‌ری. جه‌نابی رولاند، پیتشتر له پاریسدا دوو‌کانی
زه‌په‌نگه‌ری هه‌بوو، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زۆری چه‌ز له
ده‌ریاوانی و پاره‌ماسی بوو، ئیدی خۆی له دوو‌کانه‌داری
دزییه‌وه و به‌و ده‌رامه‌ته قه‌ناعه‌تی کرد که هه‌ی بوو و
ژیانیکی خاکیانه‌ی گرت به‌ر.

چوو بو به‌نده‌ری هافه‌ر و که‌شتیه‌کی کپی و بوو به
ده‌ریاوانیکی هاوی. به‌لام کوپه‌کانی، پییر و جان له پاریس
مانه‌وه تا درێژه به‌خویندنه‌که‌یان بده‌ن و خویندن ته‌واو

بکهن، له کاتی پشودا، ناو به ناو دهاتن و به شداریان له هیوایه ته که ی بایاندا ده کرد.

پییر، که پینج سال له براهی گه وره تر بوو، دوی نه وهی خویندنی قوناغی ئاماده یی ته و او کرد، ههستی ده کرد، مهیلی له کومه لیک پیشه ی جیاوازه، شهش دانیهانی جه پانند، یه که له دوی یه که جه پانندنی و زور زوو له هه ره موویان بیزار بوو، ئیدی بیرى له کاروپیشه ی تازه کرده وه. ئه نجام هه زی چوو پزیشکی و نوژداری، به جوش و خرۆشه وه که و ته کارکردن، دوی چهند لیکۆلینه وه یه کی کورت، برینی قوناغه پتویسته کان، ئیدی به شی پزیشکی ته و او کرد و وه زیر مۆله تنامه ی دکتوری دای.

کوپړکی پوو خوش، زیره که و دهم دهمی مگیز، توونده ته بیعت و هه لچوو، فره خه ون و به رزه خه یال، بارگاوی به هرزین فله سفی، ئه م ئه سمه ر په نگ و، جان کوپړکی سووره ی، ئارام بوو، چهند پییر بۆغن و پکونی بوو، ئه م حالیم وه ئیدی بوو. به شی مافی، بن هیچ کۆسپیک ته و او کرد، له و کاته دا پییر شاده تنامه ی نوژداری وهرگرت، ئه میش شاده تنامه ی مافی وهرگرت..

هه ردووکیان ده گهل خانه واده که یاندا ده چوونه سهیران وگه پان، هه ردووکیان بیریان له وه ده کرده وه، ئه گه ر هه لومهرجی له باریان بۆ هه لیکه ویت بچنه به نده ری هافر و له وینده ر ئاکنجی بین. به لام جوړه هه سوودی و به غلیبه کی په نهان و گونگ بالی به سهردا کیشان، پیک له و غیره گونگ و ئالۆزه ده چوو که ژیراوژیر و به په نهانی له نیوان برایان یان خوشکاندا چیده بیت و تا ته مه نی پیگه یشتن و بوخته بوون به نه نی ده میتیته وه و ئه و جا له پریکا به بۆنه ی

ژنهینانی یه کیکیانه وه، یان شادی و بهخته وه ریه ک پرووبکاته یه کیکیان، ده ته قیته وه و ئاشکرا ده بیته. ئەم حەسوودی و غیره یه، جۆره بوغزیکه بیته ی له نیوان جووته برادا چیکرد. دروسته خوشه و یستیان بۆ یه کدی ده نواند، به لام و پیرای ئه وهش له که مینا بوون بۆ یه کدی. پیر، پینچ سالان بوو که جان له دایک بوو. به دژمنایه تی حەینوانیکه چکوله ی نازداره وه، ده یروانیه ئەم حەینوانه چکوله یی دی، که له ناکاوا له باوهشی دایک و باوکیا پهیدا بوو و به سۆزه وه دهیان لاواند و گه مهیان ده گه ل ده کرد و دهیان حوباند.

جان، له مندالییه وه نمونه ی سۆز و میهر و رهفتاری سهنگین و ئارام بوو، به لام پیر، هه رکه گوئی له دایک و باوکی ده بوو که ستایشی ئەم کوربه که ته یه یان ده کرد، ده هری ده بوو، تووره ده بوو، نه رم و نیانیه که ی ئه وی به پووچه ل، ئارامی و باشیه که ی به گه وجاتی، سه لاری و ئاقلیه که ی ئه وی به ساویلکه یی ده زانی. دایک و باوکه ساده که، که هیوای پینگه یه کی ئابروو مه ندانه یان بۆ هه ردوو کوربه که یان ده خواست، در دۆنگی گومان و دوودلیه ناکامه کانی پیر یان له هه نبه ر بیرین بالا و پیشه ی ن گه وره دا له به ر گران بوو و گله ییان لیده کرد. له وه تای گه وره بووبوو و بووبوو به پیاو، ئیدی پتیا ن نه ده گوت: " ته مه شای جان بکه و چاو له و بکه، وه کو ئه و به " به لام هه رکه گوئی لیتیان ده بوو ده یانگوت: " جان ئەمه ی کرد، جان ئەوه ی کرد " زۆر به چاکی له مانای ئەو وشانه و ئاماژه په نه انه کانی ئەو وشانه حالی ده بوو.

دایکیان ژنیکه به به رنامه بوو، بورژوایه کی ده ست بلاو نه بوو، که میک به سۆز و عاتیفی و، پوح سووک بوو،

هه موو پوژیک، هه فوکی نیوان کورپه کانی هیور ده کرده وه،
 ئه وه هه فوکییه ی که له ئه نجامی ورده ناکوکیانی ژیا نی
 هاوبه شیا نه وه، سه ری هه لده دا. به لام له م دواییانه دا،
 بویه ریکی بچووک، نیگه رانی کرد، له ئاکامی ئه م بویه ره
 ساده یه ترسا، له وه رزی زستاندا، له و کاته دا که هه ردوو
 کورپه که ی خویندنی زانکویان ته واو کرد، تووشی ژنیکی
 دراوسینان بوو نیوی خاتوو روزمیلی بوو، ئه مه بیتوه ژنی
 ئه فسه ریکی ده ریوانی بوو، دوو سالیکی بوو له ده ریادا
 مردبوو، ئه م بیتوه ژنه گه نچ بوو، ته مه نی بیست و سی سالان
 بوو، خاتوونیکی هوشیار بوو، به غه ریزه، وه کو حه یوانیکی
 ره ها ژیا نی ده ناسی، وه کو ئه وه بوو بویه ره و پرو دا وه کان
 بدینیت و بخوینیتته وه، ته حه مولیان بکات، به ئه قل و
 ئاوه زیکی ساغله م حوکیان به سه ردا بدات، ئیدی خووی
 به وه وه گرت که ئیواران سه ری ئه وه دراوسنی ئازیزانه بدات
 و چایه کیان له گه لدا بخواته وه و به ده م قسانه وه کات به سه ر
 به رن. باوکه رولاند، به حوکی ئه وه ی پرژد بوو له سه ر
 ئه وه ی بیت به ده ریوان، له په ستا و بی پسانه وه، هه وائی
 ئه فسه ره مردو وه که ی له م ئاشنا تازیه ده پرسسی، ژنه ی
 تاینیش، بی هیچ دوو دلپیه ک باسی میترده ئه فسه ره که ی بو
 ده کرد، باسی سه فهر و چیرۆک و سه ربرده کونه کانی بو
 ده گتپرایه وه، ژنیکی به ئاوه ز بوو، ژیا نی خو شده ویست و
 ریزی مردنی ده گرت.

جووته براش که ئه م بیتوه ژنه خشیک و جوانه یان له
 مالی خۆدا بینی که وتته چاوبازی و ئاشقینی له گه لیا، هه لبه ته
 ئه مه یان له پرووی دل به ندیه وه نه ده کرد، به لکو له پرووی
 هه فوکییه وه و به نیازی ئه وه ی، به سه ر یه کدا زال بن

ئەو ھەيان دەکرد. دايكيان كە ژنيكي پراگماتيكي بوو، لە دلي خويدا، خوا خوي بوو، يەكئيك لە كورەكاني، دلي خاتون بە دەست بيني، چونكە دراوسني گەنجەكەيان دەولەمەند بوو. بەلام دايكەكە ھەزیدەکرد، كوري دووھەم لەم كارە دلگیر نەبیت.

خاتوو روزميلي، چاواني شين بوو، قزي لە تاجيک دەچوو كە بە كەمترین سروھ با دەكەوتە سەما. جۆرە پرکيتشي و بي پەروايي و مەيلتيكي سەوداگەري بە روالەتیهو دياربوو، كە دەگەل رەفتاري ھەكيمانەيدا تيكي نەدەكردەوھ. پێدەچوو، بەلای جان دا مايل بي و بەلای ئەودا دايدەكيتشا. چونكە تەبيعەتي جان لە تەبيعەتي ئەم دەچوو. ديارە ئەم مەيلە، لە دەم و دوويا و لە گۆراني دەنگيا ولە جۆري نيگا كردنەكەيا، لەو پرسيارانەدا كە ناو بەناو لە جاني دەکرد بە ئاستەم بەديار دەكەوت. واديار بوو گەيي بووھ قەناعەت كە رابوؤچووني جان، وەكو رابوؤچووني ئەوھ و رابوؤچووني پيیر، پێچەوانەي راي ئەوھ (روزميلي). وەختايەك روزميلي باسي ھزرە سياسي و ھونەري و فەلسەفي و ئەخلاقيەكاني جەنابي پزیشكي دەکرد، ناو بەناو دەيگوت: " پيف لە قسە بۆش و بەتالەكانت " ھەنگي دكتور قازي ئاسا تەمەشايەكي سارد و سړي روزميلي دەکرد، تەمەشايەك كە ئيدانەي ژن، ھەموو ژنان، ئەم بوونەوەرە بەسزمانانەي دەکرد.

باوكە رولاند، پيش گەرانەوھي كورەكاني، ھەرگيز و بۆ تاقە جاريكيش ئەم بيتوھژنەي بۆ راوھ ماسي دەعوەت نەكردبوو، چونكە قەت ژنەكەي لە گەل خويدا نەدەبرد، چونكە ھەزیدەکرد سەپیدە زوو، شەوھكي، دەگەل كاپتني

خانه نشین (بوسیر) دا، بۆ ږاوه ماسی بږوات . جاریک له کاتی خیزاوی ده ریاییدا تووشی ئهم کاپتنه بووبوو و، ئیدی له و کاته وه بووبوو به هاوږږی دلسوژی، ئیدی هه زیده کرد ده گهل ئه و ده ریاوانیکی پیردا که (جان بار) یان پیده گوت و پاسه وانی که شتی که ی ده کرد، بچینه ږاوه ماسی. ئیواره یه کی هه فته ی ږا بر دوو، له کاتیکا خاتوو روزمیلی، له مالی ئه مان شتیوی ده خوارد، به رولاندی گوت: - له وه ده چی ږاو زور خوش بیت؟

کونه زه ږنگه ری خانه نشین له دلی خویدا، زور که یفی به و قسه یه ی یاروی بیوه ژن هات، وه کو چوږ ږه به نان، ئاره زوومه ندی گویتگرتن له ئیعترافی دینداران و باوه ږداران، به و ئاوايه هاواری کرد: - هه ز ده که ی بچینه ږاوی؟

- به لی، زوریش.
 - سی شه ممه ی داهاتوو، باشه؟
 - به لی، باشه.
 - باشه ده توانی سه عات پینجی به یانی هه ستیت؟
 ژنه ی تاین، هه په سا، گوتی: - نه خیر! بۆچی چیه!
 ئیدی نا ئومید بوو، وره ی به ردا، گومانی ئه وه ی لا دروست بوو که خاتوون ده عوه ته که ی قه بوول بکات، و ږپای ئه وه ش لپی پرسی: - سه عات چه ند ده توانی له مال وه ده ر بکه وی؟

- سه عات نو...
 - پیشتو ناتوانی ئاماده بیت؟
 - نه خیر، له وه زووتر ناتوانم، نوش زور زووه.

کابرا که وته دوو دلی وگومانه وه. ههلبهته له م حاله دا
هیچ شتیک راو ناکات، چونکه که ههتاو بهرز بووه وه و دنیا
گهرم بییت ئیدی ماسی ناکه ویتته تۆپه وه. بهلام جووته برا
یه کسه و زوو ئاماده بوون و سهفه ره که یان به ته واره تی
ر پیکهست.

سی شه ممه ی داهاتوو، که شتی " مرواری " له لای بهرده
سپیه کانی که پکی (لاهیف) له نگه ری خست و نه فهره کانی
ناوی تاوه کو نیوه پۆ ماسییان راو کرد، ئه و جا هه نۆزکیکیان
دا (سه ره خه ویکیان شکاند)، پاشان دووباره دهستیان به
راوکردن کرده وه، به بی ئه وه ی هیچ راویکیان دهست
بکه وئ. وهختایه ک باب به رولاند، به درهنگه وه بۆی ده رکه وت
که خاتوو روزمیلی، ههزی له راو نییه وزیاتر گه شته
ده ریاییه که ی مه به سته تا راوه ماسی و که ته مه شای کرد
په تی قولایه که ی هیچ ناجولیت و هیچ ماسییه کی پتوه
نه بووه، وه کو یه کتیک سه بری سوابی، بی هیچ
بیرکردنه وه یه ک هاواری کرد:

" زفت! " به توندی و پروو لهو ماسییه ی که نه ی توانی
بیگریت ئه و قسه یه ی کرد، ههلبهته هم مه به سستی ماسییه که
بوو و هم مه به سستی بیتوه ژنه خه مسارده که ش بوو. بووکی
له گهل تۆمه خه سوو گویت لیتی.

روانییه ماسییه کانی ناو سه به ته که، ماسییه که ی خۆی،
به جۆش و خروشی بابایه کی به غیله وه لیتی روانی. ئه و جا
چاوی به ره و ئاسمان هه لپری، سهیری کرد هه تاو به ره و
ئاو بوون نشیو ده بیته وه. گوئی:

- کوپینه ده لێن چی که میک بگه پیننه وه؟

ههردووکیان پهتهکانیان هه لکیشایه وه، هه لیان کرده وه
و دواى ئه وهى پاکیان کرده وه، به پارچه فلینیکیه وه به ست
و چاوه پوانیان کرد.

رولاند هه ستا، تا وه کو کاپتن، چاو بداته ئاسۆ و گوتی:
- بایه که ی خستوه، کورپینه ده بی سه ول لنبده یین.
له ناکاوا، باسکی به ره و چه پ راکیتشا و له سه ری پو یی
و گوتی:

- سهیره، سهیره، ئه م که شتیه له به نده ری
ساو تمبونه وه دئ.

به سه ر ده ریا که وه، که وه کو پارچه یه کی شینباوی بی
سنووری راخراو ده ینواند و وه کو زیڕ و ئاگر
ده دره وشایه وه، له و ئاسته دا که ئه و ئاماژه ی بۆ ده کرد، په له
هه وریکی ره ش بۆ ئاسمانی گولگون به رز بووه وه،
که شتیه که له ژییڕ په له هه وره که دا به دیار که وت، له
دووره وه زۆر بچووک دیاربوو. له باشووره وه دوو که لێکی
دیکه به رچاو که وت، دوو که لێکی زۆر چڕ بوو، به ره و
له نگه رگا که ی به نده ری هافر ده پو یی، دنیا تاریک بوو،
مناره که ی ئه و به ر به ئاسته م ده بینرا، رولاند پرسى:

- باشه، ئه م پۆ، مه وعیدی گه پانه وه ی که شتیه
نورماندییه که نییه؟

جان به رسفی دایه وه: - به لئى باو که گیان.

- کوا دووربینه که م ویده، وایزانم له ویتده ره.
بابه که، دووربینه که ی له قاوغه مسینه که ی ده رهیتا،
به باشی نای به چاویه وه و چاوی بۆ خاله که گیترا، له ناکاوا
به دی کرد، به خوشحالییه وه گوتی:

- بەلى، بەلى، خۆيەتى، ئەۋەتەننى خۆيەتى، مەن ئەم
دوۋ دوۋكەلگىشە دەناسمەۋە. خاتوۋ روزمىلى دەتەۋى
تەمەشا بىكەيت؟

خاتوۋ روزمىلى دوۋرىيىنەكەى ۋەرگىرت، پىۋى كىردە
كەشتىيە دوۋرەكە كە ئوقيانوۋسەكەى دەبىرى، نەيتۋانى بە
دروستى پىۋى دوۋرىيىنەكەى تىپىكات، ھىچ شىتىكى نەبىنى
تەنيا شىناتىيەك ۋ كۆلكە زىپىنەيەكى بازەنى تەۋاۋ ۋ
ھەندى شىتى سەير نەبى كە لە خۆرگىران دەچۋو ۋ دىل لىنى
تىك ھەلدەھات. دوۋرىيىنەكەى بۇ گىرپايەۋە ۋ گوتى:

- قەت پۆۋى لە پۆۋان نەمزانى چۆن ئەم ئامىرە
بەكارىيىم، مېردەكەم بەمە توۋرە دەبۋو، بەخۆى بە
سەعاتان لەبەر پەنجەرەكە دەۋەستا ۋ تەمەشاي ئەۋ
كەشتىيەنى دەكرىد كە دەريايان دەبىرى.

باۋكە رولاند، بىزار بوۋ، لە سەرى پۆى ۋ گوتى:

- پەنگە عەيب لە چاۋتا بى، دەنا دوۋرىيىنەكەم،
دوۋرىيىنە نە گالتە.

- ئەۋجا دوۋرىيىنەكەى دايە ژنەكەى ۋ پىنى گوت:
دەتەۋى تەمەشا بىكەيت؟

- نا، سوپاس، پىشۋەختە دەزانم كە ناتۋانم بەكارى
بىيىم.

خات رولاند، ژنىكە لە تەمەنى چىل ۋ ھەشت سالىدا، بە
پوالەت گەنجىر دىاربۋو، لەم سەفەرەدا ۋ لە كۆتايى
پۆۋەكەدا لە ھەموۋ ئەۋانى دى بە كەيفىتىر دىاربۋو، قۇۋە
پەشەكەى خەرىك بوۋ سىپى دەبۋو، سىماى ھىيىم ۋ ئارام
بوۋ، ئۆخۇزنى دەخستە دىل ۋ دەروۋنەۋە. ھەرچەندە، پىيىرى
كوپى گوتەنى، قىمەتى پارەى دەزانى، بەلام ئەمە

نەیکردبوووە کارێک خۆی لە ئەفسوونی فیلمان بێ بەش بکات. حەزی لە خۆیندەنەوهی چیرۆک و شیعەر بوو، نەک لە بەر بەها هونەرییەکیان، بەڵکو لەبەر ئەوهی لەزەت لە و زنده خەونە رۆمانسی و دەروونیاانە وەرگیریت که ئەو خۆیندەوانە لە نیهادیا بیتاریان دەکردهوه. هەر بەیتە شیعری بازاری و جەلەبی خراپ، خۆی گوتهنی دەمارە چکۆلەیی دەبزواند و کۆمەڵیک هەست و ئارەزووی پەنھان و واقعی لەلا دەبوژاندەوه، زۆری لەزەت لەو سۆزە پەنھانانە وەردهگرت که بە ئاستەم دەروونیاان که وەکو سەعاتی میقات کراو میقاتکراوو، دەشلەقاند. لەوهای گەیی بوووە هاشەر، خەریک بوو قەلەو دەبوو و ئەمەیی بە ئاشکرا پتووە دیاربوو، سمت و کەفەلی ئەستور بوو، پیشتر باریک و لاواز بوو، زۆری کەیف بەم سەفەرە دەریاییە هات.

مێردەکەیی پیاویکی جینگز و شەپانی نەبوو، بەلام بەبێ پق و تووڕە بوون سەرکۆنەیی دەکرد، پێک وەکو ئەو دووکاندارە تووڕە و تێویانەیی لە دووکانەکانیاندا، بە جانیوان ئەمر دەکەن. لەبەردەم بیگاناندا سەلی دەکردهوه، بەلام که لەگەڵ مالباتەکییدا بسوایە، دەستبەرداری ئەم سەلکردنەوهیە دەبوو، ئیدی شێو و شەکلێکی ترسناکی وەردهگرت، هەرچەندە بەخۆی لە هەموو خەلکی دەترسا. بەلام خات رولاند هەمیشە ملی بۆ دەدا، چونکە بە تەبیەت حەزی لە قەرەشە و دەمەقالە و گەنگەشەیی بێتووە و بێ سوود نەبوو و، داوای هیچی لە مێردەکەیی نەدەکرد. لەبەر ئەمە زۆر دەمێک بوو نەیدەوێرا داوا لە جەنابی رولاند بکات، که دەگەڵ خۆیدا بۆ سەفەری دەریایی بیات، بۆیە ئەم

دەرفەتەى قۆستەو و بەكامى دل لەزەتى لەم سەفەرە دەگەمەن و تازەىە بىنى و زۆرى كەيف پىتەات.

لەگەل دەستپىكى سەفەر و سەيرانەكەدا، ھەم لە پرووى ئەقلى و ھەم لە پرووى جەستەىيەو، خۆى تەواو خاوە کردەو و خۆى داىە دەم نشىو بوونەو و جەوانەكەى ئاوەكەو و بىرى لە ھىچ شتىك نەدەكردەو، پەتى خەىالى بۆ ھىچ بىرەو و ھىقى و ئاواتىك شل نەكرد، ھەستى دەكرد دلى وەكو جەستەى دەكەوتتە سەر شتىكى نەرمى رەوانى بەلەزەت، دەى ھەژىنى و مەست و خەوالووى دەكات.

كاتى باوكە رولاند، قەرارى گەرانەو وەى دا، بە كۆرەكانى گوت: " دەى بچنە جىگاكانى خۆتان و دەست بە سەول لىدان بكن ". خات رولاند بزەىەكى كرد و پروانىە كۆرەكانى كە چۆن چاكەتەكانىيان دادەكەند و قۆلى كراسەكانىيان ھەلدەكرد.

پىير، كە لەوانى دى لە جووتە ژنەكەو نزیكتر بوو، سەولەكەى لای دەستە راستى ھەلگرت و "جان" ش دەستى داىە سەولەكەى دەستە چەپ، ھەردووكان حازر و ئامادە، چاوەروانى ئەو بوون، رەئىس (كاپتن) پەر بەزار ھاوار بكات: " دەى بەتووندى بۆ پىشەو. " چونكە زۆر گرىنگى بە رىبەرىەكى سىستەماتىك دەدا.

بە دوو قۆلى و لە ھەمان كاتدا و بە ھەمان ھىز و تواناو، سەولەكانىيان داھىشتە ئاوەكەو، ئەوجا خۆيان بە پشتا برد، بە ھەموو ھىز و توانای خۆيانەو كەوتنە سەول لىدان و ئىدى شەرى ھىز نواندن دەستى پىكرد. كەشتىەكە بە كاوەخۆ بۆ راو ھاتبوو، زیاتر باىەوانەكە ھەلى گرتبوو،

به لām بايهكهى خست، ئىدى غيرت و دهمارى پياوه تيان
جولا، ههركه سهو ههولیده دا، هیز و قوه تى خۆى به سه
ئەوى ديدا بنوینت.

كه دهگه ل بابياندا بۆ راو دهچوون، به بى كاپتن و زۆر
بى سهروبهرانه سهوليان لیده دا، چونكه له و كاتانه دا پۆلاند
خهريك و خجلى پەت و تۆرهكان دهبوو و زۆر ئاگای له
كەشتیه كه نه دهما و ناو به ناو به ئاماژه يهك يان به وشه يهك
ئاراستهى ده كرد: " جان، سووك "، " پيیر، له زيكه " يان
دهيگوت " دهى، تۆى يه كه م ده رچۆ و، تۆى دووهم تۆزى
دهست بجولینه. " ئەوهى كه ميگ ده بیره وه دهچوو، خه يال
ده بیره وه ده بوايه به توندی سهول لیتبات و، ئەوهى په له ی
ده كرد، ده بوو دهست سووك بكات تا كه شتیه كه بگه رپته وه
سه ر پىگای دروستى خۆى.

به لām ئەمړۆ، پۆزى بازوو نواندن بوو، بازووهكانى پيیر
تووكن، بارك، به لām دهمارای بوون. به لām بازووهكانى جان
ئەستوور، سپى و مهيله و په مەبى بوون، يه كپارچه ماسوولكه
بوون.

پيیر، له سه ره تاوه، زۆر به چاكى كهوته سهول لیدان.
ددانهكانى به جیره وه بردبوون، تهويلی گرژ بووبوو،
لاقهكانى دريژ كردبوون، ههردوو دهستی تووند به
سهوله كه وه گرتبوون، سهوله كه ئەوهنده دريژ بوو، له گه ل
هه ر سهول لیدانكا كه ميگ ده نه وهى. كه شتى " مراوى "
به ره و كه نهاره كه ده رۆیى، باوكه رولاند له پيشه وه
دانیشتبوو، كورسییه كهى دواوهى بۆ ههردوو ژنه كه چۆل
كردبوو، به دهم هانكه هانكه وه گوتى: " يه كه م دهست سووك
بكه، دووهم له زيكه. " يه كه م به توو په بیهكى دووچه نانه وه

دهستی پیکرد و دووهم نهیتوانی مل بۆ ئەم ئازۆتنه بی
 سه‌رویه‌ره بدات . ئەنجام په‌ئیس (کاپتن) ئەمری کرد
 وگوتی: " به‌ه‌ستن!" هه‌ردوو سه‌وله‌که پیکه‌وه به‌رز
 بوونه‌وه، جان، به‌ ئەمری باوکی ماوه‌یه‌ک به‌ ته‌نیا سه‌ولی
 لێدا. ئیدی له‌م ساته‌وه به‌سه‌ر براکه‌یدا سه‌رکه‌وت و بۆپی
 پێدا، هینده‌ی دی گه‌رم بوو، هه‌ستی به‌ گه‌رما کرد، به‌لام
 پێیر به‌ ته‌واوی شه‌که‌ت بوو، هه‌ناسه‌ی ته‌نگ بوو، له
 شه‌که‌تیا و به‌ ه‌وی هه‌وله‌ کو‌ت و په‌ره‌که‌یه‌وه، ته‌واو ماندوو
 بوو و که‌وته هانکه‌هانک. باوکه‌ رۆلاند، چوار که‌په‌تی دوا
 به‌دوای یه‌ک که‌شته‌یه‌که‌ی راگرت، تا ده‌ره‌تانی پشوویه‌کی بۆ
 به‌ره‌خسینی و نه‌فه‌سیک تازه‌ بکاته‌وه و ئاراسته‌که‌ راست
 بکاته‌وه.

ئاره‌قه‌ نیشه‌ سه‌ر ته‌ویلی دکتۆر، گۆناکانی زه‌رد
 هه‌لگه‌پان، شه‌رمه‌زاری و توو په‌یی دایگرت، له‌ بن لیوانه‌وه
 گوتی: - نازانم چیمه‌، هه‌ست ده‌که‌م د‌ل‌م د‌یشیت. زۆر
 به‌باشی ده‌ستم پیکرد، که‌چی پاشان بازووه‌کانم خاو
 بوونه‌وه.

جان لێی پرسى: - ده‌ته‌وی هه‌رخۆم به‌ ته‌نیا سه‌ول
 لێده‌م؟

- نا سوپاس، چاک ده‌بم.

دایکیان، به‌ بێزاریه‌وه گوتی: - ده‌ی پێیر، ئەمه‌ چیه‌؟
 خۆ منداڵ نیت کو‌پم.

پێیر، شانەکانی هه‌له‌ته‌کاندن و، ده‌ستی به‌ سه‌ول لێدان
 کرده‌وه.

خاتوو روزمیلی، خ‌وی له‌ گیلی دابوو، ده‌تگوت نه‌هیچ
 ده‌بینی و نه‌ هیچ تیده‌گات و نه‌هیچ ده‌ژنه‌وێت. ده‌گه‌ل هه‌ر

تهكان وچوله يه كي كه شتیه كه دا، سه ره زهر د و بچو كه كه ی به پشنا ده چو، چوله يه كي كوت وپر وچوان قژه كه ی به رز ده كرده وه.

باو كه رؤلاند هاوار یكرد: " ته مه شاكه ن، ئه وه كه شتیه كه ی میرزاده ئه لیبرته، له دوامانه وه دئ. " هه موو ئاوړیان دایه وه، چاو یان به كه شتیه كي دریزی پووته خت كه وت، دوو دوو كه لكیشی پیوه بوو، كه بۆ دواوه خوار بوون. دوو په روانه ی زهر دی خړی پیوه بوو.

كه شتیه كه ی به نده ری ساو تمبتون، به خۆی و نه فهره كانی سه رییه وه زۆر بله ز گه ییه جی، چه تره كانی سه ری كرابوونه وه، دوو په روانه خیراكان ده سووړانه وه، له ئاوه كه یان دها و كه فاویان ده پرژاند و گوړیان دها یه و له تۆوايه پۆسته به ری خیرایه. پاسته و پاست ئاوه كه ی شق ده كرد و ده بری، ئاوه كه ی به رز ده كرده وه و پوون و زولال به هه ردو و لای كه شتیه كه دا داده پڑا.

وه ختایه ك كه شتیه كه، له كه شتی " مرواری " نزیك بووه وه، بابه رؤلاند، كلاوه كه ی به نیشانه ی سلاو بۆ به رز كرده وه، جووته ژنه كه ش دهسته سه ره كانیان بۆ تهكان دا. هه ندیك له چه تره كان سلاوه كه یان بۆ سه ندنه وه، له سه ره كه شتیه گه و ره كه وه چوله چوولیان پینكه وت، كه شتیه كه به دهم دوور كه و تنه وه وه، ده ری ئارامه كه ی شق ده كرد و كۆمه لیک ورده شه پۆلی له دووی خۆی به جیده هیشت.

كۆمه لیک كه شتی دیکه ش دیار بوون كه دوو كه ل دای پۆشی بوون، بله ز له هه موو لایه كه وه به ره و له نگرگا سپیه كه ی به نده ره كه ده هاتن، كه وه كو زاریکی گه وه هه موو كه شتیه كانی یه ك له دوا یه ك قووت دها.

کهشتیانی ږاو وکهشتیانی گورهی چاروکه دار به بورجه سووکه له کانیانه وه، به سهر ئاوه که وه داده خزین و کهشتیانی قاتیره ی نادیار پاید هکیشان، ئیدی هه موو ئه و کهشتیانه به خیرایی یان به هیواشی به ره و ئه م دیوه زورخوړه داده کشان که ناو به ناو پر ده بوو. ئیدی که له کهشتی جیاواز به ناو ده ریاکه ده که وتن. ئیدی هه قاتیره ی ده ریایی بوو که به په له و به سهر ئوقیانوسه پروته خته که وه، له چه په وه بق راست و له راسته وه بچه پ ده هاتن و ده چوون، که چی کهشتیه کی چاروکه دار له به نده ره که ده ده چوو، قاتیره ی که پاید هکیشا، که هیشتا ږاوه ستابوو و چاروکه ین سپی یان قاوه یی، که له بهر زه ده په پی ئیواره دا، سوور ده چوونه وه و به سهر بورجه گوره و بچو که کانه وه، ده شه کانه وه.

خات رولاند، به چاوانی نیمچه نوقاوه وه و له بن لیوانه وه گوتی:

- ته لالا! ئه م ده ریایه چند جوانه!

خاتوو روزمیلی، هه ناسه یه کی قوولی، خالی له هه خه م و په ژاره یه کی هه لکیشا وگوتی: - راسته، به لام هه ندیچار، به تاو لوکه یه.

جه نابی رولاند هاواریکړد:

- ته مه شا کهن، ته وه کهشتیه نورماندیه که یه، به ره و ده روازه که دیت، چند گوره یه! نا؟

ته وجا به دوور و دریژی که وته باسی که ناری ده ریاکه ی به رده میان. رولاند سه رنجی بق به نده ری هاغه راکیشان که هه ردوو ده فیه ی نورماندی ژوورو و ژیری لیکدی جیا ده کړده وه. له نورماندی ژیریدا، که ناریکی ده شتانی هه بوو له پاوان ومیرگ وکیلکه کانه وه تا ده ریاکه

نشيو دهـبووهـه. كهـنارهـكهـى نورماندى ژوورو،
 بهـپيـچهـوانهـوه، پـك و دژوار وبهـكهـند و كهـلين و سهـخت،
 ديوارپـك بوو بهـرز، سپى، دوور و دريژ، هر كهـلينيكي
 گونديك يان بهـندهـريكي لهـخو گرتبوو: (ئيترونا، فيكان،
 سانت ئاليري، لوتريبو، ديبب)... هتد.

جووته ژن هرگيز گونيان لينهـدهـگرت، هوښ و گوشيان
 لاي نهـو نهـبوو، هوښ و گوشيان لاي ئوقيانووسه پـر له
 كهـشتيهـكه بوو، كه وهـكو حيوانات بهـدهـوري لانهـكانياندا
 دهـسووپـانهـوه. جووته ژن حاير و حهـپهـساو دهـيانـپروانيه
 ئاسوي بهـرينى ئاو و ههـواكهـى دهـمهـدهـمى خوړ له زهـردهـى
 ئيواري و ئارامى پي دهـبهـخشين.

رولاند تافهـكهـس بوو كه قسهـى دهـكرد و له پهـستا و بي
 پسانهـوه قسهـى دهـكرد، چونكه لهـو پياوانه بوو كه هـيچ
 شتيك كاريان تيناكات، بهـلام ژنان ههـنديجار، بهـبي نهـوهـى
 بزائن بو، ژاوهـژاوى ناپتويستيان له جنپو و قسهـى دزيو پي
 ناخوشتـره.

پيیر و جان، هيدى وهيمن، بهـكاوهـخو سهـوليان ليندهـدا و،
 كهـشتى مروارى، كه لهـچاو كهـشتيه گهـوره و زهـبهـلاحهـكاندا
 زور بچووك بوو، بهـرهـو بهـندهـرهـكه دهـكشا. وهـختايهـك
 گهـيه لهـنگهـرگاكه، باباگرى دهـرياوان چاوهـپروانى دهـكرد،
 دهـستى ههـردوو خانمهـكهـى گرت تا يارمهـتيان بدات كه
 دابهـزن . ئيدى خانهـوادهـكه، له كاتيكا كه خهـلكى بهـ ئارامى
 بو مالى خويان دهـگهـرانهـوه، خويان بهـ شاردا كرد. نهـو
 خهـلكهـى ههـموو پوژي له كاتى ههـستاني خيژاوى دهـريادا
 بو بهـندهـرهـكه دهـچوون.

هەردوو خانم رولاند و روزمیلی لە پیشەوێ پێیان
دەکرد و هەرسێ پیاوێک دەیان کەوتبوون و بە شەقامی
پاریسدا هەوراز دەبوونەو. جووتە ژن هەندێجار لەبەر
دووکانی جلکانیان زەپەنگەریدا دەوستان تا چاو لە
شەپقەیکەیان موستیلەیکە بکەن، پاشان دواى ئەوێ
راوێچوونیان دەگۆڕیبوو، دووبارە بەرێ دەکەوتنەو.

جەنابی رولاند، لە مەیدانی (دولابووس) دا وەکو
هەموو پۆزیک پوانییه ئێستێلی (باسان دی کومیرس) کە
پێبوو لە کەشتی، دواى ئەو کۆمەڵێک ئێستێلی دیکەى
تەمەشا کرد کە چوار پێنج ریزە کەشتیان، بەپال یەکەو تیا
وێستابوون. هەموو ئەو بورجە زۆر وزەبەندانەى کە
چووبوون بە حەوادا و لە ژمارە نەدەهاتن، پانتاییهکی
چەندین کیلۆمەتریان داگیر کردبوو، بە کۆڵەکە
و پەتەکانیانەو لە ناوەندی شارەکەدا قوت بووبوونەو،
چۆن سەیرت دەکرد، دیمەنى دارستانیکی گەورەى بە
شارەکە دەدا. ئیدی پۆلى نەورەسان بەسەر ئەم دارستانە
رووتەدا، دەسووپانەو، چاویان دەگێرا، هەرکە خواردنیک
بخرایەتە ئاوەکەو، وەکو بەرد لە ئاسمانەو بۆ
دادهاتنەو. کوپیک لەلای بورجیکەو خەریک بوو
بەکرەیکەى دەبەست، لەو دەچوو، بۆ ئەو سەرکەوتیبێتە
ئەوێندەر، تا لە هیلانەى تەیران بگەرێ.

خات رولاند، لە خاتوو روزمیلی پرسى:

- حەز دەکەى، بەبێ پەسمیات شام لەگەڵ مەدا
بخۆیت و پێکەو پۆژەکەمان بەرینەسەر؟
- بەئێ، بە خوشحالییهو، خۆ بەبێ پەسمیات بێ،
دەها باشتر، حەز ناکەم ئێوارە بەتەنیا بم.

پيیر، وهختايهک که گوئی له قسه بی موبالاتهکانی
 بیوهژنه گهنجهکه بوو، نیوچاوانی تیکننا ولهبن لیوانهوه
 گوتی: "ئهم بیوهژنه نایهوی له کولمان بیتهوه." چهند
 پوژیک بوو به بیوهژن ناوی دهبرد، جان، هەر ئهم وشهیهی
 پی ناخووش ولهبر گران نهبوو، بهلکو له جووری
 وتنهکیشی، که به لایهوه تهوسامیز و دزیو بوو قهلس و
 بیزار دهبوو.

سی پیاوهکه تا بهر دهرگای مالهوه فزهیان لیوه نه هات.
 مالهکه یان، خانویهکی تهنگ و چکولهی دوو نهومی بوو
 که وتبووه شهقامی (نوماندهی جوانهوه). جوزفینی
 کارهکهریان هات و دهرگای کردهوه، کچیکی نۆزده سالان و
 گوندی بوو، به کرییهکی کهم کاری دهکرد، به پروالهتیا
 کچیکی زۆر کهودهن و کهمژه بوو. دهرگای داخست و
 ئهوجا تا هۆلی نهومی یه کهم دووی ئاغاکانی کهوت و
 ئهوسا گوتی:

- پیا... و...یک... سی جار هات.

باوکه رولاند، که هه میسه بهدم بۆله بۆل و جیتودانهوه
 دهیدواند هاواریکرد: - کئ هات... ههی..

کارهکه رهکه، بیئهوهی خوئی شلوئی بکات و له
 هاوارهکهی بابیه رولاند پهست بیت، بهرسفی دایهوه:-
 پیاویک له لای دادنوسهوه هاتبوو.

- ئهم دادنوسه دهکاته کئ؟

- له لای جهنابی کانوهوه هاتبوو...

- باشه ئهم پیاوه چی گوت؟

- گوتی: جه... نابی کانو، ئهم شهو بهخوئی دیت.

جه نابی کانو، دادنووسی دادگا بوو، سووکه دوستایه تی و ناسیاییه کی ده گهل باوکه رولاندا هه بوو و مشووری ده خوارد. که گوتییتی ئه مشه و به خوی دیت، مانای وایه کاریکی له زگین (خیرا) وگرینگ له ئارادایه. بویه ئه ندامانی خانه واده که ی رولاند، به گومانه وه توریانه یه کدی و به م نووچه یه په ست بوون، چونکه ده یانزانی دادنووس، ته نیا بۆ مه سه له ی گرتیه ست و میرات و سکالا و ده عوا سه ری مالان ده دات، جگه له وشتانه هیچ کاریکی دیکه ی نییه. باوکه که یان، دوا ی بیده نییه کی که م گوتی: - باشه ئه مه مانای چیه؟

خاتوو روزمیلی پیکه نی و گوتی:

- گوێ مه ده یه، مه سه له که میراتی و به شه میراتیه، من دلنایام له مه، مژده تان ده ده می. به لام ئه وان چاوه پوانی مردنی که سییک نه بوون که میراتیان بۆ به جیپیلێ. خات رولاند، له زهینی خۆیدا که وته گه پان به ناو خزمه کانی میترده که ی و خزم و که سوکاره کانی خۆیدا، ئیدی له باوانه وه پیتیدا هات و له بنعام و خالوانه وه ده رده چوو. که سی نه بوارد. ئه وجا به بیته وه ی شه پقه که ی دابکه نی پرسی:

- پیم بلێ جه نابی باوک (له ماله وه به باوک میترده که ی بانگ ده کرد وه نه دیجار له به رچاوی بیگانان به جه نابی رولاند بانگی ده کرد) تو ده زانی ژنی دووه می جوزیف لوبر کی بوو؟

- به لێ، کچوله یه کی بنه ماله ی دومینیل بوو، کیژی خودان کتیخانه یه ک بوو.

- باشه مندالی لێ بوو؟

- وازبانم، به لای که مه وه چوار پینچ مندالی هه ن.
- نا، که واته ئه وه مان فت، هیچ ئومیدیکمان پیتی نه بیت.
- خات رولاند به دهم وهرده وه دانی زهینی خویه وه، خوئی به سووکه ئومیدیکه وه هه لواسی، ئومیدیک، له ئاسمانه وه بیته خواره وه. به لام پییر که دایکی زور خوش دهویست و به دنیای خه ونه ساده کانی ئاشنا بوو وده ترسا که ئه گهر هه وال و نوچه که ناخوش بیت، دایکی له نائومیدیدا تووشی نیگهرانی و خه م وپه ژاره ببیت، گوتی:
- دایکه په له مه که، ئیمه له ئه مریکا ماممان نییه! به لام من پیموایه مه سه له که، ژنه پتان و زه ماوه ندی جانه.
- هه موو سه ریان له م بیروکه یه سوورما. جان که ئه م قسه یه ی براکه ی له به رده م خاتوو روزمیلی دا له بهر گران بوو، گوتی:
- باشه بوچی زه ماوه ندی من بئ، هی تو نه بیت؟ ئه م بیروکه و گریمانه یه دروست نییه، تو له من گه وره تری، بویه خه لکی بییر له تو ده که نه وه، تا براگه وره وه ستابئ، کهس بییر له براچووک ناکاته وه، ئه مه جگه له وه ی که من نه مگه ره که زه ماوه ند بکه م.
- پییر به دهم ته وسخنیکه وه گوتی: - که واته تو ئاشقی؟
- جان به په ستی به رسقی دایه وه:
- یانی مه رجه ئاشق بم، ئه وجا بلیم، من جاری نامه وی ژن بیتم؟
- چاکه! وشه ی جاری هه موو شته که ی راست کرده وه. که واته تو چاوه روانی.
- گرینگ نییه، ئه گهر هه ز ده که ی باواییت.

باوکه رولاند، بە دەم گوڭگرتن و ھزرىنەو، نزیكترین چارەسەری بە خەيالدا ھات وگوتی:

- بە راستی ئیمە لە خۆپایی مێشکی خۆمان ماندوو دەکەین. ئەمە گەوجاتیە. جەنابی لوکانو دۆستمانە، دەزانن پێر لە عیادە دەگەریت و، جان لە نووسینگە یەکی پارێزەری دەگەریت، وادیارە شوینی بۆ یەکیکیان دۆزیوەتەو.

ئەم بۆچوونە ھەرچەندە سادە بوو، بەلام لە ھەموو بیرۆکەکانی دی زیاتر پێی تێدەچوو، تەنھەت ئامادەبووانیش قەناعەتیان پێی بوو.

کارەکەرەکی گوتی: "خواردن ئامادە" ھەرکەسە چوو ژیوری خۆی تا خۆی ئامادە بکات و دەستی بشوات و ئەوجا بێتە سەر خوانەکە. دواى دە خولەکیک ھەموویان لە ژوورە چکۆلەکی نھۆمی ژێرەو، لە دەوری خوانەکە خپ بوونەو و دەستیان بە شێو خوارن کرد. لە ھەوڵەو، زۆر کەم قسەیان دەکرد. پاشان بابەکیان، دواى چەند ساتیک، دووبارە سەرسوڕمانی خۆی سەبارەت بە سەردانی دادنووسەکە دەربەری وگوتی:

- باشە، بۆ شتیکی نەنووسیوە؟ بۆچی سێ چەلان پێشکارەکی خۆی ناردوو؟ چما بەخۆی نەھاتوو؟

پێر، مەسەلەکی بەلاوہ ئاسایی بوو وگوتی:

- دیارە پتووستی بە وەلامیکی لەزبەلەز بوو، پەنگە بیهوئ ھەندێ مەسەلە نھتیمان پێ بیژیت کە ھەزى نەکردبیت بە نووسین پیمان بلیت.

ھەرچاریان مژوول بوون، جۆرە نیکەرانیکیان لەلابوو کە بۆچی ئەم ژنە بێگانە یەیان دەعوەت کردبوو، کە نەیان دەتوانی لە حوزووری ئەودا ئازادانە گەنگەشە بکەن و

قەرارىك بىدەن. وەختايەك يارۆى دادنوس ھات، چوونە
ھۆلەكە و رولاند بەدەنگى بەرز پىشوازى و خىرھانىنى
ئاغاي لوكانوى كرد:

- خىر ھاتى جەنابى پاىەبەرز سەرچاوان.
خاتوو روزمىلى ھەستا وگوتى: - مەن دەپۇم، دوعاى
خزمەت دەخوام، زۆر شەكەتم.
ھەربۇ مجامەلە و بەساردىيە ھەوليان لەگەلدا دا كە
و ھەمىنى و نەروات، بەلام ئەو قايىل نەبوو، ئىدى بەبى ئەو ھى
ھىچ يەكەك لە پياوھەكان و ھەكو جاران بەرپى بەن پۆيى.
خاتو رولاند، مژوولى پىشوازى ميوانە تازەكە بوو و پىتى
گوت:

- قاوھت بۇ بىنم قوربان؟
- نا سوپاس، تازە نانم خواردووه.
- ئەدى چا؟ با چايت بۇ بىنم.
- ناليم نا: بەلام تۆزىكى دى، جارى باسى... دەكەين.
دواى ئەو قسانە بىدەنگىيەكى قوول بالى بەسەردا
كىشان، كە تەنيا دەنگى بەندۆلى سەعاتەكە دەھات، بەلام
تەق و ھۆپى ئەو قاپ و ئامانانەى كە كارەكەرە كەودەنەكە
لە خوارەو دەيشۆردن، نەيدەھىشت لە پشت دەرگاكةو
گویت لە ھىچ شتىك بىيت.
دادنوسەكە، ھەلدايە وگوتى: - كەستىك بەنىوى
مارىشال، لە پارس دەناسن؟
جەنابى رولاند و خات رولاند، پىكفە ھاواريانكرد: -
بەلى!

- باشە ئەو كابرايە دۆستانە؟
رولاند گوتى:

- ئەزىزى باشىرىن دوستمانە، بەلام پارىسىيەكى زور پارىسىيە، پىتى پى دانىگىرى، بۇ ساتىك لە پارىس وەدەربىكەوئى، لە وەزارەتى دارايىدا، بەپىئەبەرى دايەرىيە، لە وەتەنلى لە وى بارمان كىرەو وە نەم بىنىو، ھىشتا نامەمان لە نىواندا ھەيە. بەخۇت دەزانى كە پىاو بەتەنیا بۇيى..
يارۇى دادىنوس، دووبارە تىپەلچو وە وگوتى: - ئاغاي ماريشال مردو وە.

ژن ومىرد، ھەردووكيان بە ئاستەمىك، چ بەپاست و چ بە درۆ بەم ھەوالە پەشۇكان و شىپىزە بوون. جەنابى لوكانو، لە سەرى پۇيى:

- ھاوپىيەكى پارىسىم، ئاگادارى كىرەو وەمە وە كە گوايە ماريشال لە وەسىتنامەكەيدا، جاني كورئى ئەنگىزى كىرەو وە بە يەكە مىراتگرى خۇي، ئاغاي جان رولاند.

سپىرايزەكە ئەوئەندە گەورە بوو كە ھەمووانى بىدەنگ كىرە، كەس تاقە وشەيەكى لەزار نەبو وە. خات رولاند، لە پىش ھەمووانا، ھەست و سۆزى خۇي كۆنترۆل كىرە و بە دەمەلالكىنە گوتى:

- ئەيەپۇ، لىونى بەلەنگاز... دوستە داماوەكەمان، ھەيفى، مخابىن... مرد!

پوندك زايىبە چاوانى، پوندكى بىدەنگى ژنان، لە كانگەي رۇحىيە وە ھەلقولاي، بە گۇناكانيا ھاتتە خوارە وە. بە ئاشكرا خەفەتبارى پىئە دىاربوو. بەلام رولاند دەبىرە وە چوو، خەفەتى سەبارەت بە كارەساتەكە زور كەمتر بوو لە و ئومىدەي بە ھەوال و نووچەكەي ھەبوو. بەلام وىپراي ئەوئەش زاتى ئەوئە نەبوو، لەم كاتەدا پىرسىارى وردەكارى نىوئەپۇكى وەسىتنامەكە و بىرى مىراتىكە بىكات، بەلام بۇ

ئەو ەى بىگاتە ۋەلامى دىلخۇشكەرە پرسى:- باشە ئەم ماریشالە بەلەنگازە بۆ مردوۋە؟

جەنابى لوكانو، كەم وزۆر ەۆى مردنەكەى يارۆى نەدەزانى، گوتى:

- نازانم، تەنیا ئەۋەندە دەزانم كە كابرا بەبى ەىچ مىراتگرىكى راستەوخۇ كۆچى دواىى كردوۋە ۋ ەەموو سەرۋەت ۋ سامانەكەى كە دەرەمەتەكەى بىست ەەزار فرانكە بە سوۋدى لە سەدا سىنى بەشەكانى، بۆ كوپى دوۋەمى ئەنگۆ، كە ماریشال بەخۆى ئاگادارى لە دايكبوون وگەرەبوۋنى ئەۋ بوۋە، بەجى ەىشتوۋە كوپرەكەى ئەنگۆى بە شايستەى ئەۋ مىراتە زانىۋە. ەەرۋەها ۋەسىتى كردوۋە لە خالى پەفز كردنى ۋەسىتەكەى، ئەۋ برە پارەىە بدرىت بە خانەى بىژوان.

باۋكە رولاند تا ئەم ساتە نەيتۋانى خۇشخالى خۆى ۋەشىرىت، ەاۋارىكد:

- بەگيانى من! بەراستى كابراىەكى جوامىر ۋ دلاۋايە، ئەۋە دل ۋ ەروۋنە. باۋەر بىكە، منىش ئەگەر مىراتگرم نەبۋايە، ەەمان ئەم كارەم دەكد كە ئەم دۆستە بە ئەمەكە كردوۋىەتى.

يارۆى دادنوۋوس، بىزەىكى بۆكد ۋ گوتى:

- ەەزم كد بەخۆم، خەبەرەكەت پىن بلىم، لەۋە خۇشتر نىيە پىاۋ خەبەرى خۇش بە خەلكى بدات .

كەس بىرى بۆ ئەۋە نەدەچۋو كە ئەم خەبەرە خۇشە، ەەۋالى مەرگى دۆستىك بى، باشتىن دۆستى باۋكە رولاند، كە بە خۆىشى ئەۋ دۆستە گيانى بە گيانىەى لەبىر

چووبووه و ماوهیهک له وه پیتش به دنیاییه وه ئه وه ی
گوتبوو.

خات رولاند و ههردوو کوپه که ی خه مینیان پیوه
دیاربوو، خات رولاند، ماوهیهکی که م له گریان بهردهوام
بوو، ئه و جا به دهسته سپه که ی چاوانی سپین و پاشان له
زاری پهستا تا بهر به هه نسک هه لدانه قووله که ی بگریته.
دکتور، له بن لیوانه وه گوتی:

- پیاویکی باش بوو، زۆر میهره بان بوو زۆرجار من
و براکه می بۆ شیۆ دهعهوت دهکرد.

چاوانی جان ته و او کرابوونه وه، دهره وشانه وه،
به شیوه یه کی ئاسایی دهستی راستی به سهراپای پردینه
زهرده کهیدا هینا، دهتگوت دهیه وئ داییهینئ و پیکي
بخاته وه. دوو جار ان لیوهکانی بزواندن، تا قسه یه کی پر به
پیتستی حال و هه لویسته که بکات، دوا ی هه لوهسته یه کی
زۆر، هیچی بۆ نه هات، ته نیا ئه مه نه بی که گوتی: - ئه له هقی
خۆشی دهویستم، هه ر جار یک بۆلای چووبام، ماچی دهکردم.
به لām باوکه، هه موو هۆش و بییری به دهوری میراته که دا
دهسوورایه وه، به دهوری ئه و میراته دا که هیتشتا له ویدیو
دهرگا که وه په نهان بوو و له گین بوو، دوا ی ماوهیهک،
سبهینئ، دوا ی قاییل بوون، بگاته جئ. گوتی:

- تۆ بۆلئ ئه گه ری هیچ کۆسپیک هه بیته؟.. هیچ
فه رته نه یه ک له ئارادا هه بیته؟ هیچ کیشه و ئاریشه یه ک له
گۆپئ بی؟..

جه نابی لوکانو، هیدی وهیمن، گوتی:

- نهخیر، هاورپ پاریسییه کهم ئاگاداری کردوومهوه،
که مهسهلهکه زور زهلال و خویایه، هیچی کهم نییه، هیچی
ناوئ تهنیا پهزامهندی ئاغای جانی دهوئیت و تهواو.
- زورچاکه، بری سهروهت و سامانهکش زهلال و
خویایه.

- زور پوون و خویایه.
- ئهدی معامهلاتهکان تهواو بووه؟
- بهلئ، هر هه مووی تهواو بووه.
یاروی کۆنه زه پنگەر له ناکاوا، بههوی ئه وهه موو
فزولیهت و پرسیارانهی خۆیه وههستی به جۆره
شه رمه زارییهک کرد، شه رمه زارییهکی گۆنگ، غهریزی،
په وتهنی، کرد. دووباره گوئی:

- ده زانی، من بۆچی ئیستا ئه وهه موو پرسیاره
ده کهم، بۆ ئه وهی کورپه کهم له هه ندیک ئاریشه و
ئاستهنگانی چاوه پروان نه کری بپاریزم، بۆ نمونه هه ندیجار،
له په نایه که وه، مه سه لهی قهرز و قۆله یه کی ئالۆز سه ر
هه لدهات، من چۆن ئه مه بزانه و بچمه بنج و بناوانی؟ یان له
ناکاوا و له په نایه که وه میملیکمان لئ په یدا ببیت و له کۆلمان
نه بیته وه. به هه رحال، من میراتگر نیم. به لام خه می
منداله که مه.

جان، له ماله وه و له ناو خانه واده که دا " به منداله که "
ناوده برا، هه رچه نده به که له ش و بالا زور له پییر گه وره تر
بوو.

خات رولاند، له ناکاوا، ورده ورده، له خه ون و
خه یاله کانی وه ده رهات و شتیکی کۆنی، تا پاده یه ک

فهرامۆشکری وهبیر هاته وه که جاران گوئی لێ ده بوو و
وێرایی ئه وهش لێی دانیای نه بوو، له بن لیوانه وه گوئی:

- جهنابی دادنوووس، تۆ نه تگوت که ماریشالی
دۆستمان، پهحمه تی خوای لیپی، وه سیتی کردووه که
سهروه ته که ی بۆ منداله کهم، بۆ جان بیت؟
- به لێ خانمه کهم.

ئه وجا زۆر ساکارانه له سه ری پۆیی وگوئی: - من
ئه مه م زۆر پینخۆشه، چونکه نیشانه ی خۆشه وسته تی.
رولاند، هه ستایه سه رپێیان و گوئی:

- پایه به رز، ده ته وی کوره کهم، ئیستا قبو لنامه که ت
بۆ واژو بکات؟

- نا، نا... جهنابی رولاند. سه به ی، سه به ی له
نووسینگه که ی منا، سه عات دووی پیک، ئه گه ر کاته که بۆ
ئه نگۆ گونجاوه.

- هه لبه ته، هه لبه ته، گونجاوه!

ئه وسا خات رولاند هه ستا، پوندکه کانی سه ری
وبزه یه کی کرد، دوو هه نگاو له دادنوو سه که چوو ه پینشی،
ده سته سه ر پشته کورسییه که ی و نیگایه کی
میهره بانانه ی دایکی سوپاسگوزاری کرد وپرسی:

- جهنابی لوکانو، چایه که ت بۆ نه یه نم؟

- ئیستا با، به خۆشحالییه وه خانم.

کاره که ره که ی بانگکرد، یه که مجار هه ندیک شیرینه مه نی
وشکی له قوتوویه کی قولاً هینا، شیرینی ئینگلیزی بیتام
وزۆر په ق بوو، له خۆیه وه هه لده وه ری، ده تگوت بۆ
ده ندووی تووتی دروستکراوه، له قوتوویه کی سه رمۆر
نرابوو، به که لکی ئه وه ده هات له گه ل خۆتا به ده وری هه موو

دنيايدا بگيريت. ئەوجا چوو ھەندىك دەستەسرى قاۋەبى
 بىتىنى، كەبە شىۋەى چوارگۆشەى بچووك بچووك قەد
 ونوشت كرابوو، دەستەسرى چاى كە خەلگانى سەربە چىنى
 كرىكاران ھەرگىز نەيان دەشت. ئەوجا بۆجارى سىيەم
 گەپايەو، شەكردان و پىالەكانى ھىنا، ئەوجا چوو تا ئاۋەكە
 بگولنىت. كەۋاتە دەبى چاۋەپوان بگريت.

ھىچ كەسىك لە ئامادەپوان قەسەى نەدەكرد، ھەمووان لە
 فكران راچووبوون.. و ھىچ بابەتلىكان پىنەبوو كە قەسەى لە
 سەر بگەن، تەنيا خات رولاند نەبى كە لە ھزر وبىرى خۇيدا
 بۆ پستەين سواو وجەلەبى دەگەرا، ئىدى كەۋتە باسى
 سەفەرى راۋە ماسىيەكەيان و تارىفى كەشتى مروارى و
 خاتوو روزمىلى. دادنوسەكە، ۋەلامى دايەو: "جوانە...
 جوانە".

رولاند، پىشتى دابوو بە كاشى سۆپاكەو، ۋەكو چۆن لە
 زستاندا لەكاتى ئاگرکردنەو ھەردوو دەستى لە گىرفانەكانى
 دەنا. لىۋەكانى بەجۆرى دەبزوان، ۋەك ئەۋەى خۇيان بۆ
 فىكەكىشان ئامادە بگەن.

نەيتوانى لەيەك شوئىندا ئۆقرە بگريت، شتىك لە ناۋەو
 ھانى دەدا كە جەلو بۆ شادمانىكەى شل بكات. جوۋتەبرا
 لەسەر دوو كورسى ھاۋشىۋەدا لە راست وچەپى مىزەكەى
 ناۋەندى ژوورەكەدا دانىشتىبون وبەھەمان شىۋە لاقىيان
 لەسەر لاق نابوو. بەھەمان شىۋە دەيانروانى بەردەم
 خۇيان، بەلام بە خەيال و ھزرىنى جىاۋازەو.

ئەنجام چايەكە ھات، دادنوس كوۋپەكەى خۇى
 ھەلگرت، شەكرى تىكرد، دواى ئەۋە پىكىتلىكى رەقى، كە
 دان نەيدەبىرى، تى ھەلۋەراند، خواردى. ئەوجا ھەستا،

تهوقه‌ی ده‌گهل هم‌موانا کرد وږوویی. رولاند دووباره‌ی کرده‌وه:

- پازین، سبه‌ینی سه‌عات دوو. پازین، سبه‌ی سه‌عات دوو.

جان، تاقه وشه‌یه‌کیشی له دهم دهرنه‌چوو. که یارو‌ی دادنووس وه‌ده‌رکه‌وت، بیده‌نگی بالی به‌سهر ماله‌که‌دا کیتشا، ئه‌وجا بابه رولاند، چووه پیتشی و ههردوو ده‌ستی به شانی جانی کوپیدا کیشان و هاواریکرد:

- ده‌ی ده‌ی، به‌خته‌وه‌ری گه‌وره، لیت داوه، چیه ناتهو‌ی ده‌ست له ملم بکه‌یت؟

هه‌نگی، بزه‌یه‌ک ږوخساری جانی بزواند و ده‌ستی له ملی بابی وه‌رینا وگوتی: - ئه‌مهم به‌لاوه زه‌رووری نه‌بوو. پیاوه، نه‌یتوانی شادمانی خو‌ی کو‌نترۆل بکات. ئه‌وجا به قامکان، وه‌کو ئه‌وه‌ی پیانو بژهنیت، که‌وته لیدانی موبیله دارینه‌کان. ئه‌وجا له سهر پاژنه‌کانی وه‌رسوو‌پایه‌وه وگوتی:

- شانس! ئه‌وه‌یه شانس، ئه‌وه‌یه به‌خت وناوچه‌وان!

پییر، پرسی: - که‌واته ئه‌م ماریشاله‌تان باش ده‌ناسی، ها؟

بابه‌که‌یان، به‌رسقی دایه‌وه:

- به‌لئ، هم‌موو شه‌ویک ده‌هاته مالی مه، ږه‌نگه له بیرت مابی که ږوژانی پشوو به دووتا بۆ قوتا‌بخانه ده‌هات و ده‌یه‌یتایته‌وه و زورجار دوا‌ی شیو بۆ قوتا‌بخانه‌ی ده‌بردیته‌وه. ئا، ئه‌و به‌یانیه‌ی که تو له‌دایک بوویت، ئه‌و‌چوو به دوا‌ی دکتۆردا، که دایکت ژان گرتی، له‌مالی ئیمه نانی ده‌خوارد. یه‌کسهر زانیمان مه‌سه‌له چیه، بله‌ز له‌مال وه‌ده‌رکه‌وت. له په‌له‌په‌لیدا له‌جیاتی کلاره‌که‌ی خو‌ی

کالاهه که ی منی له سهر کرد. ئه وه م چاک له بیره، چونکه دواتر زور به وه پیکه نین. دوورنیه به دهم ئاوزینگه وه ئه وه ی بیر که وتبیته وه و چونکه میراتگری نه بووه، له دلی خۆیدا گوتبیتی: "خو باشتروایه سهر وه و سامانه که م بو ئه م منداله به جی بیلیم که به شداریم له هاتنه دنیای کردووه.

خاتوو رولاند، که له قه نه فه که ی ژیریا نقوم بوو بوو، پینده چوو خه یال بردبیتیه وه و له ویندهر دوور که وتبیته وه، بویه خه یالای و له بن لیوانه وه گوتی:

- ئاه، به راستی دوستیکی باش بوو، زور به خزمهت بوو، پیاویکی ده گمه ن بوو، پیاوی واهم زه مانه که مه. جان، هه ستا وگوتی: - که میک پیاسه ده که م.

بابی مهنده هوش بوو، ویستی نه یه لئ بروت، چونکه هه زی ده کرد باسی پروژانی له گه ل بکات و قهراری له سهر بده ن.

به لام جان پرژد بوو له سهر ئه وه ی وه ده ربکه وئ، گوايه مه و عیدی هه یه. به هه رحال و هختیان زور به ده سه ته وه مابوو تا میراته که وه ربگرن. هه زی ده کرد وه ده ربکه وئ، تا به ته نیا بیر له مه سه له که بکاته وه. پییرش گوتی هه زده کات وه ده ربکه ویت. دوا ی چهنده خوله کیک دووی برا که ی که ووت.

که بابیه رولاند و ژنه که ی به دوو قو لی مانه وه، ژنه که ی له ئامیز گرت و هه ر گونایه کی ده چه لان ماچ کرد. ئه و جا بو ئه وه ی وه لامی گله یی و گازنی ژنه که ی، که زور جار به ئاشکرا لئی ده کرد بداته وه گوتی:

- ده بین ی گیانه که م، مانه وه مان له پار یسدا و بو ماوه یه کی زور نه بو منداله کان باش بوو نه بو من، کاری له

پییر، هرکه له مال ودهرکهوت، بهرهو شهقامی پاریس کهوته ری، که شهقامی سهرهکی بهندهری هافر بوو، شهقامیکی پوناک و قهرهبالغ و ناوا وئاوهدان بوو. شنه‌بای که‌ناری دهریاکه که له سه‌روچاوی ددها، زور خوشبوو. به‌کاوه‌خو پیی ده‌کرد، دارعاساکهی له ژیر بالی نابوو و ه‌ردوو ده‌ستی خستبوونه پستی. وه‌کو په‌کیک خه‌به‌ریکی ناخوشی بیستییت، ه‌ستی به‌دلته‌نگی و شه‌کته‌ی و بیزاری کرد. بی‌ریکی دیاریکراو ماندووی نه‌ده‌کرد، له ه‌وه‌له‌وه به‌خویشی نه‌یده‌زانی ثم واز وازی و درپ‌ونگی وگومان و دوو دل‌یه‌ی له کوپوه لی په‌یدا بوو. ژان و ئازاریکی ه‌ه‌بوو، خویشی نه‌یده‌زانی له‌کوپوه‌یه. خالیکی پر له ئازاری له دل و ده‌روونا بوو، خالیکی بچووک، زامیک بوو له و زامانه‌ی که‌سمان به‌زه‌لالی و پوونی ه‌ستی پیناکه‌ین و په‌ی به شوینه‌که‌ی ناب‌ه‌ین، به‌لام زامیکه‌ی دل ده‌گوشیت، ماندوو، خه‌مبار و بیزارت ده‌کات. ه‌ستی به‌ئازاریکی نادیار، ئازاریکی سووک، وه‌کو سووک خه‌موکیه‌ک، ده‌کرد.

که‌گه‌یه مه‌یدانی شانو، ه‌ستیکرد، پوناکی قاوه‌خانه‌ی " تورتونی " بانگی ده‌کات، به‌کاوه‌خو به‌رهو پروکاره پروناکه‌که پویی، به‌لام له و ده‌مه‌دا که وه‌ژوور که‌وت بی‌ری له‌وه کرده‌وه که تووشی ده‌بیت به‌تووشی کومه‌لیک د‌وست و بناژ و ناسیاو و خه‌لکانیکه‌وه که ده‌بی قسه‌یان ده‌گه‌لدا بکات، له کاتیکدا ه‌زی نه‌ده‌کرد قسه‌ ده‌گه‌ل که‌سدا بکات. له ناکاوا، ه‌راوزه‌نای بیتام و جه‌له‌بی نه‌وانه‌ی فینجانی قاوه‌یان پیک ش‌هراب کیشابوونیه نه‌وینده‌ر، بیزار و بیتاقه‌تی کرد.

هز دهکات یه کیک له و که سانه بدینی که هزی له چاره یان نییه، ئه دی ئهم دووره په ریزییه، له و خه لکانه ی ده توانی بیان دینی له چیه وه هاتووه، ئه دی ئهم دووره په ریزییه له و شتانه ی ده توانی پئی بلین، هوکاره که ی چیه.

ئهم پرسیاره ی له خوی کرد: "تو بلینی به هو ی میراتیه که ی جانه وه بی؟"، به لئ، له گینه، ده شیت. وه ختایه ک یاروی دادنووس ئه و خه به ره ی دانن، پییر ههستی کرد لیدانی دلئ که میک خیراتر بوو، ئیدی مروف به ته بیعت هه موو کاتی خوی پئ کونترول ناکرئ، خوی پئ به رزه فتن ناکریت، زورچار له خوت و خوړایی، بیته وه ی به ده ست خوی بئ، هه سوودی و به غیلی به خه لکانی دی دیت.

ئیدی به قوولی که و ته بیرکردنه وه له م کیشه فیزیولوجیه ی که له پووداویکه وه سه ر هه لده دا، کار له غه ریزه کانی به شه ر دهکات و زنجیره یه ک بیروههستی ناخوش یان خوشی له لا دروست دهکات، بیر وهه ستین، پیچه وانه و هه قذری ئه و بیرانه ی خوی دهیه وین و بانگه وازیان بۆ دهکات، به بییری دروست وچاکیان ده زانی. ئهم بوونه وهره په نای وه بهر ئه قل برد. ئه و بار و حاله دهروونیه ی هینایه بهرچاوی خوی، که کوریک له ناکاوا بووه به خاوهن سهروه تیکی گه وره، که ده توانیت له ریکه یه وه به گه لیک له و ئاواتانه ی بگات که له میژوهه خه ونی پتوه ده بین، ئه و ئاواتانه ی که بابیکی رژد و چروک نهیده هیتشت پئی بگات.

ههستا، دووباره که و ته ریکردن بۆ ئه وه بهری له نگه رگا که. ههستی به جوړه خوشی و ئارامیه ک کرد، چونکه خوی ناسی، له خوی حالی بوو، سه ری له خوی له ناخی خوی

سوورپما، کهسهکهی دیکه‌ی ناخی خۆی کهشف کرد، ئەو کهسه‌ی که به زۆری له ناخ و نیهادی خۆمان کهشفی دهکهین، دهیدۆزینه‌وه. ده‌بیره‌وه چوو: "که‌واته، به‌غیلیم به جان دیت، به‌پاستی ئەمه کاریکی کریت و دزیوه! به‌پاستی شهرمه! ئیستا له‌وه دلتیابووم، به‌غیلی یه‌که‌مم ئەوه‌بوو له‌وه‌یه ده‌گه‌ل روزمیلی دا زه‌ماوه‌ند بکات. که‌من یه‌ک له‌باری خۆم هه‌زم له‌چاره‌ی ئەم ئافره‌ته وردیله‌گه‌وجه نه‌ده‌کرد. که‌واته ئەم به‌غیلییه کاریکی نابه‌جێ بوو، ته‌نیا به‌غیلی و هه‌سوودی بوو، هه‌سوودی له‌پتتاوی هه‌سوودیدا! ده‌بی چاریکی ئەوه بکه‌م."

ئەوسا گه‌یه‌یه لای ئەو عاموده‌نیشانه‌دارانه‌ی که‌ بۆ پیاوانه‌ی به‌رزى ئاوه‌که له‌به‌نده‌ره‌که‌دا دانرابوو، شقارته‌یه‌کی پیکرد تا لیستی ئەو که‌شتیانه‌ بخوینیت‌وه که ده‌گه‌ل خیزاوه‌که‌ی دواتردا ده‌گه‌یشته‌ به‌نده‌ره‌که . کۆمه‌لێک که‌شتی هه‌لمی چاوه‌پوان بوون که له‌به‌رازیل و ئه‌رجه‌نتین و شیلی و ژاپۆنه‌وه بین، له‌گه‌ل دوو که‌شتی له‌دانیمارکه‌وه، که‌شتیه‌کی چارۆکه‌دار له‌نه‌رویجه‌وه و، که‌شتیه‌کی هه‌لمی تورکی که‌ پپیر، پتی سه‌یر بوو، وه‌کو ئەوه‌بوو له‌لیسته‌که‌دا ئەوه‌ی خویندیت‌وه: "که‌شتیه‌کی هه‌لمی له‌سویراوه " وه‌کو ئەوه‌ی له‌خه‌ونا که‌شتیه‌کی گه‌وره‌ ببینی که‌ پپر بی له‌زه‌لامی عه‌مامه‌ به‌سه‌ر، که به‌شه‌روالی ده‌لبه‌وه به‌په‌تا سه‌ربکه‌ون. له‌دلی خۆیدا گوتی: "که‌که‌رم، خۆ تورکیش له‌میلله‌ته‌ ده‌ریاییه‌کانن."

دواى ئەوه‌ی چه‌ند هه‌نگاوێکی نا، وه‌ستا تا له‌به‌نده‌ره‌که‌ رابمیتن، به‌ده‌سته‌ راس‌تا گوندی (سانت ئەدرس) هه‌بوو، دوو مناره‌ی کاره‌بایی له‌لووتکه‌ی (دولاهیف) دا هه‌بوو،

وهكو جمكى شتواوى دزىوى پياوانى سيلكوپ، دهيانړوانيه
 دهرياکه، دوو تيشكى گه وره له ئاگردانى مناره که وه، به
 هلدیږيکى پکى بى سنوورا، له لووتکى که نار که وه بى
 قولايى ئاسو دده ده گه ران . ئه و جا له سهر هه ردو
 له نگرگا لوه کيه کاني به نده ره که وه، دوو تيشكى دیکه، له
 کوراني ئه م جوو ته زه به لاهه، به ره و ده روازه ی به نده رى
 هافر نشي و ده بوونه وه. له وى، له په خه که ی دى روبرى
 سينه وه، کومه ليک تيشک و پوناکى دیکه ش ده بينران،
 هه نديک له و پوناکى و تيشکانه جيگير بوون، هه نديکى
 دیکه يان ده کوژانه وه و هلده بوون، وهكو چاو ده کرانه وه و
 داده خران، چاوانى زه رد و سوور و که سکی به نده ر و
 له نگرگاگان، که چاو ديږى ده ریا تاريکه پر له که شتیه که يان
 ده کرد، چاوانى بيدارى وشکانيانى خانه خوځ، که به ئاماژه ی
 چاوانى ميکانیکی به رده وام ده يانگوت: " من ليږم، من
 به نده رى تروځيلم، من به نده رى ئونفلورم، من روبرى
 گوندی بونت ئودميرم " له دوورى دووره وه، بورج
 و مناره يه کى زور بلند، به جوړى بالى به سهر هه موو پوناکى
 و تيشکه کاند ا کيتشابوو، خه لکى وايانده زانى ئه ستيره يه،
 مناره ی گوندی (ئيتوفيل) چوو بوو به ئاسمانا، ده تگوت
 ئاماژه يه بى پيگای شارى روان، که خوى به ناو لمه لانه کاني
 پيژاوگى روبره گه وره که دا ده کات. ئه و جا به سهر ئاوه
 قووله که وه، ئاوه بى سنووره که وه، که له ئاسمان تاريکتر
 بوو، ته مه شافان وای وينا ده کرد ليږه وله وى ستيزان ده بينى،
 ستيزانکى که له مژ و دووماني شه ودا، ده دره وشانه وه و
 دوور ونزیک بچووک، سپى و سهوز و سوور ده نوينن،
 ته قيريه ن هه موويان بى جووله بوون، وپراى ئه وه ش

هه‌ندیکیان واده‌هاتنه به‌رچاو که غار بدهن، ئەمانه تیشکی
ئەو کهشتیانە بوو که له‌نگه‌ریان خستبوو و چاوه‌پروانی
خیزاوی ئاینده بوون، یان له‌شوینیک ده‌گه‌ران که له‌نگه‌ر
بخهن.

پێک له‌م کاته‌دا، مانگ له‌ پشت‌شاره‌وه‌ هه‌له‌هات، به‌
حه‌ویتی ئاسمانه‌وه‌ له‌ بورج و مناره‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌ی
پرش‌نگدار ده‌چوو، که پێن‌وینی کاروانی ئەستێره
راسته‌قینه‌کانی ده‌کرد.

پێر، به‌ ده‌نگی‌کی نیمچه به‌رز له‌ به‌ر خۆوه‌ گوتی: "
ئەوه‌یه، ئێمه‌ خۆمان، نیگه‌رانی بۆ خۆمان دروست ده‌که‌ین،
له‌سه‌ر هیچ‌ترین شت نیگه‌رانی بۆخۆ چێده‌که‌ین. "

له‌ ناکاوا، تاریکی‌یه‌کی به‌رین و نامۆ، بایی به‌سه‌ر حه‌وزه
قوول و به‌رینه‌ په‌شه‌که‌ی نێوان هه‌ردوو له‌نگه‌رگا‌که‌ی
به‌نده‌ره‌که‌دا کیشا، به‌سه‌ر دیواره‌ گرانیته‌که‌دا دانه‌وییه‌وه‌،
که‌شتییه‌کی راوی به‌دی کرد که ده‌گه‌رايه‌وه‌، نه‌ده‌نگی
مرۆف، نه‌خوڤه‌خوڤی شه‌پۆل و نه‌شلپه‌شلپی سه‌ولان
نه‌ده‌هات، به‌کاوه‌خۆخۆی دابوووه‌ ده‌م بایه‌وانه‌ به‌رزه
که‌وه‌یه‌که‌یه‌وه‌، که‌به‌ده‌م شنه‌بای ده‌ریاکه‌وه‌ ده‌شه‌کایه‌وه‌.
ده‌فیکره‌وه‌ چوو: " چەند ژيانیکی ئارامه، بریا ده‌یتوانی لی‌ره
بژی! "

ئەوجا چەند هه‌نگاوێک پۆیی، پیاوێکی بینی که
له‌وسه‌ری له‌نگه‌رگا‌که‌ دانیشتبوو. پیاوێک خه‌یا‌لاوی، ئاشق،
هێمن و به‌ویقار، شادمان یان په‌ست و خه‌مناک؟ ده‌بی ئه‌م
پیاوه‌ کێ بێ؟ به‌کونجکاویه‌وه‌ لێی نزیک بووه‌وه‌، تا له‌

نزيكه وه پوخسارى ئه و پياوه گۆشه گيره بيبينيت، يه كسه ر
براكه ي خۆى ناسييه وه: - ئا... ئه مه تۆى جان گيان؟

- ئا.. پيىر بۆچى بۆ ئيره هاتوويت؟

- هاتووم بايه كى بال بدهم، ئه دى تۆ؟

جان، ده ستى به پيكنين كرد وگوتى: - منيش هاتووم
باى باليك بدهم.

پيىر له نزيكى براكه يه وه دانىشت و گوتى: - ده ي باشه
ئه وه شتيكى جوانه.

- بيتگومان.

به تۆن و راويژى دهنگيا بۆى به ديار كهوت كه جان
سه يرى هيچى نه ده كرد، دريژه ي دايه وگوتى:

- من كه بۆ ئيره هاتم، ئاره زوويه كى سه يرم بۆ هاتنه
ده ره وه هه بوو، پر به دل حه زم ده كرد ده گه ل هه موو ئه م
كه شتيانه دا بۆ باكوور يان باشوور برۆم، پيم وايه ئه و
پوناكيانه ي ئه و پيئدر له هه ر چوارنكالى دنياوه دين، له ديار
وده فه رى گولان و كيژانى شهنگولى سبى و برۆنزييه وه، له
ولات و مه لبه ندين چۆله كان و، فيلان و، شيرين ئازاد و له
هه موو ئه و ولاتانه وه كه حيكايه تى خه ياليان ده رباره يان بۆ
ده گيترانه وه، ئه و حيكايه تانه ي كه باوه رمان پيتيان نه ده كرد،
ئه و حيكايه تانه ي سه باره ت به پشيله ي سبى وشازاده
خانمى نوستوو بۆيان ده گيترانه وه. چه ند خۆشه سه فه ريكي
ئه و ديار و ده فه رانه بكه ين، به لام پارهيكي زۆرى ده وئ.

له ناكاوا بيئدهنگ بوو، ده فيكره وه چوو، براكه ي ئيستا
ئه و پارهيى هه بوو، هيچ خه ميكي نه بوو، هيچ كاريكي
پۆژانه ي ده ست وپى گيرى نه بوو، ئازادى ئازاد بوو، شاد و

خوشحال، دهیتوانی بۆ هر کوییهکی بویت، بپرات، بۆ مهلبهندی زهریانی سویدی یان ئەسمهراڤی هافانا.

ئەوسا، لە ناکاوا، بێ ئەوهی لە دەستی خۆیا بیت
بیرۆکهیهک لە بیرۆکه باوهکانی هات بهسەرا، که نه پیشبینی
کردبوو، نه دهیتوانی پاییگری یان بیگۆپی، وای ههست
دهکرد، له پوچکی تری سهربهخۆ و تووند وتیژهوه
ههلهقولیت: " ئوف! زۆر گهوجه، روزمیلی وردیله و بچووک
دهخوازیت. " ههستا وگوتی:

- من بهجیت دێلم تا بیر له ئایندهی خۆت بکهیهوه،
خهونی سهوز و سهوور به ئایندهوه بدینیت. بهلام من
پتوایستم به جووله و پیکردنه.

دەستی بڕاکهی گۆشی و، به پراویژیکی دۆستانهوه
گوتی:

- دهی زۆرچاکه جان گیان، تۆ ئیتر بۆخۆت
دهولهمندی! من زۆر خوشحالم که ئەم ئیوارهیه بهتهنیا
تووشتم بۆم، تا پیت بلیتم:

- زۆر بهوه خوشحالم. له ناخی دلمهوه پیروزیاییت
لیدهکههه، خوشم دهوێ.

جان، که به تهبیعت نهرم و نیان بوو، سۆزی بزوا،
بهدهمه لالکتهوه گوتی: - سوپاس.. سوپاس برا باشهکههه،
سوپاس پییر، سوپاست دهکههه.

پییر، پتچی کردهوه، لۆژلۆژ کهوتهپێ، دارعاساکی
نابوه ژیر بالی وههردوو دهستی له پشته نابوو.

که گهیهوه ناوشار، دووباره لهخۆی پرسى نهیهوێ چ
بکات، لههه سووکه پیاسه و پراویچکهیهی خۆی بپزار بوو،
بپزار بوو لهوهی که بڕاکهی بینى و له لهزهتی دیتنى

دەرپاکەى کرد. لە ناکاوا بىرۆکەيەکی بە مێشکا هات: " دەچم لەلای بابا " ماروفسکو " پێکنیک شەراب دەخۆمەوه. ئەوسا پۆیى و بەرەو گەرەکی ئەنگوفیل هەوراز بوووه.

باوکە ماروفسکو، لە خەستەخانەکانى پارىسدا بەنيۆبانگ بوو. پیرەمێرێکی پولونی، وەکو دەگوترا پەناھەندەى سیاسى بوو، لەوێندەر زۆر قسە و قسەلۆکی کریت و دزیوى لەدوو بوو، ئیدی ھاتبوو بۆ فەرەنسا - دواى ھەندى پشکینى تازە - تا مومارەسەى کارى خۆى لەواری دەرمانسازیدا بکات، کەس ھىچى دەربارەى ژيانى پابردووى نەدەزانى، بۆيە لەنيۆ دکتۆر و دکتۆرە موقیمەکان و، پاشان لەنيۆ دەرودراوسێکانیا، گەلیک چیرۆک و دەرنگۆی دەربارە بلاو بوووه. ئیدی ئەم پیاوھ ئەنتى دەولەتە وەکو ئەندامى پێیازی نەھیلیزمى، بکوژی پاشا، نیشتمانپەرۆھى ئامادە بۆ ھەر کارێک، شۆرەتى دەرکرد، کە بە پەرچوو لەمەرگ خەلەسى بوو، ئیدی ئەم پیاوھ کارى لەخەيالى پيسک ئامیزی پيیر رولاند کرد، ئیدی بوو بە دۆستى ئەم پیرەمێردە پۆلۆنى يە، بەبى ئەوھى ھىچ زانیارییەکی دەربارەى پابردووى ئەو دەست بکەویت. ئیدی بەھۆی دکتۆرە گەنجەکەوھ، ئەم پیاوھ دەرمانسازە ھات و لە بەندەرى ھافەر ئاکنجى بوو... بەو ئومیدەى یارۆی دکتۆرى تازە، مشتەریانى زۆرى بۆلا بنیريت. ئیدی بەو ئاواتەوھ، لە دەرمانخانە بچووکەکیدە ژيانیکی ھەزارانەى دەبردە سەر و لە گەرەکەکەى خۆیدا دەرمانى بە خورده بورژوا و کریکاران دەفرۆشت.

پيیر، به زۆری دواى شىوى ئیواران دهچوو بۆ دیدهنی
و نزيكهى سهعاتيكي بهدهم قسانهوه له گهليا بهسهه دهبرد،
پيیر، "ماروفسكو"ی خوشدهويست، پياويكى سيما ئارام و
کهمدوو و بهويقار بوو.

تاقه چرايهكى غاز بهسهه ميژهکهيهوه دهسووتا، سهه
ميژهکهى پرپوو له شووشه. له بهر پاشهکهوت چرای ترى
دانهدهگيرساند و ههموو شووشهکان ديار نهبوون. له پشت
ميژهکهوه له سهه کورسيهکهى، لاق له سهه لاق دادهنيشت.
پيرهميژيكي سههساف بوو، کهپوو گهوره، له دهندهوه
دالاش دهچوو، له تهويليهوه شۆر دهبووهوه، له تووتيهكى
خهمين دهچوو، خهويكى قوول دهبيردهوه، چهناگهى بهسهه
سينگيهوه شۆر دهبووهوه. له دهنگى زهنگ خهبرى بووهوه.
زانى دکتۆره، به باوهشى کراوهوه چوو پيشوازی. پالتو
پهشهکهى که يهکپارچه پهلهى دهرمان و ئهسید بوو، زۆر
بهبهرى دهلب بوو، بهتاييهتى که پياويكى له پ و لاواز بوو،
له جبهى کۆنه پهبهنان دهچوو، ئهم پياوه به فۆنهتيكى
پولونى قسهى دهکرد و ئهمه شهقليكى برينک منداالانهى
بهدهنگه باریکهکهى دهدا. بۆيه که قسهى دهکرد، وهکو
ئهوهبوو که منداالينكى بچووک قسهه بۆ بکات.
پيیر، پۆنيشت، ماروفسكو لى پرسی: - دکتۆر گيان،
خه بهر وباسى تازه؟

- هيج شتيك نيه، دنيا شامى شهريقه، هه مان تاس و
هه مان هه مامه.

- ئهمرۆ نيگه ران دياريت.

- من زۆربهى کات هه ر نيگه رانم.

- دە دەى گويى مەدەيە. پەرداخى بادلەت بىدەمى؟
 - بەلن، مەمنونىش دەبىم.
 - ئەمىرۇ بادلەيەكى تازەت دەرخوارد دەدەم. دوو مانگىكە سەروساختم دەگەل كىشمىش دايە، دەمەوى بزانم شىتىكى تازەى لى كەشف ناكەم... شەرايىكم لى دروست كىردوۋە، شەرابە ئەمما شەراب، زۆر خۇشە گالتهى پىتاكىرى، بەراستى خۇشە.
- بەخۇشحالىيەۋە چوۋ بۇ گەنجىنەيەك، دەرگاكي كىردەۋە، قاپىكى ھەلۋارد و ھىئەى. ھەندىك سوۋكە جوۋلەى ناتەۋاۋى ھەبوۋ، بۇ نمۇنە، كە باسكى دىنا بەتەۋاۋى درىژى نەدەكەرد، كە ھەنگاۋى دەنا، بە تەۋاۋى لاقى لىك نەدەكەردنەۋە، يانى ھىچ جوۋلەكەى تەۋاۋى نەدەكەرد. ھىز و بىرەكانىشى لە كىردەۋەكانى دەچوۋ. ئامازەى بۇ دەكەرد، ھەۋلى لەگەل دەدا، پىتەنىيازى دەكەرد، بەلام بەتەۋاۋەتى پوۋنى نەدەكەردەۋە. ھەموو خەون و خوليايەكى ژيانى ئەۋەبوۋ، شەربەت و شەرابان بگىرەتەۋە و دروست بكات، زۆرچار دەيگوت: "شەرابى خۇش و بادلەى ناياب، سەروەت و سامان دروست دەكات."
- سەدان كەپەت ھەۋلى گىرتنەۋەو دروستكەردنى شەراب و بادلەى دابوۋ، بەلام تاقەجارىك سەركەۋتنى بەدەست نەھىتابوۋ. پىير، ھەموو جارى دەيگوت مارۋىسكو، (مارا) ى بىر دەخاتەۋە (مارا: شۆرەشگىرەيكى فەرەنسى بوۋ، پزىشك بوۋ، كابرايەكى رادىكال بوۋ، لە سالى 1793، لە كاتى مەلە كىردنا تىرۇر كرا.)

جوو ته هاوړئ له بڼه باني دهرمانخانه که دا سه روپټکي
 بچووکيان خوارده وه و ئه و جا هيتايانه سه ر ميږي
 ئاماده کړدن و گرته وهی دهرمانان، له بهر پوښنایي چرا
 غازیه که ته مه شای پهنګی شه را به که یان کرد. پيیر گوټی: که
 گه وه رټکي جوانه.
 - وانيه؟

سه روسيمای پيره ميږه پولونييه که که له سه روسيمای
 تووتی ده چو، زور سه رحال و شه نگول ديار بو. دکتور
 تامی شه را به که ی کرد، ده فیکره وه چو، دووباره تامی
 کرده وه. ده بيره وه چو، ئه وسا گوټی: - زور به له زه ته،
 که له ک به له زه ته، له تام و بوټا تازه یه، به پاستی ئه مه که شف
 و دوزينه وه یه گیانه که م.
 - ئاه، ئه وهی پاستی بی، زور خوشحالم.

ئه وسا ماروفسکو، پاوټزی به دکتور کرد که ئه م
 شه را به تازه یه نیو بڼی چی، هزی ده کرد نیوی بنیت:
 'روحي کشمیش' یان 'کشمیشی خالیسه' یان 'کشمیش'
 یان 'کشمیشین' پيیر به هیچ یه کټک له و ناوانه پازی
 نه بو، بیرو که یه ک به بیري پيره ميږدا هات وگوټی: ئه وهی
 توږی له وه پټش گوټت زور گونجاوه، زور به جټیه
 (گه وه ری جوان)، پيیر، ئه م ناوه شی، هرچه نده قسه ی
 خوی بو، به گهن نه کرد. ئاموژگاری کرد که ناوی بنات
 (کشمیش) ماروفسکو هاواری کرد، ناویکی جوانه. ئه وسا
 هه ردووکيان بڼه نګ بوون، چهند خوله کټک له ژیر پوښنایي
 تاقه چرا غازیه که دانیشن، به بیټه وهی ورته یان لیوه بیټ.
 ئه نجام پيیر، به نه به دلی گوټی:

- ئا، ئەم ئىۋارەيە بويەر و پىتشەتايىكى سەيرمان
هاتەپى، دۆستىك لە دۆستەكانى بابم، كە مردوۋە، ۋەسىتى
كردوۋە سەرۋەت و سامانەكەي بۆ براكەم بىت.

ۋادىاربوو كە يارۆى دەرمانساز لە ھەۋەلەۋە باش لە
مەسەلەكە ھالى نەبوو، بەلام دواى بىرکردنەۋە، ھىۋاى
خواست كە نىۋەي ئەو مىراتىيە بەر دكتور كەۋتبى. بەلام
دواى ئەۋەي مەسەلەكەي بۆ پوون بوۋەۋە، ھەپەسا،
زۆرى پىشاخۆش بوو، كە ھاۋرپى گەنجەكەي بەو ئاۋايە
فەرامۆش كرابوو، گوتى: - ئەمە ئاقىبەتى باش نابىت.

پيىر، كە نىگەرانيەكەي بۆ گەرايەۋە، دەيوىست بزاني كە
مارۋىسكو مەبەستى لە ۋەقسەيە چىيە، گوتى:

- بۆچى، ئاقىبەتى باش نابىت؟ باشە چ ئاكامىكى
خراب لەمە دەكەۋىتەۋە كە برايەكەم بىت بە مىراتگىرى
يەككىك لە دۆستەكانى بنەمالەكەمان؟

لى يارۆى سىرك و بە پارىز لەۋە زىاتىرى لە سەر
نەپۆيى وگوتى:

- لەم ھالەدا، دەيى مىراتەكە بەيەكسانى بۆ ھەر دوو
براكە بىت. من پىت دەلىم ئەمە ئاقىبەتى خىر نابىت.

دكتور، بىتاقەت بوو، سەبرى سۋا، ھەستا ۋبۆ مال
پۆيشتەۋە. دواى ماۋەيەكى كەم چۈۋە ناۋ جىگاكيەۋە،
گوتى لىبۋو جاني براى بە ئەسپايى بە نىۋو ژوورەكەي
تەنىشتا دەھات و دەچوو، پاشان دوو پەرداخ ئاۋى
خواردەۋە و نووست.

دکتور، به یانی له خه و پابوو، ئیدی قهراری دابوو
 سهروهت و سامان پینکوه بنیت. زورجار نه و قهراره ی
 دابوو، به لام هر قسه ی پرووت بوو و جینه جی نه کردبوو.
 هه موو جار یک هه ولی ددها پیشه یه ک بدوزینه وه که زوو
 دهوله مهندي بکات و متمان به خوی پهیدا بکات، له ناکاوا
 کۆسپ و تهگه ره یه کی دههاته پړ، پيسه که ی لڼ ده کرده وه
 به خوري و ههنگی ناکامی ناچاری ده کرد ملی پړیه کی تازه
 بگریت.

هر له ناو جینکا کهیدا و له ژیر په تو نه رمه کانه وه،
 ده فکره وه ده چوو: چهندين دکتور له ماوه یه کی که ما بوون
 به ملیونیز؟! به لام نهو، که شیفته و دل به ندي زانیاری
 پراکتیکی بوو، توانی له ماوه ی خویندنه کهیدا، ماموستا
 باشه کانی بناسیت، زورجار به گهوج و گه مژه ی ناوده بردن.
 به راستی له وان به توانا تر و شاره زاتر بوو. خو نه گهر
 بیتوانیا به هه رشیوه یه ک کومه لیک مشتته ری دهوله مهندي
 خه لکی هافر به لای خویدا پابکیشیت، نهوا زور به ئاسانی
 ده شیا سالانه سه دهزار فرانک به دهست بیتن. به پپی
 ده سکه وتی جیگیر، به یانی له مال ده رچوبا، بچوايه بۆلای
 نه خوشه کانی، به گویره ی نزیکترین تیکرا: ده نه خوش له
 هر پوژیکا، هر نه خوشه ی بیست فرانکی دابایه، نهوا
 ده رمه تی سالانه ی به لای که موه ده گه یه هه فتا بۆ هه فتا
 و پینج ههزار فرانک، به لام ده نه خوشی ته قدیری که متهر بوو
 له نه خوشانی واقعی.

دوای نیوه پوانیش، پیشوازی ده نه خوشی له عیاده که ی
 کردبا و هر نه خوشه ی به ده فرانک بوايه، ده یکرده سی

وشهش هزار فرانک، واته همووی دهیکرده سهد و بیست هزار فرانک، ئەمه ژمارهیه نه گالتە. ههروهها ئەو مشتەرییه کۆن و دۆستانەیی که له مالهوه سه‌ری ده‌دان و سه‌رو ده فرانکی لیۆه‌رده‌گرتن وگه‌ر بهاتبانه عیاده‌که‌ی پینچ فرانکی لی سەندبان، پ‌ه‌نگه هه‌ندیک له هه‌قه‌که‌یان داشکانبه‌ا، ئەوا قه‌ره‌بووی ئەو پاره‌یه‌ی بۆ ده‌کرده‌وه که له‌بری پ‌اویژ به‌ دکتۆرانی دیکه‌ی ده‌دا.

ئەوه کاریکی زۆر ئاسان بوو، ته‌نیا هه‌ندیک پ‌یکلامی زیره‌کانه‌ی ده‌ویست، که له پ‌وژنامه‌ی فیگارو بل‌اوبکریت‌ه‌وه و ئاماژه بۆ ئەوه بکریت که ئەنجوومه‌نی زانستی پ‌اریس به‌ بایه‌خه‌وه ده‌پ‌واننه ئەو چاره‌سه‌ره عه‌جیبانه‌ی که زانای گه‌نج و خاکی له شاری هافه‌ر ئەنجامیان ده‌دا، هه‌نگی له براکه‌ی ده‌وله‌مه‌ندتر و به‌نیوبانگتر ده‌بوو، هه‌نگی شایی به‌خۆی ده‌هات، چونکه به‌ پ‌ه‌نجی شانی خۆی پ‌تده‌گه‌یی و ده‌وله‌مه‌ند ده‌بوو، له چاوی داک و باب‌ه پ‌یره‌که‌یا، مه‌زن و به‌پ‌یز ده‌بوو، شانازیان به‌خۆی و شۆره‌ت و ناوبانگه‌یه‌وه ده‌کرد. ژنی نه‌ده‌هینا، نه‌یده‌ویست خۆی به‌ تاقه ژنیکه‌وه به‌سه‌ستیت‌ه‌وه، به‌ل‌کو چه‌ندین ده‌نکی له نیتو مشتەرییه زۆر جوان و خشیکه‌کانیا ده‌گرت.

زۆر له سه‌رکه‌وتنی خۆی دل‌نیا‌بوو، به‌پ‌اده‌یه‌ک دل‌نیا‌بوو، که له ناو جینگاکه‌ی ده‌رپه‌پی، وه‌کو ئەوه‌ی بیه‌وی یه‌کسه‌ر باوه‌ش به‌ سه‌رکه‌وتنه‌که‌یدا بکات، خۆی گۆپی، تا له‌مال وه‌ده‌ریکه‌وی و به‌ ناوشار بکه‌وی تا شوقه‌یه‌ک وه‌دۆزی که به‌ که‌لکی کاره‌که‌ی بیت.

بیری کرده‌وه ئاخۆ به‌ کۆلانه‌کانا ب‌پ‌وات، له‌ دل‌ی خۆیدا گو‌تی: ئەگه‌ر که‌سیک له‌ کارکردن ب‌ی، هه‌نجه‌ت و بیانوو

زۆره بۇ كاركردن، دهيتوانى سى ھەفتە لەمەپېتش ئەم بېيارە
 بدات، ئەم بېيارەى كە لە ناكاوا و پاش مىراتكەى برايهكەى
 لەلاى دروستبوو. ئىدى لەبەر ئەو دەرگايانەدا دەوھستا كە
 لىيان نووسرايوو شوقەى جوان، شوقەى ناياب بۇ كرئ،
 ئەو ئىعلنانەى ھىچ كواليتيەكيان نەدابوو، زۆرى پەست
 دەكرد. زۆر شوقەى بەسەركردەو، بەرزىيەكانيانى پىنوا،
 نەخشەكانيان، پەوشى ژوورەكان و پەنجەرەكانيانى لە
 دەفتەرى ياداشتەكانيا تۆمار دەكرد. بە خاوەن شوقەكاني
 دەگوت ئەو دكتورە، نەخۆشى زۆرە. پىئويستە قالدەرمەكە
 زۆر پان وپاك بىت، بەھەر حال ھەزى لە قاتى يەكەمە. دواى
 ئەوھى ھەوت ھەشت ناوئيشانى لای خۆى تۆمار كرد و
 پەشنووسى ئىعلانيكى دووسەد نوسخەى نووسى، ئەوسا
 بۇ فراڤين بۆمال گەپايەو، چارەكە سەعاتىك لە مەوعىدى
 ئاسايى نانخواردن دواكەوتبوو.

كەخۆى بە ھۆلەكەدا كرد گوڤى لە تەق وھوپى قاپ و
 ئامانان بوو. كەواتە بەيئەوھى چاوەپوانى ئەو بكەن نان
 دەخۆن. بۆچى؟

خۆ خانەوادەكە ھەموو پۆژى لە يەك كاتى ديارىكراودا
 نان ناخۆن، نىچاوانى تىك نا، پەست بوو، چونكە تۆرىنووك
 و دلئاسك بوو، زوو دەرەنجا. ھەركە وەژوور كەوت رولاند
 پىي گوت:

- دەى پىير، لەزىكە، بەخۆت دەزانى، دەبى سەعات
 دوو لە لای دادنووس بىن. ئەمپۆ پۆژى كات بەفەرۆدان
 نىيە.

دكتور، ھىچ وەلامىكى نەدایەو، دواى ئەوھى دايكى
 ماچكرد و دەستى باب وبراكەى گوشى، دانىشت، لە بەلەمە

گه وره که ی ناوهندی خوانه که، ئه و پارچه گوشته ی هه لگرت که بۆ ئه و دانرابوو، په راسووی به رخ بوو. سارد و وشک بوو، پتده چوو، خراپترین پارچه گوشت بی. له دلی خویدا گوتی: ده کرا هه ر له فرنه که دا بوايه تا ده هاتمه وه، نه ک می تشکی که س و کاره که ی ئه وهنده مژوول بوايه که کو په گه وره که یان له بیربکه ن.

ئه و قسانه ی که له گه ل هاتنه وه ی ویدا، بران، سه ره له نو ی ده ستیان پتکرده وه، خات رولاند به جانی گوت:

- ئه گه ر من له جیاتی توبام، له خانوویه کی به شکۆدا داده نیستم، خانوویه ک سه رنجی راکیشابا، له نیو خه لکیدا خۆم ده وانند، سواری ئه سپیک ده بووم، یه ک دوو که یسی گرینگم هه لده بژارد تا له دادگادا شو رت و ناوبانگ ده ربکه م و بېم به پاریزه ریکی ناسراو، خۆ تۆ له خوا به زیاد بی پیویستت به پاره نییه، به لام ئه گه ر پیشه یه کت هه بی باشتره، با به ری خویندنه که ت به فیرق نه چی، خۆ پیاو ده بی هه ر چۆنی بووه کاریک بکات.

باوکه رولاند، به دهم پاک کردنی هه لۆزه یه که وه گوتی:

- ئه گه ر من له جیگای توبام، که شتییه کی جوانم ده کړی، که شتییه ک له شیوه ی که شتیانی کاپته کانمان و یه کسه ر به ره و سینگال ده رپویشتم.

پبیرش رای خۆی ده ربړی و گوتی:

- به هه ر حال نرخ و به های مه عنه وی و فیکری ئینسان به سهروه ت و سامانه وه نییه، به تاییه تی بۆ خه لکانی بچوو ک و بی پشت و په نا مایه ی داروخانه، به لام بۆ خه لکی به هینز و گه وره، به پیچه وانه وه، هه رچه نده ئه وانه که من، پینکه یان به رز ده کاته وه. جا ئه گه ر جان، به راستی پیاویکی گه وره بی،

ئەو پىڭگەي بەرز دەبىتتەو و ھىندەي دى پىي گەورە دەبى،
پاستە خالى حازر پىويستى بەھىچ نىيە، بەلام دەبى زور
ورىابى، بە جۆرى كاربكات وەكو ئەو ھىچى نەبىت. نابى
خۆي بە وردە كەيسى بىوژنان و ھەتيوانەو مژوول بكات،
نابى بە چەند فرانكىك لەسەر ئەم كەيس و ئەو كەيس پازى
بىت. بەلكو دەبى بىت بە قانون گوزارىكى گەورە.

ئوسا، بەم رستەيە كۆتايى بە قسەكانى ھىنا:
- من ئەگەر پارەم ھەبوايە، خۆم بۆ تويكاري تەرخان
دەکرد!

بابە رولاند، شانەكانى ھەلتەكاندن وگوتى:
- تەرەملالا! فەلسەفەي ژيان ئەو ھەيە كەبە خوشى
بروات، ئىمە بەشەرىن، خۆ ئاژەل نىن. پياو كە بە ھەژارى لە
دايك دەبى، لە سەريەتي كاربكات، ئەوكاتە ھەقە كاربكات.
بەلام - ئەگەر دەرەمەت و پارەيەكى زۆرى ھەبىت - بە
خودا كەرە ئەگەر خۆي بەكارىكەو بەستىتەو كە مگىزى
ماندوو بكات.

پىير بە لووت بەرزىيەو وەلامى دايەو:
- بۆچوونمان جياوازە، من لە دنيادا تەنيا زانست و
زانبارى و زىرەكىم بەلاو گەورە وگرىنگە، ئىدى ھەموو
شتىكى دىكەم بەلاو پەشم و ھىچە.

خات رولاند، كە ھەمىشە ھەولى دەدا ئەو مشت و مې و
دەمەدەمەيەي نىوان باب وكوپ، سووك بكات، بابەتي
گەنگەشەكەي گۆپى و باسى ئەو تاوانى تىرۆرەي ھىنايە
پىتشى كە ھەفتەي رابردوو لە شارۆچكەي (بولىيك -
نوانتوت) پرويدا بوو، ئىدى يەكسەر ھەموو بىريان مژوولى
ئەو ھەلومەرجە بوو كە تاوانبارەكەي تيا بوو، ئەو ترسەيان

هینایه بهرچاوی خو که تاوان، چ گه وره و چ بچووک، چ بالکیش و چ تورپه هات و نه نگین، له لای به شهری دروست دهکات. بابا به رولاند، که به دریژایی وهخته که، ناوبه ناو سهیری سه عاتکه کی ده کرد، گوتی: - بابرۆین، ده بوايه ئیستا به پینگاوه بین.

پییر، به ته وسخنیکه وه گوتی:

- راسته، ته نیا یهک سه عات ماوه، نه ده بوو ئه م گرتکه گۆشته سارده شم بده نی.

دایکی لئی پرسى: - دئی بۆلای دادنوس؟

به لالووتیکه وه وهلامی دایه وه: - من، نا، بۆچی بئیم؟ هاتم هیچ سوودیکی نییه.

جان، وه کو ئه وهی کاره که هیچ په یوه ندییه کی به وه وه نه بئ، هه ر بئده نگ بوو. وه ختایه ک باسی تیرۆری "بولبیک" یان کرد، وه کو مافناسیک هه ندیک پراو بۆچوونی له مه پ تاوان و تاوانباران و چۆنیه تی سه ره له دان و په ره سه ندنی تاوان گوت، ئه وسا دووباره بئده نگ بووه وه. شادی به سیمایه وه دیاربوو، چاوه کانی له خوشیان پرشنگیان لئنده بووه وه، گۆناکانی سوور هه لکه پابوون، ته نانه ت پدینه که شی ده بریقایه وه.

دوای ئه وهی خانه واده که پۆیشن پییر به ته نی مایه وه، له مال وه ده رکه وت، دووباره که وته گه پان بۆ شوقه یه کی کرئ.

دوای دوو سئ سه عات هه لکه پان و داگه پان به سه ر ئه م قالدومه و ئه و قالدومه دا، ئاقییه ت له شه قامی فرانسوای یه که م شوقه یه کی جوانی دۆزییه وه.

شوقه که گه وره بوو و له نهۆمی خواره وه بوو، دوو
 دهرگای له سهر دوو پښگای جیواز هه بوو، دوو هۆل و
 دالانیکى به جامخانه ی هه بوو که نه خۆشه کان ده یانتوانی
 به دهم چاوه پروانی تۆره ی خۆپانه وه، ته مه شای گولان بکه ن،
 ههروه ها هۆلنیکى نانخواردنی گه وره ی بازنه یی هه بوو که
 ده پروانیه سهر ده ریا.

مه رجی خاوه ن شوقه که نه وه بوو، که پیشه کیه کی سى
 هه زار فرانکی ده ویست، لى پيیر تاقه فرانکیکی شک نه ده برد.
 هه موو نه و سه روه ت و سامانه ی بابی کۆی کرد بووه وه،
 نه ده گه ییه هه شت هه زار فرانک. پيیر که وته گله یی له خۆی
 که دوو دلّه له هه لېژاردنی کار و پیشه که یدا و به مه که س
 وکاره که ی ئیحراج ده کات، له هه وله کانیا خه مسارد و بى
 موبالات بوو، له بریاره کانیا جدی نه بوو و به نیوه چلی وازی
 لیده هیتا.

له شوقه که وه ده رکه وت، به لئنی دا که له ماوه ی دوو
 پۆژا جواب له خاوه ن شوقه که بگنریتته وه. بیرى له وه
 کرده وه که براکه ی هه رکاتى میراته که ی وه رگرت، داواى
 سى یه ک یان نیوه ی کرنی شوقه که ی لئیکات، له دلّی خۆیدا
 گوته: بۆ چه ند مانگیک به قهرز لئى وه رده گریت و پاشان له
 زهرفى نه وپه پى سالیکندا ده یداته وه، نه مه کاریکی ئاسانه،
 هه لبه ته براکه شم به یارمه تی دالم خۆشحال ده بیت.

ده وروبه ری سه عات چوار، له هه موو کاریک
 بوو بووه وه، هه یچ کاریکی نه بوو بیکات، پۆیی بۆ باخی
 گشتی تا تاویک له وینده ر دانیشیت، ماوه یه کی زۆر له سهر
 ته خته که دانیشیت، بیرى له هه یچ نه ده کرده وه، چاوانی
 برپیوونه ئه رزه که، زۆر ماندوو بوو.

هه موو پوژانی پیشووشی، له وه تایی له پاریسه وه
 بومالی بابی گه پابووه وه، وه کو ئیستا به سهر بردبوو، ئه و
 بو شایی و بیکاریه ی زور له بهر گران نه بوو... چون کاتی
 خوی له به یانیه وه که له خه وه لده ستا، تا شه وی که
 دهنوست، ده برده سهر؟

ئیدی له کاتی خیزاوا به له نگه رگای به نده ره که دا
 ده سووپایه وه، به کوچه و کولاناندا ده سووپایه وه، کاتی
 خوی له لای ماروفسکو به فیرو دها، سهری به هه موو
 کونیکا ده کرد. له پریکا، ئه م ژبانیه ی که به و جوړه
 ده بیرده سهر، له بهر چاو که وت، ئه گه ر به پاره یه کی هه بوايه،
 ئوتومبیلکی به کری ده گرت و ده چووه سه فهریکی دوور
 ودریژی گونده واران و پیره ئوتومبیلی به و چال و چولانه دا
 داژوت که سیته ری دار به و و وناروه نان دایان پوشی بوو،
 به لام ئه و نده بی پاره بوو که حیسابی بو نرخی پیکیک
 بیره و پولیکی سه رنامه، ده کرد، ئه مه نه یده هیشت به خه ون و
 خه یالیش بیر له و جوړه سه فهر و سیاحه تانه بکاته وه.

له ناکاوا به خوی گوت: ئه مه چهند ناخوشه، سی دانه
 سه له خه جاله تی دایکیه تی، ناچاره ناو به ناو داوای یه ک
 جونه یه ی لیکات. له کاتیکا سهری دار عاساکه ی له ئه رزه که
 ده چه قاند، له بن لیوانه وه گوتی: هه یفی، خوژکه پاره یه کم
 ده بوو!

دووباره، وه کو ئه وه ی چزی زه رده زیره یه ک بیداری
 بکاته وه، میراتی براکه ی وه بیرهاته وه، به لام خیرا ئه وه ی له
 میشکی خوی وه دهرنا، هزی نه ده کرد، بکه ویته هه لیدی
 هه سوودی وه غیلییه وه. چهند مندالیک له ده وروبه ری ئه و،
 له ناو خو له په تانی سهر راره وه کاندایاریان ده کرد، هه موو

موو زهر د و قژ دریژ، زور به جدی که له که خولیان دروست
 دهکرد، پاشان، له قهیه کیان پتدا دهکیشا و بلاویان دهکرده وه.
 پییر ئه و پوژه زور په ست وخه مگین بوو، ده پروانییه
 توییه کانی پوچی، هر هه موویان دهله رینه وه.. له دلی خویدا
 گوتی: کاره کانی مه، ریک له په فتاری ئه و مندالانه دهچیت.
 نه و جا پرسى: باشه بالاترین حکمه تی ژبان نه وه نییه پیاو
 دووان سیانیک له م بوونه وهره بی سوودانه بخاته وه و
 به کاوه خو ته مه شایان بکات که چوڼ گوره ده بن.
 ئاره زووی زه ماوه ندی بزوا. ئیدی ئینسان که له تهنیایی
 بزگاری بوو به و راده یه ویل و سه رگه ردان نابیت، به لای
 که مه وه له کاتی ته نگانه و نیگه رانیدا، گوئی له جم وجولی
 یه کیک ده بیت، که هه ست به ژان و ئازاریک بکات، به ژنیک
 بلیت " گیانه که م. " که و ته بیرکرده وه له ژن. شاره زاییه کی
 که می له مه پ ژن هه بوو و له گه په کی لاتینیدا، په یوه نندییه کی
 سنوورداری به ژنانه وه هه بوو، هه مووی دوو هه فته یه ک
 دهوامی کرد وله گه ل ته واو بوونی خه رجی مانگانه یدا،
 نه ویش ته واو بوو و کوتایی هات، له مانگی دواترا، تازه ی
 کرده وه، به لام په یوه نندیانی تازه جیگه ی په یوه نندییه کانی
 پیشووتریان گرت وه. بیگومان، ئافره تین زورباش، زور
 ناسک و نرم و نیان، زور خه مخور و خه مپه وین هه بوون،
 باشه دایکی له مالباتی بابیا، نه قل و نه فسوونی ماله که
 نه بوو؟ چه ند حه زده کات ئافره تیک بناسیت، ئافره تیکی
 راسته قینه!

له ناکاوا هه ستا، مکور له سهر ئه وه ی بچیته سهر دانی
 خاتوو روزمیلی. پاشان، له ناکاوا ژیان بووه وه،
 ده سته ردار بوو. حه زی له م ژنه نه دهکرد، پی قه لس ده بوو!

بۆچی؟ ئەقلىكى بازارى و جەلەبى و سووک بوو. باشە
 لەوەناچى جانی پى پەسند تر بى؟ ھەلبەتە، بە ئاشکرا و
 لەدلى خۆیدا دانى بەوەدا نەدەنا، کە لەبەر ئەم مەیلەى بەلای
 جاندا، رقى لەم بىتوھژنە دەبوو ھەو بە سائەقلى دەزانى،
 چونکە ھەرچەندە (پيیر) براکەى خۆشدەويست، بەلام
 وىراى ئەوھش بە زیرەک و ھۆشنى نەدەزانى و خۆى لەو
 بەزیرەکتر و ئاقلتر دەزانى. خۆ تا شەوئ لەویندەر
 نامىنیتەوھ. وھکو دوتىن بە نىگەرانیوھ پرسى: " چى بکەم؟ "

ھەنگى ھەستىکرد، روى تىنووى مېھرە، پىويستى بە
 ھەمىز و دلدانەوھى و، دلدانەوھ سەبارەت بەچى؟ بەخۆيشى
 نەیدەزانى چ دەلەت. لە رەوش و حالىكى لاوازی و تەمەلى
 ئەوتۆدا بوو، کە ھەستى بە زەرورەتى ھەبوونى ئافرەتیک،
 زەرورەتى دەستبازى دەگەل ئافرەتیکدا، بە زەرورەتى
 تەماسى دەستیک، ورشە و پرشەى مەکسىھک، نىگای
 گەرمى چاوىكى رەش یان شىن دەکرد، ئەوھى لەم دۆخەدا
 و لە ئىستادا بە پىويست دەزانى.

لەم دەمەدا کىژىكى کرىکاری یەکىک لە قاوھخانەکانى
 وەبىرھاتەوھ، کە شەویک لە شەوان لە گەلیا (لەگەل کىژى
 دا) چووبوو مالهوھ. دواى ئەوھ ناو بەناو دەبیینی.

ھەستا، چوو بۆلای کىژى تا بىرەھەکی لە گەلدا بخواتەوھ.
 چى پى بلى؟ کىژى چى بەم دەلى؟ بىگومان ھىچ. دەى چ
 قەیدىھ، دەستى خستەسەر دەست، ھەستى کرد کىژى بەلای
 دا مایلە. کەواتە بۆچى نەچى بۆلای؟... سەبرى کرد لە ھۆلى
 قاوھخانەکەدا کە نىمچە چۆل بوو، لە سەر کورسىیەکە پالى
 داوھتەوھ، سى زەلام بەدەم مەینۆشیوھ سەبیلیان دەکیشا،
 ئانىشکيان دادابووھ سەر مۆزىكى دار بەرووھوھ، ئافرەتى

سەر دەغیلە که خەریک بوو پۆمانیکی دەخویندەوه، خاوهنی
قاوهخانەکه، له سەر کورسییهکی بچووک، بهبێ ئهوهی
پالتۆکهی له بهر کردبێت، له غورابی خهردا بوو.

وهختایهک کێژهکه چاوی به پێیر کهوت، بهز ههستا، به
ههشتاو به رهو پیری هات وگوتی: - بهخیر هاتی، چ حاله؟

- من باشم، ئه دی تۆ؟

- من، به دلی دۆستم، عه بیم نییه، چیه کهم دیاری؟

- به لای، وه ختم نییه، به خۆت ده زانی من بابایه کم

دکتۆر.

- به پاست! ئه دی بۆ ئه مهت به من نه گوتووه. ئه گهر

بمزانیا - ههفتهی بووری نه خۆش بووم - پاوێژم

پێده کردیت. چیت دهوێ؟

- بیره یهک، ئه دی تۆ؟

- منیش بیره یهک، مادام تۆ بۆمی ده کړیت.

کێژێ، بهبێ هیچ شهرم و شووره یهک قسهی بۆ
ده کرد، ده تگوت ئه م فه خوارنه، هه موو په رده یهکی لاداوه.

ئیدی پوو به پوو یه کدی دانیشتن، زۆر خۆمانی کهوتنه

قسان، کێژێ ناو به ناو به ئه سپایی دهستی ده گرت، پێک

وه کو ئه و کێژانه ی لوتفی خۆیان بۆ فروشتن پاده نه ن.

نیگایه کی بالکیشی پێیری کرد وگوتی:

- بۆ دیار نیت؟ من تۆم زۆر به دله ئازیزه کهم.

پێیر، خه ریک بوو به ره به ره لیتی بێزار ده بوو،

هه ستیده کرد، زۆر که و ده ن و په شوکیه. له دلی خۆیدا گوتی:

ژنان ته نیا له خه و نا یان له جل و به رگیکی نایابا که

که وجیه تی و سووکیان بشاریته وه، جوانن.

له کيژي پرسی: - چەند پوژي له مەوبەر، بە یانیهک
له گەل گەنجیکی قوژی موو زەردی، پدین دريژی سوور
وسپیا بینیمیت، ئەو بەرات بوو؟

- بەلێ، برامە.

- بەراستی کورپیکی قوژە.

- بەراستتە؟

- هەلبەتە، لەو دەچن کورپیکی زۆر پووخواش بێ.

خویشی نەیزانی چ ئەنگیزەیهکی نامۆ هانی دا که
حیکایەتی میراتەکهی جان، بۆ ئەم کرێکارە ی قاوێخانەکه
بگێریتەو؟ باشە بۆ وەختایەک که تەنیا بوو، ئەو
بیروکەیهی، له دلی خۆدا تووڕ دا وئێستا بەرۆکی گرتەو،
چ بوو، هەروا هات بەدەمیا، زادهی ئەم ساتە بوو؟ باشە بۆ
پێگە ی دا بەو ئاسانییە، دابڕژێ، وەکو ئەوێ دووبارە
پتووستی بەوێ، گریی دلی بکاتەو و داخی دلی له بەردەم
کەسێکدا هەلپێژیت؟ لاقی خستەسەرلاق وگوتی:

- بڕایەکەم زۆر بە شانسە، میراتیەکی بیست هەزار
فرانکی پێ بپاوه.

کيژي، چاوه شینه، پێ تەماعەکانی کردنەو وگوتی:

- بیست هەزار! کێ ئەو هەموو میراتیە ی بۆ

بەجێهێشتوو؟ نەکی یان پووری؟

- دۆستیک ی پیری داک و بابم.

- تەنیا دۆست؟ ماقوول نییە! ئەدی هێچی بۆ تۆ

دانەناوه؟

- نا، من زۆر کەم دەناسی.

کيژي، کەمێک دەبیرەو و چوو، ئەوجا بزەیهکی نامۆ و
بەماناوه لێوێکانی کشاند وگوتی:

- بەپراستی براكەت، لە بە دەستەپێتانی ئەو جۆرە
دۆستانەدا بە شانسە! بۆیە زۆر كەم لە تۆ دەچیت!
پەر بەدەل حەزی دەکرد، هەلبەتە بەبێ ئەوەی بە
تەواوەتی بزانی بۆ؟ كیژی بەر زلە بدات. ئەوجا بە زاری
داچەقیووە پرسى: - مەبەستت لەم قسەى چیه؟
مۆركىكى گەوجانەى ساویلکانە نیشە سەر سیمای
كىژی و گوتى:

- من؟ هیچ، دەمەوى بلیم لە تۆ بە شانستەرە.
بىست قرووشى فەیدایە سەر مێزەكە و هەستا و
وهدەرکەوت. لەبەر خۆیووە قسەكانى كىژی دەگوت و
دەگوتەو: "بۆیە زۆر كەم لە تۆ دەچیت" بیری لە چى
دەکردەو؟ مەبەستى لەو قسانە چ بوو! بێگومان مەبەستىكى
هەبوو، تەوس و توانجىكى پى بوو، گومان و بەد گومانىك
لە ئارادا بوو. بەلى ئەو كیژە مەبەستى ئەو بوو، كە دەبى
جان كۆپى ماریشال بێت.

هەستى بە ناخۆشىیەكى زۆرکرد، ئەو گومان و
تۆمەتەى كىژی لە دایكى ئەمى كردبوو، تەزاندى. تەنانەت لە
پىكردن وەستا، چاوى بۆ شوپىنىك گێرا تا لى دانیشیت.
قاوەخانەىكى دىكەى لەبەردەمیا بەدى كرد، خۆى پێدا كرد،
كورسبىیەكى پەیداكرد، وەختایەك شاگردەكە هات
بەدەمىیووە گوتى: بىرەىكەم بۆ بێتە.

هەستى كرد دلى پەلەپەل دەكات، هەستى كرد
موچۆرپەكەى پێدا دیت، لە ناكاوا ئەو قسەى بىرکەوتەووە كە
دویشەو ماروفسكو كردبووى: "ئەمە ئاقىبەتەى باش نابیت"
باشە ئەویش هەمان گومانى لەلا بوو، هەمان
بەدگومانىكەى ئەم سۆزانیەى بە دڵدا هاتبوو؟ سەرى

به سهر پهرداخه بيره که دا بهردا بووه وه، دهيرپوانيه ئه و کهفه
 سپيهی به سهر بيره که وه هله دچو و داده مرکايه وه، له خوی
 پرسى: "تو بلئی ههردو وکیان هه مان گومانیان هه بیت؟"
 ههردو ئه و بوچوونهی، که ئه م گومانه نه گریسه یان
 خسته دله وه، بو پروون بووه وه، یهک له دواى یهک بوى
 پروون بوونه وه، خویا وزه لال. ههلبه ته ئاسایه پیره میتریکى
 سه لته، بى ژن و مندا ل و هيچ میراتگریک، سهروه ت
 و ساماناکه ی بو ههردو کوږه که ی براده ریکى خوی ته رخان
 بکات، به لام که بو یه کیکيانى به جى بیلت، بیگومان خه لکى
 سهیریان پیتیت و ده که ونه مقومقو و بزهن گومانامیز. باشه
 چۆن ئه م گومانى بو ئه مه نه چوو، چۆن بابى ههستى به مه
 نه کرد، چۆن دایکى که شفى نه کرد؟ نه خیر ئه وهنده به م
 سهروه ته چاوه پروان نه کراوه، شاد وخوشحال بوون، شتى
 وایان هر به بیردا نه ده هات. چۆن ئه م خه لکه ئابروو مهنده
 گومانى وا نه نگین له خویان ده که ن؟ باشه خه لکى،
 ده رودراوسى، دوو کانداز، به قال و هه موو ئه وانه ی
 ده یانناسین، نه ده بوو باسى ئه م هه لوسته کريت و دزیوه
 بکه ن، پییان رابویرن، گالته به بابى بکه ن، دایکى ببوغزینن؟
 خو ئه و سه رنج و تیبینییه ی که کیژی قاوه خانه که ده رى
 بریبوو که جان موو زهرد و سوور و سپیه و ئه و
 ئه سمه ره و، له هيچ پروويه که وه لیکدى ناچن، نه له پوالت و
 سیمادا، نه له ږیکرن دا، نه له شتو ده دا، نه له ئاو هز و
 زیره کیدا، لیکدى ناچن، ئه مه شتیکی په نهان وشاراو نه بوو،
 زهق و زوپ به بهرچاوى هه موو که سیکه وه بوو. که باسى
 کوږانى رولاند دیته پتیشه وه، ده لیتن: "کامیان کوږى

پاسته‌قینه‌ی خو‌یه‌تی و، کامیان کو‌ری دروینه‌یه‌تی، کامیان
بیژوه؟ *

هه‌ستا، بریاری دا که فریای برایه‌که‌ی بکه‌وئ و له‌م
ئی‌هانه ترسناک و دزیوه‌ی ناگاداری بکاته‌وه که به که‌رامه‌ت و
ئابرووی دایکیان ده‌کریت. باشه هه‌لو‌یستی جان چ ده‌بیت،
جان چی ده‌کات؟ جان زور ساویلکه‌یه. بیگومان میراته‌که
ره‌فز ده‌کات، هه‌نگی ده‌دری به هه‌ژار و فه‌قیر و فوقه‌را،
هه‌نگی به‌و دۆست و ئاشنا و رۆشنا‌یانه‌ی ناگاداری ئه‌م
میراتییه بوون ده‌لێت: وه‌سیتنامه‌که هه‌ندئ مه‌رجی تیدا بوو،
به‌پنی ئه‌و مه‌رجانه، جان نه‌یده‌کرده میرانگر، به‌لکو ده‌یکرده
سه‌ره‌شتیاری میراتییه‌که.

خوی به‌مالی بابیا کرد، بیرى له‌وه ده‌کرده‌وه چۆن
برا‌که‌ی به‌ریته لایه‌که‌وه‌و له‌به‌رده‌م دا‌ک و بابیا ئه‌و بابیه‌تی
ده‌گه‌لدا باس نه‌کات. له‌ به‌ر ده‌رگادا، پیتش ئه‌وه‌ی
وه‌ژوور بکه‌وئ، له‌به‌ر ده‌رگا وه‌ستا، ده‌نگی ژاوه‌ژاو و
پێکه‌نین له‌ هۆله‌که‌وه ده‌هات، که وه‌ژوور که‌وت گو‌یی له
ده‌نگی خاتوو روزمیلی و کاپتن بوسیر بوو، بابی بۆ شیوی
ده‌عوه‌ت ده‌کردن به‌بۆنه‌ی خه‌به‌ره خۆشه‌که‌وه.

شه‌رابی سپی و مه‌ی "ئه‌بسنه‌ت" ی بۆ کردنه‌وه‌ی
ئیشتیا دانا، هه‌مووان له‌ هه‌وه‌له‌وه خۆش‌حال بوون. کاپتن
بوسیر، پیاویکی کورته‌بالای خریلانه بوو، ئه‌وه‌نده به
ده‌ریادا خولا‌بووه‌وه که ته‌واو خه‌ر بووبوو، هزر و بیریشی له
خه‌ر و بازنه‌یی ده‌چوو، رێک وه‌کو به‌ردی که‌ناراوان،
به‌جۆرئ پێده‌که‌نی که پێکه‌نینه‌که پر‌بوو له‌ پیتی "را" و
ئه‌وکی پر ده‌کرد، ژیا‌نی به‌ شتیکی زور خۆش و نایاب

دهزانی. پهرداخه‌که‌ی له پهرداخه‌که‌ی باب‌ه رولاندا دا، جان
دوو پهرداخ‌ی پری بۆ جووته ژنه‌که ده‌برد.

خاتوو روزمیلی، شه‌رابه‌که‌ی قه‌بوول نه‌کرد، کاپتن
بوسیر که‌ می‌رده‌ مردووه‌که‌ی ده‌ناسی، گوتی:

- ده‌ی، ده‌ی خانمه‌که‌م، په‌ندی پیشینیانه: "خۆشه،
ئه‌و شتانه‌ی دووچه‌لان دووباره‌ ده‌بنه‌وه." واته‌ دوو پتیک
شه‌رابی سپی قه‌یدی نییه. من پتت ده‌لیم: من له‌وه‌تای له
ده‌ریا داپراوم هه‌موو پوژئ به‌رله‌ شتوکردن، دوو سی
پتیکان هه‌لده‌ده‌م و ده‌که‌ومه‌ هه‌وای خۆم! پاشان قاوه‌یه‌کی
به‌سه‌ردا ده‌که‌م، ئیدی بۆ شه‌وئ ده‌بم به‌ ده‌ریایه‌کی
خړۆشاو، به‌لام هه‌رگیز نایگه‌یه‌نمه‌ گه‌رداو، هه‌رگیزاو
هه‌رگیز، چونکه‌ له‌ خه‌له‌ل و په‌ککه‌وتن ده‌ترسم.

رولاند، به‌ده‌م ستایش‌کردنی ئاره‌زوو و مه‌یله
ده‌ریایه‌که‌ی پیره‌ کاپتنه‌وه، پتیکه‌نی، له‌ کانگای دل‌یه‌وه
پتیکه‌نی، ده‌م وچاوای سوور هه‌لگه‌را، شه‌رابی ئه‌بسنت
چاوه‌کانی لێل کرد. ورگی زۆر زه‌لام بوو، له‌ ورگی ئه‌و
دووکاندارانه‌ ده‌چوو که‌ هه‌موو ئازایان بووه‌ به‌ ورگ، ئه‌و
دووکاندارانه‌ی به‌رده‌وام له‌سه‌ر کورسی دانیشتون و
نه‌پان و نه‌ سینگ و به‌رۆک و نه‌ باسک و بازوو، نه‌ گه‌ردن
و ملیان نه‌ماوه‌ و هه‌مووی بووه‌ به‌ ورگ و به‌سه‌ر
کورسیه‌که‌ی ژێریاندا داته‌پیوه‌.

بوسیر، به‌پتچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌وه، وێرای ئه‌وه‌ی کورته‌بالا و
زه‌لام بوو، کابرایه‌ک بوو پر وه‌کو هیلکه، تووند وه‌کو توپ.
خات رولاند، هیشتا پتیک‌ی یه‌که‌می ته‌واو نه‌کردبوو،
گۆناکانی سوور هه‌لگه‌را‌بوون، چاوه‌کانی له‌ خۆشیا
ده‌بریقانه‌وه‌و، سه‌یری جانی کو‌ری ده‌کرد.

جان، بسکھی سمیٲی دههات، مهسهلهی واژۆکه تهواو بووبوو، یدی خاوهنی بیست ههزار فرانک بوو. پهفتاری جوړه له خۆبایی بوونیکي پټوه دیاربوو، له پهفتاری ئهو کهسانه دهچوو، که سهروهت و سامان بوغریان دهکات، پندهکهنی، بهدهنگی بهرز قسهی دهکرد، به متمانیهکی گهروهه سهیری خهلهکهکی دهکرد.

خواردن دانرا، وهختایهک رولاندی پیر هات، تا تهوقه لهگهله خاتوو روزمیلی بکات، ژنهکهی هاواریکرد: - نا، نا، پیاوهکه، ئهمړۆ جان خاوهن ماله.

خوانهکه بهشیوهیهکی ئاناسایی رازابووهوه، دلاوایی و دهولهمندی پټوهدیار بوو: چهپکن گولی گهوره، که جوړهها قردیٲله و نهواری ئاوریشمی لئ بهسترابوو، لهبهردهم قاپهکهکی جان دانرابوو، جان له شوینی بابی دانیشتبوو، چهپکه گول، وهکو قوببهی رازاوه بهرز بووبووهوه، چوار قاپی گهورهی پر له میوه له دهوری چهپکه گولهکه دانرابوو. قاپی یهکهم پر بوو له قوخی نایاب، قاپی دووهم قالبتیک کاتوی گهورهی به کهره و خهرمانیک پسکیتی تیابوو، قاپی سییهم، پرپوو له ئهناناسی نوقمی شهراپیکي زولال، قاپی چوارهم ترییهکی رهشی بزمارکوتی نایاب وسهیری تیابوو که له ولاته گهرمهسیرهکانهوه هیترابوو.

پیر، به دهم دانیشتنهوه کوتی: - سهیره! ئیمه ئاههنگ بز جانی دهولهمهند دهگترین!

دوای خواردنی سوپ و شوربا، شهراپی مادیر هیترا، ههمووان لهیهک کاتدا قسهیان دهکرد، بوسیر، لهسههه خوانهکه باسی ئهوهی دهگترپایهوه، چۆن جاریک له دوپرگه و گرافی (سانت دوماغ) له هایتی، دهعهوتی جهنهراپیکي

زهنگی بووه. بابا رولاند، به دهم گویگرته وه عودالی
 نه وه بوو، چۆن له ههلیکا خۆی بکات به بهینی قسه کانی نهوا،
 باسی دهعهوتیکی کرد که براده ریکی له (میدون) بۆی
 کردبوون و چۆن پاشان هه ریه کیک له میوانه کان نه خوش
 کهوتبوون و پازده پۆژان له جیگادا کهوتبوون. خاتوو
 روزمیلی و جان و دایکی باسی گهشت و فراقینیکان له
 گوندی (سان جوان) کرد که چهند خوشبووه. پییر، خۆزی
 دهخواست که به ته نیا وله خوارنگه یه کی بچووی که ناری
 ده ریادا شامی بکر دایه و له م هه را و هه نگامه و پیکه نین و
 شادیه و روژینه ره، بخله سیبا. پییری له وه دهکرده وه چۆن
 قسه دهگه له براکه یدا بکات، کاریکی وه ها بکات
 دهستبهرداری نه و سهروه ته بییت که پیشوه خته قه بوولی
 کردبوو و دلی پی خوشکردبوو، هه له به ته نه مه بۆ نه و قورس
 ده بییت، به لام ده بی نه وه بکات، نابن هیچ دوو دلیه ک بنوینن،
 ناوی دایکیان ده زپی. رولاند، وهختایه ک ماسیه کی گه وره ی
 " قاروس " یان دانا که وته باسی پاوه ماسی، بوسیر
 حیکایه تیکی سه یری ده رباره ی (گابوون) و (سانت ماری
) له مه ده غه شقه ر گێرپایه وه، به شیوه یه کی تایبه تی باسی
 که ناراهه کانی چین و ژاپۆنی کرد، که گوايه ماسیانی
 نه وینده ر، ده م وچاویان ناسک و وه کو ده م وچاوی
 به شه رن. باسی سیمای سه روچاویانی کرد، چاوه درشته
 زیترینه کانیان، سه که شین و سه ووره کانیان، باسی
 زه عانیفه کانی کرد که له باوه شین ده چوون، باسی کلکه
 کوله کانیانی کرد. به شیوه یه کی خوش قسه ی ده کرد، به دهم
 قسه کردنه وه ئاماژه ی ده کرد و سه رنجی هه مووانی پاده کیشا
 و به جۆری ده یهتانه پیکه نین که پوندک ده زاییه چاوانیان.

پيیر، تاقه که سیک بوو که بهو دیمهن و قسانه قهلس و
 بیزار دهبوو، له بن لیوانه وه گوتی: "هه قی خوئی بوو که
 دهگوترا نورماندییه کان، دهکه نه گاسکونیانی باکور ."
 (گاسکونییه کان، خه لکانیک بوون که له باشووری پوژئاوی
 فهرنسا داده نیشتن و به چیروک و حیکایه تین خه یالی
 به نیوبانگ بوون.) دواى ماسى، سهنده ویچ و بابولان هات،
 پاشان مریشکی برژاو، زه لاته و فاسولیای ته، کوبه
 به گۆشتی پاساری، هی شاری (بیته قییه) کاره که ره که ی
 خاتوو روزمیلی، له میواندارییه که دا خزمه تی ده کرد. خویشی
 و شادییه که به گویره ی ژماره ی پیکه کان، زورتر بوو.
 وهختایه ک، قه پاخی یه که مین بوتله شامپانیا هه لپچرینرا،
 بابو رولاند، به توندی راپله کی و به دهم لاسایی شلپه ی
 کرانه وه ی قه پاخه که ی، کرد و ئه وسا گوتی:
 - من ئه م دهنگه م زور له دهنگی ته قه ی ده مانچه
 پیخوشتره.

پيیر، که زور بیزار و بیتاقت بوو بوو، به ته وسه وه
 گوتی:

- پهنگه ئه م شه رابه بو تو زور خراپتر بن.
 رولاند، که زوری حه ز له شه راب بوو، په رداخه پره که ی
 له سه ر میزه که دانا : - بوچی؟
 بابو رولاند، ماوه یه ک بوو له ته ندروستی خو ی پازی
 نه بوو، هه سستی ده کرد نه خو شه، گیانی قورسه، سه ری
 به گیتزه وه ده چی، مگیزی تیک ده چیت. دکتور به رسفی
 دایه وه:

- چونکه فیشه کی ده مانچه که له وهیه سهر بکات، لا بکات، به نزیکتا تیپه پریت، به لام پیکه شه رابه که، یه کسه ر و راسته وخو ده چیتته گه ده ته وه، کونی ده کات.

- پاشان؟

- پاشان، گه ده ت ده سووتینن، میتشک وکژئه ندامی میتشک وده مارت ده شتوینن، سوورپی خوین سست ده کات، ئیدی ئاماده ده بیت بژئه وهی سه کته وجه لتهی میتشک لیتبتات. که ئمه له هه موو پیاویکی وه کو تژوه نزیکه.

ئیدی هه موو خوشی و نه شه که ی یاروی کژئه زه رهنگر، وه کو دوو که لیک با رای بدات و له گه ل خویدا بیبات، ره وییه وه، به دوو چاوی نیکه رانه وه پروانییه کوره که ی و ده یو سست بزانی ئاخو ئه و قسانه ی به راسته یان گالته ده کات. لی بوسیر هاواریکرد و کوتی:

- په ح که ئه م دکتوران ه قسه یان ناخوشه، سه ری زمان وبنی زمانیان ئه مه یه: مه خو، مه خوره وه، ئه مه مه که، ئه وه مه که، هه موو ئه مانه نه خوشیان پیوه یه، بۆ ته ندروستی خراپه. من به خو م هه موو ئه و شتانه م کردووه، له هه موو دنیا دا، له هه موو شوینیکا بۆم کرابی، بیدلی خو م نه کردووه، له هه چ شتیک نه پرینگاومه ته وه و هه چیشم لینه ها تووه.

پییر، به په ستی وه لامی دایه وه:

- یه که م، جه نابی کاپتن، تو له بابم به هیز وگوپتری، دووهم هه موو ئه هلی رابواردن هه مان قسه ی تو ده که ن تا ئه و پوژهی... بۆ سبه ی فریا ناکه ون بینه وه و به دکتوره که بلین: "هه ق به تو یه جه نابی دکتور، تو راسته ده که یه". هه لبه ته هه قی خو مه وه ختایه ک بابم ده بینم که خراپترین و ترسناکترین کار ده ره ق به خو ی ده کات، ئاگاداری بکه مه وه.

ئەگەر ئاگادارى نەكەمەو، ماناى واىە كورپىكى بىى سفەتم،
سپلەم.

خات رولاند، بە شەرمىكەو، ھەلدايەو، وگوتى:

- پېير، ئەمە چىيە؟ جارېك ھىچ نىيە، ئەو زەرەرەى
نابى، تۆ بېر بکەو: - ئاخىر چەند جەژنى ھەيە؟ چەند
شادىمان ھەيە؟ تۆ ھەموو خۆشى و ئاھەنگەكانمان لى تال
دەكەيت، ئەمەى تۆ دەيكەيت شەرە.

پېير، شانەكانى ھەلەكاند و لەبن لىوانەو، گوتى:

- كەيفى خۆيەتى، بابەدلى خۆى بکات، من تەنيا
ئاگادارى دەكەمەو. بەلام بابە رولاند، شەرابەكەى
نەخواردەو، بە تاسەو دەپروانىە پەرداخەكەى، كە پېروو
لە شەرابى زەرد باوى زولال، كە وردە بلق لە ژىرى
ژىرىيەو، بلەز بەرز دەبوو، ھەركە دەگەيەو، سەرەو
دەتەقى و مەحوو دەبوو، ھەكو پىويەك كە مېشكىكى
مردارى لەبەردەما بىى و سىل لە تەلە بکات، بەو ئاوايە بە
پاريزەو، تەمەشاي پەرداخە شەرابەكەى دەکرد. بە
دوودلىيەو، پرسى:

- بەپاسىتى پىست واىە، ئەمە زەرەرى زۆرم
پىتەگەيەنیت؟

پېير، ژىوان بوو لەو قسەيەى كە كەردبووى، لەزگ بوو
بەھۆى بەدمگىزى خۆيەو، ئەوانى دى ئازار بدات. گوتى:

- نسا، دەى، ھەر يەك كەپەت بخۆو، لە سىنور
دەرمەچوو و مەيكە بە عادت. بابە رولاند، پىكەكەى
ھەلگەرت، ھىشتا بېريارى نەدابوو بۆ دەمى بەرى و
بىخواتەو. بە عەزەتەو، بە تاسەو، بە ترسەو، لى
دەروانى، ئەوسا بۆنىكى كرد، تامى كرد، بە قومى بچووك

بچووک که و ته خواردنه وهی، به له زه ته وه دهیخواردنه وه و به دل په ست بوو. که دوا چوړی خواردنه وه ههستی به په شیمانی کرد. له ناکاوا چاوانی پییر، له چاوانی خاتوو روزمیلی هه له نگوتن، زور گهش وزه لال، شین، پاسته وخو، به ماناوه بری بوونیه ئه م. یه کسه ر، بیروکه ومه به سته که ی پشت ئه م نیگا کردنه ی خوینده وه، بیرى تووړه ی ئه م ژنه مندا لکار و، سائ قله به ناشکرا دهیگوت: "تو برادر که سیتی به غیلی، زور شهرمه بو تو". سهری دانه واند، گه پایه وه سهر خواردنه که ی. برسی نه بوو، زور په ست بوو، ئاره زوویه کی سهر دنه ی دده، پرواته ده ری، له نیو ئه و خه لکانه دا دانه نیشت، گوئی له قسه و باسه کانیا ن، له که یف و سه فایان، له حیلکه حیلک و پتکه نینیا ن نه بیت. بابه رولاند، که شه رابه که کاری تی کرد و که میک سهری گهرم بوو، ئاموژگاری به که ی پییری کوړی فهرامو ش کرد. به چاویکی تینوو ومه سته وه روانیه قاپه شامپانیا که، که هیشتا ته ژى بوو و له لای قاپه که ی ئه وه وه دانرا بوو. له ترسی ئه وه ی نه با دووباره لومه بکری، زاتی نه ده کرد دهستی بو بیات. که و ته بیر کردنه وه له پتکه یه ک که بیته وه ی پییر پی به سیت بگاته شه رابه که. فیلیکی ساده ی به بیردا هات، به بی موبالاتی بوتله که هه لده گریت، ده ست به بنیه وه ده گریت، به سهر میزه که دا ده ست راده کیشیت، تا یه که مجار په رداخه به تاله که ی دکتور ته ژى بکات و پاشان به سهر په رداخه کانی دیدا دهیگری و که ده گاته سهر په رداخه که ی خو ی به دهنگی به رز ده که ویته قسان و ئه گهر شتیکی کرده په رداخه که ی خو یه وه سهد سویند دهخوات که نه یزانی و سه هو ی کردووه. وپرای ئه وه ش که س ههستی پینه کرد.

ببیر، به بی هیچ بیرکردنه وه یه ک خواردی وه. له ناکاوا، به شیوه یه کی نا خودئاگایی، له ده میکی ببزاری و په شیویدا، په رداخه شووشه دریژه که ی هه لبری که ورده بلقی شه را به سافه که ی لینه دیار بوو هه لبری و، ئه وسا به هیواشی نای به سه ری وه، ههستی به تامیکی ئامال شیرین کرد که به هوی هه لچوونی غازی شه را به که وه زمانی توزانده وه.

به ره به ره به دهنی، ته ژی گه رمایه کی خوش بوو، که له سکیه وه بۆ هه موو به دهنی سیرایه تی ده کرد، ریک له گه رمای سوپا ده چوو، له پینشا بالی به سه ر سینگیا کینشا و پاشان به هه موو ئازایا بلاو بووه وه، وه کو شه پۆلکی فینک هه موو به دهنی گرت وه و خوشیه کی له گه ل خۆیدا هینا، ههستی به جۆره باش بوونیک کرد و نیکه رانیه که ی که میک ره ویه وه، ببزاری به که ی سووک بوو و، ئه وه قه راره شی، که لیترابوو ئه مشه و له باره یه وه قسه ده گه ل برا که یدا بکات خاو بووه وه، نه ک له به رئه وه ی ده سته بهرداری بیرۆکه که بوو بوو، به لکو له بهر ئه وه بوو، به خیرایی ئه و له زه ته ی که دایگرت بوو، نه ره وینیته وه. بوسیر هه ستا، تا پینکیک به سه لامه تی ئاماده بووان هه لبدات، سالاوی له هه موو ئاماده بووان، که له شوینی خۆ دانیشتبوون کرد وگوتی:

- خانمانی به ریز، براده ران، ئیمه لی ره کۆ بوینه ته وه، تا به شداری ئاههنگی ئه و بویه ره وپیشها ته خوشه بکهین که بۆ یه کیک له هاوړی و دۆسته کانمان، ها تو وه ته پینشی. جاران دهیگوت: "سامان کویره" من پیموایه کورتنینه یان جنۆکه یه، دووبینیکی ده ریایی زۆر چاکی کری وه و زه مینه ی بۆ خۆشکرد وه که له به نده ری ها فورد، کوړی دۆسته باشه که مان، کوړه که ی رولاند، کاپتنی که شتی مرواری ببینی

و بدۆزىتەۋە. ئامادەبۇۋان بەدەم چەپلەيدانەۋە دەست
خۇشيان لىكىد، باۋكە رولاند ھەستا تا ۋەلامى بداتەۋە،
دۋاى ئەۋەى كۆكەيەكى بۆكىد، چونكە ھەستى دەكىد
ئەۋكى گىراۋە و زمانى قورسە، كەۋتە دەمەلالكى و گوتى:

- سوپاس جەنابى كاپتن، لە جياتى خۇم و، لە جياتى
ھەردوۋ كورەكەم سوپاست دەكەم، ھەرگىز ئەۋ لوتفەت لە
بىر ناكەم. بەسەلامەتى تۆ و ئاۋاتەكانت دەخۇمەۋە.

ھەردوۋ چاۋ و كەپۋى تەژى رۈندك بوۋن، بەيىدەنگى
لە جىيى خۇي دانىشتەۋە. ئەۋسا جان، بەدەم پىكەنەۋە
كەۋتە قسان و گوتى:

- مەن دەبىن لىرەدا سوپاسى دۇستانى دلسۆز،
سوپاسى ھاۋرىيانى بە ئەمەك بىكەم (پۋانىيە خاتۋو
روزمىلى) كە ئەمپۆ دلسۆزى و ئەمەكدارى خۇيان نۋاند،
بەلام ناتۋانم بە ۋشە سوپاس و مەتبەرى خۇميان بۆ
دەربېرىم. سەبىن ئەمەيان بۆ دەسەلمىتم ھەمىشە و لە ھەر
ساتىكى ژيانما ئەمەيان بۆ دەسەلمىتم... چونكە دۇستايەتى
مە، لەۋ دۇستايەتيانە نىيە كە دەسپىتەۋە.

دايكى بەۋپەپى سۆزەۋە و لەبن لىۋانەۋە گوتى:
ئافەرىن، بارىكەللا كورەكەم * و بوسىر ھاۋارىكىد:

- دەى خاتۋو روزمىلى، نۆرەى تۆيە، بە ناۋى
رەگەزى ناسكەۋە قسان بىكە.

روزمىلى، پىكەكەى ھەلبېرى و بە دەنگىكى ناسكى، كەمىك
خەمىنەۋە گوتى:

- مەن، بەسەلامەتى و خۇشى يادى موبارەكى جەنابى
مارىشالەۋە دەخۇمەۋە.

ئىدى چەند ساتىكى ئارامى و، پامانى مەند، وەكو
ساتەكانى دواى نوڭز و نزا بالى بەسەر كۆپەكەدا كېشا.
بوسىر، كە توانايەكى باشى راستەوخۇى پېرۇزبايى كردنى
هەبوو، ئەم تېيىنىيەى دەربېرى: - وتەكەى، ناسكى وتەى
ژنانەى نەبوو.

ئەوجا، ئاوپرى لاي باوكە رولاندى دايەو و گوتى:
- باشە ئەم مارىشالە چى بوو كى بوو؟ دۇستايەتتان
خۇشبوو؟

پېرەمىرد، كە شەراب كارى تىكردبوو و مەست بوو،
دەستى بەگريان كرد و بە دەنگىكى لەرزۆك گوتى:
- برا بوو.. بەخۇتان دەزانن.. كەسى وەكو ئەو لەم
دنيايەدا نەماو.. لىكىدى جيانەدەبووينەو.. هەموو ئىوارەيەك
لە مالى مەدا شامى دەكرد.. دەعوەتى شانۆى دەكردىن..
تەنيا ئەمەتان، ئەمەتان.. ئەمەتان پىدەلېم.. دۇست بوو..
دۇستى گيانى بەگيانى.. گيانى بەگيانى.. گيانى بەگيانى.. ئەو
لويىز، وانەبوو لويىز؟
ژنەكەى بە سادەيى بەرسقى دايەو: - با، دۇستىكى
ئەمىن بوو.

پېير، تەمەشاي باب و داكى كرد. دواى ئەوہى بابەتى
قسەكان گۇرا، بايدايەو سەر شەرابەكە. وەختايەك ئەم
ئاهەنگ و شەوبىزىيە كۇتايى ھات، تەنيا تۈزىكى بېرمابوو.
ميوانەكان قاوہيان خواردەوہ، شەراييان خواردەوہ،
نوكتەيان گىرپايەو و پىكەنن. ئەوجا ئەو، دەوروبەرى
نيوہشەو، بە ھزرى نىگەرەن و سەرى قورسەوہ، چووہ ناو
جىگاكەيەوہ، ئىدى ھەيوان ئاسا تاكو سەعات نۆى سېيەنى،
خپ لىتى خەوت.

(۴)

خه‌وی دواي شامپانيا و شهرابي ره‌به‌ناني شهرترانيان،
ئاراميان کردبووه‌وه و مگیزی هینابووه‌وه تایم. که له خه
ر‌ابوو، له باریکی ده‌روونی زۆر ئارام و هیمندا بوو، به‌دهم
له‌به‌کردنی جله‌کانیه‌وه، بیرى له ره‌فتار و هه‌لچوونه‌کانی
خۆی له‌کاتی شه‌ویتری و شاهه‌نگه‌که‌دا ده‌کرده‌وه، ده‌وری
ده‌کرده‌وه، هه‌لیده‌سه‌نگاند، به وردی له دووی فاکتەر و
سه‌دهمه شه‌خسی و هۆکاره ده‌ره‌کیه‌کانی بوو.

دیاره ئاساییه، ئافره‌تیکی وه‌کو ئافره‌تی قاوه‌خانه‌که
وه‌ختایه‌ک نه‌زانی که کابرایه‌کی نه‌ناس، وه‌سیتی کردبى
سه‌روه‌ت و سامانه‌که‌ی بدری به‌یه‌کێک له جووته
کوپه‌که‌ی رولاند، بیرى خراپی به‌میشکا بى، بیریک که له
سۆزانییه‌ک بوه‌شیته‌وه. به‌لام ئایا ئه‌و ئافره‌ته سووک و
بازاپیانه هه‌میشه، ئاماده‌نین، به‌بى هیچ هۆیه‌ک، ئه‌وجۆره
گومانه له ژنانی ئابروومه‌ند و داوینپاک بکه‌ن؟ هه‌میشه له
پاشمله، جێتو به‌و ژنانه ناده‌ن که سوور ده‌زانی هه‌چ
عه‌یبیکیان تیانییه، بوختانیان بۆ ناکه‌ن، قسه وقسه‌لۆکیان
دوو ناخه‌ن؟ که باسی ئافره‌تیکی داوینپاک و ئابروومه‌ندیان
له‌لا بکری، په‌ست و بیتاقه‌ت نابن؟ وه‌کو ئه‌وه‌ی یه‌کێک
جێتویان بداتن، هاوار ده‌که‌ن: "شاه، به‌خۆت ده‌زانی من
هه‌موویان ده‌ناسم، ژنانی به‌مێرد، من ده‌ماریان ده‌ناسم،
ئه‌وه چ قسه‌یه‌که، شه‌رمه...! ئه‌وانه، زۆر له‌مه زیاتر ئاشق
و دل‌داریان هه‌یه، به‌لام ئه‌وان چونکه دوو پوون ده‌یشارنه‌وه.
شاه! به‌لێ... ئه‌مه شه‌رمه!"

ئه‌گه‌ر خۆی له حالیکى دیکه‌ی غه‌یره‌ز ئه‌م حاله‌دا بوايه
بێگومان بیرى بۆ ئه‌م جۆره گومانانه نه‌ده‌چوو که له دایکه

به‌سته‌زمانه‌که‌ی، دایکه باشه‌که‌ی، دایکه زۆر ساده‌که‌ی،
 دایکه زۆر سه‌لاره‌که‌ی ده‌کرا، به‌لام ماکی به‌غیلی روحی
 ده‌هاروژاند. ئاوهری په‌ست و توورپه‌ی له‌که‌مینا بوو بۆ
 ئه‌وه‌ی هه‌ر شتیک بلیت که براهه‌ی ئازار بدات، به‌لام ئه‌م
 نیازه‌ گلاوه‌ی به‌کیژیکه‌ی بیره‌فروش سپارد، که کیژه‌که‌ ئه‌و
 نیازه‌ی له‌لا نه‌بوو.

له‌گینه، خه‌یالی خۆی ئه‌م گومانه‌ی له‌لا دروست کردبێ،
 ئه‌م گومانه‌ ترسناکه‌ی خولقاندبیت، خه‌یالی که به‌رده‌وام له
 کۆنترۆلی وی ده‌رده‌چوو، نه‌یده‌توانی به‌رزه‌فتی بکات. ئه‌م
 خه‌یاله‌ ئیدی ئازاد و په‌ها، سه‌رکیش و سه‌ره‌پۆ، پێسکباز
 و فیلباز ده‌روات، جۆره‌ها بیرری لیده‌بیته‌وه‌و هه‌ندیجار،
 هه‌ندیک له‌م بیرانه‌ پرن له‌و شهرم وشه‌رمه‌زاریانه‌ی له‌ دلی
 خۆیدا، له‌ ده‌روونی خۆیدا، له‌ کانگای روحیا، له‌و لۆچ و
 توییانه‌ی ناگه‌یه‌ بنج و بناوانیان، ده‌شاریته‌وه‌، وه‌کو شتی
 دزیاری ده‌یانشاریته‌وه‌. بێگومان دلی هه‌ندیک نه‌تینانی تیا به
 له‌وی ده‌شاریته‌وه‌، باشه‌ ئه‌م دله‌ برینداره‌، ئه‌و گومانه
 قیزه‌ونه‌ی نه‌کردبوو به‌ ده‌ستاویزیک بۆ ئه‌وه‌ی براهه‌ی له‌و
 میراته‌ مه‌حرووم بکات که ئه‌م به‌غیلی و هه‌سوودی
 پێده‌برد. ئیستا له‌ خۆی به‌گومان بوو، وه‌کو چۆن پارسایان
 ویزدانی خۆیان پرسیارپێچ ده‌که‌ن، به‌و ئاوايه‌ که‌وته
 پرسیارێ نه‌تینیه‌کانی بیرری خۆی.

خاتوو روزمیلی، هه‌رچه‌نده‌ خودانی زیره‌کییه‌کی
 سنووردار بوو، به‌لام جۆره‌ هۆشمه‌ندییه‌کی خۆپسکی
 هه‌بوو، ئیدی ئه‌م جۆره‌ هۆشمه‌ندییه‌ له‌ لای ژنان هه‌یه‌،
 به‌لام وێرای ئه‌وه‌ش، ئه‌م گومان و بیریه‌ی به‌ میتشکا نه‌هات،
 ئه‌وه‌بوو زۆر ساده‌ و ساکارانه‌ پێکه‌که‌ی به‌یادی موباره‌کی

پەحمەتى ماریشال ھەلدا. ئەگەر كەمترین گومانى لەلا ھەبوايە ئەو كارەى نەدەكرد، ئەم ئىستا گومانى لەلا نەماوە. ھەسوودىيە نەخوازراوەكەى سەبارەت بەو سامانەى بە براكەى بربابوو، متمانەى تەواوى بە دايكى وخۆشەويستىيە ئاينىيەكەى دەرھەق بە دايكى، ھەموو گومان و واز وازىيەكەى سربىيەو.

بەم ئەنجامگىريە خۆشحال بوو، وەكو ئەوانەى چاكە وخىر دەكەن خۆشحال بوو، بربارى دا لە گەل ھەموو كەسەك باش بى، لە پىتش ھەمووانەو لەگەل باببا باش بى، كە بە بەردەوامى لە سەر خوو و خدە ناشىرينەكانى، لەسەر گەوجىتيەكانى، لەسەر بۆچوونە تورھاتەكانى و كەودەنيە زەقەكانى، لىتى توورە دەبوو و بەرويا ھەلدەشاخى.

پىك لەكاتى ديارىكراوى فراڤىندا بۆ مال گەپايەو، بەنوكتە وپىكەنين و پرووى خۆشەو، مجامەلەى ھەموو ئەندامانى خانەوادەكەى كرد. دايكى بەسۆزو خۆشەويستىيەو پىي گوت: "پىيرو گيان، دەزانى ئەگەر خۆت بتەوئ چەند كوپىكى جوان و ناسكى!"

ئىدى كەوتە دەماوهرى، ھەرھەموويانى ھىنايە پىكەنين، وەسفى دۆستەكانيانى بۆ كردن، ھەندىك تەوسى بە بوسىر كرد، بە جۆرە پارىزىكەو كە براىيەكەى نەپەنجىنى، تالپىكى لە خاتوو روزمىلى دا. لە دلى خۆيدا و بەدەم تەمەشاكردى براكەيەو گوتى: "كەوايە داكۆكى لىيكە ھەى قەل پياو، من، وىپراى ئەوھى كە دەولەمەندىت، ھەركاتى بەمەوئ، دەتوانم بە سەرتا سەربكەوم." كە ھاتنەسەر قاوہ خواردنەو، بەباوكى گوت:

- ئەمەق كەشتى مروارى دەرەكەوئت؟

- نا، کورپه کهم.
- ده توانم له گه ل جان بارتدا بیهه؟
- هه لیه ته، به دلی خوت.
- له یه کهم جگهره فرۆشیدا، جگهره ی نایابی کړی.
- به گورجی بۆ به ندهره که داگه را. ئاسمان سایه قه، سامال،
- شینیکي کال، شنه ی دهریا دیشۆرده وه. باباگری دهریاوان،
- که نازناوی جان بارت بوو، له ناو که شتی که دا، له خواره وه
- نوستبوو، ئه و پۆژه ی به یانی زوو بۆ راوه ماسی نه چووبا،
- دهبوا خوی ئاماده بکات و لای نیوه پۆ دهر بچیت.
- پیر، هاواری کرد:- بابۆین ره ئیس.
- په یژه ئاسنینه که ی داگرت، خوی به ناو که شتی که دا
- کرد. پیر کوتی:
- ئه مړۆ با له کوپوه دئ؟
- با هه میسه له ده شته وه دئ ئاغای پیر. شنه یه ک له
- دهریادا هه یه.
- ده ی با برۆین هاپۆ.
- به دوو قوولی چارۆ که که ی پیشه وه یان هه لدا،
- له نگه ره که یان پراکتشا، که شتی به که ئازاد بوو، به ئه سپایی
- به ره وه له نگه رگا لاوه کیه که و به سه ر ئاوه مه نگه که ی
- به ندهره که وه، داخزی. بایه کی کز له پښا و بانه که وه، له پیچ و
- په ناکانه وه هه لیکرد و به شی سه ره وه ی چارۆ که که ی
- شه کانه وه، بایه که ئه وه نده کز بوو، که س هه ستی
- پینه ده کرد. که شتی مرواری وه کو ئه وه ی هیزیکي په نهان و
- نادیار وه گه ری بخت. پیر، ده ستی به موچه جهره که وه
- گرت، جگهره که ی به ددانه کانی گرت. له بهر تیشکی
- هه تاوه که دا چاوه کانی به ته واوه تی هه لته ده هاتن، پوانیه ئه و

له وچه د داره زهلامانهی که له بهر دیواره شه پؤل گیره که وه
پهش ده چوونه وه و بهر و ئه م ده جولان.

وهختایه ک، که شتییه که بهر و قولایی ده ریا که جول،
که یسه دوا له نگرگای لاهه کی ده سته چه پ، شنه یه ک،
شنه یه کی نمدار به سهر دم و چاو و دهستی دکتوردا
هه لیکرد، ده تگوت ختوکه ی دها، شنه یه کی نیمچه سارد،
خوی به سینگ و بهر و کیا کرد، هه ناسه یه کی دور و دریزی
هه لکیتشا. چاروکه قاوه ییه که کرایه وه، وه کو میزه لان پرپو
له هه و، که شتییه که ی به ئاسته م خوار کرده وه و خیراتر بوو.
جان پارت، له ناکاوا چاروکه سیگوشه که ی پیشه وه ی
هه لکرد، هه رسی به شه که ی پرپوون له هه و، له بال ده چوو،
ئه وسا دوو هه نگاو بؤ پاشه وه کشایه وه، چاروکه که ی
دوا وه ی که به بورجه که وه به سترابوو کرده وه.

له ناکاوا، ئاوه فینکه که به شلپ وه وړ خوی به قه دی
که شتییه که دا کیتشا، زور خوش بوو، که شتییه که به وپه پی
خیرایی بؤی ده رچوو.

به شی پیشه وه ی که شتییه که به جوړی ده ریا که ی شق
ده کرد، ده تگوت گاسنی هه و جاپیکی سهر شیته، ده ریا
ئارامه که ش دووباره که و ته وه شه پؤل دان، شه پؤل بهر ز
ده بوو وه دووباره ده نیشته وه، وه کو ئه و گله خاکیه ی
به دم کتلانه وه، بهر ز ده بوو وه به قورسی ده نیشته وه.

که شتی مرواری، له گهل هه ر شه پؤلنکا - شه پؤل له کان
که م خایه و بچوک بوون - له لای چاروکه سیگوشه که وه
تا سووکانه که ی ته کاننکی وه های دها که دهستی پییر
ده له رزی. له چاو تروکاننکا بایه کی تووند هه لیکرد،
شه پؤل له کان خویان به قه دی که شتییه که دا ده کیتشا، له وه

دهچوو له ئان وساتدا، كه شتیه كه داپوښن و بېكه نه ژیره وه. كه شتیه كې بوخاری (ئو كه شتیانه ی به هلم كار دهكهن) كه به خه لوزی به رد كاری دهكرد و له (لیقه پوله وه) هاتبوو، له ننگه ری خستبوو و چاوه پوانی خیزاوی دهكرد. به ره وپاش پېچیان كړده وه، ئه وسایه ك له دواى یه ك سه ری كه شتیه كیان دا كه له له ننگه رگاكه دا وه ستابوو. ئه وجا كه میك دوور كه و تنه وه تا ته مه شای كه ناره درېژه كه بكن.

پیر، سى دانه سعات به سهر ئاوه له رزانه كه دا، سوړپایه وه، كه یفی كرد، زور بیده ننگ و هیمن وخوشحال وشادمان بوو. له ته یړیكی، تیژبالى، نه رم په فتار دهچوو كه ئه م دهعبایه ی كه له ته خته وقوماش دروستكرايوو، به جووله یه كی قامكى ئو به كاوه خو دههات ودهچوو.

وهكو چوڼ خه لكانیك به سهر پشته ئه سپیكه وه، یان به سهر كه شتییه كه وه خهون دهیینن، بهو ئاوايه له خهونه كانیان قوم بوو، بیرى له ئاینده ی پرشنگذاری خو ی كړده وه، بیرى له وه كړده وه كه زیان ئه گهر زیره كی له گه لدا بى چند خوښه، سبه یینى، داواى هزار و پینج سهد پوښل له براكه ی دهكات، به قهرزى سى مانگ، یه كسهر شوقه یه كی گه وړه وبه شكز له شه قامی فرانسواى یه كه م به كړی دهگرئ و بوخو ی جیا ده بیته وه.

یارو ی ده ریاوان له ناكواو گوتى: - ئاغای پیر، دنیا مژ ودوومانه، ده بى بگه پیننه وه.

پیر، چاوى هه لېرى، له قولی باكووره وه، ته متوومانى كی كه وه یی ئه ستوورى به دی كرد كه به ره به ره به ری ئاسمان و سه ری ده ریاكه ی ده گرت و بله ز وهكو په له هه وړیك له به رزییه كی زور بلنده وه، به ره ولای ئه مان داده هاته وه.

ئاراستەكەى گۆپرى، بايەكە لە دواوە بەرەو لەنگەرگا
 لاوەكەكەى بەندەرەكە دەلەكى دا، تەم و مژە خێراكە دواى
 كەوت. وەختايەك تەم و مژەكە گەيە كەشتى مروارى،
 بەچرى تىي ئالا، تەزوويەكى تەزى بە سەراپاي پيىردا هات،
 بۆنى دووكەل و بۆنى بۆگەنى، بۆنى مژ و دوومانى دەريايى
 نامۆ، ناچارىان كرد دەمى دابخات تا تامى ھەورە نمناكە
 ساردەكە نەكات. وەختايەك كەشتىيەكە لە بەندەرەكە دا
 گيرسايەو، ھەلمە تەنكەكە خەريك بوو شارى كفن پۆش
 دەكرد و وەكو خوناڤ بە سەر شار و بە سەر مالهەكان و
 پىگاو بانەكاندا دادەبارى.

پيىر، بەز بۆمال گەرايەو، دەست و قاچى چايى بوون،
 خۆى بەسەر جىگا كەيدا دا و تا ئىوارە خەوت. كە چووە
 ژوورى نانخوارن، گوێى لىبوو، دايكى بە جاني دەگوت:
 - ھۆلەكە زۆر جوان دەردەچى، گولى تيا دادەنەين.
 ھەنگى بە خۆت دەبينى. من بەخۆم مشوورى
 نۆژە نكردنەوھى دەخۆم. ئىدى ھۆلەكە، لە كاتى كەپنەڤال و
 ئاھەنگاندا زۆر جوان دەنوئينت.

دكتور پرسى: - دايكە ئوھ باسى چى دەكەيت؟
 - باسى شوقەيەكى ناياب دەكەم كە بۆ براكەتم
 بەكرى گرتووە، بەپىكەوت دۆزيمەو، لە قاتى خوارەوھە،
 بەسەر دوو پىگادا دەپوانيت. شوقەيەكى زۆر جوانە، ھەر
 شايەنى بووكە.

پيىر، پەنگى پەش داگەرا، دلى گوشرا، گوتى: - ئەم
 شوقەيە لە كوئيە؟

- لە شەقامى فرانسواى يەكەمە.

که گوئی له و قسه یه بوو، هیچ گومانیکې له لا نه ما،
به پاده یهک تووړه بوو، حهزی دهکرد، پر به زاری هاوار
بکات: "ئمه کاریکی نارېه وایه، شوقه برابوو، تنیا ئمه
نه بئ!"

دایکی، بهرده وام قسه ی دهکرد و به ئاو و تاو دهیگوت:
- ته سه ورکه، به دوو هزار و هشت سهد فرانک
به کریم گرت. داوای سی هزاریان دهکرد، به خورتي
دووسهد فرانکم پئ داشکندن، به گریه ستی سی یان شهش
یان نو سال. ئه شوقه یه، زور له بار ده بئ بؤ براكهت.
گرینگ ئه ویه ناوه وهی ریک و پیک بئ، ئیدی خو به خو
پاره ی به سهدا داده بارئ. ئه مه مشته ری پاده کیشیت،
شوین گرینگه، هیهت و پیز بؤ خاوه نه که ی پهیدا دهکات، و
له مشته ری دهکات، و ته سه ور بکن، پیاو یک له خانویه کی
وهکو ئه مه دا بئ، دیاره پیاو یک گه وره یه، شایه نی پیز
و حورمه ته، ئه گه ر له مرافه عه کانیا کری زوریش داوا بکات،
که س گله یی ناکات.

بؤ چهند چرکه یهک بیده نگ بوو و ئه وسا له سه ری
پوئی:

- پئویسته شوقه یه کی وهکو ئه مه بؤتوش بدوزینه وه،
با توزی له مه که متریش بئ، چونکه تو پارهت نییه، گرینگ
ئه ویه جوان بئ، دلنیا ت ده که م زوری سوود لی ده بیینی.
پیر، به قیزو بیتزه وه به رسقی دایه وه: - من، سه رکه و تنی
من به زانست و کاره وه یه.

دایکی دووباره گوئی: وایه، به لام دلنیا ت ده که م شوقه ی
جوانیش ده وری خوی هیه و خزمه تیکی زورت دهکات.

له ناکاوا و له ناوه پاستی نانخواردنه که دا پرسى: - چوڼ
ئهم ماريشاله تان ناسى؟
باوکه رولاند، سه رى هه لېرى و به دهم به سه رکړدنه وه
بیره وه ریه کانيه وه گوټى:

- بوهسته، من زورباش له بیرم نه ماوه. زور ده میکه.
ناه، به لى، دایکت له دوو کانه که دا ناشنایه تی ده گه لدا په یدا
کړد بوو، وانیه لویز؟ هاتبوو بۆ شتیک. ئیدی زورجاری دی
ده هات. وه کو مشته رى ده هات، پاشان ناسیاویمان په یدا
کړد.

پیر، به دهم فاسولیا خواردنه وه، که وه کو گوشت،
به نووکی چنگاله که ی ده نک ده نک له تی ده کړد و ده خوارد،
دووباره گوټى: - ئهم ناسیاویه تان که ی ده ستی پتکړد؟
رولاند، ده فکره وه چوو، به لام هیچی بیر نه که و ته وه،
داوای له ژنه که ی کړد، که بیرى بکاته وه:

- خودایا چ سالیکی بوو لویز، ناشى له بیرت چوو بى، تو
بیرت باشه؟ خواجه، له... له... له سالی په نجاوپنچ و په نجاو
شه شدا بوو؟ تو بیر بکه وه، یادگه ی تو له من باشته؟
لویز ماوه یه ک ده بیر ه وه چوو، ئه وسه به پاوژیکی
نهرمى پر متمان ه وه گوټى:

- سالی په نجا وه شت بوو پیاوه که گیان. پیر هه نگى
سى سالان بوو، من دلنیا م به هه لده نه چووم، ئه وساله بوو
که من داله کان تووشى لهرز و تا بوو بوون، ماريشال، که
هیشتا تازه ناسیاویه کی که ممان ده گه لیا په یدا کړد بوو،
یارمه تیه کی زوری داین.
رولاند هاواریکړد:

- وایه وایه، به‌پاستی پیاوانه مشووری خواردین!
 ئه‌وه‌بوو به‌خۆی ده‌چوو له‌ده‌رمانخانه‌ده‌رمانی بو
 ده‌هیتایت، به‌تایبه‌تی که‌دایکت له‌به‌رماندووویه‌تی فریای
 هیچ نه‌ده‌که‌وت و منیش مژوولی کاروباری دوو‌کانه‌که
 بووم. به‌پاستی پیاویکی دل‌ئاوا و میهره‌بان بوو. مه‌گه‌ر خوا
 بزانی چ‌ه‌ند به‌چاک‌بوونه‌وت خوش‌حال بوو، چ‌و‌ن له
 باوه‌شی ده‌گرتیت، ئیدی له‌وساوه‌بووین به‌دۆست و
 براده‌ری گیانی به‌گیانی.

ئهم‌هه‌واله‌کوت و‌پ‌ره، وه‌کو فیشه‌ک له‌دل و‌ده‌روونی
 پیر چ‌ه‌قی، له‌دلی خۆیدا گوتی: "باشه‌که‌یه‌که‌مجار منی
 ناسیوه، مشووری خواردووم، خۆشی ویستووم و
 له‌باوه‌شی کردووم و که‌من هۆکاری ناسیاوی ئه‌و بووم له
 گه‌ل دا‌ک و‌با‌ما، بۆچی هه‌موو سامانه‌که‌ی به‌برایه‌که‌م
 به‌خشیوه و هیچ شتیکی بۆ من به‌جی نه‌ه‌یشتووه؟"
 له‌وه‌زیاتری نه‌پرسی، خه‌مین و خه‌مبار، شه‌که‌ت و
 ماندوو سه‌ری له‌به‌رخۆ نا. به‌قوولی له‌فکران پاچوو،
 ه‌یشتا نی‌گه‌رانیه‌که‌ی هه‌وه‌لی نه‌په‌وی بووه‌وه، ئه‌مه‌شی
 هاته‌سه‌ر.

زۆر، زوو له‌مال و‌ده‌ره‌که‌وت، به‌ناو جاده‌و کۆلانیان
 که‌وت. ئه‌و مژ و دوومانه‌ی له‌شار ئالابوو، ه‌ینده‌ی دی
 شه‌وه‌که‌ی له‌سه‌ردل قورس ده‌کرد، ته‌م‌یکی چ‌پ، پیاو دلی
 تیک هه‌ل‌ده‌هات، له‌دوو‌که‌ل‌یکی بۆگه‌ن ده‌چوو، که‌ئه‌رز و
 ئاسمانی گرتیوو. به‌سه‌ر گ‌لۆپه‌غازه‌کاندا ده‌پۆیی و، وات
 ده‌هاتنه‌به‌رچاو که‌کوژاونه‌وه. شۆسته‌کان، وه‌کو شه‌وانی
 شه‌خته‌و‌خوسار، لینج و خز بوون. له‌تق وایه‌هه‌رچی بونی
 ناخۆشی مالانه، له‌کون و‌که‌له‌به‌ران و مووبه‌ق و

بەلۈوعانەۋە ھاتۈنەتە دەرى و تىكەل بە تەم ومژە گەرۆكە
دزىۋەكە بوۋە.

پيىر، كە خۆى كووپ كرىدبوۋەۋە ھەردوۋ دەستى لە
گىرفانى نابوون، ھەزى نەدەكرد، بەم سەرمايە لە دەرهۋە
بىسورپىتەۋە، بۆيە چوۋ بۆلای ماروۋسكو.

دەرمانسازە پىرەكە، ھەمىشە لە ژىر گۆپە غازىيەكەدا
دەنۋوست، ۋەختايەك چاۋى بە پيىر كەۋت، ۋەكو سەگىكى
ئەمەكدار خۆشى دەۋىست، رابوۋ، كىشمانىكى خۆى دا و
چوۋ دوۋ پەرداخ شەرابى كىشمىشى ھىنا.

دكتور لىنى پىرسى: - ئى، دەگەل شەرابەكە تا گەيۋىتە
كۆى؟

يارۋى پولونى، بۆى باسكرد كە چوار قاۋەخانە ۋىبارى
سەرەكى شارەكە، رازى بوون بىخەنە بازارپەۋە. ھەرۋەھا
پۆژنامەى (بورجى كەنار) و پۆژنامەى (سىمافور) لە
ھافەر ئىعلانىكىيان بۆ بلاۋكردۋتەۋە، كە لە برى ئەۋە ھەندى
دەرمان بە نوۋسەرەكانىيان بدات. ماروۋسكو، دۋاى
بىدەنگىيەكى زۆر، پىرسىياري ئەۋەى كىرد كە ئاخۇ جان
بىپىياري داۋە مىراتىيەكەى ۋەربىگىرىت، ئەۋسا دوۋ سى
پىرسىياري گونكى دىكەى دەربارەى ھەمان بابەت كىرد. پىيىر،
راچلەكى، لەۋ باۋەرەدا بوۋ گۈنى لە بىرەكانىيەتى، دەيان
خوئىنئىتەۋە، تىيان دەگات، چاۋەكانى دەخوئىنئىتەۋە، لە تۋنى
دەنگىا ئەۋ پەيڤ و پىستانە دەخوئىنئىتەۋە كە دىنە سەر
زمانى و نايانلىت، نەيدەۋتن، چونكە زۆر زىرەكە، زۆر
سركە، زۆر بە پارىزە.

ئىستە دلىابوۋ كە يارۋى پىرەمىرد لە دلى خۇيدا دەلىت:
" باشە بۆ پىگەى دەدەن كە ئەم مىراتە ۋەربىگىرىت و خەلكى

به خراپه باسی دایکتان بکه و بییت به بنیشته خوشه‌ی ژیر دانان. کئی چوزانی! له‌وه‌یه قه‌ناعه‌تی وابی که جان کوپی ماریشاله. بنگومان باوه‌ری وایه! چۆن باوه‌ری وانا بیت! زۆر شتی دیکه‌ش له‌گینه، ده‌شیت و ئەولاتریش! باشه ئەم به‌خویشی، پییر که کوپیه‌تی، سێ دانه پۆژه به‌هه‌موو توانای خو‌یه‌وه، له‌گه‌ل هه‌موو لێدانیکێ دلێا، به‌گژ ئەم گومانه‌دا ناچیت تا ئەقلی خو‌ی ب‌خه‌ل‌تینیت؟ به‌گژ ئەم گومانه‌ سامناکه‌دا نه‌ده‌چوو!

سه‌رله‌ نوێ، له‌ ناکاوا، ئاره‌زووی ئەوه‌ی که‌وته‌سه‌ر، کونجی ته‌نیایی بگرێ، تا بیر بکاته‌وه، له‌گه‌ل خویدا گه‌نگه‌شه‌ی مه‌سه‌له‌که‌ بکات، تا بێ هیچ لاوازییه‌ک، بێ هیچ واز وازی و دوو دلێیه‌ک، پوو به‌پووی ئەو ئەگه‌ره‌ کریت و دزیوه‌ بیته‌وه. ئەو ئاره‌زووه‌ زۆری بۆ هینا، پیش ئەوه‌ی پێکه‌ شه‌رابه‌که‌ی بخواته‌وه‌ هه‌ستا و ته‌وقه‌ی ده‌گه‌ل ده‌رمانسازه‌ چه‌په‌ساوه‌که‌دا کرد و، دووباره‌ به‌ نیو ریگاوبانه‌ به‌ته‌متوومانه‌که‌ که‌وت.

له‌ دلێ خویدا پرسى: "بۆچی ئەم ماریشاله‌ هه‌موو سه‌روه‌ته‌که‌ی به‌ جان به‌خشیوه؟" ئیستا به‌غیلی و چه‌سوودی هانده‌ری نه‌بوو که‌ تا قیبه‌ی ئەم مه‌سه‌له‌یه‌ بکات، هه‌روه‌ها، ئەو گومانه‌ نااساییه‌ش نه‌بوو که‌ سێ دانه پۆژ بوو پێوه‌ی ده‌تلایه‌وه‌ و ده‌یشاردوه‌وه، به‌لام هانده‌ر و ئەنگیزه‌ی ترس بوو له‌ شتیکی زۆر ترسناک، ترس له‌وه‌ی که‌ به‌خویشی باوه‌ر به‌وه‌ بیتێ که‌ جانی برای کوپی ئەو پیاوه‌یه.

نه‌خیر، باوه‌ری وانه‌بوو، ته‌نانه‌ت نه‌یده‌توانی ئەو پرسیاره‌ش، که‌ بۆنی تاوانی لێده‌هات، بکات! وێرای ئەوه‌ش

دەبوايە بە بەردەوامى ئەو سووكە گومانە ھەرگىز نەشیاو،
 لە خۆى دووربخاتەو. بەلام پتووستى بە پوناكى، بەيەقین،
 بە دلتايى تەواو بۆ دلەى نىگەرانى ھەبوو. چونكە لە دنیدا
 جگە لە داىكى كەسى دى خۆش نەدەويست. بەخۆى
 ئەمشەو وىل و سەرگەردان، بەتاقى تەنيا لەگەل
 بىرەو ھىيەكانيا، تاقىبىكى وردى ئەم مەسەلەيە دەكات،
 قورپى بنى دەردىنى و بە ئەقلانىەت دەگاتە حەقىقەتى پروون
 و زولال، ئەوسا ھەموو شتىك تەواو دەبىت و، پاشان
 دەپوا، دەخوئ و لەوھى پتر بىر ناكاتەو.

لە دلای خۆیدا گوتى: "با بزانی، با جارى بویەر و
 پرووداوەكان شەن وکەو بکەین، ھەموو شتەكان وەبیر خۆ
 دینمەو، لە زەینى خۆدا تاوتویى دەکەم، ھەلس وکەوتى وى
 لەگەل براکەم و لەگەل خۆما وەبیر دینمەو، ھەموو ئەو
 سەدەم وھۆکارانە ھەلدەسەنگینم کە بوونەتە ھۆى ئەم
 فەزەلدانەى جان بەسەر مندا. لە داىک بوونى جانی دیو؟
 بەلى، بەلام منى لەپیش ئەودا ناسیو. ئەگەر بەبەندەنگى و بە
 دزییەو دایکى خۆش بوستبايە، منى بەسەر جاندا تەفزیل
 دەدا، چونکە ئەو شتە بەھۆى منەو و بەھۆى نەخۆش
 کەوتن و تاو لەرزى منەو پرووداوە و بوو بە دۆستى
 داك و بابە مېھرەبانەكەى من، ئەقل و لۆژىك وا دەخوازى،
 منى بۆ ئەو بەخشینە ھەلپزاردبا. زۆر دەگەل مندا بەسۆز و
 مېھرەبان بوو. بەلام سەبارەت بە براکەم، کە دەبیینی
 لەبەردەمیا گەرە دەبوو، ھەست و سۆزىكى غەریزى
 تاییەتى ھەبوو."

یادگەى خۆى داتەکاند، زۆر بەجدى، بەھەموو ئاوەزى
 خۆیەو، وەردى دەدايەو، دەى پشکنى، بۆ ئەوھى جارێكى

دی، به هه موو شته کاندای بچیتته وه، بچیتته بنج و بناوانی
دهروون و نیهادی ئه و کابرایه وه که پییر له و سالانه دا که له
پاریس بوو، نهیده حو باندا.

ههستیکرد، پیکردن و ههنگاوه خاوه کانی، که مینک
بیرکردنه وهی دهشتیوتین، ته رکیزی که م دهکه نه وه،
بیرکردنه وهی سست دهکه ن و بهری یادگهی دهگرن.
پنویسته له شوینیکی به رینی چۆلدا بوهستی، تا چاویک به
را بردوو و به سه ر بویه ره نادیارو په نهانه کاندای بگیتیت،
چا و گیترا نیکی ورد، که هیچ شتیک نه بویتیت، بریاری دا
بروات، وهکو دوتشه و له سه ر کورنیشه لاهه کییه که ی
به نده ره که دانیشیت. وهختایه که له به نده ره که نزیک بووه وه،
گوئی به ناله نالیکی خه مناک زرینگایه وه. ناله یه کی شووم که
له بۆپهی گاجووت دهچوو، ناله یه که له ناوهندی ده ریا که وه
ده هات، به لام له بۆپهی گاجووت دوورودریژتر بوو. ئه و
نالاه و هاواره، دهنگی ئاژیری که شتیه کی وێل بووی نیو
مژودوومانان بوو.

ته زوویه که به سه را پایداهات، دلی گوشی، له پۆح و
میشکیا زرینگایه وه، وای ههستکرد، هاواره و بۆ ئه و
هینراوه. دهنگ و ناله یه کی دی به رز بووه وه، وهکو ناله که ی
پیشوو و ابوو، پیده چوو که مینک دوورتر بی، ئه و جا له نزیک
ئه وه وه، دهنگی ئاژیری پچرپچری به نده ره که به رز بووه وه.

پییر بله ز خۆی به کورنیشه لاهه کییه که دا کرد، بییری له
هیچ نه ده کرده وه، ئیدی به ره زامه ندیییه وه خۆی به تاریکیه
تراجیدییه پر ناله ناله که دا کرد. وهختایه که له کۆتایی شۆسته
وکۆرنیشه که دا پۆنیشت، چاوه کانی نوقاندن تا ئه و په له
پوناکییه کاره بابیانه نه بینن که ته م ومژه که دایپۆشی بوو،

وپښتو ټیټی که شستیه کانی ده کړد که به شهوان خو
 به به ندره که دا بکن، هه روه ها بو ئه وهی پوناکی ئو بورجه
 سووره نه بیښی که له سهر کوړنیش له لاهه کییه که چه قینرابوو،
 هه رچه نده چاو به زحمهت ده بیښی و فهرقی ده کړد. ئه وسا
 نیوه ئاوړیکی دایه وه، هه ردوو ئانیشکی دادایه سهر تاویره
 گرانیته کان و دم وچاوی له نیو هه ردوو دهستی نا. له
 میښکی خویدا، به بی ئه وهی زار هه لینی، به رده وام ده یگوت
 و ده یگوت هه: " ماریشال، ماریشال " وه کو ئه وه بوو بانگی
 بکات که بیت بولای. له ناکاوا، له بهر چاوه نوقاوه کانی قوت
 بووه وه، چونی بیښی بوو، ئاوابوو، پناوړیک بوو له تمه منی
 شه ست سالیډا. ردینی تیژ وسپی، برؤکانی ئه ستوور وپاک
 سپی بوون. نه دريژ بوون نه کورته بالا، پرووی گهش
 وخوش، چاوانی که وهی و جوان، سیمایه کی ئینسانیهی
 ساده و میره بانی هه بوو. پییر و جانی به " کورپه ئازیزه کانم
 " بانگ ده کړد. پیناچوو فهرقیان بکات، فزلی که سیان
 به سهر که سیاندا بدات، پیکه وه دهعه وتی شتوی ده کړد.
 پییر، که وت بیرکړدنه وه له و په یف وفسانهی که کابرا
 له گهل خویدا بردنیه ژیر گله وه، له هه لس وکه وت کانی، له
 تون و راویژی دهنگی، له نورین و تمه شا کړدنه کانی.
 بهر بهر دهیه ټنایه وه خه یالی خوی، شوقه که ی که که وتبووه
 شه قامی ترونشیه وه هینایه وه بهرچاوی خوی، ئه وهی
 هینایه وه خه یالی خوی که چوون له ویدا پیشوازی ئه م
 و برایه که ی ده کړد و له دهوری خوانه که دایده نان. دوو
 کاره که ری پییر خزمه تیان ده کړد و ماله که یان بو بهر ټوه
 ده برد، ئه م دوو پییره ژنه، ده میان به وه راهاتبوو که به م دوو
 منداله بلین " جه نابی پییر " و " جه نابی جان ". ماریشال،

که واداری بکات، وهسیت بکات هه موو سهروهت و سامانه که ی بدریت به جان و، هیچ شتیک به پییر نهدریت؟ هه چهند بیرى له وه ده کرده وه، به خه یال ده گه پایه وه بۆ ئه م سالانه ی دوا یی وله سالانه دا ده ژیا. دکتور هه رچی سه ری دینا و سه ری ده برد، با وه پى نه ده کرد ئه و فهرقه ی کردبن.

ژانیکى تیز و بیزارییه کی له وه سف نه هاتگ سه ر ودلی گرت، دلی خاو بو وه وه، سست وه کو په پویه کی په ریتشان. هه ستی کرد دلی دارما، به بی وچان خوین ده ده لێنى، وه کو شه پۆلان خرۆشا. به دهنگیکى نه وى وله بن لیوانه وه، وه کو که سیک مۆته که سواری سه ری بووین و وپینه بکات: " پتویسته بزانه، خودایا، ده بی بزانه، هه موو شتیک له بنج و بناوان بکه م."

گه پایه وه بۆ دوورتر، بۆ ئه و پۆژان و پۆژگاران که داک و بابی له پاريس ده ژیان. وینه ی ده م وچاوه کان لێى هه لده هاتن، خۆیان به دهسته وه نه ده دا، بیر هه ورییه کانی تیکه ل بوون. هه ولیدا له نینو ده م وچاوه کاند، ده م وچاو و پو خساری ماریشال بدۆزیته وه. قژه که ی بنا سیته وه، زه رد بوو، قاوه یی بوو، په ش بوو؟

بۆی نه دۆزایه وه، دوا پو خساری کابرا، پو خساری پییری، هه موو وینه کانی پیتشووی ده سربیه وه: به ته وا وه تی بیرى که وته وه، زۆر لاوازتر بوو، دهسته کانی نه رم، زۆربه ی کات چه پکی گولی له گه ل خۆیدا دینا، باوکی هه میشه ئه م قسه یه ی دووباره ده کرده وه: " دیسان چه پکه گول! ئه مه که وجاتیه گیانه، له خۆپایی پاره ی خۆت ده ده ی به گول." ماریشال، به رسفی دایه وه: " گوئ مه ده یه خۆم ئه مه م زۆر

پنځوشه " له ناکاوا دهنګی دایکی دهلیت: " سوپاس
 دۆسته کهم " دهنګی دایکی به جوړی له دهر وونیا دهنګی
 دایه وه وهکو ئه وه بوو ئیستا بی. به وجوره وشه کانی
 دهر کاند بوئ وهی له یادګه ی کور په کیدا نه خش بیټ.

که واته ماریشال گولی بو دینان، ئه م مشته ریبه ی که
 هاتو چوی ئه م دوو کانه بچو وکه ی ده کرد، گولی بو ژنه که ی
 ئه م زهرنگره خاکیه دینا. باشه ژنه که ی خۆشده ویست؟
 باشه ئه گره خۆشی نه ویستې، چۆن بووه به هاوړې و
 دۆستی ئه م جووته دوو کانداره؟ پیاوړی که به ئه دهب و سهار
 بوو. زور جار ده گهل پیردا باسی شیعر وشاعیرانی ده کرد!
 هه لېته وهکو که سیکي شاره زه ئه ده بیاتی هه لنه ده سه نگاند،
 به لام وهکو بورژواکان مه یلی له ئه دهب هه بوو. دکتور
 زور جار که ئه و مه یل و سۆز و میهره بانیه ی لی ده بینې،
 بزه یه کی به مانا وهی ده هاتی و له دلی خۆیدا به نیمچه
 گوجی ده زانی. بو ی دهر ده که وت که ئه م پیاوه عاتیفی و
 رومانسیه، ناتوانی بیټ به هاوړې بابی که له راده به دهر
 واقعی و مادی بوو و وشه ی " شیعر " به لایه وه ده یکرده
 گه و جایه تی.

که واته ئه م ماریشاله، گه نجیک بوو ده وله مهند، هیچ
 کار یکی نه ده کرد، زور ئارام وئاماده ی هر سۆزدار ییه ک
 بوو، پوژیک به ریکه وت خوی به دوو کانه که دا ده کات،
 چاوی به ژنه دوو کانداره جوانه که ده که وئ، شتی دلخوازی
 خوی ده کړې و ده گه پښته وه. به ره به ره له گهل روژدا پروی
 ده کړیته وه و به مجامه له یه کی زیاتره وه قسان ده کات،
 نه و نه دشت ده کړې که هه قی ئه وهی هه بی بچینه مالی ژنه،
 به دم ئه م ژنه گه نجه وه پښکه نیت، ته و قه ده گهل میرده کیدا

بكات. ئەوسا.. ئەوسا.. ئاھ! خودايە... پاشان؟ خوى داوھتە
نۆبەرەكەى، مجامەلەى كردووه، مندالى زەرەنگەرەكە، تا
مندالى دووھم لە دايك بووه، ئەوسا تا مردووه ھەر بە
گۆنگى و مەندى ماوھتەوھ. پاشان دواى ئەوھى لە گۆر
دەنرى، جەستەى دەپزى، ناوى لە لیستى زندوواندا
دەسپیتەوھ، بوونى بۆ ھەتا ھەتايە ون دەبیت، پنیوستى
بەھىچ پارىزىك، ترسیك، شاردنەوھەك نامىنى، ھەموو
سامانەكەى بە كورپى دووھم دەبەخشیت!.. بۆچى ئەمە
دەكات؟.. ئەم پیاوھ زیرەك بوو.. بىگومان واى مەزەندە
كردووه، واى بۆ چووه، كە ئەم كورپە لەوھ، ھى ئەوھ. كەواتە
ژنەكەى لە خشتە بردووه؟ باشە ئەگەر جان كورپى ئەو
نەبى، چۆن ئەو كارە دەكات؟

لە ناكاوا، بىرەوھریبەكى ترسناك بە خەيالى پىردا ھات،
مارىشال كابرایەكى موو زەردى سوور وسپى بوو، موو
زەرد و سوور وسپى وەكو جان. وینەھەكى بچووكى
بىرھاتەوھ، كە وەختایەك مالیان لە پارىس بوو، لە سەر
كوورەى ھۆلەكە دانرابوو، ئەو وینەھە دیار نەماوھ، لە
كوینە؟ ون بوو یان شاردرایەوھ؟! خۆزگە جارىكى دى دەى
بینى یەوھ، رەنگە دایكى، لە سەبەتەھەكا یان لە
سەندوووقۆكەھەكدا كە پاشماوھى ئاشقینی یەكانى
شاردبیتەوھ، ھەلى گرتبیت.

ئەم بىرۆكەھە، زۆرى ئەزیەت دەدا، لە ناوھوھ ئەنجن
ئەنجنى دەكرد، لە ناخى ناخىوھ ئاھىكى كورتى ھەلكیشا، كە
ئەوكى ھىنايە ژان. لە ناكاوا دەنگى ئاژىرى بەندەرەكە كە لە
نزیكى ئەمەوھ، وەكو ئەوھى بە دەردەكەى ئەمى زانى بى،
بەرز بووھوھ. بە ھاوارىكى شىواوى، بەرزتر لە

دەنگدانەوہی ھەورە تریشقە وەلامی دایەوہ، دەنگی دەنگ نەبوو، ئەوہندە گەورە و ترسناک بوو، دەنگی بایەکە و ھەموو شەپۆلەکانی خستە ژێرەوہ و بە ناو تاریکی سەر دەریاکەدا کە لە مژ و دووماندا نقوم بووبوو و نەدەبینرا، بلالو بووہوہ.

لە نێو تەمتوومانە دوور و نزیکەکانەوہ، شەو، ناو بەناو ئەو جۆرە ھاوارانە بەرز دەبوونەوہ، ئەم ھاوارانە کە لە کەشتیە گەورەکانەوہ بەرز دەبوونەوہ. دواى ئەوہ ھەموو شتێک کڕوکپ و بیدەنگ بوو.

پێیر، چاوانی کردنەوہ، تەمەشایەکی دەورووبەری خۆی کرد، پێی سەیر بوو کە لێرە، کە لەو کابووسە بیدار بووہوہ، لە دلی خۆیدا گوتی: "من شیتەم، من گومان لە دایکەم دەکەم! دلی پرپوو، لە خۆشەویستی و میھر، لە پەشیمان بوونەوہ، لە تۆبە، لە داخ و کەسەر. دایکی! ئاخەر ھەرچەندە دایکی زۆر باش دەناسی، چۆن توانی ئەو تۆمەتەى بداتەپال؟ باشە پۆحی ئەم ژنە و، ژبانی سادە و بێگەردی ئەم ژنە لە ئاوی زولال پاکترینیہ؟ ھەرکەس بیدینی و بیناسیەت ناتوانی کەترین گومانی لێبکات، ھیچ گومانیک ھەلناگریت. ئیستە کورپی خۆی گومانی لێبکات! ئاخ! خۆزگە، ھەنووکە و لەم کاتەدا، دەیتوانی لە ھەمیزی بگریت. چەند حەز دەکات ماچی بکات. نەوازشی بکات، چەند حەز دەکات، لەبەردەمی بکەویتە سەرچۆکان و داواى بوردنی لێبکات! ئایا دایکی، بابی خاپاندوہ؟ بێگومان پیاویکی باش، ئابروومەند، سەرپاست بوو لە کار و کاسییەکەیدا، بەلام پۆح و پرەوانی، لە ئاسۆی دووکانەکەى ھێوہتر نەدەرپۆیی. ئەم ژنە زۆر جوانە پیشتر چۆن بووہ. ئەو، ئەوہ دەزانى و ھیشتاش

قەناعەتى واىە كە ژنىكى رۇح سووك و نەرم و نىيان
 و پۇمانسى و بەسۆزە، چۆن رازى بووە مېرد بە پىاويك
 بكات كە زۆر لەو جىاواز بووە؟ جا ئەمە پرسىياري بۇ
 چىيە؟ وەكو ھەر كچىك لەو كچانەى شوو بە ھەر گەنجىك
 دەكەن كە دەتوانن مارهىي بدەن. ئەوانەى باوكيان بۇ
 داخووزى پېشيان دەكەون، ئىدى بەوجۆرە شووى
 پىكردووەو، خىرا لە شەقامى مونمارتردا دووكانەكەيان
 كردووەتەو. ئىدى لە پشت پېشخوانى دووكانەكە
 دانىشتوو و پېشوازي كړپاراني كردووە ودى بە بارەگا
 تازەكەى خۆش بوو، ئىدى ئىش وكرارى ھاوبەش و.
 پەيداكردى بژىوى شوينى خۆشەويستى و مېھرومەحەبەتى
 لە زۆربەى دووكان و كزگا بازركانيەكاني پاريسدا
 گرتوووەتەو. ئىدى بەنيازي كاروكاسبى و پەيداكردى
 سەررەت و سامان بۇ ھەردووكيان، بەدل وگيان دەستى
 بەكاركردن كردووە. ئىدى ژيانان بەمجۆرە بردووەتە سەر:
 بە رۆتىنى، بەئارامى، ئابروومەندانە، بەبى ھىچ خۆشەويستى
 يەك!... چى، بەبى خۆشەويستى؟ ماقولە ھىچ ژنىك بەبى
 خۆشەويستى ھەلبكات؟ ژنىكى گەنجى خشىك كە لە پاريسدا
 بژى، كىتيان وەخوينىت، چەپلە بۇ ئەكتەرانى خۆشەويستى
 لە سەر شانق لىيدات. ماقولە، ھەموو تەمەنى گەنجايەتى
 خۆى بەرەو پىرى بەرپىكات، بەبى ئەوہى تاقە جارىك دلى
 داخورپايى؟ ئەمە سەبارەت بە ھىچ ئافرەتتىكى دى ناچىتە
 ئەقلىو، ئەدى بۇ سەبارەت بەدايكى دوست بى و ئەقلى
 بىگرىت؟ ھەلبەتە توانىويەتى وەكو ھەر ئافرەتتىكى دى
 خۆشەويستى بكات! ئەدى بۇ لەوان جىاوازي، با دايكىشى
 بىت؟ ئافرەتتىكى گەنج بوو، بە ھەمان ھەستى شاعيرانەو،

که ختووکەى دلى گەنجان دەدات. لە دووکانێکدا لە نزیکى
 مێردە بازارپێهەیهوه نيمچه دەستبەسەر هەپس بووه،
 سەرى زمان و بنى زمانى مێردەکەى هەر پارە و
 کاروکاسبى و بازى گانى بووه، بەلام ژنە خەونى بە تریفەى
 مانگ، بە سەفەر، بە پامووسانى سایەى تارىکى شەوانە
 بېنێوه. پاشان، پۆژى پیاویک، وەکو ئاشقانى ناو پۆمانان و
 بەهەمان دەم و دووى وانەوه خۆى بە دووکانەکەیدا دەکات،
 ژنە خۆشى دەوێ. بۆچی خۆشى نەوێت؟

ئەوه دایکى بوو! دەى باشە، دەکری ئێوەندە کوێر و
 گەوج و گەمژە بێ، خۆى لە گێلى بدات و ئەم حالە پوون و
 ئاشکرایە نادیدە بگرێ، هەر لەبەر ئەوهى پەيوەندى بە
 دایکەوه هەیه!

ئایا خۆى ڕادەست کردووه؟ هەلبەتە، مادامیکى ئەم پیاوه
 ماشقەى دیکەى نەبووه، مادام وەفادارى ئەم ژنە
 گۆشەگیرەیه کە بەرهو پیری دەچوو، هەلبەتە مادام هەموو
 سامانەکەى بە کۆپەکەى، بە کۆپەکیان بەخشیوه!

پيیر، هەستا، بە دەم ئەو بیروخەيالە شیتانەیهوه
 دەله‌رزى، دەیویست یەکیک بکوژیت، هەردوو باسکى
 کێدبوونەوه، دەستەکانى بۆ لێدان، بۆ وەشاندن، بۆ
 ڕاکێشان، بۆ خنکاندن ئامادەکردبوو! لێدان و ڕاکێشان و
 خنکاندن کێ؟ هەموو کەسێک، باوکى، براکەى، ماریشال کە
 مردبوو، دایکى!

بە پەله گورپی بەستەوه تا بگەریتەوه. چى بکات؟
 وەختایەک بەلای بورجیكى نزیکى عامودیکى ئیشارەتاندا
 تێپەڕى، ئازیری خەتەرەکە، دەنگیکى تیزى لێبەرز بووهوه،

رېښه بهر دهم وچاوى كهوت. غافلگير بوو، پښې هه لنووتا،
 رېښه برد، كهوت و بهر هو بهر بهسته گرانيتكه غل بووه وه،
 له وئ، شه كهت و ماندوو، داهيزراو پوښشت، دهنكه كه
 قهله مى دهست وپاى شكاندبوو.

ئو كه شتیه بوخارييهى يه كه مجار وه لامى نازيره كهى
 دابووه وه پنده چوو زور نزيك بووبيتته وه، خيزاوه كه زور
 بهر زبوو. پير، ناورېكى دايه وه، لايتته سووره كهى پيشه وهى
 كه شتیه كهى بهدى كرد، له تم ومژا به ئاسته مدياريوو.
 دهنك له پشتيه وه بهر زبووه وه، دهنكى گري كاپتنيكى پير
 بوو:

- ناوى كه شتیه كه؟

دهنكى كاپتنيك كه له سهر بهندهر كه وه ستابوو، له ناو
 ته متوومانه كه وه بهرسفى دايه وه: - سانت لوسيا.

- ولات؟

- ئيتاليا.

- بهندهر؟

- ناپولي.

پير، واى هاته بهر خيال كه ته پو دوو كهلى ئاگرى
 گرېكانى فيزوف ده بينى، له كاتيكه له بنارى گرېكانه كه دا،
 ميرووان به سهر باخيكي پرته قالى سورنت يان كاستيلامارادا
 ده سوورانه وه!

زورجار به جوړى بيرى له م ناوه باوانه ده كرده وه،
 وه كو ئه وهى به ديمه نا بيانناست! ئاخ، خوژكه ئيستا
 بيتوانيا بو شوپتنيك برؤيشتبا كه هرگيز نه گه راباوه، نامهى
 بو هيچ كه سيك نه نووسييا، به كه سى نه گوتبا كه چى به سهر
 هاتوه! به لام نا، ده بى بگه رپته وه، بو مالى بابى بگه رپته وه

و له سهر جیگا که ی خۆی بنوویت، دهی کیشه نییه،
ناگه پیتته وه، چاوه پوان دهکات تا پوژ ده پیتته وه، دهنگی ئاژیر
و شووتی ده ریا که ی پیخۆش بوو.

دووباره ههستا، وهکو ئه فسه ریک، له سهر که شتی که
نۆره ئیشک بگری. کهوته راویچکه و هاتوچۆ. که شتی که ی
دیکه، دوا به دوا ی که شتی یه که م نزیک بووه وه، زۆر زهلام،
سهیر بوو. که شتی که ی ئینگلیزی بوو و له ولاتی هندستانه وه
دهگه پرایه وه. زۆر که شتی دیکه ی بینی که دهگه پرایه وه، یه که
له دووی یه که، له تاریکیه گونگه که وه ده رده چوون .

ته متوومانه که ئه وهنده نمدار بوو تهحه موول نه ده کرا،
پییر به ره و ناوشار ملی پینگای گرت. سه رما زۆری بۆی
هیتا، خۆی به قاوه خانه ی ده ریا وانه کاندای کرد، تا باده یه کی
گهرم بخواته وه، که باده گهرمه که دهم و زمان و ئه وکی گهرم
داهیتا، سه رله نوێ و ره ی وه بهر هاته وه و ئومید و هیوا یه کی
تازه ی له دل و ده روون گه را.

پهنگه، هه له بووبی که گوا یه دایکی باش ده ناسی،
بینگومان شیتاتی به ته ریه که ی هه له بوو؟! کۆمه لیک به لگه
و بورهانی که له که کرد، به رزی کردنه وه، پیک وهکو ئه و
قه راری تۆمه تبار کردنه ی دژی که سیکی بیتاوان، که وا
ته سه ور ده کری تاوانبار، به رزده کریته وه تا به ئاسانی
تاوانه که ی به سه را ساغ بکریته وه. که بنووێ به جۆریکی دی
بییر ده کاته وه.

بۆیه گه پرایه وه تا بنوویت، دوا ی هه ول و گینگل دانیکی
زۆر خه وی لیکه وت.

دکتور دواى ئه‌وه‌ى بۆ ماوه‌ى سه‌عاتى دووان خه‌ويكى
 پچرپچر و ناخوشى ليكه‌وت، بيدار بووه‌وه. ژووره‌كه‌ى
 تاريك، گهرم و داخراو بوو. پيش ئه‌وه‌ى دووباره بكه‌ويته
 بيركردنه‌وه، هه‌ستى به دلته‌نگيه‌كى به‌ژان و سوئ كرد،
 پياو كه به خه‌م و نيگه‌رانسه‌وه بخه‌ويت، جوړه خه‌مينى
 وكه‌سه‌ريكى له لا دروست ده‌ييت.

پنده‌چى ئه‌و شوكه‌ى دوينى وږى كردىن، به‌دهم خه‌و و
 ئيسراحه‌ته‌وه داخزى بى وله گوشت و جه‌سته‌مان
 پوچووبى و نه‌خوشى خستيت و له‌رزوتاي لى هيتابى.
 له ناكاو وه‌خو هاته‌وه، له ناو جيگاكه‌يدا دانىشت،
 ئه‌وسا به‌ره‌به‌ره، هه‌موو ئه‌و به‌لگه و بوره‌نانه‌ى وه‌بىر
 هينانه‌وه كه له كورنيشى به‌نده‌ره‌كه‌دا له ميانى هاوارى
 ئاږيره‌كانه‌وه، عه‌زابى دل وړوحيان دا. تا زياتر بىرى
 ده‌كردوه، گومانى كه‌م ده‌بووه‌وه. هه‌ستى ده‌كرد ده‌ستىك
 به‌ره‌و يه‌قينىكى له توانا به‌ ده‌رى راده‌كىشت، تينووى بوو،
 گهرماى بوو، دلى خيراخرا لى ده‌دا، هه‌ستا تا په‌نجه‌ره‌كه
 بكاته‌وه، هه‌واى پاك هه‌لمژى، كه وه‌ستا ده‌نگىكى سووك له
 ديواره‌كه‌وه هاته‌گوئ.

جان، له غورابى خه‌وا بوو، به ئه‌سپايى ده‌ى پرخاند.
 ئه‌وه! هه‌ست به هيج ناكات، پيشيني هيج ناكات! پياويك، كه
 ناسياوى ده‌گه‌ل دايكاندا په‌يدا كردبوو، هه‌موو سامانه‌كه‌ى
 به‌م به‌خشى بوو، سامانه‌كه‌ى وه‌رگرتبوو و ئه‌م كاره‌ى
 به‌لاوه دروست وئاسايى بوو.

بى خه‌م و خه‌يال، ده‌وله‌مهند ودارا ده‌خه‌وت، ئاگاي له‌وه
 نه‌بوو براكه‌ى له چ دلته‌نگيه‌كدايه و به چ ئازاريكه‌وه

ده تلپته وه. ههستا، زۆر له م بوونه وه ره په ست بوو كه بى خه م وخه يال، ئاسووده و شادمان دهى پرخاند.

خۆزگه دویتى له ده رگاكهى دابا، بچووبا ژووره كهى و له لایه وه دانیش تبا، دواى ئه وهى له ناكاوا هه سستا بوو، بى گوتایه: "جان، نابى ئه و به خشيشه قه بول بكهى كه سبهى ده بپته مایهى گومان له دایكمان" به لام ئه مرۆ نهیده توانى ئه م قسه یه بكات. ناتوانى ئه و قسه یه به جان بلئ، چونكه له و باوه ردها بوو كه له بابیان نیه، كۆرى كا برایه كى دیکه یه.

جا ئیستا، ئیستا ده بی ئه م نه نگ و شه رمه زارییهى كه خۆى كه شفى كرد بوو، له دلى خۆدا بشارپته وه، بینیت، له گۆرى بنیت. ئه م په له زه قه له هه موو خه لكى وه شیریت و به كه سى نه لیت، نه نانه ت له برا كه شى، به تاییه تى له برا كه ی بشارپته وه.

ئیدى لۆس بوو، بیرى له قسه و قسه لۆكى بى سوود و بى تامى خه لكى نه ده كرده وه، گوێ پینه ده دان. با خه لكى هه ر بلن گرینگ ئه وه یه ئه م، له بى گه ردی و پاکی دایكى دلنیا بیت، ته نیا ئه م گرینگه! باشه چۆن ده توانى، به درێژایى ژيان له نزیکیا هه لبات و هه رچه ند سه یرى بكات، گومانى ئه وهى لیبكات كه برا كه ی، له باوکیان نیه و له پیاویكى دییه، دایكى به دزی بابیه وه، ده ستى ده گه ل پیاویكى بى گانه دا تیکه لاو كرده وه.

تۆ ته مه شا چه ند ژنیکى ئارام و ئاسووده یه، چه ند متمانه ی به خۆیه! باشه ما قووله ژنیکى روح و دلپاکی وه كو ئه و، بخزیت! خۆى بدۆرینیت! هه وا وه وه س رایمالیت و كه م وزۆر به سه رخۆى نه یه نئ و پتوه ی دیار نه بیت. ئاه!

په شیمانی! په شیمانی! ږنگه له هه وه له وه په شیمانی زوری
 بازار داییت، نه وسه وه کو هر شتیکی دی سرایتته وه،
 بیرچو ویتته وه. بیگومان له هه له یه خوی ژوان بوو ته وه،
 زور گریا وه، پاشان به ره به ره له بیرې بردیتته وه، له بیرې
 چو ویتته وه، باشه هه موو ژنان، به هره یه کی سهیر و
 ده گمهنی بیرچو ونه و هیان نییه که تنانته نه و خه لکانه ش
 فهراموش ده کن که جه سته ی خویان راده ست کردوون و
 لیویان داونه تی ماچی بکن؟ ماچیک وه کو چه خماخه لیان
 ددهات و فیان وه کو باهوز رایان ده مائی و پاشان ژیان
 سه ره له نوی هیور ده بیتته وه وه کو ئاسمان ساف ده بیتته وه و
 هه موو شتیک ده گه ږیتته وه دڅی خوی. تاقه یه ک په له
 هه وریمان وه بیر دیتته وه؟

پیر، نه یده توانی له ژوره کی خویدا بمیتیتته وه. نه م
 ماله، مالی بابی پان وپلیشی ده کرده وه. هه سته ده کرد
 میچه که به سه ریا دادیتته وه، دیواره کان دینه وه یه ک و
 خه ریکه ده ی خنکینن. که تینوویه تی زوری بو هیتا،
 مؤمه کی پیکرد، چوو بو موو به قه که تا په رداخی ئاوی
 سارد بخواته وه.

هاته نهومی خواره وه، نه وسه به سوراحیه ک ئاوی
 پر وه سه ره که و ته وه. هر به کراسی خه وه وه، له سه ر
 یه کیک له پله کانی قالدومه که دانیشته، بایه کی خوشی ده هات،
 نه وسه به بی په رداخ سوراحیه که ی ناب به سه ره وه، وه کو
 که سیک رای کردی به هانکه هانک بینی به ئاوه که وه نا. که
 له جووله که وت و هیور بوو وه، هیمنی و خاموشی ماله که
 کاری تیکرد، نه و جا ورده ورده که مترین دهنگی جیا
 ده کرده وه. یه که م شتی گوئی لیوو دهنگی سه عاتی ژووری

نانخواردن بوو، که دهنګه که ی له گوټیدا سات به سات ګه وړه وګه وړه تر ده بوو. ئەوسا دووباره دهنګی پرخه یه کی هاته ګوئ، پرخه یه کی پیری کورت، دهنګی پرخه پرخیکی ناخوښ، بیګومان پرخه ی باوکی بوو، ئەم پرخه یه ګرزی کرد، وهکو ئەوه بوو خۆبه خۆ هه لقولیت، وهکو ئەوه ی ئەم دوو پیاوه ی له هه مان مالدا دهیان پرخاند، باب وکوپ، هیچ په یوه نډییه کیان پتکه وه نه بیت، هیچ په یوه نډییه کی سستیش که پنی بزائن، پتکیانه وه بیه سستیت!

ئهمانه به میهره بانیه وه قسه دهکن، باوهش به یه کدا دهکن، هه مان شت کاریان تیده کات، وهکو ئەوه ی یه ک خوین به دهماره کیانیدا بګه پئ. دوو کس که له م په پ و له و په پری دنیادا له دایک بووین، نه ده شیا به ئەندازه ی ئەم که سه. ئەم باب وکوپ له یه کدی دوورین.

قهناعه تیان وابوو یه کدیان خوښده وئ، چونکه درۆیه ک له ناخی هه ردوکیاندا ګه وړه بوو، درۆیه ک که ئەم خوښه ویستییه باوکانه یه و ئەم خوښه ویستییه فرزندیه یه له نیوانیاندا دروست کردبوو. درۆیه ک مه حاله که شف بکړیت، کهس نه یزانی کوپیک بیژو و هه رامزاده یه، وپرای ئەوهش، وپرای ئەوهش هه ردوکیان خه له تابوون. له کوئ بزائن؟ شاه، خۆزیا تاقه لیکچوونیک، لیکچوونیک زۆر که له نیوان بابی و جاندا هه بوایه. لیکچوونیک له و لیکچوونه ګونګ و نادیارانه ی له باپیره وه بۆ نه وه ده ګوازیته وه و، ئەوه ده سه لمیتی که سه رچاوه ی ره ګ وره چه له کی هه موویان هه لقولاوی هه مان خوښه ویستییه. وهکو دکتور پتووستی به یه ک شتی زۆر بچووک بوو، تا شیوه ی شه ویلا ګه ی، که پووی، دووری نیوان هه ردو

چاوی، هه لکه وتی ددان یان قژی بزانی، یان که مترین هه لاس وکهوت و پهفتاری، خوو و خدهیه کی، پهفتاری، یان سه لیکه یه کی بۆماوه یی، ئاماژه یه که بزانی، که له موماره سه کردنیا به دیار بکه ویت.. گه را، زۆر گه را، هیچی بیر نه کهوته وه، هه ره هیچ. به لام چهند به گومانه وه ته مه شای ده کرد، چهند به گومانه وه سه رنجی دها، هیچ به لگه یه کی ده ست نه ده کهوت که ئاماژه په نهان و نادیاره کانی بۆ که شف بکات و به سه لمینیت. هه ستا تا بچیته ژووره که ی خوی، به خاوه خاو به قالد رمه که دا هه لگه را، بیر کردنه وه بالی به سه ردا کیشا، به لای ده رگای ژووری براکه یدا پۆیی، له ناکاوا وه ستا. دهستی برد تا بیکاته وه. ئاره زوویه کی سه رکیشی به سه را هات که هه ر ئیستا جان بدینی، تا به وردی و له غورابی خهوا ته مه شای بکات، له و کاته دا ته مه شای بکات، که پوخسار و دهم و چاوی ئارامه، سیمای خاو بووه ته وه و ئاسووده یه، پوالت و پوالت بازیه کانی ژیان هه ره موویان له حهوت کتوان ئاوابوون. ههنگی سه ر ونهینیه په نهانه کانی سه روسیمای ده دۆزیته وه. جا ههنگی ئه گه ر سووکه لیکچوونیک هه بی، په ی پی ده بات و له دهستی ده رناچیت. باشه ئه گه ر جان له پرکا بیدار بیته وه، ئه م چی پی بلیت؟ چون هوی ئه م سه ردانه ی بۆ شروقه بکات؟

له جیی خوی وه ستا، قامکه کانی به سه ر ده سکی ده رگا که وه پهق بوو بوون، له دلای خویدا ده گه را که هوی که بۆ هاتنه که ی خوی بدۆزیته وه، به کسه ر ئه وه ی بیر کهوته وه که هه شت پۆژیک له وه به ره شووشه یه که ده رمانی دان یه شه ی به براکه ی دابوو. ئه میش ئه مشه وانی هاتووته

نیش و هاتووه بۆ حەب و دەرممانەکه. بە ئەسپایی وەکو دز
خۆی بە ژوورا کرد.

جان، کەمێک دەمی کردبوو وە، خەویکی ئاژەلانی
قوولی لیکەوتبوو. پدین و قژە زەردەکهی، بە سەر داو
سپیه‌کانەوه ئالتوون ئاسا دەیان نواند. بێدار نەبوو وە، بەلام
لە پرخەپرەخت کەوت.

پبیر، بەسەریا دانەوییه‌وه، بەچاوانی تاسەمەندەوه لینی
راما، نا، ئەم گەنجە لە رولاند ناچیت. بۆ جاری دوو
سەروسیمای ماریشالی وەبیر خۆی هینایەوه. هەردەبی
بیدۆزیتەوه! پەنگە ئەوسا ئەم گومانە لە لا نەمیت.

براکە ی جولا یەوه، بێگومان لە ئامادەبوونی ئەم پەست
بوو، یان لە تیشکی مۆمەکه که دابووی لەچاوی بێزار
بوو. ئەوسا دکتۆر بە پیدزکی و لە سەر پەنجە ی پێیان
بەرەو دەرگا که کشایەوه و بە ئەسپایی دایخست، ئەوسا بۆ
ژوورەکه ی خۆی پۆیی، بەلام خەوی لیتەکەوت.

شەو درێژ بوو، پۆژ نەدەبوو وە، سەعاتی ژووری
نانخواردن، یەک لە سەریەک لینی دەدا، دەنگی ئەوەندە قوول
ومەند بوو لە تۆ وایە زەنگی کلێسایەکی قووت داو.
زەنگەکان، بە قالدەرمە چۆلەکه‌دا سەردەکه‌وتن و دیوار
و دەرگا کانیان دەبرێ و لە قوولایی ژوورەکاندا و لە گوێ
خەلکە نووستووکه‌دا مردار دەبوونەوه.

پبیر، بەپانی و درێژی ژوورەکه‌دا، لە لای جینگاکەوه
بۆلای پەنجەرەکه و بەپێچەوانەوه، کەوتە پاویچکە و
هاتوچۆ چی بکات؟ هەستی بە نیکەرانیەکی زۆر کرد،
نەیدەتوانی لە گەل خانەوادەکه‌یدا هەلبکات. هیشتا حەزی
دەکرد بە تەنیا بی، بەلای کەمەوه تا سبەین، بۆ ئەوه ی بیر

بکاتەو، ئارام بێتەو، خۆی بۆژیانی پۆژانە ئامادە بکات، بۆ ئەو ژيانەى کە دەبوايە بەردەوام بێت.

دەى باشە، دەچیت بۆ شارى (تروڤیل) تا تەمەشای ئاپۆرای خەلکە کە بەسەر " بلاجە " کەو بەدینی. ئەو دیمەنە تۆزى دلى دەکاتەو و جەو کە بیری دەگۆریت، دەرفەتى ئەو دەى بۆ دەپەخسى تا خۆى بۆ ئەو شتە کریتە ئامادە بکات کە بەخۆى کەشفی کردووە.

کە سپیڤە ئەنگاوت دەست و دەم و چاوى شت و جلەکانى لەبەر کرد. مژدوو مانە کە پەوى بوو، جەو کە زۆرخۆش و جوان بوو. جا چونکە کەشتى شارى (تروڤیل) سەعات نۆ لە بەندەرە کەو دەردەچوو و دەکەوتە پێ، دکتۆر وای بەباش زانى پیش ئەو دەى بروت، بچى دایکى ماچ بکات.

چاوەپوانى کرد تا هەتاو بەرز بوو، دنیا پۆژ بوو، ئەوسا دابەزى. کە گەییە بەردەرگای ژوورە کەى دایکى، دلى بەتووندى کەوتە لیدان، بەجۆرى هانکە هانکى پێکەوت، ناچار وەستا تا پشوو یەکی وەبەربیتەو. دەستى بەسەر دەسکى دەرگا کەو سست بوو بوو و دەلەرزى. وای لیها تیبوو، نەیدەتوانى دەسکى دەرگا کە بابەدات و بچیتە ژوورەو. لە دەرگا کەى دا، دەنگى دایکى بەرز بوو،

- کتیه؟

- منم، پیر.

- چیت دەوئ؟

- حەزم کرد سلاویکت لیبکەم، چونکە دەمەوئ بپۆم بۆ شارى " تروڤیل " و ئەمرو دەگەل هاوړیکانما لەویندەر بەرمەسەر.

- من هیشتا له ناو جیډام.
- دهی باشه، خوټ سه غلته مه که، که شه وی هاتمه وه ئه وسا ماچت ده که م.
- حه زی ده کرد، به بی ئه وهی بیدینیت، بپرات، بیئه وهی ماچیکی ساختهی گوناکانی که دلی لینی تیک هه لده هات، بکات، بپرات. به لام دایکی گوتی: - کا بوسته، با ده رگا بکه مه وه.
- گوئی له دهنگی پییه په تیه کانی بوو که به سه ر پارکینه که دا هه نگاوی ده نا، ئه و جا گوئی له دهنگی سورگی ده رگا که بوو، دایکی هاواری کرد:
- وهره ژووره وه.
- وه ژوور که وت. دایکی له سه ر ته خته که ی دانیشتبوو، رولاند خه وتبوو، سه ری داپوشی بوو و پرویکردبووه دیواره که و له غورابی خه ودا بوو، پیده چوو به هیچ شتیک خه به ری نه بیته وه، مه گه ر که سیک پای بته کاندبا و دهستی له بنا ده ریثابا.
- له پوژانی راوه ماسیدا، کاره که ره که له و کاته دا خه به ری ده کرده وه، که باباگری ده ریاوان به دوویدا ده هات، تا له م خه وه خو شه بیداری بکاته وه.
- پیر، وه ژوور که وت، به جوړی له دایکی ده پروانی وه کو ئه وهی به عمراتی نه ی بینیی. دایکی دم وچاوی هینایه پیشه وه، دوو ماچی هر دوو گوناکانی دایکی کرد، ئه وسا له سه ر کورسییه کی نزم پوښشت. دایکی گوتی:
- دوینی شه و بریارت دابوو ئه م سه فهره بکه یت؟
- به لن، دوینی شه و.
- بو شیو دیته وه؟

- جارى نازانم، به هر حال چاوه پروانم مه که ن.

به کونجکاويه کی سهره وه ته مه شای دایکی ده کرد. ئەمه دایکيه تی. ئەم ژنه! بهم پروو و پوخساره وه که له مندالییه وه، له وه تاي چاوی تروکاندووه دهی بیني. ئەم زهردهیه، ئەم دهنگه زۆر ئاشنایه و هه موو ئەمانه ی به لاوه تازه بوو و زۆر جیاواز بوو له وانه ی له پیتشا و تا ئیستا به لایه وه ئاشنابوون. ئیستا بۆی ده رکه وت، تیگه یی - چونکه خوشی ده ویست - قهت بهم دیقه ته وه ته مه شای نه ده کرد. و پرای ئەوه ش ئەمه خۆیه تی، هه موو ورده کارییه کانی پوخساری ده ناسی، به لام ئەمه یه که مجاری بوو، بهم زه لالی و پروونییه ورده کارییه کانی پوخساری ده بیني. ئیدی زهینی ورژا و، هه ندی شتی له هیله گشتیه کانی پروو و پوخساریا خوينده وه، که پیشتر هه رگیز په ی پیتان نه برده بوو.

هه ستا تا بروات، ئەو سائاره زوویه کی سهرکیش له جیئ خۆی چه قاندى، ئاره زووی ناسینی ئەو که سه ی له دوینیوه سهرودلی گرتبوو، گوئی:

- باشه له بیرته جارن وینه یه کی بچوکی ماریشال له هۆله که دا دانرابوو؟

دایکی، یه ک دوو چرکه یه ک په شوکا، یان پییر وای هه سترد که په شوکاوه، ئەو سا دایکی گوئی: - به ئی.

- ئەو وینه یه چی لینه اتووه؟

خات رولاند، به ز وه لامی دایه وه:

- ئەو وینه یه.. سه برکه.. سه برکه.. به ته واوه تی نازانم.

رهنگه له نیتو باول و پریاسکه کانی مندا بین.

- بین زهحمهت، بۆی بگه ری، تاقییی بکه.

- باشه، تاقییی ده که م. بۆچیته؟

- ئاھ، بۇ خۆمم ناوئ، با بیدەین بە جان، پئیم وایە ئاساییە، دلئ پئ خۆش دەبئت.

- بەلئ. ھەق بەتۆیە، بیرکردنەوہیەکی باشە، کە ھەستام بۆی دەگەرئیم.

وہدەرکەوت، پۆژئکی خۆش بوو، کەمترین سرووہ نەدەھات، خەلکی لە جادە و باناندا، شاد و بەکەیف دیاربوون، ھەرکەسە و بۆ سەر کاری خۆی دەپۆیی، ھەرمانبەرەن دەچوون بۆ دایەرەکانیان، کیزان بۆ کۆگا وموغازەکانیان دەپۆیشن، ھەندئ کەس، بە پۆژی پروناک بۆخۆ دەستەین و کەیفیان دەکرد.

ئیدی، پئبواران، بەرەبەرە سەرکەوتنە سەر کەشتیەکە ی شاری (تروفیل) وەختایەک پئیر، لە دوای دواوہ لە سەر تەختئکی دارین گیرسایەوہ، لە دلئ خۆیدا پرسئ: " باشە کە پرسئاری وئنەکەم لئکرد پەست بوو، یان ھەر سەری سوپما؟ ئایا وئ کردوہ یان شار دوہ تەوہ، بۆچی؟ ئیدی ئەقلئ ھەمان پئچکە ی گەیشنە ئاکامی گرتەبەر: وئنەکە وئنە ی کەسئکی دۆست، وئنە ی خۆشەوئستئک بوو، لە ھۆلەکەدا و بە بەرچاوی ھەمووانەوہ دانرابوو. تا ئەو پۆژە ی ژنە ی تاین، دایکەکە، لە پئش ھەموو کەسئکدا، پە ی بەوہ برد کە ئەم وئنە یە لە کورپەکە ی دەچئت، دیارە لە مئژ بوو ھەستئ بەو لئکچوونە کردبوو. دوای ئەوہ ھەستئ کردبوو، پۆژی لە پۆژان ھەموو کەسئک ھەست بەو لئکچوونە دەکات، بۆیە وئنەکە ی ھەلگرتوہ تا کەس گومانئ لئنەکات، دیارە زاتئ نەکردوہ وئنەکە بدپئئت. پئیر بە پروونی بئری کەوتەوہ کە ئەو وئنە بچووکە لە مئژە دیار نەماوہ، پئش ئەوہ ی خانەوادەکە یان لە پارئسەوہ بۆ ئئیرە

باربکه‌ن دیار نه‌ما! پیموایه ئه‌و کاته دیار نه‌ما و غه‌یب بوو
که جان خه‌ریک بوو سمیل و ږدینی ده‌هات و له ناکاوا
شیوه‌ی ده‌چووه سه‌ر ئه‌و گه‌نجه موو زه‌رده سوورو
سپیه‌ی له‌ناو چوارچتوه‌که‌دا بزه نیشتبوو سه‌ر لیو‌ی.

ته‌فگه‌ر وته‌ک‌انی که‌ش‌تیه‌که، که که‌وته‌ږی،
بیروخه‌یاله‌که‌ی شیتواند! هه‌ستایه سه‌رپینان، ده‌ستی به
ته‌مه‌شاکردنی ده‌ریاکه کرد.

که‌شتیه بچوو‌که‌که له له‌نگه‌رگا لاوه‌کیه‌که‌وه ده‌رچوو،
به هانکه‌هانک و له‌رزه له‌رز به ده‌سته‌چه‌پا بای‌دایه‌وه‌و
به‌ره و ئالییه دووره‌که، که چاو به ئاسته‌م له نیو
ته‌متوومانی دانی به‌یانیدا، فره‌قی ده‌کرد، بۆی ده‌رچوو.
لی‌ره‌و له‌وئ بایه‌وانیکی سووری به‌له‌میکی نیچ‌یروانی به‌سه‌ر
ده‌ریاکه‌وه ده‌شه‌کایه‌وه و له دووره‌وه له تاوه‌ریکی گه‌وره
ده‌چوو که سه‌ری له ئاوه‌که‌وه ده‌ره‌یتاب‌ی. روباری سین، که
له شاری روانه‌وه وه‌کو باسکی ده‌ریاکه، ده‌هاته خوار‌ی،
به‌پانی خۆی دوو خاکی هاوس‌تی لیک‌دی جیا‌ده‌کرده‌وه.

به که‌متر له سه‌عاتیک، که‌شتیه‌که گه‌یه به‌نده‌ری (
ترو‌فیل) ، کات کاتی مه‌له کردن بوو، پیر به‌کسه‌ر چوو بۆ
(پلاجه‌که).

پلاجه‌که، له دووره‌وه له گولگه‌شتیکی در‌یژی ږه‌ له
گولی پشکو‌تو ده‌چوو. له سه‌ر گردیکی گه‌وره‌ی له‌لانی
زه‌ردباو، که له قه‌راخ له‌نگه‌رگای به‌نده‌ره‌که‌وه ده‌ستی
پنده‌کرد و ده‌ږویی تا ده‌گه‌یه تاو‌یره ږه‌شه‌کان، جو‌ره‌ها
چه‌تر وسه‌یوانی ږه‌نگاو‌ږه‌نگ، شه‌پقه‌ین جو‌راو‌جو‌ر، جل‌ین
ژنانه‌ی ږه‌نگاو‌ږه‌نگ، له‌به‌رده‌م کابینه‌کانی که‌ناره‌که
وه‌ستابوون یان ږیزیان به‌ستبوو، یان لی‌ره‌و له‌وئ بلاو

بووبوونهوه، که تهمه شات دهکردن، له تۆوايه چهپک وتاجه
 گولینهی گهورهن له ناو میترگیکی بی سنووردا. ژاوه ژاو و
 ههرا و زهنای دهنکه تیکه لاهه دور و نزیکه کان، له
 شنه بایه که دا دهتوايه وه، ههرا وهنگامه ی ئه و مندا لانه ی که
 مهله یان دهکرد دهگه ل حیلک وهۆر و ژاوه ژاوی خوش و
 بهردهوامی ژانندا، تیکه ل به و شنه بایه دهبوو که خه لکه که
 ههلیان ده مژی. پییر، ویل و سه رگهردان، به ناو ئاپۆرای
 خه لکه که کهوت، ته نیای ته نیا بوو، زۆر گۆشه گیر بوو، له
 هزره به ئازاره کانی خۆیدا نقووم بووبوو، وهکو یه کیک
 وابوو که که شتی که فرپی دایته نیرینه ی ده ریا که وه. خوی
 پیدا ده دان، گوئی له هه ندیک قسان ده بوو، بیئه وه ی گوئیان
 لیتری ت، ته مه شای پیاوه کانی ده کرد بیئه وه ی بیان دینیت،
 پیاوان قسه یان بۆ ژنان ده کرد، ژنان به دهم پیاوانه وه
 پییده که نین. ئه وسا له ناکاوا زۆر به پروونی به دی کردن ،
 ده تگوت خه وی لیکه وتبوو و بیدار بووه وه، له ناخی ناخه وه
 رقی لیان بووه وه، چونکه شاد و به که یف دیار بوون.

پۆیی، له خه لکی نزیک ده بووه وه، به ده وریاندا
 ده سوورپایه وه، بییری تازه ی به میشکا ده هات. هه موو ئه و
 جل و به رگه رهنگا و په نگانه ی که لمه لانه که یان دا پۆشی بوو،
 وهکو چه پکه گول هاتنه به رچاوی. قوماشه جوانه کان،
 سه یوانه رهنگینه زه ردباوه کان، به ژنی زراف و ناوقه دی
 باریک، جلین تازه مۆد، هه رله پیلایوی ناسکه وه تا ده گاته
 شه پقه ین سه یر و عه نتی که، سیحری ره فتار، سیحر و
 ئه فسوونی دهنک، زه رده خه نه، ناز و کریشمه به
 سه رانسهری که ناراو ه که دا.. هه ر هه موو ئه مانه ی وهکو
 پشکو تنی گول هاته به رچاو. که بانگه شه بوون بۆ خۆفرۆشی

ژنان. ئەو ژنانەى كە خۇيان بۆ ئەو پازاندبوو، تا كەسك بىخەنە داو، دلبەندىان بىيت، لە خشتەى بەرن. خۇيان بۆ پياوان دەپازىتنەو، بۆ ھەموو پياويك جگە لە مېردەكانى خۇيان، كە پئويستيان بەو نەمابوو فرىويان بەن، تازە خستبووياننە داو، كەرى خۇيان بەستبوو. ئىدى خۇيان بۆ ئاشقى ئەمرو، بۆ ئاشقى سبەينى، بۆ ھەر پياوي تووشى بىن، دەپازاندەو، چاوپرکيان دەگەل دەکردن و...

ئەو پياوانەى لە تەنشتيانەو دانىشتبوون، چاويان بېرى بوو چاويان، دەم بەدەمەو قسەيان بۆ دەکردن، بانگيان دەکردن، ئارەزوويان دەکردن، وەكو نىچىرىكى ديارو ئاسانراو پەيگىريان دەکردن، ئەگەرچى زۆر نزيك بوون و زۆر ئاسان دەگىران. كەواتە ئەم كەنار و پىلاجە بازارپىك بوو بۆ ئاشقىنى وچاوبازى، كە ژنان خۇيان تيا دەفرۆشت. ئىدى سەودا و مامەلە بوو، پياوان دەكەوتنە پراو ژن، ژنان تەنیا بەلتيان دەدا. تەنیا بىريان لەيەك شت دەکردەو. لەو، بە جەستە پياوان بىزوئىن، جەستەيان پادەست بگەن كە پىشتىش ئەو كارەيان كىردو، جەستەيان فرۆشتوو، بەلتيان بە پياوانى دىكەش داو. لە دلى خۇدا گوتى: ھىچ شتىكى تازە لەم سەرزەویدە نىيە. ھەلبەتە دايكىشى ھەمان ئەو فەلەلى كىردو، كە ژنانى دى دەيەن. ئەمە ھەموو شتەكەيە! وەكو ھەموو ژنانى دى؟ نا، نەخىر، ئاوارتەش ھەيە، زۆرىشە! ئەو ژنانەى لە دەوروبەرى خۇيدا دەيانبىنى، دەولەمەندن، شىتن، عەودالى قيان و خوشەويستىن، ئەندامى يانەى ئاشقىنى پەھان، تەنانت ئامادەن بە نرخیكى ديارىكراو پابوئىن، چونكە لە كەنارەكەدا تووشى خىلىك لە

ژنانی ئابروومەند، گۆشەگیری ناو چوار دیواری مالان
نەبوو، بەلکو تووشی لەشکرێک لە ژنانی بێکار بوو.

خیزاوی دەریاکە بەرز بوووەوە، کردیە کاریک کە پیزی
یەکەمی ئەوانەیی خەریکی مەلە بوون، بەرەبەرە بەرەو شار
بکشینەو، ئیدی خەلکانی سەر کەنارە کە بەپەلە هەستان،
کورسیەکانیان هەلگرت و لەبەر شەپۆلە زەردبאוوە کە
تاریایەکی ناسکی کەفی بەسەردا داو، هەلاتن. تەنانت ئەو
کابینە گەپۆکانەش کە لە ئەسپان بەسترابوون، جمان،
ئاپۆرای خەلکە کە وەتەنەخۆ، هەندیک دەهاتن بڕیک
دەچوون، لەم هاتوچۆیەدا، بەریەکدی دەکەوتن و تیکەل
دەبوون.

پیر، هەلات، لەم بەریە کە وەتەنی خەلکە کە پەست و
تووڕە بوو، لە شاراً نقوم بوو، لە دەروازەیی کێلگەکاندا،
لەبەردەم مەیفرووشیە کەدا، هەژارانەدا وەستا تا فراڤین
بخوات.

دوای ئەوەی قارووەکی خواردەو، لە تەنیشت
دەرگا کەو، لەسەر دوو کورسی پالکەوت، چونکە شەوێ
نەنوستبوو، لە سێتەری دار زەیزەفونیکا خەوی لیکەوت.
دوای چەند سەعاتیک لە خەو پاپەڕی، سەیری کرد وەختی
گەپانەوێ کەشتیە کە هاتوو، زۆر خەوتبوو، ئازای
داھێزارابوو، شەکەت و ماندوو کەوتەپێ، دەیهوێ
بگەپیتەو، دەیهوێ بزانی ئاخۆ دایکی وینە کەیی ماریشالی
دۆزیووەو. ئایا خۆی (دایکی) لە پیتا باسی دەکات، یان
دەبێ ئەم دووبارە پرسیاری لیکاتەو، بێگومان هەنچەت و
بیانویەکی پەنھانی هەیە، بۆ لابردن و شارندنەوێ ئەو
وینەیه.

بهلام که خۆی به ژووره کهیدا کرد، دوو دل بوو له وهی
 که بۆ شیو بچیته خواره وه، زۆر که سهردار بوو، دلێ
 خه مبار و توورپه ی هیور نه بوو بووه وه. وێرایی ئه وهش
 بریاری دا بچیته خواره وه، که خۆی به ژووری نانخواردن
 دا کرد، هه موو خانه واده که له دهووری خانه که دانیشتیبون.
 شادی به پوخساری هه موویانه وه. دیار بوو. رولاند
 گوئی:

- ده ی باشه، له شت کرین بوونه وه؟ من تا هه موو
 شته کان ته رتیب نه کهن و له جینی خویان دای نه نه، نایه مه
 ته مه شا کردنیاین
 ژنه که ی به رسقی دایه وه:

- هه له به ته هه موو شتیک به دلێ خۆمانه. بهلام بۆ
 ئه وه ی تروشی هیچ هه له یه که نه بین، پتوستان به کاتی
 زیاتره تا بیر به یه وه. مه سه له ی کهل و پهل و مۆیله کردنی
 شوقه که مان زۆر لا مه به سه.

هه موو پۆژه که ی ده گهل جاندا، به سه ر دانی
 فهرشفرۆشییه کان و کۆگای مۆییلان و کهل و پهل وه
 برده سه ر. خات رولاند، هه زی له قوماشی نایاب، که مێک
 گرانبه ها و، بالکیش بوو. کورپه که ی به پینچه وانه وه هه زی له
 شتی ساده بوو. ئیدی ده ستیان بدایه ته هه رشتیک،
 هه نه جه ته کانی خویان دووباره ده کرده وه. خات رولاند،
 هه نه جه تی ئه وه بوو، که خاوه نی ده عوا، وه ختایه که ده چیته
 هۆلی چاوه پروانی پتوستانی به وه یه دیمه نکی ده و له مه ندانه
 بدینی و هه ست به ده و له مه ندی شوینه که و خاوه نی
 شوینه که بکات.

به لام جان چه زى ده كرد ته نيا مشته ريانى كه شخه و
دهوله مه نندان پاكيشيت و دهيه وي له ريگاي زهوقه
ساده كه يه وه، سه رنجيان پاكيشيت و به لاي خويدا
پايانكيشيت. له سهر نان خواردن، هه مان ئه و گهنگه شه يان
دووباره كرده وه كه به دريژايي پروژه كه كردبوويان.
رولاند، هيچ پابوچوونيكى نه بوو، هه مان قسه ي
دهگوته وه:

- من نامه وي نه هيچ بلنم و نه گويم له هيچ بى، كه له
خيران هه موو شتيك ته واو بوو، دهچم سه يري دهكهم و
به چاوى خوم دهبييم.
خات رولاند، كوپه گه وره كه ي گاز كرد، تا راي خوى
بدات، گوتى:

- وهره بابزانين راي تو له هه نهر قسه كانمان چيه؟
ئه عسابى ته واو هه لچووبوو، چه زى دهكرد به جنبو
وه لام بداته وه. به لام به دهنگيكى وشك كه له په ستى و
توپه پيدا دهله رزى گوتى:

- ئوف! منيش هه مان پابوچوونى جانم هه يه، چه زم
له ساده يه، ساده يى و خاكه رايى له زهوق و سه ليقه دا،
وهكو پاستگويى و سهر پاستيه له وارى ئه خلاقدا.
دايكى گوتى:

- ئه وه شت له بيير نه چى كه ئيمه له شارىكى
بازرگانيدا دهژين و زهوق و سه ليقه ي به رز و به جى له
هه موو شوئينى نيه.

پيير، به رسقى دايه وه:

- ئه مه گرینگ نيه، ئايا ئه مه ماناي وايه لاسايى
كه و جان بكه ينه وه؟ يانى ئه گهر هاوالاتيان كهر و خوڤرى

بوون، ده‌بی منیش وه‌کو ئه‌وان بم؟ یانی ئافره‌تیک که
ئافره‌ته ه‌اوسیکه‌ی دوو ئاشقی هه‌بوو، ده‌بی ئه‌ویش هه‌مان
هه‌له‌ وخه‌تا بکات.

جان، ده‌ستی به‌ پیکه‌نین کرد وگوتی:

- هه‌نجه‌تی وات پێیه، ده‌لێتی له‌ په‌ندی
فه‌یله‌ سووفانه‌وه‌ وه‌رگیراوه‌.

پیر، به‌رسقی نه‌دایه‌وه‌. براکه‌ی و دایکی که‌وتنه‌ باسی
قوماش و قه‌نه‌فه. هه‌ردووکیان نامۆ و غه‌ریب هاتنه
به‌رچاوی، وه‌کو چۆن به‌یانی به‌رله‌وه‌ی له‌ مال
وه‌ده‌ربکه‌وئ و بۆ شاری تروقیل ب‌ه‌روات، دایکی نامۆ
و غه‌ریب هاته‌ به‌رچاوی، به‌و ئاوايه‌ هه‌ردووکیانی، براکه‌ی و
دایکی نامۆ و بیگانه‌ هاتنه‌ به‌رچاو. له‌ راستیا وای هه‌ستکرد،
له‌ ناکاوا خۆی به‌ناو خانه‌واده‌یه‌کدا کردووه‌ که‌ نایان
ناسیت. سه‌ری سوپما، به‌تاییه‌تی سه‌ری له‌ بابی سوپما،
باوه‌پێ به‌ چاو و بیری خۆی نه‌ده‌کرد. ئا ئه‌م پیاوه‌ زه‌لامه
سست و خاوه‌، ئه‌م که‌وده‌نه‌ بابیه‌تی، بابی ئه‌وه‌! نا، نا، جان
هه‌رگیز له‌و ناچیت.

سه‌باره‌ت به‌ خانه‌واده‌که‌ی، دوو پۆژه، ده‌ستیکێ په‌نهانی
شه‌پانی، ده‌ستی مردوویه‌ک لێکی داب‌پین، هه‌ر هه‌موو ئه‌و
په‌یوه‌ندیانه‌ی بچ‌پێ که‌ ئه‌م چوار بوونه‌وه‌ره‌ی پێکه‌وه
به‌ستبوو، به‌ره‌به‌ره‌ شیرازه‌یانی پچ‌راند، ئیدی ته‌واو. هه‌موو
شتیک ب‌رایه‌وه‌، دایکی نه‌ما، ئیدی ئه‌مه‌ دایکی نییه‌، چونکه‌
ناتوانی خوشی بویت، ناتوانی رێژیکی په‌های، پ‌ر میهر و
دوور له‌ هه‌ر پ‌یاییه‌کی بگ‌ری، ئه‌و پ‌یزه‌ی د‌لی فرزه‌ندان
پ‌یویستی پ‌ییه‌تی، ئیدی ب‌رای نییه‌، مادام ئه‌م ب‌رایه‌ له
پ‌یاویکی بیگانه‌یه‌، چیت‌ر ب‌رای نییه‌، ئه‌وه‌ی بۆی ماوه‌ته‌وه‌

هر باوكيەتى، ئەم پياوھ زلحۇرتەى كە ھىچ خۇشى ناوئ.
لە ناكاوا گوتى:

- دايكە، وئەكەت دۆزىيەوھ؟

حايىر وحەپەساو چاوانى كىردنەوھ وگوتى: - كامە وئە؟
- وئەكەى ماريشال.

- نا.. يانى.. بەلى.. نەمدۆزىوھتەوھ، بەلام وابزانم
شويئەكەى دەزانم.

رولاند گوتى: - وئەى چى؟

پيىر گوتى: - وئەيەكى بچووكى ماريشال، كەكاتى
خۇى، وەختايەك مالمان لە پارىس بوو، لە ھۆلەكە دانرابوو،
پيئمايە جان حەزەدەكات ئەو وئەيەى لەلابى.

رولاند ھاوارىكرد:

- ئا، ئا، لە بىرمە، ھەفتەى رابردوو دىتم كە دايكت لە
باولەكە دەريھىئا، رۇخسارى رۇشاوو. پۆزى پىنج شەممە
يان ھەينى بوو. لويىز لە بىرتە؟ كە لە باولەكە دەريھىئا، من
تەمەشام دەكردىت، لەسەر كورسىيەكەى بەردەم خۇتا داتنا،
لەگەل كۆمەلىك نامەدا بوو كە نيوھىانت سووتاند، ھا؟
رېكەوتىكى سەير نىيە، كە پىتش دوو پۆز يان سى پۆز لە
مىراتىيەكەى جان ئەو وئەيەت دەريھىئا؟ ئەگەر ھەستى
پىشبينىم ھەبووايە، دەمگوت ئەوھتا، ئەوھ خۇيەتى.

خات رولاند، بە ھىمنى بەرسقى دايەوھ:

- بەلى، بىرم كەوتەوھ لە كوئىيە، ئىستا دەچم دەيھىتم.

كەواتە درۆى دەكرد! بەياني كە وەلامى كورەكەى
دايەوھ درۆى كرد، درۆى كرد كە گوتى: " بە دروستى
نازانم لە كوئىيە، رەنگە لە نيو باول و پرياسكەكانى مندا بى "

تۆمەن چەند پوژىك، چەند پوژىكى كەم بەرلە ئىستە،
دېتېبوى، دەستى پىدا ھېتابوو، لىنى رامابوو، پاشان لە
شۈيىنكى نەيتىدا، لەگەل نامەكاندا، ئەو نامانەى ماريشال
بۆى ناردېوون، شاردېوويەو.

پېير، پوانىيە دايكى كە درۆى لەگەل كوردېوو، وەكو
كوپىكى توورەكراوى خەلەتتىراو تەمەشاي دەكرد،
خۆشەويستىيەكى پىرۆزى لە دەست دا، بە ھەمان غىرەى
پىاويكى نابىناو كە ئەنجام خىانەتتىكى نەنگىنى كەشف
كردىت، تەمەشاي دەكرد.

خەيفى كوپىيەتى، ئەگەر مېتردى ئەم ژنە بوايە، ھەردوو
مەچەكى، ھەردوو شانى تووند دەگرت، لە قزى دەنەوى،
دەيدا بە عارديدا، لىنى دەدا، مار ھەنجنى دەكرد! بەلام خەيفى
ناتوانى ھىچ بلىت، ھىچ بكات، ئاماژە بۆ ھىچ بكات، ھىچ
شتىك بىدركىتت، چونكە كوپىيەتى، ھىچ بىيانوويەكى بۆ
تۆلەسەندەنەو بەدەستەو نىيە، ئەم نەخەلەتاو، بەلكو ئەو (
دايكى) بە مېھر وسۆزى دايكانە خەلەتاندوويەتى. دەبوايە
سەبارەت بەم دايكىكى بى عەيب، دايكىكى تەواو عەيار بى،
وەكو ھەموو دايكى سەبارەت بە منداڵەكانيان. ئەم
ھەلچوونە تا رادەى پق وكىنە توورەى كرد، ھەستىكرد،
تاوانى دايكى دەرھەق بەم، زۆر گەرەترە لەو تاوانەى
دەرھەق بە باوكى كردوويەتى.

زەماوەندى پىاو وژن گرىبەستىكى ئىرادىيە، ئەگەر
ھەريەككىيان خىانەت لە ھاوسەرەكەى بكات، ئەمە تاوانە،
بەلام ژنەكە دەبىت بەدايك، ئەركى گەرەتر دەبى، چونكە
تەبىيەت ئەركى پاراستنى پەگەزى پى سپاردووە. ئەگەر

ههنگی خیانهت بکات، مانای وایه ترستۆک و بوده له یه،
داوین ته پ و سووکه.

رولاند، وهکو هه ئیواره یه ک که پیتیکی شه رابی
خواردباوه، لاقی له ژیر میزه که دا پاکتشا وله ناکاوا گوتی:
- پیاو، ئه گهر که میک ده سترۆ بوو، هه ق نییه زۆر له
خه می کارو کاسبیدا بی. هیوادارم له مپۆ به دواوه جان
هه موو ئیواره یه ک ده عوه تی باشمان بۆ بکات، هه چ به لامه وه
خه م نییه ئه گهر هه ندیجار تووشی سک یه شه ش بیم.
ئوسا پرویکرده ژنه که ی وگوتی:

- ده ی، ژنه که گیان، مادام له خواردن بوو یته وه، برۆ
ئو وینه یه بیته، منیش به دیتنی خۆش حال ده بیم.

هه ستا، مۆمیکی هه لگرت، ئوسا وه ده رکه وت، ماوه یه کی
که می پێ چوو، ئه م ماوه یه هه رچه نده له سن خوله ک زیاتر
نه بوو، به لای پییره وه زۆر دووردریژ بوو، دوا ی ئه و
ماوه یه به خۆی و چوارچیوه یه کی مۆدکۆنی ئه لقه زیترینه وه
که پرایه وه به ده م زه رده خه نه یه که وه گوتی: - ئه وه تا،
ته قریبه ن یه کسه ر دۆزیمه وه.

دکتۆر یه که م که س دهستی برد. وینه که ی وه رگرت. له
دوورییه کی که مه وه پایگرت و که وته ته مه شاگردنی. پاشان
که ههستی ده کرد دایکی سهیری ده کات، به ئه سپایی هه ستا
و چاوی برییه براکه ی تا له گه ل وینه که دا به راوردی بکات.
له زگ بوو به توو په یی بلیت: " ئاه، پێک له جان ده چیت " لی
زاتی نه کرد ئه و په یفه ترسناکه بدرکیتیت، به وه گوزارشتی
له بیره کانی خۆی کرد که که وته به راوردی ده م وچاوه
زیندووه که ده گه ل ده م وچاوی وینه که دا.

هه‌لبه‌ته هه‌ندیک لیکچوونی هاوبه‌ش له نێوان هه‌ردوو
 پوخساره‌که‌دا هه‌بوو: پ‌دینیان هه‌مان پ‌دین بوو، هه‌نیه‌یان
 هه‌مان شت بوو، به‌لام هیچ شتیکی ئه‌وتۆ له ئارادا نه‌بوو که
 بتوانی بگوتری: "ئه‌مه‌ باوکه‌ و، ئه‌مه‌ش کوپیه‌تی"
 سه‌رباری ئه‌م نیشانه‌ هاوبه‌شانه، شیوه‌ی خانه‌واده و نزیکه‌
 پ‌واله‌تیش هه‌بوو که هه‌مان خوین ده‌یجولینی. که ئه‌گه‌ر پ‌بیر
 ئه‌مه‌ی به‌دی بکردبایه، پ‌تر له به‌دگومانیه‌که‌ی خۆی
 ئه‌رخایه‌ن ده‌بوو، دایکی هه‌ستا پ‌شتی تیکردن، وای ده‌نواند
 که گوايه شه‌کره‌که و شه‌رابه‌که هه‌لده‌گریت. هه‌ستی کرد که
 پ‌بیر زانیویه‌تی یان به‌لای که‌مه‌وه گومانی لیده‌کات.
 رولاند گوتی: - ده‌ی، کوا با ته‌مه‌شایه‌کی بکه‌م.

پ‌بیر، وینه‌که‌ی بۆ درێژ کرد، بابی مۆمه‌که‌ی هینایه
 پ‌تیشه‌وه تا باشت‌ر بیدینیت، ئه‌وسا به‌ پ‌اوێژیکی میهره‌بان
 گوتی:

- به‌له‌نگازۆ! وه‌ختایه‌ک یه‌کترمان بینى، کى وینای
 ئه‌مه‌ی ده‌کرد، حه‌یفی! ژیان چه‌ند به‌ل‌ز ده‌پ‌وات! به‌ هه‌رحال
 ئه‌و کاتانه پ‌یاویکی جوان و قۆز بوو، زۆر به‌ ئه‌ده‌ب بوو،
 وانیه‌ لویز؟

که ژنه‌که‌ی وه‌لامی نه‌دایه‌وه، له‌سه‌ری پ‌ۆی:
 - پ‌یاویکی سه‌لار و سه‌نگین بوو! قه‌ت جارێ له‌ جاران
 به‌ به‌د مگێزی نه‌مبینى، ته‌واو، پ‌ۆیى، ته‌نیا ئه‌وه‌ی له‌ دوو
 ماوه‌ که بۆ جانی به‌جێهێشتووه. به‌ هه‌رحال ده‌توانم سویند
 بخۆم ئه‌مه‌ به‌لگه‌یه‌ که تا دوا هه‌ناسه‌ دۆست و هاو‌پ‌ێیه‌کی
 د‌لسۆز و وه‌فادار بووه و ته‌نانه‌ت له‌ سه‌ره‌ مه‌رگ و
 گیانه‌ل‌لاشدا ئیمه‌ی هه‌ر له‌بیر بووه.

“ جان ” ش دەستى برد تا ويىنەكە وەرېگريت. لېيى ورد
بووۋە، دواى كەمىك بە كەسەرەۋە گوتى: - من،
نەمدەناسى، من تەنيا بە پۇرى سىپەۋە دىتېووم.

ويىنەكەى دايەۋە بە دايكى، ئویش تەمەشايەكى بلەزى
کرد و، خىرا چاۋى لە سەر لابر، وەك ئوۋەى ترسابى،
پوۋى وەرگىپ، ئوسا بەدەنگى ئاسايى خۇى گوتى: - جانق
گيان، ئەمە ئىستا پەيوەندى بە تۆۋە ھەيە، تۆ مىراتگريت. لە
شوقە تازەكەتدا دايدەنننن.

كە چوۋنە ھۆلەكەۋە، ويىنە بچكۆلەكەى وەكو جاران لە
سەر كوورەكە و لە نزيك سەعاتەكەۋە دانا.

پيىر و جان، سەر وجگەرەيان پىكرد. كە جگەرەيان
دەكىشا، يەككىيان بەنيو ژوورەكەدا راويچكەى دەکرد و
ئوۋى تريان لەسەر قەنەفەيەك دادەنيشت، تا نيۋەى لە
قەنەفەكە پۇدەچوۋ و لاقى دەخستە سەر لاق. رولاند
سەبيلەكەى دادەپەستايەۋە، وەكو چۆن سواری ئەسپ بى،
بەو ئاۋايە لە سەر كورسسيەك دادەنيشت، لە دوورەۋە
تفەكەى دەگرتە كوورەكە، خات رولاند لە سەر تەپلەككى
نزم، لە نزيكى ميزىكى چكۆلەۋە كە پوناكى لە سەر بوو
دانىشتبوو و گولدۆزى دەکرد. يان خورى دەرېست. ئەمشەو
دەستى بە دروستکردنى پارچە “ كىفا ” يەك بۆ ژوورەكەى
جان كىرېبو، ئەمە كارىكى دژوار و ئالۆز بوو، بەتايبەتى لە
دەستپىكدا دەبوا ھەموو ھۆش و گۆشى لەلای بى. وىراى
ئەۋەش، چاۋى كە لەگەل ھەر تەقەلىكدا بەرز و نزم
دەبوۋەۋە بلەز دەچوۋە سەر ويىنە چكۆلەكەى يارۋى
پەحمەتى، كە بە سەعاتەكەۋە ھەلپەسىژدرايو. دكتور، بە
چوار يان پىنج شەقاۋ پانى ھۆلەكەى دەبېرى، ھەردوۋ

دهستی نابوونه پستی و جگه ره که ی نابوو به لا لټویه وه
وهه موو جارټک نیگای له نیگای دایکی هه له نگوت.

دهکری بگوتړی، به پاریزه وه ته مه شای به کیان دهکرد،
ئیدی کټشه و مللانییه کی به سوینیان که و ته نیوان،
مللانییه که ته هه موول نه دهکرا، دلی پییری دهگوشی. له
دلی خؤیدا، هه به بازار وهه به به زامه نندییه وه گوتی: "
باشه له و دهه دا که بزانی من که شغم کردووه، بازار
دهچیژئ!" له هر بادانه وهیه کا بؤلای کووره که، بؤ چه ند
ساتک دهو هستا و له پوخساره سپیه که ی ماریشال راده ما،
له وه دهچوو بیرۆکه یه کی نه گؤر له دووی بی و لټی
نه بیته وه. وینه چکوله که به نه اندازه ی ناو له پټک بوو، له
که سیکی زندووی شه پهنگیزی ترسناک دهچوو، که له ناکاوا
خوی به ماله دا، به ناو هم خانه واده یه دا کردب.

له ناکاوا زهنگی ده رگای دهره وه لیدرا، خات رولاند که
ژنیکی هه میشه نارام و له سه رخؤ بوو، شپړزه بوو، دکتور
ههستی به په شوکانه که ی کرد. نه وسا گوتی: - په ننگه خاتوو
روزمیکی بی.

چاوه کانی، که هیشتا نیگه ران بوون، به ره ولای کووره که
هه لبرین. پیر، له شله ژان و په شوکانه که ی دایکی حالی بوو
یان وای ته سه ور کرد تټی گه ییوه. نوړینی ژنان تیژه،
زهینیان پروونه، بیریان به گومانه. وهختایه ک بیته ژووره وه،
نه و وینه چکوله نه ناسه دهبینی و، په ننگه له یه که م نیگاوه،
په ی به و لیکچوونه بکات که له نیوان هم پوخساره و
پوخساری جان دا هه یه. که نه وهی زانی، ئیدی هه موو
شتیکی بؤ پروون ده بیته وه! ترسی لینیش، ترسیکی کوت
وپر، ترس له ناشکرا بوونی هم نه ننگه، که دهرگا کرایه وه،

خیرا ئاوپری دایه‌وه، وینه بچووکه‌که‌ی هه‌لگرت و به‌بی
ئه‌وه‌ی بیللی بابی یان براکه‌ی پیتی به‌سن، خستیه ژیر
سه‌عاته‌که‌وه. دووباره چاوی له چاوانی دایکی هه‌له‌نگوت،
لیل و سه‌رگه‌ردان و په‌شیو دیاربوون.

خاتوو روزمیلی گوتی: - شه‌وتان باش، هاتووم
چایه‌کتان له‌که‌لدا بخۆمه‌وه.

به‌لام کاتی له ده‌وری خه‌ر بوونه‌وه که خیرهاتنی بکه‌ن
و له‌حالی بپرسن، پیر، له‌ده‌رگا که هه‌ر به‌کراوه‌یی
مابووه‌وه، ئاودیو بووبوو. که هه‌ستیان به‌پۆیشتنه‌که‌ی
کرد، سه‌ریان سوپما. جان په‌ست بوو، ترسا که بپوه‌ژنه
که‌نجه‌که‌ بپه‌نجیت، له‌بن لیوانه‌وه گوتی: - که‌هیوانه!
خات رولاند گوتی: - لیتی مه‌گرن، که‌میک ناساغه،
ماندووه، له‌سه‌فه‌ری (تروقیل) بوو.

رولاند گوتی:

- با ماندووش بن، ماقوول نییه، وه‌کو‌هیوانی کتوی
هه‌لیت و خۆی بشاریته‌وه.

خاتوو روزمیلی، ویستی جه‌وه‌که ئارام بکاته‌وه، به
دلنیاپییه‌وه گوتی:

- نا، نا، په‌له‌ی بوو بۆیه ئیزنی نه‌خواست، هه‌موومان
که‌زوو و، له‌پیش خه‌لکی دیکه‌وه ده‌رده‌چین واده‌که‌ین،
ئیزن ناخوازین.

جان، به‌رسفی دایه‌وه: - ئا، ئه‌و له‌ناو خه‌لکیدا و له
ده‌روه‌ئاساییه، به‌لام له‌ناو یه‌ک خه‌زاندا ئاسایی نییه، ئه‌م
برایه‌ی من، ماوه‌یه‌کی که‌مه‌ئه‌م خوه‌ی گرتوه.

له زهر فی ههفته یه دوواندا هیچ شتیکی تازه له خانه واده و مالباتی رولاندا پرووی نه دا، باوکه که دهچووه پاره ماسی خوئی، خات رولاند یارمه تی جانی ده دا، تا بۆ شوقه که ی بگوازیته وه و جیگیر بییت، پییری خه مین، ته نیا له کاتی ژمه کاندایه دیار ده که وت. شه ویک بابی لئی پرسى: - بۆچی سه روچاوت داوه به یه کا و له کۆستکه وته و ماته مباران دهچیت، ماوه یه که ههست ده که م ئاسایی نیت.

دکتۆر به رسقی دایه وه: - چونکه ههست به بارگرانى ژیان ده که م.

رولاند هیچی له و قسه یه هه لئه کړاند، به که سه ره وه گوئی:

- به پاستی ئه مه شتیکی سه یه ره. له وه تایی ئه م میراتیه مان به قیسمهت بووه، هه مووان ده لئی خۆل و دۆتان به سه را کراوه، وه کو ئه وه ی بویه ریکی خراپمان به سه ردا هاتبى، وه کو ئه وه ی تازییه بارى که سیک بین. بۆ که سیک بگرین.

پییر گوئی: - ئه وه ی پاستی بى من بۆ که سیک ده گریم.

- تۆ؟ ئه و که سه کتیه؟

- ئاه، که سیکه تۆ نایناسیت و، من زۆرم خوشده وئ.

رولاند مه زهنده ی بۆ دلداری و فیانیکی په وته نی دهچوو. بۆ ئاشقیته کورپه که ی ده گهل سۆزانیه کدا دهچوو.

پرسى: - کتیه که ت ئافره ته؟

- به لئى، ئافره تیکه.

- مردووه؟

- نا، له وه قورستره.

- ئاه!

هه رچه نده پیره میتر ئهم رونیژیه چاوه پروان نه کراوه ی،
له بهردهم ژنه که یا پی ئاسایی نه بوو، ئهم دهم و دووه ی
کوړه که ی پی سهیر بوو، به لام زور له سهر پرسیاره که
مکوړ نه بوو، چونکه به پای ئه و ئهم جوړه کیشانه، کیشه ی
شه خسی و تایبه تین.

خات رولاند، وه کو ئه وه بوو گوئی له و قسانه نه بوو بی،
نه ساغ دیار بوو، پهنگی ته و او زهر د ه لکه پابوو. میتره که ی
زور جار که ده بیینی، خه ریکه له سهر کورسیه که ی ژیری
ده که و یته خواره وه، یان گوئی لی ده بوو به دهم قسانه وه
هانکه هانکی پی ده که وئ، سهری سوړ دهم. بویه پنی گوت:
- لویز گیان، حالت له باش ناچیت، له خراپ ده چیت،
تو خوت زور، به گواستنه وه ی جانه وه بو مال له تازه که ی،
ماندوو ده که یت! که میتر ئیسراحت به خوت بده، ئه و کوړه
په له ی نییه، چونکه ده و له مهنده.

خات رولاند، بیته وه ی وه لام بداته وه سهری کی بو له قاند.
ئه و پوژه، پهنگی زیاتر زهر د ه لکه پرا، رولاند دیسان
ههستی پیکرد، گوتی:

- ئه مه وانابن پیره ژنه داماوه که م، پتویسته ئاگات له
خوت بی.

ئه و جا ئاوړنکی لای کوړه که ی دایه وه و گوتی:

- تو به خوت ده بیینی حالی باش نییه، دایکت بیتاقه ته،
بو به لای که مه وه معایه نه یه کی ناکه ی؟

پیر، به رسقی دایه وه: - نا، هه ست ناکه م نه خوش بی.

رولاند، په ست بوو وگوتی:

- نه وهی عه یانه چ حاجه ت به به یانه! ئاخر ئه م
دکتوری بهی تو به چی ده چی ئه گهر هه ست به نه خوشی
دایکت نه که ی؟ تو ته مه شای بکه، ته مه شا. ئه گهر ئه م بایه
له م کونه وه بئ، په نگه بمرین و ئه م دکتوره هه ست به هیچ
نه کات.

خات رولاند که وه هه ناسه برکئ، په نگه به پاده به ک
زه رد هه لگه را، می رده که ی هاواری کرد: - خه ریکه،
ده بووریتته وه.

- نا.. نا.. هیچ نییه.. تیده په پړئ.. هیچ نییه.

پییر، لئی نزیک بووه وه، چاوی تیبری وگوتی: - ها،
چیته، کویت دیشیت؟
به ده نگیکی نه وی و له ز گوتی: - هیچ نییه، هیچم نییه..
دلنیا به هیچم نییه.. هیچ.

رولاند وه ده رکوت تا سپرتو بینئ، هاته وه، شووشه که ی
بو کوره که ی دریژکرد وگوتی:
- هانئ، ژانه که ی هتور بکه وه، کویت له لیدانی دلئ
نییه؟

وه ختایه ک دانه وییه وه تا نه بزی بگریت، خات رولاند له
ناکاوا به توندی دهستی پاسبکاند. دهستی کهوت به
کورسییه کی نزیکه خویدا.
دکتور به پاوژیژکی سارد گوتی: - بوهسته، مادام
نه خوشیت با معایه نه یه کت بکه م.

ههنگی ههستا، باسکی بۆ دريژ کرد، تايهکی گهرمی
ليهاتبوو، گوشاری خويتهکهی زۆر بهرز بوو. له بن
ليوانهوه گوتی:

- بهپاستی نهخۆشیت، دهبی حه ب ودهرماني
ئارامبهخش بهکار بیئي. ههنووکه پهچتهیهکت بۆ دهنووسم.
وهختایهک دانهوی بووهوهو پهچتهکهی دهنووسی، له
ناکاو ئاوپی دایهوه، سهیری کرد، دایکی هانکههانکی
پنکهوتوو و خیرا خیرا ههنسک ههلهدها ودهگریا و دهم
وچاوی له نیو ههردوو دهستی نابوو. رولاند به نیگهههانهوه
پرسی:

- لویز، لویز، چیته؟ ئهوه چیته؟
لویز، وهلامی نه دایهوه، وادیاربوو، خه میکی ترسناک
وقورس سهری ژهندووته ناخی. میردهکهی ویستی ههر
دوو دهستی بگری و له سههر دهم وچاوی لایان بدات.
نهیهشت و گوتی: - نا، نا، نا.

رولاند ئاوپی لای کورپهکهی دایهوه وگوتی:
- باشه چیهتی، بهحهیاتم بهو حالهوه م نه بینوه.
پییر گوتی: - هیچ نییه، نهخۆشیهکی عهسهبی سووکه.
ههستی دهکرد، دلی بهحالی دهسووتیت، ئهو ژان و
ئازاره، پق و کینهکهی دهرههق به دایکی سووک دهکات،
ئاستی تۆله خوازیهکهی کهم دهکاتهوه. وهکو قازییهک له
کارهکهی خۆی پازی بیت. له دایکی ورد بووهوه.

خات رولاند، له ناکاو ههستا، بهپر تاویکی چاوهپوان
نهکراوی ئهوتۆ که کهس نهتوانی بهری پتیکری، بهرهو
دهرگاکه تهکانی دا، بهغار پۆیی تا خۆی له ژوورهکهیدا

حەپس بکات. رولاند و دکتۆر پوو بەپرووی یەکدی
پاوەستان، رولاند گوتی: - هیچ حالی بوویت؟
پیر، وەلامی دایەو:

- بەلێ، ئەمە جوۆرە نەخۆشیەکی عەسەبی سووکە،
بەزۆری لەو تەمەنە دایکەدا دەردەکەوێت. دوور نییە،
زۆرجاری دیکەش تووشی بێتەو.

هەلبەتە وا دەرچوو، تەقربەن هەموو پۆژی تووشی
ئەو حالە دەبوو، وەکو ئەو بوو کە ھۆکارەکی پیر بێ،
وەکو ئەوێ نەیتییەک لە نەیتییە نەزانراوەکانی ئەوی
لەلابێ. لە کاتی ئیسراحتدا، لە روخسار و سیمای دایکی
ورد بوووەو. بە تاقە وشەیەک، ئەم ئازارە دەروونیە لە
ناخیا ھارپوژاند کە تا ئەم نزیکانەش، ئارام بوو.

پیریش، بە ئەندازەی دایکی ئازاری دەچێشت. زۆر
ئازاری دەکێشا، چونکە ھەستی دەکرد دایکی، دایکەکی
جاران نییە، خۆشی نەدەویست، پیزی نەدەگرت، چونکە
ئەزیەتی دەدات، ئازاری دەکێشا چونکە ئەو زامە خۆیتنە
دەکولاندەووە کەردبوویە دلی ئەم ژن و دایکە. ھەرکاتی
ھەستی بە کلۆلی و کوێرەو ھەرییەکانی ئەو بکردایە، ھەرکاتی
عەزابی پەشیمانی و بەزەیی ئەنجن ئەنجنی بکردایە و
شەرمی لە خۆی بکردایە، بە پق وگینە وێرانی بکات، بە
تەنیا دەپۆیی بۆ شار. پڕ بەدل ھەزی دەکرد خۆی بخاتە
دەریاکەووەو بخنکی و کۆتایی بەم ھەموو عەزابە بێتیت.

ئە! چەندی ھەز دەکرد، دەم و دەست لیتی ببورێ! بەلام
نەیدەتوانی، لە پەوشیکا بوو، توانای ھەرامۆشکردنی نەبوو،
ئەگەر بیتوانیبایا ئەو ئەزیەت نەدات، بەخۆی ئەزیەتی

دهخوارد، كه لهكاتى ژمهكاندا دههاتهوه، به كومهليك
 بريارى جوانهوه دههاتهوه. ئه و كهچاوى بهو (دايكى)
 دهكهوت، كه چاوه بيگهرد و راستگوكانى جارنى ديناوه
 بهرچاوى خوئى و لهگهل چاوه ترسنوك و پهڅوك
 وسهرگردانهكانى ئه مړويدا بهراوردى دهكرد، ئيدى خوئى
 پى كونترول نه دهكرا وړق و كينهئى سهرى دهكرد، دهبوايه
 ههرچوئى بوايه دهري بپرئت.

ئو نهينيه نهنگينهئى كه تهنيا ههردووكيان دهيانزانى
 خات رولاندى ئازار ددها، ژههرىكه ئيست له خوئنى پير
 دايه، به دهمارهكانيا دهپوات، دهيهوئ وهكو سهگى هار.
 نهينگير، پهلامار بدات، بگريئت. هيچ لهمپهريك ريسى
 لينه دهگرت، چونكه ئو (لويز) به بهردهوامى ئه نجن ئه نجن
 دهبوو، چونكه جان ئيست له شوقه تازه كيدا دهژيا، ئيواران
 دههاتهوه تا دهگهل خانه واده كه دا شام بكات، لاي ئه وان
 بخه وئت.

زورجار ، جان، داخ و پهستيهكى له چاوى براكهيدا
 دهخويندهوه كه نيشانهئى ههسوودى و بهغيلى بوو. ههزى
 دهكرد، له سنوورى خوئا رايگريئت، پوژييك ئاگادارى
 بكاتهوه، چونكه ژيانى خانه وادهكه، بهو ديمه نه بهردهوام و
 يهك له دووى يهكانه دا زور دژوار و ناپه ههت بووبوو.
 بهلام كه متر له جارن خه مى لهو قسه زير وئوتواره بهدانه
 دهخوارد، چونكه ئيست بهجيا له خانه وادهكه دهژيا. چونكه
 به تهبيعت هيمن بوو و ههزى له ئارامى دهكرد، ئه مه
 كردهبوويه كاريك سهبر بكات و دان بهخويدا بگريئت.
 سهروهت و سامان مهستى كردهبوو، هه موو بيرى له لاي

به‌رژده‌هندی و قازانجه پاسته‌وخق و تاییه‌تیه‌کانی خوی بوو.

که ده‌گه‌ییه ماله‌وه، زه‌ینی پر بوو له خه‌ون و خه‌مین بچووکی تازه، بۆ نموونه شیوه‌ی په‌رده‌کان، شیوه‌ی شه‌پقه لباده‌که، قه‌واره‌ی کارتی سه‌ردان، بیریان مژوول ده‌کرد. به‌به‌رده‌وامی باسی ورد ودرشتی شوقه‌که‌ی ده‌کرد، بۆ نموونه باسی عه‌لاگه‌ی هه‌لواسینی پالتق و چاکه‌تی نیتو مه‌دخه‌له‌که‌ی ده‌کرد، باسی نه‌و زه‌نگه کاره‌باییانه‌ی ده‌کرد، که هه‌ر یه‌کی‌ک به‌دزییه‌وه خوی به‌ماله‌که‌دا بکردایه، له زه‌نگیان ده‌دا.

به‌بۆنه‌ی جیگیر بوونییه‌وه له هه‌واری تازه‌دا، بریاری دا سه‌یرانیک بۆ گوندی (سان جوان) بکه‌ن و که‌ دوای شیو گه‌رانه‌وه، له‌ماله‌که‌ی نه‌ودا ده‌عوته‌ی چای بن. رولاند به‌ته‌مابوو له‌ پێگای ده‌ریاوه بۆ نه‌وینده‌ر بروات، به‌لام دووری پێگا‌که و نه‌گه‌ری نه‌وه‌ی که‌ نه‌گه‌ر بایه‌کی پێچه‌وانه هه‌لبکات، په‌نگه به‌ئاسانی نه‌گاته‌جی، ژێوانیان کرده‌وه. بۆیه گالیسکه‌یه‌کیان بۆ نه‌م گه‌شت و سه‌یرانه به‌کرئ گرت. ده‌و‌روبه‌ری سه‌عات ده‌که‌وتنه‌پێ تا بۆ کاتی فراڤین بگه‌نه جی. پێگا به‌رینه، ته‌پوتۆزاوییه که‌ به‌ نیتو کیلگه و مه‌زرا نۆرماندییه‌کاندا ده‌پۆیی، پێده‌شت و مه‌زرا به‌دار و دره‌خته‌کانی له سه‌یرانگه‌یه‌کی بی کۆتایی ده‌چوو. خانه‌واده‌که‌ی رولاند و خاتوو روزمیلی و کاپتن بوسیر، هه‌موو به‌ بێده‌نگی له نیتو گالیسکه‌که‌دا دانیشتیبون، که هه‌ردوو نه‌سه‌په زه‌لامه‌که به‌ یورغه پێگا‌که‌یان ده‌پێچایه‌وه،

دهنگى ته گهرهكان گويى كهړ دهكردن، له تاو ته پوتوز
چاويان نوقانديوو.

وهرز وهرزى ميوه گه نان بوو، ئيدى كېلگه ي وينجه و
مه زراى چه وهنده ران، سهوز ده چوونه وه، گهنمى زهره، به
تېشكه زيږينه زهره د باوه كه ي گوندى پروناك ده كرده وه، له
تووايه ئو تېشكى پوژه ي كه لنى ددات، ده خواته وه.
جووتياران له هه نديك كېلگاندا ده ستيان به دروينه كړدبوو،
پياوان به خو وداسه كانپانه وه په لامارى كېلگه كانپان ددها، كه
داسه گهره كانپان دهنايه سهر شانپان وبه نيو پريزه كان
ده كه وتن، داسه كانى سهر شانپان له دووره وه له بال
ده چوون.

دواى دوو ساعته پيكردن، گاليسكه كه به سه مټى
چه پدا پيچى كرده وه، به لاي ناشه بايه كدا تن په پرى،
پاشماوه ي كومه ليك شتى قاوه يى نيوه بوگه نى فريدراوى له
پشته وه كه له كه كرابوو. ئه وسا گاليسكه كه، گه ييه مه يدانيكى
جوان، له بهردهم خانويه كى جواندا وهستا، ميوانخانه يه كى
به ناوبانگى ئو ديار و ده فوره بوو. سهر پهر شتيارى
ميوانخانه كه ژنيك بوو به نيوى ئه لفونسين، ژنيكى جوان و
خه نول بوو، به دهم زهرده خه نه وه هاته بهر دهرگا، ده سټى
هه ردوو خانمى گرت، كه حايير ودوو دل له بهردهم پليكانه
به رزه كه دا وهستا.

كومه ليك پاريسى غه واره، له ژيړ خپوه تيكي قه راخ
ميړگيكي بهر سيپه رى دار سيوان نانپان ده خوارد، ئه مانه له
"نيترتا" وه هاتبوون. له نيو ميوانخانه كه وه، دهنگى هه را
وزه نا و پيكنه نين و تهق وهوږى هيربارو ئامانان دهات.

ئىدى دەبوا لە ژوورىڭدا نان بخۇن، ھەموو ھۆلەكان
پېرېوون. لە ئاكاوا رولاند، لە بەردەم دىوارىڭا ۋەستا كە
تۆپى راۋە پۇيىيانى بەسەرەۋە بوو، ھاۋارىڭرد:- ھەي!
ھەي! چما لىژە پۇيىيان راۋ دەكرىت؟

بوسىر ۋەلامى دايەۋە:- بەلى، زۆربەي ئەو پۇيىيانانەي
لە كەناراۋەكاندا دەيىينى، لىژەۋە بۇ ئەۋى دەبرىن.
- خۇزىا دواي نىۋەپۇ دەچوۋىن بۇ ئەۋىندەر.

لەو كاتانەدا دەريا لە ھالى داكشاندا بوو، كە سى
سەعاتىڭكى دەخاياند، ئىدى ھەموو بېريارىيان دا، كە دواي
نىۋەپ بە نىۋ تاۋىرەكاندا بىكەون و لە پۇيىيان بگەپىن. نانايان
كەم خوارد، بۇ ئەۋەي ۋەختايەك پىيان دەخەنە ئاۋەكەۋە،
سەريان گىژ نەخوات. ھەروەھا بۇ ئەۋەي خۇيان بۇ شام
ھەلگىرن، كە قەرار بوو سەعات شەشى ئىۋارە، لە كاتى
گەپانەۋەدا، شىۋىڭكى نايابيان بۇ ئامادە كرايىت.

رولاند، خۇي پىنەگىرا، سەبرى لە بەر بېرا. دەيوىست
تۆپى تايىبەت بە پاۋە پويىيان بىكرىت، كە پىيان دەگوت
(لانىيە) كە زۆر لەو شەبەكەيە دەچوۋ كە لە مىرگەكاندا بۇ
پاۋە پەپولان بەكار دەھىنرى. بىرىتييە لە دوو تۆپى بچوۋك
كە بە بازىنەيەكى دارىنەۋە بەستراون، دەسكىڭكى دارىنى
درىژى پىۋەيە. ئەلفونسىنى ھەمىشە خەنۇل، دانەيەكى بە
ئەمانەت دايى، ئەۋسا دوو تەنۋورەي خورى، دەلبى درىژ
ۋىتللوى ۋەرزىشەۋانى دا بە ژنەكان تا لە سەر جەلكانىانەۋە
لەبەرى بىكەن بۇئەۋەي جەلكانىيان تەپ نەيىت. پىاۋەكان،
پىلاۋەكانيان داكەند و لەلاي پىنەدۆزىڭكى ئەۋىندەر پىتللوى
قوماش و قاپ قاپيان كرى.

ئیدی که وتته پئ، تۆره کانیان نابوو سهرشانیان، سه له و قه رتاله کانیان دابوو به کۆلا، خاتوو روزمیلی ئه و جلانه ی زۆر لیده هات، به و جلانه وه له راده به دهر جوان بوو. ده تگوت بابهل باب هر جووتیار بووه، ئه و ته نووره یه ی که ئه لفونسین به ئه مانه ت دابوو، له م لا و له ولاره به رز بوو بووه وه، به جۆری دوورابوو، که بتوانی به بی ترس، غار بدات و به سهر که ئر و تاویره کاندایاز بدات.

دوو ده ماره که ی سه رووی هه ردوو پاژنه ی پی و به شیک له ماسولکه ی لاقی له ده لنگی ته نووره که یه وه ده رکه و تبه ون، ماسولکه یه کی قه له وی ته پ و بپی ژنیکی قه له وی به هیز. ناو قه دی که پشتینی لینه به سته بوو، وه کو سپرینگ ده له ریه وه. شه پقه یه کی پووشی زه ردباوی قه راخ پانی له سه ر بوو، که له هه ردوو لاره چله داری گه زی لی به رز بوو بووه وه، که دیقه ته ت ده دایه سوار چاکیکی فه خر فروش ده چوو.

جان، له وه تایی ئه و میراته ی ده سکه و تبه وو، هه موو پۆژی له دلی خۆیدا ده یگوت: ژن بیتیت یان نا ؟ هه موو جارێ که له وی ده یبینی بریاری ده دایه بیخوازیت، پاشان که به ته نی ده بوو، هه سته ده کرد پیوستی به بیر کردنه وه ی زیاتره، حالێ حازر ئه م له خاتوو روزمیلی ده وله مه ندرته، ده رامه تی روزمیلی، هی کریتی خانوو و مه زرا و زه وی وزاری هافهر، ته نیا دوا زده هه زار فرانکه، هه له به ته له گینه ئه م ده رامه ته به ره به ره زیاد بکات و بیتت به خاوه نی بره پار هیه کی مۆل. ئیدی له وه یه سه رووت و سامانه که ی هاوتای سه رووت و سامانه که ی ئه م بکاته وه، ئه مه جگه له وه ی که ئه م بیوه ژنه

پټی بلیټ که خۆشی دهویت، ههز دهکات زهماوهندی دهگه‌لدا بکات. ئەم سه‌فه‌ری راوه، خزمه‌تی کرد، هه‌لی بۆ په‌خساند، کردیه کاریک پوو به‌پوو یه‌کدی بدین، زهمینه‌یه‌کی باشی بۆ په‌خساندن، شویتیکی جوانی بۆ سازاندبوون که باسی خۆشه‌ویستی و‌فیان بکه‌ن، پټیان خستبووه‌ ئاوی زو‌لال و سافی ئەستیلان و ده‌یان‌پروانه‌ی ئەو پۆبیانانه‌ی به‌ پرتاو خۆیان به‌ بن گیا و پ‌ووه‌کی ده‌ریاکه‌دا ده‌کرد.

وه‌ختایه‌ گه‌یی‌نه‌ قه‌راخ شیوه‌که‌ی سه‌ر هه‌لدیره‌که‌، چاویان به‌ باریکه‌ پ‌یه‌ک که‌وت، که‌ به‌ در‌یژی ئاود‌پ‌که‌که‌دا داده‌گه‌را، له‌خواریانه‌وه‌، له‌ نیتوان ده‌ریاکه‌ و‌بنار و‌ناوقه‌دی چیاکه‌دا، له‌ نا‌کاو تووشی دنیا‌یه‌ک تاو‌یری زه‌لام بوون، که‌ هه‌ره‌سیان ه‌ینابوو و به‌ سه‌ر یه‌ک‌دا که‌له‌که‌ بووبوون و‌تا چاو ب‌پ‌ده‌کات، به‌ ده‌شتایه‌یه‌کی به‌رز و‌نزمی، سه‌وزه‌زاردا به‌ره‌و باشوور در‌یژ ده‌بووه‌وه‌، دیاربوو، ئەنجامی عه‌رده‌ه‌ژی (بوومه‌له‌رزه‌) کۆن بوو، ئیدی به‌ در‌یژی ئەم ش‌ریته‌ دوور و‌در‌یژ، له‌ د‌پ‌ک و دال و‌ده‌وه‌نه‌جا‌پ و سه‌وزه‌لانه‌، تاو‌یره‌ دا‌پ‌خواه‌کان به‌سه‌ر یه‌کا، له‌ شو‌ینه‌وار و و‌یرانه‌ی ش‌اریکی گه‌وره‌ ده‌چوو که‌ نو‌غ‌رۆ بووبن، کاتی خ‌وی پ‌وانیبه‌تیه‌ سه‌ر ده‌ریا و‌شووره‌ و‌حه‌ساریکی سپی و که‌ناریکی تاو‌یره‌لانی ب‌ی کۆتایی ده‌وری دا‌ی.

خاتوو روزمیلی راوه‌ستا و‌گوتی: - ئەمه‌، ئەمه‌ جوانه‌.
جان خ‌وی گه‌یانده‌ی، ده‌ستی گرت، تا له‌ سه‌ر ئەو پلیکانه‌یه‌ی له‌ تاو‌یره‌که‌دا دروست بووبوو، ب‌یتته‌ خواره‌وه‌.

بهره‌وپیش چوون، بوسیر، له سهر لاقه کورته‌کانی
 راوه‌ستا، ده‌ستی بۆ خات رولاند ږاکیشا که له به‌رزاییه‌که‌دا
 سه‌ری ده‌سووړا. رولاند و پيیر له دواى هم‌مووانه‌وه
 گه‌يینه‌جی، دکتور ناچاربوو باوکی، که سه‌ری به گيژه‌وه
 ده‌چوو، ږاښتیت، ته‌نانه‌ت ناچاربوو به قنگه‌خشکى و پله
 به‌پله دابگه‌پى.

ئو دوو گه‌نجه‌ی له‌پیشه‌وه بوون، بله‌ز ده‌رؤیشتن، له
 ناکاوا له‌لای ته‌ختیکى دارینه‌وه، له نار قه‌دى هه‌لدیر
 وليژگه‌که‌دا له شویتینکدا ده‌تگوت بۆ ئیس‌سراحت
 دروستکراوه، جوگه‌له‌یه‌ک ئاوى زولالیان به‌دى کرد، که له
 کونیکى بچووکه‌وه ده‌رده‌هات. له‌پیشا ده‌رژایه ئه‌ستيلیکى
 بچووکه‌وه که هر به ئه‌ندازه‌ی ته‌شتیک ده‌بوو، گوژمى
 ئاوه‌که هه‌لى که‌ندبوو. ئه‌وسا له‌به‌رزى نزیکه‌ی مه‌تریکه‌وه،
 به‌قه‌لبه‌زه دده‌رژا و له میانی باریکه ږیگاکه‌دا، که یه‌کپارچه
 جهرجیر بوو ون ده‌بوو، پاشان له نیو ئو دږک ودال و
 ږووکانه‌دا که له ده‌شته به‌رزه‌که‌دا ږوابوون و یه‌کپارچه دار
 وپه‌ردوو بوو، ون ده‌بوو و دیار نه‌ده‌ما.

خاتوو روزمیلی هاواریکرد: - ئاه، چه‌ندم تینووه! به‌لام
 چوون ئاو بخوومه‌وه؟

هه‌ولئ دا، به چنگ ئاو بخواته‌وه، به‌لام ئاوه‌که له‌به‌ینى
 په‌نجه‌کانیه‌وه ده‌رژا. جان به‌ردیکى له‌سهر ږیگاکه‌دانا،
 روزمیلی چوکی به‌سه‌ریا دادا، تا دم بنئ به‌و
 سه‌رچاوه‌یه‌وه که ئاوه‌که‌ی لیوه هه‌لده‌قولا. وه‌ختایه‌ک
 سه‌ری هه‌لبړی که هه‌زاران تنوکه ئاوى ږرشنگذار به‌سهر

دهم وچاو، قژ، برژانگ، سینگ و بهرؤکیا پژرابوو. سهری
 لی بردهپیشی وله بن لیوانه وه گوتی: - چهند جوانیت؟
 به زمانیک که له زمانی ته مبی کردن وسه رزه نشترکری
 مندالینکی خه تاکار دهچوو، وه لامی دایه وه: - ده توانی بیدهنگ
 بیت؟

ئه وه، یه که مین قسه یان بوو که تا پاده یه کی که م بونی
 ناشقینی لیده هات، جان، زۆر په ست بوو، گوتی: - با، تا
 ئه وان پیمان نه گه یشتوو، هه لئین.

له پر، پشتی کاپتن له نزیکی ئه وان وه به دیار که وت،
 پاشه وپاش ده هاته خوارئ، تا به هه ردوو دهستان له نگه ری
 خات رولاند بگرئ، رولاند له به رزی تر بوو، له وان دوورتر
 بوو، هیدی هیدی، به خیرایی کیسه ل، به چوار چنگوله ده هاته
 خواره وه. پییر، پیشی که وت بوو و چاودیری رهفتاری ئه وی
 ده کرد.

سه ره ولیژی باریکه ریشه که، به ره به ره که م بووه وه،
 دهچووه وه سه ر پینگایه کی که مینک لیز که به دهوری
 تیشه لانیکی سه ختا ده سوورپایه وه که کاتی خوی له چپایه که
 به ربوو بووه وه. خاتوو روزمیلی و جان ده ستیان به غاردان
 کرد، دواى توزیک گه یینه ئه رزیکی چه و زیخه لان، ئه وسا
 گه یینه تاویره کان، خویان له ته ختانیه کی دوور ودریزا
 بینیه وه که رووه کین ده ریایی دایبۆشی و، ئیدی چالوو و
 زنه ین بچووک بچووک له پشت ئه م سه وزه زاره وه، که له
 شیناییدا رهش دهچووه وه، ده بریقایه وه.

جان، پانتۆله که ی تا سه رووی ئه ژنوی هه لکرد، هه ردوو
 قۆلی تا ئانیشه کهانی هه لکرد، تا ته ر نه بن، گوتی: - دهی!

به بڼ دووډلې خوی به یه کهم چاله ناودا دا. هرچه نده
 روزمیلی لهو به پاریزتر بوو، خیرا قهراری دا بچیته
 ناوه که وه، به لام به ترسه وه به دهوری چالاوه بچو که که دا
 سووپایه وه: ترسی نه وهی نه با له سهر گیایه لینج و
 خلیسکه که بخزی گوتی:

- هیچ ده بینیت؟
- به لن، پوخساری تو له ناو ناوه که دا ده بینم.
- نه گهر هر نه مه بدینی، پاونیکی زور ناکه ی.
- به دهنگیکی پر سۆزه وهو له بن لیوانه وه گوتی:
- من نا! نه مه له هه موو جوړه پاونیک پی خوشتره.
- روزمیلی به دم پیکه نینه وه گوتی:
- که واته خوټ تاقیکه وه. بزانه نیچیره که چون له
 بهینی توړه که ته وه دهرده فرتی.
- نه گهر تو بته وئ.. نه و کاره ده که م.
- ده مه وئ، ته نیا پو بیان بگریت نه ک شتی دی.
- هه ی زورزان. با پروین بز شوینیکی دوورتر. ئیره
 هیچی لی نییه.

دهستی گرت تا به سهر تاویره قاوه ییه کاند، به ئاسانی
 بپه رپته وهو نه که ویت، روزمیلی که میک ده ترسا، جان له
 ناکاوا هه سستیکرد خوشه ویستی زوری بو دینی،
 ئاره زووه کانی ده بزوینن، تامه زرو و تینوی روزمیلیه، وه کو
 نه وهی نه و خولیا یه ی له سهری کر که وتبوو، نه مړ
 تروکابن و بیه وئ هه لېن. خیرا گه یینه ئاستی چالاوینکی
 قوولتر، له ژیر نه و ناوه له رزو که که وه به دیار که وت که له
 درزیکي نادیاره وه به ره و دهریا دووره که ده پوی، ئیدی

جۆره‌ها پوهه‌ک و گياي دريژ و په‌نگين و غه‌ريب و
 جله‌شپه‌ي (گياي قه‌وزه ئاسا) سوور و سه‌وز داي پوشي
 بوو، له‌تق وايه مه‌له‌ي ده‌کرد. خاتوو روزميلي، هاواریکرد:
 - ته‌مه‌شا! ته‌مه‌شا، دانه‌يه‌کم بيني، دانه‌يه‌کي گه‌وره،
 دانه‌يه‌کي زۆر گه‌وره له‌وينده‌ري.

جانيش بيني، بي سئ و دوو خۆي به‌چالاره‌که‌دا کرد،
 تا پشتينه‌ي ته‌ر بوو. به‌لام پويانه‌که، سميله دريژه‌کاني
 جولاند، به‌ئه‌سپايي خۆي له‌تۆره‌ دزييه‌وه که جان
 هه‌ليدابوو ناو گيا و پوهه‌که‌کانه‌وه و له‌وه دلتيا بوو که
 ده‌يگريت. وه‌ختايه‌ک هه‌ستي به‌مه‌ترسي ئه‌وه کرد که
 خه‌ريکه گه‌مارۆ ده‌درئ، ته‌کانتيکي له‌ناکاوي دا و به‌ژير
 تۆره‌که‌دا فره‌تي کرد و خۆي له‌نيو گيا و پوهه‌که
 ده‌رياييه‌کاندا ون کرد.

روزميلي، که به‌وپه‌ري دله‌پاوکته‌وه، ته‌مه‌شاي ديمه‌ني
 ئه‌م راوه‌ي ده‌کرد، خۆي پينه‌گيرا و هاواریکرد: - ئاه! ده‌رباز
 بوو! نه‌تگرت!

جان تووڤه‌ بوو، بي ويستي خۆي، تۆره‌که‌ي بۆ ژير
 قۆپه‌نه گيايه‌ک پراکيشا و ئه‌وسا بۆ سه‌ر ئاوه‌که‌ي به‌رز
 کرده‌وه، سئ پوياني گه‌وره‌ي تیکه‌وتبوو. به‌ريکه‌وت
 که‌وتبوونه تۆره‌که‌وه. ئيدي به‌خۆ نواندنه‌وه، سه‌رکه‌وتوانه
 بۆ خاتوو روزميلي دريژي کردن که نه‌يويزا، بيانگريت، له
 سه‌ره‌ چکۆله تيزه‌که‌ي ده‌ترسا، ويرا ي ئه‌وه‌ش بپياري دا له
 لاي سميله باريکه‌کانيانه‌وه بيانگريت، ئيدي يه‌ک يه‌ک
 خستنه‌ ناو ئه‌و زه‌ميله‌يه‌ي به‌ پشتيه‌وه بوو، تۆزي گياي
 ده‌رياييشي بۆ تیکردن تا نه‌مرن.

ئەوسا روزمیلی گۇلاویکی تەنگتری دۆزییەو، بە دوو دلییەو پیتی تیختست، ئەوەندە سارد بوو مووچورکەییەکی تونودی پێدا هات. ئیدی ئەویش کەوتە پاوکردن. زۆر کارامە و لیزان بوو، دەستی نەرم و بەخێر بوو زوو ھەستی بە نیچیرەکە دەکرد، ھەموو جارێک بە لیزانی خۆی، گیانەوهریکی فربو خواردووی پاو دەکرد. جان، دواى ئەو ھىچى دى نەدۆزییەو، بەلام وردە وردە پەيگىرى روزمیلی دەکرد، خۆى لى ھەلدەسوو، سەیری دەکرد، بە ھۆى ناکامیەکەى خۆیەو، ھەستی بە ناومیدیەکی زۆر دەکرد، حەزی دەکرد لەو ھەو ھەو فەیری پاو بیت. گوتی: - ئۆھ! فەیرم کە، فەیرم بکە!

ئەوسا، لە کاتیکا پوخساریان، بە تەنیشت یەکەو، لە ناو ئاوە ساف و زۆر پوونەکەدا، عەکس دەبوونەو، جان بۆ ئەو سەرەى تەنیشت سەرى خۆیەو کە لە خوارى پا تەمەشای ئەمى دەکرد، دەگرژییەو، ھەندىجار، قامکى بەو سەرەدا دینا، وەکو ئەو ھەو ھەو لەسەرى پا بەربیتتەو. روزمیلی گوتی:

- ئاھ! کە لاسارى! گیانەکەم نابى دوو ئیش لەیەک کاتدا بکەى.

وہلامى دایەو: - من تەنیا یەک ئیش دەکەم، ئەویش ئەو ھەو ھەو کە خۆشم دەوێى.

روزمیلی، راست بوو ھەو و، بە راویژێکی جدی گوتی: - چیتە؟ ئەقەلت تیکچوو؟

- نا، ئەقەلم تیکنەچوو. من خۆشم دەوێى، ئەنجام زاتم و ھەرخونا کە ئەو ھەو پى بلیم.

له ناو خيزاوه سويزه کهدا وهستان که تا ئه ژنويان
هاتبوو، دهستان به سهر دهسکی توپه کانيانه وه خاو
بووه وه، چاويان برييه دور چاوی يه کدی.
ئه مجاره يان روزميلي، به پاويزيکی سوعبه ت ئاميز
وجياوازه وه گوتی:

- تو بۆچی ئه وهنده گيلي له م کاته دا باسی ئه مه م
له گهل ده که يت؟ ناتواني بيخه يته پوژيکی دی و پاوه که م لی
تينکه ده يت؟

جان له بن ليوانه وه گوتی:

- ببووره، ئیدی نه مده توانی له وهی پتر سه بر بکه م،
من له ميژه خوشم ده ویتی، ئه وه ئه مپوش به جاري مه ست
کردم، ئه قلت به تالان بردم.
ههنگی، له ناکاوا، وادياريو هاته په دايه، ناچار وازی له
پاوی هیتا، ده سته رداري له زه ته که ی بوو، به جدي که وته
قسان و گوتی: - با خومان له سهر ئه م تاويزه وشک
بکه ينه وه، تا بتوانين به کاوه خو قسان بکه ين.

به دوو قولي خويان که يانده سهر تاويزيکی که ميک
به رن، که له سهر تاويزه که گيرسانه وه و شان به شانی
يه کدی پونيشتن، لاقيان له بهر هه تاوه پرشنگداره که دا شوپ
کرده وه، ههنگی روزميلي له سهری پویی وگوتی:

- هاوپي ئازيزم، نه تو منداليت ونه من کچيکی
چکوله م، ئيمه هه ردوو کمان له وسهری مه سه له که ديينه وه.
ده توانين، ئه نجامی هه موو کاره کانی خومان به وردی
هه لبسه نگينين. تو که ئه مپوکه قهرارت داوه، خوشه ويستی

خۆتم بۆ دهربرى، من وای لیکده دهمه وه که دتهوئ
زه ماوه ندنم دهگه لدا بکهیت.

هه لبه ته جان، چاوه پروانی ئەم هه موو تول و ته فسيله
نه بوو، گیلانه به رسفی دایه وه:-- هه لبه ته.

- باشه، له مباره یه وه قسه ت دهگه ل داك و بابتدا
کردووه؟

- نا، من جارێ دهمه وئ بزانی تۆ پێم پازیت.
روزمیلی، دهستی که هیشتا ته پ بوو، بۆ درێژ کرد،
وهختایه ک جان به تاسه وه، دهستی دهنیو دهستی ئەو نا،
گوئی:

- من پازیم، پێم وایه تۆ که سێکی باش و سه ر
پاستیت. به لام ئەوه ت له بیر نه چیت که من نامه وئ داك و
بابت توو په بکه م.

- پێت وایه دایکم پیشبینی ئەمه ی نه کردبێ، پێت وایه
ئەگه ر چه زی نه کردبا زه ماوه ند بکه ین، به مجۆره ی ئیستا
خۆشی و یستبای؟

- راسته، به لام من که میک دوو دل و نیگه رانم.
هه ردووکیان بیده نگ بوون، جان له خۆشیا چه په سابوو،
روزمیلی به پیچه وانه وه، که میک دوو دل بوو. جان دوا ی
ئەو هه موو نوکته و مجامه له ئاشقینیه ی که به دهم راو
وبه دهم خوڤه خوڤ و بلقه بلقی ئاوه وه کردیان، چاوه پروانی
سووکه ئاشقینیه کی لیده کرد، چاوه پروانی په فزیکی پوا له تی،
به لام به مانا و تامی په زامه ندی، لیده کرد!

شته که بپرایه وه، جان هه ستیکرد، ته واو به سترایه وه،
دوا ی بیست وشه یه ک زه ماوه ندی کرد، ئیدی هیچ نه ما تا

بیلنت، ههردووکیان قاییل بوون، باوه‌ریان نه‌ده‌هات که شته‌که به‌و ختیراییه‌ی پرووی دا، که‌میک په‌شو‌کابوون، نیکه‌ران بوون، زاتیان نه‌ده‌کرد هیچ قسه‌یه‌ک بکه‌ن، ده‌ستیان نه‌ده‌چووه‌ی راو، نه‌یانده‌زانی چ بکه‌ن.

ده‌نگی رولاند، بێداری کردنه‌وه که‌گوئی:

- لیره‌وه، لیره‌وه، مندالینه! بوسیر وهره ته‌مه‌شا بکه. ئەم قاره‌مانه ده‌ریاکه‌ی به‌تال کردووه.

کاپتن، نیچیریکی سه‌یری راو کردبوو. تا ناو‌قه‌دی ته‌ر بووبوو، له‌ چالاوێکه‌وه ده‌چووه‌ چالاوێکی دی، به‌ نیکابه‌ک باشت‌رین شوینی ده‌دۆزییه‌وه. به‌کاوه‌خۆ، زۆر به‌ ئه‌رخایه‌نی تۆره‌که‌ی ده‌کرد به‌ که‌لینه‌کانی ژێر پرووه‌که ده‌ریاییه‌کاندا، که به‌ پرتاو پووبانه‌ بۆرقنه‌کانی ده‌گرت تا بیانخاته زه‌میله‌که‌یه‌وه، له‌ ناو ده‌ستی هه‌لده‌پلان، خاتوو روزمیلی، حایر و حه‌په‌ساو لێی نه‌ده‌بووه‌وه، به‌ هه‌موو توانایه‌کی خۆیه‌وه‌ چاوی له‌و ده‌کرد، ته‌قربه‌ن وه‌عه‌ده‌کی خۆی له‌ بیر کرد، جانی هه‌ر له‌ بیر نه‌ما که‌ دوا‌ی روزمیلی که‌وتبوو، خه‌یال‌لوی ته‌مه‌شای ده‌کرد که به‌ چ زه‌ه‌وقی‌که‌وه، به‌ چ له‌زه‌تیکی مندالانه‌وه، پووبیانی له‌ ژێر گیای سه‌ر ئاو که‌وتوو ده‌ردینا.

رولاند، له‌ ناکاوا هاواری‌کرد: - سه‌یره‌ خۆ خات رولاندیشمان پێگه‌یشت.

له‌ سه‌ره‌تاوه، هه‌ر خۆی و پیه‌ر به‌ته‌نی له‌ سه‌ر که‌ناره‌که‌ بوون. چونکه نه‌ خات رولاند و نه‌ پیه‌ر، هه‌زیان نه‌ده‌کرد به‌ غاردا‌ن به‌ بێتو تاوێره‌کان بکه‌ون و یان خۆ به‌ چالاو‌ه‌کاندا بده‌ن، وێر‌ای ئه‌وه‌ش دوو دل بوون، به‌ یه‌که‌وه‌ بمێنن. خات رولاند له‌و ده‌ترسا و کوپه‌که‌شی له‌و وله‌ خۆی

دهترسا. لهو بوغزه دهترسا که له دلایا پهنکی خواردبووه و
و پتی کونترول نه دهکرا. ههردووکیان له بهر ههتاوه که
بوون، بای دهریاکه تینی خوره که ی شکاندهوو، بهرده میان تا
چاو ههتر دهکات ناویکی شینی سافی زیو ئاسای به پیل و
شه پۆلان بوو. ههردووکیان، له دلی خویاندا دهیانگوت: "
جاران ژایانی ئیره چهند جوان و له بهر دلان بوو! "

خات رولاند، زاتی نه دهکرد قسه بۆ پییر بکات، چونکه
دلایابوو زور به رهقی وهلامی ده داتهوه، پییریش جورئەتی
نه دهکرد قسه بۆ ئه و بکات، پییریش دهیزانی که به تووندی
به رسفی ده داتهوه. به نووکی داره که ی بهرده خرهکانی غل
ده کردهوه. خات رولاندیش به دوو چاوی لیل و خه مینه وه،
سی چوار بهردی چکۆله ی هه لگرت و به ئه سپایی، ئه م
دهست و ئه ودهستی پیده کرد. ئه و جا به نیگایه کی حایر
وحه په ساو، ویل و سه رگه ردان پوانیه جان که ده گه ل
خاتوو روزمیلید، له ناوهندی گیا ده ریاییه کاندایاوی ده کرد.
دووراودووور چاودیزی رهفتاریانی ده کرد، به شیوه یه کی
گونگ و به زهبری غه ریزه ی دایکایه تی په ی به وه برد که
قسه کردنه که یان، قسه کردنی ئاسایی نییه و ئه م ماسته
موویه کی تیدایه.

سهیری کرد شان به شانی یه کدی وه ستاون، له
ئاوه که دا ته مه شای یه کدی ده که ن، پوو به پووی یه کدی
ده وهستن، راز ونیاز ده که ن، ئه و سا سه رده که ونه سه ر
تاویره که، داده نیشن، قسه بۆ یه کدی ده که ن.

تارماییه که یان به پوونی دیار بوو، ئیدی له ناو جه رگه ی
دیمه نانی ئاسمان و ده ریا و ئاودرپه کانه وه، گه وره تر ده یان
نواند.

پيیرش، ته مه شای کردن، له ناکاوا پټکه نینیکي وشکی له
زار بووه وه، خات رولاند بینئوه وی ئاوړی لښداته وه گوټی:-
چیته؟

پيیر، که هیشتا به ته وسه وه پټده که نی گوټی:
- خۆم رادینم، خۆم فیر ده که م، بزنام چۆن پیاو خوی
بۆ خه له تان ئاماده ده کات.
خات رولاند، ته زوویه کی تووړه یی پتداهات، هه لچوو،
قسه که ی پيیر زوری په ست کرد، چونکه له مه به سستی حالی
بوو:- مه به سست له کټیه؟
- مه به ستم جان! به راستی مایه ی پټکه نینه که
به و جوړه ببینرئ!

خات رولاند، به راویژنیکي نه وی و له رزوک و خه فته تبار
گوټی:

- ئاخ! پيیر، به راستی بی ویزدانی! ئه م ئافره ته
نموونه ی وه فاداری و سهر راستیه، براهه ت له و باشتري
ده ستناکه ویت.

پيیر، به ئانقه ست، له قاقایه کی ده ستردی پر به زاری
دا.

- ها! ها! ها! نموونه ی سهر راستی، ژنان هه موویان
نموونه ی سهر راستین.. هه موو میترده کانیشیان، خه له تاوون.
ها! ها! ها!

خات رولاند، به بټدهنگی رابوو، به گورجی بینئوه وی
گوټی به مه ترسی هه لخرین، مه ترسی که وتنه ئه و چالانه ی
که گیا دایپووشی بوون، مه ترسی ئه وه ی لاقی یان باسکی
بشکی، بدات. به گورجی به هه لديره به رده لانه که دا دا که را. به

گورگه لۆقه، به ناو چالاوه كاندا، راستهوخو به ره و لای
كوپهكي ديكه ی پۆی. وهختایهك جان بینى، گوتى:

- چیته دایكه؟ بریارت دا؟

بیته وهی به رسف بداته وه، قۆلى كوپهكه ی گرت، وه كو
ئه وه ی پئی بلیت: " فریام بكه وه، له سهرم بكه وه "

وهختایهك جان به و شه پریویه بینى، به و په پرى
سهرسامى گوتى:

- رهنگت به پرووه وه نه ماوه! چیته؟

به دهم دله له رزه وه گوتى:

- خهريكه دهكه وم، من له سهر ئهم تاویرانه دهترسم.

ههنگى جان، دهستى گرت و بردى، به دهم پىگاوه
باسى پاوى بۆده كرد، تا ترس و نىگه رانیهكه ی له بیر
به ریته وه. به لام كه زانى گوئى لىناگریت، كه زۆر پتویستى
به یه كىكه گرى دلى خۆى بۆبكاته وه، بۆ شوینىكى دوورى
بكیش كرد و، به دهنگىكى نهوى گوتى: - به مه زهنده ی تۆ
چیم كردوه؟

- به لام... به لام... نازانم.

- ههلى بیته.

- نا.. نازانم.

- كهواته باخۆم بیلیم، به خاتوو " روزمیلی " م گوت،
حه ز دهكه م زه ماوه ندی دهگه ل بكه م.

خات رولاند، هىچى نه گوت، میتشكى ده زىنگایه وه،
ئه وه ندیه دلى تهنگ بوو، كه زۆر به زهحمهت له قسه ی
كوپهكه ی حالى بوو، له بهر خۆیه وه دوباره ی كرده وه: -
زه ماوه ند؟

- به‌لئ، باشم کردووه؟ جوانه، وانیه؟
- با، جوانه، چاکت کردووه.
- که‌واته تۆ قاییلی؟
- به‌لئ.. پازیم.
- چەند ئه‌و قسه‌یه‌ت له‌زار خوشه. وام ده‌زانی پیت خوش نییه.

- به پێچه‌وانه‌وه.. زۆرم پێخۆشه.

- به‌پاست؟

- به‌پاست.

خات رولاند، بۆ ئه‌وه‌ی بۆی بسه‌لمێتی که‌به‌ پاستیه‌تی،
 باسکی کوپه‌که‌ی تووند گرت و به‌گه‌رمی دایکانه‌وه
 پوومه‌تی ماچکرد. پاشان، که‌ ئه‌و دوو دڵۆپه‌ پوندکه‌ی
 زابوون چاوه‌کانی، سڤی، ته‌مه‌شای کرد، له‌ دووره‌وه،
 له‌سه‌ر که‌ناره‌که‌دا جه‌سته‌یه‌کی به‌دی کرد، به‌ده‌ما وه‌کو
 جه‌نازه‌ که‌وتبوو، پوخساری له‌سه‌ر زه‌وییه‌ به‌رده‌لانه‌که
 بوو، ئه‌وه‌ پێیر بوو، که‌ نائۆمیدانه‌ له‌ فکران را چووبوو.
 هه‌نگی جانی کوپی بۆ دوور برد، بۆ ماوه‌یه‌کی زۆر له
 نزیکی شه‌پۆله‌که‌دا باسی ئه‌م زه‌ماوه‌نده‌یان کرد، که‌ دلی
 هه‌تایه‌وه‌ جی.

ئیدی خه‌زاوی ده‌ریاکه‌ هه‌ستا، به‌ره‌و ماسیخانه‌کانی
 (پاوچی ماسییان) راوانان و چوون بۆ لای وان، ئه‌وسا
 هه‌موویان به‌ره‌و که‌ناره‌که‌ پویشتن، پێیریان، که‌ به‌ درۆوه
 خۆی کردبووه‌ خه‌وتوو، هه‌ستاند، شامه‌که‌یان زۆر
 تێروته‌سه‌ل و دوور ودریژ، به‌ باده‌ و شه‌رابی زۆره‌وه‌ بوو.

(۷)

له ناو گالیسکه که دا و به پیتی گه پانه ودا جگه له جان،
هموو پیاوه کان خهویان لیکه وت. بوسیر و رولاند، هه رسا
ناساتی به دهم خه ووه، به یه کدا ده که وتن، شانیان به شانی
یه کدییه وه بوو. له گه ل هه ر ته کانیکی گالیسکه که دا بیدار
ده بونه وه، له پرخه پرخ ده که وتن، چاویان هه لدینا و، خه یال
و خه والو له بن لیوانه وه ده یانگوت: "جه ویکی زور جوان
وخوشه" وبله، به هه ردوو لای پیچه وانه یی یه کدییدا
ده که وتنه وه.

وه ختایه ک خویان به هافه ردا کرد، خه و به جورئ
دایگرتیوون، نه یانده توانی به ئاسانی چاو بکه نه وه. بوسیر
که په فزی کرد له مالی جان دا، که چاییان بۆ ئاماده کرابوو
دابه زیت، بۆیه هه ر له بهر ده رگا که وه، خواحافیزیان لیکرد و
به پتیان کرد.

ئهمه یه که م شه و بوو که پاریزه ره گه نجه که له ماله
تازه که ی خویدا ده نووست، له ناکاوا شادییه کی مندالانه له
سه راپای نیشت، زور خوشحال بوو، ده زگیرانه که ی ئه مشه و
ئو خانوو به دینییت، که دوا ی ماوه یه ک ده بوو به مال و
سوکنه ی ئه و.

کاره که ره که پۆیی بوو، خات رولاند گوتی ئه و ئاوه که
گه رم ده کات، هه زیده کرد به خوی چای بۆ جه ماعه ت ئاماده
بکات، چونکه هه زی نه ده کرد کاره که ران تا دره نگانی شه و
بمیینه وه، له ترسی ئاگر که وتنه وه.

هیشتا جگه له خوی و کوپه که ی و کریکاره کان، که سی
دی پییان نه نابوو هه ماله که، بۆیه وای کردبوو، تا جوانی

ماله که یان بۆ بکات به سپرایز. جان، له مه دখে له که دا داوای
 لیکردن چاوه پروان بکه، ده یویست مۆم و چرا داگیرسینیت،
 خاتوو روزمیلی و باوکی و براکهی له تاریکیه که دا راگرت،
 نه وسا ده رگا گه وره کهی خسته سه رگازی پشت و
 هاواریکرد: " وهرن! "

دالانه شووشه بهند و جامخانه که که ئاویزه یه کی گه وره
 پروانکی کردبووه و ورده شووشه له نئو لق و پۆی نه مامی
 خورما و دره ختین کاوچوک و گولاندا ده بریسکایه وه، که
 ته مه شای ئه م دیمه نه ته ده کرد، ده تگوت شانویه
 رازینراوه ته وه. سپرایزیکی دیکهش مابوو. رولاند، سه ری
 له م فه خفه خه و ده ب ده به یه سورما، له بن لیوانه وه کوتی: "
 پروانه! " پر به دل هه زیده کرد، وه کو چۆن خه لکی چه پله بۆ
 سه رکه وتووای لیده ده ن، به و ئاوایه له چه پله بدات.

نه وسا خۆیان به هۆلی یه که مدا کرد، بچووک بوو،
 دیواره کانی به قوماشیکی زهردباوی وه کو ئالتوونی کۆن
 داپۆشرا بوو، ریک له و قه دیفه یه ده چوو که له قه نه فه
 ده گیریت، هۆله گه وره که که تاییه ت بوو به راویژ و
 شیره تین یاسایی، زۆر ساده بوو، سوورباو بوو، له پهنگی
 ماسی سه له مون ده چوو، دیمه نیکی به شکۆی هه بوو.

جان، له سه ر قه نه فه که ی به رده م میزه که ی، که له کتیا
 بارکرا بوو، دانیشته و به دهنگیکی پر و یقاری ده سترده وه
 کوتی:

- به ئی خانمه که م، ده قین قانونی بنجیره، چهند و
 چوون هه ئناگری ئه مه ده گه ل ئه و په زامه ندییه دا که پیم
 را که یانیدیت، متمانه یه کی په هام پیده به خشیت که نه و

کەیسەى بەرگریمان لیکردوو لە زەرفى سى مانگدا، بە
ئەنجامىكى دڵخۆشکەر، کۆتایى دیت.

جان، دەپروانىە خاتوو روزمیلی کە بە دەم زەردەخەنەو
دەپروانىە خات رولاند، خات رولاند دەستى خاتوو روزمیلی
گرت وگوشى. جان وەکو مندالە مەکتەبلیان هەلبەزىیەو و
هاواری کرد:

- ئاە، دەنگ لێزە چەند ساف و پوونە، ئەم هۆلە زۆر
لە بارە بۆ مەرافەعە، ئەوسا کەوتە وتاردان:

- ئەگەر بەزەبى بە تەنیا، ئەگەر ئەو هەست و سۆزە
ئاساییەى پێوەى دەتلینەو، هۆکار و سەدەمى تەبرى بوون
بى، ئەوا ئیمە هانا بۆ سۆز و بەزەبى ئێوە دینین دەستەى
دادوهرانى بەپێز، هانا بۆ دلى ئێوە، دلى باوکانهان، دلى
مرۆڤانهان دینین، بەلام ئیمە وێرای ئەوێش، یاسامان هەیه،
کە تاقە زامنى ئەو حەقەیه کە بۆ ئێوەى بەرز دەکەینەو.

پێیر، چاویکی بە ماله کەدا گێپا، کە بە تەما بوو بێت
بەمالی ئەو، زۆر لە ڕەفتارەکانى براکەى، کە زۆرى بەلاو
گەوجانە بوو، پەست بوو. خات رولاند، دەرگایەکی سەمتى
پاستى کردووە وگوتى: - ئەمەش ژوورى نووستنە.

ئیدی، هەموو میهر و شادمانى دایکی لى بەدیارکەوت..
پەردەى دیوارەکان، لە جۆرى (کریتون) ى دروستکراوى
روان بوو، هاوتای کرى کۆنى نورماندى بوو.

وینەیهکی لویسى پازدەیهەم بە دیوارەکەو هەلواسرابوو.
ئافەرەتیکى شوان لە میدالیکدا نەخشابوو، میدالەکە بە
دەنووکى جووتى کۆترەو بوو، دیمەنیکى گوندیاتی یەجگار
جوان و ناسکی بە دیوار و پەردە و قەنەفەکان بەخشى بوو.

خاتوو روزمیلی گوتی: - ئاە ئەمە زۆر جوانە.
روزمیلی کە چووە ناو ژوورەکەو، زۆر جدیتەر
دەرکەوت. جان لینی پرسى: - ئەمەت بەدلە؟

- زۆر.

- ئەم پەزنامەندىيەى تۆم زۆر پىنخۆشە.

بۆ ساتىك، بەوپەرى مېھر وسۆزەو، پوانيانە يەكدى،
ويىراي ئەوەش، وەختايەك روزمیلی خۆى لە ژوورى
نووستەكەدا، كە دەبوو بە ژوورى بووكىنى خۆى، هەستى
بە سووكە دلئەنگىەك كرد، كەمىك شلەزا. كە چووە
ژوورەكەو، هەستى كرد سىسەمەكە زۆرپانە، سىسەمى
زەماوەندى راستەقینەيە، بىگومان خات رولاند هەلى
بژاردبوو، چونكە حەزى دەكرد، كۆرەكەى بە زووترين كات
ژن بىنىت. ئەم مشورخۆرى و تەگىرە دايكانەيەى خات
رولاندى زۆر بەدل بوو، وەكو ئەوەبوو بە روزمیلی بلىت:
چاوەپوانى ئەون كە ببىت بە يەكىك لە مالباتەكەى وان.

وەختايەك بۆ هۆلەكە زقپىنەو، جان لە ناكاوا دەرگاى
لاى چەپى كردهو، ژوورى نانخواردنيان بىنى، ژوورىكى
بازنەيى بوو، گەورە بوو. سى پەنجەرەى هەبوو، سى چراى
ژاپۇنيان بەسەرەو بوو. دايك و كۆر جۆرەها توحفەيان تيا
دانابوو، ژوورەكە بە كەل وپەلى حەيزەران مۇبىلە كرابوو،
بە پەيكەرى ماگوى چىنى و سوألەت و پارچەين ئاورىشمى
زىركفت و پەردەين تەنكى پازاوه بە مراورى چوون دلۆپە
ئاو، بە تابلۆ و شمشىر و كلاوخود و قورىنگى موميا كراو،
بە ئامانين ناسك و جوانى سوألەت و لە دار و عاج و
سەدەف و بړۆنز دروستكراو پازىترايوو. ژوورەكە
هەندىك قەرەبالغ بوو، زىدەپۆيى لە پازاندنەو، كرابوو،

دهستانی ناکارامه نهجامیان دابوو، پهچاوی زهوق و
پهروردهی هونهری نهکرابوو، کهچی له ژوورهکانی دی
زیاتریان بهدل بوو.

تهنیا پییر، کومهلنک ئیرادی تهوسامیزی گرت که کردیه
کارنیک که براهی له پوو دابمیتنت. ئیدی میوه له سه
میزه که قهلا قهلا هلدراپووهوه، قاپی شیرینی وهکو
مینومیتان بهرز بوو بووهوه. جهماعهت زور برسیان نهبوو،
میوهکانیان مژی، سهروقهپیان له شیرینیهکان دا و به نیوه
خوراوی وازیان لتهپتان. دواي سهعاتیک خاتوو روزمیلی
دوعای خزمهتی خواست.

بپیاردرا که بابو رولاند، تا بهر دهرگای مالهکهی خوی
له گهلیا بپروات، یهکسه له گهل روزمیلی دا وهدهرکهوت.
خات رولاند له غیابی کارهکه ره که دا، چاویکی دایکانهی به
ماله که دا گیرا، تا دلنیا بییت که مالی کوپه کهی له هیچی کهم
نییه. رولاند پرسى:

- بيمه وه به دورا؟

خات رولاند، دواي دوو دلپهکی کهم گوتى:

- نا گیانه کهم، بۆ خۆت بنوو، پییر دهمهیتنته وه.

دواي ئه وهی ئه وان پویشتن، خات رولاند مؤمهکانی
تهمراند، میوهکانی هه لگرت، شهکر و شهرا بهکانی خسته
دۆلابه که وه و کلپلهکانی دانه دهست جان، ئه وسا چوو بۆ
ژووری نووستنه که، ته مه شایه کی سیسه مه کهی کرد،
ته مه شای سورا حیه کهی کرد تا بزانی ئاوی ساردی تیدایه
یان نا، ئه وسا سهیری کرد تا بزانی په نجه ره که به باشی
داخراوه یان نا. پییر و جان، به دوو قۆلی له هۆله
بچو و که که دا بوون، جان، هیشتا له و ئیرادهی پییر پهست

بوو که له زهوقی دابوو، پییریش زور تووړه بوو له وهی که
براکه ی له م خانووه دا ده بینۍ. به دوو قوۍ، به دهم
جگړه کیشانه وه دانیشتیوون و که سیان قسه یان له گهل
یه کدیدا نه ده کرد، پییر له ناکاوا هه ستا وگوتی:

- نه مړو بیوه ژنه که زور ماندوو بوو، به که لکی سه فەر
نایه ت.

جان، له ناکاوا، به هه شتاو رابوو، وه کو که سیکی
دلشکاو تووړه بوو، دلی تنگ بوو، به راده یه که په ست و
دلگران بوو، زمانی خه ریک بوو له گز ده که وت، به
دهمه لالکیوه گوتی:

- له ئیستا وهیوه، قه بوول ناکه م که باسی خاتوو
روزمیلیت کرد، پتی بللی بیوه ژن!

پییر، به فرناخیه وه ئاوړی لیدایه وه وگوتی:

- وادیاره ده ته وئ ئه مرم پیښکه یت. یانی به و راده یه
شیت بووی؟ شیتیش به و راده یه؟

جان، هه ستایه سه رپیښان وگوتی: ده گهل منا.

- نا، شیت نه بووم، به لام په فطارت ده هری کردووم.

پییر، به دهم پښکه نینیکی ته سامیزه وه گوتی:

- له گهل تودا؟ باشه تو به شیکی له خاتوو روزمیلی؟

- نا، به لام چاک بزانه خاتوو روزمیلی ده بی به
خیزانم.

پییر، به دهم ته وسخننکی تووند تره وه گوتی:

- ها! ها! زور چاکه. ئیستا تیگه یستم بوچی نابی به

بیوه ژنه که ناوی به رم. تو پښکه یه کی ناسکت گرته بهر تا
هه والی زه ماوه نده که تم پیښا بکه یه نی.

- من قه ببول ناکه م گالته م پېښکه یت.. گویت لیتیه.. لیتیه
قه ببول ناکه م!

جان، پهنکی زهره ده لگه پرا، ده نکی ده لهرزی، زور له و
ته وس وتوانجه ی براکه ی په ست بوو که ئاراسته ی ئه و
ژنه ی کردبوو که ئه م خوښی ده ویست و به گه نی کردبوو،
پیریش له ناکاوا وه کو برایه که ی تووړه بوو، هرهه موو ئه و
تووړه یی له دلیا پهنکا بوو بووه وه، هرهه موو ئه و بوغز
و کینه یی له ناخیا که له که بوو بوو، هرهه موو هه لچوونه
سه رکو تکر او هکانی، نا ئومیدیه بیده نکه کانی به جاری
ته قینه وه، دای له که لله ی و، وه کو گوشاری خوین به رز
بووه وه وگوته:

- حدت چیه؟ ناماقولیت کرد.. من ئه مرت پیده که م
ده مت ټیکنه ی، گویت لیتیه، من ئه مرت پیده که م!

جان، واقعی له م هه لچوون وتووړه بوونه وړما، که میک
بیده نگ بوو. له زهینی شپړزه ی خویدا، بو وشه یه ک،
پسته یه ک ده گه پرا که براکه ی پی بریندار بکات.. هه ولنکی
زوری دا که خوی کو نترول بکات، به هیمنی قسان بکات، بو
ئه وه ی زیاتر براکه ی بریندار بکات، گوته:

- ماوه یه کی زوره ده زانم که تو ئیره ییم پیده به یت،
ماوه یه که که ده زانی من به وشه ی بینه ژن قه لس ده بم، تو
زیاتر به کاری ده به ی، ئه مه له به غیلی و ئیره یه.

پیر، قاقایه کی ته وسامیزی لیدا وگوته:

- ها! ها! خودایا! سه یره! ئیره ییت پیده به م! من؟ من؟..
من؟.. ئاخر ئیره یی به چیتا به رم؟ به چیتا؟ به قوزیه که تا
یان به ئه قله گه وره که تا؟..

جان، زۆر چاك ھەستى بەكارىگەرى قسەكەى خۆى
كرد وگوتى:

- بەلئ، تۆ غىرە لە من دەكەى، بەغىلىم پىندەبەيت، تۆ
لە منداڵىتەوہ بە بەغىلى ھاتوويت و كەسىكى بەغىل بوويت،
كە زانىت ئەم ژنە منى دەوئ و تۆى ناوئ، ئىدى پرق
وكىنەت كردووہ بە پىشە.

پيىر، زمانى تىك ئالا، لەم گومان و مەزەندەيە پەست
بوو، گوتى:

- من.. من.. غىرە لە تۆ دەكەم، بەغىلىت پىندەبەم؟ بە
ھۆى ئەم ژنە گەوجەوہ، بەھۆى ئەم مريشكە حەبەشىيەوہ،
بە ھۆى ئەم قازە قەلەوہوہ؟

جان، كە ھەستى كرد، تانە لە سەر تانەى لىدەدا،
بەرسفى دايەوہ:

- ئەو پۆژەى كە لە كەشتى مەرورى دا خۆت
تاقىكرەوہ، كە لە من زياتر و باشتەر سەول لىدەيت؟ ئەو
قسەيەى لەبەردەم خاتو روزمىلدا كردت، بۆ ئەوہى لەبەر
چاوى ئەو دا خۆت بنوئىت؟ بەلام تۆ لە حەسوودىدا
دەمرىت! كە ئەو سەرۆتە بە من بەخشر، ئىدى پقت
لنەلگرتم، بە ھەموو جۆرىك ئەوہت دەربرى، ھەموو
خەلكەكەت ئازار دا، بەردەوام ئەو تالاوہت كاويژ دەكرەوہ،
كە ھەناسەتى سوار دەكرد.

پيىر، بەرادەيەك ھەلچوو كە لە حەژمەتا ھەردوو
كۆلەمستى گوشين، بەو بوايە پەلامارى براكەى بدات و،
دەست بنىتە بىنى. گوتى:

- ئاھ! بىدەنگ بە، باسى ئەم سەرۆتە ھەر مەكە!

جان ھاوارىكرد:

- بەلام، تۆ ئىرەيىت لى دەچۆرى. جارى نەبوو قسە دەگەل بابم ودايىم و، يان مندا بىكەيت، كە ئىرەيىت پىئەدىار نەيىت. تۆ بۆيە من دەبوغزىنى چونكە حەسوودىت! بۆيە بەگژ ئەم خەلگەدا دەچىت چونكە بەغىلى. ئىستاش چونكە دەولەمەند بووم ئىدى خۆت پى كۆنترۆل ناكىت و بوويت بە بوونەوهرىكى ژاردار، دايىمان ئازار دەدەيت و بىانوى پىدەگرىت وەكو ئەوئەي ئەو شتە زادەي خەتا وەلەي ئەويىت!

پىير، تالاي كوورەكە پاشەكشەي كرد، دەمى داچەقى بوو، چاوى ئەبلەق بووبوون، كەرىتى ئەو سەگە گرتىبووى كە بۆ ئەنجامدانى تاوان ھاندەدرىت. بەدەنگىكى نزمتر، بەلام پىر ھانكە ھانك گوتى: - پىدەنگ، دەمت تىكنە!

- پىدەنگ نابم. دەمىكە دەمەوئ، پىر وھزىنى خۆمت بەروونى وپەوانى پى پابگەيەنم، ئىدى وا خۆت زەمىنەت بۆ خوشكردم، بەراستى شەرمە بۆ تۆ، كە سوور دەزانى من ئەو ژنەم خوشدەوئ و تۆ بە بەرچاوى مەنەو گالتهى پىدەكەيت. بەلام دەم ودانت دەشكىنم، ئەو دانانەي دەلىنى دانى ئەژدىھان، من ناچارىت دەكەم كە پىزىم بگرىت.

- پىزىت بگرم، پىزى تۆ!

- بەلى، پىزى من!

- پىزىت بگرم.. پىزى تۆيەك كە بە تەماعكارى خۆت ھەموومانىت شەرمەزار كرد؟

- چىت گوت؟ بىلئەو.. بىلئەو؟

- دەلىم، نابى كەس مىراتى پىاويىك وەربگرىت و سوور بزانى كوپى پىاويىكى دىكەيە.

جان، بیدەنگ بوو، هیچ حالى نەبوو، سەرى لەم تانەوتەشەرە دەرئەکرد. گوتى:

- چۆن؟ وتت.. دووبارەى بکەوه؟

- ئەوهم پىن گوتى کە ھەموو خەلکى دەيلینەوه، بوو بەداستان و کەوتوووتە سەر زاران.. تۆ کوپى ئەو پیاوھى کە میراتەکەى خۆى بۆبەجى ھىشتوویت. کوپى پاک و حەلالزادە، سەرۆتیک قەبوول ناکات، کە ناو و باوى دایکى بزرپىنت.

- پيیر.. پيیر.. پيیر تۆ چۆن باوھ پ بەمە دەکەیت؟ تۆ.. تۆ ئەم قسە نەنگینە دەکەیت؟ ئاخىر ئەمە کەى قسەى تۆیە؟

- بەلێ.. من.. من. کەواتە تۆ ھەستت بەو نەکردووھ کە چۆن خەریک بوو لە داخ و کەسەردا دەمردم، ئەو یەک مانگ پترە شوو تا بەیانى خەوم پێدا ناکەوئ و بەداخوھ دەتلیمەوھ، بە پۆژوھ وەکو حەيوان خۆم دەشارمەوھ، پرووى ناو خەلکیم نەماوھ.. نەمدەزانى چ دەلیم، نەمدەزانى چى دەکەم، بۆ وام بەسەر ھاتووھ، زۆرم ئازار دەخوارد.. ئیدى زیرەم لەو نەنگە کردبوو، ھەو لاجار تەنیا گومان بوو لەلام.. ئیستا تەواو بۆم پوون بووھتەوھ.

- پيیر.. بیدەنگ بە.. دایکەم لە ژوورەکەى تەنیشتمانەوھ! پيیر لەوھ بکەوھ نەبا گوتى لیمان بیت.. لەگینە گوتى لیمان بیت.

پيويستى بەوھ بوو، گرێى دلى خۆى بکاتەوھ، ھەرچيەکى لە دلدایە بیلێت، گومانەکانى، بەلگەکانى، یەقینەکانى، چیرۆکى ئەو وینە چکۆلەيەى کە جارێکى دى

غەیب بووبوو، ھەرھەمووی ھەلپژێت. ئەو قسانەى دەیکردن، کورت و پەرپەر بوون، پەيوەندییەکی ئەوتۆیان بەیەکەوہ نەبوو، لە قسەى پیاویک دەچوون کە وراوہ بکات. پێدەچوو، ئیستا ئاگای لە جان نەماي، ئەوہى بیرچووبى کە دایکى لە ژوورەکەى تەنیشتەوہیە. بەجۆرى داخاوت وەکو ئەوہى چ کەسیک گویى لى نەبیت، پتویست بوو قسان بکات چونکە گەلەک کەسەردار بوو، تەواو زۆرى بۆ ھاتبوو، زامە ساریژ بووہکەى وەکو دوومەل دەئاسا، ئیدى ئیستا ئەم دوومەلە دەربووبوو، ھەموو خەلکەکەى لەوتاندبوو. وەکو ھەموو پۆژیک دەستی بە پۆشتن کرد. چاوہکانى برى بوونە بەردەم خۆى، بەھەلچوونیکى ناٹومیدانەوہ ئاماژەى دەکرد، ھەناسە لە ئەوکی گیرابوو. پق وبوغزەکەى بۆ ھاتەوہ، بە ئاوايەک داخافت، وەکو یەکیک دانى بە کلۆلى و داماوى خۆى وکەس وکارەکیدان، وەکو یەکیک ھەموو ژان و ئازارەکانى خۆى کردبى بە ھەواى کەر و نادیاردا و، ئەو ھەوا وئاسمانەى کە وشەکانى تیا دا دەفپى.

جان پەشۆکا، لە ناکاوا، قەناعەتى بە ھەلچوونە کوێرانەکانى براکەى ھینا، پشنى نا بە دەرگاکی پشتموہ، پتیی وابوو دایکیان لەو دەرگایەوہ گویى لیان دەبیت. دایکیان نەیتوانى لەو دەرگایەوہ بیتەدەرى، دەبوايە بە ھۆلەکەدا تپەپژێت. کەچى نەگەپایەوہ، دیاربوو جورئەتى نەکردبوو.

بیر، لە ناکاوا پتیی بە عاردیدا کیتشا و ھاواریکرد:— بۆیە ئەمەم گوت چونکە بەرازم.

به سهري كۆتهوه، له پشت پليكانهكانهوه ديار نهما،
جان، كه ئازاي تهزي (سربوون) بوو، له دهنگي دهركه
گهورهكهى دهروهوه كه به تووندى درا بهيهكا، بيدار بووهوه.
چهند ساتينكى به سهرا بوورى كه هر چركهيهكى له
سهعاتى دريژتر بوو. له ماوهيهدا روحى گهوجانه خاو
دهبووهوه. ههستىكرد پتويسته بلهز بيربكاتوه وههلويست
بنوينيت، بهلام چاوهروانى كرد، له بهر ترستوكى و لاوازي
خوى ههزى نه ده كرد هيچ شتيك تينگات و بزانييت،
نهيدهويست هيچى بير بكهويتهوه. به تهبيعت لهو كه سانه
بوو كاري ئه مرق دهخه نه سبهى. وهختايهك پتويست بكات
قهراريكى خيرا بدن، به غهريزه له بيانوويهك دهگه پين كه
په له نه كه ن.

له ناكاوا، ئه و بيدهنگيه مهنگهى كه دواى هاوارهكهى
پيير، تينى ئالا ترساندى، ئه و بيدهنگيه كوت و پرپهى كه له
ديوار و كهل و په لهكانهوه ههله قولا، دهگه ل روشنابي شهش
مؤم و دوو چرادا، به پادهيهك ترس وخرفيان خسته دلپيهوه،
كه پر به دل ههزى ده كرد ههليت.

ميشكى خوى تهكاند، بيرهكانى دوور خستنهوه، ويستى
بيربكاتوه.. له ژيانبا هيچ دژواري و ناخوشيهكى نه بينى
بوو. لهو خهلكه نازدارانه بوو كه ژيانيان وهكو ئاوى رهوان،
دهقهتى، قوناغهكانى مهكتهب وخويندنى بهجدى و بى هيچ
سزايهك برى، چونكه ژيانى ئارام و بى كيشه و ئارپشه بوو،
خويندنى ياساي به ريك و پيكي و بى هيچ گرفتيك تهواو
كرد. هه موو شتهكانى ئه م دنيايهى بهلاوه ئاساي بوو، هيچ
شتيك مايهى سهرنج نه بوو. به تهبيعت ههزى له نيزام و

زاكونی و ئارامی بوو، هیچ گرتیه کی دهروونی نه بوو،
سه بارهت بهم کارهساته، وهکو پیاویک بوو، که وتبیته ئاوه وه
ومه له نه زانیت.

هه وه لچار تيامابوو. ئایا براکه ی به هوی پڤ
وچه سوودی خویه وه درۆ دهکات؟ باشه ئه م کوپه زۆر
گوناح نییه، زۆر سه رگهردان و نائومید نییه که ئه م شته به
دایکی ده لئ. جان، هه ندی قسه ی پییری له گوئی دا، له
نیگایدا، له میتشکیا، له جهستهیدا هه لگرتبوو، ههروه ها
هه ندیک له هاواره به سوویهکانی، له هه لئس وکهوته زۆر
ناخۆشهکانی، که وهکو یه قین دهیاننواند، هه لگرتبوو.

ئیدی دهسته وهستان نهیده توانی هیچ کاریک بکات، له
پاده به دهر نیگه ران و دلته نگ بوو، ههستی دهکرد دایکی له و
دیو ده رگا که وهیه و، گوئی له هه موو شتی که وته مه شا
دهکات. ئاخۆ چی دهکات؟ هیچ جووله یه ک نییه، که نیشانه ی
ئه وه بی که سینک له و دیو ده رگا که وهیه، نه جووله یه ک، نه
هه ناسه یه ک، هه ست پیده کریت. تو بلتی هه لاتبیت؟ به لام بۆ
کوئی؟ ئه گه ر هه لاتبیت.. ده بی له په نجه ره که وه خوی
هه لدا بیته سه ر جاده که!

ته زوویه کی زۆر خیرای به ترسی به قالییدا هات،
یه کسه ر هه ستایه سه ر پیتیان، به تووندی پالی به ده رگا که وه
نا، نه یکرده وه.. به پرتاو بۆ ژووره که ی خوی چوو. چۆل
بوو، ته نیا یه ک مۆمی تیا ده سووتا، له سه ر کۆمه دیه که
دانرا بوو. جان، به هه شتاو به ره و لای په نجه ره که چوو،
به چاوی نیگه رانه وه که وته ته مه شای گوشه وکه ناره کان،

سهیری کرد پهرده و چه رچه فی سیسه مه که دادر او ته وه،
رایکرد و لای برد.

دایکی له سهر سیسه مه که ی ئه و پاکشابوو، دهم وچاوی
له بالیفه که دا نقوم بووبوو، تووند به ههردوو دهستی
گرتبووی تا له وهی پتر گوئی له هیچ نه بیئت. هه وه لچار
وایزانی خنکاوه. ئه و سا ههردوو شانی گرت، وهری گیرا،
به لام دهستبهرداری ئه و بالیفه نه بوو که به دهم وچاوبیه وه
گرتبوو و قهپی پندا کردبوو تا هاوار نه کات.

ته ماسی ئه م جهسته رهق بووه و ئه م باسکه گرژانه،
ته زوویه کی به سهراپایدا هینا، ههستی به و عهزابه به ترفه،
ئه و ئازاره له وهسف نه هاتگی که دایکی پنهوی ده تلایه وه.
ده کرد. زور به تووندی، به دهست و به دان قوماشه پر له
په ره که ی بالیفه که ی گرتبوو، نابویه سه رچاوی، نابووی به
گوینچه کانیه وه بۆ ئه وهی کوره که ی نه بیینی، قسه ی ده گه لدا
نه کات، ئه مه خۆی له خۆیدا به لگهی ئه و شوکه بوو که
تووشی بووبوو، به لگهی ئه و ئازاره بوو که پنهوی
ده تلایه وه. جان، زور به زهیی پندا ده هاته وه، دلّه
ساویلکه که ی خه ریک بوو له به زه ییدا ئه نجن ئه نجن ده بوو.
هیشتا نه بووبوو به قازی، خۆبه خۆ قازییه کی به په حم بوو.
پیاویک بوو لیوان لیتو له لاوازی، کوریک بوو سه رپژ له
میهره بانی. هیچ قسه یه کی پییری بیر نه که و ته وه، بییری
لینه کرده وه، گه نگه شه ی نه کرد، به ههردوو دهستان جهسته
جه مه دییه که ی دایکی گرت، نه یتوانی بالیفه که له سهر
پوخساری لابات، به دهم ماچکردنی جله کانیه وه

هاواریکرد:- دایکه، دایکه، دایکه به سه زمانه کهم، ته مه شای
من بکه!

ئه گهر، هه موو ئازای ناو به ناو، ته زوویه کی به ئاسته می
پیدا نه هاتبا، سه د سویندت خواردبا که مردووه، سویندت
نه ده که وت. جان لیکدا لیکدا ده یگوت و ده یگوت وه:

- دایکه، دایکه، گوئ له من بگره، ئه مه راست نییه،
سوور ده زانم که ئه مه راست نییه.

هه ناسه ی خات رولاند ته نگ بوو، ئه وسا گریان له
ئه وکی گیرا، هه به بالیفه که وه که وته هه نسک هه لدان،
هه نگ ئازای خاو بووه وه، قامکه کانی کرانه وه، بالیفه که ی
به ردا، پوخساری ده رکه وت.

پهنگی زهرد هه لگه پابوو، ته واو سپی بوو بوو، چاوانی
نوقاند بوون، جان ریزه پوندکیکی به دی کرد که به گوناکانیا
ده هاتنه خوارئ. دهستی له ملی کرد، به ئه سپایی و به داخ و
که سه ره وه چاوه فرمیتسکاوییه کانی ماچ باران کرد،
به رده وام ده یگوت و ده یگوت وه: - دایکه، دایکه ئازیزه کهم،
من ده زانم ئه مه راست نییه، مه گری، من ئه وه ده زانم! ئه مه
راست نییه!

خات رولاند، دانیشت، ته مه شای جانی کرد، به هه مان
بیته روایی و ئازایه تی که سیکه وه که بیهوئ خوی بکوژیت،
به جانی گوت:- نا، ئه مه راسته کوپه کهم.

بو چه ند ساتیک هه ردو وکیان بیده نگ بوون، کړوکپ
به رانبهر به یه کدی وهستان، خات رولاند که خه ریک بوو
ده خنکا ملی به رز کرده وه، سه ری برده دواوه، تا هه وا

هەلمژیت، ئەوسا سەرلەنوێ خۆی کۆنترۆل کردەووە
دوو بارە گوتی:

- ئەمە راستە کوپم، درۆی بۆ چییە؟ ئەمە راستە.
ئەگەر درۆم بکردایە باوەڕت پێنەدەکردم.

خات رولاند، شیت ئاسا، ترس دایگرت، جان لە نزیکە
سیسەمەکە کەوتە سەرچۆکان و لەبن لیوانەووە گوتی:-
بێدەنگ بە دایکە، قسە ی وا مەکە.

بە توانا و پێدبوونیکی ترسناکەووە هەستا و گوتی:

- هیچی دیم نەماوە پیتی بلێم. بە دوعا کوپەکەم.

خات رولاند، بەرەو دەرگاکی رۆیی، جان، باوەشی پێدا
کرد و هاواریکرد: - چی دەکە ی دایکە؟ بۆ کوێ دەپۆیت؟

- نازانم.. چۆزانم!.. هیچ کاریکم نییە بیکەم.

بە تەنیا، هەنگاوی هەلێنا تا هەلێت. جان تووند گرتی،
تەنیا یەک وشە ی پێ بوو کە لێکدا لێکدا دوو بارە ی
دەکردەووە:- دایکە، دایکە، دایکە..

خات رولاند، بە دەم خۆ راپسکاندنەووە، کە دەیویست
خۆی لە دەستی کوپەکە ی دەر باز بکات، گوتی:

- نا، نا، لە ئێستا بە دواوە ئیدی دایکت نیم، نە بۆ تۆ
و نە بۆ هیچ بەنی بەشەرێکی دی ناکەمە هیچ، هیچ، هیچ! نە
باوکت هەیه و نە دایک کورەکەم!! بە دوعا.

یەکسەر زانی کە ئەگەر بیهلێت بېروات، ئیدی هەرگیز
نایبێتێتەووە. بەرزێ کردەووە و لە سەر قەنەفەکە داینا، بە
تۆبزی داینا، ئەوجا کەوتە سەر ئەژنویان، باوەشی پێدا
کردو گوتی:

- هەرگیز لیتره دەرناچیت، دایکه گیان، من خوشم دهوینی، من دهتپاریزم، تو دایکی منیت.
خات رولاند، به پراویژیکی ماندوو و، له بن لیوانه وه گوئی:

- نا کورپه کهم، شتی وانابیت، راسته تو دهرم ناکهیت، به لام به هیچ جورئ نام بوریت.
- من؟ من؟ تو باش نامناسیت.

بهوپه پری دلسوزی وخوشه ویستییه وه ئه و قسه یه ی کرد. ته نانه ت خات رولاند هاواریکی کرد، سه ری جانی گرت، پر به هر دوو دهستی قژه که ی گرت، به توندی پریکیشا و به حواسپهرتی پوو و پوخساری ماچ کرد، ئه وسا بیده نگ بوو، پوومه تی نا به پوومه تی کورپه که یه وه له میانی ردینه که یه وه هستی به گهرمی گوشته که ی کرد، ئه وسا ده می له په نا گوئی نا و به ئه سپایی و به چپه دوو گوئی:

- نا کورپه ئازیزه کهم جان، تو سبه ی لیم نابووریت، تو باوه رت به وه هه یه و خوت ده خاپیتی، ئیستا لیم ده بووری، ئه م بورده نه ژیا نی دهرباز کردم، به لام پیویست ناکات چیتر بمدینیت.

جان، دایکی گرتبوو، دووباره ی کرده وه: - دایکه، قسه ی وا مه که!

- به لئ پۆله کهم، پیویسته برۆم. نازانم بۆ کوئ و چون ئه م کاره ده کهم و، چی ده لیم، به لام پیتقیه برۆم. جورئ ت ناکه م نه ته مه شات بکه م و نه ماچت بکه م، تیده گه ی ت؟

كۆرە چكۆلەكەم، يانى پىت وايە من بتوانم لە نىوان ئىوهدا،
لە نىوان تۆ وبراكتەدا بژىم؟

- بەلى دايكە، ئەوئەندەم خۆش دەوتى كە بىر لەو شتە
نەكەيتەو.

- ئۆف! ئۆف! شتى وا مەحالە!

- نەخت مەحال نىيە.

- چۆن دەتوانم لەنىوان تۆ وبراكتەدا بىر لە شتى وا
نەكەمەو؟

- باشە ئىوہ بىرى لىناكەنەو؟

- من، بەش بە حالى خۆم سويندت بۆ دەخۆم.

- بەلام بە درىژايى پۆژ بىرى لىدەكەيتەو.

- نەختىر، سويندت بۆ دەخۆم. گوئى بگرە: ئەگەر تۆ

برۆيت، پەيوەندى بە سوپاوه دەكەم و، خۆ دەكوژم.

ئەم ھەرەشە مندا لانەيە خات رولاندى ھارپوژاند، دەستى

لە مىلى كرد و بەسۆزو مېھرەوہ كەوتە نەوازشتى وگوئى:

- من لەوہ زياترم خۆشدەوتى كە وىناى دەكەيت،

زياتر لەوہى وىناى دەكەى، پتر لەوہى وىناى دەكەيت، ئاقل

بە. تەنيا ھەشت پۆژ خۆت بگرە، خۆت تاقى بگرەوہ، بەلىنم

پىن دەدەى، ھەر ھەشت پۆژ؟ دەتوانى ئەم داوايەم جىتەجى

بكەيت؟

ھەردوو دەستى نانە سەر شانەكانى جان، گرتىە باوہش

و گوئى:

- كۆرەكەم.. با ھەول بەدەين ھىنور بىن، بە سۆز بىر

نەكەينەوہ. پىم بەدە با پىت بلىم، ئەگەر بۆ تاقە جاريك ئەوہم

لە زارى تۆ بىيستايە كە مانگىكە لە زارى براكتەتى دەبىستم،

ئەگەر بۇ تاقە جارىك لە چاوانى تۆدا ئەو دەم خويندباو دە
لە چاوانى براكەتى دەخوئىمەو، ئەگەر ھەستىم بە تاقە يەك
وشە يان نىگايەك بىكرىدە، ئەگەر ھەستىم بەو بىكرىدە تۆش
و ھەكو ئەو دەم بوغزىنى، تاقە يەك سەعات بەند نەدەبووم،
بۇ ھەتتا ھەتايە دەپۆيشتىم، دواى يەك سەعات، گوئىت لىيە.

- دايكە، سوئندت بۇ دەخۆم كە..
- پىم بدە با قسە بىكەم... يەك مانگى خىشتە من بە
ئازارەو دەتلىمەو، تالانەو ئەمما تالانەو، پىك لەو ساتەو
كە زانىم براكەت، كورەكەى دىكەم، لىم بەگومانە، چىركە
بەچىركە مەزىندەى دروست لىدەدات، ھەموو چىركە يەك
دەمردم و دەژىامەو، ئازارىكم دەچىشت كە مەھالە بتوانم
بۆتى و ھەسەف بىكەم.

دەنگى بە پادەيەك خەمناك بوو، كە كارى لە جان كرد
و پوندك زايىە چاوانى، جان وىستى دەست لە مىلى بىكات،
بەلام خات رولاند دەلەكى دا وگوتى:

- پىم بىكە.. گوئى بىگرە.. ھىشتا زۆرشت ماوہ تا پىتى
بلىم بۇ ئەو ھى تىيگەيت.. بەلام تۆ تىناگەيت.. چونكە من..
ئەگەر بىمىنمەو... پىويستە.. نا، ناتوانم!..

- بلى دايكە، قسەى خۆت بىكە..
- چاكە، بەلى، بەلاى كەمەو بۇ ئەو ھى نە خۆم و نە
خەلكى دى نەخەلە تىنم... دەتەوئى لە گەل تۆ وەمىنم، وانىيە،
لەبەر ئەمە، بۇ ئەو ھى بتوانىن سەيرى يەكدى بىكەن، ھەموو
پۆژئى لە مالەو، پىكقە قسان بىكەن، چونكە من وام
لىھاتووہ جورئەت ناكەم دەرگا بىكەمەو، دەرسم، براكەت
لە پىشت دەرگا كەوہ بدىنم، لەبەر ئەمە پىويستە، نەك لەبەر

ئەوھى بمبورى، بمبەخشىت، ئەوھى كە زۆر ئازارم دەدات
 بورىدە، بەلكو لەو كارە پەست نەبىت كە كىردوومە. دەبى
 ھەستىكى بەھىزى ئەوتۆت لە جەم چى بىت كە لە ھەستى
 ھەموو خەلكى جياواز بىت، تا پىت بلىم: " كورى رولاند نىت
 " بىئەوھى لەم قسەيە شەرمەزار بى، لە تەرىقىدا سوور
 بىيئەوھى و، بى ئەوھى بمبوغزىنى!.. زۆر ئازارم بەمەوھ
 خوارد، ئىدى بەسە... زۆرم ئازار خوارد، لەوھى پتر بەرگە
 ناگرم، نا، لە تواناما نەما، ئەم ئازارەى من لە دوئىيە
 دەستى پىنەكىردووه، لە مېژە دەستى پىكىردووه. بەلام تۆ
 ناتوانى لەمە تىگەيت! جا بۆ ئەوھى بتوانىن پىكەوھ بژىن،
 يەكدىمان خۆشبوئى، يەكدى لە ئامىز بگرىن جان گيان،
 پىويستە ئەوھت پى بلىم: من ماشقەى بابت بووم، لەوھش
 زياتر بووم، ژنى بووم، ژنى راستەقىنەى، من لە ناخ و
 نىھادى خۆما ھەست بە ھىچ شەرمەزاريەك ناكەم، ھەرگىز
 ژيان نىم و، من تا ئىستاش، ھەرچەند مردووشە، ھەر
 خۆشم دەوئى و، لەمەو دواش ھەر خۆشم دەوئى، من جگە
 لەو كەسى دىكەم خۆشنەويستووه، ئەو ھەموو ژيانم بوو،
 ھەموو خۆشى و شادىكەم، ھەموو ئاواتىكم، ھەموو سەبر و
 سەلوايەكم بوو.. لە ماوھىەكى زۆرا، ھەموو شتىك، ھەموو
 شتىك بوو بۆ من! گوئى لە دايكى خۆت بگرە كۆرەكەم،
 لەبەردەم ئەو خوايەى ھاوھان سەرەوھ و ئاگاي لىمە
 دەيلىم: خۆ ئەگەر تووشم بە تووشى ئەوھە نەبوايە،
 ھەستم بە ھىچ جوانىيەك لە ژيانى خۆما نەدەكرد، نە
 ھەستم بە مېھر، نە بە خۆشى نەدەكرد، ھەرگىز ھەستم بە
 ھىچ نەدەكرد، من لە ھەموو شتىكا ھەر قەرزاربارى ئەوم!

لەم دنیایەدا تەنیا ئەوم هەبوو، دواى ئەو ئێوە هەردووکتان،
 براکەت و تۆ، بەبێ ئێوە، ژيانم، تاريک، چۆل و هۆل،
 لێدەبوو بە شەو زەنگ. هیچ خۆشنەدەویست، هیچ
 نەدەزانى، ئارەزووى هیچ نەدەکرد. نە دەگريام، چونکە
 گريابووم جان گيان، ئاخ! ئەوسای کە بۆ ئێرە بارمان کرد،
 گريام.

من بە تەواوەتى، بە خواىشتى خۆم، بەو پەرى شادى و
 ڕەزامەندییەو، بە درێژایى دەدانه سال، چ وەکو جەستە و
 چ وەکو روح خۆم ڕادەستى کردبوو، بە شایەدى و بە
 بەرچاوى خواوە کە هەردوو کمانى بە نەسیبى یەکدى
 کردبوو، ژنى بووم، ئەویش میزدم بوو. پاشان تىگەیشتم کە
 ڤيانى وى بۆ من، لە ڤيانى من بۆ ئەو کەمتر بوو، هەمیشە
 کەسێكى چاک و مەحبوب و میهرەبان بوو. ئەو کۆتایى
 هات! ئۆف! چەند گريام...! چەند ناخۆش بوو، ئیدى ئەو
 ژيانە!.. هیچ شتێک بەردەوام نابێت.. هاتینە ئێرە، ئیدى
 نەمدەبینى، ئەویش هەرگیز نەهات... لە هەموو نامەکانیا
 سۆز و بەلێنى دەدام!.. هەمیشە چاوەڕوانم دەکرد!.. ئیدى
 نەمدەبینى! ئەنجام ئەوەتا مرد!.. بەلام بەو دا کە بیرى لە تۆ
 کردووەتەو، وادیارە خۆشى وىستووین. من تا دوا هەناسە
 خۆشم دەوێت، قەت حاشای لێناکەم، تۆشم خۆش دەوێت
 چونکە کۆپى ئەوێت، قەتیش لەبەردەم تۆ شەرم لەو ناکەم!
 تێدەگەیت؟ تەریق نابمەو! ئەگەر دەتەوێ وەمینم دەبێ بە
 باوکایەتى ئەو قاییل بیت و، هەندىجار باسى بکەین و، بڕیک
 خۆشت بوێ و کە تەمەشای یەکدى دەکەین، بیرى
 لێکەینەو، یادى بکەینەو. ئەگەر ناتەوێ، ئەگەر ناتوانى،

ئەوا من بەخیر و تۆ بە سەلامەت گیانەکەم. مەحالە پیکەو
هەلبەکەین! من بە بریار و قەراری تۆ دەکەم.

جان، بە دەنگیکی نەرم گوتی: - بمیتەو دایکە.

خات رولاند، توند هەردوو باسکی گرت، دووبارە
دەستی بەگریان کرد، ئەوسا پوومەتی نا بە پوومەتی
کۆپەکەیهو و دووبارە گوتی:

- بەلێ، ئەدی پێیر؟ حالمان لەگەڵ ئەودا چۆن دەبێت!
جان لەبن لێوانەو گوتی: - چاریکی بۆ دەدۆزینەو،
ناتوانی لە نزیکی ئەو بژیت.

تەزوویەکی پێداھات، یادەویری کۆپە گەورەکە
بیتاقەتی کرد و گوتی:

- نا، لەگەڵیا هەلناکەم، نا! نا!

بە دلتەنگی خۆی هاویشتە باوەشی جان وھاواریکرد:

- فریام کەو، ئەوم لە کۆل بکەو، کۆپی خۆم
پزگارم بکە، شتیک بکە، نازانم.. بگەرێ.. پزگارم بکە!
- بەلێ دایکە، دەگەرێم.

- ھەر ئێستا.. دەبێ.. زوو.. بەتەنیا جێم مەھیڵە! من
زۆر لێی دەترسم.. زۆر دەترسم!

- بەلێ، چاریک دەدۆزمەو، سۆزت دەدەم.

- یۆف، بەلام زوو، زوو، تۆ نازانی کە کاتی ئەو
دەبینم چیم بەسەردیت. ئەوسا، بە دەنگیکی زۆر نەوی بە
گوێیدا چپاند: - لێرە، لەلای خۆت بمشارەو.

لە فکran راچوو، یەکسەر پەیی بە مەترسی ئەم تەگبیرە
برد. بەلام چاری نەبوو، دەبوا یە بگەرێ، زۆر بگەرێ،
گەنگەشە بکات، ئاقلانە و بە ھەنجەتی وردو، پوو بەرووی
ئەم شیتاتی و ترسەیی دایکی ببیتەو. خات رولاند گوتی:

- ته نیا ئەم شەو. سبە یەکتیک بۆلای رولاند بنیره
که پتی بلێت: من نهخۆش بووم.

- مادام پییر لیڤرە بوو، شتی وانابیت. دە ی که میک
زات وەبەر خۆت بنه. خەمت نه بێ، بهخۆم مشووری هه موو
شتیک دهخۆم. به لێنت دهدهم، له سبه یه وه سهعات نو له
ماوه له وه ده بم. ده ی شه پقه که ت له سه ر بنه با بنگه یه نمه وه.

- ده ی به دلی تو ده که م.

به لاره ملییه کی مندالانه ی پر ترس و منه تباریه وه ئەو
قسه یه ی کرد. ویستی هه ستیت، به لام زۆر به تووندی
ده له رزی، نه ی توانی خۆی به پتوه بگریت، جان، قه نداغی دایه،
سرکه ی له لا جانکه کانی هه لسوو. وازی لیه تینا تا وه خۆ
بیته وه. ئەوجا به هه مان ئاوا ی دووی مندال بوون،
ئازاره که ی دامرکایه وه. ئەنجام توانی خۆی به پتوه بگریت و
پێ بکات، ئیدی قو لی جانی گرت.

وه ختایه ک به بهر باله خانه ی شاره وانیدا ر هت بوون،
سهعات سێی شەو بوو. له بهر ده رگای ماله وه دایکی ماچ
کرد وگو تی: - به دوعا دایکه گیان، ورهت به رزییت.

خات رولاند، به ههنگاری سووک به پلیکانه کاند
سه رکهوت، چووه ژووره که ی خۆیه وه، بله ز جله کانی
داکه ند، به هه مان هه ستی ژنانه ی هه له کاری جارانه وه، به
ته ریقی خۆی به ژیر جیگا که یدا کرد تا له پال رولاند، که له
گه رمه ی پر خ وهۆری خه ودا بوو، بنویت.

له ماله که دا ته نیا پییر بیدار بوو و، گو یی لیوو که دایکی
هاته وه.

(۸)

کاتی جان گه ییه وه شوقه که ی خوی، له سهر قه نه فه
گه وره که پالکھوت. ئەو خەم و پەژارە یە ی که کردیە کاریک
براکە ی وه کو حە یوانیکی پراوە دوو نراو غار بدات و هە لیت
و به پینچە وانە ی تە بیعە تی ساردی خوی پە فتار بکات،
قه لە می دەست و پیتی ئەوی شکاند.

هەستی کرد، تەواو خاوبوو تە وه، ناتوانی بچولیت،
ناتوانی بپرواته ناو جیگا که ی، چ وه کو جەستە و چ وه کو روح
داھیزراوه، داپروخاوه، وێرانە، وه کو پێیر، دوو چاری
بە دگومانی له ئەسل و فەسلی خوی نە بوو بوو، ئەو ئابپروو
پەنھانە ی که قاوغی دلانی بە خۆنازیو، لیتە درابوو، بە لکو
ئەو، ئەو جەزەرە بە یی قەدەر، که له هەمان کاتدا هە پەشە ی
له هەموو، خەم و خولیا و ئاواتە له دلا شیرینە کانیشی
دەکرد، تەواو شە که تی کرد بوو.

وختایە ک، روحی ئارام بوو وه، کاتی بیرەکانی که له
ئاوی کانی زولال تر بوون و دەستانیک لیلیان کرد، پوو
بە پرووی ئەو پەوشە بوو وه که بۆی که شەف بوو. خۆ
ئەگەر نەینسی له دایکبوونە که ی به شێوێهە کی دی و له
پێگە یە کی دیکە وه بۆ که شەف بوایە و زانی بوایە، بێگومان
پەست دەبوو، له کانگای دلە وه خەمگین دەبوو. بەلام دوا ی
شە پە که ی له گەل براکەیدا و، دوا ی ئیعترا فە بی چەند
وچوونە که ی دایکی هەر توانایە کی هە لچوون ویاخی بوونی
له دەست دا. ئەو شوکە ی که پێیکەوت ئەو نەندە تووند بوو،
که بە و پەری میهرە بانیه وه، هەر حوکمیکی پیشووخته و
ئەخلاق فرۆشیە کی بە پەله، له خۆی دوور بخاتە وه. له لایە کی
دیکە وه پیاوی بەر خۆدان نەبوو. حەزی له شە پ و دژایە تی

هیچ که سیک نه بوو و به تاییه تی شه پری دژ به خوی، ئیدی به مه یلیکی غهریزی وئیسراحه تخوازییه کی خورسکه وه ملی بۆ ژیانی ئارام و هیدی دا. ههستی به نیگهرانی و ترس له و قسه و قسه لۆکانه کرد، که له ده وروبهری ده کران و کهم وزۆر ئه ویشی ده گرته وه. ده یزانی بیه وئ و نه یه وئ ئه مه ههر پووده دات، جا بۆ ئه وهی ئه مه له خوی دوور بخاته وه، برپاری دا، ئه وپه پری هه ولئ خوی بدات، هه ولئکی جدی، له سه رووی هه ولئ به شه رانه وه بئ. هه ولئک زۆر به خیرایی، له سبه ینئوه واداری بکات، که ئه م کیشه یه تی بپه رتیت، چونکه به ته بیعت حه زی به و چاره سه ره هه نووکه بیانه هه بوو، که وره یه کی وه به ر به ن و ئه و بئ ده سه لاتئ و بئ ئیراده ییه ی له لا بسپرته وه که له میژ بوو له گه لیا بوو. له لایه کی تره وه نه فه سی محاماتی و پاریزه ری ئه و گیانه ی له لا دروستکردبوو، که حاله ت وپه وشه ئالۆزه کان جیابکاته وه هه لیان بسه نگیتیت، ئاگاداری کیشه ی ناوخوی مالباته شپه رزه کان بوو بۆیه یه کسه ر په ی به هه موو ئه و ئه نجامه چاوه پوان کراوانه برد که له گین بوو له باره ده روونییه که ی براکه یه وه بکه ونه وه. بۆیه له پوانگه وگوشه نیگای پیشه ییه وه، هه موو هه نگاوه کانی دواتری هینایه به رچاوی خوی، پیک وه کو ئه وه ی له پاش بویه ریکی ئه خلاقی کۆمه لئیک په یه ونه دی ئاینده گه رایئ بۆ هه ندیک له مشته رییه کانی خوی پیک بخات. مه حاله هیچ مامه له و به رخوردیکی به رده وام له گه ل پیردا بکریت. به لام ده شیت به ئاسانی خوی له براکه ی بیوئری و له ماله که ی خویدا بمینیته وه، به لام چۆن دایکی له گه ل کورپه گه وره که یدا و له یه ک مالد هه لیکات.

ماوهیهکی زۆر بە دەم بیرکردنە وەو لە سەر بالیفهکانی
 دانیشت، بەخەیاڵ جۆرەها چارەسەری دەدۆزیووە و دوایی
 بەبێ ئەوێ بگاتە هیچ تەگبیریکی قەناعەتەخس
 ھەرھەمووی پەفز دەکرد.

لە ناکاوا بیرۆکەیکە بۆھات: ئایا پەواپە ئەم سەرۆت
 و سامانەکی کە وەرگرتوو بۆ خۆی ھەلگریت، کاریکی
 ئابروومەندانە؟ یەکەمجار وەلامەکە "نەخیر" بوو.
 بپاریدا بەسەر ھەزاران و نەدارانیدا دا بەش بکات. ئەمە
 کاریکی قورسە، دەی کێشە نییە، کەل و پەل و شەمەکانی
 دەفرۆشیت و وەکو خەلکی دی مل بەکار و کاسبیووە دەنیت،
 وەکو ھەموو ئەوانەکی کە ژانیان بەکار دەست پێدەکەن. ئەم
 بپارە پیاوانە بەسویتی وەکو قامچی چەزی لێ ھەلدەستان.
 لە جیتی خۆی ھەستا، پۆیی ھەنیە نە بەجامی
 پەنجەرەکەو. پێشتر ھەزار بوو، دووبارە بۆ ھەزاری
 دەگەریتەو، بە ھەر حال، خۆ ھەزاری نایکوژیت. نیگای لە
 سەر ئەو گۆپە غازیەکی کە لە شەقامەکا دەسووتا
 گیرسایەو. ژنیکی دێرکەوتوو بەسەر شۆستەکا دەپۆیی،
 یەکسەر خاتوو روزمیلی ھاتەو بیر. دلی داخووپا، ھەموو
 ئاکامەکانی بپارە نەرتینیەکی خۆی ھاتە بەرچاو. ئیدی
 نابێ ئەم ژنە بخوازیت، دەبێ دەستبەرداری شادمانی بیت،
 دەستبەرداری ھەموو شتیک ببیت، ئایا دەتوانی دەستبەردار
 ببیت، بە تاییبەتی کە تازە بەلێتی بەو ئافرەتە داو؟ ئەو ژنە
 بۆیە پتی پازی بوو چونکە دەیزانی دەولەمەندە. باشە بە
 ھەزاریش پتی قاییل دەبیت، ئایا مافی ئەوێ ھەبە داوی
 ئەم قوربانیه لەم ژنە بکات و بە سەریا بیسەپینیت؟ باشە وا
 باشتر نییە، بە ئەمانەت سەرۆتەکا لای خۆی ھەلگریت و

پاشان به سهر هه ژاراندا دابه شی بکات؟ ههر هه موو خه م
وخولیا و ئاواته په نهانه کانی، له قولایی روحیا به گژ یه کدیدا
ده چوون و خو په رستی و خو ویستی له ژیر په رده ی
ئابرومه ندیدا ده شارده وه. ئیدی حیره تی یه که می شوینی بۆ
بیانو و هه نجه تانی زیره کانه چۆل کرد، پاشان وه دیار
که وته وه، دوا یی جاره کی دی سپردایه وه.

هاته وه و دانیشیت، بیرى له هه نجه تیکى بنجبرو
یه کلاکه ره وه ده کرده وه، بۆ بیانویه کی به هیز ده گه را، تا له
دوو دلپه کانی بخله سیت و قه ناعه ت به خودی خو ی بکات.
بیست چه لان ئه م پرسیاره ی له خو ی دووباره کرده وه: "
مادامیکى به وه قایل بووم که کورى ئه م پیاوه بم، ئایا
ئاسایی نییه به میراته که شی رازى بم؟ " به لام ئه م هه نجه ته
قه ناعه تبه خش نه بوو، نه یوانى قه ناعه ت به ناخودئاگایی ئه و
بکات که له بن لیوانه وه گوئی: " نا "

له ناکاوا ئه مه ی به بیرا هات: مادام من کورى ئه م پیاوه
نیم که وام ده زانی باوکمه، که واته هیچ شتیکی ئه وم چ له
ژیانیا و چ پاش مردنی پى نابریت، ئه م کاره نه ماقووله و
نه په وایه. ئه مه ده کاته دزی له براکه م.

به م بۆچوونه تازه یه ئاسووده بوو، بارى دهروونی
سووک بوو، ئاوړى لای په نجه ره که ی دایه وه. گوئی: به لئى،
پتویسته ده سته به رداری میراتى خانه واده که م بم،
ههره مووی بۆ پییر بیت، مادام کورى باوکى ئه و نیم، ئه مه
دروسته. ئایا له م حاله دا کارى دروست ئه وه نییه که
سهروه ت و سامانه که ی باوکم بۆخۆم هه لگرم؟

دوا ی ئه م ئیعتراف و قه راره ی که گوايه هیچ میراتیکى
رولاندی پى نابریت و بریارى داوه ده سته به رداری بن بۆ

پيیر، لهو پروانگه یه وه قه راری دا سهروه ته که ی ماریشال
بوخوی هه لگريت، چونکه نه گهر هه ردوو به شه ميراته که، چ
نه وه ی ماریشال و چ نه وه ی رولاند په فز بکات، ههنگی
دهبی سوال بکات.

پاش نه وه ی نه م کيشه ورده ی چاره سه ر کرد، که وته
بیرکردنه وه له پيیرو بوون ومانی وی له مالباته که دا. چونی
دوور بخاته وه؟ هه رچی سه ری هیتا و سه ری برد، نه یتوانی
چاره سه ریکی کرده یی وه دوزی، وه ختایه ک گوئی له دهنگی
که شتیه کی هه لمی بوو که خوی به به نده ره که دا ده کرد، وای
هات به خه یالا که وه لامیکی بو نازل بوو، هه ر به جله کانیه وه
له سه ر سیسه مه که ی پاکشا، تا پوژ بووه وه، به دهم
خه یالاته وه تلایه وه.

دهو روبه ری سه عات نو، له مال وه ده رکه وت تا بزانی
ناخو پروژه که ی هی نه وه یه جیبه جی بکريت یان نا، پاشان
دوای هاتن وچوونیکي زور، بو مالی که س وکاره که ی
گه پرایه وه، دایکی له ژووره که ی خویدا چاوه پروانی نه می
ده کرد. دایکی گوئی:

- نه گهر تو نه هاتبای، هه رگیز نه ده ویرام دابه زم.
دوای نه وه دهنگی رولاند له سه ر قالد رمه که وه به رز
بووه وه، هاواری ده کرد: - وادیاره نه مپو نان ناخوین!
که س وه لامی نه دایه وه، قیزاندی: - جوزفین، چ ده کن؟
دهنگی کاره که ره که له قولایی ژیرزه مینه که وه به رز
بووه وه:

- نه وه تام، قوربان.. چیته.
- نه دی خانمت له کوئییه؟
- خانم له سه ره وه یه.. ده گهل ناغای جان دایه.

ههنگی، بۆلەیهکی کرد، سەری بۆ نھۆمی سەرەوێ بەرز
کردهوێ و بانگی کرد: - لویز؟

خات رولاند، دەرگاکی بە ئاستەم کردەوێ بەرسفی
دایەوێ: - چییە؟ ھاوڕێم؟

- یانی نان نەخۆین.

- ئەوێتاین، ھاوڕێم، واھاتین.

خات رولاند دابەزی، جان دووی کەوت. رولاند کە
جانی بینی ھاواری کرد: - عەجایب، ئەمە تۆ لێزەیت! ھەروا
زوو لە مالاھەکی خۆت بێزار بوویت.

- نا، باوکە، ئەم بەیانێ ھەندێ قسەم لە گەل دایکەدا
ھەبوو.

جان، بە دەستی کراوێ چووێ پیشی، وەختایەک
پیرەمێرد باوکانە دەستی گوشتی، ھەستیکی غەریبی
چاوێ پوان نەکری، ئازای سەر و گەژ کرد، ھەستی
جیاپوونەوێ مالاوایی یەکجارەکی.

خات رولاند پرسى: - پێر نەھاتووەتەوێ؟

مێردەکی شانەکانی ھەلەکاند و گوتی:

- نا، بەلام قەیدی نییە، ھەموو جارێ دێر دەکەوێ، با
چاوێ پوانی ئەو نەکەین و ئێمە نانی خۆمان بخۆین.

خات رولاند، ئاوێ لای جانی دایەوێ و گوتی:

- کوڕم، بێر بێھێنە، ئەگەر کەس چاوێ پوانی نەکات
خەفەت دەخوا.

- بەلێ، دایکەگیان، ھەر ئێستا دەچمە دووی.

جان، بە پلێکانەکاندا سەرکەوت، بە نەفەس و نێتەتی
پیاویکی پەشوکاری ترساوێ کە بۆ شەر بڕوات،

سه ركهوت. كه له دهركاي دا، پيپر، وهلامى دايه وه:-
فهرموو.

جان وهژوور كهوت. پيپر، به سهر ميژه كهيا دانه وى
بووه وه وخه ريكى نووسيني شتيك بوو. جان گوتى: -
پوژباش.

ئيدى به جوړئ ته وځه يان دهگل يه كدى دا كرد وهكو
ئوه وى دوينئ هيج شتيك پووى نه دايتت.

- نايه يته خواره وه نان بخوږت؟

- به لام.. ها.. كارم زوره.

دهنگى پيپر دهله رزى و چاوه كانى ئه بله ق بوون. براكه وى
پرسى چى بكات.

- ئه وان له خواره وه چاوه پروانت دهكهن.

- ئاه! ئايا... ئايا دايكمان له خواره وه يه؟

- به لئ. ئه و به خوږى ناردمى به شويئندا.

- ئاه! كه واته.. داده به زم.

له بهر دهركاكه هه لوه سته يه كى كرد، ئه وسا به ره به ره
دهركاكه وى كرده وه. ډاك وبابى به رانځه به يه كدى له دهورى
ميژه كه دانيسه بوون.

يه كه مجار به يئنه وه وى چاو هه لبرئ، به يئنه وه وى چ
قسه يه ك بكات، له دايكى نزيك بووه وه، له جياتى ئه وه وى
وهكو جاران پوومه تى دايكى ماچ بكات، هه نيه وى ماچ كرد،
هه سته وى كرد دايكى ده مى دينتته پيشه وه، به لام هه سته به
ته ماسى ليوه كانى له سهر پوومه تى خوږى نه كرد، دلى به م
مجامه له پواله تيه داخوړپا و له دلى خوږيدا پرسى: "ئاخو
دواى ده رچوونى من چ بلين". جان به ميهره بانى ليكدا ليكدا
دهيگوت: "دايكه" و "دايكه گيان" و بايه خى پيډه داو خزمه تى

دهکرد و چای بۆ تېدهکرد. ئیدی پيیر تېگهیی که به دوو
قولی گریاون، به لام نهیتوانی بچیته بنج و بناوانی هزر
وبیری وان!

شاخو جان باوه‌پی وابوو که دایکی تاوانباره، براکه‌ی
که سیکي شه‌ره‌نگیزه، ئیدی سه‌رله‌نوئ هه‌موو ئه‌و ئیرادانه‌ی
که به خۆی دروستی کردبوون، ئه‌و نه‌ینییه نه‌نگینه‌ی که شفی
کردبوو، هیزشیان بۆ هینایه‌وه‌و ئه‌وکیان گرت، زاریان
به‌ست، زمانیان له‌ گو خست و نه‌یان هیشته هیهچ بلت.

ئیدی که‌لکه‌له‌یه‌کی تووندی هه‌لاتنی که‌وته سه‌ر،
که‌لکه‌له‌ی ئه‌وه‌ی که ئه‌م ماله‌ی چیتر به‌مالی خۆی
نه‌ده‌زانی، به‌جییلت، ئه‌م خه‌لکانه به‌جی ییلى که ته‌نیا
دایکی قرچوک به‌وانه‌وه‌ی ده‌به‌ست.

ویستی یه‌کسه‌ر هه‌ستی وېروات بۆ شوینیک، ئیدی
هه‌رشوینیک بیت. هه‌ستی کرد هه‌موو شتیک ته‌واو بوو،
کوژتایی هات و ناتوانی له‌ گه‌ل ئه‌واندا بمینتته‌وه، به‌بیته‌وه‌ی
له‌ ده‌ستی خۆیدا بئ ئه‌وان ئه‌زیه‌ت ده‌دات و ئه‌وانیش بۆ ئه‌م
مایه‌ی عه‌زاییکی بئ برانه‌وه‌ن، عه‌زاییک به‌رگه‌ی ناگریت.

جان قسه‌ی ده‌کرد، رولاندی ده‌دواند، بیته‌وه‌ی گوئی له
پای پيیر بیت، پئی وابوو له‌ نیاز و نه‌یه‌تی براکه‌ی حالێ بووه،
هه‌ر به‌ تونی ده‌نگیا په‌ی به‌نیاز و نه‌یه‌تی براکه‌ی بردووه.
جان گوئی:

- وادیاره ئه‌مه جوانترین که‌شتی ناو گه‌ له
که‌شته‌که‌یان ده‌بیت. باسی شه‌ش هه‌زار و پینج سه‌د به‌رمیل
ده‌که‌ن. مانگی داها‌توو ده‌ست به‌یه‌که‌م سه‌فه‌ری خۆی
ده‌کات.

رولاند، بەحەپەساوی کوتی: - ئاوا زوو! وام ویتا دەکرد،
 کە ئەم ھاوینە ناجوولیت.
 - زۆریان پەلەیه، دەیانەوی بەر لە پایز لە یەکەم
 سەفەری دەریایی خۆیان ببنەو.
 ئەم بەیانیه، سەریکی نووسینگەى کومپانیاکەم دا، قسەم
 دەگەل یەکیک لە ئەندامانی نووسینگەکەدا کرد.
 - ها! ها! کى بوو؟
 - ئاغای مارشاند، دۆستی دڵسۆزی سەرۆک و
 ئەنجومەنى کارگێڕییه.
 - عەجەب، چما دەیناسیت؟
 - بەلێ، ئیشیکى بچووکم پێى ھەبوو.
 - باشە دەتوانی ھەركاتى كەشتى "لورین" گەییە
 بەندەرەكە ولەنگەرى گرت، بمرگەییەنیتە كەشتى نیتوبراو؟
 - بیگومان، لەو ئەسانتر نییه!
 جان لە دوودل دەچوو، بۆ پستەیهك دەگەرپا،
 بیگەڕینیتەو سەر ئەسلى ئەو بابەتەى باسى دەکرد. دەستی
 بە قسان کردەو.
 - بە شیتوێهەکی گشتی، ژيانى ناو كەشتیەكە زۆر
 باشە، ئەو خەلكانى لەم پاپۆرە دەریا و ئەتلەسى برانەدا
 كار دەكەن، نیوێ سالاكە لە ھەردوو شارە جوانەكەى
 نیویورك و ھافەر و لە سەر عاردی بەسەر دەبن و
 نیوێكەى تری لە دەریا و لە گەل خەلكانى باشدا
 دەمینیتەو، دەتوانی ئاشنا و پۆشنای باش بدۆزیتەو
 بگریت و سوودیان لیتوێبگریت. تەسەور بکە كاپتنەكە
 دەتوانی تەنیا لە پاشەكەوتى خەلۆزا سالانە بیست و پینچ
 ھەزار فرانك و ھەندێجار زیاتریش بەدەست بێنێ.

رولان، به وای وږهوه، به شتویه کی باوږ نه کرده نیه وه
فیکه یه کی کیشا. جان دریژده ی دانی وگوتی:

- کاشیر و ژمیریاری که شتیه که، موچه که ی ده گاته
نزیکه ی ده هزار، دکتوری که شتیه که ته نیا له معاینه ی
جیگیرا، پینچ هزار ودرده گریټ، جگه له وه ی سوکته
وخواوردن وروناسکی و گهر مکه ره وه و هم مو
خز مه تگوزاریه کی دیکه شی بۆ دابین ده کریټ... و ئه مه به لای
که مه وه هاوتای ده هزار ده کاته وه که شتیکی زور باشه.

پییر، چاوانی هه لبرین، نیگای له نیگای براکه ی
هه له نگوت، یه کسه ر تیی گه یی، هه نگی دوا ی که میک دوودلی
پرسی:

- باشه، زه حمه ته، دکتوریټک له و پاږوږده کار ی
ده ست بکه ویت؟

- ئا و نا. ئه مه وه ستاوه ته سه ر هه ل و مه رج و
ناسیاوی و پشتیوانی.

بیده نگیه کی دوور ودریژ بالی به سه ردا کیشان، ئه وسا
دکتور له سه ری پوی یی: - "لورین" مانگی داهاتوو
ده رده چیت؟

- به لی، له حه وتی مانگی داهاتوودا.

هه ردووکیان بیده نگ بوون، پییر ده بیر ه وه چوو: ئه گه ر
وه کو دکتوریټک له م پاږوږده دابمه زری، زور چاکه، ئه مه
چاره سه ریکی باشه، پاشان، پاشان به رچاو ږوونیه کی لا
دروست ده بیټ که بزانی چی بکات، له وانه یه واز له
پاږوږه که بیټی، به لام خو پیتش ئه مه ده توانی بیټه وه ی داوی
هیچ شتیټک له خانه واده که ی بکات، نانی خو ی په یدا بکات و
منه تی که س هه لنه کریټ. پییری ناچار سه عاته که ی فروشت،

چونکه نهیده ویست دهست له دایکی پان بکاته وه! جگه له وه
هیچ پاره یه کی دی پښ نه بوو، ئیدی هیچ چار و مالیجه یه کی
نه بوو، جگه له وه ی نانی ئهم ماله بخوات، که لیتی بوو بوو به
دوزه خ و تیای نه ده حه وایه وه. زوری به لاهه زه حمهت بوو،
له جیگه یه کی غهیره ز جیگا که ی خوی و له ژیر میچیک
دیکه دا بخه ویت و خه وی لیکه ویت. ئه وسا به سووکه دوو
دلپیه که وه گوته: - نه گهر بمتوانیبا، له و پا پوره دا کاریکم
دهست بکه ویت له گه لیا ده پر ویشتم.

جان پرسى: - بۆ ناتوانیت؟

- چونکه من له "کۆمپانیای ئه تلنتی" دا که س
ناناسم.

رولاند، حه په سا، گوته: - ئه دی پرۆزه جوانه کانت چیان
به سه ر دیت؟

پیر، له بن لیوانه وه گوته:

- هه ندی پرۆژان هه ن پیاو ده بن له پیتناوی ئامانجین
باشتردا دهست به رداریان بیت و بیانکات به قوربانى، و پرای
ئه وهش ئه مه ی من گه ره کمه بیکه م، ته نیا هۆیه که بۆ
کۆکردنه وه ی چه ند هه زار فرانکیک، بۆ زامکردنی ئاینده.

رولاندی باوک، خیرا قه ناعه تی کرد و گوته:

- هه قی خۆیه تی، له زه رفی دوو سالدا ده توانی شه ش
حه وت هه زار فرانکیک پاشه که وت بکه ی، نه گهر به چاکى
به کارى بیتی، ئاسۆیه کی به رینتر له به رده متا ده کاته وه. لویز
تو چ ده لیتیت؟

لویز، به ده نگیکى نه وی و ئالۆز گوته: - پیتموایه
بیرکردنه وه که ی پیر، بیرکردنه وه یه کی دروسته.

رولاند هاواریکرد:

- من دەچم قسە لە گەل ئاغای بولان دا دەكەم، زۆر
باشی دەناسم، لە دادگای بازارگانیدا قازییە، خۆی بۆ کارین
كۆمپانیاکە تەرخان کردوو، ھەروەھا جەنابی "لوینان" ش
دەناسم، کە کەشتیان ساز دەکات، دۆستی گیانی بە گیانی
یەکیک لە نوێنەرەکانی سەرۆکە.

جان، لە براکە ی پرسی:

- دەتەوێ، ئەمڕۆ دەمی جەنابی ماریشاند تاقی
بکەمەو و بزائم بە نیاز ی چییە؟

- بەلێ، زۆریش مەمنوون دەبم.

پیر، پاش ئەوێ بۆ چەند ساتیک دەبیرەوێ چوو،
دوو بارە گوتی:

- ڕەنگە باشترین کار ئەوێ بێ نامە یەك بۆ
مامۆستاكانم لە كۆلیژی پزیشکی، کە زۆریان پزیز دەگرت
بنووسم، كۆمپانیاکە زۆرجار خەلکی ئاسایی ھەلدەبژیریت،
ئیدی نامە ی گەرم وگورپی مامۆستایانی وەکو: ماریوسیل،
فلاش، ریموسو، بوریکل، دەوریکێ ئەرینی دەبیت و لە ھەر
پالائەتیکێ گومانای زیاتر دەبخوات. ئەوێ دەبەسە
ماریشاندی برادەرت ئەم نامانە بخاتە بەردەستی
ئەنجومەنی کارگێری.

جان، ئەم پێشنیازە ی زۆر بەدل بوو و گوتی:-

بیرۆکە یەکی زۆر جوانە!

بە خۆشحالی و ئاسوودەییەوێ پێکەنی، دانیابوو لە
سەرکەوتنی پێکارە کە و بۆ ماوێ یەکی زۆر ئۆخزنی لە دل
ودەروون گەرا و، گوتی:- ئەمڕۆ نامە یان بۆ دەنیریت؟

- ھەر ئێستا، ھەنووکە دەست بە نووسینی دەکەم.

قاوێ ناخۆمەو، ئەعسابم تەواو نییە.

ئەوسا ھەستا و پۆی، ھەنگن جان ئاوپى لە دايكى
دايەو ھەگوتى:

- ئەدى تۆ دايكە، دەتەوئى چ بکەيت؟
- ھىچ.. نازانم.
- دەتەوئى لە گەل منا بىنى سەرى خاتوو روزمىلى
بدەين؟

- بەلام.. بەلى.. بەلى.
- دەزانى.. دەبنى ئەمرو بچم بۆلای.
- بەلى.. بەلى.. راستە.
رولاند، وىپراي ئەو ھى خۆى لەو قسەوباسانە
ھەلنەدەقورتاند کە لەبەردەميا دەکران، پرسى: - بۆچى
دەبىت؟

- چونکە بەلنىم دابوئى کە سەرى بدەم.
- ئاھ! زۆرچاکە. ئەمەيان شتىكى دیکەيە.
دەستى بە داگرتنەو ھى سەبیلەكەى کرد، دايک وکوپ بە
پليکانەکاندا سەرکەوتن تا شەپقەکانيان بىن.
کە کەوتنە پىگا، جان لىي پرسى: - دايکە دەتەوئى قۆلى
من بگريت؟

جاران قەت نەيدەھىشت دايكى قۆلى بگريت، وا
پاھاتبوون شان بەشانی يەكدى پىکەن. دايكى قايىل بوو و
قۆلى گرت. ماوہەک بە بىدەنگى رىيان کرد، ئەوسا جان بە
دايكى گوت: - تۆ پىت وایە پىير بەپاستى بىت؟
دايكى لەبن لىوانەو ھەگوتى: - داماوہ!
- بۆچى، داماوہ؟ لە پاپۆرى "لورىن" دا ھەرگىز
داماو نابى.

- نا.. من ئەو دەزانم، بەلام بىر لە زۆرشتى دى دەكەمەو.

سەرى دانەواندبوو، دەفیکریكى قوولەو چووبوو، پىن بە پىنى كۆپەكەى پىنى دەکرد، ئەوسا بە تۇنىكى غەرىب، وەكو كەسىك بىەوى پاشماوہى بىرىكى دوور ودریژی نەینى تەواو بکات، گوتى:

- كە ژيان شتىكى دزیوہ! كە جارى پرووى تىكرىت و خۆى جوان نواند، ئەوا وای بە حالى ئەو كەسەى رادەستى دەبىت، دەبى پاشان باجىكى گەورە بدات. جان، بە راویژىكى نەوى گوتى: - دایكە گيان، مەگە پزیوہ سەر ئەم باسە.

- شتى وا دەبى؟ من ھەمىشە بىرى لىدەكەمەو.

- قەینا، لە بىرت دەچىتەو.

خات رولاند، بىدەنگ بوو، ئەوسا بە كەسەرىكى قوولەو گوتى:

- ئاھ! چەند بەختەوەر دەبووم ئەگەر شووم بە پیاویكى دى بكردبايە!

زۆر پقى لە رولاند ھەستا، خەتای ھەموو ھەلەكانى خۆى، كلۆلى ونەگبەتەكانى خۆى خستە ئەستوى، دزیوى، گەوجیەتى و رەزا قورسى رولاند، خستى ئەستوى شەپزیوى ئەو، بىن شەخسىەتى ئەو، ئەوئەندە رەزا قورس و بىن شەخسىەت بوو، ناچار بوو ھەلى بخەلەتیت، يەكینك لە كۆپەكانى ھىوابراو بکات و ئەم ئیعترافە بە سوئ و ئازارە بۆ كۆپى دووہمى بکات. ئەو ئیعترافەى كە خویناوى جگەرى خواردەوہ، دلى زامدار كرد، دلى دایك. لە بن

لیوانه وه گوتی: - چەند کارەساتە کچیک شوو بە پیاویکی
وهکو میژدهکە ی من بکات.

جان، هیچ وهلامیکی نه دایه وه. بیری لهو کهسه
دهکرده وه که تا ئیستا وای دهزانی باوکیه تی، وادیار بوو
ئهو بیرە ئالۆزه ی که ماوهیه کی زۆر بوو دهرباره ی
شه پڕیوی و بی شه خسیه تی بابی، دهرباره ی تهوس
وتوانجه بهرده وامه کانی براکه ی و گوێ نه دانی خه لکی بهم
وته نانه ت قیزو بیژی کاره که ره کهش له م، هه بیوو، هه
هه موویان زه مینه یان بو روحی خو شکرد که ئیعترافه
نه نگینه که ی دایکی قه بوول بکات. که مترین باجی ئه و ره وشه
ئه مه بوو که کوپی پیاویکی دی بی، هیچ کار دانه وهیه کی
سه باره ت به و شو که ی دوینی نه بوو، نه هه لچوونی، نه رق
و کینه یی، نه تووره بوونیکی نه نواند که خات رولاند
بترسینیت، چونکه ده میک بوو له دلی خویا به و ئازاره وه
ده ت لایه وه که کوپی ئه م پیاوه خوین تال وگه مژه و
ساویکه یه بوو.

گه یینه مالی خاتوو روزمیلی. مالی له شه قامی سانت
ئه درس بوو، له قاتی سییه می ته لاریکی گه وره ی تایبه ت به
خویدا ئاکنجی بوو. په نجه ره کانی ده یانراونیه به نده ری
هافەر، سه رانسه ری به نده ره که دیار بوو.

وهختایه ک ژنه ی تاین، خات رولاندی بینێ که له
پیشه وه وه ژوور که وت، له جیاتی وهکو جاران ده ست بینێ
وته وقه ی ده گه لدا بکات، هه ردوو باسکی بو گرته وه و دهستی
له ملی وه ریتا، چونکه له دلی خویدا هوی هاتنه که ی
خه ملاند بوو.

موبيله وشته كانى ناو هۆله كه مه خمه لى بوون، هيشتا
 په رده يان به سه ره وه بوو، ديواره كان به كاغه زين
 په نگاو پهنگى گول گول، ديوارپوش كرابوون، چوار تابلوى
 هه لكؤلراو، كه ميړده كاپتنه كه ي كړى بوونى، به
 ديواره كانه وه هه لواسر ابوون، ئه م تابلويانه، چوار ديمه نى
 دهريايى پومانسياننه يان ده نواند، تابلوى يه كه م ژنه
 ماسيقتانكي نيشانده دا، كه له كه ناره كه دا وه ستابوو و
 دهسته سره كه ي ته كان دها و ئه و به له مه ي كه ميړده كه ي
 هه لگرتبوو، له هه تهر و ئاسوى چاوى ون بوو. له تابلوى
 دوو هدا هه مان ئافره ت له سهر كه ناره كه كه وتبووه
 سه رچؤكان و هه ردوو باسكى له سهر سينگى تيك
 ئالانده بوون، له دووره وه، له ژير ئاسمانى شين و پرشنگدارا،
 به سه ر دهريايه كى به پيل و شه پؤلانى ناواقيعيه وه، دهيروانيه
 به له مى ميړده كه ي كه خهريك بوو غرق ده بوو. دوو
 تابلؤكه ي دى دوو ديمه نى چوون يه كى ناو چينتيكى
 كؤمه لايه تى بالايان نيشانده دا، ئافره تيكى گهنجى زهرى
 پوخسار، هه ردوو ئانيشكى نابوونه سهر قه راخى
 كه شتیه كى گه وره ي ناو دهريايه ك وخه يالاوى و به چاوانى
 حه سره تبارى نمناكى پوندكانه وه دهيروانيه كه ناره كه كه
 زور دووركه وتبووه وه. ئاخو كى له دواى خوى به جى
 هيشتتبوو؟ تابلوى چواره م هه مان ئافره تى گهنج بوو، له
 سهر قه نه فه يه كى نزىك په نجه ريه كى كراوه دا كه دهيروانيه
 ئوقيانووسه كه، دانيشتبوو و بورابووه وه، نامه يه ك له
 دهستى بهر بوو بوو وه سهر فهرشه كه. كه واته مردبوو،
 حه يفى! ميوان، به شتوه يه كى گشتى بهو ديمه نانه خه مبار
 ده بوون، يه كسهر و بى هيج شهرح و شروقه يه ك، بى هيج

چەند وچوون و گەنگەشەيەك لىيان حالى دەبوون، بەزەبيان بەو دوورنە بەلەنگازەدا دەهاتەو، ئەگەرچى ھۆكارى خەمىنى ژنەكەى نىوان ئەو دووانەيان نەدەزانى. بەلام ھەر ئەو گونكى و ئالۆزىەش زەمىنەى بۆ خەياليان خوشدەکرد، پەنگە دەزگىرانەكەى لە دەست دابىت! ھەر چوار تابلۆكە، بالکيش بوون، ھەرکە ميوان وەژوور دەكەوت، يەكسەر نيگای دەچوو ھەر تابلۆكان، تابلۆى چى! ئەفسوونيان دەبوو، مەستى جوانيان دەبوو.

جان، لە بەر ئەو ھى زوو زوو دەهات، دەنا نەيدەتوانى چاويان لى بگوازىتەو، ھەميشە لە ھەر چوار گرتەكەى ئەو دوو ژنە رادەما، كە بە رادەيەك لىكدى دەچوون لە تۆ وايە خوشكن .

ھەست دەکرد، جۆرە پاكيەك لەو نيگارە پوونەو، كە لە شىئو ھى نەحتا وبە سەليقەى مودىرن دروستكرابوو ھەلدەقوليت وجۆرە گەورەيى وشكۆيەك بەموبيلە و كەلوپەلەكان دەبەخشيت.

قەنەفەكان، بەرىك وپىكى دانرابوون، ھەندىكيان لە پال ديوارەكان و ھەندىكى دىكەيان لە دەورى ميزە چكۆلەكەدا دانرابوون، پەردە سپىەكان زۆر پاك و خاوين و بەتەرتىب و بى ھىچ چرچ و لۆچىك ھەلواسرابوون، ئەو ھەندە ساف و راست ھاتبوونە خوارەو، كە لە دلى خۆدا ھەزەت دەکرد، كەمىك چرچيان تىبخەيت، زەپەيەك گەرد وتۆز بە زەنگە شووشەيەكەو نەبوو، سەعاتىكى زىركفت دانرابوو كە لە دوورەو لە كالەكىكى زەردى گەيىو دەچوو.

جووتە ژن، كە لە سەر كورسەكەكانى خۆيان
دانىشتبون، كەمىك خۆيان راستكردهوه و خات رولاند
پرسى: - ئەمۇ نەچووتە دەرى؟
- نەخىر، كەمىك ماندووم.

ئەوسا بەجۆرە مەتبەريەكەوه بۆ جان و دايكى، باسى
هەموو ئەو خۆشيانەى كرد كە لە سەيران و ماسىفانەكەدا،
بىنى بووى وگوتى:

- دەزانن من ئەم بەيانە رويانەكانى خۆم خوارد.
بەلەزەت بوون. ئەگەر حەزەتان لىبوو با سەيرانىكى دىكەى
وەكو ئەمە بكەين.

جان، قسەكەى پىتېرى وگوتى: - رات چىيە، پىش ئەوهى
سەيرانى دووهم بكەين، كۆتايى بە سەيرانى يەكەممان بىنين!
- چۆن؟ من پىموايە تەواو بووه، كۆتايى هاتووه.
- ئۆه! خانمەكەم. من لای خۆمەوه، لە تاويزەلانەكەى
سان جوان دا، نىچىرىكم گرت، دەمەوى بۆ مالى خۆمى
بگوازەوه.

ئىدى، بە دەم جۆرە نازفرۆشەكەوه، خۆى لە گىلى
داو، گوتى:

- تۆ؟ چىت گرت؟
- ژنىك! من و دايكم بۆ ئەوه هاتووين، لىت بېرسىن
كە ئاخۆ ئەم بەيانە راي خۆت نەگۆريوه.
- نەخىر، قوربان، من راي خۆم نەگۆريوه، من..
هەنگى جان، دەستى بۆ كردهوه، روزمىلى بەگەرم
وگۆرى و گورج دەستى لە نىو دەستى نا. جان پرسى: - لە
نزيكترين كاتدا، وانىيە؟
- هەركاتى دەتەوى.

- له زهرفی شه ش ههفته دا.
- نازانم، تو چ دهلیی خه سووی سبهینی؟
- خات رولاند، به دهم زه ردهیه کی که مینک ره شبینانه وه بهرسقی دایه وه:
- من، هیچ نالیم، هیچ پیتش نیازو بیرۆکه یه کم لانییه. سوپاست ده که م که به جان رازیت، چونکه تو زور به خته وه ری ده که یت.
- هه رچیمان له دهست بی له رای شادمانی خومان ده یکه ین دایکه گیان.
- خاتوو روزمیلی، بۆ یه که مجار عاتیفی هاته به رچاو، هه ستا و پر به هه ردوو باسکی باوه شی به خات رولاند کرد و وه کو مندا له هه میزی گرت، ئه م مجامه له و هاوسو زیه تازه یه، دلی نه خوشی ژنه ی به له نگازی هینایه جوش. نه یتوانی گوزارش له ههسته کانی بکات. ئه مه ی هه م به لاوه ناخوش و هه م به لاوه خوشبوو. ناخوش بوو که کوپه گه وره که ی له دهست دابوو، خوش بوو که کچیکی گه وره جیگا که ی بۆ پر کرد بووه وه.
- وه ختایه ک پوو به پوو له سه ر کورسیه کانیا ن پونیشتبون، دهستی یه کیان گرت، دهست له ناو دهست و به دهم زه رده خه نه وه به جورئ ته مه شای یه کدییا ن ده کرد، ده تگوت " جان " یان له بیر چوو ه.
- پاشان، باسی ئاماده کردنی ته داره کی زه ماوه نده که یان کرد. دوا ی ئه وه ی بریار له سه ر هه موو شتیک درا وریکخرا، روزمیلی له نا کاوا شتیک ی بچو کی وه بیر هاته وه وپرسی: - هه لبه ته راویژتان به جه نابی رولاند کردوه، وانیه؟

دایک و کور، هەردووکیان سوور بوونەو، دایکەکه بەرسفی دایەو: - ئۆه! نەخێر.

پاشان، کەوتە دوو دلی، هەستیکرد، وەلامەکە ی پنیوستی بە شەرحە، بۆیە لە سەری پۆی:

- ئیمە، هەموو شتیک بەبێ پرس و رای ئەو دەکەین. گرینگ ئەوەیە هەر قەراریکمان دا ئەوی لێناگادار دەکەینەو. خاتوو روزمیلی بزهیهکی بۆکرد و بە هیچ ئاوایهک مەندەهۆش نەبوو، ئیدی ئەمە ی بەلاو ئاسایی بوو و بە نیشانە ی ئەو ی زانی کە ئەم پیاو بەیەخی نییە. وەختایەک خات رولاند و کورەکە زقپینەو، خات رولاند بە دەم پینگاو گوتی: با بچین بۆ مالهکەت، دەمەوی ئیسراحتی بکەم.

خات رولاند، هەستی دەکرد، کەسێکە بێ پەنا و پاسار، بێ پشت و پشتیوان، چونکە لە مالهکە ی خۆیدا دەترسا.

بە دوو قۆلی خۆیان بە مالهکە ی جاندان کرد. هەرکە هەستی کرد دەرگاکی لە دواو داخرا، ئاه و ئۆخەیهکی قوولی هەلکێشا، وەکو ئەو ی داخستنی دەرگاکی، دلنایی بێ بەخشی بێت، لە بری ئەو ی وەکو بەتەما بوو ئیسراحت بکات، کەوتە کردنەو ی دەرگای دۆلاب و کۆمەدیهکان، تا لە جل و بەرگ و چەرچەف و دەسمال و گۆرەوییهکان دلتیا ببیتەو.

تەرتیبی شتەکانی گۆری، تا تەرتیبی وەدۆزی کە جوانتر بیتە بەرچاوی، بەرچاوی بەپێوەبەری مالهکە، وەختایەک شتەکانی بە دلی خۆی تەرتیب کرد، خاوی و شۆرت و کراسەکانی لە سەر مێزە چکۆلەکە ی خۆی دانا،

ئیدی شتهکانی به سی پیزی سهرهکی دانان، جل و بهرگی
ژیرهوه، چهچهفین مالهکه، پردهی سهر میزهکان، ئهوجا
کهمیک دوور کهوتهوه، تا تهمهشای ئاکامی کارهکهی بکات
و، گوتی: - جان، کوا وهره تهمهشا بکه بزانه ئه مه چهند
جوانه!

جان، ههستا، بۆ ئهوهی دلی دایکی خوشبکات، دلبنندی
خوی بهکارهکهی دهربرپی. دواي ئهوهی جان دانیشهوه،
خات رولاند له ناکاوا به ئهسپایی له کورسیهکهی نزیک
بووهوهو له پشتهوه گهردنی پامووسی، دهستیکی له ملی
وهریتا وبهحوالهوه به دهستهکهی دیکهی شتیکی دیکهی له
کاغهزیکی سپیهوه پینچراوی له سوپاکه نا. جان پرسى:-
ئه مه چییه؟

که خات رولاند بهرسفی نه دایهوه، یهکسهه تیگهیی.
فورمی چوارچیرهکهی ناسیهوه و گوتی: - کوا بیتنهی.

بهلام خات رولاند، وای نواند که گوپی لینهبووه. پرووی
بۆ لای دۆلاب وکومه دیه که وهرگیرا. جان ههستا، وینه کۆن
و به ئازارهکهی هه لگرت، به ناو مالهکه دا پۆیی تا له چاوی
میزهکهیدا ههلی بگریت، خستیه چهکمهجهی میزهکهیهوه و
دایخستهوه و به کلیل دوو بای پيدا دا. خات رولاند به
سهری قامکهکانی فرمیسکی چاوهکانی سپی، ئهوسا به
راویژیکی نیمچه له رزان گوتی:

- ههنووکه، چاوی دهگیرم تا بزانه کارهکهره تازهکه
موبهقهکهی تهرتیب کردووه یان نا، مادام وهدهرکهوتووه
دهتوانم تهمهشای هه موو شتهکان بکه م تا بزانه چۆن.

جه نابی مارشانده، نامه کانی، مامۆستانیان: ماروسل، ریموسو، فلاش و بوریکلی، پیشکەش به ئەنجوومەنی " کۆمپانیای ئەتەنتی " کرد، نامە ی چی! یە کپارچە مەدح و ستایشی دکتۆر پییر رولاندی قوتابی خۆیان بوو، جه نابی بولان، قازی دادگای بازرگان و جه نابی لوینانی کەشتی سازی نیتودار و جه نابی ماریفالی سەرۆکی شارەوانی ھافەر، کە دۆستی تایبەتی کاپتن بوسیر بوو، ھەر ھەموویان پشتیوانیان لە ناوھەرۆکی نامە ی مامۆستاکان کرد.

کۆمپانیای نافبری بە ریکەوت ھیشتا دکتۆری بۆ کەشتیە کە دانەمەزراندبوو. پییر شانسی ھەبوو، دوا ی چەند رۆژیک دامەزرا. بە یانیە ک، وختایە ک لە خۆگۆرپین بوو ھو، جو زفینی کارە کەر زەرفیککی دایکی کە فرمانی دامەزراندنە کە ی تیا بوو. ئەو ھەندە خۆشحال بوو، لە تۆوا یە کە سیککی مەحکووم بە ئیعدامە وحوکە کە یان بۆ سووک کردو ھو، کە بیر ی لە سەفەر، لە ژیا نی ئارامی ناو دەریای بە پیل و شەپۆلان، لە ژیا نی دەربە دەری و سەرگەردانی دە کردو ھو، ھەستی دە کرد، ئازارە کە ی دە داتە کزی و سووک دە بی...

ئەو ئیستا لە مالی بابیا کە سیکە نامۆ، بیدەنگ، سرک و بە گومان. لەو ساو ھ ی کە نەینییە دزیو ھە کە، قیزە و ھە کە، ئەو نەینییە ی کە بە برا کە یی گوتبوو، ھەستی دە کرد ھە مو پە یو ھەندییە کانی دە گەل مالبات و خانە وادە کە یندا پچراو ھ. پە شیمان بوو لەو ھ ی کە بە جانی گوتبوو. ھەستی دە کرد کە سیککی بیژراو، خراپ و قیزە و ھە کە، ھەرچە ھەندە ئەو خەبەرە کە مێک باری دەروونی سووک کرد. سەیری دایکی و

براكەى نەدەكرد. چاويان لە يەكدى دەدزىيەو. ھەميشە لە خۆى دەپرسى: " ئاخۆ دايكيان چى بە جان گوتوو؟ ئايا ئيعترافى كردوو ھەيان حاشا ودرۆ؟ ئەدى براكەم قەناعەتى بە چىيە؟ چ گومانىكى لە دايكيەتى؟ چ گومانىكى لە من ھەيە؟ " ئەم لەگەزەى بۆ ھەلنەھات، زۆر پەست بوو. ويپراى ئەمەش لە غيايى رولاندا، مەگەر بە دەگمەن دەنا قسەى دەگەل نەدەكردن. دەيويسست خۆى لە پرسىياران دوور بگريئت.

كە نامە و فرمانى دامەزراندنەكەى وەرگرت، ھەر ھەمان پۆژ پيشانى خانەوادەكەى دا. بابى كە كابرايەكى گەشبين بوو و بە ھەموو شتيك دلى خوئشەبوو لە چەپلەى دا. جان كە زۆرى پىنخۆش بوو، بە راويژىكى جدى گوتى:

- پر بەدل پيرۆزباييت لىدەكەم، چونكە من دەزانم ھەفركانى زۆرھەن كە ھەول بۆ ئەو كارە دەدەن، واديارە نامەى مامۆستاكانت، دەورى خويان ديتوو.

دايكى، سەرى ماچ كرد و لەبن لىوانەو گوتى:-- زۆر خوشحالم كە سەر كەوتيت.

دواى نانى نيوہرۆ چوو بۆ نووسىنگەى كۆمپانياكە، تا لە زۆرشت بپرسيت، پرسىيارى ناوى دكتورەكەى كەشتى بيكاردى كرد كە قەرار بوو سبەى دەر بچيت، تا پرسىيارى ھەموو ورد و درشتىكى ژيانە تازەكەى خۆى و ئەو زروفە تايبەتيەى لىبكات كە پوو بە پرووى دەبوو ھە.

دكتور بىرت، لە سەر كەنار بوو، پيپر چوو بۆلاى، لە ژوورىكى بچكۆلەى كەشتىكەدا، گەنجىكى موو زەردى ريشن كە لە براكەى دەچوو، پيشوازى كرد. ماوہيەكى زۆر قسەيان كرد. لە دوورەوہ گويى لە دەنگ و ھەرا و

ههنگامهیهکی زۆر بوو، کهل وپهل و شتومهک له پاپۆرکه بار دهکرا، ئیدی دهنگی کهل وپهلهکان دهگهل دهنگ و جوولهی پتی کریکارهکان و جوولهی سلینگ و پافیهکان که سهندوقانیان دهگواستهوهو بار دهکرد تیکهل دهبوون، ههروهها دهگهل شاورى سهر کریکاران و ههراو ههنگامهی راکێشان و کوکردنهوهی زنجیران ئهو سلینگه زه بهلاحانهی که کهشتیه زهلامهکهیان دهلهراندهوه تیکهل دهبوو.

پيیر، دواى ئهوهی هاوڕیکهی بهجێهێشت و کهوتهپێ، خهیمکی تازه دایگرت، وهکو ئهو مژ و دوومانهی له دهریاوه بهرز دهبیتهوه، تیی ئالا، لهوپهپری دنیاوه دههات. ئهم چهره تهمه جۆره نهینی و جنیویکی له تویی خزیدا ههلگرتبوو، له دیار و دهقهریکی شهپانی دووره دهستهوه دههات.

ههرگیز، له ههپهتسی کهسهرداری خۆشیا، بهم ئاوايه نهکهوتبووه گێژاوی ناومییدی یهوه وههستی بهم بن نهوايه نهکردبوو. دوا کول و کوڤانی پهوییهوه. هیچ شتیک به خانهوادهکهیهوهی نهدهبهستهوه.

هیشتا ئهوهی تاقی نهکردبووهوه که چۆن ههرجی سۆز و میهری ههیه له دلی خویی دهربینی، ئهوهی نهجهپاندهبوو وهختایهک سهگیکی وێل و سههرگهردان دهگرن، چۆن سهری دنیای لیدیتهوه یهک، ههنووکه ئازاره ئهخلاقیهکهی له کۆل بووبوووه، بهلکو وهکو ههپوانیکی بی لانه وکاشانهی لێهاتبوو، ههستی به سههرگهردانی و نیگههراکهی غهریزی دهکرد، هیچ ساپیتهیهک نهبوو پهناى بهریتى. ئیدی هیچ پهنایهک نهبوو له باران و با و باهۆز و هیزه شهپانهکانی دنیای بپاریزیت و دالدهی بدات.

وهختايهك پتي نايه سهر ئهم پاپوره، وهختايهك خوي بهم ژوره بچووكه دا كرد كه به سهر شه پولاته وه دهه ژي، ئيدي هاپوژا، ئه ويك كه به وه راهاتبوو هه ميشه له ناو جيگاي نهرم و ئاراما بنوويت هاپوژا، دژي ئه وه هاپوژا كه له ئيستا و هيوه ئيدي ئه و ئاراميه ي جارن نه ما.

جاران ههستي ده كرد چوار ديوار يكي بهتوي به ئه رزه وه به ند، ده ي پاراست، ههستي به ئاسووده ي جهسته له و شويته دا ده كرد، له خانويه كدا بوو كه بهرگه ي باي ده گرت، ئيدي ئيستا هه موو ئه و شتانه ي كه له و ماله گهرم و داخراوه دا خو شي ده ويست، ئه و ماله ي له هه موو شتيكي ده پاراست، گو رابوو به مه ترسي و ئازاريكي به رده وام. ئيدي ئه رزيك نه ما ههنگاوي به سه ردا بن، هه موو شتيك ده رياهه كي به پيل وشه پولاته، ده هاژيني و هه رچه كي بيته به ري قووتي ده دا. له هه ر چوار نكاليا بسته ئه رزيك شك نابات پياسه يه كي له سه ر بكات، غار بدات، خوي له كوچه و كولاته كانيا ون بكات، ئه وه ي هه يه ونيه، له وحه داريكي چه ند مه ترييه، تا وه كو زندانيهك له نيو زندانياني ديدا، راويچكه ي به سه ردا بكات. نه دار و درهخت، نه باخ و باغه، نه ريگا و بان و نه مالان هيجيان نه مان، ئه وه ي هه يه و نيه، هه ر ئاو و هه ورانه، به به رده وام، له په ستا و بي پسانه وه هه ست ده كات پاپوره كه له ژير پيدا دهه ژي، به تووندي ته كان ده دات. ده بي له پوژاني هه ستاني كه رداودا خوي به له مه پانه وه، به ده رگاكانه وه، خوي به قه راخ قه ره وي له باريكه كانه وه بگريت بو ئه وه ي نه كه ويت و غل نه بيته وه. له پوژه ئارامه كاندا كه گو يي له ده نگ و له ره ي ناخو شي په روانه ي پاپوره كه ده گرت، ههستي به وه

دهکرد پاپورهكه به بهردهوامی دهیږفینسې، پښاندنیکي
سیسته ماتیک که پقی پیاری هه لدهستانه... ئیدی خوی به
مه حکوومیکي کارین قورس دهاته بهرچاو، مه حکوومیکي
ئاوارة، سه رگه ردان و ته نیا، چونکه دایکی پادهستی گه مه و
پاواردنې پیاوړیک بوو بوو.

به خاوی و بیتا قه تی به ره و پیش پړوی، ترس
ودوودلیه کی ترسناکی له دلدا بوو، هه مان ترس و
ناوومیدی خه لکانی موهاجیر بوو.

له دلی خویدا، ههستی به هیچ پښکی بی بنه ما، له
خه لکی دی، لهو خه لکه نه ناسه ی که به بهرده میا ده پوښتن،
نه ده کرد، به لکو به پنجه وانه وه، خه زیکي خه مناک هانی ده دا
قسه بیان ده گه لدا بکات، پتیا بلیت: ده روات، فهره نسا
به جید بلیت. گوئی لیبگرن، دلخوشی بده نه وه.

له دلی خویدا نه وه ی به پیوستیه کی نه نگین ده زانی که
ده ست پان بکاته وه، شهرم و شهرمه زاریه، هه ست بکات که
یه کییک، خه فته بڼو پوښتنی نهو بخوات. بیر ی له
مارو فسکو، پیاوه پیره پولونیه که کرده وه، که تاقه که س بوو
که به جدی خوشی ده ویست و نه م به دل ههستی پیده کرد،
ئیدی بریاری دا یه کسه ر بولای بروات و بیدینیت. وه ختایه ک
خوی به دوو کانه که دا کرد، یاروی دهرمان ساز که خه ریک
بوو شتیکي له ده سکاونگیکي مه پرمه ر دا ده کوتا، به ئاسته م
راچله کی، ده سته ر دازی کاره که ی بوو. گوئی: - چیه
دیارنیت، که س ناتیني؟

پیر، بوی گتراهه وه که به زور شتانه وه، بی نه وه ی هیچ
یه کییک لهو شتانه ی پڼ بلې، خه ریک بوو. نه وسا دانیش ت و
پرسی: - ئی، کاروبارت له چیدایه، ده روات؟

- کاروبار باش نىيە، ناروات. ھەرقىيەكە لەۋەدا نىيە،
نەخۇشان ھەم كەمن و ھەم زۆر دەسكورت و يىنەوان. لەم
گەرەكە كرىكار نشىنەدا جگە لە دەرمانى ھەرزان بايى، ھىچ
دەرمانىكى دى نايەتە فرۆشتن، دكتورانش، دەرمانى
گرانبايى، ئەو جۆرە دەرمانانەى لە سەدا پىنچ سەد قازانچ
دەكەن بۇ نەخۇشان نانوسن.. كابرا كۆتايى بە قسەكانى
ھىنا وگوتى:

- ئەگەر ئەم بايە لەم كۈنەۋە بى، دەبى لە زەرفى سى
مانگى دىكەدا دووكانەكەم دابخەم، دكتورگيان، دەبى بكەومە
قۇندەرە بۇياغكرن.

پيىر، ھەستىكر، دلى دەگوشرەيت، لە ناكاۋا برىارى دا
قسەى خۆى بكات، بۇيە گوتى:

- ئۆھ! من.. من.. من ناتوانم يارمەتيت بدەم، لە
سەرەتاي مانگى داھاتوودا، دەپۆم، ھاقتەر بەجى دىلم.
ماروفسكو، ئەمەى زۆر لەبەر گران بوو، بە پادەيەك
لەبەرى گران بوو كە چاۋىلكەكەى داكەند وگوتى:- تۆ.. تۆ..
چىت گوت؟

- گوتم دەپۆم، ھاۋپنى دامام.

يارۆى پىرەمىز حابر مابوو، ھەستى دەكرد دوا ئومىدى
ھەرەسى ھىنا، لە ناكاۋا ھاۋوژا، بەپرووى ئەو كابرايەدا كە
خۇشى دەويست، متمانەى زۆرى پى ھەبوو، كەچى بەو
ئاسانە دەستبەردارى بوو، بە پرويا ھەلشاخى،
بەدەمەلالكىۋە گوتى:- قايىلە تۆش خيانەتم لىتاكەيت؟

پيىر، بە پادەيەك بەزەيى پىيدا ھاتەۋە ھەزى دەكرد
دەست لە مىلى بكات، گوتى:

- من خيانەتم لىنە كىردۈۋىت، لىترە ئىش و كارم دەست
ناكەۋى، ئىدى بە دىكتۇرى دەگەل يەككىك لە پاپۇرەكانى
ئوقيانۋوسى ئەتلەنتى دا دەپۇم.
- ئۆه! كاكە پىير! خۇتۇ بەللىنت دابوۋمى كە يارمەتىم
بدەيت!

- چارچىيە! دەبى فرىاي خۇ بىكەۋم، ژيانى خۇم دابىن
بىكەم. تاقە پولىك لە داراي دىيادا شك نابەم.
ماروفسكو، دوۋپاتى كىردەۋە:

- ئەمە خراپە، كارىكى زۇر خراپىت كىردۈۋە. ئىدى ھىچ
چارىكم نىيە، دەبى لە برسانا بىرم. ئىدى ئەۋە ئاكام و
ئاقىيەتم دەبى، ئەمە زۇر خراپە. تۇ دەستبەردارى
پىرەمىرىك دەبىت كە دۋاي تۇ كەۋتۈۋە، ھەموۋ ئۈمىدىكى
بە تۋىيە، بە راستى ئەمە كارىكى خراپە.

پىير وىستى بۇى پوۋن بىكاتەۋە، دلىيى بىكات، بە
ھەنچەت و بەلگەى درۋستەۋە بۇى بىسەلمىنىت، جگە لەۋ
كارەى كىردۈۋىيەتى ھىچ چارىكى دىكەى نەبۈۋە. يارۋى
پولۋنى خۇشياگ، كۈبى لەۋ ھەنچەتەنە گىرت، ئەمەى
بەجۇرە پاكىردن و ھەلانتىك دەزانى، بۇيە قىسەكەى پىپىرى و
بەدەم ئاماژە كىردەۋە بۇ بۈيەرە پامىيارىيەكان گۈتى:

- تۇش ۋەكو ھەر فەرەنسىيەكى دىكە وايت، ئىۋە
بەللىنەكانتەن نابەنەسەر.

ھەنگى پىير، بەبىزارىيەۋە ھەستا، بەجۇرە فرناخىەكەۋە
گۈتى:

- تۇ كابىرايەكى زالمى بابە ماروفسكو. ھەلبەتە لە
خۇپايى ئەم كارەم نە كىردۈۋە، بىگومان سەدەم و ئەنگىزەى

خۆی ھەيە، تۆ پتووستە ئەمە بزانیت. بەھیڤی دیدار.
ئومیدەوارم ئاقلانەتر بیر بکەیتەو.

لە دووکانەکە وەدەرکەوت، لە دلی خۆیدا دەیگوت: "کەواتە کەس نییە، دلسۆزانە خەفەتم بۆ بخوات" لە میتشکی خۆیدا بیرى لە ھەموو ئەو کەسانە کردەو ھە دەیناسین و ناسیاوی دەگەلیاندا ھەبوو، لە ناو ھەموو ئەو سیمایانەدا کە لە یادگەیدا کەلەکە بووبوون، سیمای ئەو کیزەى ھاتەو ھەرزەین کە لە قاوھخانەکەدا کاری دەکرد و گومانی ئەمى سەبارەت بە دایکى، ھارووزاندبوو. دوو دل بوو لەوھى بچیت بۆلای، لە دلی خۆیدا جۆرە رقیکی خۆرپسکی لى ھەلگرتبوو، ئەوسا لە ناکاوا بەخۆی گوت: "وێرای ھەموو شتیکی ھەق بەو بوو" ملی رێگای گرت و بۆلای ئەو پۆی.

قاوھخانەکە بەرپکەوت لە خەلکا جمەى دەھات، پەربوو لە خەلکێن جگەرەکیش. ئەمانە تیکەلەیکە بوون لە بورژوايان و کریکاران، ئەمەرق پۆزی پشوو بوو، ھاواریان دەکرد، پتدەکەنین، بانگیان دەکرد. خاوەن کارەکە بەخۆیشى بە مشتەرییەکان رادەگەیی، لەم میزەو ھە بۆ ئەو میز رایدەکرد، بوتلە بیرە بەتالەکانى کۆدەکردەو ھە بەپەری دەى ھینانەو.

وختایەک پەیر، لە نزیکى بارەکەو ھە شوینیکی دۆزییەو، چاوھەوانى کرد بە ئومیدی ئەوھى کارگەرە ژنەکە بیبینیت و بیناسیتەو. بەلام ژنەى تاین، دووجاران بە بەردەمیا بورى بیئەوھى تیچاویکی تیتکات. بە سووکە لەنجەیکە جوان رپی دەکرد، لاقەکانى، لە ژیر تەنوورەکەیەو، مشک ئاسا دەجولان. کار گەییە ئەوھى کە پەیر، بە پارچە دراویک لە میزەکەى دا، ژنەى تاین ئاوپى دایەو ھە وگوتى: "ئەمرت بە چییە قوربان؟"

ژنه‌ی تاین ته‌مه‌شای پییری نه‌کرد، بیرى له‌لای حیسابى
ئه‌و مه‌شرووبانه بوو که بۆ مشته‌رییه‌کانى دانابوون. پییر
گوتى: - ئه‌مه چیه؟ خه‌لکى به‌م ئاوايه سلاو له‌ دۆستانى خۆ
ده‌که‌ن؟

چاوانى تیبیرى، به‌ راویژیکى له‌زگین گوتى:
- ئاه! ئه‌مه تۆى. حالت چۆنه. ئه‌م‌رۆ ده‌رفه‌تم نیه‌.
بیره‌ت ده‌وئ؟

- به‌لئ، پیکیک بییره.
وه‌ختایه‌ک، پیکه‌ بییره‌که‌ی بۆ هینا، پییر گوتى:
- هاتووم خاترخوازیت لیکه‌م، ده‌رۆم، کۆچ ده‌که‌م.
ژنه‌ی تاین، به‌ خه‌مساردیه‌وه به‌رسفى دایه‌وه: - ئه‌ها، بۆ
کۆی ده‌رۆیت؟

- بۆ ئه‌مریکا.
- ده‌لئین ولاتیکی جوانه.
هیچی تر نه‌گوترا. به‌راستى که‌ره که‌ له‌م پۆژده‌ا و له‌م
قاوه‌خانه قه‌وغایه‌دا ده‌یدواند!

پییر، به‌ره‌و ده‌ریاکه وه‌پیکه‌وت، وه‌ختایه‌ک گه‌یه‌یه
شۆسته و له‌نگه‌رگایه لاوه‌کییه‌که، که‌شتیى مروارى بینى که
خۆی به‌ به‌نده‌ره‌که‌دا ده‌کرد و باوکی و کاپتن بوسیری
به‌سه‌ره‌وه بوو. باباگرى ده‌ریاوان سه‌ولئ لیده‌دا و، دوو
پیاوه‌که‌ی دى له‌ دواوه دانیشتیبوون، شاد و به‌که‌یف،
سه‌بیلیان ده‌کیشا. دکتۆر که‌ بینیانى تیده‌په‌رین، له‌ دلئى
خۆیدا گوتى: " که‌ خه‌لکى سائەقل خۆش ده‌ژین! "

له‌ سه‌ر کورسییه‌کی دیار دیواری شه‌پۆلگیره‌که
دانیشت، ده‌یویست حه‌یوان ئاسا بخه‌وئ. ده‌مه‌و ئیوارئ که

بۇ مال گەپايەو، دايىكى بىئەو، زاتى ئەو، بىكات چاوى لە
چاوان بېرىت گوتى:

- تۇ زۇرشت بۇ ئەم سەفەرە پىويستە، من تيا ماوم،
هەندى جىل بەرگى ژىرەو، بۇ پاسپاردويت، بۇ مەسەلەى
جىل وبەرگىش سەرى بەرگى دروۋەكەم دا، هېچ شىتىكى تىرت
پىويستە كە من لە بىرم نەبىت؟

لەزگى بوو دەم ھەلەننى و بلىت: "نا، هېچ شىتىكىم پىويست
نىيە" بەلام زوۋ قسەكەى گىپايەو، ھەستى كىرد كە
پىويستە بە ئەدەبەو، بە راۋىژىكى زۇر نەرم قەبوۋلى
بىكات، ۋەلامى دايەو: - جارى نازانم، دواى پىرسىيار لە
كۇمپانىياكە دەكەم.

پىرسىيارى كىرد، لىستىكىان بە شتە زەرۋورەكان بۇكىرد.
دايىكى بۇ يەكەمجار بە دەم ۋەرگىرتنى لىستەكەو، لە دەستى،
تەمەشاي كىرد، گوزارشىتىكى زۇر زەلىلانەى لە قولايى
چاۋەكانىيا بەدى دەكىرد، گوزارشىتىكى زۇر شىرىن، زۇر
خەمىن، پىر پارانەو، گوزارشىتى سەگىكى بىچارەى لىندراۋ
كە داۋاي ئەمان بىكات.

بۇ سەبەى كاتى لە مال ۋەدەردەكەوت، پىوۋ بەپىوۋى
دايىكى بوۋەو، كە لە سەر قالدەرمەكان چاۋەپوانى دەكىرد،
دايىكى بە دەنگىكى نەوى كە بە ئاستەم دەبىستىرا، لەبن
لىۋانەو، گوتى:

- ناتەۋى يارمەتەت بىدەم و لەگەلتا بىم تا لەسەر
پاپۇرەكە دەگىرسىتەو؟

- نا، سوپاس، ھەموو شىتىك تەۋابوۋ.
دايىكى لەبن لىۋانەو، گوتى: - زۇر خەزەكەم ژوۋپە
بىچكۆلەكەت بىدىنم.

- پټويست ناکات، هم زور ناشيرينه و هم زور
بچوکه.

پير، به لایا پټ بوو. دايکی زور هیلک وماندوو،
پهنگزهرد و مردهلوخ، پشټی به دیواره که وه دابوو.
له کاتی نانخواردنی ئیواریندا، رولاند که له یه کهم پوژی
گهیشټنی که شټیه که وه سهردانی لورینی کردبوو، جگه له
باسی ئه م که شټیه جوانه، باسی هیچی دیکه ی نه کرد، سهری
له وه سورمايوو که ژنه که ی هیچ شټیکی له مهر که شټیه که
نه ده پرسى، ئه و که شټیه ی که کوپه که ی به زووترین کات
له گه لیا ده پوځی.

پير، له و چند پوژهی دوايیدا، به هیچ جوړی له گه ل
مالباته که یا نه مایه وه. ئه عسابی ته واو نه بوو، زوو هه لده چوو،
زور تووپه و تړو بوو، قسه کانی ئه وهنده زبر و په ق و
ناخوښ بوون، ده تگوت قامچیه و به سهر وگوښلاکی
هه موویاندا ده درئ. به لام له ناکاوا که میک پټش
سهره که ی، ته واو گوږا، دایه نه رمکیشی، به ده م ماچکردنی
داک و باوکییه وه و پټش ئه وه ی بپروات له ناو که شټیه که دا
بخه وئ، بوی که مجار گوتی:

- سبهینی دین، له سهر که شټیه که دوعاخوازیم
لټیکه ن؟

رولاند هاواریکرد: - هه لبه ته، ئه دی مه عنای چی، وانیه
لویز؟

لویز، به ده نگ و پاووژنکی زور نه وی گوتی: - هه لبه ته،
بنگومان.

پير، له سهری پوځی و گوتی:

- که شتی که له سهعات یازدهی ته واودا دهرده چیت.
دهبی له سهعات نو و نیوا له ویتدهر ئاماده بین.

بابی هاواریکرد:

- زورچاکه، ئیمه زور زوو ده پین، به سواری
مرواری ده پین، له لهنگه رگا لاوه کیسه که دا چاوه پروان
ده کهین، تا که تو له بنده ره که ده رچوویت، بوجاری دووهم
بتبینینه وه. واباش نییه لویز؟
- به ئی، بیگومان.

رولاند، له سهاری پویی وگوتی:

- ئیدی بهو شتی وه له نیو قهره بالغی ئاپو پای
خه لکه که دا، که عاده تن له کاتی ده رچوونی پاپو پانی
ئه تله نیتدا له لهنگه رگای به بنده ره که دا که له که ده بین، و نمان
ناکهیت و لیت ون نابین.. ئه وه بنده قهره بالغ ده بی، کهس لهو
قهره بالغیه دا کهس وکاری خوی نادوزیته وه. ده ئی چی؟
- هه لبه ته، ئه مه باشه، پازیم.

دوای یهک سهعات، له سهر قهره ویله باریکه کهی خوی،
قهره ویله ته سک و تروسکی ده ریاوانان، دریت و باریک
عهینی تابووت، لیتی پالکه وت. ماوه یهکی زور بهو دهقه وه
مایه وه، چاوه کانی کرابوونه وه، بیرری لهو شتانه ده کرده وه
که له ژیا نی پوو یان دابوو، به تاییه تی ئه و باره ده روونییه ی
له م دوو مانگهی دوا ییدا به سهاری هاتبوو.

زور ماندوو بوو، ئه وه بنده خوی و خه لکی ئازار دابوو
وهکو چه قوی کولی لیت هاتبوو، وای لیت هاتبوو زاتی نه ده کرد
کهس توور په بکات.

ئیدی له بهر هر هویه ک بوو، ده سته ردار ی هه لچوون و
توور په بوونه کهی بوو، که وهکو ژیا نی بروات. له شه ر، له

هیزش و پهلامار، له بق و بوغز، بیزار و بیثاقهت بوو، توانای
 نه و شتانهی نه‌ما. هه‌ولی دا دلی خوی به‌فهراموښی و له‌بیر
 بردنه‌وه به‌نج بکات، وه‌کو چوڼ ئینسان خه‌وی لیده‌که‌ویت.
 به‌ ئاسته‌م گوښی له‌ هه‌را وه‌نگامه‌ی تازه‌ی که‌شتیه‌که‌ بوو،
 هه‌را و زه‌نایه‌کی سووک، که‌ به‌ ئاسته‌م هه‌ستی پی‌ده‌کړا،
 هه‌را و هه‌نگامه‌ سووکه‌که‌ ئاویت‌ه‌ی ئارامی شه‌وی
 به‌نده‌ره‌که‌ بوو. هه‌ستی به‌ ئازاریک ده‌کرد، وه‌کو ئازاری
 نه‌و بریندارانه‌ بوو که‌ برینه‌کانیان خه‌ریکه‌ ساپیژ ده‌بیت.

خه‌ویکی قوولی لیکه‌وت، له‌ جم و جولی ده‌ریاوانه‌کان
 خه‌به‌ری بووه‌وه. پوژه‌لات، قیتاره‌که‌ گه‌یبه‌ ویستگه‌ی
 به‌نده‌ره‌که‌. پټیوارانی پارسی ه‌ینابوو. هه‌نگی له‌ نیو
 ئاپوړای خه‌لکه‌ مژوول و نیگه‌رانه‌که‌دا ون بوو، نه‌و خه‌لکه‌ی
 له‌ ژووره‌کانی خویان ده‌گه‌ران، یه‌ک‌دییان بانگ ده‌کرد،
 پرسیاریان ده‌کرد، به‌ شتوه‌یه‌کی په‌وته‌نی وه‌لامی یه‌ک‌تریان
 ده‌دایه‌وه، هه‌موو ترسی، سه‌ره‌تا و ده‌ستپیکي سه‌فهریان
 پیوه‌ دیاربوو. دوا‌ی نه‌وه‌ی سا‌لوی له‌ کاپته‌که‌ کرد و
 ته‌وقه‌ی ده‌گه‌ل براده‌ره‌که‌یدا، نوینه‌ری به‌نده‌ره‌که‌ کرد، خوی
 به‌ه‌وله‌که‌دا کرد، که‌ چند ئینگلیزیک له‌ گوشه‌ و که‌ناره‌کاندا
 نووستبوون.

دیواری ه‌وله‌که‌ له‌مه‌رپه‌ری سپی بوو، هیلیکی باریکی
 زیرین به‌ هه‌ر چوار ده‌وریا کیشرا‌بوو، له‌ قولای
 ئاوینه‌یه‌که‌دا، په‌نگی ده‌دایه‌وه، مینه‌ دريژه‌کانی که‌وتبوونه
 نیوان دوو ریز کورسی خولاوه‌وه که‌ به‌ مه‌خمه‌لیکی سوور
 داپوشرابوون. نه‌م ه‌وله‌ی که‌ به‌سه‌ر ئاوه‌وه ده‌گه‌را، جوان
 بوو، هه‌موو ده‌وله‌مه‌ندانی کیشوهره‌ جیاوازه‌کانی دنیا
 پیکه‌وه‌ لی‌ره‌دا نانیان ده‌خوارد. خوشیه‌که‌ی، وه‌کوخوښی

ئوتىلە گەرە و شانق و شوينە گىشتىەكان بوو. ئەو خۇشىيە
 بەھەببەتەى كە چاوى مليونىرانى تىز دەکرد.
 دىكتور، پۇيى، تا سەرىكى ئەو بەشەى كەشتىەكە بدات
 كە تايبەت بوو بە پىيوارانى نمرە دوو، وەختايەك بىرى
 كەوتەوہ كە دوينى ئىوارە، حەشامەتىك خۇيان بە
 كەشتىەكەدا كەرد، چووە خوارەوہ، بۇنىكى تىز وناخۇش،
 بۇنى خەلكانى ھەزار و چلكن و پلكن، بۇنى گوشتى پرووت،
 كە زۆر لە بۇنى كولكە وخورى حەيوانات ناخۇشتر بوو،
 لووتى كزاندهوہ. پىير، لە كەلتىنىكى خوارەوہ، كەلتىنىكى
 تارىك و نزم، وەكو پارەوى كانە خەلوز سەدان پىاو وژنى
 بىنى كە لە سەر ئەرزەكە پاكشابوون. دەم وچاوەكانى
 جىانەدەكردەوہ. بەلام بە شىوہىەكى تەم ومژاوى حەشاماتە
 پىس و شىپۇشەكەى دەبىنى. ئەو حەشىمەتە كلۇلەى كە
 ژيان دای پلۇسى بوون، شەكەت و ماندوو، چەوساوە و
 پلىشاوہ، ژنە مردەلۇخ و مندالە لەپ ولاوازەكانيان بەگەل خۇ
 دابوو، پرويان دەكردە شوينىكى نادىار بەو ئومىدەى
 لەويندەر لە برسا نەمرن. دىكتور لە كاتىكا بىرى لە كار
 وژيانى پابردووى ئەو ھەزارانە، لە كارە بەفىرۇ
 چووەكانيان، لە ھەولە نەزۇكەكانيان، لە كۇششە بىھودە و
 دووبارەكانيان دەكردەوہ، بىرى لەو رەنجە بىھورىان
 دەكردەوہ كە دەياندا و ئەوجاش دەپۇيشتن تا سەر لە نوئ
 دەست پىتكەنەوہ، دەپۇيشتن، بىئەوہى بە خۇشيان بزائن بۇ
 كوئ، بە دەم ئەو بىرانەوہ، ئارەزووى ئەوہى لا پەيدا بوو
 كە ھاواريان بەسەردا بكات: "جارى خۇتان وژن و
 مندالەكانتان برۇن خۇتان بە ئاو بشۇن." دلى بە حاليان

سووتا، نهیده توانی ته مه شای دیمه نه کان بکات، بۆیه پشتی
تینکردن و پۆیی.

بابی وداکی و براکهی و خاتوو روزمیلی له ژووره
چکوله کهیدا چاوه پوانیان دهکرد. پیتی گوتن: - هیشتا زۆر
زووه.

خات رولاند، به دهنگیکی لهرزۆک بهرسفی دایه وه:
- بهلێ، ویستمان بریک زیاتر له لات بمینینه وه و پتر
بت بتبینن. پییر ته مه شای کرد، خات رولاند وهکو ئه وهی
تازیه بار بێ جلکی رهشی له بهر بوو، له ناکاوا قژه کهی، که
تا مانگی رابردووش ماش و برنج بوو، بهدی کرد که
هه نووکه به ته واوی سهی بوو بوو. چووه سه
قه ره ویله کهی، زۆری پیناخۆش بوو که ئه م چوار که سه له
ژووره بچووکه کهیدا دانیشن. له ده رگا که وه که کرابووه وه،
خه لکانیکی زۆر ده بینران، ده تگوت پێیوارانی پۆژانی
جه ژنن، چونکه دۆست و بناژویانی، ئه وانهی سه فه ریان
ده کرد، به ناو که شتییه گه وه که دا بلوو بوو بوونه وه. ئیدی به
ناو راپه وه کان، به ناو هۆله کان و به هه موو شوینیکا
ده سووپانه وه. هه ر خه لک بوون سه ریان ده کیشایه ناو
ژووره که، له ده ری را. ده نگان ده هاتنه گۆی: "ئه مه ژووری
دکتۆره ". هه نگێ پییر ده رگا کهی پێوه دا. به لام که
هه ستیکرد ده گه ل که س وکاره کهیدا هه پسه، هه زی کرد
ده رگا که بکاته وه، چونکه له ره له ری که شتییه که ییزار
وییده نگێ کرد بوون. خاتوو روزمیلی، ویستی بیده نگیه که
بشکینن، گوتی: - ئه م په نجه ره چکۆلانه به حال هه وایان لی
دیته ژووره وه.

پییر بهرسفی دایه وه: - ئه مه ده لاقه یه.

ئاماژەى بۇ ئەستورىيەكەى كرد تا شووشەكە بەرگەى
ھەر بەرگەوتنىكى تۈوند بگرىت، ئەوسا بە دوور ودرىژى
باسى چۈنىتەى داخستەكەى كرد. رولاندش پرسى:
- لىزە دەرمانخانەت ھەيە؟

دكتور، سەندوقىكى كردهو، رىزىك شووشەى نىشاندا،
سەرو پارچە كاغەزى سىپى چوارگوشەيان پىنۈە لكابوو كە
بە لاتىنى ناوى دەرمانەكانيان لىنووسىرابوو. يەكىك لە
شووشەكانى دەرھىتا تا تايبەتمەندى دەرمانەكەى ناوى
بخوئىتتەو، ئەوسا شووشەى دووھم و پاشان شووشەى
سىيەمى دەست دايە و، ئىدى محازەرەيەكى دوور ودرىژى
دەربارەى كارىگەرەى مالىجەيەكانيان دا، وادىاربوو، ئەوانەى
دەوروپەرى زۆر بە جدى گويىيان لىدەگرت. رولاند بەدەم
سەر لەقاندەنەو گوتى:- ئەمە چەند بە سوودە!

بەئەسپايى لە دەرگا درا، پىير گوتى:- فەرموو.
كاپتن بوسىر وەژووركەوت، دەستى گوشى و گوتى:
- بۆيە درەنگ ھاتم، تا كۆبۈونەو و مەجلىسە
خىزانىيەكەتان لى تىكەنەدەم.

ناچار، ئەويش لەسەر قەرەوئلەكە پۇنىشت، سەرلەنوئى
بىندەنگى بالى بەسەردا كىشان. بەلام كاپتن لە ناكاوا گوينى
ھەلخست، لەو دىو لەمپەرەكەو، دەستورىكى ھاتەگوئى،
گوتى:

- وەختى پۇشىستىنمان ھاتوۋە. ئەگەر بمانەوئى بە
مروارى برۆين و لەوسەرى بەندەرەكە چاۋەرۋان بگەين و
بەسەر دەرياۋە دوغاخوازىت لىكەين دەينى برۆين.
بابە رولاند ئەوھى زۆر پىخۆش بوو، بە تايبەتەى كە
ھەزى دەكرد سەرنجى پىيوارەكانى كەشتى لورىن

پاکیشیت، بۆیه بلەز ھەستا و گوتی: - دەی بە دوعا کۆرپەکم.

ئەم لاو ئەولای پییری پامووسی و ئەوسا دەرگاکی کردەوہ. خات رولاند لەجیتی خۆی نەجولا، چاوی داخستبوو، پەنگی زەرد ھەلگەپابوو. میژدەکە ی باسکی گرت و گوتی: - دەی، با لەزیکەین، زۆر درەنگە ھا.

خات رولاند ھەستا، بەرەولای کۆرپەکە ی چوو، پوومەتە سپیە مۆم ئاساکانی، یەک لە دوا ی یەک لێ بردە پیشەوہ، بێئەوہ ی ھیچ قسە یەک بکات ھەردوو پوومەتی (دایکی) ماچ کرد. ئەوسا تەوقە ی دەگەل خاتوو روزمیلی و براکەیدا کرد و لێی پرسى: - کە ی زەماوئەدەکە ت دەکە ی؟

- جار ی بە تەواوئەتی نازانم. دەیخەینە ئەو کاتە ی کە تۆ دینیئەوہ.

ئەنجام ھەموویان لە ژوورەکە وەدەرکەوتن و سەرکەوتنە سەر ئەو پردە ی کە لە خەلکی و کۆلەبەر و دەریاواناندا جەمە ی دەھات.

ھەلەم، لە ژێر پاپۆرە زەبەلاحەکەوہ، کە دەتگوت لەوہستان بیزار و بیتاقەت بووہ، بەرز بووہوہ.

رولاند، کە ھەمیشە پەلەپەلی بوو، گوتی: - بە دوعا. پییر، کە لە قەراخ یەکیک لەو لەوہ دارانە ی لە نێوان شۆستەکە و لورین دا پایەل کرابوو وەستا بوو، گوتی: - بە دوعا.

سەر لەنوێ تەوقە ی دەگەل ھەموویاندا کردەوہ. مالباتەکە ی دوور کەوتنەوہ، باوکیان ھاواریدەکرد: - خێرا، خێرا، خۆ بگە یەنتە گالیسکەکە!

گالیسکه یه ک چاوه پروانی ده کړدن، تا بیانگه یه نیته
پیشه وهی به ندهره که که باباگری که شتی مرواری ئاماده
کړد بوو تا به ناو ده ریا بکه ون. دنیا کړوکپ، سرویه که
نده هات، پوژیکي وشک و ئارامی پاییز بوو، ده ریا مهنګ و
سارد و پته و وه کو پولا ده هاته به رچاو.

جان، دهستی دایه سه ولئیک، ده ریا وانه که ش دهستی دایه
سه وله که ی دی و دهستیان به سه ول لیدان کړد. ئاپوړایه کی
بی شومار، جه ماوه ریکي شپړزه و پر هه را وزه نا و غلبه
غلب، له سه ر دیواره شه پوړل شکینه که و له سه ر هه ردو و
شوسته که ی ئه م لا و نه ولای به ندهره که وه ستابوون و
چاوه پروانی "لورین" یان ده کړد. مرواری به به ینی ئه م دوو
شه پوله به شهریه دا رته بوو و، بله ز له به ندهره که ده رچوو.
کاپتن بوسیر، له نیوان هه ردو و ژنه که دا دانیشت،
له مپه رکه ی گرت، گوتی:

- هه ریئستا خو مان ده که یه نینه ریگای که شتی که.

هه ردو و سه ول لیده ره که، به هه مو هیژ و توانای
خویانه وه که و تنه سه ول لیدان، بؤ ئه وه ی بگه نه دوورترین
شوین.

رولاند له ناکاوا هاواری کړد:

- ئا ئه وه تا، من هه ردو و بورچ و هه ردو و
دووکه لکیشه که ی ده بینم، وا خه ریکه له ئه ستیلی به ندهره که
ده رده چیت.

بوسیر گوتی: - کورینه هیمه تی بکه ن. ده ی بتان ره ژم.
خات رولاند، دهسته سپره که ی له گیرفانی ده ره ینا و نایه
سه ر چاوی.

رولاند، که له لای کوله که وه وه ستابوو گوتی:

- ئەو ەتا لە بەردەم بەندەرەكەدا دەجولیت.. وەستا..
 كەوتەو ە جولە.. ناچار بوو ەانا بۆ كەشتیەك بەرئ كە پای
 بكیشیت.. ئەو ە كەوتە پئ.. ئافەرین! ئەو ە خۆی بەنیوان
 ەردوو شۆستە لاو ەکیەكاندا كرد.. گویتان لە ئاپۆرای
 خەلكەكەیه كە چۆن ەاوار دەكن.. ئافەرین!.. ئەو ە كەشتی
 بنتونە كە رایدەكیشیت.. ئیستا بەشی پێشەو ەی دەبینم.. ئا
 ئەو ەتا.. ئا ئەو ەتا.. خودایا، ئەم كەشتیە چییە! خودایا!
 تەمەشای كەن تەمەشا!..

خاتوو روزمیلی و بوسیر ئاوریان دایەو ە، ەردوو
 پیاو ەكە دەستبەرداری سەول لیدان بوون، خات رولاند،
 تاقەكەس بوو كە لە جیی خۆی نەجولا.

كەشتیە زەبەلاحەكە، لەلایەن كەشتیەکی راکیشانی
 بەهیزەو ە رادەكیشرا، كەوتبوو ە پێشی كەشتیە
 زەبەلاحەكەو ە، لە چاو كەشتیە زەبەلاحەكەدا لە كرم دەچوو.
 كەشتیەكە بە هیمنی و بە شكۆو ە لە بەندەرەكە دەردەچوو.
 ەموو گەلی ەافەر لە سەر شۆستەكە و لە سەر كەنارەكان
 ولە سەر پەنجەرەكان كەلەكە بووبوون، لە ناكاوا ەماسی
 نیشتمانپەرۆ ەری گرتنی و بەدەم ەاوارەو ە كەوتنە ەورا
 كیشان: " بژی لورین " ! ەورایان دەكیشا و چەپلەیان بۆ ئەم
 سەفەرە جوانە لیدەدا، چەپلەیان بۆ لە دایكبوونی ئەم شارە
 دەریاییە گەورەیه لیدەدا، كە جوانترین كچانی خۆی بە دەریا
 بەخشی بوو، ئەنجام كەشتیە زەبەلاحەكە دواى ئەو ەى لە
 راپەرەو ە تەنگەكەى نیوان ەردوو دیوارە گرانیتهكە تیپەپئ،
 ەستی بە ئازادی كرد، دەستبەرداری ئەو كەشتیە بوو كە
 رایدەكیشا، ئیدی ەرخۆی وەكو دیویكى زەبەلاح بەسەر
 ئاوەكەدا كەوتەپئ. رولاند، لە پەستا و بئ پسانەو ە ەواری

ده كرد:- ئا ئه وه تا.. ئا ئه وه تا..! راسته و راست به ره و ئيمه ديت.

بوسير، به روو گه شيه وه گوتی:- چيم پينگوتن، قسه كه ی من دهر نه چوو؟

جان به دهنگيكي زور نهوی به دايكي گوت:- ته مه شاكه دايكه گيان. خهريكه نزیک دهبيته وه.

خات رولاند، دهسته سره كه ی له سهر چاوانی لا برد، ئه و چاوانه ی پوندك ليلى كردبوون. لورين، له وه تاي له بهنده ره كه ده رچوو بوو، به هه موو خيرايبه كي خويه وه به ناو ئه م كه شه جوان و ئارامه دا ده هات. بوسير كه رووی دوورينه كه ی كردبوو كه شتيه كه، گوتی:

- ئاگاداربن، جه نابی پيیر، له دواي دواوه یه و به تاقی ته نیا، به ئاشكرا دياره.

كه شتيه كه، به رز وه كو كئو، خيرا وه كو قيتار، به لاماندا تيه پری، چيوای نه مابوو خوی له مرواری بدات. خات رولاند، سهرگه ردان و شيتانه هه ردوو باسكي بۆ دريژ كرد، كوپه كه ی بينی، پيیری كوپری، كه شه پقه به نه واره كه ی له سهر كردبوو، به هه ردوو دهستی كۆمه ليك ماچی هه وایی، ماچی دوعاخوازی بۆ دايكي فرێ كرد.

به لام پيیر ده پۆیی، له چار ون ده بوو، ئيستا به ره به ره بچووك ده بووه وه، وه كو پارچه يه كي بچووك به سهر بينايه كي گه و ره وه، مه حوو ده بووه وه. خات رولاند، هيتا هه ره وه ولى ده دا كه بينين، بيناسيته وه، به لام ئه وهنده دوور كه وتبووه وه، كه فهرقی نه ده كرد.

جان دهستی گرت و گوتی:- بينيت؟

- به ئی، چه ند كوپيكي باشه!

بۆشار گەرانەو. رولاند بە دُنیايیەکی پەرچۆشەو
گوتی:

- مخابن! زۆر بلەز پۆیی.

کەشتیەکە ھەر تاو نا تاوی شووتیکی لێدەدا، دەتگوت لە
ئوقیانوسە کەدا دەتوێتەو. خات رولاند ئاوپری لای
کەشتیەکە دایەو کەوتە تەمەشا کردنی، کە بەرەو
خاکیکی نادیارى ئەوپەری دنیا دەپۆیی و بەرە بەرە لە ئاسۆ
ئاوا دەبوو. کورپەکەى، کورپە بەلەنگازەکەى لەسەر ئەم
کەشتیە بوو، ئەم کەشتیەى کە هیچ شتیک نەیدەتوانی پاری
بگریت، و چیتەر نەى دەبینی و لەھەتەری چاوی دەرچوو
بوو، کورپەکەى، پییر لەگەل ئەم کەشتیەدا دەپۆیی، وای
ھەست دەکرد نیوەى دلی لەگەل کورپەکەیدا پۆیی، وای
ھەستکرد ژيانیشى تەواو بوو، وای ھەستکرد کە ھەرگیز
جاریکی دی نای بینیتەو. مێردەکەى پرسى: - مادامێکی
زووتر لە مانگیکی دەگەریتەو بۆچی دەگریت.

بە دەمەلالکێو گوتی: - نازانم، بۆیە دەگریم، چونکە
گەلەک کەسەردارم.

وختایەک گەیشتنەو سەر وشکانی بوسیر یەکسەر
بەجێی ھێشتن، تا بۆ نانخواردن بۆلای دۆستیکی خۆی
بروات. جان و خاتوو روزمیلی پێش کەوتن. رولاند بە
ژنەکەى گوت: - جانی کورمان، لە ھەموو حالێکا ھەر قۆز و
جوانە.

خات رولاند گوتی: - وایە.

جا چونکە خات رولاند لە ناخا زۆر پەشتۆ و پەریشان
بوو، خۆیشی نەیدەزانی چ دەلیت، لە سەری پۆیی و گوتی: -
من زۆر خوشالم کە خاتوو روزمیلی دەخوازیت.

کابرای سائەقل، حەپەسا و، گوئی: - ها! ئا! چۆن؟ خاتوو
روزمیلی دەخوازیت؟

- هەلبەتە، بەتەمابووین ئەمڕۆ پرس بە تۆش بکەین.
- سەیرە! دەمیکە ئەم تەگبیرەتان کردووە؟
- نهخیر! تەنیا چەند پوژیکە. جان دەیویست جاری
بزانن ئاخۆ خاتوو روزمیلی پینی پازی دەبیت، ئەوسا
شیرەت وراویژ بە تۆ بکات.

رولاند، هەر دوو دەستی هەلگۆفتن وگوئی:
- زۆرچاکە، زۆرچاکە، تەواو، من زۆر پازیم.
وەختایەک لە شۆستەیی بەندەرەکە وەدەرکەوتن و
گەییەنە شەقامی فرانسوای یەکەم، ژنەکی جارەکی دی
ئاورپی دایەو، تا دوا چار بە دەریا دوورە دەستەکەدا
بگێڕیت، بەلام جگە لە تەنکە دووکلێکی زۆر دوور، کە لە
دووری دوورەووە لە تەنکە تەمیک دەچوو، هیچی دیکە
نەبینی.

تێبینی: لە پوژی 2021/2/7 دا لە پاچەفی ئەم پۆمانە
بوومەووە کە لەم دەقەووە کراوە بە کوردی:
غی دو موباسان
پیر و جان / رواية / نزار أباطة، بول کواتلان / دارطلاس للدراسات
و الترجمة و النشر / الطبعة الاولى / 1989.

فەرھەنگۆك

تا

ئەداۋ ئەتۈر: رەۋش و ئاكار
ئارايشتكار: ئارايشتگەر، مكياجكار
ئەۋك: قورق، گەرۈ، بەرمل
ئاسيو: ئازار، بەلا، زيان، زەرەر
ئاشخانە: موبەق، چىشتخانە
ئەنگۈ: ئىۋە، ھەۋە، ھون
ئەگەرنا: دەنا، ئەگىنا، ئەگىن، گەرنا
ئىتى: دەلىي
ئەفسوۋناۋى: سىحراۋى، جادوۋىي
ئىكلام: كېتۈش، سەرچەماندىن بۇ رىزگرتن
ئامىز: باۋەش، ھەمىز
ئەزبەنى: گەرەم، قوبان
ئاران: گەرمەسىز، گەرميان، زىستانەۋار
ئۆين: پىلان، دەسىسە، فېل و مەكر
ئۆينباز: بەمەكرو فېلباز، پىلانگىر
ئېشك: پاس، كىشك
ئاكجى: نىشتەجى
ئالۋودە: گىرۋدە، خوۋپىگرتو
ئاۋەز: ھۆش، قام، ئەقل
ئاشپەز: شىۋكەر، چىشت لىنەر، چىشتجى
ئەنگىزە: ھۆ، ھاندەر، سۈنگە
ئەستەم: زەحمەت، ئاسى، دۇۋار
ئەسەح: ئەكىد، خويا، مەعلووم

ئىرەيى: ھەسوودى
 ئەستىل: ھەوز
 ئىستەرەم: دەمەوى
 ئەستەپ: بەر، بەرى كەواو...
 ئاپۇرا: ھەشامات، قەرەبالغى، ھەشىمەت
 ئاشووب: پەشتىوى و ئازاۋە
 ئەوزار: ئامران، ئامىر، ۋەسىلە
 ئاغەل: جىيى داكرىنى مەپرو بىزىن لە دەمى سەرمادا
 ئەسكەمىل: كورسى
 ئاۋەز: ئەقل
 ئاخىز: نىۋە ھەستان
 ئەۋقات: پارىزەر
 ئۇل: ئاين
 ئىسقاىى: نەخۇشى ئاۋبەند
 ئىكۈنە: شەمايل، ۋىنە ۋە پەيكەرى پىۋانى ئاينى ۋە مەزەبى
 ئارىشە: كىشە، گرفت
 ئاۋدېكە: ئاۋدې، ئەۋ شۋىنەى ئاۋ دايدېيى
 ئالچاخ ۋە دەنى: سوۋك ۋە بىن ئابروۋ، خويپى
 ئاۋردوۋ: سۈتەمەنى، شەۋاتەك، ئىزىنگ ۋە لاشكەرى
 ئاسىن: قۇلەكراس، قۇلەكەۋا، سۇرانى

ب:

باۋەژن: زېدايك، ھۆى دايك، باجى
 بىرازكرىدن: داركارى كرىن
 بايەقوش: كۈند، كۈندە پەپو، بوەكۈيرە
 باب: باوك
 بالانما: بالانۋىن، ئاۋىنەى بالارۋان

بەلەز: خىرا، بەپەلە، گورج
 بايس : ھۆ، باعيس ، سەبەب
 بلوور: شووشە
 بېنەوا: ھەژار، بېنچارە، داماو
 بە تۈبىزى: بە زۆر، بە خورتى
 بە روحم : بە بەزەبى ، دلۇقان
 بىرنجە: چۆرە كانزايەكە، زەردى سەماوەر(قصدىر)
 بەلەنگاز: بېنچارە، نەدار، بەسەزمان
 بەرۆك: ياخە، يەخە
 بەكاوەخۇ: بە ھىواشى
 بەرسف: وەلام
 بەپك: گىرفان، باخەل
 بالىفۆكە: سەرىنى بچووك، گۆشە
 بورى: تىپەپى
 بىلبتون: بە تەواوۋەتى
 بەو ئاوايە: بەو جۆرە، بەو شىۋەيە
 بارىيە: لۇسە
 بەستىن: رۇخ، كەنار، گۈي چەم، دەم چەم
 بېشە: دارستان، لىز
 بەركۈشە: بەرھەلىيىنە
 بن پىالە: ژىر پىالە
 بۆرەقنە: ئامال بۆر، مەيلەو بۆر، بۆرباو
 بوير : ئازا، دلىر
 بىۋەي: بى زىيان، سەلامەت
 باپ : بېچوۋە مەلى بەھارە
 بىزوو: بىزگ، مەگىرانى
 بىزگەوان: بىزووكەر

به لانس: هاوسه نگی
 بارتەقا: باتەقا، هەنبەر، بەرانبەر
 باجەوان: باجگر
 بەسوو: بە ژان، بە ئازار
 بەردەبار: پیاوی زاناو بە تەگبەر
 بێدای: نەهەقی
 بەیتال: پزیشکی ئاژەلان
 بویەر: رووداو
 باژێرۆک: شارۆچکە
 باشار: دەربەردن، خۆراگرتن
 بەرای: پێشایی، بەراھی
 بەلەد: شارەزا، پێزان، پێتوین
 بەفرە ژیلکە: بەفری زۆر دەنگ ورد
 بەلەک: پووز
 بە خورتی: بە توپزی
 بالیف: سەرین، پشتی
 بەگەنکردن: پەسندکردن
 باندۆر: کاریگەری
 بایس: هۆ، باعیس، سۆنگە
 بەرخودان: مقاویمەت
 بارخانە: کەلوپەلی بازرگانی، باری لەسەر یەک هەلچنراو
 بەرجەوێن: دیمەن
 بۆد: بۆنی توندی ماسی و تەگە
 بۆدراو: برژاو، خاوەنبرژ
 بەلخ: بەلخ، کەرپو
 باسڕیشک: بەفرو باران پێکەوه

پ:

پیشخزمهت: نۆکه‌ری به‌رده‌ستان

پارک: باخ

پسمام: کورپه‌م، ئاموزا

پواز: سنگیکه‌له‌ درزی داری قه‌لشای ده‌نین تا نه‌یه‌ته‌وه‌یه‌ک

پۆر: بالنده‌یه‌کی خوش‌گوشته، له‌ مریشک‌گه‌وره‌تره

پیشکار: خزمه‌تکار

په‌یف: وشه، وته، قسه

په‌ز: مه‌ر، مینگه‌له‌ مه‌ر و بز

په‌ری: فریشته

پاژ: به‌ش

پرتو: تیشک، روناکی

پینگه: پینگه‌وه، به‌هه‌فرا

په‌ر: زۆر، ته‌ژی

پۆستین: فره‌وه، که‌ولی تیسکن

په‌ژمرده: چه‌رمسی، ژاکاو

پایدۆس: ده‌ست له‌کاره‌لگرتن

پۆلکه: گاگۆز

په‌سیو: په‌سیف، هه‌لامه‌ت

پیتاک: باربوو، کۆکردنه‌وه‌ی دارایی

پیل: شه‌پۆل

په‌سلان: قیامه‌ت، ئه‌و دنیا

پاتاوه: پیتاوه، کاله.

پاتوق: شوینی کۆبووه‌وه

پۆر: قژ

پیشداوه‌ری: حوکمی پیشوه‌خته

پانکردنه‌وه: ماستاوساردکردنه‌وه، پرووپامایی

په شم: قسه ی قورپو بن مانا
 پزیشکیار: یاریده دهری پزیشک
 په تو: به تانی
 پروت: ۱۶ کیلوگرام
 پالدوو: پالوو، که ژووی بن کلکی باره بهر

ت:

ته مه شافان: بینهر، سهیرکه ر
 ته ماشاخانه: شانق، نمایشه را
 ته ژی: پر، لپاو لپ، سهر ریژ
 تا: لا، لایه ن
 تیشت: نانی به یانی، قاوه لتی، بهرقلیان، تاشتی
 تالووک: مه ترسی، خه تر
 ته باره: ده غلی که یشتووی نه دوراو، قایمه ده غل
 ته ژهو ناقرلا: که وره و ناشیرین
 تاین: یارو، فلان، ناقبری
 تاژی: سه کی راو، تانجی
 ته شقه له: که ر، بیانوو پیگرتن
 ته یرو تو: بالنده و مه لان
 ته وازو: ته وازی، عوزرخوایی، داوای بوردن
 تخوب: سنوور، که وشه ن، تخووم
 ته ویل: ناوچه وان، هه نیه، نه نی، تو ویل، جه مین
 تورینتوک: تو وره و دلناسک
 ته خته به ن: ته خته خه و
 ته قوو: به لکوو، هاتوو
 تاقه تکریدن: شاردنه وه، داگردن

تولاژ: مینان، چاو له وهر پښ
 تيلمه: تيلماسک
 تيلاک: لاسهر
 تاوه گاز: تاوانگان، به هه تاو سووتاو
 ته لفيزی: ته لفيسی، ته وس، گالته و گه پ
 ته ريده : ريگر ، چه ته
 توولهک: وهريني مووی له ش
 توسن: سهرکيتش، نا پام
 ته فگر: نه سره وت، بزووتنه وه
 ته مراندن: کوژاندنه وه
 تاري : تاريک
 توماکلر : تووتن
 ته شبريق : هه وره تريشقه، بروسکه
 تووک: نزای خراپ ، دوعای شه پ
 تاخ: گهره ک
 تاس: سهر پووتاوه، ده غسه ر
 ته رز: جوړ، نه وع
 ته خلپت: نه ئه سل، ته قلپد، کوپی

ج:

جه گهن: گيايه که لاسکی سى سووچه له زه لکاودا ده پروی
 جنگن: شه پانی، دپ، نه گونجاو، جنگز
 جنگز: شه پانی، به دغه پ
 جه لول: هه رزه پیاو، سهرسه ری
 جنده خانه: سوزانی خانه، قه حبه خانه
 جه پياندن: تاقي کردنه وه، ته جره به کردن
 جوړنه: هه وزوکه ی گهرماو

چما: جولا، بزوا
 چفاکی: کۆمه لایه تی
 جوابی کرد: ده‌ری کرد، ئیزنی دا
 چمکانه: دووانه، چمک، لفانه
 چندهک: تهره
 چله شینه: قه‌وزه‌ی سه‌ر ئاو
 چانکوش: مجبۆری کلێسا، خزمه‌تکاری کلێسا.

چ:

چه‌له‌نگ: چوست و چالاک، گورج و گۆل، شوخ و شه‌نگ
 چینی: جۆری سوآله‌تی هه‌ره‌باشه، وه‌کو کاشی
 چتر: چۆن، چلۆن، کوو
 چپین: وتن (بو‌گۆرانی و قام)
 چیل: مانگا
 چه‌نگ: ئامیژکی موسیقایه، هارپ
 چه‌کمه: جه‌زمه، پووت
 چه‌مه‌نزار: میژگ، میژغوزار، سه‌وزه‌زار
 چما: بۆچی، ئه‌پا، له‌به‌رچی
 چقل: دپک، دپو، دپی
 چه‌رچی: فرۆشیاری گه‌پیده، ده‌ستفرۆش
 چوغورد: چوغور، چفر، چپ
 چمک: سووچ، گوشه
 چوارنکال: هه‌رچوار لا
 چیبوو: دروست بوو
 چه‌مووش: سل، ره‌وه‌ک، له‌قه‌هاویژو کازگر
 چه‌رموو: سپی
 چه‌رچی: دیوه‌ره، فرۆشیاری گه‌رۆک، ده‌ستفرۆش

چاوساغ: ده سكتيش، جاسووس، سيخور
چهليب: خاچ، سهليب
چاوگ: دهسته چيه

ح:

حایرمان: سه رسام بوون
حه سار: هه وش
هه نهك: چه فهنگ، قسه ی گالته و گه پ
هه شهري: بهر به تاو، ژنی به ئالوش
هه ژمهت: مهینهت، خه فهت، كه سهر، داخ، خهم
هه جامات: خوین بهردان
هه وجه: پتويست
هه ويق: بهر زایی ئاسمان
هه سهس: پاسه وانی شهوی ناوشار، جه زایرچی

خ:

خه نی له خوتان: خوشی له خوتان
خشكوك: دهلال، جوانكيله، جوان، قه شهنگ
خه نه قانندن: خنكاندن، له سیتداره دان
خوبزه: خولام، توكه ر، خزمه تكار، خزمه تچی
خورجین: هه گبه ی له بهن، جانتای له بهن، خورج
خا: خات، خاتوون، خانم، یا
خاپانندن: فریودان، تهره دان، خه له تانندن
خاپیتوك: فریپوك، فیلباز
خانه دان: نه جیمزاده، ئه سلزاده
خودان: خپو، خاوهن، ساحیب
خولك: خولق

خۆرتى: بە تۈبىزى، بە زۆرى
 خىشت: رىك، بى كەم و زىاد
 خاكى: بى ھەوا، بى فىز
 خەرگە: پەپۇى كۈن و پىس
 خوابەختەكى: خۇو بەخت، بە ھەلگەوت
 خەبتىن: خەبات كردن
 خشكوك: جوان، خشيك
 خوياء: ئاشكرا، ديار ، روون
 خۇرانگاز: تاوھ سووت، سووتتاو لەبەر خۇر
 خەفە: جاسووس، خەوەرچىن، ھەوالدىز
 خۇلەكەوھ: خۇلەمىش
 خەمپە: كوپەى زۇر گەورە
 خەتۇل: خەندەران، دەم بە پىكەنن، رووخۇش
 خزاگ: ھەرەبانەيەك كە بەسەر بەفرا پايدەكىشن
 خەنەتلىكە: قىژىرە بەرد، قەوزەى سەر بەرد، خەنە تىفك
 خوارۇخ: زۇرخۇر، پرخۇر
 خەپلە: خىرخەپان، كۇلەبالاى قەلەو
 خەلەك: ئەلقە
 خەرەنگەز: مۇزەشىنە، مىشەكەرانە، مىشىكى سەوزى گەورەيە
 بە ولاخى بەرزەوھ دەدات

داماء: بىنەوا، بەلەنگاز، بىنچارە
 دەقەر: ئاۋچە، ئاقار، شوين، جى
 دىركەوتن: دواكەوتن
 دلپاقژ: دلپاك، بى فپو فىل، بى گزى
 دەرپار: دىوھخان و بارەگای پاشا

دهه‌ری : زۆر توپه
 داگه‌پان: هاتنه خواره‌وه
 دلنه‌واز : دلگیر، مایه‌ی دلخۆشی
 دلخۆشان: به به‌زه‌یی، دلنهرم، میره‌بان
 دیده‌وانی: ئیشکگرتن (به تاییه‌تی ئیشکی سه‌رقه‌لات و
 بورجان)
 داپیره: دایه گه‌وره، نه‌نگ
 ده‌لیشه: ده‌رفه‌ت ، هه‌ل
 دره‌خت: دار
 ده‌رباریان: ده‌ست وپیوه‌ندانی دیوه‌خان و باره‌گای پاشایه‌تی
 دپوو: دپک، چقل، دپی
 دلپه‌ش: بێ به‌زه‌یی، سته‌مکار، دلره‌ق، پکونی
 دامه: مۆر
 دنگ: دینگ، ئامرازی چه‌لتووک کوتان
 ده‌له‌کدان: پالنان
 دپدۆنگ: دوودل، به‌گومان
 دوونیه‌تی: خوێپیه‌تی، بچووکی
 ده‌له‌چه: مه‌رایه‌ی که‌ر، ماستاوچی
 دۆنکی: دارده‌ستی هه‌سه‌سی ناو بازار
 دیرۆکنووس: میژوو نووس
 ده‌په‌فی: هه‌له‌هات، رایده‌کرد
 ده‌رۆزه: گه‌دایی، سوال
 داشق: کاکه، براگه‌وره
 دهه‌ری : زۆر توپه
 ده‌خه‌بتن : خه‌بات ده‌که‌ن
 دۆغری : راست ، دروست
 داغان : رووخان، ویرانکردن

دەغول: دەسىر، خاپىتۆك، فىلباز، گزىكار

دوئىل: مبارەزە

دوتمام: كىزەمام، ئامۇزا (بۆكچ)

دەسەنە: بەخشىن،

دوپ: ناوەند، ناوەراست

دېر، درەنگ، جىگەي رەبەنانى فەلە

دەست قىلپ: مال بەفېرۆدەر

دەستە خوشك: دۆستى خوشەويستى ژن بۆ ژن

داركرۆك: داركونكە، داركونكەرە

دەرەك: پۇلىسى دەرتى شار

پ:

رەقسىن: سەما، ھەلپەرىن

پنەك: قەشەو

پدېن: ريش

روندك: فرمىسك، رونتك، ئەسر، ئەسرېن

رۇحانى: پياۋى ئاينى

راز: نەيتى

پەژوو: زوخال، خەلوز

پك: كوپ، پژد

رابوون: ھەستان

پازان: پاكشان، پالکەوتن، خەوتن، نووستن

رۇخانە: روبار، چۆم، چىم، پوو

پند: جوان، خوشىك، خوشكۆك

رموودە: ئالوودە، ھۆگر

رادەست: خۆ بە دەستەوۋەدان

رەند: مېرخاس، مەرد، پياۋانە

رەقىب: نەيار، خەنىم
 رىسك: مەغمەرە
 رىوئەلە: بېككولەي لاوان، بىن نمود
 رۆنىشت: دانىشت
 رووپامايى: مەرايى، دەلەچەيى، بىن رىشەيى
 رامووسان: ماچ
 رەھەنە: رەھەندە، عەودال ، ئاوارە، چۆلگەپ
 رەبەن: سەلت، زوگورت، راھب
 رەبەنىتە: راھبە، ژنە فەلەي تەرکە دنيا، پەبەنى ژن
 راوگە: جىگەي پاو وشكار
 رېئىنگ: رېئىوار، رېئوى

ز:

زېكېژ: كچى مىزد بۇ باوئەژن، يان كچى ژن بۇ باوھىپارە
 زىدە: زىادە
 زەلام: گەرە، ئاقۇلاو تەژە
 زار: دەم، دەو
 زورپىيەت: وەچەو نەوئەو نەتىرە
 زىد: زاگە
 زاگە: زىد، شوئىنى لە دايكىبون، مەفتەن
 زوخال: رەژوو، خەلووز
 زگېرەش: پىكوونى، بوغزن، كىنە لە دل
 زەوجىن: زەماوئەند
 زەپىنەوئە: گەرپانەوئە
 زەيسان: زەيستان، ژنى تازە زاو
 زەيەوان: زىوان، نىكابانى كۆپ و كۆرستان
 زرانى: ئەژنق
 زارۇك : بېچىكان ، مىندالان

زهردهكهن: بزە، زهردهخەنە

زەروو: زالو

زیانتۆک: بە زیان، زەرەردەر، زیاندهر

زگورد: زگورت، پەبەن، پیاویک ژنی نەهیتابن

ژ:

ژیوان: پەشیمان

ژارخەن: پێکەنینی ژەهراوی

ژاروق: داماو، فەقیر، بەسەزمان

ژنەوتن: بیستن، ژنەفتن

س:

سەرزەنشەت: سەرکۆنە، لۆمە

سەلت: پەبەن، بێ ژن و منداڵ، عازەب

سەندەل: قاپقاپ، تەقەقیلە

سپلە: پێنەزان، بێ ئەمەک، بێ وەفا، نمەک حەرام

سۆز: پەیمان، بەلێن

ستران: گۆرانی، قام، لاوک، لاوژە، کلام

ستیران: ئەستیرە، ئەستیران

سپێدە: بەرەبەیان

سەوزەزار: میرگ، میرگوزار، چەمەنزار

سەمت: لا، ئالی، رەخ

سەربورده: بەسەرھات، سەرگوزەشتە، سەربھورد

سەرگوروشته: سەربورده،

سخیف: جێیو

سەختگیر: توند و بەزەبت و رەبت

سیوات: خوینەواری

سائەقل: شیتۆکە

سەرپۆش: سەر ماش و برنج
 سیانائو: قوراپو
 سیتی: هەتیوو، مندالی بی داک و باب
 سیکتر: دەرکردن، تۆکردن
 سونگی: قەمە
 سەھەندە: بزۆن، نەسرەوت، زرینگ، ئازاوەچی
 سیتیەندی: بی شەرم و حەیا،
 سابرین: نیری، تەگە
 سەرۆ: ئیلھام، سرووش
 سازقان: مۆزیکوان
 سەرناف: ناوێشان
 ستان: شار، پارێزگا
 ستاندار: پارێزگار، مەسەرپەف
 ساردخانە: مەیتخانە
 سۆل: پێلاوی سووکەلە ی بی پانییە، نەعل
 سەردولکە: گۆرانی هەلگوتن بە مردوودا
 سافالۆک: مندالی تازەزاوی جوانکیە
 سەلبەند: رینگە ی بە بەرد فەرشکراو
 سیسەم: تەختە خەو، تەختە بەن
 سوئی: ئازار، ژان
 سیخار: زوقم
 ساقەتە: لاسکی گیا
 سوئلی: قەپاتمە، ژنی بی مەرەیی بۆ رابواردن
 سەدەم: هۆ، سۆنگە

ش:

شەپندە: ژنی دەمدریژی شەپانی بێحەیا
 شەپۆش: شەپۆلە، بی بەرگ و بار

شەپپور: بۆقى، كەپەنا
 شام: شىو، شىف، خواردنى ئىواران
 شەكەت: ئەشكەوت
 شەكەستەنى: ناسك، شتى زوو بىشكى
 شتاقىيان، ھىچيان، كەسيان
 شىنگ: ھىز، تاقەت، توانا
 شەقاو: ھەنگاو
 شلىنگ: پارەيەكە
 شاپ: شەق
 شەكەت: ماندوو، ھىلاك
 شوورە: دىوار
 شەپبار: پىشەپ، شەپانى
 شەنگول: بە دەماخ، كەيف خۇش
 شەبەيخوون: پەلامارو ھىزشى شەوانە
 شەلاق: شەلاخ، قامچى
 شەم: مۆم، شەمالك
 شەمدان: مۆمدان، شەمان، جىگەي مۆم
 شوقار: زمان شى، نىوان تىكەدەر، جاسوس
 شوو: مىرد ، ھاوسەرى ژن
 شەكەت: ماندوو. ھىلاك
 شاشك: مىزەر، پىچى مىزەر، شاشىك
 شىرەت: راوئىژ، ئامۇژگارى
 شىرەتكار: راوئىژكار
 شادەتنامە: كارنامەي خويندن
 شوخى : سوعبەت ، گالتە
 شىف: شىو، شام، نانى شىوان، نانى ئىوارە
 شىلەو بىلە: قىل و تەلەكە

شه‌واک: که‌مژه، گیلۆکه
 شه‌مایل: وینه‌ی که‌وره پیاوانی ئاینی و مه‌زه‌بی، ئیکونه
 شیان: توانین
 شه‌وه‌کی: به‌ره‌به‌یان، شه‌به‌قی
 شیبیا: نه‌رمه‌ بای شه‌وانه
 شه‌وات: ئاگر به‌ربوونه‌وه

ع:

عاسا: دار عاسا، دارده‌ست
 عیار: زیتل، زۆرزان
 عه‌به‌نووس: داریکی ره‌ش و ره‌ق و به‌نرخه
 عه‌یان: دیار، ئاشکرا، له‌به‌رچاو
 عه‌کید: ئازا، پالەوان، جامیز

غ:

غار: ئەشکه‌وت
 غورابی خه‌و: شیرنه‌ خه‌و، خه‌وی قورس
 غه‌واره: غه‌ریبه، بیگانه

ف:

فه‌رمایشت: فه‌رمووده، قسه
 فه‌رخه: بیچوه مه‌ل و جانه‌وه‌ران
 فشقیات: حه‌نه‌ک، گالته‌وگه‌پ، ئاخافتنی بی تام
 فراقین: نیوه‌رۆژه، خواردنی نیوه‌رۆ
 فه‌رسه‌خ: فه‌رسه‌ق
 فه‌رناخ: لووت به‌رز، به‌ده‌عیه، روحزل
 فاما: فامیده، تیگه‌بیشتوو، زیره‌ک

قالا: به تال، خالی، پووک، ئاواله، کراوه
فه پهنکی: ئه وروپایی
فه مراندن: کوژاندنه وهی ئاگر، ته مراندن

ق:

قالیچه: مافووری بچووک
قرمز: سوور
قه پال: پاشا
قه پالشین: پاشانشین، ئیمپراتوریه ت
قورباقه: بۆق
قاوه لتی: تاشتی، به رقلیان، نانی به یانی، تیشیت، قاوه توون
قووچانی: هه لهات
قشیتله: بچووکى جوانکیله
قالور: قاوغ
قاپ: قاچ
قاوغ: قه پیلک، قاپوره
قوشقی: تووپه، وهرهز، سل، ره وهک
قهرقه شه: ته شقه له، شهرو ناخوشی
قۆپی: زه لکاوی قامیشه لان
قه له مره: سنوور و که وشه نی ژیر ده سه لاتی که سینک یان
ده وله تیک
قوو: بالنده یه که له قاز سپی ترو زلتره
قه لایی: کانزایه کی سپی نه رمه مسی پی سپی ده که نه وه
قزاوله: تاق تاقکه ره
قاوش: هوّل، شوینی نووستنی به کومه ل
قه ساس: سزا، تۆله
قهره به خت: به خت رهش، به دبخت، نه گبه ت
قامک: په نجه، نه نگوست، پل، کلک

قامبيژ: گورانی بیژ
 قه ساو: قه ساب
 قهله زراو: ترسنوک
 قه تاندن: به سه ربردن، گوزه راندن، به پیکرن
 قاق: زه وی رووته ن که گیای لی نه پوی
 قومات: بابوله ی ساوا تیوه پیچان
 قاشوانی: گوبازی، قاشوان
 قه پاتمه: سؤیته لی، ژنی بی ماره یی بو رابواردن
 قه موور: کوور، پشت کوم
 قه سته سهر: دوژمنی زور سه رسهخت، خه تر
 قه به : گه وره
 قوشه ن: له شکر
 قریر: بریار، قه رار
 قه وماو: بویه ر، روواو
 قاوه توون: تاشت، تیشت، قاوه لتی، نانی به یانی
 قیرات: گه رمایو
 قه لبه زهن: ته زویرچی پاره
 قریژه به رد: خه نه تیلکه، ورده شینایی پیکه وه نووساوی سهر
 به ردان

ک:

کوت و مت: هقاوده ق
 کوانگه: کوانوو، ناگردان
 کارمامز: به چکه ئاسک
 کوده له: بیچووه به راز
 کوخته: کوخ، خانووی چکوله و خراب
 کولکه: موو، توک
 کولق: کولله

كه چره‌وى: له رچ لادان، ته حریفه ت
 كه وه‌بى: شينكى، شينباو، خوله‌ميشى
 كيوه: بۆ كوئ
 كه پهك: سۆس
 كومهك: يارمه‌تى، هاريكاري
 كلۆر: ناوبه‌تال
 كوريژگه: كوپى بچووك
 كه پوو: لووت، دفن
 كه وئارا: زۆركۆن، شوپنه‌وار
 كه سك: سه‌وز
 كوميدى: پينكه‌نيناوى
 كامكردن: نه‌وس تكان
 كه زى: پرچ، زلف
 كلاوخود: كلاوى ئاسنينى شه‌رفان
 كلاوقژ: پۆرى ده‌سكرد
 كه رب: رق و كينه
 كان: مه‌عه‌دن
 كيوتستان: كۆسار، كۆجاړ
 كولۆنى: موهاجيرنشين، نشيمه‌ن، موسته‌عمه‌ره
 كه مدوو: كه م قسه
 كۆسار: كۆجاړ، كيوتستان
 كه وى: مالى، ده‌سته‌مۆ
 كه فېر: به‌رد
 كه فۆك: به‌رده‌لان
 كه نده‌كار: كه سيك كه له دار نه‌خش ده‌كه‌نى
 كيشكچى: پاسه‌وان، نيگابان
 كۆ: سل، سلكرده‌وه

كه پوو : لووت، دفن
 كارگه : وه رشه
 كه رپوچ : خشتی سووره وه كراو
 كوند: بوه كویره، كونده په پوو، بایه قوش
 كه ودهن: گه وچ
 كاژستان: بیته ی داركاژان
 كریت: ناشیرین، كاری خراب
 كه توارى: ریالیستی، واقعی
 كه وشه ن: مهرن، سنوور، ئاقار، تخووب
 كنوكژ: چوونه بنج و بناوان، تۆژینه وه
 كسۆك: سهگ
 كه ستهك: سنده گل، كلۆ قورپی وشكه وه بوو
 كوشیار: چالاک، پرکۆشش
 كینه كیش: پك هه لگر، پكونی
 كه ت: ته خته خه و
 كه ره مكه: بفرموو
 كه وه رۆژ: رۆژی بى هه تاو، سپیه پۆژ
 كۆما: كۆمه لیک
 كه له باب: كه له شیر، دیکل
 كسۆك: سهگ، توتكه سهگ
 كۆلاشدم: دوو پیشك

گ:

گۆساخ: چاوقایم، رووقایم
 گه دا: پارسهك، سوالكه، ده رۆزه كه ر
 گورزه: باقه ی گه وره
 گه ره كمه: ده مه ق، ده خوازم
 گه مه: یاری، وازی، كایه

گهنج: زیرو زیو، مالی دنیا
 گهردنبه‌ند: ملوانکه
 گازکردن: بانگکردن
 گورین: یارو، ناقبری
 گوند: دځ، ټاوایی
 گومناو: ناویزر، نه‌ناسراو
 گوزینگ: قوله‌پی
 که‌لوز: ناولینگ
 گول: گه‌پ و گول
 کاکوز: پۆلکه
 گارد: پاسه‌وانی تاییه‌ت
 گونک: ټالوز
 که‌نگه‌شه: موناغه‌شه
 گووراو: مه‌خلووق
 گووفه‌ک: زبلدان، سه‌رانگویتک
 گازی: بانگکردن
 گرپوز: وپکن
 کلکو: گۆپ، ټارامکه
 کمیز: پیشاو
 کالدان، دنه‌دان
 گازن: گله‌یی، گازانده
 ل:
 له‌که‌یفان: له‌خوشیان
 له‌بیلاده‌وه: له‌ئيجاده‌وه، له‌بنه‌ره‌ته‌وه
 لیره‌وار: دارستان، جه‌نگل، بیشه‌لان
 لاپره‌سه‌ن: فزول، فزولی
 لو‌سه: باری
 له‌زگ بوو: خه‌ریک بوو، وه‌خت بوو

لئ: به لام
 لیپرا: بپاری دا
 لۆسه: باریه
 لاق: قاچ، لنگ
 له زکرن: خیراکردن، په له کردن
 لایده: بینگانه
 له هه نېهر: به رانبهر
 لئ: به لام
 له یستوک: بووکه شووشه، بووکه له
 له گه ز: مه تل
 له ش به بار: نه خوش
 له گین: رهنگه، له وه یه
 له وتاوه: پیس بووه
 له ز: خیرا، په له
 له بې: یه کسه ری، به قونته رات
 لاشه پ: بیتوه ی، سه لامه ت، دووره شه پ
 لاکه وه: لاچق، برق که نار
 له نک: له کن، له جه م، له ده ف، له لا
 له گام: چه وره، زگ له وه پین
 لیژگه: لیژایی، نشینو
 لالو: برای دایک، خاله، خالق
 له یزتوک: نامیری گمه

م:

موغازه: فرۆشکه، دوکان
 متریقان: دلوقان، میهره بان
 مشوور: ته گبیر، به خه م کردن
 مژوول: سه رقاق، سه رگه رم

مل و موش: ملومۇ، گەران و بۆنکردنى زەمىن بۇ پەيداکردنى
 خواردن
 مۆل: زۆر، فرە، زەحف
 مژمژە: مەساسە
 مېرغەزەب: جەلاد
 مەزرا: كىلگە
 مقاش: ماشە
 مەگىرانى: بېزوو
 مەرزو بۇ: ولات، نىشتمان
 مقەوا: كارتون
 مەنھۆل: زىراب
 مەزل: قۇناغ، جىي مەبەست
 مېرەبان : دلۇقان ، مېرەبان
 مالىبات: خانەوادە ، بىنەمالە
 مدارا :سەبرو ھەوسەلە ، دلراگرتنى دۆست و ئەھباب
 مووبەق : ئاشخانە
 موغەيرى: موغارى، بوغارى، كوانووى نىو دىوار
 منچر:نەژنەو ،سوور لەسەر شىتىك
 مسكىن : رەعىيەت، بەرحوكمى ئاغا
 مەعلان : پىسپۇر ، لىزان
 مخابن: بە داخەوہ
 مراک : كەچك ، كەچك
 مينا، ميناك: وەك، وەكو
 مەخفەر: پۇلىسخانە، قەرەولخانە
 مادونى: مۆلەت، ئىجازە
 مەرگى مفاجا: سەكتەى دل
 مەحزەر: نووسىنگەى مارەو تەلاقان
 مەژى : مېشك

ماموژن: ئاموژن، ژن مام
 مراک: که وچک، که چک
 مافور: قالی
 مه ته ریژ: مه ته ریس، سه نگر
 مامیر: ره به نیتیه به ته مه ن
 ماسیر: ره به نیتیه گه نچ
 متوو: هوگر
 مرداو: قوپی
 مه کرو: مه کرباز، فیتلباز
 مالنج: ماله

ن:

نه زاکه ت: ئه ده ب، سه لاری
 نیگابان: پاسه وان
 نه یجه زار: قامیشه لان
 نسیبه ت: به لا، موسیبه ت
 نه تره: وره
 ناچیز: هیچ، زور که م
 نه ژاد: ره گهن، ره چه لهک، ئه سل
 ناحه ز: ناشیرین
 نیچیرقان: راوچی
 نشیمه ن: باره گا، شوینی دانیشتن
 نه زاکه ت: لوتف و ئه ده ب
 نک: کن، لا، جه م، ده ف
 نافبری: ناوبراو
 نه ژنه و: نه بیست، منجر
 نووچه: مه وال، خه به ر

نمەد : لباد، نيوداشت: نه کۆن و نه تازه
 نها : ئیستا، هه نووکه، نهو
 نافسال : میانه سال
 نووکه : هه نووکه ، نهو، نها، ئیستا
 نه خاسما: به تایبەتی
 نوخان: ناخون، نینۆک
 نه سرانی: فەلە، مه سیحی
 ناباب: ناباو، دژەباو، ناپهسند له پرووی کۆمه لایه تییه وه

و:

وه مینئ: بمینئته وه
 وه کرد: کرده وه
 وه شیرت: شارده وه
 وینا: ته سه ور
 وار: هوار، شوین، مه لهن
 واز : کراوه، پیچه وانه ی داخراو
 ویده ده م: ده ده می
 وه قف کردن : ته رخا ن کردن
 وه رده وه دان : له جاری پتر کیلان
 وه ردیان : زیندانه وان
 وه شانخانه: بلاوه خانه، دارالنشر
 وه شانکار: بلاوکه ره وه، ناشر
 وپاوه: وپینه
 ودم: مومباره کی، پیرزی
 وشکه بار: میوه ی وشکه وه کراو
 وه کوژاندن : ته مراندن، کوژاندنه وه
 ویمده : بمده یه

واز: ئىشتياو ئارەزووى خواردن
وہزن: ئازار
وشتراولوك: خوشتر خۆره، عاكول
وازوازی: دەمدەمى مجیز

؛۵

هانكه هانك: هەناسە برکئ
هەژگ: لکەدارى وشکەوہ بوو، چروچیلکەى ئاوردوو
هەروگيغ: هەرەشەو گورەشە
هەلدیز: جینگەى زۆر بەرزو قیت لە شاخ و کتودا
هەزاربەهەزار: شاخى زۆر بەرزو عاسى
هەلزان: هەلگەپان بۆ سەرەوہ
هائم: سەرگەردان، وئیل
هەنبەر: بەرانبەر
هەترەش: زەندەق، زراو
هەنووکە: ئیستا، نھا، نهوو
هۆشن: بەهۆش
هەتەر: مەودای حوکمى چاو
هۆقى: کتوى، وەحشى
هۆدە: ژوور، ئۇتاغ، دیوو
هزرو هزرین: بیرو بیرکردنەوہ
هەیف: مانگ
هەیفەشەو: مانگە شەو
هەدا: سەبەر، جەوسەلە
هەراوژەنا: هەراو هەنگامە
هەپەمە: تیکەل و پیکەل، گەنم ودانەوئیلەى تیکەلکراو
هاپۆ: مام

ھەلەشە :لەسەر، بى ئەقل
 ھەرەت : تاف
 ھەتوان : مەرھەم ، مەلھەم
 ھەقپەك : ملەكەر، ملەلانى، پەكپەك
 ھەرۋو : ھەرە ، پەرۋ
 ھەنگى : ھەينى ، ئەوسا
 ھەشتاۋ : پەلە ، لەز، خىرا
 ھاۋكوف:دوو كەسى لە يەك ئاستى كۆمەلايەتى
 ھاۋدەستى:ھاۋبەش لە كەين و بەينان
 ھەيفۇك: ھەيفك، مانگىلە، مانگى يەك شەۋە
 ھىۋرىن: ھەۋانەۋە
 ھاماج: ئۆتمۇسقىر
 ھەلاۋىردن: جياكرنەۋە
 ھاتە ۋەشاندىن ، بىلاۋكرايەۋە
 ھىزقان: بىرمەند، زانا
 ھەنيە: تەۋىل، ناۋچەۋان
 ھەلاكەت: گىيانەللا، ئاۋىلكە، ئاۋزىنگ، ھالى مردن
 ھەلازىيان: پاكشان
 ھاۋۋتن: لىخوپىن
 ھەلماساۋ: ئاۋساۋ

ى:

يال: توۋكى سەر مى شىرو يەكسىم
 يەكھاۋى: يەكجۇر، يەكدەست، بىنگۇران
 يارۋ : فلان
 ياتاخ : پىخەف ، نوپىن
 يەختە: خەسىنراۋ، گون دەرھىنراۋ
 يونىفۇرم: جلكى فەرمى يەكچەشن

بیل نام

بیل ئامى (دۇستى ئازىز) تەنيا سەربردەى گەنجىكى
قۇزى مېياز نىيە كە لە پىناۋى سەرۋەت وسامان و پۇست
و پايدەدا كۆ لە ھىچ ناكاتەۋەو لە ھىچ فېل ۋدەھۇ و
تەلەكە بازىيەك ناسلەمىتەۋە، بەلكو كارەساتىكى بەئازار و پېر
سۈيى كۆمەلگەيەكە كە لە رەگ و رېشەۋە گەندەل و كرمۇل
بوۋە، كە ھىچ پىرەنسىپ و بەھايەكى تيا نەماۋەو گەندەلى
ۋگومرايى ۋكەچرەۋى، جىنگاي ھەموو بەھايەكى دى
گرتوۋەتەۋەو، كۆمەلگەيەك سەربارى ئەۋەى ئەزموۋنى
چەندىن شۆرپشى پىشەنگ وپۇشنىيرانەى ھەيە، ھىشتا لە
زەلكاۋ وچلكاۋى دەۋرانى پىش شۆرپشى مەزنا، دەۋرانى
لويسەكانا، دەۋرانى سۆزانيانى دەربارى ۋدەۋرانى ھەلپەو
بەرژەۋەندخۋازى ھۇفيانەى ئەشراف ۋئەرسىتۇكراتاندا، لىنگە
فېرتى دەكات. جا مۇپاسان ۋەكو فلوپېرى مامۇستاي لە
قاۋدەرى ئەم كۆمەلگەيەيە.

به شنی یه که م

(۱)

جورج دوروا (Georges Duroy) ومختایه ک باقی
نه و پینج فرانکیه ی که دابووی به ده غیله داره که وهرگرتوه،
له خوارنگه که وهدهرکه وت.

چونکه کوپیکی خوش به ژن و بالا بوو و ، به عاده تی
سهرده مانی عهسکه ری خوی سینگى دهرپه پاند، سکی به ناوا
برد، به جووله یه کی عهسکه ریانه وخۆمانی بایه کی به
سمیله کانی دا و نیگایه کی له زگینی چوارده وری خوارنگه که
وئه و مشته ریانه ی کرد که هیتشتا شیوه که یان ته و او
نه کردبوو، نیگایه کی تیژ، وهکو نیگای هه لویه ک که هیچ
شتیک وهیچ شوینیک نه بویریت.

ژنه کان سهریان هه لینا وچاویان برپیه نهو، سى
کناچه ی کریکار، سازفانیکی نافسال، شپۆله، سهر وقژ
په شینواو، به کلایکی ته پوتوزاوی وکراسیکی دهلبی له بهردا
بوو و ، دوو ژنی بورژوا دهگهل شووه کانیان، که له
مشته ریانی هه میشه یی نه م خوارنگه یه بوون، به بوها و
نرخى جیکیر وهه رزان.

جورج دوروا، کاتى گه ییه سهر شوسته که
هه لویسته یه کی کرد و له خوی پرسى باقی شه وه که چۆن
به سهر به ریت. رۆژى ۶/۲۸ بوو، ته نیا سى فرانک وچل
سینتی پى بوو که ده بوايه تا سهرى مانگ به شنى بکات. به
حیسابى خوی ده ی توانی تا کوتایى مانگ شام به بى فراهین،

یان دوو که پرت فراقین به بی شام بخوات. له دلی خویدا
 حیسابی کرد که پاره‌ی هر ژمه فراقینیک بیست و دوو
 سووه و پاره‌ی هر ژمه شامیک سی سووه، نه‌گهر ته‌نیا
 دوو ژم فراقین بخوات، نه‌وا یه‌ک فرانک و بیست سینتی بو
 ده‌مینته‌وه. (سوو: دراوینکی بچووک‌ی فهره‌نسیه که له سالی
 ۱۷۹۳ هر بیست سوویه‌ک ده‌یکرده یه‌ک فرانک و هر
 سوویه‌ک ده‌یکرده پینج سینت)، و ده‌توانی به‌و پاره‌یه دوو
 بابوله‌ی کالباس و دوو پرداخ بیرهی بولقاره‌کان بکریت.
 نه‌مانه کار و له‌زه‌تی شه‌وانه‌ی بوون، نه‌وسا به‌ کوچه‌ی
 نوتردام دولورتدا نشینو بووه‌وه.

همیشه به‌جورئ پئی ده‌کرد، ده‌تگوت هینشتا جل
 و به‌رگی فهرمی عه‌سکه‌ری سواره‌ی له به‌ردایه، سینگی
 ده‌رده‌په‌راند، لاقی که‌میک لیکدی بلأوده‌کردنه‌وه له تووایه
 تازه له نه‌سپ دابه‌زیوه، به‌کش و فش و فیزه‌وه به‌جاده و
 کۆلانه جه‌نجال و قهره‌بالغه‌کاندا پئی ده‌کرد، شانی له‌م و
 له‌و ده‌دا، دپی به‌ خه‌لکانی سهر پئیگای خۆی ده‌دا، تا که‌س
 پئیگا له پئی‌کردنه‌که‌ی نه‌گریت، کلاو قووچه‌ کۆنه‌که‌ی، ده‌نایه
 لاتیلکه‌ی سهری و پاژنه‌کانی به‌ تووندی ده‌کیشان به
 شوسته‌که‌دا. به‌جورئ پئی ده‌کرد، ده‌تگوت شه‌پی ده‌گه‌ل
 هه‌موو که‌سینکا هه‌یه؛ ده‌گه‌ل پئیواراندا، ده‌گه‌ل ماله‌کاندا،
 ده‌گه‌ل هه‌موو شار، به‌ پۆزی سهر‌بازیکی خوش قیافه‌وه که
 تازه جلکی نه‌هلی له‌به‌ر کردبوو.

هه‌رچه‌نده جاکه‌ت و پانتۆله‌که‌ی له شه‌ست فرانک
 زیاتری نه‌ده‌هینا، به‌لام و پیرای نه‌وه‌ش، زۆر جوان بوو و
 به‌پاستی لپی ده‌هات. بالای به‌رن، نه‌ندامی پئیک و پینک، قژی
 قاوه‌بیه‌کی کال، خه‌نه‌یی ده‌ینواند، سمیله‌کانی بو سهره‌وه

بادابوو، چاوهکانی شینی کال، بیلبلهکانی بچووک، قژی
لولیکی ئاسایی بوو، له ناوهندی سه‌رییه‌وه، شەق بووبوو،
به‌و پ‌واله‌تانه‌وه، له قاره‌مانانی خۆشه‌ویستی ناو پ‌ومنانی
فولکلۆری ده‌چوو.

شه‌ویکی هاوینی پاریس بوو، له‌و شه‌وانه‌ بوو که
به‌شه‌ر هه‌ناسه‌ی ته‌نگ ده‌بوو، شار وه‌کو گولخانه‌یه‌کی
گه‌وره‌ له‌م شه‌وه‌ خه‌فه‌که‌رده‌ا ئاره‌قه‌ی ده‌رشت، زیرابه‌کان
بۆن بۆگه‌نیان لئ به‌رز ده‌بووه‌وه، چیشته‌خانه ژیر
زه‌مینیه‌کان، له‌ په‌نجه‌ره‌ بچووکه‌کانیانه‌وه، که‌ هاوئاستی
رینگاوبانه‌کان بوون، بۆنی ناخۆشی چلکاوی شۆردنی
ئامانان و پاشماوه‌ی ساس و خواردنیان، لئ به‌رز
ده‌بووه‌وه و به‌ جاده‌ و کۆلانه‌کاندا بلاو ده‌بووه‌وه.

نیگابان و پاسه‌وانانی ئه‌پارتمان و مالان، به‌بێ چاکه‌ت له
سه‌ر کورسییه‌ هه‌سیرییه‌کانیان، له‌به‌ر ده‌رگای گالیسکه
په‌وه‌کاندا دانیشتبوون و پایپیان ده‌کیشا، رېبواران
به‌هه‌نگاوی ماندوو، سه‌رکۆت و کلاو به‌ده‌ست، پێیان ده‌کرد.
کاتی جۆرج دوروا، جاده‌که‌ی ته‌ی کرد و گه‌ییه
بولقاره‌که، دیسان وه‌ستا. تیا مابوو کتیه‌ بچیت. هه‌زیده‌کرد
ب‌روات بو شانزه‌لیزه‌و پاشان بۆ شه‌قامی " بوادوبولونی " تا
له‌ ژیر دره‌خته‌کاندا که‌میک هه‌وای فینک، به‌ر سه‌ر و‌پووی
بکه‌وئ و فینک بیه‌ته‌وه. هه‌روه‌ها ئاره‌زووی ده‌کرد، مажه‌را
و بویه‌ریکی عاشقانه‌ی لێهه‌لکه‌وئ.

به‌لام چۆن بویه‌ر و مажه‌رایه‌ک؟ خۆیشی نه‌یده‌زانی،
سێ دانه‌ مانگ بوو، شه‌و و پ‌وژ به‌ته‌مای ئه‌و بویه‌ره‌ بوو.
هه‌لبه‌ته‌ ناوبه‌ناو له‌سایه‌ی قۆزی و جوانی سه‌ر و‌سیما و
له‌ش و لار و قه‌لافه‌تی پێک و پێکی، لێره‌ وه‌وئ عه‌شق و

پاښتون د نیکي په وخت کې د تیرتیر په پری به نه سیب ده بو، به لام نه و
دلی به مه دانه ده که ووت و چاوه پروانی شتی باشت و زیاتر
له مانه یی ده کرد.

به گیرفانی به تال و خوینی هاتګه جوښه وه، کاتی
تووشی کیژان ده بو، به جارجی ګری ده ګرت. کیژان که به لایدا
ده بو ورین، له بن لیوانه وه ده یانګوت: " ده ګل منا دینیه ماله وه
کوړی قوز؟ " به لام جورج زاتی نه ده کرد و له میان بداته وه،
چونکه له لایه که وه، لات پالوانی خوا بو و له لایه کی دیکه وه
شتیکي جیاواز له م پامووسان و عه شقبازیه بازارپیه یی
ده ویست.

و پرای نه مه ش، حه زیده کرد، سهری نه و شوینانه ش
بدات که نه م جوړه کچانه، به کومل پرویان تیده کرد،
ده چوه هولین نمایشین کومیدی عوام په سند، سهری نه و
کافی وکوچانه یی ده دا که مه کو و پاتوقی نه و جوړه کیژانه
بو، حه زیده کرد له لایانه وه بوه ستی، به شیوه یه کی خومانی
بیاندوینیت، بونی عه تره تیزه کانیاں بکات، هه ست به نزیکی
وان بکات. هه رنه بی ژن بوون و ناماده یی عه شقبازی بوون.
هه لته به هیچ جوړی، به شیوازی پیاوانی خودان ژن و
منال یان به حه قاره تی غه ریزییه وه، نه و کیژانه یی به سووک
نه ده ژمارد.

به دوی ئاپوړای خه لکه ماندوو و په ریشانه که یی
ګه رمادا، پتچی کرده وه و خوی به بولقاری مادلندا کرد. کافه
ګه وره کان، میز وکورسییه کانیاں، له سهر شوسته که ریز
کرد بوون و پربوون له و مشتیه ریانه یی که له ژیر پروناکی
تووندی ګلوه کاندا که چاوی به ریشکه وپیشکه ده خست،
مژوولی خوار د نه وه یی ساردی سارد بوون.

سەر میزه خر یان چوارگۆشه‌کانی به‌رانبه‌ریان، پربوون له په‌رداخین ته‌ژی قه‌خارنێ سوور، زه‌رد، که‌سک و قاوه‌یی. سوراخی و شه‌ربه‌ی پر له سه‌هۆل و ئاوی ساردیان له به‌رده‌ما بوو.

دوروا، هه‌نگاوه‌کانی سووک کرد، گه‌رووی وشک و نووساوی، ئاره‌زووی قه‌خارن و ساردی ده‌کرد.

تینویه‌تی، تینویه‌تی شه‌وانی هاوین، ئه‌مانی له‌به‌ر بری بوو، زۆری بۆه‌یتابوو، بیرری له‌وه ده‌کرده‌وه، که نووشین و خواردنه‌وه‌ی تۆشابه و قه‌خارنێکی فیتک، چ له‌زه‌تیکی خوش به‌ زار و گه‌روو ده‌به‌خشیت. به‌لام ئه‌گه‌ر ته‌نیا دوو پتک بیرهی بخواردباوه، ئه‌وا ده‌بوایه ده‌ستبه‌رداری شامی سه‌به‌ی ئیواره ببوایه، به‌خۆی ئاشنای برسیه‌تی کۆتایی مانگان بوو. له‌ دلی خۆیدا گوتی: " ئه‌گه‌ر ده‌ سه‌عاتیک هه‌لبکه‌م و خۆم بگرم، ئه‌وا ده‌توانم بیره‌که‌م، سه‌به‌ینی له‌ کافه‌ی ئه‌مریکاییه‌کان بخۆمه‌وه، شه‌یتان به‌ نه‌حله‌ت بی ها، چه‌ندم تینووه‌! " ئه‌وسا به‌ عه‌ززه‌ته‌وه پوانیه ئه‌و خه‌لکانه‌ی له‌به‌رده‌م میزه‌کانیان دانیشتبوون و به‌ که‌یفی دلی خۆیان قه‌خارنێ ساردیان ده‌خوارده‌وه.

به‌ سه‌روسیمایه‌کی زیتهل و که‌میک بپه‌رواوه به‌به‌ر کافه‌کاندا ده‌پۆیی و به‌ نیگایه‌کی له‌زگین، به‌سه‌روسیمای و جل و به‌رگی خه‌لکه‌که‌دا، گیرفانی ده‌خویندنه‌وه و به‌مه‌زه‌نده ده‌یزانی چه‌ندیان پاره له‌ به‌پکدايه. توورپه‌یه‌کی بی ئامان، سه‌باره‌ت به‌م خه‌لکه ئاسووده‌و خوشگوزه‌رانه، له‌ ناخیا سه‌ری ده‌کرد. ئه‌گه‌ر پیاو ده‌ستی به‌ به‌پکیاندا بکردایه، له‌ سه‌کی زیره‌وه بیکره تا سه‌کی زیو و تا دراوی ورده‌ی له‌گیرفانیاندا ده‌دۆزییه‌وه. هه‌ر یه‌کیکیان به‌ کێمانی بیست

فرانکیان پښتو، به لای که مه وه سهد که سیک له کافه که دا
بوون، کوی پاره کانیان ده یکرده چوار هزار فرانکیک.

له بن لیوانه وه کوتی: " به راز باوکانه ی چه پهل! " دریژهی
به پیکردنه به فیزه که ی دا. ته گهر یه کیک له وانه ی له
گوشه یه کی تاریکی کولانیکا به گیر به اوردايه، بن هیچ
سلگردنه وه یه کی ته خلاقى دهستی ده نایه بینى، ریک وه کو
چون له کاتی عه سکه ریدا و له کاتی مانوراند، ملی مامر و
که له بابی گوندییانی هه لده کیتشا.

یادی ته و دوو ساله عه سکه ریبیه ی وه بیر هاته وه که له
ته فریقیا به سه ری بردبوو، ته و شه ره چه قویه ی وه بیر
که و ته وه که ده گهل عه ره به بیته واکانی گونده کانی باشووردا
کردبووی. یادی ته و زیده گاڤی و دزییه ی بیر هاته وه که
ده گهل هاو قیتاره کانی دزی یه کیک له تیره عه ره به کان
کردبوویان، به و یاده بزه یه کی که و ته سه ر لیوان، ناکامی
ته م زیده گاڤی و دزییه، کوژرانی سى عه ره ب و
به ده سته پینانی بیست مریشک، دوو په ز، که میک زیږ و شه ش
مانگ پیکه نین و رابواردنی هاوړیکانی بوو.

ته نجامده رانی ته م بویه ره، هه رگیز نه دوزرانه وه.
که سیش نه سوړاخی کردن و نه تاقیب. ئیدی عه ره به کان
به جوړه نیچیریکی ئاسایی سه ربازه کان ده ژمیردران.

له پاريسدا ره وشه که جوړیکی دی بوو. ته نانه ت
خه لکانی شمشیر به قهد و ده مانچه به ده سستیش نه یانده توانی
گنده دزی بکه ن و له تاقیب و سزای دادگا بخه له سن و
وه کو به رزه کی بانان، به که مالی ئازادی بسورپینه وه. هیشتا
هه رزه یی و سه ر سه ریاتی و دلره قی و بن ئینسافیه کانی
دهورانی ده ره جه دارییه که ی له ولاتی داگیرکراوا، له بیر

مابوو. هه‌لبه‌ته خۆزی به‌و دووساله خزمه‌ته ده‌خواست که له بیابان و ساردا به‌سه‌ری بردبوو. حه‌یفی که له‌وینده‌ر نه‌مابوو هه‌و! به‌لام که باش بیرى کردبوو هه‌و، هه‌ستی کردبوو که له پاریسدا، ره‌وشیکی باشتیری له‌پیش ده‌بیت، هه‌نووک!... ئاه، به‌لئى، ئه‌مه‌ ئه‌و ره‌وش و پینگه‌یه بوو که به نه‌سیبی بووبوو!

زمانی له‌زاریا جولاند، ته‌قه‌یه‌ک له ده‌می به‌رز بوو هه‌و، له تۆوايه گه‌ره‌کیه به‌م کاره خۆی تا‌قی بکاته‌وه‌و بزانیته مه‌لاشووی چه‌ند وشکه.

حه‌شاماتیکی شه‌که‌ت وفه‌رتووس به ده‌وریا ده‌خولانه‌وه، ئه‌و هه‌شتا به‌خۆی ده‌گوت: "هیچ و پووچانه! گیرفانی ئیله‌که‌کانیان پره‌ له‌پاره". به‌ده‌م فیکه‌ لیدانه‌وه، شانی له‌ خه‌لکی ده‌دا، خه‌لکه‌که به‌ده‌م بۆلاندنه‌وه ئاو‌ریان ده‌دايه‌وه‌و خه‌تسه‌یان لیده‌کرد، ژنه‌کان له‌بن لیوانه‌وه ده‌یانگوت: "چ هه‌یوانیکی بئ ته‌ربه‌ته!"

به به‌رده‌م شانۆی فودفیلدا تته‌په‌ری (فودفیل: شانۆیه‌که له پاریس، که له‌ویدا شانۆی کۆمیکى سووک و بازاری پیشکه‌ش ده‌کرا، جاران و ئه‌ستاش، به‌م جۆره شانۆنامه‌ش ده‌گوترا فودفیل). له‌به‌ر کافه‌ی ئه‌مریکایدا وه‌ستا، تینویه‌تی زۆری بۆه‌یتا، له‌خۆی پرسى: هه‌قی نییه به‌روات په‌رداخى بیره بخواته‌وه؟ پیش ئه‌وه‌ی به‌ریار بدات، ته‌مه‌شایه‌کی سه‌عاته پووناکه‌که‌ی ناوه‌ندى شه‌قامه‌که‌ی کرد، سه‌عات نو و چاره‌ک بوو. خۆی ئه‌خلاقى خۆی ده‌ناسى: هه‌رکه په‌رداخه بیره‌که‌ی له‌به‌رده‌مدا دا‌بنه‌ن، یه‌کسه‌ر هه‌لیده‌دات. پاشان تا سه‌عات یازده چ بکات؟

بەبەر كافەكەدا تێپەری. بەخۆی گوت: " دەچم بۆ
 بولقاری مادلن و پاشان زۆر بەهێواشی دەگەریمەوه."
 وەختایەك گەییە سیلەى مەیدانى ئۆپرا و بولقاری
 مادلن، تووشی پیاویکی گەنجی قەلەو بوو كە بە ئاستەم
 وەبیری هاتەوه كە ئەم پیاوهی لە جێهەك دیتوو.
 بەدەم بیرکردنەوهوه، دواى كەوت و لەبن لیوانەوه
 دووبارەى كردەوه " شەیتان بە نەعلەت بى، لە كوێ
 دیتومە؟ "

ئیدی بەو دەقهوه، زەینى خۆى وەردهوه دەدا، بێتەوهى
 وەبیری بێتەوه، پاشان لە ناکاوا، زەین وەهانیەوه هات،
 هەمان پیاو، گەنجتر و لاوازتر لە ئیستا، بە ئونیفۆرمى
 عەسكەرى سوارهوه، لەبەرچاوى بەرجەستە بوو. بەدەنگى
 بەرز گوتى: " عەجەب، فورستیه، ئەمە تۆی! " پێى هەلگرت،
 خۆى گەیاندى و دەستىكى بە شانیا دا. كەبرای قەلەو ئاوپى
 پاشى دایەوه، لێى پاما و گوتى: - كاریكت بەمن هەیه
 قوربان؟

دوروا، دەستى بە پێكەنین كرد: - نامناسیتەوه؟

- نەخێر.

- من جۆرج دوروام، لە فەوجى شەشەمى سواره
 بووم.

فورستیه، هەردوو دەستى برده پێشنى و گوتى: - ئاە،
 هاوێ، حالت چۆنە؟

- زۆرباشم، ئەدى حالى تۆ؟

- ئاە، حالم زۆر خراپە، تەسەور بکە، سینەم وەكو
 کاغەزى گرمۆلەى لیها تەوه، كۆكە ئامانم نادات، ئەو دل
 یەشەیهى كە لە بورژىفال، لە كاتى گەپانەوهم بۆ پاریس

تووشى بوم، دەست بەردارم نايىت و چوار ساله پىئەى دەنالينم.

- عەجەب، بەلام پوالەتت و نانوئيت.

فورستىه، باسكى ھاوپىكەى گرت وگرىى دلى بۆ كردهوه، باسى نەخۇشەكەى كرد، باسى چوونە نك دكتـۆرانى جۆراوجۆر، پابۆچـوونى دكتـۆران وئامۆزگارىيەكانىان، باسى دژوارى پەيرەوى كردنى ئامۆزگارىيەكانى ئەوانى كرد، بەو حالەوه كە تىاي بوو، ئامۆزگارىان دەكرد زستانان لە باشوور بەسەر بەرىت، بەلام چۆن دەيتوانى؟ ژنى ھىنابوو و لە كارى پۆژنامەقانىدا، دەور وپىگەيەكى زۆرباشى ھەبوو.

- من لاپەرەى سياسى پۆژنامەى " لافى فرانسز " ئامادە دەكەم، ھەوالى كۆبوونەوهكانى ئەنجومەنى سينا، بۆ پۆژنامەى سالو دەنوسم، جارجارىش، ھەندىك پاقە و شرۆفەى ئەدەبى بۆ پۆژنامەى لاپلانیت دەنوسم. ئىدى جى پىي خۆم لە ژياندا كردووتەوه.

دوروا، حابر و حەپەساو تەمەشای دەكرد. زۆر گۆرپابوو، ئىستا پەفتار و سەروسىماى پىاوئىكى سەلارو سەنگىن و ئارامى پىئە دياربوو، وركى، لە وركى پىاوئىك دەچوو كە لەبارى خۆراكىيەوه، باش بەخۆى پابگات. جاران لاواز و بارىكەلە، گورج و گۆل، كەمىك گىژ، جنگز و شەپانى بوو و، ھەمىشە سەرحال و بەكەيف و بەدەماخ بوو.

سى سال بوو لە پاریس دەژيا، لەم سى سالەدا بووبوو بە پىاوئىكى دى. قەلەو و جدى، چەند داوئىكى سىي كەوتبوو

لاجانگه کانی، هه‌رچه‌نده ته‌مه‌نی له بیست و هه‌وت سالان
هی‌وه‌تر نه‌چوو‌بوو.

فورستیه پرسى: - ده‌ته‌وئى بۆ کوئى برۆیت؟
دوروا، به‌رسقى دایه‌وه: - بۆ هیچ کوئى، ده‌مویست پێش
ئه‌وه‌ى بۆ مال بگه‌رێمه‌وه، پیاسه‌یه‌ک بکه‌م.
- ئی، چه‌رده‌که‌یت، پێکه‌وه سه‌رىکی نووسینگه‌ى
پۆژنامه‌ى لاقى فرانسز بده‌ین؟ ده‌بێ هه‌له‌گیرى چه‌ند
نموونه‌یه‌کی چاپی بکه‌م، پاشان ده‌چین بۆ شوینیک و
بیره‌یه‌ک پێکه‌وه ده‌خۆینه‌وه.
- لاریم نییه.

که‌وته‌هه‌ی، چونکه هاو‌پێى قوتابخانه و هاو‌پێى
سه‌رده‌مى عه‌سکه‌رى بوون، زۆر زوو هۆگرى یه‌کدی
بوونه‌وه‌و زۆر خۆمانه ده‌ستى یه‌کدییان گرتبوو.

فورستیه پرسى: - له پاريس چ کاریک ده‌که‌ی؟
دوروا، شانه‌کانى هه‌له‌کاندن و گوئى: - هیچ، خه‌ریکه
له برسا ده‌رم. وه‌ختایه‌ک خزمه‌تى عه‌سکه‌رىم ته‌واو بوو
بۆ ئێره‌ گه‌رامه‌وه، تا پاره و پایه‌یه‌ک په‌یدا بکه‌م یان له
پاریسدا بژیم، ئیستا شه‌ش هه‌یفه‌ که له دایه‌ره‌ى هێلى
ئاسنى باکوور دامه‌زراوم، به‌ سالى هه‌زار و پینچ سه‌د فرانک
و ته‌واو.

فورستیه له‌بن لیوانه‌وه گوئى: - زۆر خراپه، ئه‌مه پاره
نییه، زۆر که‌مه.

- راست ده‌که‌ی، به‌لام چبکه‌م، چارم ناچاره، چ
کارىکی دیکه‌م له‌ده‌ست دێت؟ به‌ تاقى ته‌نیام، که‌س نانا‌سم
و ناشتوانم پوو له هیچ که‌سێک بنه‌م. وه نه‌بێ ئه‌هلى کار
نه‌بم و خۆم له کار بدزمه‌وه. به‌لام ئه‌وزارى کارکردنم نییه.

فورستیه، به چاوی که سینی کارامه ی ئه هلی کار، نیگایه کی سه رایای کرد و پاشان به تۆنیک پڕ متمانوه له بهر خۆیه وه گوتی: - ده زانی هاوڕێ، لێره دا هه موو شتیک وه ستاوه ته سه ر متمان به خۆبوون. پیاو ئه گه ر که میک وریا و زرینگ بێ، زۆر ئاسانتر ده توانی بیت به وه زیر تا به سه روکی نووسینگه. پیاو ده بی کاریک بکات که خه لکی قه بوولی بکه ن، نه ک لێیان بپارێته وه. باشه چون نه تتوانیوه کاریکی باشت له کارمه ندی دایه ره ی رێگای ئاسنی باکوور په یدا بکه یت؟

دوروا گوتی: - له هه موو ده رگایه کم دا، شتیکی باشترم په یدا نه کرد. به لام حا لی حازر چاوم له کاریکی دیکه یه. پێشنیازی ئه وه یان بۆ کردووم که چاودێری و تیماری ئه سپانی مه یدانی ئه سپ تاودانی پلیرن بکه م. قه راره سالی سی هه زار فرانکم بده نی. فورستیه له ناکاوا وه ستا!

- ئه م کاره مه که، که وجانه یه، به کێمانی ده بی ده رامه تی سالانه ت ده هه زار فرانک بیت، نه ک سی هه زار فرانک. به م کاره ت ئاینده ی خۆت به تالان ده ده یت. له دایه ره ی رێگای ئاسن، به لای که مه وه که س ناتبینی، که س ناتناسیت، ئه گه ر وریا و زرینگ بیت، ده توانی خۆت له وێنده ر ده رباز بکه یت و رێگای خۆت بدۆزیه وه. به لام که له ته ویله ی ئه سپاندا گیرسایته وه و بوویت به مه یته ر، ئیدی کارت له کار ده ترازی. رێک وه کو ئه وه یه له خوارنگه یه کدا که هه موو پارسیان بۆ ناخواردن ده چنه ئه وێنده ر و تو له وێ به رپرسی پێشخزمه تان بیت. وه ختایه ک مه شقی

سوارکاریت به پاره‌داران یان کورپه‌کانیان کرد، ئیدی ئه‌وانه ناتوانن به‌وچاوه سه‌یرت بکه‌ن که هاوتای خویانیت. بیده‌نگ بوو، چهند ساتیک له فکران راچوو و پاشان پرسى: - خویندنی ئاماده‌ییت ته‌واو کردووه؟

- نه‌خیر، دووجار به‌شداری تاقیکردنه‌وهم کرد و ده‌رنه‌چووم.

- مادامیکی تا دوا سالی ئاماده‌یی له خویندن به‌رده‌وام بوویت، شاده‌تنامه گرینگ نییه. ئه‌گه‌ر باسیک ده‌رباره‌ی سیسرون یان تیبر بیته ئاراوه، تو ناحه‌په‌سیت، که‌م دابیژیک ئه‌وانه ده‌ناسیت، وایه؟
- با، که‌م تا زۆریک.

- ده‌ی باشه، که‌س له‌وه زیاتر ده‌رباره‌ی ئه‌وانه نازانن، ته‌نیا پازده بیست نه‌فه‌ریکی گه‌وج نه‌بن، که نه‌یان‌توانیوه به‌په‌ی خویان له ژیر پتیا‌ن ده‌ربینن. خۆپانان و خۆه‌لکیشان کاریکی قورس نییه، خاترجه‌م به، پیاو ته‌نیا ده‌بن وریا بن و ئاگای له‌خۆ بن که ده‌ستی نه‌که‌ویتته‌پوو و نه‌یه‌لن خه‌لکی پتی بزائن که هیچ نازانیت. پیاو ده‌بن که‌له‌کباز بن، خۆی له‌ پوو به‌پوو بوونه‌وه‌ی کیشه وئاریشان ببویرن و خۆی له‌جیتی خوپان نه‌دات و کۆسپ و ته‌گه‌ران ببه‌زینن. ده‌توانن به‌ کۆمه‌کی قاموس و واژه‌نامه‌یه‌ک هه‌موو کاره‌کانی دی رایی بکات. خه‌لکی هه‌موو وه‌کو که‌ر بن هه‌ست و وه‌کو گا گیلن.

فurstیه، وه‌کو به‌شه‌ریکی به‌ جورئەت و ئارام که زۆر به‌چاکی شاره‌زای نه‌ینن و نه‌ینگه‌کانی ژیان بن قسه‌ی ده‌کرد و به‌ده‌م قسانه‌وه، لێو به‌خه‌نده، ته‌مه‌شای ئه‌و

حه شاماته‌ی ده‌کرد که به‌لایاندا تیده‌په‌پین، لئ له ناکاوا ده‌ستی به کۆکین کرد، له جیگای خۆی هه‌ستا، تا کۆکینه‌که‌ی بوه‌ستیته‌وه، ئه‌وسا به نائومیدییه‌وه گوتی: - ناخۆش نییه، پیاو نه‌توانی له شه‌ری ئه‌م هه‌وی دل یه‌شه‌یه نه‌خه‌له‌سیت؟ تازه‌ش پیمان ناوه‌ته ناو هاوینه‌وه. که زستان هات ده‌چم بق مانتون، نزیک‌ی سنووری ئیتالیا، بزانه‌م مایه‌جه‌کی خۆم ناکه‌م. قیروسیا له کار وژیان، به ده‌ره‌ک، سه‌لامه‌تی له هه‌موو شتیک گرینگتره.

گه‌یی‌نه بولقاری پولونییر، له به‌رده‌م ده‌رگایه‌کی شووشه‌یی گه‌وره، له دیوی ناوه‌وه پوژنامه‌یه‌ک کرابووه‌وه و به جامخانه‌که‌یان‌وه چه‌سپاندبوو. سئ که‌س له‌به‌ر ده‌رگا‌که وه‌ستا‌بوون و پوژنامه‌که‌یان ده‌خوینده‌وه.

له سه‌رووی ده‌رگا‌که‌وه، تابلۆیه‌کی گه‌وره، که به پیتین ئاگرین نووسرا‌بوو، به شووله‌ی گاز پوناک کرابووه‌وه، هه‌لواسرا‌بوو، له سه‌ر تابلۆکه نووسرا‌بوو: لاف‌ی فرانسز. ئه‌و خه‌لکانه‌ی به‌ده‌م پیا‌سه‌وه به‌به‌ر جامخانه‌که‌دا په‌ت ده‌بوون، له ناکاوا ده‌که‌وتنه به‌ر پوناکییه‌که، ده‌نگوت له پوژی پوناک‌دان، سه‌روسیمایان به‌دیار ده‌که‌وت، پاش ئه‌وه‌ی له‌وینده‌ر په‌ت ده‌بوون، دووباره له تاریکیه‌که‌دا نفوم ده‌بوون.

فورستیه، ده‌رگا‌که‌ی ده‌له‌ک دا وگوتی: " وه‌ره ژووره‌وه " دوروا وه‌ژوور که‌وت، به قالد‌رمه‌یه‌کی. به شک و ته‌پوت‌زاویدا، که له شه‌قامه‌که‌وه ده‌بینرا، سه‌رکه‌وتن بق سه‌ره‌وه، خۆیان کرد به هۆلیک‌دا که دوو کارمه‌ندی لئ دانیشتبوون، سلاو‌یان له فورستیه کرد، پاشان خۆیان به

هۆدهيهكى گهوره دا كرد كه له هۆلى چاوه پوانى دهچوو،
 يه كپارچه گهرد وتۆز بوو، ديواره كانى به قوماشى مەخمەلى
 كەسكى ناشيرين پۆشرا بوون، يه كپارچه پهله بوو،
 لىزه وله وى كۆن بوو بوو، دهنگوت مشك خواردوو يه تى.
 فورستيه گوتى: لىزه پونه، پىنج خولهكى دى
 ده زفمه وه.

له يه كىك له و سى ده رگايه وه كه به سەر ئەم هۆله دا
 دهكرانه وه، وه ژوور كهوت.

بۆنىكى سهير، تاييه تى و له وه سف نه هاتگ، بۆنى
 هۆلىن نووسين له ژووره كه دا شه پۆلى ده دا. دوروا، به بى
 جووله له ژووره كه دا مايه وه، كه مىك ترساو وحه په ساو
 ديار بوو. ناو به ناو خه لكانىك به زن، به هه شتاو له
 ده رگايه كه وه وه ژوور ده كه وتن، به بهرده مى ئه ودا تى ده په پىن
 و پىش ئه وهى فرياي دى تىيان بكه وىت، له ده رگايه كى دى كه وه
 وه ده ر ده كه وتن.

هه ندىجار، پياوانى گه نچ بوون، زۆر گه نچ، به رواله ت
 زۆر مژوول بوون و كاغه ز به ده ست ده رپۆيشتن، هينده به زن
 رىيان ده كرد كاغه زه كهى ده ستىيان، وهك ئه وهى بال بگرى،
 به ده م بايه كه وه ده كه وته باله فیه. هه ندىجار كرىكارانى
 چاپخانه، كه له ژىر بالا پۆشه په له په لاويه كانىانه وه، كراسى
 سبى خاوينيان له بهر و پانتۆلى باش و جوانى وهكو هى
 ده و له مه ندانىيان له بهر بوو، ده هاتن و ده چوون. ئه مانه هه موو
 شرىتى پانى كاغه زيان به ده سته وه بوو، يان نمونه ی پىت
 چنى، كه هيشتا مه ره كه به كه يان هيشك نه بوو بوو وه.
 جارىكىش پياوىكى ورديله هاته ژوورى. سه روسىمايه كى

زۆر پەرداخى ھەبوو، چاكتىكى ناوقەد تەنگ و پانتۆلىكى
بەدەن چەسپى لەبەر و، جووتى پىلاوى زۆر نووك بارىكى
لە پىيان بوو، پىدەچوو، پەيامنىرى تايىبەتى ئەنجومەنە
ئەشراقىيەكان بىن و خەبەر و باسى ئەو شەوھى دەگەل
خۇى ھىتابى.

كەسانى دىكەش وەژوو دەكەوتن، ھەموويان سىماي
جدى، ئارام، كالاوى قووچى، لىۋار پانىيان لەسەر بوو،
دەتگوت ئەو كالاوانە بۆ ئەو بوو كە لە خەلكانى دىكەيان
جيا بىكاتەو.

دواى كەمىك، سەر و سەكوتى فورستىيە پەيدا بوو
بازووى پىاويكى بالا بەرزى لاوازى گرتىبوو و دەگەل خۇيدا
دەيھىنا، پىاوەكە تەمەنى سى چل سالىك دەبوو، جلكى
رەشى لەبەردا بوو، بۆينباخى سىي بەستىبوو، رەنگى
رۇخسارى رەشتالە بوو، سىمىلە نووك بارىكەكانى بۆ
سەرەوھە بادابوو، ئەمە سىما و پۈللەتلىكى گۇساخ ولەخۇ
رازى پىدەدا.

فورستىيە پىنى گوت: - خودا حافىز، مامۇستاي ئازىز.
پىاوەكە دەستى گۇشى و گوتى: - خودا حافىز، دۇستى
ئازىز.

پاشان بەدەم فىكەلىدەنەو، دار عاساكەى لەبن بالى ناو،
بە قالدەرمەكاندا داگەرپا.

دوروا، پرسى: - ئەمە كى بوو؟

- جاك رىفال بوو، وارىقات نووس، خەپاتكار و تەنز
نووسىكى بە نىوبانگە. ھاتىبوو، ھەلەگىرى نمۇونە
چاپكراوھەكانى بىكات. ئەو و گارن و مونتىل، باشتىرىن و
بەناوبانگىرىن وتارنووسى ئىمەن لە پارسى دا. جاك رىفال،

ههفتهی دوو وتار بۆ ئەم پوژنامەیە دەنوسیت و سالی
سی ههزار فرانک وەردهگریت.

وهختایهک که خهریک بوون دهپوشتن، تووشی پیاویکی
کورتهبالای قهلهو بوون، قژی درێژ و سهروسیمای چلکن و
شیواو، به هانکه هانک به قالدومه کاندای ههلهدهگهرا.

فورستیه، به ئەسپایی سلاوی لیکرد و به دوروای
دۆستی گوت: - ئەمه نوربردوفارنه، شاعیره، نووسهري
خۆرین مردوو، ه، ئەمیش یهکینکه لهوانه ی پارهیهکی باش
وهردهگریت. بۆ ههر چیرۆکینک، سێسهه فرانک وهردهگریت
و، درێژترین چیرۆکیشی له دووسهه دێر زیاتر نابیت. ئیستا
وهختی ئەوهیه بچین بۆ کافه ی ناپولتین، من خهریکه له
تینوان خهفه دهیم.

هههرکه له دهوور میزهکه دانیشتن، فورستیه بانگی کرد:
دوو پهرداخ ئاوجۆ (بیره). له کاتیکدا دوروا، بهخاوی و
ههرجاره ی قومیتی له بیرهکه ی خۆی دهخواردوهو وهکو
ئوهی ئاوی حیات بخواتهوه، به لهزهتهوه بیرهکه ی له
دهمیا دهگیرا و تاماوهکه ی ههلهدمژی، فورستیه، یهکبین
پینکهکه ی ههلهدا.

فورستیه، وادهاته بهرچاو که له فکران راچووبی،
پاشان له ناکاوا گوتی: - بۆچی نایهیه ناو کاری
پوژنامهفانیهوه؟

دوروا، هایم و ههیران نیگایهکی ئەو کرد و گوتی:
- بهلام... مهسهلهکه ئەمهیه که... من قهت هیچ
نهنوسیهوه، سهروکارم دهکهله قهلهمدا نهبووه.

- چ قهیدیه، تاقیهکهوه، ههموو کاریک له ههنگاویتی
بچوکهوه دهست پێدهکات. من دهتوانم بتهکم به شاگردی

خۆم، بتتیرم نووچه و هه والانم بۆ کۆ بکه یته وه، سه ری ئیره و ئه وی بدهیت، دیمانه ده گهل ئهم و ئه ودا بکه یته. له هه وه له وه مانگی دووسه د و په نجا فرانکت ده بی، جگه له کرئی گالیسکه که به م لاو به ولاتدا ده بات. ده ته وی له مباره یه وه قسان ده گهل به پیره به ری پۆژنامه که دا بکه م؟

- هه لبه ته مه منوونیش ده بم.

- که واته، تو کاریک بکه، سبه ی شه و بۆ شام وه ره بۆ ماله که ی من، ته نیا پینچ شه ش که سیکم میوان، خاوه نی پۆژنامه که، جه نابی والتیر وژنه که ی، جاک ریفال و نوربردوفان، که توزی له مه پیش هه ردووکیانت بینی، له گهل خانمیکی دوستی ژنه که م، پازیت؟

دوروا، دوودل، سوور بووبووه وه و تیامابوو چ بلیت. ئه نجام له بن لیوانه وه گوئی:

- کیشه ئه مه یه من جلکی شایسته به م میوانیه م نییه. فورستیه، چه په سا : - جلکت نییه؟ جل و بهرگ و پوالت، زۆر گرینگه بۆکار. ده زانی له پاریسدا، پیاو ئه گهر شوین و ماوا ی خه وتن و هه وانه وه ی نه بی، زۆر گرینگ نییه، به لام جل و بهرگ یه جگار پتویسته.

ئه وسا له ناکاوا، دهستی به گیرفانی ئیله که کهیدا کرد، چنگی دراوی ده رهیتا، دوو لوی زیپی هه لگرت و له بهرده م دوسته دیرینه کهیدا پایگرت، دوا ی ئه وه به راویژیکی جدی و دوستانه گوئی:

- که ی بووت، ویمده وه. دهستیک جلکی ماقوول به کرئ بگره، یان به قیستی مانگانه بیکره و به م پاره یه پیتشه کیه که ی بده، به هه رحال، باش به خۆت را بکه و له

بیرت نه چن که سبه یښی سوعات هوت و نیو بیی بق مالی
ئیښه، ژماره هه ډده، کولانی فونتین.

دوروا، به په شوکاوی پاره کوی وهرگرت و به کاوه خق
گوتی:

- تو زور میهره بانیت. زور سوپاس، دلنیا به هرگیز
نهم هه لویسته ی تو ژبیر ناکهم...

فورستیه، قسه کوی پښ بری: " زورچاکه، ته واول.
بیره یه کی دی ده خویه وه؟ نه وسا گازیکرد: " گارسون، دوو
بیره!"

دوای ئه وهی هه ردووکیان بیره کانیاڼ خوارده وه،
فورستیه پرسى:

- حه زت لیښه، سوعاتیک پټکه وه پیاسه بکه ین؟

- زورم پټخوشه.

به دم پیاسه وه به رهو بولفاری مادلین پویشتن.

فورستیه پرسى: ئی ئیستا چ بکه ین؟ ده لین ئه و که سه ی
که له پاریسدا ده سووپټه وه و هیچ کاریکى نییه بیکات،
هه میشه ئه وزارتیکى سه رگه رمی بوخوی ده دوزیته وه، به پای
من ئه مه دروست نییه. من که شه وان ده مه وئ پیاسه یه ک
بکه م و بایه کی بالی خو بده م، نازانم کتوه بچم. پیاسه یه کی
ناو بیتشه ی بولونی، به بی ئه وه ی ژنیکت ده گهل بیت، هیچ
له زه ټیکى نییه، ژنیش هه مووکاتی ده ست ناکه وئ. ئه م
کافانه ی ته پل و سازانه ش، ته نیا به که لکی ده رمانسازه کوی
سه ری کولانه که و ژنه کوی دیت، من هیچ که یفم پښ نایه ت.
ئه دی چاره؟ هیچ، پټوسیت به پارکینکی هاوینه هیه، وه کو
پارکی مونسو که شه وان کراوه بیت، پیاو بروات له ژیر
دره خته کاندانانیشیت، توشابه یه کی سارد بخواته وه و گوی

له موزيقای نایاب بگریټ. ئەم جۆره شویتانه بۆ پابواردن نییه، بۆ پیاسه کردن و کات به سهر بردنه. ده بۆ ده رگاوانانی بیتنه دامه زراندن، تا ژنانی شوخ و شهنگول پرووبکه نه ئەویندهر. پیاو ده توانی به شهقام و پارپوه چه ورپژه کاند، که له بهر تیشکی گلپاندا ده دره وشینه وه، پیاسه بکات و ههرکاتی ویستی له سهر تهختیک پرونیشت و له دوور یان له نزیکه وه گوی له موزیقا راده یریت. جاران، له باخی موزاردا، شوینیکی وامان هه بوو، به لام شانویه کی بچکولهی ناجدی هه بوو، به ئاههنگ و پیتی تووندی سه ما و ره قسه وه، شوینیکی بچووک و تهنگ بوو، نهک شوینیکی ئارام و گه وه ره.

پارک و باخیکی گه وه ره بۆ ئەم کاره پتویسته، زۆر گه وه ره. ئەوکاته بالکیش ده بیت. ده ته وی بۆ کوئ برۆیت؟ دوروا، دوو دل بوو، چ شوینیک بلیت، ئەنجام بریاری خۆی دا و گوتی: - فولی بیرجیر، تا ئیستا نه مدیتوه، چه زده که م سهریکی ئەویندهر بدهم.

فورستیه گوتی: - فولی بیرجیر؟ ئەوهنده گهرمه ده کولین. به لام به هه ر حال، وێرای ئەوهش شوینیکی خوشه. نیوه پینچیکیان کرده وه و پینگهی کوچهی ' فووبر مونمارتر ' یان گرت به ره. پرووکاری پوناکی شانویه که، چوارپایانی ئەو کوچه یه ی روناک ده کرده وه که ده هاته وه سهر شانۆکه. ریزیک گالسیکه چاوه پوانی ته واو بوونی نمایشه که بوون.

فورستیه چوه ژووره وه، دوروا گوتی بیرمان چوو بلیت بکړین.

فورستیه، به کەش و فشهوه گوتی: - مادام دەگەل منیت،
بیویست بە کپینی بلیت ناکات.

کاتی گەییە شوینی نیشاندانی بلیتان، سێ کۆنترۆلچی
سلایان لە فورستیه کرد، نەفەرەکەی ناوەراست تەوقەیی
دەگەلدا کرد. فورستیه پرسى: - شوینیکی باش لە یەکیک لە
لۆجەکاندا دەست دەکەوێ؟
- هەلبەتە جەنابی فورستیه.

کۆپینەکەی لە یارۆی کۆنترۆلچی وەرگرت. دەرگا
ئەستوورەکەی، کە چەرمی بەسەردا درابوو دەلەک دا و،
خۆیان بە هۆلەکەدا کرد. تەنکە دووکه‌لی سیفەر، وەکو
تەمبکی تەنک، بەشە دوورەکانی هۆلەکە، شانۆکە و
لۆجەکانی ئەوبەری داپۆشی بوو. رشتەیی باریک و سپی
دووکه‌ل، لە هەموو ئەو سیفەر و جەگەرانه‌وه کە خەلکەکە
دەیانکێشان، بەردەوام دەچوو بە ئاسمانا، لە بنمیچەکەدا کۆ
دەبوو، لە دەوری گومەزە گەورەکە و ئاوێزە مەزنەکە
و، لە سەر پارێو و لۆژەکانی نھۆمی سەری سەرەوه،
ئاسمانیکی هەورینی چێدەکرد.

لە هۆلە گەورەکەی چوونە ژوورەوه‌دا، کە بەرەو
پارێوه پانەکەی پشتینەیی سالۆنەکە دەچوو، ئەو شوینەیی
کە تاقمیک کێژین مکیاج کردە و جەماعەتیک پیاوین بیجامە
لەبەر تیکەلاو بووبوون، تاقمیک ژن لەبەردەم پیشخوانەکە
وەستابوون و چاوەروانی هاتنی میوانی تازه‌بوون. لە پشت
ئەم پیشخوانەوه، سێ فرۆشیاری ژن، کە میکیاجیکی زۆر
تۆخ و بازارپیان کردبوو، وەستابوو و فەخارن و عەشقیان
بە مشتەریان دەفرۆشت.

ئەو ئاۋىتە گەورەو بەرزانەى لە پشتیانەوہ بوون،
سەرۆسىماى پىيواران و پشتەوہى ئەم فرۆشيارانەيان
دەنۆند.

فورستى، وەكو پياۋىك كە گوايە ھەقە خەلكانى دى پىز
و حورمەتى بگرن و مداراى بگەن، بلەز پىگاي لە نىو
ئاپۇراى حەشىمەتەكەدا بۆخۆى كردهوہ.
لە يەكەك لە كىژانى پىشكارى كردهوہى دەرگاى
لۆجەكان نەزىك بووہوہو گوتى: - بىزەحمەت لۆجى ژمارە
ھەقەدە.

- لىزەوہ جەناب.

پىشكارەكە، پىنۆينى كردن و كردنى بە كابىنەيەكى
دارىنى بچووكدا كە بەردەمەكەى روو لە ھۆلەكە بوو.
دىوارەكانى بە قوماشى سوور پۆشرايوون. چوار كورسى
بە ھەمان پەنگى قوماشى دىوارەكان تياوو، بەلام ھىندە لە
نەزىكى يەكترەوہ دانرايوون كە پياو بە زەحمەت دەيتوانى بە
بەيناندا تىپەپىت. جووتە برادەر دانىشتن . ئىدى بە ھەردوو
ئالى چەپ و راستياندا، لۆجى وەكو لۆجەكەى ئەوان بە
شىوہى نيوہ بازنەيى، تا كەنارى شانۆكە پىزكرايوون.
خەلكانى دى لە نىو ئەم لۆجانە دانىشتبوون كە تەنيا سەر و
سىنگيان دياربوو.

سى پياو بە جلكى وەرزشى بەدەن چەسپەوہ، يەكەكيان
بالابەرز، دووہميان دەستەبالا و سىنەميان كورته بالا، لە
سەر شانۆكە بە تۆرە ھەرەكاتى ئاكرۆباتيان دەكرد.
ھەوہلجار پياوہ بالا بەرزەكە، بە ھەنگاوى كورت و
لەزگىن ھاتە پىشەوہ، بە ھەرەكەتەكى دەست، وەكو ئەوہى
بىھوئى ماچى ھەوايى بۆ ھەمووان بنىريت، سلاوى كرد.

له ژیر جله تهسک و به‌دهن چه‌سپه‌کانیه‌وه،
 ماسوولکه‌کانی سینګ و به‌رۆک و لاقی دیاربوون، بق
 ئه‌وه‌ی ورګه زله‌که‌ی نه‌بینرئ سینگى پرپا ده‌کرد و ده‌ری
 ده‌په‌راند ؛ سهر وسیمای له سهروسیمای شاګردى
 ئارایشګه‌ران ده‌چوو، قژه‌که‌ی له ناوه‌ندى سهریه‌وه، زور
 به‌پیکى به دوولادا دابه‌ش کردبوو. به جووله‌یه‌کى
 هاوسه‌نگ خۆی هه‌لدایه سهره‌وه، به دووده‌ست میله‌ی
 ته‌نافى په‌تبازیه‌کى ګرت، به ئاسمانه‌وه، وه‌کو چه‌رخ به
 ده‌ورى شانۆکه‌دا، که‌وته سووپانه‌وه، پاشان به زه‌برى
 هیزى بازووان و مه‌چک و به کومه‌کى میله جیگیره‌که‌ی
 ته‌نافى په‌تبازیه‌که، به‌دهنى به حه‌واوه، به ئاسۆیى و به‌بى
 جووله‌ ږاګرت.

دواى چهند چرکه‌یه‌ک خۆی هه‌لدایه خواره‌وه و به‌دهم
 زه‌رده‌خه‌نه‌وه و به‌دهم ستایش و ئافه‌رینى ئورکسته‌ره‌که و
 ته‌مه‌شافانانه‌وه، چوو له قه‌راخ شانۆکه‌دا ږاوه‌ستا و له هر
 هه‌نگاوێکا، ماسوولکه تووند و تورته‌کانى لاقى، به ږووى
 ته‌مه‌شافانه‌کاندا ده‌نواند.

نه‌فه‌رى دووهم که بالای کورت تر، به‌لام چوارشانه‌تر
 بوو، هاته پيشه‌وه، هه‌مان حه‌ره‌کاتى له نئو ستایش و
 ئافه‌رین و هاندانى ته‌مه‌شافاناندا دووباره کرده‌وه.

لئ دوروا، ئاګاى له نمايشه‌که نه‌بوو و، سهرى بق
 پاشه‌وه و ږوو له ږاږه‌وه بازنه‌ییه‌که وه‌رګیټاږوو و
 ته‌مه‌شای ئاږږاى پیاووان و ژنه هه‌رزه‌کانى ده‌کرد.

فورستیه ګوتى: - ته‌مه‌شای ږیزه‌کانى پيشه‌وه بکه،
 جګه له خه‌لکانى ده‌وله‌مه‌ند و ژن و مندا له‌کانیان که‌سى

دیکه یان تیا نییه، له و کله پووته یی ئاوه زانن که تنیا بۆ
 ته مه شای نمایشان هاتوون. هه ندیک له پیاسه چیانی
 بولقاره کان و چه ند هونه رمه ندیک و ژماره یه ک کیژین
 سووک و هه رزه دانیشتون، له پشتمانه وهش، سه یرترین
 تیکه له ی خه لکی پاریس ده بیینی. ئه م پیاوانه، چتو
 به شه ریکن؟ باش سه یریان بکه. له هه موو جوړ و له هه موو
 چینیکیان تیا یه، به لام زوړ به یان لات وله و یرن. زوړیان
 کارمه ندی ئاسایی، کارمه ندی بانک، موغازه چی،
 وه زاره تخانه، په یامنیتر، ده لالین موحیبه ت، ئه فسه ران به
 جلکی مه ده نیه وه، گه نجانی له خوړازی و به فیز به جلکی
 شه وه وه، که شامیان له کاباریه کان خواردووه و تازه له
 ئوپرا گه راونه ته وه و پېش ئه وه ی بۆ شانوی ئیتالیا یان بېړن،
 سه ریکی ئیره یان داوه، جگه له مانه، دهسته یه ک خه لکانی
 گومانلیکراوش هه ن که ناتوانی بیانخه یته خانه ی هیچ چین و
 دهسته یه که وه. به لام ژنان، هه ر هه موویان یه ک چین، ئه و
 ژنانه ی که شیویان که خوارینگی ئه مریکایی ده خوڼ،
 نرخیان یه ک یان دوو "لوی" یه (لوی: پاره یه کی فهره نسیه
) له غه ربیه یه ک ده گه پین که بتوانن پینج لوی لی
 بکیشنه وه و به مشته ربیه هه میشه ییه کانیا ن بیژن ئه مشه و
 وهختیا ن نییه. شهش ساله هه موو ئه مانه ده ناسن، هه موو
 شه ویک به دريژایی سال، پیاو له شویتانی دیارکراودا ده یان
 بینیت، هه لبه ته تنیا ئه و کاتانه نه بییت. که به هو ی
 نه خو شیه وه، که به ناچاری ده بییت له نه خو شخانه ی سن
 لازار یان لورسین بخه ون.

دوروا، ئیدی گوئی له قسه‌کانی فورستیه نه‌ده‌گرت. یه‌کێک له‌و ژنانه، ئانیشکی نابوو هه‌ر قه‌راخ لۆجه‌که‌ی ئه‌وان و ته‌مه‌شای ئه‌وی ده‌کرد. ژنیکی قه‌له‌وی گه‌نم‌په‌نگ بوو که به‌ سپیاو پیستی خۆی سه‌ی کردبوو، چاوه‌کانی په‌ش کردبوون، پیلوه‌کانی په‌نگ کردبوو، برۆ و ژیر برۆکانی هه‌لگرتبوو. مه‌مه‌که‌ گه‌وره‌و قه‌له‌وه‌کانی، گوشاریان له‌ سه‌ر کراسه‌ ئاوریشمه‌ په‌شه‌که‌ی ده‌کرد و ده‌یانویست بینه‌ ده‌ره‌وه، لێوه‌ سووره‌کانی به‌ جوړی سوور کردبوو، ده‌تگوت زامیکه‌ و به‌ ده‌م و چاوییه‌وه‌یه، حاله‌تیکه‌ حه‌یوانی پیده‌به‌خشی، که له‌ هه‌مان کاتدا ده‌یتوانی هه‌ندێ پیاو ببزینیت.

به‌ ئاماژه‌یه‌کی سه‌ر، گازی یه‌کێک له‌ ده‌سته‌ خوشکه‌کانی کرد که به‌ویدا په‌ت ده‌بوو، کرد. ده‌سته‌ خوشکه‌که‌ی پیست و چاو و برۆیه‌کی کال و پۆشنی هه‌بوو، قژی خه‌نه‌یی بوو، به‌ ئه‌ندازه‌ی ئه‌و قه‌له‌و بوو، به‌ده‌نگیک که هه‌مووان گوێیان لێی گوتی: - وه‌ره‌ ته‌مه‌شای ئه‌م کوپه‌ قۆزه‌ بکه: ئه‌گه‌ر وه‌عدی ده‌ "لوی" م بداتی، ده‌ست به‌ پوویه‌وه‌ نانه‌م.

فورستیه، به‌ده‌م زه‌رده‌ خه‌نه‌یه‌که‌وه‌ ئاوپی پاشی دایه‌وه، به‌ده‌ست یه‌کێکی به‌لاقی دوروا دا کیشا و گوتی: - مه‌به‌ستی تو بوو. وادیاره‌ مایه‌ی سه‌رنجی ژنانیت، پیروژباییت لیده‌که‌م.

کۆنه‌ ده‌ره‌جه‌داری عه‌سکه‌ری، سوور بووه‌وه‌ و، له‌ هه‌مان کاتدا، به‌بی ئه‌وه‌ی به‌ده‌ستی خۆی بیت، سه‌ری قامکانی به‌و دوو "لوی" یه‌ زیڤه‌دا هیتا که له‌ گیرفانی ئیله‌که‌یدا بوو.

پەردە دادرابوۋە. ئوركسترەكە ھەنووكە خەرىك بوو
ئاھەنگى قالىسى لىدەدا.

دوروا گوتى: - چۆنە پىياسەيەك بە ناو ئەم پارەۋە
بازنەيىدە بىكەين؟
- بەدلى تو.

لە لۆجەكەيان ھاتتە دەرى، يەكسەر شەپۇلى
پىياسەكەران پاي مالىن. كەوتتە ناو ئاپۇپاي ھەشىمەتەكەۋە،
ئاپۇپاكە بە خىرايى رايىدەمالىن و، جگە لە ئاپۇپايەكى كىلاۋ
بەسەر، ھىچ كەسىكى دىكەيان لەبەردەم خۇيانەۋە نەدەبىنى.
كىژان دوو بەدو، بە ئاسانى پىنگايان لە نىو ئاپۇپاي
تىكپۇراۋى پىاۋاندا دەكردەۋەۋە لە نىو ئانىشكان و سىنگ و
پشتاندا، ۋەكو ئەۋەى لە مالى خۇياندا بن، زۆر بە ئاسانى،
ۋەكو چۆن ماسى بە نىو ئاۋدا دادەخزىن، بەۋ ئاۋايە
دادەخزىن و پىي خۇيان دەكردەۋە.

دوروا، شاد و شەنگول، خۇى بە لىشاۋى ئاپۇپاكە
سپاردىبوو. ھەۋاي جەۋەكە زۆر ناخۇش و نادروست بوو،
ئىدى لە دوۋكەلى جگەرە و بۆنى لەش و عەترى
جۇراۋجۇردا پەنگابوۋەۋە، بەلام دوروا، گوتى لىنەبوو، شاد
و بىخەم ئەم ھەۋا پىسەى ھەلدەمژى. لى فورستىە
ھانكەھانكى پىكەۋتېو، ئارەقەى دەردەدا و دەكۆكى، بە
دورواى گوت: - با بېۋىنە ناو ھەۋشەكە.

بەدەستە چەپا پىچيان كىردەۋەۋە خۇيان بە ھەۋشەيەكى
سەرگىراۋدا كىرد، كە دوو ھەۋز و فۋارەى گەرە و
ناشېرىن تا رادەيەك ھەۋاكەيان فېتك دەكردەۋە. ھەندىك
پىاو و ژنان لە ژىر دار و دەۋەنن سۈورە چىو و سەرۋوى
كىۋىدا كە لە ئىنجانە وگۈلدانى دارىنى گەرەدا پروتىرابوون

و، له پښت میزین ئاسنینه وه پوښتیبوون و سارده مهنی و
څه خاړنی ته زیان ده خواره وه.

فورستیه گوتی: پټکی بیرهی دیکه ده خویته وه؟

- به لئ، به وپه پری خوشحالی.

له دوری میزیک دانیشتن و که وتنه ته مه شای نه و
خه لکانه ی له هاتوچوډا بوون. ناو به ناو کیژیک به دهم
بزه یه کی ده سترکده وه، له به رده م میزه که یان ده وه ستا و
ده یگوت: " پټکیکم ده دهنی؟ ". که فورستیه ده یگوت: " به لئ،
پټکیک له ناوی نه و حه وزه " نه و جا به دهم بوله بوله وه و
له بن لیوانه وه ده یگوت: " برق، هه ی گاجووت " و لیان دوور
ده که وته وه. له وکاته دا سهر و پوترکی نه و ژنه قژ ره شه ی
که چهند خوله کیک له وه پیش ثانیسکی دادابووه سهر قه راخ
لوچه که ی وان، دووباره په یدا بوو که قولی به قولی دوسته
قژ زهرده که یدا کردبوو و پیاسه یان ده کرد. هم دووانه له
راستیا جووتیکی جیاوازیان پټکه ده یتا.

ژنه قژ ره شه که، که چاوی به دوروا که وت بزه یه کی
بوکرد، وه کو نه وه بوو، نیگاکانیان، پیشوخته، راز و نیازیکی
تایبه تی و نه ینیان نه نجام دابیت، کورسیه کی پراکتشا و به
ثارامی له هه نبر دوروا دانیشتن و ده سته خوشکه که شی له
سهر کورسیه کی دی دانیشاند و نه وسا به دهنکی به رز و به
راشکاو ی نه مری کرد: " گارسون، دوو شهربه تی هه نار! "
فورستیه حایر و حه په ساو گوتی: " خوت نار هه ت مه که! "
ژنه قژ ره شه که، به رسقی دایه وه: هم براده رهی تو دلی
بردووم. به راستی کورپکی جوان و قوزه. له وه ده چی، ناچار
به کاری شیتانه م بکات!

دوروا، تەواو پەشوکابوو و نەیدەزانی چ بلیت... سمیلە
 فیتەکە ی با دەدا. و گیلانە دەگرژییەو. گارسۆنەکە
 شەربەتەکانی هیتا ولە سەر میزەکە ی دانا، جووتە ژن،
 شەربەتەکانیان یەکیین هەلدا، ئەوسا هەستان و ژنە قژ
 ڕەشەکە، سەریکی دۆستانە ی لەقاند و بە باوەشینەکە ی
 دەستی، سووکێ کیشای بە باسکی دوروا دا وگوتی: "
 سوپاس گۆرپە ی ئازیزم، لەو دەچێ زمانت قووت دابێت."
 هەردووکیان بە ناز و کریشمە لەوێندەر دوور
 کەوتنەو.

هەنگی فورستیه، لە قاقای دا:

- هاوڕێی ئازیز، بە خۆتیش دەزانی، کە بە ئاسانی
 دلی ژنان دەبە ی؟ دەبێ، ئاگات لەم بەهرە یەت بێ. ئەنجام
 ئەم بەهرە یە، ڕەنگە بتگە یەنیتە جیگایەکی باش.

کەمێک بێدەنگ بوو، پاشان دووبارە، بە ڕاویژ و تۆنی
 خەلکانی خەیاڵپەرەو، کە بە دەنگی بەرز قسان دەگەل خۆدا
 دەکەن گوتی: - پیاو دەتوانی لە پێگای ژنانەو زۆر بلەز
 بگاتە شویتانی بەرز ی بەرز.

چونکە دوروا، حەپەساو، لێو بەخەندە، هەر بێدەنگ بوو
 و هیچی نەدەگوت، پرسى: - تۆ هەر دەمیتیتەو؟ من دەپۆم،
 شەکەت بووم.

دوروا، لەبن لیوانەو گوتی: - بەلێ، کەمێکی دی
 دەمیتنەو، هیشتا هەر ئێوارە یە.

فورستیه هەستا: - زۆرچاکە، کەواتە تا سبەینی
 خواحافیز. خۆ لە بیرت نەچوو؟ ژمارە هەفدە، کۆلانی
 فونتین، سەعات حەوت و نیو.

- باشه، سبهی. سوپاس.

تەوقەیان دەگەل یەكدا كرد و یارۆی پۆژنامەوان پۆیی.
هەرکە فورستیه له نێو حەشامەتەكەدا ون بوو، دوروا
هەستی بە ئازادی خۆی کردو ، دووبارە بە خۆشحالییهوه،
دوو سکه زیپەكەى ناو گیرفانى سەح کردەوه، ئەوسا
هەستا و بەنیگای جسوجۆئامیزەوه، بە نێو ئاپۆراکەدا
کەوتەپۆی. زوو بەزوو هەر دوو ژنە قژ پەش و قژ
زەردەكەى دۆزینەوه، کەبە کەش و فەشەوه بە نێو ئاپۆرای
پیاوهکاندا پیاسەیان دەکرد.

یەكراست بەرهولای وان پۆیی، لێ وەختایەك گەییە
نزیکیان، دیسان جورئەتى نەکرد.

ژنە قژ پەشەكە گوتی: - زمانت دۆزییهوه؟

دوروا، بە پچرپچری گوتی: ئەوهی راستی بێ... بەلام
نەیتوانی هیچ قسەیهکی دی بکات.
هەرسێکیان وەستابوون، پەق پاوەستابوون، پێگەى
خەلكەكەیان گرتبوو.

ژنە قژ پەشەكە گوتی: - دێی بۆ مالى من؟

دوروا، كە لە خۆشیا دەله‌رزى، بەلەز گوتی: - بەلێ، بەلام
تەنیا يەك "لوى" م لە گیرفاندايه.
- قەيدى ناکا.

ژنە قژ پەشەكە، وەكو نیشانهی دۆستایەتى، دەستی
خستە ژێربالی دوروا. وەختایەك لە تەمەشاخانەكە ()
نمایشگە (وەدەرکەوتن، دوروا، لە بیڕى ئەویدا بوو كە
دەیتوانی بەو بیست فرانكەى بۆی دەمایەوه، دەستى جلکى
باش بۆ میوانیەكەى سبهی شەو بەکری بگریت.

(۲)

- بئ زەحمەت مالى جەنابى فۇرستىيە؟

- نەۋمى سىتيەم، بە دەستە راستدا.

دەرگاوانەكە، بە راۋىژىكى مەحبەت ئامىز و بە روۋىيەكى خۆش كە نىشانەى پىز و حورمەت بوو سەبارەت بە كرىچىيەكەى نەۋمى سىتيەم وەلامى دابوۋە. جۇرچ دوروا، بە قالدەرمەكاندا ھەلگەرا، كەمىك نارەحەت و بىرىك نىگەران و ھەراسان بوو. بۆيەكەمىن جار لە ژيانىا جلكى شەۋى فەرمى لەبەر كىردبوو و لە سەر و وەزەى خۆى پازى نەبوو. ھەستى دەكرد، سەراپاى پىرە لە عەيب و ئىراد: ھەر لە پووتە بئ پەونەقەكانىەو، كە ھەرچەندە ناسك و جوان بوون، چونكە پىتيەكانى بچووك بوون، بەلام نوئ نەبوون، بىگرە تا دەگاتە كراسەكەى كە ھەر ئەو پۇژە بەيانىەكەى لە موغازەكانى لۇقەر بەچوار فرانك و نيو كپى بوونى و تازە دەقى يەخەكەى خەرىك بوو دەشكا، ھەرھەموۋى ئىراد و عەيب بوو. ئەو كراسانەى كە ھەموو پۇژىك لەبەرى دەكردن، ئەوئەندە كۆن بووبوون، كە نەيتوانى بوو سوود لە باشتىرىنيان وەربگرىت.

پانتۇلەكەى زۆر دەلب بوو، نەك پىر بەبەرى نەبوو، بەلكو وادەھاتە بەرچاو، لە ھەر ھەنگاۋىكا لەلاق و لەتەرىيەوە بئاليت. بەھەر حال ئەو جلكە پىر چىرچ ولۇچانەى بەكرى وەرى گرتبوون، قەت دەگەل ئەو لەش و لارەدا كە بە پىكەوت لەبەرى كىردبوون، تىكىان نەدەكرەو. تەنيا چاكەتە درىژەكەى خراپ نەبوو، ھەرچەندە ئەوئەش لە ناو قەدەو، زۆر بەدەن چەسپ بوو.

به‌دهم دلّه خورپه و نیکه‌رانیه‌وه، به‌خاوی به
 قالد‌رمه‌کاندا سهر ده‌که‌وت و له خهم و په‌ژاره‌ی ئه‌وه‌دابوو،
 نه‌با سهر ووه‌زع و پ‌واله‌تی مایه‌ی پیکه‌نین بئ و پرووی ئه‌و
 مه‌جلیسه‌ی نه‌بیت، له ناکاوا تووشی پیاویک بوو که به
 جلکی فهرمی ته‌واوه‌وه، ته‌مه‌شای ئه‌وی ده‌کرد. ئه‌وه‌نده
 نزیکی یه‌ک بوونه‌وه، که دوروا ویستی که‌میک خۆی لادا تا
 ئه‌و پیاوه ر‌هت بیت. به‌لام حایر و حه‌په‌ساو له‌جیتی خۆی
 ره‌ق راوه‌ستا: خۆی بوو، له بالا روانیکا (ئاوینه‌ی گه‌وره)
 که له نه‌هۆمی یه‌که‌مه‌وه تا خواری خواره‌وه به‌رز بوو و
 هه‌موو را‌ه‌وه‌که و پلیکانه‌کان و شته‌کانی دیکه‌ی نیشان
 ده‌دا و ده‌نواند، خۆی بینیه‌وه. که بینی سهر ووه‌زع‌ی زۆر
 له‌وه ر‌یک وپیکتره که ویتای کردبوو، زۆر دلی خۆش بوو،
 شادی له سه‌راپای نیشت.

چونکه له نشیمه‌نه‌که‌ی خویدا، جگه‌ل ه ئاوینه‌یه‌کی
 بچوکی ر‌دین تاشینی نه‌بوو، نه‌یتوانی بوو سه‌راپای خۆی
 تیدا ببینیت، چونکه هه‌موو ورده‌کاری جله‌کانی و خۆ
 را‌زاندنه‌وه‌که‌ی به‌ته‌واوه‌تی له‌و ئاوینه بچوکه‌دا به‌دیار
 نه‌که‌وتبوو، زیاد له پ‌نویست خهم و په‌ژاره‌ی سهر ووه‌زع‌ی
 خۆی بوو، بیهوده هه‌راسانی ئه‌وه بووبوو که نه‌با بیت به
 گه‌پجاری ئاماده‌بووان.

هه‌نوکه که له ناکاوا سه‌راپای خۆی له بالانماکه‌دا
 (نه‌ینکا مه‌زن) بینی بوو، هه‌وه‌لجار خۆی نه‌ناسی بووه‌وه،
 خۆی به‌که‌سیکی دی زانی بوو، به پیاویکی ده‌وله‌مه‌ند و پر
 پ‌وشته و په‌رداخ، که زۆر خۆشپ‌و‌ش و که‌شخه هات‌بووه
 به‌رچاوی.

هه‌نووکە دواى ئەوەى بە دىقەت لە سەرپاى خۆى
پامابوو، ئىدى دلتيا بووبوو کە پڤاالت و سەرۆسىماى
پەسندە و ههچ ئىرادىک هه‌لناگرىت.

ئەوسا وەکو ئەو ئەکتەرانهى کە مەشق لە سەر
دەورەکانيان دەکەن، لە ئاوتنه‌که‌دا پڤوانيه جوولە و
پەفتارەکانى خۆى. بزه‌يه‌کى کرد، دەستى بە مەبه‌ستى
تەوقەکردن برده پىشەوه، هه‌ندىک جوولەى نواند،
هه‌سته‌کانى خۆى دەرپى: سووکە مەشق و پڤايتانىکى
سەبارەت بە خوشحالى، بە جۆر و پڤادەى بزه‌کردن و
نىگاکردن بۆ ئەوەى پياو بىتە مایه‌ى سەرنج و پەسندى
خانمان، کرد، بە شتۆه‌يه‌ک کە خانمان حالى بکات گوايه
ستایشيان دەکات، ئارەزوويان دەکات.

دەرگای سەر پلىکانەکان قەبوو، ترسا يەکیک لە
مىوانەکان دۆستى خۆى بى و ئەو بەو حالەوه‌ بدینت کە
خەریکە قسان دەگەل خۆیدا دەکات و ئەدا و ئەتوار
دەنوتینت، بۆیه‌ بلەز بە قالدەرمەکاندا هه‌لگەرا.

وەختىک گه‌يه‌ پڤاگەردى (سەحن) نەهۆمى دووهم،
ئاوتنه‌يه‌کى دى بىنى، کەمىک پى سووک کرد، تا بەدەم
سەرکەوتنه‌وه، خۆى لە ئاوتنه‌که‌دا بدینى و تەمەشای
پڤاالت و قەدوبالای خۆى بکات. بەپاستى سەر و پڤوخسار
و قەد و بالای باش هاته‌ بەرچاو. باش پى دەکرد.
متمانەيه‌کى زۆر، پڤوحى سەرپىژ کرد. بىگومان بەم سەر
ووەزە و بەو نیازەوه‌ کە لە دلى خۆیدا بەتەماى بوو، بەو
متمانە و وره‌يه‌وه‌ کە هه‌يبوو، لە ئاينده‌دا سەرکەوتوو
دەبىت. حەزى دەکرد پلىکانەکانى دوا نەهۆم بە غاردان بېرىت
و سەرکەوتت. وەختايەک گه‌يه‌ بەردەم ئاوتنه‌ى سىتەم،

وهكو خووی هه‌میشه‌یی، سمیلی بادا، کلاوه‌که‌ی داکه‌ند تا قژه‌که‌ی رپیک بخت، وه‌کو زۆرجار به‌خۆی گوتبوو، له‌بن لیوانه‌وه‌ دووباره‌ی کرده‌وه: "ئهمه‌ش ئه‌و ده‌عوته‌ دلگیره‌ی که‌ چاوه‌پوانی بوویت " ئه‌وسا ده‌ستی برد و پلی به‌ زه‌نگه‌که‌وه‌ نا.

ده‌رگا زوو به‌ زوو کرایه‌وه‌ و دوروا خۆی له‌ هه‌نبه‌ر پێشخزمه‌تیکدا بینیه‌وه‌ که‌ ده‌ستیک جلکی په‌شی فره‌می پۆشته‌ی له‌به‌ردا بوو، ردینی پاک تاشی بوو و په‌فتار و سه‌روسیمای ئه‌وه‌نده‌ رپیک وپیک بوو که‌ دوروا، جاریکی دی، بێته‌وه‌ی خۆشی بزانتیت بۆ، ته‌واو هه‌راسان بوو و په‌شوکا؛ وادیاربوو، له‌ نائاگایی خۆیدا، جل و به‌رگ و سه‌ر و روخساری خۆی، ده‌گه‌ل ه‌ی یارۆی پێشخزمه‌ته‌که‌دا به‌راورد ده‌کرد. یارۆی پێشخزمه‌ت که‌ پێلاوی بریقه‌داری له‌ پێدا بوو، بالا‌پۆشه‌که‌ی دوروا، که‌ دابووی به‌سه‌ر ده‌ستی، تا په‌له‌کانی نه‌یه‌نه‌ دیتن، له‌ده‌ست وه‌رگرت و پرسى: - بلیتم کی هاتوه‌؟

- جۆرج دوروا.

پێشخزمه‌ته‌که‌، له‌ پشت ده‌رگای چوونه‌ ژووره‌وه‌ی هۆله‌که‌وه‌ به‌ ده‌نگی به‌رز ناوی ئه‌وی راگه‌يان‌د. لێ دوروا، له‌ نا‌کاوا په‌شوکا، که‌وته‌ هانکه‌ هانک، له‌ ترسا قه‌له‌می ده‌ست وپینی شکا، گۆت بوو. ده‌یویست یه‌که‌م هه‌نگاو ب‌نیته‌ ئه‌و دنیا‌یه‌وه‌ که‌ چه‌زی لێده‌کردو خه‌ونی پێوه‌ ده‌بینی و خه‌یالی پێوه‌ لێده‌دا. وێرای ئه‌مه‌ش، هه‌ر چووه‌ پێش. ژنیکی گه‌نجی قژزه‌رد، له‌ وه‌تاغیکی گه‌وره‌دا، که‌ وه‌کو گولخانه‌ پرپوو له‌ دار و دره‌خت و زۆر پوناک بوو، به‌تاقی ته‌نیا وه‌ستا بوو و چاوه‌پوانی ده‌کرد.

دوروا، هایم و حهیران له جیکای خوی رهق پارهستا.
 ئەم خانمەى به پروی ئەوهوه پێدەكەنى كى بوو؟ پاشان
 بیرى كهوتهوه كه فورستیه ژنى هیتاوهو، بیرى ئەمەى كه
 ئەم ژنه خشیک و قژ زەرد و لەبارە ژنى دۆستهكهیهتى،
 دووبارە دووچارى پەشۆكانى كرد.

به دەمه لالکێوه گوتی: " خانم، من... " ژنه گەنجهكه
 دەستى بۆ برده پێشنى و گوتی: " دەزانم ناغا، شارل
 دیدارهكەى دوتشەوتانى بۆم گێراوهتەوه و، زۆر خوشحالم
 كه به بیریا هاتووه، تكا له ئەنگز بكات، كه ئەمشەو شام
 لەگەل ئێمەدا بکەیت."

دوروا، سووری سوور بووهوه، تيامابوو كه چ بلیت،
 هەستیکرد ژنه گەنجهكه، خەریكه سەراپای دەداته بەر نیگا
 و دەیهوێ هەلى بسەنگینى و قەزاوهتى دەرباره بكات.
 حەزى دەکرد تەوازی بۆ پێنیتەوهو سەبارەت بە سادەیی و
 ساكارى جل و بەرگ و سەر و سیمای، هەندێك پوونکردنەوه
 بدات، لى هەرچی سەرى هیتاو و سەرى برد، هیچى بەبیردا
 نەهات و زاتى نەکرد سەبارەت بەم مەسەله گرینگە سەرى
 قسان بکاتهوه.

بۆیه له سەر ئەو موبیلەى كه ژنه گەنجهكه نیشانی
 دا،بوو، پۆنیشت. هەستى كرد مەخمەله نەرمەكەى ژیری
 چرچ و لۆچ بوو، پوچوو ناوی، موبیلەكه به نەوازشەوه
 ئەوى لەخۆ گرت، پشتمى و دەسكەكانى حالەتیکى خوشى
 و سەرمەستیان بەو بەخشى، هەنگى واى هاته بەرچاو كه
 پێى ناوێته ژيانیکى تازه و دلگیرهوه، بۆخۆى كه سایەتیهكى
 پەیدا كردووهو له ژيانى مەینهتبارو پر تالاولى رابردوو،

پزگاری بووه، نیکایه کی خانم فورستیه ی کرد و سهیری کرد بۆ یهک ساتیش چاوی له م نه گواستوو ته وه.

ژنه گه نه که، کراسیکی کشمیری شینی کالی له به ربوو. ناوقه د و سینگ و مه مکی، ته واو به رجه سته کردبوو و له قالبی دابوون، سهری قۆله کانی ویه خه که ی، له توپو ئویه ی سو ی بوون، قژه که ی که له سه ر سه ری کو کردبووه وه، له دواوه که مێک لول کرابوو، گه ردا نه یه کی نه رمی زیرین، له ملی هالا بوو.

نیکای ژنه گه نه که، دوروای دلنیا ده کرد، ئه م نیکای بیته وه ی بزانی بۆ، نیکای ئه و کیزه ی دویشه وی، که له فولی برجر ته عاروفی ده گه ل کردبوو، وه بیر دینایه وه. به م جیاوازیه وه که چاوانی خانم فورستیه که وه یی بوون و به ورده ده ماری لاجوه ردییه وه که حاله تیکی سه یریان پیده به خشی، که پووی بچوک، لیوه کانی ئه ستور، چه ناگه ی نه ختیک گوشتن، پوخساریکی وه سوه سه ئه نگیز، سه رپێژ له میهره بانی و سه رکیشی. یه کیک بوو له و پوخسار ژنانه یه ی که هر هیل و خه تیکی لوتف و جوانیه کی تایبه تی نیشانده دا، چه مک و مانایه کی تایبه تی هه یه و هر جووله یه کی له تووایه ده یه وی بلیت شتیک ی له خویدا وه شیردوو ته وه.

خانم فورستیه، پاش سووکه هه لویسته یه ک پرسی: - له میژه له پاريسیت؟

- نه خانم، چه ند مانگیکه. له هیل ی ئاسن کار ده که م، لی فورستیه پتی گو تووم که ده توانم به کۆمه کی وی، له واری پۆژنامه قانیدا ریکه یه ک بۆخو بکه مه وه.

ژنه ی گهنج، بزه یه کی ئاشکرا و میهرئامیزتری کرد،
پاشان دهنکی ههندیک نزم کرده وه له بن لیوانه وه کوتی: " دهزانم " .

دوو باره دهنکی زهنکی ده رگا بهرز بووه وه.
پیشخزمه ته که رایگه یاند: " خانم دومارل " .

خانم دو مارل، گورج و گۆل خۆی به ژوورا کرد،
سه راپای له جله توخ و ساده که یا، قالبی گرتبوو. ته نیا ئه و
گوله سووره ی که له قژه ره شه که ی دابوو، به ته واوه تی
سه رنجی راده کیشا و واده هاته به رچاو که پوخساری
به رجه سته کردوو، تایبه تمه ندیه ئه خلاق و به دهنیه کانی
ئاشکرا کردبوو و حاله تی شادمانی و زیتله ی پتوستان به و
به خشیوه. کچیکی بچکوله شی به کراسیکی کورته وه ده گه لدا
بوو. خانم فورستیه به ره و پیریان رایکرد: - سلاو کلوتیلد.
- سلاو مادلین.

جووته ژن یه کدییان رامووسی، ئه و جا کچه که به
ئه رخایه نی و متمانه وه وه کو خه لکی گهره ههنیه ی بۆ
ماچکردن برده پیشه وه و کوتی: - سلاو دۆتمام.
خانم فورستیه، ئه وی رامووسی و پاشان میوانه کانی
به یه کدی ناساندن:

- جه نابی جۆرج دوروا، یه کیکه له هاو پیکانی شارل.
" خانم دو مارل، دهسته خوشک و خزمی دووری منه. "
ئه و سا له سه ری پۆیی: - دهزانی ئیمه لیژده دا، نه هیچ
ته شریفاتی کمان هه یه و نه شهرم و له پروو دامان، ته واو
خۆمانیه ن.

پیاوه ی گهنج، سه ری دانه واند.

دووباره ده‌رگای هۆله‌که کرایه‌وه، پیاویکی کورته‌بالای
 قه‌له‌و وه‌ژوور که‌وت، که قۆلی له قۆلی ژنیکی شوخ و
 شه‌نگ و بالابه‌رزدا بوو که ههم له پیاوه‌که بالابه‌رزتر بوو
 و ههم زۆر له‌و گه‌نجتر بوو، په‌فتارو جموجولی زۆر
 سه‌لارانه و به‌ وبقار بوو. جه‌نابی قاتر ههم نوینه‌ری
 نه‌نجوومه‌ن بوو و ههم سه‌رمایه‌دار، ههم نه‌هلی گۆپینه‌وه‌ی
 پاره وپول ودارایی بوو، ههم جووله‌که‌ی خه‌لکی باشوور،
 ههم به‌پۆه‌به‌ری پۆژنامه‌ی لافی فرانسز. هاوسه‌رکه‌شی
 کیژی باسیل رافالوی بانقداری بناف وده‌نگ بوو.

دوای نه‌وانه، دوا به‌دوای یه‌ک جاک ریفالی زۆر پۆشته
 وپه‌رداخ و نوربر دووڤارن، که پشت یه‌خه‌ی جله‌کانی،
 به‌هۆی ته‌ماسی قژه دریژه‌که‌یه‌وه، سوابوو وده‌بریا‌یه‌وه،
 وه‌ژوور که‌وتن. قژه‌که‌ی تاسه‌ر شانه‌کانی هاتبوو و ، ورده
 کرپژانی پتوه ده‌بینرا. بۆینباخه، خراپ به‌ستراوه‌که‌ی له‌وه
 ناچوو نوێ بیت. به‌ په‌فتاری دلپه‌سه‌ندی تایبه‌تی پیره‌میترانی
 خوش قیافه‌وه، چوو په‌پیشی، ده‌ستی خانم فورستیه‌ی گرت
 و ماچی کرد و به‌م جووله‌یه قژه دریژه‌که‌ی پژایه‌ سه‌ر
 بازووی پووتی ژنه‌ گه‌نجه‌که‌.

فورستیه، له‌ دوای ههمووانه‌وه وه‌ژوورکه‌وت و
 عوزرخوازی (ته‌وازی) بۆ ماتهل بوونه‌که‌ی هینایه‌وه.
 ماحه‌رای موریل، نه‌وی له‌ ئیداره‌ی پۆژنامه‌که‌ ماتهل
 کردبوو. جه‌نابی موریل که نوینه‌ری تووندپه‌وی
 نه‌نجوومه‌ن بوو، ده‌رباره‌ی داوا و قه‌راری ئیعتیباری
 ده‌وله‌ت بۆ به‌ کۆلۆنی کردنی جه‌زایر، پرسیاریکی له‌ وه‌زیر
 کردبوو.

پیشخزمه ته که به دهنگی بهرز گوتی: - خانم شیف
ئامادهیه.

هه مووان بۆ هۆلی نانخواردن چوون. دوروا - یان له
نیوان خانم دوماریل و کیزه کهیدا، دانیشاند. دوروا، جارێکی
دی ههستی به ناپههتی کرد، دهترسا، له چۆنیهتی به
کاربردنی داب و نه ریتی چهقو و چه تال و پهرداخاندا،
نهشاره زایی و نابهلای نیشاندات. ژمارهی پهرداخهکان
چواردانه بوو که یه کێکیان شینیکی کال بوو. له مهیاندای چی
دهخۆنهوه؟

تا ئه کاتهی مژوولی سوپ خواردن بوون، کهس
قسهی نهکرد، دواى سوپ خواردن توربردو قارن پرسى: "
ئه رێ بویه رى دادگاییه که ی گوتیه تان خویندهوه؟ چه ند
بویه ریکی خۆش وعه نتيکهیه!"

باسه که سهبارهت به مهسهله ی زیناکاری بوو وله گهل
وه رگرتنی مافی بیدهنگ بوونا، که پووداوه که ی ئالۆزتر
کردبوو. سهبارهت به بویه ر و پووداوانه ی که له
پۆژنامه کاندای بلاو ده بوونهوه گفتوگۆیهکان خۆمانه و
دۆستانه نه بوون، وهکو ئه قسانه نه بوون که له نیوان
ئهندامانی یهک مالباتدا ده کرین، به لکو وهکو باسی
نه خۆشییان بوو له نیو دوو پزیشکدا، یان گهنگه شه ی نیوان
دوو میوه فروش و بهقال بوو دهباره ی سهوزه و میوه.
نه کهس توو په ده بوو و نه به بیستنی واریقاتهکان سه ری
ده سوپما، هه موو له بیرى ئه وه دا بوون. سه ده م و هۆکاره
قوول و په نهانه کانی پووداوهکان بدۆزنه وه و پهیدا بکهن،
ئه وهش به جۆره کونجکاو ییه کی پیشه یی و بئ موبالاتییه کی
په ها سهبارهت به تاوانه کراوه که. هه ولاینده دا هۆکاری

پووداوه که پوون بکه نه وه، هه موو ئه و هوکاره دهروونیا نه له بنج و بناوان بکه ن که بووبووه بایسی سه ره لډانی بویه ره که و نه نجامی زانستیانه ی حاله ته دهروونیه که پوون بکه نه وه. ژنه کانیش سهریان له م باس و خواس و بویه رانه ده خورا. دوا ی ئه وه، بویه ر و پووداوی ن دیکه هیترا نه به ر باس و گفت و گویان، له هه موو ئالی و پوویه که وه خرا نه به ر ورده بی نی لیکولینه وه وه. ئه م شیکردنه وه و هه لسه نگاندانه، به دید ی کرده یی و په وش ی سه ودا گه رانی نوچه و هه والان تاوتوی ده کران و نه نجام ده دران، نه وانه ی که کاره سات و مهینه تیه کانی ژیا نی خه لکان دیر به دیر ده کړن و ده فروشنه وه، پړک وه کو ئه و کاسبکارانه ی که کالاکانیا ن، له کاتی پیشاندانیا ن به مشته رییه کانیا ن، ئه م دیو و نه و دیو ده که ن.

پاشان بابه تی دوئیلنیک هاته ئاراوه و جاک ریفال سه ری قسه ی دامه زراند. ئه م بابه ته، له چوارچینه ی پسپوړی ئه ودا بوو، هیچ که سیک ی دی مافی ئه وه ی نه بوو، له باره یه وه قسان بکات.

دوروا، زاتی نه ده کرد تاقه وشه یه ک بلیت، ته نیا جار جاریک ته مه شایه کی سه ر وسینگی دراوسینکه ی ده کرد. ده نکه نه لماسیک به زنجیریکی کورتی زیره وه، به گوئی خانم دو ماریلدا شوړ بووبووه وه، ده تگوت دلۆپه ئاویکه و به سه ر به ده نیکه وه گیرساوه ته وه. جار جاری بابه تیکی بیر ده که ویته وه و بزه یه ک ده نیشته سه ر سه ر هه ردوو لئوی، سه روسیمایه کی جوان و میهره بانی له راده به ده ری هه بوو، وه کو کچۆله یه کی کارامه ی له خوړا دیتوو، به بی په روا

سهیری هه موو شتیک دهکات و به که میک گومان و دوودلییه وه ده باره ی ئه و شتانه قه زاوه ت دهکات.

دوروا، بیتهوه، له وشه یه که دهگه را که به خیرهاتنی ئه و ی پیتیکات، لئ هیچ وشه یه کی بۆ نه دههات، بۆیه که وته نه وازشی کیژه که ی. ئاوی بۆ له په رداخه که ی کرد، خواردنی له قاپه که ی کرد. مندا له که که له دایکی جدیتر بوو، به راویژیکی سه لارانه سوپاسی کرد و به پیز و ئه ده به وه، سه ری له هه نه بهر هه ر خزمه تیکی ئه ودا داده نه واند و ده یگوت: "زۆر سوپاس، لوتفتان که م نه بی قوربان." به سه روسیمایه کی مه نده وه گوئی له قسه و ئاخافتنی که و ره کان ده گرت.

خواردنه کان فره خۆش و به تام بوون وهه مووان به له زه ته وه ده یانخوارد. جه نابی قالتی، وه کو دیو خواردنه که ی هه لمه قووت ده کرد، که م و زۆر قسه ی نه ده کرد، له ژیر شووشه ی عینه که که وه، به تامه زرۆیی ده یروانیه ئه و خواردنانه ی که خزمه تکاره که بۆی دینا و بۆی تیده کرد. نوربردو قارن، له پر خۆریدا، هیچی له و که متر نه بوو، جارجار پشکه ساسیک له ده میه وه ده چکایه سه ر کراسه که ی.

• فورستیه، جدی و خه نده به لیتو، چاوی له هه موو شتیک بوو و ناوبه ناو ده گه ل هاوسه ره که یدا، نیگایه کی به ماناوه ی یه کدییان ده کرد. وه کو دوو شه ریک کاره دژواره کانیان به هاوکاری یه کدی ئه نجام ده دا و کار وکاسبیه که شیان سه کی خۆی وه رگرتبوو.

په و خساره کان ده گه شانه وه، ده نگه کان به رزتر و قوولتر ده بوون. هه رساناساتن سفره چی و خزمه تکاره که به گوئی

میوانهکانیا دهچپاند: "حهزتان له شهرابی کورتونه یان شاتولارۆزتان پتخۆشه؟".

دوروا، زیاتر ههزی له شهرابی کورتون بوو و تامی ئەم شهرابهی له دەم خوشبوو، بۆیه ههموو جارێک پێگهی به سفرهچییەکه دەدا که پەرداخەکهی بۆ لیوانلیو بکات، ئۆخزنیکی خوش له سهراپای دهنیشت، سهرمهستییهکی لهزهتهخش، له ورگیهوه بۆ کهلهی دهچوو، به ئازای بهدەنیا بلآو دهبووهوهو سهراپای دهگرتهوه. ههستی به ئارامی و چالاکییهکی تهواو دهکرد، ئارامی و ئاسوودهیییهکی بهدەنی و دهروونی، فیکری و سۆزداری.

زۆر ههزیدهکرد، قسهیهک بکات، راوبۆچوونیک دهبرپێت، سهرنجی ئامادهبووان پاکیشیت، ههمووان گوێی لیتگرن، بایهخی بدهنی، وهکو ئەو خهڵکانهیی که خهڵکی بهتاسه وبایهخهوه گوێ له بچووکترین قسهیان دهگرن.

بهلام قسهکان هیچ کاتی له دوايي نهدههاتن، پرس و بابتهی تازه دههاتنه پتیشهوه. بهیهک وشه، بهیهک پهیثی ناچیز، له بابهتیکهوه دهچوونه سههه بابهتیکی دی. دواي قسهکردن دهبرارهیی ههموو نووچه و واریقاتهکانی پۆژ و خستنهپرووی ههزاران پرسیار و پهڕینهوه له بویهریکهوه بۆ بویهریکی دی، دووباره گهڕانهوه سهههه پرسیاره گرینگهکهی جهنابی موریل دهبرارهیی به کولۆنی کردنی جهزایر.

جهنابی قاتر، له نیتوان دوو خواردندندا، ههندیک شوخی و ههههکی کرد، چونکه ئەو مجیزیکی به گومان و عامیانهی ههبوو. فورستییه بابتهی وتارهکهی سبهینیی خۆی بۆ ههمووان باسکرد. جاک ریقال خوازیاری دهولهتیکی عهسکهری و عورفی بوو، که له کولۆنیهکاندا، زهوی بهو

ئەفسەرەنەى كە پتر لە سى سالىان لە كۆلۇنيەكاندا خزمەت كەردىبوو، بەدرىت.

ئىدى بۇ پاكەنەى ئەم ھەلۇستەى خۇى دەىگوت: بەم شىوھەى كۆمەلگەىەكى زەندوو و پەرچالاكى دىننە ئاراو، چۆنكە ئەو خەلك و ئەفسەرەنە، لە ميانى ئەو سالانەدا، ئەو ولاتەيان بە تەواوى ناسىو و پەيوەندىيان دەگەلدا پەيدا كەردوو و زمانى خەلكى ئەوئىندەر فىربوون و شارەزای ھەموو پەرسە گرینگ و كىشە و ئارىشە لۆكالىيەكانى ئەوئىندەر بوون، كە خەلكانى تازە بچن بۇ ئەوئ، پوو بەپرووى ئەو بابەتە دەبنەو و بۇيان چارەسەر ناكەرىت.

نوربەردوفارن، قسەكەى پىپىرى و گوتى:

- بەلئ، شارەزای ھەموو شتىك دەبن، جگە لە كشتوكال و جووتىارى. زمانى ەرهەبى فىردەبن، بەلام ھەرگىز نازانن چەوہەر چۆن داچىنن و بەرھەم بىتن و گەنم چۆن تۆو بەدن. لە شمشىر بازىشدا مەعلان دەبن، بەلام لە پەين كەردنى زەوى وزار و جۆرى پەين و زەوئەكەدا، تەقەى سەريان دئ. بە پىچەوانەو پىويستە دەركاى ولاتە تازە داگىركراوكان، بەپرووى ھەموو خەلكىدا بكەرىتەو. خەلكانى فاما و بەئاوہز جىگای خۇيان لەو ولاتانەدا دەكەنەو و ئەوانى دى دەستەوستان دەبن، ئىدى ئەمە سوننەت و ياساى كۆمەلايەتە.

سووكە بىدەنگىەك بالئ بەسەردا كىشان. ھەموو بزەيان كەوتەسەر لئو. جۆرج دوروا، زارى ھەلئنا و بەدەنگىك كە بوو بەيسى سەرسامى خۇيشى، چۆنكە ھەرگىز ئەو جۆرە دەنگەى لە زارى خۇى نەژنەوتبوو، گوتى:

- ئەو ەى لەو ڤڼدەر كەمە، زەوى بە ڤڤت و بە ڤرشته.
مولك و زەوى بە ڤڤت و ڤرشتى وەكو ئۆرە يەجگار گران
دەكەوئ، پارىسىيانى دەولەمەند، وەكو سەرمايەگوزارى ئەو
مولك و زەوىيانەيان كړپوه. ئاوەدان كەرەوانى پاستەقینه،
ئەوانەى كە لە دەستكورتیدا نانیان نییە بیخۆن و خۆیان
رەهەنەى ئەو ڤڼدەر كردووه، بۆ سارا و بیابانەكان دوور
خراونەتەوه، بۆ ئەو سارا و بیابانانەى لەبەر كەم ئاوى
هیچى لى ناپویت.

هەموو تەمەشایان دەکرد. هەستیکرد سوور
هەلەكە ڤڤت. جەنابى ڤالتر پرسى: - جەناب ئۆه شارەزای
جەزایر هەن؟

دوروا، بەرسقى دایەوه: بەلێ جەناب. بیست و هەشت
مانگى خزمەتەكەم لەو ڤڼدەر بەسەر بردووه و لە سى
دەڤەرى جۆراوچۆر ژیاوم.

نوربردوڤارن، كە لە ناكاوا بابەتەكەى موریللى لە
یادبردبوو، دەربارەى وردەكارى داب و نەرىتیک كە لە
زارى ئەفسەرىكى ژنەوتبوو، لەوى پرسى، ئەم داب و نەرىتە
دەربارەى جەماوەرىكى سەیر و بچووك بوو بە ناوى مذاپ
(تواوه) لە ناو جەرگەى سارادا، لە وشكترین بەشى ئەم
دەڤەرە گەرمەسێرەدا.

دوروا، كە دوو چەلان ئەو شوینەى بینى بوو، كەوتە
باسى داب و نەرىت و خووخەى ئەم دەڤەرە سەیرە، ئەو
شوینەى كە هەر دلۆپە ئاویك بە ئەندازەى كێش و سەنگى
خۆى زێرى دیتا، شوینى بوو كە هەریەكێك لە ئاكنجیانى،
بەهەموو خزمەتگوزارىە گشتیەكانیا رادەگەیی، شوینى بوو

که سەرپاستی و پراستگویی له هه‌لسوکه‌وت و سه‌وداو
مامه‌له‌دا، له هه‌ر ولاتیکی شارستانی، به‌رقه‌رارتر بوو.

به‌ ئاو و تاویکی زۆره‌وه‌ قسه‌ی کرد، نه‌شه‌ی شه‌راب و
مه‌یلی شادکردنی ئاماده‌بووان، هه‌ینابویه‌ جۆش، چه‌ندین
چیرۆک و سه‌ربه‌وردی ده‌رباره‌ی بویه‌ر و به‌سه‌ره‌اتین
ده‌ورانی سه‌ربازی خۆی، ژیا‌نی عه‌ره‌بان و بویه‌ری شه‌پ
گیرایه‌وه‌. ته‌نانه‌ت توانی کۆمه‌لیک وشه‌ی ته‌پ و به‌پ و په‌نگین
بۆ وه‌سفی ئهم سه‌رزهمینه‌ پووته‌ن و به‌ ئاو به‌کاربه‌ری،
سه‌رزهمینانی په‌رت و دووره‌ ده‌ست که له ژێر گه‌ری
سه‌رکێشی خۆرا ده‌سووتا. هه‌موو ژنه‌کان چاویان به‌ری
بووه‌ زاری وی. خانم قه‌لتر، له‌بن لیوانه‌وه‌ گوتی: "تو
ده‌توانی ئهم بیره‌وه‌ریانته‌ بکه‌ی به‌ زنجیره‌یه‌ک و تازی
دلگیر و بلاوی بکه‌یه‌وه‌." هه‌نگی جه‌نابی قه‌لتر، له‌ سه‌رووی
شووشه‌ی عه‌ینه‌که‌که‌یه‌وه‌، ته‌مه‌شایه‌کی دوروای کرد، به
هه‌مان شیوه‌ که بۆ ته‌مه‌شای خواردنه‌کان له‌ خواره‌وه‌ی
شووشه‌ی چاویلکه‌که‌یه‌وه‌ ته‌مه‌شای ده‌کرد.

فهرسته‌ی، ده‌رفه‌تی هه‌ینا و گوتی: - سه‌رۆکی ئازیزم،
په‌شته‌ر باسی جه‌نابی جو‌رج دوروام بۆ جه‌نابتان کردبوو و
داوام کردبوو که ئهو وه‌کو یارمه‌تیده‌ری من بۆ
ئاماده‌کردنی نووچه‌ و هه‌والێن پامیاری دابه‌زه‌ریتن.
له‌وه‌تای مارامبۆ له‌لای مه‌ پۆییوه‌، که‌س نییه‌ به‌روات نوچه‌ی
گه‌رماوگه‌رم و نه‌هه‌تیم بۆ کۆبکاته‌وه‌و ئه‌نجام لاپه‌به‌ی پافه‌ی
سیاسی پۆژنامه‌که‌مان لاواز بووه‌ و وه‌کو به‌تویسته‌ نییه‌.
بابا قه‌لتر، مه‌سه‌له‌که‌ی زۆر به‌هه‌ند وه‌رگرت،
چاویلکه‌که‌ی داکه‌ند تا به‌باشی وله‌ نزیکه‌وه‌ دوروا
هه‌لسه‌نگه‌یت. ئه‌وسا گوتی:

- گومانی تیانییه که جهنابی دوروا، بیرى نوى و تازه ی پتییه. ئەگەر سبەینی سەعات سینی پاش نیوہ پۆ بیت بۆ لای من تا لەمبارەییەوہ قسان بکەین، ئیدی ھەموو کارەکانی دی دەبرینەوہ.

پاشان، دواى سووکە ھەلۆستەیک پووی کردە یارۆی گەنج و لە سەری پۆیی:

- بەلام لە پیتشدا زنجیرەیک وتاری کورت و پوختمان دەربارەى جەزایر بۆ بنووسە. لەم وتارانەدا، بەدەم گێرانیوہی بیرەوہرییەکانتەوہ، مەسەلەى کۆلۆنیەکانیش، بەوجۆرەى کە ئیستا دەتگێراییەوہ، تیکھەلکیش بکە. ئەم مەسەلەییە بابەتی پۆژە، ھەوالی گەرمی پۆژە وەلنیام دەبییتە مایەى پەسندو خۆشى خوینەران. لێ لەزیکە! یەکەم وتارم سبەى یان دوو سبەى دەوێت، لەم ماوہیەدا کە باسی کۆلۆنیەکان، لە ئەنجوومەندا، دەخریتە بەر گەنگەشە، دەتوانین بەبلاوکردنەوہى ئەم گوتارانە سەرنجى خەلکى بۆلای خۆمان پاکیشین.

خانم قاتر، بەو پاوێژ و گەفت و لێقە جەدی و دڵگیرەى لە قسەکردنا بەکارى دەبرد و سەرنجى ھەمووانى بۆلای خۆى رادەکێشا، گوتی:

- دەتوانی ناوینشانیکى جوانیش بۆ گوتارەکانتان ھەلێژیری، بۆ نمونە: "بیرەوہرى سەربازیکى سوارەى مامورى خزمەت لە ئەفریقا"، تۆ چ دەلێی جەنابی نوربەر؟

شاعیری بەتەمەن کە زۆر درەنگ شۆرەتى پەیدا کردبوو و حەزى لە تازە کوپان نەدەکرد و لێیان دەترسا، بە پاوێژیکى سارد گوتی: - بەلێ، زۆر عاڵە، بەو مەرچەى کە بابەتەکانیش بەلکیش بن، چونکە نووسینی ئەو شتانە

کارینکی قورسه و، دۆزینه‌وه‌ی شیوازی تاییه‌تی بۆ ئه‌و
شتانه، قورستره، وه‌کو چۆن له‌ موزیقادا پێتم و ئاهه‌نگ
زۆر گرینگه‌.

خانم فورستیه، به‌ نیگایه‌کی خه‌تۆل و لایه‌نگرا نه‌
دوروای خستبووه ژێر په‌ڕوبالی خۆی، نیگای که‌سیکی
کارامه و ئه‌زمووندار که‌ ده‌یه‌وی بلێ: "تۆ سه‌رکه‌وتوو
ده‌بیت". خانم دو مارل، چه‌ند جارێک سه‌ری بۆ لای ئه‌و
وه‌رگیرابوو، ده‌گه‌ل هه‌ر جووله‌یه‌که‌دا، ئه‌لماسی گواژه‌که‌ی
که‌وتبووه جۆلانه، له‌ تۆ وایه‌ ئه‌م دلۆپه‌ ئاوه‌ ناسکه‌
ده‌یویست له‌ هه‌ر ئان و ساتێکا له‌ گوێی جیاییته‌وه و
بکه‌ویت.

کچه‌ چکۆله‌که‌شی، هه‌ر ئارام و بێ جووله‌ دانیشتیوو
چاوی له‌ قاپه‌که‌ی بێ بوو.

له‌م کاته‌دا یارۆی خزه‌تکار و سفه‌رچه‌ی، به‌ده‌وری
مێزه‌کاندا سوپایه‌وه و شه‌رابی جوهانیسه‌بورگی له‌ په‌رداخه‌
شینیه‌کان کرد. فورستیه، په‌رداخه‌که‌ی هه‌لبێری و به‌ده‌م
پێزه‌وه بۆ جه‌نابی فالتر گوێ: "به‌ سه‌لامه‌تی و به‌هیوای
سه‌رکه‌وتنی هه‌میشه‌یی پۆژنامه‌ی لاهی فرانسز".

هه‌موو سه‌ری پێز و نه‌وازشتیان بۆ خاوه‌ن پۆژنامه‌که‌
دانه‌واند.

جه‌نابی فالتر، بزه‌ی ده‌کرد و دوروا، که‌ سه‌رمه‌ستی
سه‌رکه‌وتن بوو، پێکه‌که‌ی به‌یه‌ک بین هه‌لدا، وای وێنا ده‌کرد
ئه‌گه‌ر له‌ جیاتی په‌رداخێ یه‌ک جلیکانه‌شی له‌به‌رده‌ستدا
بوایه‌ به‌یه‌ک بین ده‌یخواره‌وه، ده‌یتوانی گایه‌ک بخوات، یان
شێرێک بخنکێنێ، هه‌ستی به‌ هێزێکی میتامروڤانی له‌
ئه‌ندامانی له‌شیا ده‌کرد، له‌ ناخی خۆیا هه‌ستی به‌ بێپاریکی

نه گۆږ و ئومىدىكى بىي پايان ده كرد. واى ههستده كرد له مالى
خۆيداىه، ئىدى له نيو ئهه خهلكه دا شوئىنىكى بو خوى
كردبووه وه، پىگهيهكى پهيدا كردبوو. به ئاسووده يى و
ئه رخوايه نىيه كى تازه وه، چاوى به ئاماده بوواندا ده گىڤرا. بو
يه كه مجار، زاتى كرد كه به خانمه كه ي ته نىشتى بلت:

- خانم، گواره كه تان زور جوانه، به عه راتم گواره ي
له م گوارانه ي تو جوانترم نه دىتووه.
خانم دوماريل، ئاوړى لاي ئه وى دايه وه و به دهم
زه رده خه نه وه گوتى:

- ئه مه بىروكه ي خوم بوو كه ئه لماسه كان به م
ساده ييه بكم به م زنجىرانه وه. ئىنسان وا ههست ده كات، به
راستى دلۆپه يه ك ئاونگه، وانا؟

دوروا، نىگه رانى ئه و پركىشه بوو كه كردبووى،
ده ترسا كه نه با قسه يه كى گه وچانه بكات، بۆيه به ترس و
له رزه وه و له بن لىوانه وه گوتى: - زورجوانه، به راستى
بالكىشه به لام نابى ئه وه شمان له بىر بچىت، كه گوئيه كانى
تو ئه و جىلو وه جوانيه يان پىته خشيوه.

خانم دوماريل، به نىگايه ك سوپاسى كرد، به نىگايه ك
له و نىگا ناسك و قووله ژنانانه يه كى كه تا قوولايى دلى
به شه ر پۆده چن.

دوروا، كه سه رى وه رگىڤرا، نىگاي له نىگاي خانم
فورستيه هه له نگوت، نىگاي ميه ره بان و پرسۆز بوو، لى
هه ستى كرد، جوړه شه يته نه ت و دنه دانىكيان تيا ده بىنى.

هه نووكه، هه موو پياوه كان پىنگه، به دهست جوولان و
به دهنگى به رز قسه يان ده كرد. باسه كه يان باسى نه خشه ي
كه وreh ي پىگاي پى ئاسنى شار بوو. ئىدى ئه م قسانه تا له

خواردنی میوه و محله‌بی و شیرینی بوونه‌وه، هەر درێژه‌ی
کیشا، ئه‌وه‌ش دواى ئه‌وه‌ی هه‌رکەسه‌ و باسی سستی و
خاوی هاتوچۆی له‌ پاریس دا کرد، باسی کیشه‌ی ده‌ست و
پینگیری ترامواى کرد، باسی سه‌ریه‌شه‌ی گالیسکه‌ی
باره‌لگری ناو شارو بیته‌ده‌بی عه‌ره‌بانچه‌کانیان کرد.

پاشان هه‌مووان له‌ ژووری نانخواردن هه‌ستان و
چوون بۆ هۆلی چاوه‌پوانی تا قاوه‌ بخۆنه‌وه. دوروا، هه‌ر بۆ
سوعه‌ت و شوخی قۆلی به‌ قۆلی کچۆله‌که‌ی خانم
دوماریلدا کرد. کچۆله‌که‌ به‌ ئارامی و سه‌لاری سوپاسی کرد
و خزی له‌سه‌ر نووکی پێ به‌رز کرده‌وه تا بتوانی ده‌ستی
بگه‌یه‌نێته ئانیسکی دوروا.

وه‌ختی چووه‌ ناو هۆله‌که‌وه، دووباره‌ هه‌ستی کرد،
چووه‌ته‌ ناو گولخانه‌ و گولگه‌شتیکه‌وه. دارخورمای گه‌وره‌
که‌ لق و پۆپیان به‌ هه‌ر چوارنکالی هۆله‌که‌دا هاویشتبوو، تا
بن میچه‌که‌ پۆیی بوو و له‌وینده‌ره‌وه‌ وه‌کو فواره‌ بلاو
بووبوونه‌وه.

له‌م لاو له‌ولای موغه‌یرییه‌که‌وه، دره‌ختین کایوچو،
به‌قه‌دی لووله‌ی وه‌کو ئه‌ستوون، گه‌لا به‌رز و سه‌وزه
تۆخه‌کانیان چین چین نیشتبوونه‌ سه‌ریه‌ک، دوو ده‌وه‌نی
نه‌ناسراو، لووله‌یی و غه‌رقی گول، یه‌کیکیان په‌میی و ئه‌وی
دیيان سپی، به‌دیار پیاوکه‌وه‌ بوون، که‌ سه‌یرت ده‌کردن له
ده‌ستکرد ده‌چوون، ئه‌وه‌نده‌ جوان بوون پیاو باوه‌ری
نه‌ده‌کرد سروشتی بن.

هه‌وا فینک بوو، سه‌رپێژ بوو له‌ عه‌ترێکی خو‌ش و
نامه‌علووم که‌ نه‌ده‌زانرا چ عه‌تر و بۆنیکه‌ و چ ناویکی هه‌یه‌.

دوروا، که هه نووکه به ته وای خۆی به رز هفت کردبوو، به دیقەت که و ته ته مه شای ئاپارتمانە که. مه زن نه بوو. جگه له دار و ده وه نان هیچ شتیکی دیکه بالکیش نه بوو، سه رنجی پانه ده کیشا، هیچ په نگیکی زهق به رچاو نه ده که و ته، به لام پیاو له ناویدا ههستی به دلنایایی و ئاسوودهیی ده کرد، دلگیر بوو، پیاو له به ده نی خۆیدا ههستی به حاله تیکی وه کو نه وازش ده کرد.

دیواره کانی به قوماش و پارچه پین قهیمی تهخت وه نه وشهیی و گول وردی ئاوریشمینی زهرد پهنگ داپۆشرا بوو. گوله کانی هه ر به ئەندازهی میتشیک ده بوون. په رده پین ئەستووری که وهیی یان به په نگی جلکی سه ربازی، که قه راخه کانی به گوله میخه کی سوور گول دۆزی کرابوون، ده رگا کانیان داده پۆشت. کورسی هه مه جۆر و ئەندازه جیا له گوشه و که ناری ئاپارتمانە که دا دانرا بوون: کورسی پشت به رز، قه نه فه پین ده سکداری بچوک و گه و ره و ته پله ک و چوار پایه که پروو که شه کانیان له پارچه ی ئاوریشمی مۆدی لویسی شازده یه م یان مه خمه لی جوانی ئوت ریشته بوو، که ته خته کانیان زهرد باوی گول هه ناری بوو.

- قاوه ده خۆی ته وه، جه نابی دوروا؟

خانم فورستیه، به ده م بزه یه کی دۆستانه وه، که هه رگیز له لیوه کانی نه ده بپرا، قاوه یه کی داتی.

- به لی خانم، زۆر مه منوونم.

دوروا فینجانه که ی لیوه رگرت و کاتی به وه پری نیگه رانی هه ستایه سه ر پین، تا به مقاشه زیوه که کلۆ قه ندیک له نیو قه ندانه که، که کچۆله که له به رده میا پرایگرت بوو،

هه لیگرت، ژنه گه نجه که به دهنگیکی نهوی پئی گوت:- تا دهتوانی دلی خانم فالتر پابگره.

پیش ئه وهی دوروا، فریای ئه وه بکهوئ به تاقه وشهیه که وهلامی ئه و بداته وه، ئه و لهویندهر دور که وهته وه سهره تا قاوه که ی خوارده وه تا نه بادا دهستی به رزیت و برژیته سهر مافوره که، پاشان به خه یالیکی ئاسوده تر، که وهته گهران به دووی هه نجه تیکا که له هاوسهری سه روکه تازه که ی نزیک ببیته وه تا سهری گف وگۆی له که لدا بکاته وه.

له ناکاوا بینى خانم فالتر فینجانه خالییه که ی به دهسته وهیه و چونکه له میزه که وه دور بوو نهیده زانی له کوئی دابنیت. دوروا، به ز به ره ولای ئه و پوئی و گوتی:- که ره می ده که ی خانم؟

- سوپاس، ئاغا.

فینجانه که ی له دهستی وه رگرت، بردی له سهر میزه که ی دانا و گه پایه وه ته نیشته ئه و.

- خانم، خۆزگه ده تزانى کاتى له و بیابانه کاکی به کاکی و بئ ئاو و پووته نه دا خه ریکی خزمه تی عه سکه ری بووم، چه ند له زه تم له خویندنه وه ی پۆژنامه ی لافى فرانسز ده بینى و چ سه رگه رمیه کی گه وره بوو بۆ من. تاقه پۆژنامه یه که که خه لکی له ده ریی فه ره نسادا ده توان بیخویننه وه، چونکه له هه موو پۆژنامه کانی دی ئه ده بی ترو، به زه وق و سه لقه تره و یه که هاوی و یه که نه وا نییه و پیاو ماندوو ناکات. بابه ته کانی هه مه جوړن و هه موو خوینه ریک بابه تی دلخوازی خۆی تیا ده بینیته وه.

خانم ڦالتر، به خه مساردییه کی دۆستانه وه بزهیه کی بۆ کرد وبه سهنگینی گوتی:

- جهنابی ڦالتر به زهمهتییکی زۆر توانیویهتی رۆژنامهیهک بیتیته ئاراوه که جهوابگۆی ههر زهوق و سهلیقهیهکی نوی بی.

پوویان کرایه وه، دوروا، به ئاسانی و ئاسایی قسهی دهکرد، دهنگی زولال و خوش، نیگای بالکیش و دلرفین و سمیله قیتهکانی تا چهزکهی جوان بوون. سمیلهکانی بهسه ر لیتی خواره وهیدا لوول بووبوو و جوان بوون، پهنگی سمیله خورماییهکی ئامال خه نهیی بوو، که دهگهیه کۆتایی کهمیک کالتر دهبووه وه.

دهرباره ی پاریس، دهروبهری پاریس، که ناراههکانی پوباری سین، شارانی ههمین ئاوی مهعدهنی، خوشییهکانی پشووی هاوینه و زۆر بابهتین رۆژانه ی دی قسهیان کرد، که ئینسان چهندیان درباره بدوی نه تهواو دهبن و نه میشتک ماندوو دهکهن.

پاشان، چونکه جهنابی نوربردوڤارن به خۆ و پهرداخنی لیکوره وه به رهو ئهوان دههات، دوروا، له پووی پیز و نهزاکه تهوه لهوی دوورکهوته وه.

خانم دوماریل که خهریک بوو قسهی دهگه ل فورستیهدا دهکرد، بانگی کرد و گوتی:

- ئی، برادر، کهواته به تهمای پین بنهیهته دنیای رۆژنامه ڦانی؟

ئهوسا دوروا، ئاماژهیهکی بۆ بهرنامه و نهخشه و ریکارهکانی ئاینده ی خۆی کرد، پاشان، باسی ئه و بابهتانه ی بۆ کرد، که دهگه ل خانم ڦالتردا باسی کردبوو، لی

نه مجارهيان زياتر به سهر بابته كه دا زال بوو و خوی وهكو
كه سينكي زال نيشاندا. هر هه موو ئه و بابته تانه ی له خه لكاني
دی بیستبوونی، هر هه موویانی ده دایه پال خو. به دريژایی
ماوه كه چاوی بری بووه چاوانی به رانبه ره كهی، ده تگوت
ده یویست قوولیه كی زياتر به و بابته تانه ببه خشیت كه باسی
ده كړن.

خانم دوماریل " یش كومه لیک چیرۆك و نوكتهی
به جوش و خروش، ئاسایی ژنيكه وه كه خوی ده ناسیت و
ده زانیت به زهوق و سه لیه وه و ده یه ویت هه میسه به
شوخی و حه نه كچیاتی خویه وه و همینی، بو ئه و گيراپه وه.
هه نوو كه كه پرویان كرابووه وه، ده سستی له سهر بازووی
پیاوه كه نه كه داده نا و، بو گيراپه وه ی قسه ین بی تام و
بی بایه خ ده نگی نه وی ده كرده وه، كه له ئه نجامدا مورك و
شه قلیكي رازگويانه ی دلسوزانه ی وهرده گرت. دوروا له دلی
خویدا، چونكه ده یتوانی ده سستی ئه م ژنه كه نه كه وه ختی
خوی بو ئه م ترخان كړدبوو، بگړیت، خه ريك بوو له
خوشیان بال بگړیت، حه زی ده كړد، تا زووه خوی به سهر
سپرده ی ئه و نيشانبدا، داکوکی له و بکات، ئه وه بنوینی
چهند به قه دره و به و هه لوه ستانه ی كه له نیوان
وه لامدانه وه كانیا ده یكړد، ئه وه ی تیبه گیه نیت چهند گوته كانی
ئه وی به لاوه گرینگن.

لی خانم دوماریل له ناکاوا بی هیچ هویه ك یانگی كړد:
لورین!

كچوله كه لییان نزيك بووه وه.

- وەرە لىزە دانىشە گيانەكەم، لەوى لەبەر
پەنجەرەكەدا سەرمات دەبىت.

دوروا، لە ناكاوا شىت ئاسا، حەزىكرد كچۆلەكە ماچ
بكات، وەكو ئەوێ كەمىكى ئەم ماچە بگاتە داىكى
كچۆلەكەش.

بە پراوێژىكى باوكانە و بە نەزاكەتەو پەرسى:-
مادموازل، پىنگەم دەدەى ماچت بكەم؟
كچۆلەكە، چارە حاير و حەپەساوێكانى بېيە ئەو. خانم
دوماريل بە دەم پىكەننەوێ گوتى:

- بەلى بۆ ئەمرو قەيدى نىيە، بەلام بۆ جارى دى نا.
دوروا، بلەز دانىشت، كچۆلەكەى لە باوێشى نا و لىوى
بە قژە ناسك و پىر شەپۆلەكەيدا هىتا.
داىكى بە سەرسامى گوتى:

- سەيرە! كە سلى نەكردەوێ. ئەو تەنيا پىگە بە
خانمان دەدات ماچى بكەن. كەس لە هەنبەر تودا خۆى
پىناگىرەت جەنابى دروا.

دوروا، بىئەوێ هېچ وەلامىك بەداتەوێ سوور بووێو،
بە ئەسپاى كچۆلەكەى لە سەر لاقەكانى وەكو بىشكە
پاژەند.

خانم فورستى هاتە نك وان و حاير و حەپەساو و
بەدەنگى بەرز گوتى:

- عەجەب، دەبىنم لورىن پام بوو. ئەمە لە پەرجوو
دەچىت!

جاك رىفال " هات بۆلاى وان، لى دوروا هەستا كە
بپوات، دەترسا كە بە قسەيەكى خەشىمانە، ئەو زەحمەتەى

که کیشاویه‌تی و ئه‌و سه‌رکه‌وتنه‌ی به‌دهستی هینابوو، به‌با
بدات.

خوداحافیزی له‌هه‌مووان کرد، به‌نهرمی ته‌وقه‌ی
ده‌گه‌ل ژنه‌کاندا کرد و به‌تووندی دهستی پیاوه‌کانی گوشتی.
هه‌ستی کرد دهستی جاک ریفال و شک و گهرمه و دلسۆزانه
وه‌لامی دهست گوشتینه‌که‌ی ئه‌و ده‌داته‌وه، دهستی
نوربردو‌قان سارد و نمناکه، له‌نێو قامکاندا ده‌خزیت، دهستی
بابا قاتر سارد و سسته، نه‌هیزیان تیایه و نه‌هه‌ست،
دهستی فورستیه شیرتین و نه‌رم و قه‌له‌وه.

دۆسته‌که‌ی به‌ئه‌سپایی پنی گوت: - سبه‌ینی سه‌عات
ستی پاش نیوه‌رو، له‌بیرت نه‌چیت.

- هه‌لبه‌ته‌له‌بیرم ناچیت، خه‌مت نه‌بی.

که‌گه‌یه‌ سه‌ر قالد‌رهمه‌که، هینه‌ده‌خۆش‌حال بوو،
حه‌زیده‌کرد به‌غاردان داگه‌ریت. هه‌ردوو پلیکانه‌ی به
هه‌نگاوێک ده‌بهری، لی له‌ناکاوا له‌بالا‌پوانه‌که‌ی قاتی دووه‌ما
چاوی به‌خۆی که‌وت، پیاویک به‌هه‌شتاو، به‌هه‌له‌داوان
به‌ره‌و پرووی ده‌هات، شه‌رمه‌زار و خه‌جاله‌ت یه‌کسه‌ر
وه‌ستا، ده‌تکو‌ت هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌ی کردبوو.

پاشان، ماوه‌یه‌کی زۆر له‌خۆی ورد بووه‌وه و پاما،
حایر مابوو که‌کو‌پێکی ئه‌وه‌نده‌ جوان و قوزه، ئه‌وسا به
پرووخۆشی بزه‌یه‌کی به‌پرووی خۆیدا دا. پاشان پوخسه‌تی
له‌وینه‌که‌ی خۆی وه‌رگرت و به‌پێزو حورمه‌ته‌وه، وه‌کو
چۆن کپتۆش بۆ گه‌وره‌پیاوان و ناوداران ده‌بریت، به‌و
ئاوايه‌ کپتۆشی بۆخۆی برد.

(۳)

که گه ییه ناو کۆلان وسه رجاده که، تیامابوو که چی بکات. پر به دل حزی ده کرد که غاربdat، خه یالپهروه ری بکات، به ده م هه لکیشانی هه وای پاک و خوشی شه وانه وه، بیر له ناینده بکاته وه، به لام بیرۆکه ی نووسینی ئه و زنجیره گوتاره ی که بابا قالدردا وای لیکردبوو به روکی به رنه ددها، بویه لیترا بۆمال بگه ریته وه و یه کسه ر ده ست به کار بکات.

به ههنگاوی هه راو خۆی گه یانده بولقاره بازنه ییه که و دریتزه ی به رینگه ی خۆی دا تا گه ییه کوچه و گه ره کی بورسو، که له وێ داده نیشت. ساختمانه که شه ش نهۆم بوو و بیست خانه واده یه کی کریکار و کارمه ند یان کاسبکار له و ساختمانه دا ئاکنجی بوون. وهختایه ک به پلیکانه پیسه کاندای سهرده که وت، که ناچاربوو بۆ ئه وه ی به رپینی پوناک بکاته وه ته له شقارتان پیتیکات، ئیدی که چاوی به و هه موو کاغه ز وئاغه زه جگهره و به رماوه ی خوراک و ئه و شتانه که وت که به سه ر پلیکانه کانه وه بلاو بوو بوونه وه، دلی تیک هه لده هات. پر به دل حه زیده کرد، که هه رچی زووه له ویتده ر باربکات و وه کو خه لکانی ده وه له مه ند، له ئاپارتمانیکه ی خاوین و جواندا، که مافووری تیا را خرابیت، ئاکنجی بیت. بۆنی قورسی خواردن، ته والیت و پرتوبه ت و شن، بۆنی کۆنی چه وری و دیواره کۆنه پیسه کان که هیچ هه واکیش و هه واکوړکیتیه ک نه یده توانی بیره ویتیته وه، له سه ری تا خواری پلیکانه کان په نگابوو وه و شه پۆلی ددها.

په نجه ره ی ژووره که ی دوروا که له نهۆمی پیتجه مدا بوو، پرووه هه لدیتریکه قوول، خه رهنديکی گه وره که سه کی

قیتاری پوژئاوای پیتدا ده پوئی، ده کرایه وه، ریک لهو شوینه دا که تونیله که ته و او ده بوو، نژیکی ویستگه ی باتینبول. دوروا په نجره که ی شه کرد و ثانیشکه کانی نانه سر قه راخه ژهنگ گرتو وه که ی.

له خواره وه، له بنه بانی چالینکی تاریکدا، سی چرای سووری رینمایی به بی جووله، وه کو چاوانی درشتی حیوانیک دهره وشانه وه. چراین دیکه ش له وانه دورتر ده بیران. هرتاونا تاوی دهنگی شووتی دور ودریژ یان کورت له ناو جهرگه ی شه وه که وه دهنگی ده دایه وه. هندیکیان له یکه نژیک بوون و هندیکی دیکه یان به ئاسته م ده بیستران، به تاییه تی ئه وانه ی له خواری خواره وه له تخوبی ئانییره وه ده هاتن. شووته کان وه کو دهنگی به شهران به رز و نزمیان هه بوو. یه کیکیان نژیک بووه وه، ناله سکالا ئامیزه که ی، که سات به سات به رزتر ده بووه وه، هاته گوی، دوا ی ئه وه پلاجکتوریکی گه وره که تیشک و پوناکییه کی زهر دباوی هه بوو، به گرمه گرم وبله ز ده هاته پیتشی، به دیار که وت.

دوروا، که وته ته مه شاگردنی ئه و فارگوتانه ی که وه کو دهنگی ته زبیح به دووی یه کدا ده هاتن و له ژیر تونیله که دا ون ده بوون.

ئه وسا به خوی گوت: " با بچمه سر کاره که م ". چرایه کی له سر میزه که ی دانا، لی له و ده مه دا که ده یو یست ده ست به نووسین بکات، بیر ی که وته وه که جگه له ده فته ریکی تاییه ت به نامه نووسین، هیچ کاغه زیکی دیکه له ماله که یدا نییه.

قهیدی نییه، ئەم کاغەزانه بەکار دینیت. نووکی
 قەلەمەکی بە شوشە مەرەکە بەکەدا کرد و بە خەتیکە
 خۆش لە سەر ووی لاپەرەکە نووسی: "بیرەوهری
 سەربازیکە سوارە ماموری خزمەت لە ئەفریقا".
 ئەوسا کەوتە گەڕان لە پرستەیک، کە سەرەتای
 بابەتەکی دەست پێکات.

هەنیهی لە ناو لەپی نابوو و چاوانی بریپوونە کاغەزە
 سپیەکی بەردەمی. چ بنووسیت؟ ئیستا هیچ یەکیک لەو
 چیرۆک و بابەتە بالکیشانە، کە سەعاتی لەوە پیش بۆ
 ئەوانی باسکردبوون، نەدەهاتەوێر، نە حیکایەتی، نە
 پروداوی، هەرچی لە بیر نەماوو. لە ناکاوا بەخۆی گوت:
 "چۆنە لە چوونەکەمەوێر بۆ ئەفریقا دەست پێکەم." و
 نووسی:

"سالی ۱۸۷۴ بوو، دەورووبەری پازدە مانگی شەش
 بوو، هەمان ئەو پۆژانە بوو کە فەرەنسای شەکەت و
 ماندووی کارەساتەکانی ئەو سالە ترسناکە، تازە خەریک
 بوو ئیسراحتی دەکرد و ئاهێکی بەبەر دەهاتەوێر..."

ئەوسا دەستی لە نووسین هەلگرت، نەیدەزانی چۆن
 گوزارشت لەو بابەتە بکات کە مەبەستی بوو، چۆن
 سوایوونی لە کەشتیەکە، سەفەرە دەریاییەکی و هەولێن
 هەلچوون و سۆز و گودازەکانی خۆی شروۆفە بکات.

دوای دە خولەکیک بیرکردنەوە، گەییە ئەم
 ئەنجامگیرییە کە نووسینی پێشەکییەکانی سەفەرەکی
 هەلگیریت بۆ سەبەینی و با هەنووکە بچیتە سەر ئەسلی
 بابەتەکە واتە بچیتە سەر وەسفی جەزایر.

له لاپه پره يه کي دیکه دا نووسی: " جه زایر شار یکی سه راپا سپیه... "

نیدی وه ستا، تیامابوو چی دیکه بنووسیت، شار یکی جوان و پوښنی هیتایه به رچاوی خوی که خانووه بهک نهؤمیه کانی وه کو سؤلاف و تافکه له به رزایی چیاوه به ره و ده ریا هه لده پزان، لی هیچ وشه یه کی بؤ وه سفی نه و شتانه ی دیتبوونی و ههستی پیکردبوون، شک نه ده برد و بؤ نه ده هات.

دوای هه ولتکی زؤر، له دوای پرسته که ی پتیشووه وه نووسی: " ژماره یهک له دانیشتووانی شار عره بن... " نه و سا قه له مه که ی له سهر میزه که دانا و له جتی خوی هه ستا.

له سهر قه ره و یله که ی، چاوی به جلکه هه میشه ییه کانی که وت که له سهری داینا بوون، نه وهنده کون و شپریو بوو، له جلکی ناو مردووشورخانه ده چون. کلاو ناو ریشمین که ی، به ته نیا له سهر کورسییه کی هه سیری بینی که ده تگوت ده می بؤ سه ده قه و خیرات کردبووه وه.

کاغه زه دیوار پوښه کانی ژووره که ی قاوه ییه کی گول گولی بوو، به نه ندازه ی ژماره ی گوله کان، په له یان پتوه بوو، په له ی کون، گوماناو ی، که ماهیه ت و جه وه ریان نه ده ناسرایه وه، ئایا په له ی کوشتنی میرووان بوون، هی پون بوون، جی په نجه ی پیس بوون، یان که فی پزاوی ته شتی جلشورین بوون؟ نه مانه هه موو نیشانه ی ده ستکورتی بوون، ده ستکورتی و نه داری پارسی. توو په ییه کی تووند دژی نه م ژيانه هه ژارانیه دایگرت.

بهخۆی گوت دهیځ یه کسه ر وبله ز خۆی له م ژيانه پرگار بکات. دهیځ له سبه یوه کوتایی به م ژيانه پر مهینه ت و په نچ بیتوهره بینیت.

له ناکاوا، شوق و زهوقی کارکردن زوری بوهیتا. دووباره له پشت میزه کهوه دانیش ت و کهوته گه ران و بیرکردنه وه له وشه و پرستین ته وتو که بتوانی له ږیگه یانه وه، دیمه ن و وینه یه کی جوان و دلگیری جه زایر بنوینیت و نیشاندات. وینه و دیمه نی شاریک که به دهروازهی چوونه ژووره وهی ئه فریقای پازنامیز و دووره ده ست ده ژمیردرا، ئه فریقای عهره بین بیابانگه ر و ره ش پیستین نه ناسراو، ئه فریقای گومان ئه نگیز و هیتشتا که شف نه کراو، که هه ندیچار گۆشه یه کیمان له پارکه گشتیه کاندانیشان ده دن. حیواناتی دوور له ته سه ور و نا ئاسایی که ده لیتی بو ئه فسانان و حیکایه تین جن و په ربیان خولقی تراون، وشترمر، ئه م په له وه ره سهیره، ئاسک و مامزان، ئه م بزنه به هه شتیانه، زه رافه تین سهیر و کومیدی، وشترین ئارام، ئه سپین زه لام، که رکه ده نی ناحه ز، غوریلا، به شه رین سامناک.

ههستی ده کرد، هه ندی بیرى ته م ومژاوی بو دیت، پی ده چو بتوانی به زمان بیاندرکینى، به لام به هیچ جوړی نهیده توانی به وشه یان بسپیړیت و بیانخاته سه رکاغه ز. ئه م بى توانییه زوری په ست کرد، دووباره له جی خۆی هه ستا، دهسته کانی له ئاره قه دا هه لکشابوون و دلی به تووندی لیتی ده دا.

له ناکاوا چاوی به لیستی خیساباتی جلشۆره که کەوت
 که دەرگاوانه که ئیوارى بۆی هینابوو، نائومیدییه کی بى
 پایان سەرودلى گرت، هەرچی خۆشحالى و متمانە و
 دلنیاىیه کی سەبارەت بە ئاینده لەلا چیتوبوو، لە
 کەفله کونیکا، پەوییه وەو بوو بە هەلم و چوو بە ئاسماندا.
 هەموو شتیک تەواو، هیچ ناکرێ و ناگاتە هیچ کوئیەک،
 هەستی کرد کە سێکی بوو، لە، بى دەسەلات و هیچ لەبارا
 نەبوو و هیچ بە هیچ ناکات.

دووبارە گەراپەووە بەر پەنجەرە که و ئانیشکی لە
 قەراخیا دانان. پێک لەو دەمەدا قیتاریک بە دەم هەرا
 و هەنگامەیه کی زۆرەو لە تونێلە که هاتە دەرەو. قیتارە که، بە
 نێو دەر و دەشت و کێلگە و مەزراکاندا بەرەو دەریا نشیو
 دەبوو. دوروا، لە ناکاوا دایک و باوکی بیرکەوتنەو. ئەم
 قیتارە بەچەند کیلومەترى لای ماله کهى ئەواندا تێدەپەری.
 خانوویە کی بچووکی لەبەرچاوی خۆیدا بەرجەستە کرد، که
 بەقەد پالی گردیکەو بوو و دەپروانیە شارى روان و
 خەرەندى مەزنى سین و کەوتبوو سەر پێگای گوندی
 کانتلو.

باوک و دایکی لەوێندەر مەیخانەیه کی بچووکیان هەبوو،
 مەیخانەیه ک بوو که گوندییان وجووتیارانی دەورووبەر
 پۆژانی یەکشەممە بۆ فراقین بۆ ئەوێندەر دەهاتن . ئەمانە
 ویستبوویان کۆرەکهیان بۆخۆی بیی بەبەشەر و، نابووینە
 بەر خویندن و تا قوناغی خویندنی ئامادەیی لەگەڵیا
 پۆیشتبوون. دواى ئەوێ خویندنی تەواو کردبوو و
 بیئەوێ شادەتنامەى بەکالوریا وەرگریت و بە دەست

بیتیت، بهو ئومیدیهی که پوژی له پوژان بیت به ئهفسه،
سه رهنگ ویا ته نانهت جه نه پال، په یوهندی به سوپاوه
کردبوو. لئ پش ئه وهی پینج سال خزمهت ته واوبکات تا
بیت به ئهفسه، له ژینگه ی عهسکه ری بیتاقت و بیزار
بووبوو و پرووی کردبووه پاریس تا پارهو پول و پینگه و
پایه یهک بق خوی به دهست بیتیت.

دوای ته واوکردنی ئه م ده وره یه ی خزمهتی عهسکه ری،
وێپای پارانه وهو تکا و پجای باوک و دایکی، که ئومیدیان
سه بارهت بهو به باچوو بوو، که له عهسکه ری و سوپادا
وه مینی، وازی له عهسکه ری هینابوو. ئیدی دوای هه ندیک
ئومیدان به ئاینده که وتبوو که بق خویشی ته م و مژاوی و
ناپوون بوو، ئومیدانیک که بیگه یه نیته پله و پایه یهک،
ئومیدانیک که به خوی به شداری له به دیهاتنیان بکات.

هه لبه ته له ماوه ی خزمهتی عهسکه ریدا هه ندیک
سه رکه وتنانی به نه سیب بووبوو و، هه ندی پاره وپولی
پیکه وه نابوو و به خاپاندنی کیژی سه ره پهرشتیاری دایه ره ی
دارایی، که ده یویست واز له هه موو شتیک و په دووی ئه م
بکه ویت، جینگای خوی له چینیکی بالاتر له چینی خوی
کردبووه وه، یان به فریودانی هاوسه ری ئه و پاریزه ره ی که
به ره لای کردبوو، له پرووی نا ئومیدیه وه ویستبووی خوی
غهرق بکات.

هاو پیکانی سه بارهت بهو ده یانگوت: " که سیکي شه یتانه،
که له کباز و هه لپه رسته، ده زانی کوئ گال دینی و کوئ
په موو، خوی له جی خورپان نادات، ده زانی چون به په ری
خوی له ئاو ده ربیتی."

له راستیا به لینی به خوی دابوو، که سیتی ریوی سیفت،
فیلباز و ته پدهست و به باشار بڼ.

ته بیعتی فیلبازانه ی گوندییانه ی، که به هوی تهماسی
دهگل ژینگه ی سهربازخانه و ژیانی سوپاییدا سیقال
بوو بوو، مامه له ی دهگل نه و حیزه دزیانه ی که له نه فریقادا
دهکران، گیانی فروغی له ناخیا پیشاژو کړدبوو، لاف
وگه زافین سوپایی سهارهت به مه سه له یین وهک ئاېوو و
شانازی و سهر به رزی و نیشتمان په روه ری و... که له نیو
نه فسه ران و دهره جه داراندا باو و ئاسایی بوو، کړدبوویان
به که سیک، پیک له و قوتوی عه تاره دهچوو که هه موو
شیتیکی تیا دهست دهکوت.

به لام ناره زووی گه یشتن به پله وپوست و پایه وپاره به
سهر هه موو که لکه له کانی دیکه یدا زال بوو.

بیته وهی به خوی به سیت، دهستی کړدبوو به
خه یال پرسی و دوی خه ون و خه یال که وتبوو.

هه موو شه ویک به خه یال، چیروک وسهر بهوردیکی
عاشقانه ی شکومه ندی نه وتوی ده ئافرانده که له
چاوتروکانیکا، نه ویان به هه موو ئاوات و ناره زووه کانی
دهگه یاند. زه ماوه ندی دهگل کیژی بابایه کی بانکدار یان
مولکداریکی ده وله مه ندا ده کرد که له شه قامیکا تووشی بووه
و ئاشق و شه یدای نه م بووه.

دهنگی شووتی تیژی مه کینه یه کی قیتار که به بڼ فارگون
له تونپله که وه ودهر که وت تا به ره و یتسگاکه ی بېروت،
وهکو که رویشکیکی دیو ئاسا که له لانه که ی دهر په پڼ، نه وی
له خه ون و خه یالان هی نایه دهری و بیداری کړده وه.

ههنگی، دووچاری ئومیدیکی ئالۆزو به ته متوومان بوو که هه میشه رۆح ودل و دهروونی پرده کرد له شادمانی، ماچیکی ههوایی فریکرد، ماچیکی به ناو جه رگهی شهوا کرد، ماچیکی عاشقانهی بۆ ژنیک فریکرد، که پر به دل ئارهزووی ده کرد، ماچیک بۆ ئه و سهروهت و پینگهیهی که به هیفی بوو بیگاتی. ئه و سا په نجه ره کهی داخست و به دهه داکه ندنی جله کانیه وه له بن لیوانه وه گوتی:

"سبهینی باشتەر خۆم ئاماده ده کهم. ئه مشه و بیرم ئازاد نییه. زۆریشم مه شروب خواردوه ته وه، پیاو ناتوانی له م حال و باره دا به دروستی کاربکات.

خۆی به نیو جیگا کهیدا کرد، چرا کهی کوژانده وه و ته قریبه نه یه کسه ر خه و بردییه وه.

به یانی زوو له خه و رابوو. وه کو ئه و به یانیانهی که خه به ریکی پر ئومیدی خۆش یان نیگه رانییه ک چاوه روانی ئینسان بیت. که له جیگا کهی هاته ده ری، پۆیی په نجه ره کهی کرده وه تا خۆی گوته نی فینجانیکی هه وای تازه و ته زی هه لبات.

خانوه کانی ئه و به ری گه ره کی روم که خه رهنده قووله کهی سکه ی قیتاره که له یه کدی جیا ده کردنه وه، له بهر گزینگی خۆری به یانیدا ده دره وشانه وه، ده تگوت به بۆیه یه کی سپی بریقه دار بۆیه کرابوون. به ده سه ته راستا، له دووری دووره وه، به رزاییه کانی ئارجانتوی، گرده کانی سانواو ئاشه کانی ئورگیمون، له نیو ته نکه ته مه شینباوه کهی به یانیدا ده بینران. مژ ودوومانه که له قوماشیکی ناسکی سه رئاو، ده چوو که به ئاسۆیاندا دادایته وه.

دوروا، موده تېک به دهم ته مه شای ده شته سهوز وجوان
و دووره دهسته که وه وهستا و له بن لټوانه وه به خوی گوت:
' له پوژنکی وهکو نه مړېدا، هه وای نه ویندهر زور خوشه. '
نه وسا بیرى که وته وه که ده بن بله ز ده ست به کارکردن
بکات، ده سوش (سو: دراویکی بچووکى فهره نسییه) بدات
به کوپى ده رگاوانه که تا بروت بى ئیداره وخه به ریان بداتی
که نه خوشه و ناتوانى بروت بى دهوام و بى سر کاره که ی.
له پشت میزه که ی دانیش، نووکى قه له مه که ی له
شووشه مه رکه به که هه لکیشا، هه نیه ی له ناو له پی نا، بیرى
له بابه تېک ده کرده وه که بینووسیت، بیته ده بوو، هیچ
بیریکی بى نه ده هات.

ویژای ته مه ش ناثومید نه بوو. له دلى خویدا گوتی: ' من
فیری نووسین نیم، ته مه کاریکه که ده بن وهکو هه موو
کاریکی دى فیری بییت. ده بن له سه رتاوه یه کیک یارمه تيم
بدات، ده چم بولای فورستیه، نه و له زهرفى ده خوله کدا
وتاره که م بى ده خاته سر کاغه ن.

خوی گوپى، جلکى له بهر کرد. که گه ییه سه رجاده که،
هه ستیکرد جارى زووه بچیت بومالى دوسه که ی که
بېگومان ئیستا له خو وانه بووه. بویه له ژیر دار و
دره ختانی بولقاره باز نه ییه که دا، به نارامى که وته پیاسه و
پاویچکه.

هینشتا سه عات نه بوو بوو به نو که گه ییه پارکى مونسو،
هه وای نه ویندهر، به هوى ناودانى گوله کان و چیمه نه که وه،
زور تازه و ته پ بوو. له سر ته ختیک پوینشت و دووباره
له خهون و خه یالان پاچوو. پایویکی گنج و زور پوشته

و په رداخ، به دهم پياسه وه به به ردهم نه ودا ده بووری و دووباره ده گه پرایه وه، بېگومان چاوه پروانی ژنیک بوو.

دواى كه ميگ، ژنیک به ههنگاوین هه پړاو و پړوو به توپ پهيدا بوو، دواى ته وځه يه كى خيرا ده گهل پياوه گه نجه كه دا، قولى كرد به قوليا و له وي دور كه و تنه وه.

حه ز و ټاره زوويه كى ټاشقانه دلى دورواى پر كړد، ټاره زووى ژنيكى به شه خسيه ت، بونخوش و شوخ و ناسك . له جتي خوى هستا، به دهم بير كړدنه وه وه له فورستيه، كه و ته پړئ. فورستيه هم شانسه ي هه بوو؟ پړك له و كاته دا گه ييه به رمالى دوسته كى كه نه و خهريك بوو له مال ده هاته ده رئ.

- به م به يانيه چ ده كى ليره؟ كاريكت به من هه بوو؟ دوروا، كه به م ديداره كوت وپړ و چاوه پروان نه كړاوه، په شو كابوو، به زمانه لالكتوه گوتى:

- چى بن له تو نه ينى... حال و مه سه له كه نه مه يه... ناتوانم و تاره كه م بنووسم، ده زانى كامه، نه و تاره ي كه جه نايى فالتر داواى ليكردم ده رباره ي جه زاير بينووسم. هه لبه ته نه مه بؤ كه سيكى وه كو من، كه به عه مراتم هيچ شتيكم نه نووسيوه، زوريش سه ير نيبه. بؤ هم كارهش، وه كو هه ركارى كى دى بنياده م پيوستى به فيربوون و مه شق و راهيتان هه يه. دلنيام زور زوو ده عه لمم، به لام نازانم چون ده ست پتيكه م، چى بكه م. بير و كه ي زور و بالكتشم له ميتشك و له خه يالدايه، به لام نازانم چون ده ريان بيرم.

به دوودلى و گومانه وه له ټاخافتن وه ستا. فورستيه، بزه يه كى ته وساميزى به سه ر ليوه وه بوو:

- من لهو شتانه تیدهگم، ئەزموونم هەیه.
 دوروا، دووباره گوتی: - بەلێ، ئەوشتانه لەو هیه له
 هەوێکی کارا، بۆ هەرکەستیک پیش بیت. بەهەر حال هاتووم...
 هاتووم تۆ یارمەتیم بدەیت... دەتوانی لە زەرفی دە خولەکدا
 بە پێم بکەیت، فەند و فیلێ کارەگەم پیشان بدە. دەتوانی
 دەرسیکی باشم دەر بارە ی دروستنوو سی و باشنوو سی پێ
 بدەیت، دەنا بە پێ کۆمەکی تۆ لە عۆیە ئێم کارە نایەم.
 فورستیه، لێو بەخەندە دەستیکی بە شانی هاو پێ
 کۆنە کەیدا دا و گوتی:

- بپۆ دەست و دامینی ژنەگەم بکەو. ئەویش
 بەهەمان توانای منەووە جێ و پێ ئێم کارەت نیشان دەدات.
 ئەوم بۆ ئێم کارانە پەرەردە کردووە. من ئێم بەیانیه، هیچ
 دەرفەت و دەرەتانیکم نییه، دەنا بە دل و بەگیان یارمەتیم
 دەدایت.

دوروا، له ناکاوا هەراسان بوو، کەوتە دوودلی، نەترە ی
 بەردا.

- بەلام من پووم نایە بەم بەیانی زووه، بچمە
 سەرێ..

- بۆچی، له خەو پابوو، حالی حازر له نووسینگە و
 ئۆفیسەگە ی منە، خەریکە هەندێ نووسین بۆمن پێکدەخات.
 دوروا، دووباره گوتی: - نا.. ناچم.. شتی وا نەبووه و
 نابێ..

فورستیه، شانەکانی گرت، واداری کرد، کەمێک پرووی
 وەرگێڕی و ئەوسا بەرەو پلێکانەکان دەلەکی دا.

- که من پیت ده لیم برۆ، مانای وایه قهیدی ناکات
هه ی که لاله پووت. یانی ده ته ویی قالد رمه ی سئ نهۆمان بېرم
و له گه ل تۆدا بیهه سه ری و به ژنه که م بلیم که چ گرفتیکت
هه یه؟

ههنگی دوروا، بېاری خوی دا: - مه منوونم، خوم
ده پۆم. پتی ده لیم تو ناچارت کردووم برۆم و سه رودلی
بگرم.

- باشه، دلنیا به ناتخوا. به راست مه وعیده که ی سه عات
سئی پاش نیوه پۆی ئەم پۆت له بیر نه چیت.
- نا، نا، خه مت نه بی.

فورستیه به هه شتاو پۆی و دوروا، به خاوی به
پلیکانه کاندای هه لگه پا، له زهینی خۆیدا بیری له وه ده کرده وه چ
شتیک به و ژنه گه نچه بلیت، نیگه ران بوو له و به رخورده ی
که ده بوا له گه ل ئەوی کردبایه.

کاره که ره که هات، ده رگا که ی لیکرده وه، به رکۆشه یه کی
شینى به سته بو و گسکیکی به ده سته وه بو. بیته وه ی
چاوه پروانی پرسیار بکات گوتی: - ئاغا چووه ته ده ری.
دوروا، به پۆدی گوتی:

- به خانم فورستیه بلن، ده توانی من بدینیت، پتیان
بلن میترده که ی ناردوومی بۆلای ئەو، ئیستا له خواره وه
دیتم.

کاره که ره که پۆی، دواى که میک هاته وه، ئەمجاره یان
ده رگایه کی سه متی راستی کرده وه و گوتی:
- خانم چاوه پروانتانه به پیز.

ژنه ی گهنج، له سهر کورسییه کی دهسکدار، له پشت میزی کارکردنه وه پوښشتبوو. هډه یه کی بچوک بوو، که هرچار نکالی دولا بی تهخته ی په شی پر له کتیبان بوو. کتیبه کان زور به پیک وپیکی ریزکراوون و بهرگی چهرمینی کتیبه کان، به په نگه جوړاو جوړه کانیان، به په نگین سوور و زهره، که سکه، وه نه وشه یی و شین، دیمه نیکی جوان و تایبه تیان، به پیزی پیک وپیکی هم کتیبانه ده به خشی و پیاو به دیتیان دلی ده کرایه وه.

ژنه ی گهنج، لږو به خه نده ناوړی له و دایه وه، جلکی مال هوه ی سپی ئویه داری له بهر دا بوو، وه ختایه ک دهستی به مه بهستی ته و قه کرن به ره ولای ئو دريژ کرد، بازو وه پووته که ی له میانی ئاسینه ده لبه که ی ماکیسه که یه وه به دیار که وت. به دوروای گوت:

- " به م به یانیه زووه؟ " ئه وسا له سهر قسه که ی پوی: " مه بهستم سهر زه نشترکړنی تو نیی، هر ویستم پرسپاریک بکه م."

دوروا، به دمه لالکڼوه گوتی: - خانم، ببوره، من نه مده ویست بیمه سهری و بیزارتان بکه م، لی میرده که تان که له خواره وه بینیم، واداری کردم که بیمه سهر وه. ئه وه نده شهرمه زار و خه جاله تم که له پووم نایه ت بلیم بوچی هاتووم.

خانم فورستی، کورسییه کی بو دانا و گوتی: - دانیشه و قسه بکه.

ژنه ی گهنج، قه له میکی په ری قوی به دهسته وه بوو که زور به ناسکی له نیو قامکه کانیا ده یجولان، کاغه زیکی گوره له سهر میزه که ی به رده میا بوو که تا نیوه ی

نوسرابوو، که دهگهل هاتنی دوروا دا واز له نووسینی
هینرابوو.

له بهردهم ئەم میزی کارەدا زۆر به ئاسوودەیی
دانیشتبوو، دەتگوت له ژووری پیتشوازیدایە و خەریکی
پاپەراندنی کارین پۆژانەی مالتیە. بۆنی نەرم و خۆشی
جلەکانی مالهەوی، بە ناو ژوورەکەدا شەپۆلی دەدا. بەدەنە
گەنجانە و نەرم و تۆلەکەیی له ماکسیەکەیدا چەسپی بوو.

چونکە دوروا، دووبارە بێدەنگ بوو، خانم فورستیە
دووبارە گوتی: - فەرموو بۆی بزانم چی پوویداوه؟
دوروا، بە دوودلی و لەبن لیوانەوه گوتی:

- "حال و حیکایەتەکە ئەمەیه... نا، بە پاستی پووم
نایەت بیلیم... ئەوهی پاستی بێ دۆشەو تا درەنگانی و
ئەمپۆ لەبەیانێ زووهوه، زۆرم هەولدا ئەو وتارە بنووسم
کە جەنابی فالتز داوای لیکردبووم... بەلام نەمتوانی شتیکی
جوان بنووسم، هەرچەکم نووسی هەر هەموویم دپی و
فرێمدا... من فیزی نووسین نیم... هاتبووم داوای یارمەتی له
فورستیە بکەم... هەلبەتە بۆ جاری یەکەم..."
خانم فورستیە، کە شاد و بە دەماخ، له کانگای دلەوه
پێدەکەنی، قسەکەیی ئەوی بپی و گوتی:

- تۆی بۆلای من ناردوو؟... گەورەیی کردوو...
- بەلێ، خانم. پنی گۆتم کە ئێوه لەو باشتر من لەم
ئاریشە و ئاستەنگە پزگار دەکەن... بەلام من پرکیشیم
نەدەکرد، نەمدەویست ئەزیتەت بدەم، حالی عەرزەم هە؟
ژنەیی گەنج هەستا و گوتی: - ئەم هاوکارییەیی ئێوان من
و تۆ زۆر دلگیرە. من بەم بیروکەیی تۆ زۆر خۆشحالم.
وەرە ئێرە له پشت میزەکەوه، له جێگاکی من دانیشە.

چونکه له پوژنامهكه دا دهست و خهتی من دهناسنه وه. ههنوكه بهیهكه وه وتاریك تهرتیب دهكهین، بهلام وتاریکی سهركهوتوو.

دوروا، له پشت میزهكه وه دانیشته، كاغهزیکی له بهردهم خویدا دانا، قهله میکی به دهسته وه گرت و به دهه چاوه پوانیه وه وهستا.

خانم فورستیه وهستا بوو و ته مهشای ناماده سارییه كانی نهوی بؤ نووسین دهكرد، نهوسا جگهرهیه کی له سهر سؤپاكه هه لگرت، جگهرهكه ی پيكرد و گوتی: - من به بی جگهره كیشن ناتوانم كاربكه م. دهی ئیستا ده تهوئ چی بگپړیته وه؟

دوروا، حایر و چه په ساو ته مهشای نهوی كرد و گوتی: - من نازانم، ههر بؤ نه وهش بؤلای تو هاتم. ژنه ی گهنج دووباره گوتی: - باشه، ته رتیبی دهكه م، با بیريکی لیكه مه وه.

دوروا، به په شوكاوی له فكران پاچوو: سهره نجام به دوودلییه وه گوتی: - ده مهوئ باسی سه فهره كه م، له هه وه لی را تا كوتایی بكه م..

خانم فورستیه، له و بهری میزه كه وه و پوو به پووی نه و پوښشت و چاوی له دوپچاوی نه و بړی: - دهی چاكه، هه وه لچار بؤمنی بگپړه وه، ههر بؤ من، حالی ههیت، زور له سهرخو، هیواش، به بی نه وهی هیچ به پړینیت، نهوسا من، نه وهی پتویست بی له قسه كانی تو ی هه لیده بژیرم.

لی چونكه دوروا نهیده زانی له كوئوه دهست پیكات، خانم فورستیه وهكو قه شهیه کی گوپكر له ئیعترافاتی

گوناهی گوناچار دهستی به پرسپاران کرد، پرسپاری زور وردی کرد، لهو بابته پرسپارانهی که هه مو و رده کارییه کی فهرامۆشکراوی وهبیر دههینایه وه، ئه و خه لکانه ی که ناسپاوی دهگه لدا پهیدا کردبوون و ئه و که سانه ی که به پرهوته نی تووشیان بووبوو.

پاش ئه وهی چاره که سه عاتیک به و جۆره ی دواند و قسه ی لیده رهیتا، له ناکاوا قسه که ی پێ بری و گوتی: "با دهست به نووسین بکه ی. وای دابنه، که تو بۆچوون و ههستی خۆت بۆ بابایه کی دۆست دهگێڕیته وه، ئه مه دهکاته کاریک که قسه ی خۆش بکهیت، باسی جۆراوجۆر بگێڕیته وه و ئه گهر بکری قسه کانت ئاسایی و هه نه ک ئامیز بێ. ده ی ئیستا دهست پێکه:

"هنری گیان، ده ته وئ بزانن جهزایر چۆن جیگایه که، زۆرچاکه، ده یسا گوێ بگره با بزانی. له کوخته گلینه دا که مال و ماوای منه بیره وه رییه کانی خۆمت، که پۆژ به پۆژ و سه عات به سه عات تۆمارم کردوون، بۆ ده نێرم. هه ندیجار بابته کان بریک بێ پهرده و گۆساخانه ده بن، گرینگ نییه، ده توانی ئه و پهره گرافانه نیشانی ئه و خانمانه نه دهیت که ده یانناسیت..."

خانم فورستیه، هه لوهسته یه کی کرد، تا جگه ره که ی که کوژابوو وه، دووباره پێکاته وه. دهنگی خشه خشی قه له مه که له سه ر کاغه زه که برآ. به دوروای گوت: - با به رده وام بین...

"جهزایر ولات و ده فهریکی فه ره نسوای مه زنه، هاو سنووری چه ند ولاتیکی گه وره و نه ناسراوی دیکه یه که پێیان ده لێن سارا، ئه فریقای ناوه ندی و..."

جەزایر، دەروازە ی سپی و دلنەوازی ئەم کیشوهرە
 سەیرەیه. بەلام بەرلە ھەرکاریک دەبن ، سەفەری ئەوی
 بکە، کە ئەم کارە نە ئاسانە و نە بۆ ھەموو کەس دەلویت.
 دەزانی من ڕاهینەری سوارکاری و پەسپۆری بەخێوکردنی
 ئەسپم، من ئەسپەکانی سەرھەنگ تەعلیم دەدەم و
 ئاگادارییان دەکەم، پیاو دەتوانی سوارچاکیکی باش و
 دەریاوانیکی خراپ بێ، ئەم قەسە یە پڕ بە پیستی منە، دەلێی
 لە ئیجاد ی بۆ من گوتراوە.

میچەر سمبەرتات بیر دیتەووە کە پێمان دەگوت دکتۆر
 ئیپیکا؟ ھەرکاتی دەمانویست مۆلەتێکی بیست و
 چوارسەعاتی وەرگیرن، یادی بەخێر دەچووینە نک وی و
 مۆلەتی نەخۆشیمان وەر دەگرت.

لە سەر کورسییەکە ی پۆدەنیشت، لاقە ئەستورەکانی
 لە نیو پانتۆلە سوورەکەیدا لێکدی بلاو دەکردنەو،
 ئانیشکەکانی بەرز دەکردنەووە بە دەستەکانی پردی
 دروست دەکرد و بە دەم جووینی سمیلە سپیەکە یەو بە
 چاوەخەرەکانی تەمەشای دەکردین.
 پەچەتەکەیت خۆ لە بیرە.

ئەم سەربازە تووشی ئینتەلا بوو. دەرمانی ڕشانەووە ی
 ژمارە سێی بدەن، دوازدە سەعات مۆلەتی بدەن با
 ئیسراحت بکات، ئیدی چاک دەبیتهو.

ئەم دەرمانی ڕشانەووە ی، زۆر ناخۆش بوو، کەس
 بەرگە ی نە دەگرت. ناچاربووین ھەلیدەین، ئیدی ئەمر
 و دەستوور بوو. ھەرکەسێک کە دەرمانی دکتۆر ئیپیکای
 خواردباو، دەبوا یە دوازدە سەعاتان پیشوو بدات.

ئیدی دوستی ئازیز ھەرکەسیک بیهوئ بۆ ئەفریقا بێت،
دەبن بۆ ماوەی چل و ھەشت دانە سەعات تەحەمولی جۆرە
دەرمانیکی پشانەوہی دیکە بکات کە بریتێ ھە سەفەر بە
کەشتیانی کۆمپانیای " ترانس ئاتلانتیک " .

خانم فۆرستێ ھە خوشی ئەم بیروکە یەدا کە بۆی
ھاتبوو، دەستەکانی لێکدی دەمالین. ھەجی خۆی ھەستا و
دەستی بە پراویچکان کرد. دواي پێکردنی جگەرە یەکی دی
ئەوسا درێژە ی بە بابەتی وتارە کە دا، ئەو دووکە لەی کە ھە
نێوان لێوہ خپەوہ بووکانیەوہ دەری دەدا، ھەوہ لچار ھە
شیوہی ئەستوونیکی چردا دەھاتە دەری، پاشان بلای
دەبووہوہو ئیدی ھە شیوہی داوی جالجالۆکە دا، بە ئاسمانی
ژوورە کە دا دەمایەوہ، ھەندیچار، بە دەست پاشماوہی
سووکی دووکە لەکە ی دەتاراند و دوور دەخستەوہ،
ھەندیچاریش بە پەلە و بە قامکی ئیشارەت، دووکە لەکە ی ھە
ناوہندەوہ دەکرد بە دوولەتەوہو بە نیگایەکی پڕ و یقارەوہ
دەپروانیە لەتەکانی ئەم دووکە لە ھەلەم ئاسایە کە بە خاوی
دەپەوایەوہو دەسپرایەوہ.

دوروا، سەری ھەلەدەبێ، تەمەشای ئەم ئەدا و ئەتوار و
پەفتار و جم و جولانە ی جەستە و دەم و چاوی ئەم ژنە
گەنجە ی دەکرد، کە بیئەوہی بیریان لێیکانەوہ ئەنجامی
دەدان.

ئێستا ژنە ی گەنج، خەریک بوو قوناغەکانی سەفەرە کە ی
دێتایە بەرچاوی خۆی، وێنە ی ھاوڕێکانی دوروا ی کە ھێچ
ئاشنا ی تێکە ی دەگەلێاندا نەبوو، بە خەیاالی خۆی دەکیشا و،
سەربھوردیکی ئاشقانە ی دەگەل ھاوسەری نەقیبیکدا کە

دهچوو په يوه ندى به ميړده كه يوه بكات، له خوځيه وه دروست
كرد.

دووباره چوو دانېشت، هه ندى پرسياړى دهرباره
تايبه تمه ندييه كانى جه زايړ، كه كه م و زور زانيارى دهرباره
نه بوو، له دوروا كرد. له زهرفى ده خوله كيكا به نه نذازه
دوروا، زانيارى به ده ست هينا و ده ستى به شروفه
جوگرافيايي، سياسي و كولونيائي ولات كرد تا خوځنه ران بځ
په ي بردن به و مه سه له و پرسه جديانه ي كه له وتاره كانى
دواتردا ده هاتن، ئاماده بكات.

ئوسا، كه وته وه سفى گه شت و ديداريك بځ ديار
وده فوري ئوران، له و گه شته دا باسى ژنان، عره يښ
سارانشين، جووله كه و ئه سپانيانېش ده هاته كردن.

به دورواي گوت: ته نيا ئه م شتانه بځ خوځنه ر و به لاي
خوځنه رانه وه بالكيش و سهرنج پاكېشن.

وتاره كه ي، به مانه وه يه ك له سه عيدا، له كه نارى
ده شتيكى به رزا و به سهر بهورديكى عاشقانه له ننيوان
ده رجه دار جوړج دوروا و كيژيكي ئه سپانيائي كريكاردا كه
له كارخانه يه كي ئالفا پيسى دا له عين الحجر كارى ده كرد،
ختم كرد. (ئه لفا: پوهه كيكه كه له ئه فريقاي باكوور و
ئسپانيادا به كار دهرې و گوريس و كندې و قوماش و
كوتالي ئه ستوور و زه ميله و سه به ته ي لى دروستده كړي.)
ئيدى ژوان و ديدارى ئه و دوانه ي له كيوانى به رده لاني
پووته ندا كه له ننيو هه را وه نكامه ي لووره ي چه قلان،
كه متياران و سه گوه ردا، ئه نجام ددرا، وه سف ده كرد.

ئوسا به دهنكيكى زولال گوتي: " پاشماوه كه ي بځ
ژماره ي سبه يه نني!"

ههستایه سهرپین و گوتی: وتار بهمجۆره ده نووسری
برادهری ئازیز. هه نووکه بێ زهحمهت ئیمزای خۆتی لێیده.
دوروا، دوودل بوو.

- دهی ئیمزای بکه، چاوه پوانی چیت؟
دوروا دهستی به پێکه نین کرد و له پاینی لاپه په که دا
نووسی: "جۆرچ دوروا."

خانم فورستیه، دووباره به دههم جگهره کیشانه وه به
ژووره که دا که وته راویچکه، دوروا ته مه شای ئهوی ده کرد و
نهیده زانی چۆن سوپاسی بکات، هیچ وشهیهکی بۆ نه ده هات.
خۆشحال بوو دهگه ل ئه و ژنه گهنجه دایه و، دلی سهرپێژ
بوو له منه تباری. زۆر دلی بهم دۆستایه تیه دلسۆزانه یه ی که
ئێجاد بووبوو، خۆشبوو. وای ده هاته بهرچاو ههرچی و
ههرچیه که له ژووره دا ده بینێ به شیکه لهم ژنه جوانه،
هه موو شتیک، ته نانه ت دیواره کان که یه کپارچه دۆلاب و
په فه ی کتێبان بوون، کورسییه کان، قه نه فه کان و ئه و
هه وایه ی که دوو که لی جگهره تیایدا پهنگی خوارد بووه وه،
تایبه ته ندی خۆیان هه بوو، تایبه ته ندییه کی باش، جوان،
بالکیش که له وه وه سهرچاوه یان ده گرت.

خانم فورستیه له ناکاویکا پرسی: - پاتان ده رباره ی
خانم دوماریلی دهسته خوشکی من چیه؟
دوروا، حایر و حه په ساو گوتی: - ها... به پای من... زۆر
دلێ فینه.

- وانیه؟

- با، هه لیه ته.

حه زی ده کرد، ئه مه ش بلێت: "به لام به ئه ندازه ی تو نا"
لێ زاتی نه کرد.

خانم فورستیه، دریژەى بە قسەکەى دا:

- ئەگەر دەزانى چەند خۆشە، چەند زیرەک و ھۆشنە!
قەرەجە، قەرەجىكى راستەقىنە، بۆيە مێردەكەى زۆر گويى
ناداتى. مێردەكەى تەنيا عەيبەكانى دەبينى و گويى
بەباشىەكانى نادات.

دوروا، كەزانى خانم دومارىل بە مێردە، سەرى سوپما،
لە كاتىكا ئەمە بابەتىكى زۆر ئاسايى بوو.

پرسى: - سەيرە، كەواتە بەمێردە؟ شووہەكەى چ كارەيە؟
خانم فورستیه، بە نەرمى و لەھەمان كاتدا شانەكان و
برۆكانى ھەلتەكاند؛ جوولەيەكى پرماناي نامەفھووم بوو.

- موفەتیشى رىنگاي ئاسنى باكوورە. مانگى تەنيا
ھەشت رۆژ لە پاريس دەمىنیتەوہ. ژنەكەى ناوى ئەمەى
ناوہ " بىكارى ھەفتە " يان " ھەفتەى پىرۆز " كە زياتر
بيناسيت، ھەنگى بۆت دەردەكەوێت كە چەند ژنىكى نازدار و
مىھرەبانە. رۆژىك لەم رۆژانەدا بچووہ ديدەنى.

دوروا، شوينەكەى لىخۆش ھاتبوو، بەتەماى پۆيشتن
نەبوو، واى ھاتە بەرچاو كە بۆ ھەميشە لىزە دەمىنیتەوہ،
وہكو ئەوہى لە مالى خۆيدا بى.

لئ دەرگاكە بە بىدەنگى ھەبوو و پياويكى بالابەرز كە
كارەكەرەكە خەبەرى ھاتنى ئەوى پانەگەياندىبوو، خۆى بە
ژوورەكەدا كرد. بە دىتنى ئەو پياوہ لە ژوورەوہ، لە جى
خۆى ھەستا. خانم فورستیه بړىك ناپەحەت ھاتە بەرچاو،
بە راوێژىكى ئاسايى، ھەرچەندە شانەكانى و پوخسارى
سوور بووبوونەوہ، گوتى:

- وەرە ژووری ئازیز. با یه کیک له هاوړی زور
باشه کانی " شارل " ت پښ بناسیتم، به پټز جوړج دوروا،
پوژنامه قانی ثاینده.

ئوسا به پاوړیژکی جیاوان، پوو له دوروا، له سهری
پوړی: - باشتیرین و دلسوزترین دوستی مالباته که مان، کونت
دوفودریک.

جووته پیاو، سهریکیان له هه نبر یه کدیدا دانه واند و
چاویان له دور چاوی یه کدی بری. دوروا، به په له دوعای
خزمه تی خواست.

که س خولکی مانه وهی نه کرد. به دهمه لالکتوه چه ند
وشه یه کی به ناوی سوپاسگوزارییه وه درکاند، ته وقه ی
ده گهل ژنه گه نجه که دا کرد، جاریکی دی له هه نبر کابرای
ناقبریدا، که پوخساریکی ساده و بی موبالاتی ئه شرافانه ی
هه بوو، سهریکی دانه واند. زور به شیرزه یی و پهریشانی
وهک ئه وهی که ریتییه کی لی سادر بووبی، له ژووره که
وه دهرکه وت.

که گه ییه ناو گه په ک و کولانه که، هستی به نیگه رانی و
خه مبارییه کی زور کرد. هستی خه مبارییه کی گونگ
دایگرت. بی هه ده ف پتی ده کرد و له خوی ده پرسى که
هوی ئم خه مه ناگه هانه چیه، هیچ هوییه کی نه دوزییه وه،
به لام پوخسار و چاره ی جدی کونت دوفودریک، که
پیاوړیکی نافسالی، موو بوز بوو و، سیمایه کی ئارام و
خوپه سندی تاییه ت به خه لکانی زور دهوله مه ند و له
خوپرادی تووی هه بوو، به به رده وامی ده هاته به رچاوی.

له ناکاوا، بوی دهرکه وت که هوی ئم خه مباری
ونائومیدییه ی، هانتی ئم پیاوه نه ناسه بوو که ئه و

درستایه تیه به له زه تهی که تازه بۆی دروست بوو بوو، لى
تینکدا بوو... یه کینک بوو له و نائومیدی و دلساردیانهی که
دهشیت به سه ده می قسه یه کی رهق و ناخوشه وه،
بیرکردنه وه له کیشه و ئاریشه یه کی پیشینی کراو، یان
به هۆی بیرکردنه وه وه له باب ته کی بچوک، سه رودلی پیاو
بگریت.

ههروه ها. وای هه سته کرد، بیته وهی به خو بزانی چما،
که ئه و پیاوه، به دیتنی ئه م له وئ، په ست و نا په حهت بووه.
تا سه عات سینی پاش نیوه پۆ هیچ کاریکی نه بوو بیکات
و هیشتا ش نیوه پۆ نه بوو بوو. شه ش فرانک و نیوی له
باخه لا بوو. چو و بۆ خوارنگه ی دو فال تا نان بخوات. پاشان
ئه وهنده به م بولفار و به و بولفار اندا سوپایه وه تا سه عات
بوو به سین. سه ری سه عات سین به قالد رمه کانی پۆژنامه ی
لافی فرانسز دا هه لگه را.

شاگردانی پۆژنامه که، ده ست له سه ر سینگ له سه ر
ته ختیک پۆنیشتیبوون و چاوه پوان بوو. په رده دار و
دهرگاوانیک له پشت میزیک ی بچو و که وه، که له میزی
ماموستای سه رپۆلان ده چوو، پۆنیشتیبوو و ئه و نامانه ی
پۆلین ده کرد که بۆ پۆژنامه که هاتبوون. ئیدی دیکور
ئاراییه کی ئه و تو کرا بوو که هه ر موراجعیک ی سه رسام
ده کرد. جل و بهرگ و زه بت و ره بت و زا کونی و هه موو
دیکور ئاراییه کانی دی به ته و اه تهی ده گه ل ژووری
چاوه پروانی پۆژنامه یه کی گه و ره دا تیک ی ده کرده وه.
دوروا گوتی: - قه راری دیدارم ده گه ل جه نابی فالتر دا
هه یه.

دهرگاوانه که گوتی: - جه نابی به پړتوه بهر له
کږبوونه وه دان. فهرموو دانیشن.
به دهست هوئی چاوه پړوانیه که ی، که خه لکانی دیکه شی
لیدانیشن تېوون، نیشاندا.

پیاوانی به سام و هه یبهت، به نیوبانگ، میدال به سینگ و
به رۆکه وه له وئ پړنیشن تېوون، هه روه ها خه لکانی بڼ
سهر و بهر و نارېک و پېک که قوچې پالتوکانیان له خواری
پا تا سهر وه داخستېو، وایان داخستېو کراسه کانیان
دیار نه بوو، به رۆکیان یه کپارچه په له بوو، که وه کو
نه خشه ی جوگرافیا، وشکانیان و ئاو ده ریایان وه بیر
دینایه وه. سی ژنیش له ناو ئه مانده پړنیشن تېوون. یه کیکیان
جوان و پازاوه و پووبه خنده و خه تۆل بوو، به کلاو
ئارایش تیکه وه که له دره ختی نه رگیل ده چوو، ژنه که ی
ته نیشتی به پیچه وانه وه خه مین و گرژ و مۆن بوو، دم
وچاوی یه کپارچه چرچ ولوچ، به ئارایش و مکیا جیکی
کونه وه، له ئه کتاره قه دیمیان ده چوو که دهوریان ته و او
بوو بوو، ته مهنی گه نجیان له دهست چوو بوو و ته و او
ژاکابوو.

ژنی سینهم که جلی عه زیه تباری له بهر بوو، به پهفتار و
سهر و وه زعی بیتوه ژنیک ی غه مگینه وه له سووچیکا
پړنیشن تېوو.

بیست خوله کیک بووری و نه که سیک کرایه ژووره وه و
نه که سیک له ژووره وه هاته دهره وه.
ههنگی بیریک به میشکی دوروا دا هات و دووباره چوو
به سهره ختی په رده دار و دهرگاوانه که وه.

- جه‌نابی ڦالتر مه‌وعیدی سه‌عات سټی بۆ من
دانابوو. بټزه‌حمه‌ت بزانه دۆستم جه‌نابی فورسته‌یه بۆ ده‌وام
نه‌هاتوه.

هه‌نگی ئه‌ویان به‌ پاره‌ویکی درټژدا بۆ ژووریکی گه‌وره
برد که چوار که‌س له‌ ده‌وری میژیکی که‌سکی گه‌وره
دانیشتبوون و سه‌رقالی نووسین بوون.

فورسته‌یه له‌ لای موغه‌یرییه‌که‌وه وه‌ستا‌بوو، به‌ده‌م
جگه‌ره‌کیشه‌نه‌وه یاری (بیل بووکه‌) ی ده‌کرد (بیل بووکه‌:
یارییه‌که‌ له‌ بابه‌تی بیلارد). له‌م یارییه‌دا زۆر مه‌علان بوو،
هه‌رجارێ گۆیه‌کی درشتی، که‌ له‌ داری شمشاد
دروستکرا‌بوو و ئامال زه‌رد بوو، بک‌ردایه‌ به‌ نووکی کلکی
ته‌شیه‌که‌وه، ده‌ستی به‌ ژماردن ده‌کرد: " بیست و دوو،
بیست و سێ، بیست و چوار، بیست و پینج."

دوروا گوتی: " بیست و شه‌ش." و دۆسته‌که‌ی بیئه‌وه‌ی
جوله‌ی سیسته‌ماتیکی ده‌ستی تیک‌بات، سه‌ری هه‌لب‌ری.

- سه‌یره، ئه‌مه‌ تۆی! دوینی په‌نجاو حه‌وت چه‌لان
گۆیه‌که‌م کرد به‌ نووکی کلکی ته‌شیه‌که‌وه. لټ‌ره‌دا ته‌نیا سن
پوتین، ده‌ره‌قه‌تم دئ و لټ‌م ده‌باته‌وه. سه‌روکت بینی؟ ئه‌م
نوربه‌ره‌ پیره‌ کاتی یاری ده‌کات زۆر کومیدی ده‌بیت، به
جۆری زاری داده‌چه‌قینی له‌ تۆوايه‌ گه‌ره‌که‌تی گۆیه‌که‌
قووت بدات.

یه‌ک‌یک له‌و که‌سانه‌ی خجلی نووسین بوو، پ‌وو‌یک‌رده
ئه‌و و گوتی:

- فورسته‌یه، یه‌ک‌یک هه‌یه‌ بیل بووکه‌یه‌کی هه‌یه
ده‌یه‌وێ بیفرۆشیت، شتیکی زۆر عه‌نتیکه‌یه، له‌ داری

دورگه‌کانی هندی پوژئاوايه. ده‌لئ هی شابانۆی ئه‌سپانیا بووه. داواي شه‌ست فرانکی لیده‌کات، پارهی‌کی زۆر نییه. فورستیه‌ پرسی: " کابرا جیگای کوئیه؟ " و چونکه له حهره‌که‌تی سی و حه‌وته‌میندا سه‌ر نه‌که‌وتبوو، ده‌ستی له یارییه‌که به‌ردا و ده‌رگای کۆمه‌دیه‌کی کرده‌وه. دوروا، بینی نزیکه‌ی بیست دانه بیل بووکه‌ی زۆر نایاب و عه‌نتیکه، به‌پیز دانرابوون و ژماره‌ گوزاری کراون، وه‌کو شتی زۆر به‌نرخ هه‌لگیراون. ئه‌وسا فورستیه ئه‌وزاری یارییه‌که‌ی، که هه‌یشتا به‌ده‌ستیه‌وه بوو، له جی خۆی دانا و دووباره پرسی:

- ئه‌م شته به‌ نرخ و نایابه له کوئ ده‌بینرئ؟
به‌یامنیزه‌که به‌رسفی دایه‌وه: - له‌لای بلیت فرۆشه‌که‌ی ته‌مه‌شاخانه‌ی ودقیله. ئه‌گه‌ر به‌ته‌وئ سبه‌ینی بۆتی ده‌هه‌ینم.
- زۆرباشه، به‌هه‌ینه، ئه‌گه‌ر به‌پاستی جوان بئ ده‌یکرم، پیاو تا بیل بووکه‌ی زۆربین هه‌یشتا هه‌ر که‌مه.

ئه‌وسا پوویکرده دوروا و گوتی:
- وه‌ره له گه‌لم، بۆلای سه‌رۆکت ده‌به‌م، ده‌نا ده‌بن ئه‌وه‌نده چاوه‌پئ بکه‌ی تا وه‌کو گیا له جی خۆت به‌رویت.
دووباره‌ خۆیان به‌ ژووری چاوه‌پوانیدا کرد، هه‌مان خه‌لک به‌ هه‌مان ده‌قی پیشووه‌وه له‌وینده‌ر پۆنیشتبوون. هه‌رکه‌ فورستیه وه‌ژوورکه‌وت ژنه‌ گه‌نجه‌که و ئه‌کته‌ره پیره قه‌دیمیه‌که به‌رزه‌پی هه‌ستان و به‌پیرییه‌وه هاتن.

فورستیه، ئه‌و دوانه‌ی یه‌ک له‌ دووی یه‌ک برده‌نه‌ لای په‌نجه‌ره‌که‌وه، هه‌رچه‌نده هه‌ولیان ده‌دا به‌ ئه‌سپایی قسه‌ بکه‌ن، دوروا، گوئی لیبوو که‌ فورستیه‌ی براده‌ری به‌ تق (واته‌ خۆمانه) ده‌یدواندن.

ئەوسا لە دوو دەرگای ئەستورەو تێپەڕین و خۆیان
 بە ئۆفیسى بەرپۆشەبەرى پۆژنامەکەدا کرد.
 ئەو کۆبوونەوێهێى کە ماوێهێى یەک دانە سەعات بوو
 تا ئێستا بەردەوام بوو، بریتی بوو لە کۆبوونەوێهێک بۆ
 یاری وەرەق، بە هاوبەشى چەند کەسێک لەو ئاڤایانەى کە
 دوروا شەوى بوورى دیتبوویانى. جەنابى فالتەر، وەرەقەکانى
 بەدەستەو بوو و بەدقیقەت، بە تەمەرکوزىکی زۆر و بە
 حەرەکەتێکی حیلەبازانە یاری دەکرد، وەختایەک ڕەقیبەکەى،
 وەرەقە بۆرپاوەکانى بە تەردەستى و نەرمى یاریچىهێکى
 مەعلان و کارامە فرێ دەدا، ئەو هەلى دەگرەتەو بەرز و
 نزمى دەکردەو. نوربەردوفارن، لە سەر کورسى
 بەرپۆشەبەرایەتى دانیشتبوو و خەرىک بوو گوتارىکی
 دەنووێ. جاک ریفال لە سەر قەنەفەىهێک ڕاکشابوو، بەدەم
 چاوە نوکاننەو جگەرەى دەکیشا. بۆنى چەرمى موبیلهکان،
 پاشماوێ دوو کەلى جگەرە، چاپخانەکە و هەواى پەنگاوه،
 ژوورەکەى پڕ کردبوو، هەمان بۆنى ژوورى نووسین بوو
 کە هەموو پۆژنامەفانان پێى ئاشنان و لەلایان غەریب نییه.
 لە سەر مێزىکی تەختەى ڕەش، کە هەندێ نىگارى بە
 مس لە سەر نەخشىنرا بوو، یەک دنیا کاغەز لە سەرێک
 کەلەکە بووبوو، هێندە زۆر بوو پیاو باوهرێ بەچاوى خۆى
 نەدەکرد: نامە، کارت، پۆژنامە، گۆفەر، فاتورەى حیسابى
 فرۆشپارەکان و هەموو جۆرە کاغەزىکی چاپکراو.
 فورستیه، تەوقەى دەگەل یەک بە یەکی یاریچیهێکاندا
 کرد، لە پشتیانەو وەستا و یێتەوێ تاقە قسەیهێک بکات،
 تەمەشای یارییهێکەى دەکرد، پاشان هەرکە بابا فالتەر
 بریدییهو، پێى گوت: - ئەمە دورواى برادەرەم.

بەپۈتەبەرى پۇژنامەكە، لە ناكاوا و لە سەرۋى
شوشەى چاۋىلكەكەيەو، تەمەشايەكى دورۋى كرد و
پاشان لىتى پرسى:- وتارەكەت بۇ ھىناوم؟ دەگەل ئەو
وتارەى ئەمپۇدا كە دەربارەى مورل نووسراو، كاريكى
جوان دەرەدەچىت.

دوروا، چەند بەرپەپىكى، كە چوارقەدى كىرەبون، لە
بەپكى دەرھىنا و گوتى:- فەرموو قوربان.
بەپۈتەبەرى پۇژنامەكە خۆشحال بوو و دەم بە
خەندەو گوتى:

- زۆرچاكە، زۆرباشە. تۆ كەسىكى بە وەعید و
بەلىنى. فورستى پاشان باسى ئەم وتارەم بۆ بكە.
لى فورستى بەز بەرسقى دایەو:

- پىۋىست ناكات جەنابى ڤالتر، من خويندوومەتەو
ھەندى شتىشم فیر كردوو. وتاريكى زۆر بالكىشە.

بەپۈتەبەرى پۇژنامەكە ھەنووكە خەرىك بوو
وەرەقتىكى لە بەپىزىكى بالابەرزى لاوان، كە نوینەرى چەپى
ناوەرەستى ئەنجوومەن بوو، وەرەگرت، بەبى موبالاتى لە
سەرى پۈيى: "كەواتە باشە." فورستى دەرەفتى ئەدا
دەست بە دەستىكى دىكەى يارىيەكە بكات، دانەويیەو و
زارى لە پەناگوینی نا و گوتى: "لە بىرتانە قەولت بەمن دا كە
ئاغای دوروا لە جياتى مارانبو وەكو يارىدەدەرى من
دابمەزرىنى، قايىلىت ئەو بەھەمان مەرج گل بدەمەو؟
- بەلى لارىم نىيە.

فورستى، باسكى دۆستەكەى گرت و دەگەل خۇیدا
بردى و ئاغای ڤالترش دووبارە دەستى بە يارىيەكە
كردەو.

نوربردوڤارن، سهری بهرز نه کرده وه، پیته چوو دوروای
 نه دیتیت یان نه یناسییتته وه. جاک ریقال به پیچه وانه وه،
 دۆستانه و به گهرمی، وهکو هاوپییه کی باش که بشیت له
 تهنگانه دا پرووی لیتنریت، به و ئاوايه دهستی گۆشی.

جاریکی دی به هۆلی چاوه پوانیا تپه پین، چونکه
 هه مووان سهریان هه لبری و ته مه شای ئه و جووته یان کرد،
 فورستیه پرووی کرده ژنه گه نه که و، به دهنگیکی بهرز که
 هه مووان گوئیان لیتی گوتی: "جه نابی به پیوه بهر، چه ند
 خوله کیکی دی ده تینن. جه نابیان حالی حازر، ده گهل دوو
 که سی ئه ندای کومیسونی بودجه دا، کوبونه وه دی هه یه.

ئه وسا به هه شتاو و به سهر وسیم و پوهالهیکی زۆر
 سه رقاله وه، وهکو ئه وه ی بروات وتاریکی زۆر به په له و
 گرینگ بنووسیت، له هۆلی چاوه پوانیه وه وه ده رکه وت.

هه رکه گه یشته وه ژووری نووسین، فورستیه یه کسه ر
 چوو به سۆراخی یاری بیل بووکه وه، به دهم یارکردنه وه و
 به دهم برینی پرسته کانییه وه تا ژماره ی سه رکه وتنه کانی
 بژمیریت، به دوروای گوت:

- ئی، ئیدی کاری تو ئه مه یه: هه موو پۆژی سه عات
 سبی دوانیوه پۆ دینی بو ئیره و من پیت ده لیم که ده بی بو
 کوئ برۆیت و دیدار ده گهل چ که ساینک بکه یت، ئه م
 دیدارانه یان پیش نیوه پۆ ئه نجام ده درین یان به پۆژه وه
 یان به شه وان. یه ک: یه که م کارم ئه مه یه، که کارتیکت
 ده ده مئ که بیبه ی بۆلای سه رۆکی ئیداره ی یه که می پۆلیسی
 گشتی، دوو: که به یه کی له کارمه ندانه کانی خۆیه وه ت گری
 بدات، تا بو وه رگرتنی هه ر هه وال و نووچه یه کی گرینگ
 هاوکاری ده گهل ئه ودا بکه یت. سئ: هه روه ها هه واله کانی

ئىدارەى پۇلىسى گىشتى (ئەمن وئاسايش)، ھەلبەتە ھەوالە
 ھەرمى و نىمچە ھەرمىيەكان. بۇ ھەرگرتنى وردەكارىيانى
 زياتر، دەچىت بۇلاى سن پوتىن كە ئاگادارى ھەموو شتىكە،
 ئاگاي لە خشەى مار و مىرووانە. چوار: يا ئىستا ويەكسەر
 بېرۇ بۇلاى يان سبەينى. ھەلبەتە دەبى فىرى ئەوھىت قسان
 لەو كەسانە دەربىنى كە تويان بۇ نك دەنىرم. پىنج: خۇت بە
 ھەموو كونىكا بگەى، شەش: ھەقى ئەم كارە مانگانە
 دووسەد فرانك ھەردەگىرت، سەبارەت بە ھەوالە گەرمەكان
 بۇ ھەر دىپرىك دوو سوو ھەردەگىرت، ھەوت: جگە لەوھى
 بۇ ھەر دىپرىك دوو سوو ھەردەگىرت، سەبارەت بەو
 وتارانەش كە داوات لىدەكرى سەبارەت بە بابەتىن
 جۇراوچۇر بيانوسىت، دوو سوو ھەردەگىرت، ھەشت:

ئەوسا بىئەوھى ھىچ قسەيەكى دى بكات، دەستى بە
 يارىيەكەى كىردەوھە و بەخاوى لە سەر ژماردن بەردەوام
 بوو: نۆ، دە، يازدە، دوازە، سىازدە. كە گەيىيە سەر ژمارە
 چواردە نەيتوانى گۆيەكە بخاتە سەر كلكى تەشبيەكە.

- شەيتان بە نەحلت بى، ئەم ژمارە سىازدەيە بۇمن
 شوومە، ھەموو جارى لەو ژمارەيدا شكست دىنم. دلىنام
 مردنەكەشم دەكەويتە پۇژى سىازدەى مانگىكەوھ.

يەككە لە پۇژنامەنوسەكان كە لە كارى نووسىن
 بووبووھە، بىل بووكەيەكى لە كۆمەدىيەكە دەرھىتا،
 پىاويكى وردىلە بوو، ھەرچەند تەمەنى سى سالان بوو، لى
 بە پروالەت مندال دياربوو، پاشان چەند پۇژنامەفانىكى
 دىكەش خۇيان بە ژوورەكەدا كرد، چوون بە لاي
 كۆمەدىيەكەوھە و ھەركەسە و بىل بووكەى خۇى دەرھىتا.

خێرا بوون به شهش كهس كه بهرپز له پهنا دیوارهكهدا
 وهستا بوون و به حهرهكات و جوولهی سیسته ماتیک و
 چون یهك، گۆیه سوور و زهرد یان پهشهکانی خۆیان،
 هر گۆیه و بهگۆیرهی جۆری ئه و دارهی لێی
 دروستکرا بوو، بهحهوادا ههڵدهدا. ئیدی كه پرکابهری كهوته
 نێوانیهانهوه، ئه و دووکهسهش كه له پشت میزهکهوه
 سههرگرمی نووسین بوون، لهجێی خۆیان ههستان و هاتن
 تا داوهری سهبارهت به گهمهکهی ئهوان بکهن.

فurstیه به یازده خالی زیاتر، براوه دهههچوو. پیاوه
 وردیهکه دۆرپاوو، پیشخزمهتهکهی گازکرد و راپسپارد نو
 پهرداخ بیره بیتی. پاشان دووباره، له سههر ساردی تهزی
 دهستیان بهیاری کردهوه.

دوروا، پێکه بیرهکهی دهگهه هاوکاره تازهکانیا
 خوارهوه و ئهوسا له فurstیهی دۆستی پرسى: - ئیستا چ
 بکهم؟

فurstیه گوتى: - ئهمرۆ کارم پیت نییه، ئهگهر
 ههزدهکهی برۆی، دهتوانی برۆیت.
 - ئه دی... وتارهکه... وتارهکهمان... ئه مشه و بلاو
 دهبیتهوه؟

- به لێ، بهلام ههقت نهبیته، خۆم نمونه چاپکراوهکان
 ههلهچن دهکهم، بهشهکهی دیکه یق سبهینی ئاماده بکه و
 وهکو ئهمرۆ سهعات سێ وههه یق ئێره.

دوروا، دهستی ههموو ئامادهبووانی گوشى، به بیتهوهی
 ناویان بزانیته، پاشان به دلێکی شاد و به روحیکی
 بارسووکهوه، له پلیکانه جوانهکانی پۆژنامهکهوه داگهرا.

جۆرج دوروا، هيتنده به خه يالى وتاره كه ي و
 بلاوبونه وه ي وتاره كه ي وه خه وت، كه خه ويكي زور خراپي
 كرد، خه وي زپا، به ياني زوو له خه و رابوو. پيش ئه وه ي
 سه روسه كوتي پوژنامه فروشاني ده سگير په يدا بيت، خوي
 به كوچه و كولانه كاندا كرد، سه ري ئه م ده كه و ئه و ده كه ي
 دا.

ئه وسا بۆ ويستگه ي قيتاري سن لازار پويي، ده يزاني
 پوژنامه ي لافي فرانسز زووتر له گه په كه كه ي ئه و، ده گاته
 ئه وينده ر. چونكه هيتشتا زور زوو بوو. به سه ر شوسته كه دا
 كه وته راويچكه وپياسه. ژنه پوژنامه فروشه كه ي بيني كه
 هات جامخانه ي كوشكه كه ي كرده وه، كه من دواتر پياويكي
 بيني كه ده سته يه كي گه وره ي پوژنامه ي قه دكراوي به سه ر
 سه ره وه بوو و ده هات. به غار به ره وپيري چوو، به لام
 پوژنامه يه كي دي بوو: لوفيكارو، لوگيل بلاس، لوگلو،
 ليفنمان و دوو بلافوكي ديكه ي به يانيان بوو، به لام لافي
 فرانسزي پين نه بوو.

ترسي لينيشت: " باشه ئه گه ر بلاوكردنه وه ي وتاري
 (بیره وه ره يه كانی سهربازيكي سواره ي ماموري خزمه ت له
 ئه فريقا) يان خستينته سبه ي چي؟ يان به ريكه وت، له دوا
 ساتدا، بابا قاتر به دلي نه بووي و په فزي كرديت؟

وه ختايه ك به ره ولای كوشكه كه زفرييه وه، سه يري كرد،
 به يئنه وه ي ئه و به گه يشتنی پوژنامه كه ي زانيين، خه لكي
 خه ريكي كرپني پوژنامه كه ن، به په له چووه پيشه وه، سن
 سووي له سه ر پيشخوانه كه دانا و نوسخه يه كه ي له

پۇژنامەكە ھەلگرت و چاويكى لەزگىنى بە مانشىتەكانى
 يەكەمدا گىپرا. ھىچ ھەوالىك لە وتارەكەى ئەو نەبوو. دلى
 كەوتە پەلەپەل، پۇژنامەكەى كردهو و كاتى لە پاينى يەككىك
 لە ستوونەكاندا بىنى ناوى " جۆرج دوروا " بەختى درشت
 چاپ بوو، لە ناخى دلەو ھاپوژا. ناوى لە پۇژنامەكەدا
 ھاتبوو، چ شادى و خوشىيەكى گەورە بوو.

بىئەوھى بىر لە ھىچ شتىكى دىكە بكاتەو، پۇژنامەكەى
 خستە ژىر باخەلى و كلاو بەدەست كەوتەپى، پىر بەدل
 ھەزى دەكرد، پىپوارەكان پابگرىت و پىيان بلىت: " ئەم
 پۇژنامەىە بىر، ئەم پۇژنامەىە بىر! وتارىكى منى تيا
 بلاو بووئەو. " ھەزى دەكرد تا زارى دەگرىت، وەكو
 ھەندىك لەو خەلكانەى كە دەمەوئىواران لە ناو بولفارەكاندا
 ھاواردەكەن، ھاوار بكات: " لافى فرانسىز " بخوئىننەو،
 وتارەكەى جۆرج دوروا بخوئىننەو: " بىرەوھىيەكانى
 سەربازىكى سوارەى مامورى خزمەت لە ئەفرىقا "
 بخوئىننەو. و لە ناكاوا خولىاى ئەوھى كەوتەسەر كە
 بەخوى ئەم وتارە لە شوئىنكى گشتى، لە كافەيەكا كە
 لەبەرچاوانى ھەمووانداى، بخوئىننەو. ئىدى بۆ كافەيەك
 گەپا كە پىر لە مشتەرى، پىگای زۆرى بىرى. سەرەنجام
 لەبەردەم مەيخانەيەكدا وەستا كە پىر بوو لە مشتەرى،
 مېزىكى ھەلبۇارد و داواى پىكىك عارەقى نەى شەكەرى
 كرد، بىئەوھى بىر لەو بەكاتەو كە كەس بەو بەيانى زوو
 عارەق ناخواتەو. ئەوسا گارسونەكەى گازكرد و گوتى: "
 گارسون، نوسخەيەكى پۇژنامەى لافى فرانسىزم بۆ بىتن. "
 پىاويك بە بەرھەلىيەكى سىپەو، بەز ھات:

- قوربان ئەو پۇژنامەيەمان نىيە، تەنيا پۇژنامانى
لوراپل، لوسىكل، لولانتىرن و لوپتى پارىزىن " مان بۇ دىتن.
دوروا، بە پراوېژىكى تووپە گوتى: ئىزەش بووبە
مەيخانە، بېژن نوسخەيەكم بۇ بىكرن.
يارۇى پىتسخمەت پۇيى نوسخەيەكى كرى و بۇى
هيتا. دوروا دەستى بە خويندەنەوہى وتارەكى خوى كرد،
چەندىن جار، ھەربۇ ئەوہى سەرنجى خەلكەكە پاكىشى و
واداريان بىكات كە بزانن پۇژنامەكە چى بللو كردووتەوہ،
بە دەنگى بەرز گوتى: " زۆر چاكە، زۆرچاكە " ئەوسا
پۇژنامەكەى لە سەر مىزەكە بەجىھىشت و پۇيى.
خاوەن مەيخانەكە ھەستى بەوہ كرد و بانگى كرد:-
برادەر، برادەر، پۇژنامەكەت لە بىر چوو.
دوروا، بەرسقى دايەوہ:- بۇ ئىوہم بەجىھىشتوہ،
خويندەمەوہ. ئەمپۇ بابەتتىكى زۆرجوانى بللو كردووتەوہ.
ناوى بابەتەكەى نەگوت، بەلام ھەر بەو دەقەوہ كە
لەويندەر دورو دەكەوتەوہ سەيرى كرد يەكىك لە
مشتەريەكان، پۇژنامەكەى سەر مىزەكەى ئەوى ھەلگرت.
لە دلى خۇيدا گوتى: " ئىستا كىوہ بچم؟ " لىپرا سەرىكى
دايەرە بدات، مووچەى ئەم مانگەى وەربگرىت و پاشان
ئىستىقالە بدات. لە بىرى لەوہ دەكردەوہ كە چۆن
سەرۆكەكەى و ھاوكارەكانى بە ھەوالى ئىستىقالەكەى
وبلاوبوونەوہى وتارەكەى سەريان دەسورمى، لە خۇشيا
خەرىك بوو بال بگرىت، بە تايبەتى حايىرمانى سەرۆكەكەى
زۆرى خوشحال دەكرد.

به‌خاوی پئی ده‌کرد تا زووتر له س‌ه‌عات تۆ و نیو نه‌گاته دایه‌ره. چونکه ژمیریاری س‌ه‌عات ده ده‌کرایه‌وه. شویینی کاره‌که‌ی ژووریک‌ی گه‌وره‌ی نیم‌چه تاریک بوو، بۆیه ده‌بوایه به دریژایی زستان چرای گازی تیا بسووتی. په‌نجه‌ره‌کانی به‌سه‌ر هه‌وشیکی چکۆله‌ی چۆلا و پووبه‌پووی ساختمان‌ه‌کانی دیک‌ی دایه‌ره‌که ده‌کرانه‌وه. هه‌شت کارمه‌ند له‌م ژوورده‌دا مژوولی کاربوون، ئه‌مه جگه له یاریده‌ده‌ری دایه‌ره‌که که به‌رمه‌جیل و چه‌په‌ریکی له‌به‌ر می‌زه‌که‌ی دانابوو و له‌وانی دیک‌ی جیا‌ده‌کرده‌وه.

دوروا، یه‌که‌مجار چوو بۆ سه‌ر سه‌ندووقه‌که و سه‌د و هه‌ژده فرانک و بیست و پینچ سانتیمی مانگانه‌که‌ی خۆت وهرگرت، پاشان به سه‌روسیمای سه‌رکه‌وت‌وانه‌وه خۆی به ژووریک‌ی گه‌وره‌دا کرد که پۆژانیک‌ی زۆری تیا به‌سه‌ر بردبوو.

هه‌رکه وه‌ژوور که‌وت، جه‌نابی پوتیل، یاریده‌ده‌ری دایه‌ره‌که بانگی کرد: - جه‌نابی دوروا، ئاخ‌ری هاتی؟ جه‌نابی سه‌رۆک چه‌ند جارێک داوای کردوویت. ده‌زانی ئه‌و، ئه‌مه‌ی قه‌بوول نییه، دوو پۆژ دوا به‌ داوی یه‌ک نه‌خۆش بکه‌وی و راپۆرتی پزیشک نه‌یه‌نیت.

دوروا، که له ناوه‌ندی ژوورده‌که‌دا وه‌ستابوو و خۆی بۆ کاردان‌ه‌وه‌ی هاوکاره‌کانی ئاماده ده‌کرد، به‌ده‌نگی به‌رز گوتی: - ئه‌وه‌ی راستی بێ، من باکم به‌ هیچ نییه و گویم له هیچ نییه!

هاوکارهکانی حایر وحهپهساو سهریان ههلبری و لهو
پامان. پوخساری پهشوکاوی جهنانی پوتیل له سهروو
چهپهر و بهرمهچیلکهوه به دیارکهوت.

چونکه نهخۆشی پۆماتیزمی (باداری) دهگهلهدا بوو، بۆ
ئهوهی خۆی له پهوتی بایهکه بهپاریزیت، خۆی لهم ژووره
چکولهیهدا چهپس کردبوو. تهنیا دوو کونی کردبووه
چهپهرهکهی دهوری تا لهوێوه چاودێری کارمهندهکانی
بکات.

بێدهنگیهکی ئهوتۆ بایی بهسهر ژوورهکهدا کیشابوو، که
گویت له دهنگی فرینی میش و مهگهزانیش دهبوو،
یاریدهدهری دایههکه سهرهنجام به دوودلی پرسى:- چیت
گوت؟

- گوتم باکم به هیچ نییه. من ئهمڕۆ تهنیا بۆ ئهوه
هاتووم که ئیستیقاله بدهم. بهمانگانهی پینچ سهده فرانک له
دهستهی نووسهرانی پۆژنامهی لافی فرانسز دامهزراوم،
جگه له پاداشتی ههر دێره نووسینیک، لهمپۆوه دهستم
بهکار کردووه.

ویزای ئهمهش بهلینی بهخۆی دابوو، به دوور ودریژی
بهتانی مهسهلهکهدا بچیت و درێژهی بداتی تا لهزهتی زیاتر
بدینیت، لی نهیتوانی له ههنهر خۆپانان و خۆ نواندندا خۆی
بگریت و ههموو قسهکانی به کهپهتیک نهکات.

ویزای ئهوهش کاریگهری قسهکانی زۆر قوول بوو.
کەس له جیى خۆی نهدهجولا، تهکانی نهدهخوارد. ئهوسا
دوروا گوتى:- جارى دهچم بۆلای جهنابی پیرتویس تا

ئاگادارى بىكەمەۋە وپاشان دىم خودا حافىزى و خاترخوازى
لە ئىۋەش دەكەم.

ئەۋسا چوۋ بۇلاى سەرۋكى دايەرەكە، سەرۋك كە
ئەۋى بىنى گوتى:

- ئاھ ئەنجام سەر وسەكوتت دەرەكەوت. دەزانى كە
من نامەۋى...

دوروا قسەكەى پىتپى:- پىتپىست ناكات بەمجۆرە
ھاۋارم بەسەردا بىكەيت...

بەپىز پىرتپىس كە پىاۋىكى قەلەۋ و زەلام و بەكەلەش
بوۋ، دەم وچاۋى سوور دەتگوت پۇپنەى كەلەبابە، لە
سەرساميا ھەناسەى سواربوۋ.

دوروا، لە سەرى پۇيى:- دىلم لە دام و دەزگايەكەت
ھەلدى. من لەمپۋە لە پۇژنامەيەكدا دەست بەكار بووم كە
پىشنىيازى كارىكى باشيان بۇ كىردووم. دەگەل پىزما بۇ
جەنابت، من بە دوعا.

ئەۋسا لە ژوورەكە ۋەدەرەكەوت، تۆلەى خۆى
كىردبوۋەۋە، دلى خۆى كىردبوۋ بە تەرزە. چوۋ بەلاى
ھاۋكارەكانى جارانىيەۋە و تەۋقەى دەگەل يەك بەيەكياندا
كىرد، بەلام ئەۋان لەترسى ئەۋەى نەبا كارەكانيان بىكەۋىتە
مەترسىيەۋە، ھىچ قسەيەكيان نەكىرد، چونكە لەپشت دەرگا
نىمچە كراۋەكەۋە، گوتيان لە ھەموۋ ئەۋ قسانە بوۋبوۋ كە
ئەۋ دەگەل سەرۋكى دايەرەكەياندا كىردبوۋى.

بەگىرفانى پەرەۋە خۆى گەياندە سەر' جادەكە. لە
خوارنگەيەكى باشدا كە دەيناسى و نىرخەكەى گونجاۋ بوۋ،
لايدا و فراڭىنىكى تىز وتەسەلى خوارد. پاشان نوسخەيەكى

پوژنامەى لافى فرانسزى، كه دووباره كړى بويوه، له
 سەر میڼه‌كه به‌جی‌یشت و وه‌دەرکه‌وت. سەری چەند
 موغازەیه‌كى داو هەندیک خورده پتو‌یستیانی كړى، تەنیا بۆ
 ئەو‌ه‌ى كړى بوون تا بۆى بی‌تنه بهر دەرگای ماله‌وه‌و
 پاده‌ستى بكەن: " به ناوى جوړج دوروا. من ئەندامى
 دەستەى نووسەرانی پوژنامەى لافى فرانسزم. "
 پاشان ئەدرەسى كۆلانه‌كه و ژمارەى خانووه‌كه‌ى دابوو
 به فروشیاره‌كه و پتې گوتبوو: " ئەمانه بده‌نه دەست
 دەرگاوانه‌كه. "

چونكه ه‌یشتا زوو بوو وه‌ختى زۆرى به دەسته‌وه
 مابوو، خۆى به دوكانیكى فۆتى كۆپیدا كرد كه كارتى
 شه‌خسى چاپ ده‌كرد و له زه‌رفى چەند خوله‌كیندا و‌تې
 ده‌دايه‌وه، داواى كرد سەد كارتى به ناو‌نیشانی كارە
 تازە‌كه‌یه‌وه بۆ پاكیشتن، پاشان پۆیى بۆ باره‌گای
 پوژنامە‌كه.

فورستیه، ئەمجاره‌یان وه‌كو سەرۆك‌یك چۆن پ‌یشوا‌زى
 كارمە‌ندیكى خۆى ده‌كات به‌و ئاوايه پ‌ه‌فتارى ده‌گە‌ل كرد.
 - هاتى، زۆر باشه، ئەو‌ه‌ى پاستى بى چەند كارىكم
 پ‌یت ه‌ه‌یه. ده خوله‌ك‌یك سەبر كه تا من له كارە‌كه‌م
 ده‌بمه‌وه.

دریژه‌ى به نووسینى ئەو نامە‌یه‌ دا كه دەستى به
 نووسینى كردبوو. پیاو‌یكى كورته‌بالاى پ‌ه‌نگزەرد، قه‌له‌وى
 كه‌چه‌لى سەرساف، به كه‌لله‌یه‌كى سپى بریقه‌داره‌وه
 له‌وبەرى میڼیكى گه‌وره‌وه دان‌یشتبوو و شتى دهنووسى.
 چونكه كه‌سیكى زۆر نزیك بین بوو، به ته‌واوى سەرى
 به‌سەر كاغه‌زه‌كه‌دا دانه‌واندبووه‌وه.

فورستیه به و کابرایه ی گوت:- سن پوتین، تو که ی
دهچی بۆ هه فیه یقین ده گهل ئه و پیاوانه دا؟

- سه عات چوار.

- ئه م دوروا گه نه ش ده گهل خۆتا ببه و فهند و فیللی
کاره که ی فیربکه.

- باشه.

ئه و سا فورستیه پویکرده دۆسته که ی (دوروا) و له
سه ری پۆیی:

- به شی دووه می بیره وه ریه کانی جه زایرت هیناوه؟
وتاره که ی ئه مرق به یانیت، زۆر به گهرمی پیشوازی لیکراوه.

دوروا، په شوکا و به ده مه لالکیوه گوتی:

- نا، وام وینا ده کرد ئه مرق دوانیوه پۆ وه ختم ده بیت-
کاری زۆرم هه بوو که ده بوايه ئه نجامیان بدهم، نه متوانی...

فورستیه، به سه روسیمایه کی ناپازییه وه شانیه کانی
هه لته کاندن و گوتی:

- ئه گهر ئاگادار و پابه ندی وه خت نه بیت، ئاینده ی

خۆت ده خیه تالوکه وه. بابا فالتر، چاوه پروانی وه رگرتنی

به شی دووه می وتاره که بوو. ده پۆم پتی ده لیم سبه ینی

ده یهینن. به لام ئه گهر وا وینا بکه ی به بیته وه ی هیچ کاریک

بکه ی، پاره ت ده دهنن، ئه وا سه هووی.

دوای هه لوه سته یه ک له سه ری پۆیی:- ئاسن به گهرمی

ده کوترئ ها.

سن پوستین هه ستا و گوتی:- من ئاماده م.

فورستیه، پالی به پشت کورسییه که یه وه دا، بۆ

ده رکردنی ده ستووره کانی، قه لافه تیکی که م دابیتزیک فهرمی

له خۆ کرت و به دوروای گوت:

- دەى، دوودانه پۆڭه كه جەنەرالى چىنى، لى تىنگ
فايو ھاتوۋەتە پارىس و لە ئوتىلى كوتىنانتال لايداۋە و
راجاى ھندى " تاپوسا ھىب رامادرايوپالى " ش لە ئوتىلى
برىستولە. بېرۇن دىمانە و ھەفەيڧىن لە گەل ئەوانەدا بىكەن.
ئەوسا ئاۋرى لە سن پوتىن داىەۋە و درىژەى داىى:

- ئەو بابەتە سەرەكى وگرىنگانەت لە بىر نەچن كە
پىمگوتىت. لە جەنەرالى چىنى و لە راجەى ھندى بېرسە كە
رايان سەبارەت بە سىياسەت و كارەكانى ئىنگلستان لە
پۆڭھەلاتى دورا چىيە و باۋەرپان دەربارەى پەۋشى بە
كۆلۈنى كرن و داگىركردنى ولاتان و بەتايبەتى سەبارەت بە
دەستۈردانى فەرەنسا لە كاروبارى كۆلۈنىەكاندا، چىيە.
سووكە ھەلۋەستەيەكى كرد و پاشان ۋەك بلىى قسە
دەگەل خۇيدا بىكات لە سەرى پۆيى:

- بۆ خوينەرانى ئىمە زۆر گرىنگە بزاند كە خەلكى
چىن ۋەند، چ بىر و بۆچوونىكىان سەبارەت بەم مەسەلانە
ھەيە، ئەم بابەتە بۆپاى گشتى مەسەلەيەكى گەرمى پۆڭھە.
ئەوسا پوو لە دوروا گوتى:- باش دىقەت بدە، بزاندە
سن پوتىن چۆن كاردەكات، ئەو پەيامنېرىكى بە ئەزموون و
زۆر كارامەيە، ھەۋلىدە بە خىزايى و لە زەمەنى پىنج
خولەكدا، ئەو سەرەداۋانە بدۆزىيەۋە كە بۆ خالى كردنى
بىرە دەرۋونى و پەنھانەكانى بەرانبەرەكەت پىۋىستىن.

پاشان درىژەى بە نووسىنى نامەكەى دا، بە ئاشكرا
ئەۋەى پىۋە دياربوو كە بە نيازە فاسىلەى نىۋان خۆى و
دۆستە كۆن و ھاۋكارە تازەكەى بپارىزىت و سنوورىكى بۆ
دابىت.

ههركه له دهركا وهدهركهوتن، سن پوتین دهستی به
پینکەنین کرد و به دوروای گوت:

- چەند وهستایه له خۆرانیان، دهیهوی وا خۆی بنوینی
که زۆر گرینگه، له بهرچاوی کیش! له بهرچاوی ئیمه. ئیمه به
خوینهرانی پۆژنامه دهزانی.

کاتی گهینه ناو بولقارهکه، یارۆی په یامنیر پرسى:-
هزرت لینه شتیک بخۆیته وه؟

- به لێ به که مالی ئارهزوو، دنیا زۆر گهرمه.
خۆیان به کافیه کدا کرد و داوای قهخارنی ساردیان
کرد. ئهوسا سن پوتین دهستی به قسان کرد. ههرحیهکی
سهبارت به پۆژنامهکه و هاوکارهکانی له لایوو، بهوپه پری
وردی وهکو هیلکهی پاککراو خسته دهستی دورواوه.

- به پێوه بهری پۆژنامهکه؟ کابرایهکی جوولهکهی
پاسته قینهیه. دهزانی جوولهکه ناگۆپین، نهژادیکی سهیرن!
ئهوسا کهوته باسی تایبه تهه ندیههکانی پۆژدی و
چرووکی وان، پۆژدی و تههه عکاری پۆلهکانی دیار و
دهقهیری ئیسرائیل، پاشکهوت کردنی ده سانتیمی، سهوا و
مامهله و چههه چهنی بازاری و چهیابهه به سووکه
که مکردنه وهیهکی نرخ. پهوشی سووتخۆری و قهرزدان به
قازانج.

- وێرای ههموو ئهم قسانهش، پیاویکی خوش
مامهلهیه که باوه پری به هیچ نییه وکلای له سهیری ههمووان
دهن. پۆژنامهکهی که ههه نیمچه فهرمییه ههه کاتولیک،
ههه لیبراله و ههه کۆماریهخوازه، ههه سهلهتههتخوازه، ههه
چیشتی مجبوره و ههه چوارشههه بازار، تهنیا به ئهوهی

دامه زانده که سه پۆشیک بێ بۆ سهواومامه له کانی له
سهنته ری بۆرسه و چالاکییه کانی دیکه ی. له م کاره دا
وه ستایه کی له زه بر و مه علانه، به ناوی کۆمه لێک
کۆمپانیاه که خاوه نی تاقه پولیکی قه لب نین، ملیۆنان فرانک
ده خاته ته نکه ی باخه لی..

به ده م قسانه وه که به دوروا ی ده گوت "دوستی ئازیزم"
له سه ری پۆیی:

- ئه م پیاوه ئالچاخه، له قسه کردنا شتوازی بالزاک ی
هه یه. ته سه ورکه ئه و پۆژه من و ئه م نوربره پیره ی
عه سری به رد و ریفالی دۆنکیشۆت ئاسا، له ئۆفیسه که ی
ئه و بووین که "مونتلن" ی به رپۆه به ری کاروباری دارایی
پۆژنامه که به خۆی و جانتا چه رمه که یه وه وه ژوور که وت،
ئه و جانتا چه رمیه ی هه موو خه لکی پاریس ده یناسنه وه.
فالتر سه ری هه لپری و پرس ی: - خه به ر و باسی تازه؟
مونتلن، ساویلکانه گوتی: "ئه و شازده هه زار فرانکه م،
که قه رزاربار ی کاغه زفرۆشه که بووین، دایه وه."
سه رۆک، له ناکاوا له جیی خۆی پاپه پری، پاپه پین نه
گالته.

- چیت گوت؟

- قه رزه که ی پریفام دایه وه.

- مه گه ر شیت بووی؟

- بۆ؟

- بۆ... بۆ... بۆ....

چاویله که ی له چاوی داکنه، شووشه کانی سپی.
ئه وسا بزه یه کی کرد، له و بزه سهیرانه ی که هه رجاری

بيويستبا فيلتيك بكات يان قسه يه كي تووند گوناكاني چرچ ده بوون، ئەوسا بە راويژيكي تەوساميز و قەناعەت بەخشەوہ گوتى: "بۆ؟ چونكە دەمانتوانى چوار پىنج ھەزار فرانكى پىن دابشكىنين."

مونتلىن بە حايرمانەوہ گوتى: "بەلام جەنابى سەرۆك، ھەموو حيساب و كىتابەكە دروست و بى كەم و كۆپرەى بوو، بەخۆم زۆر بە وردى پييدا چوومەوہ و خۆشتان پيى پازى بوون..."

ھەنگى سەرۆك بە جدى گوتى: "ھەموو كەسيك وەكو تۆ ساويلكە نيبە جەنابى مونتلىن، ئەوہ چاك بزانه كە پياو تا دەتوانى ئاستى قەرزەكانى بەرز بكاتەوہ، تا بتوانى سولج دەگەل خاوەن قەرزەكانيا بكات."

سن پوتين وەكو كەسيكى پسپۆر و شارەزا سەريكي لەقاند و لە سەرى پۆيى:

- ھا؟ بەپاى تۆ ئەم پستانە بالزاكى نين؟

دوروا، ھيچ بەرھەمىكى بالزاكى نەخويندبووہوہ، لى بە راويژيكي قەناعەت ئاميزەوہ گوتى: - سەيرە، بۆ.

پاشان سن پوتين دەربارەى خانم ڧالتر قسەى كرد، ژنيكى بىن شعورە، نوربردو ڧارن، پيرەميژيكي ناؤميڊو داماو و ناسەرکەوتووہ و ريفال ھيچ شتيكى تازەى لە ھەگبەدا نيبە. دواى ئەمانە چووہ سەر فورستىە.

- ئەمە شانسى ھەبوو كە ئەم ژنەى

بەدەستكەوتووہ. نانى ژنەكەى دەخوا.

دوروا پرسى: - بۆ ژنەكەى چ كارەيە؟

سن پوتين، دەستەكانى ليكدى ھەلسوون و گوتى:

دامه زړاندوه که سهرپوښیک بې بڼه او مامه له کانی له
سهنه تری بڼرسه و چالاکیه کانی دیکه ی. له م کاره دا
وه ستایه کی له زهر و مه علانه، به ناوی کومه لیک
کومپانیاه که خاوه نی تاقه پولیکي قلب نین، ملیونان فرانک
ده خاته تنکه ی باخه لی..

به دم قسانه وه که به دوروی ده گوت دوستی نازیم
له سهری پوی:

- نه م پیاوه نالچاخه، له قسه کردنا شیوازی بالزاکي
هیه. ته سهرکه نه و پوږه من و نه م نوربره پیره ی
عسری به رد و ریقای دونکیشوت ئاسا، له ئوفیسه که ی
نه و بووین که " مونتن " ی به پتوه بهری کاروباری دارایی
پوژنامه که به خوی و جانتا چه رمه که یه وه وه ژوور که وت،
نه و جانتا چه رمیه ی هه موو خه لکی پاریس ده یناسنه وه.
فالتر سهری هه لبری و پرسى: - خه بهر و باسی تازه؟
مونتن، ساویلکانه گوتی: " نه و شازده هه زار فرانکه م،
که قهرزارباری کاغه زفروشه که بووین، دایه وه. "
سهرک، له ناکاوا له جی خوی پاپه پری، پاپه پین نه
کالته.

- چیت گوت؟
- قهرزه که ی پریقام دایه وه.
- مه گهر شیت بووی؟
- بڼ؟
- بڼ... بڼ... بڼ....

چاویلکه که ی له چاوی داکه ند، شووشه کانی سپری.
نه وسا بزه یه کی کرد، له و بزه سهرانه ی که هه رجاری

بيويستبا فيليك بکات يان قسه يه کی تووند گوناکانی چرچ ده بوون، ئەوسا به پاويژيکی تهوساميز و قهناعت به خشه وه گوتی: "بۆ؟ چونکه ده مانتوانی چوار پينج ههزار فرانکی پين دابشکينين."

مونتلن به حایرمانه وه گوتی: "به لام جه نابي سه روک، هه موو حيساب و کيتابه که دروست و بين که م وکۆری بوو، به خۆم زۆر به وردی پيندا چوممه وه و خوشتان پتي پازی بوون..."

ههنگی سه روک به جدی گوتی: "هه موو که سيک وه کو تو ساويلکه نييه جه نابي مونتلن، ئەوه چاک بزانه که پياو تا ده توانی ئاستی قه رزه کانی به رز بکاته وه، تا بتوانی سولج ده گه ل خاوه ن قه رزه کانيا بکات."

سن پوتين وه کو که سينيک پسيپۆر و شارهزا سه ريکی له قاند و له سه ري پۆیی:

- ها؟ به پای تو ئەم پرستانه بالزاکی نين؟

دوروا، هيچ به رهه ميکی بالزاکی نه خويندبووه وه، لي به پاويژيکی قهناعت ئاميزه وه گوتی: - سه يره، بۆ.

پاشان سن پوتين ده رباره ی خانم قالتر قسه ی کرد، ژنيکی بين شعوره، نوربردو فارن، پيره ميژيکی نائوميديو داماو و ناسه رکه وتوووه و ريفال هيچ شتيکی تازه ی له هه گبه دا نييه. دواي ئەمانه چوووه سه ر فورستيه.

- ئەمه شانسي هه بووه که ئەم ژنه ی

به ده سته که وتوووه. نانی ژنه که ی ده خوا.

دوروا پرسى: - بۆ ژنه که ی چ کاره يه؟

سن پوتين، ده سته کانی ليکدی هه لسوون و گوتی:

- يەككە لە حىلە بازەكانى رۆژگار، پتويىيەكى ناسك و
فيلبازەو، ماشوقەى ھەوەسبازى پيرەمىترىكە بەناوى
فودرىك، كۆنت دو فودرىك، كە ئەو ھەم جىيازى بۆ كىردووە
و ھەم مىتردى بۆ دۆزىو تەوہ...

دوروا، لە ناكاوا ھەستى كرد ئازاى بەدەنى تەزى،
دەمارى گرژ بوو. ھەزى دەكرد ئەم كابرا ھەرزەگۆيە بەر
دەمپىژى جىئو و زللە بدات، لى جەلوى خۆى گرت و تەنيا
بە سادەيى پرسى:

- تۆ ناوى راستىت سىن پوتىنە؟ ئەمە ناوى خۆتە؟
"سىن پوتىن" ش بە ھەمان سادەيى بەرسقى دايەوہ:
- نا، من ناوم تۆماسە. لە بارەگای پۆژنامەكەدا بە
سىن پوتىن بانگم دەكەن.

دوروا، پارەى فەخارنەكەى دا و گوتى:
- وابزانم خەرىكە درەنگ دەبى، دەبى بېرۆين بە
سۆراخى ئەو دوو پياوہ گەورەيەوہ.
سىن پوتىن، لە قاقاى پىكەنىنى دا:

- كە پياويكى ساويلكەى! تەسەور دەكەيت من ھەروا
دەپۆم و لەم چىنى و ھندى يە دەپرسم پاتان سەبارەت بە
ئىنگلستان چىيە؟ چما خۆم نازانم ئەوان دەبى چ قسەيەك
بكەن كە بىت بە مايەى دلخۆشى خوينەرانى لافى فرانسز.
من تائىستا لەگەل پىنج سەد كەسا لەم چىنى، ھندى، ئىترانى،
شىلبايى، ژاپونيانەدا ھەفەيغىنم كىردوہ. بە باوہرى من
وہلامى ھەموويان ھەمان وەلامە. دەتوانم دوا وتارم
دەربارەى يەككە لەو خەلكانە لەبەردەم خۆما دابنەم و وشە
بەوشە كۆپى بكەمەوہ. ئەوہى كە دىتە گۆپان و فەرق

دەكات، بۇ نموونە قەلاڧاتيان، ناويان، پۆستەكانيان، تەمەنيان
 و ياۋەرەكانيانە و ھىچى دى. لەم پوۋەۋە نابى بچوۋكتىرىن
 ھەلە بكتىت، چۈنكە سبەى پۆژنامەى لوفىگارو يان لوڭلوا
 ھەيا و ئابپرووم دەبات، بۇ ئەم كارەش دەبى بپۆى بۆلاى
 دەرگاۋانى ئوتىلى بىرىستوك و ئوتىلى كونتىنال، ئەۋانە لە
 زەرفى پىنچ خولەكدا، زانىارى تەۋاوم دەخەنە بەردەست.
 جگەرەيەك دەكتىشىن و بە پىيان بۆ ئەۋىندەر دەپۆىن و،
 پاشان بپى سەد سوو كرىى گالىسكە، لە پۆژنامەكە
 ۋەردەگرىن. دەبىنى گيانە، ۋەختايەك پىاو، شارەزاي فەند و
 فىلى كاران بوو، چتق كار دەكات؟

دوروا گوتى: - بەم پىيە بى، كارى پەيامنىرى دەبى
 دەرامەت و دەسكەۋتىكى باشى ھەبىت.
 پەيامنىرەكە بە پراۋىژىكى گونگ گوتى:

- بەلى، بەلام ھىچ شتىك بە ئەندازەى ئامادەكردنى
 نوۋچە و كورتە ھەۋال بەسوود نىيە، چۈنكە ئاگادارىيانى
 بانگەشەبى، بە پراۋالەتى فرىبۆكەۋە، لەبن دىپ و لە تويى ئەم
 ھەۋالانە جىدەكەنەۋە.

ھەستان، لە كافەكە ھاتنە دەرەۋەۋ بەرەۋ بولڧارى
 مادلين ۋەپىكەۋتن. سىن پوتىن لە ناكاۋا بە ھاۋپىكەى
 گوت: - دەزانى، ئەگەر كارى زەرۋىت ھەيە دەتۋانى بپۆىت،
 مىن پىۋىستىم بە تۆ نىيە.

دوروا، تەۋقەى دەگەل كرد و پۆىى:
 خەمى نوۋسىنى بەشى دوۋەمى وتارەكەى بوو. دەستى
 بەبىرکردنەۋە لە وتارەكە كرد، بەدەم پىكردنەۋە، بابەت و
 بىرۆكەى جۆراۋجۆر و بۆچۈۋنى كورت و بالكىشى بۆ

دههات و له زهینی خۆیدا که له که ی دهکردن. گه یه کوتایى شه قامی شانزه لیزه، خه لکانیکی که م به شه قامه که وه بوون، چونکه له م پۆژه گهرمانه دا زۆربه ی خه لکی پاريس ده رچوو بوون.

خۆی کرد به خوارنگه یه کی بچووکى نزیکى مه يدانى ئوتو قال دا و نانى خوارد، ئه وسا به پیتان بۆ ماله که ی خۆی پۆییشه وه و له بهردهم میزه کهیدا پۆنیشت. لى ههرکه چاوی به کاغه زه سپییه که ی بهردهمى که وت، ههرچییه کی له زهینا که له که بووبوو ههره مووی فری و چوو به حه وادا، ده تگوت میشکی بووبوو به هه لم. هه ولیدا بیره وه ریبه په راگنده کانی جه م وجۆر بکات و بیخاته سه ر کاغه ز: وهختایه ک ده یو یست بیاننو سیت، یان له دهستی ده رده چوون یان له زهینیا تیکه ل و پینکه ل ده بوون و نه یده زانی چۆن یان بداته ده م یه که وه و له قالبتکا دایان بریژیته وه، چۆن فرمۆ له یان بکات و له کوپوه ده ست پینکات. دوا ی یه ک سه عات هه ول و ته قه لا و په شکر دهنه وه ی پینچ به ره په ران به رسته و دهسته واژه یین بى سه روبه ر و نیوه چل به خۆی گوت: " هیشتا وه کو پتو یست له گه ل ئه م کاره دا پانه هاتووم. ده بى برۆم ده رستیک وه ربگرم. " یه کسه ر دیمه نی گوزه راندنی پینش نیوه پۆیه کی دی ده گه ل خانم فورستیه دا، به و دۆستایه تیه دلنه وازه وه، ئوخزنیکی به له زه تی به دل و ده روونی به خشی. له ترسی ئه وه ی دووباره ده ست به کار بکاته وه و ئه مجاره سه رکه وتوو بى، به لز پۆیى و لیتى خه وت.

سبهي به يانی که ميک درهنگ وه خه بهر هاته وه.
پيشوهخته له زهتي له م ديداره وهردهگرت و خوی بۆ ساز
ده کرد .

سهعات له ده بووری بوو که له زهنگی ده رگای مالی
دۆسته که ی دا. پيشخزمه ته که به رسفی دایه وه:- ناغا
سه رقالی کاره.

دوروا، پيشبيني ئه وه ی نه کردبوو که ميژده که ی له
ماله وه بيت. ويرا ی ئه وهش مکووی کرد و گوئی: " پنيان
بلی من هاتووم و کاری به په له م هه یه."
دوا ی پينج خولهک چاوه پروانی، پيشخزمه ته که، ئه وی بۆ
ئه و ژووری کاره برد که به يانیه کی دلگیری تيا به سه ر
بردبوو.

ئه و شويته که دوینی ئه و لی دانیشتبوو، ئیستا
فورستیه لی دانیشتبوو، بیجامه ی له بهر و نه علی له پيدا
بوو، شه وکلایکی ئینگلیزی بچووکیشی له سه ر بوو.
هاوسه ره کهشی به هه مان ماکسی سه ی ناوماله وه، ئانیشکی
دادابووه سه ر موغه یرییه که و خه ریک بوو جگه ره ی
ده کیشا.

دوروا، له ئاستانه ی ده رگا که دا وه ستا و له بن لیوانه وه
گوئی:- ببورن، وایزانه له ناوه ختا هاتووم.
دۆسته که ی به پرووگرژی پرووی تیکرد و به ده م
پرته و بۆله وه گوئی:

- دیسان چیت ده وئ؟ خیرا ییلن، ئیمه کاری
به په له مان هه یه.

دوروا، به نیگه رانی و به ده مه لالکیوه گوئی:- نا، هیچ
ناوئ، داوا ی بوردن ده که م.

لن فورستیه که ته‌واو بیزار بووبوو، به تووپه‌یی گوتی:
- شه‌یتان به نه‌علت بئی ها، به خوږایی خۆت ماتهل
مه‌که، خۆ بۆ ئه‌وه نه‌هاتووی که به‌یانی باشمان لێبکه‌یت.
هه‌نگی دوروا، به په‌شوکاویه‌وه هاته قسان وگوتی:

- باشه، نا... مه‌سه‌له‌که ئه‌مه‌یه که... دیسان تیا ماوم
چۆن وتاره‌که‌م بنووسم... و تو... ئیوه جاری پێشوو
ئه‌وه‌نده‌تان لوتف به‌رانبه‌رم نواند که... ئیدی زاتم وه‌به‌رخۆ
نا که بێم...

فورستیه قسه‌که‌ی پێپیری:

- تو هه‌موومانته خاپاندووه! به گێتمان ده‌زانی وانا،
به‌پاستی و هه‌موو ئه‌قلێکته‌وه، به ته‌مای من کاره‌کانت
بۆبکه‌م و توش سه‌ری مانگ به‌رۆی بۆلای کاشیره‌که و
مووچه‌که‌ت وه‌ربگریت، وایه؟ به پاستی کابرایه‌کی پوودار
و بێشه‌رمی.

ژنه‌ی گه‌نج به‌بێ ئه‌وه چ قسه‌یه‌ک بکات، خه‌ریکی
جگه‌ره‌کێشانی خۆی بوو. دیسان خه‌نده‌یه‌ک به‌سه‌ر لێویه‌وه
بوو، لن خه‌نده‌یه‌ک که وادیاربوو، وه‌کو په‌رده‌یه‌کی
مه‌حه‌به‌ت ئامیز، بیر و هزره ته‌وسامیزه‌کانی داده‌پۆشی.

دوروا، سوور بووه‌وه و که‌وته ده‌مه‌لالکی: " داوای
بوردن ده‌که‌م... وام ویناکردبوو.. وام زانی... " ئه‌وسا له
ناکاوا به ده‌نگێکی زوڵال و خۆیا له سه‌ری پۆیی: -هه‌زاران
جار سوپاسی ئیوه ده‌که‌م، خانم که دوینی ئه‌و سه‌فه‌رنامه
دلنه‌وازه‌تان بێ ئیملا کردم.

داوای ئه‌وه سلاویکی له فورستیه کرد و گوتی:-
سه‌عات سێی دوانیوه‌رۆ له باره‌گای رۆژنامه‌که ده‌بم.

و ئەوسا چوو دەری. بە ھەنگاوی ھەراو بۆمال
 گەپایەو بە دەم خوتە و بۆلەو گوتی: " زۆرچاکە، ئەمەیان
 خۆم دەینوسم، خۆم بەتەنیا، دەی بینن..."
 ھەرکە گەییە مالاو، بە دەم ھەلچوونی توورەبوونەو،
 دەستی بە نووسین کرد. درێژە ی بە نووسینی ئەو
 سەر بھوردە دا کە دوینی خانم فورستییە دەستی پیکردبوو،
 بویەر و سەر بھوردە کە بە شینوازی پۆماننن بازرگانی و
 بازاپی، بویەری سەیر و سەمەرە، وەسفی جەلەبی، و
 داپشتن و ئینشای مەکتەبلیەکی تەمەل و پستە و
 دەستەواژانی دەرەجەداریکی عەسکەری خستەسەر کاغەز.
 لە زەرفی یەک سەعاتدا چیرۆکە ھەوائیکی نووسی کە زیاتر
 لە قسە ی بیسەر و بەر و وراوہ ئاسای کە سێکی شیت
 دەچوو، بە و پەری لە خۆ پادیتنەو، بۆ بارەگای پۆژنامە کە ی
 برد.

یە کەم کەس تووشی سن پوتین بوو، کە وەکو
 ھاوپیئەکی دڵسۆز و گیانی بە گیانی تەوقە ی دەگەل کرد و
 پرسی:

- گوت و بیژە کەمت دەگەل جەنە پالە چینیە کە و
 مھاراجە ھندیە کە دا خویندەو؟ جوانە، نا؟ ھەموو
 پارسییەکانی سەرگەرم کرد. باوہ پیکە ھەر نەشم بینن.
 دوروا، کە گوت و بیژە کە ی نە خویندەبوو،
 نوسخە یەکی پۆژنامە کە ی ھەلگرت و دەستی بە
 خویندەنەو ی کرد. ناوینشانی گوت و بیژە کە " چین و ھند"
 بوو، لەوکاتە دا کە ئەو خەریکی خویندەنەو بوو، سن پوتین
 خالە جوانەکانی بۆ ئەو دەگێرپایەو.

فورستیه به هانکه هانک و به سیمما و پواله تی مژوول و
سهرقاله وه بله ز وه ژوورکه وت و گوتی: - ئا، باش بو، کارم
به ههردووکتان ههیه. ئهوسا زنجیرهیهک زانیاری سیاسی
بۆ دیاریکردن که بۆ هه مان شهو دهیویست.

دوروا، وتارهکهی خۆی دانی و گوتی: - ئه مه پاشماوهی
سهفه نامه کهی جهزایره.

- زۆرچاکه، کوا ویمده : دهچم به سهروکی
نیشاندهدم.

هه ره ئه وهنده و تهواو.

سن پوتین، هاوکاره تازه کهی دواى خۆی خست، که
گهینه پاره وه که پیتی گوت: - سهری سهندوقدارت دا؟

- نه، بۆچی؟

- بۆچی؟ بۆ ئه وهی که پاره کهت وهربگریت... دهبن
هه میسه مانگانه کهت له پێشه وه وهربگریت، چونکه پیاو
نازانیت که چ بویه ریک پرووده دات.

- زۆرچاکه... من ئه مه م له خوا دهویت.

- با برۆین به سهندوقداره کهت بناسینم. پیاویکی
سهختگیر نییه، لێره پاره ی باش دهدهن.

دوروا، پۆی دووسه د فرانکی مانگانه کهی وه رگرت،
جگه له بیست و ههشت فرانک پاداشتی وتاره کهی دوینی
ی، که دهگه ل ئه و مووچه یه ی که له وێستگه ی پینگای ئاسن
وه ری گرتبوو، کۆی پاره کهی دهگه ییه سن سه د و چل
فرانک.

هه رگیز ئه وهنده پاره ی به خۆ وه نه بینی بوو، ههستی
کرد تا ماوه یه کی نادیار دهوله مهنده.

پاشان سن پوتین، ئەوی بۆ قسە و گەفت و گویان بۆ
بنکە و مەکزی چوار پینچ پۆژنامەى هەڤرک برد، بەو
نیازەى کە ئەوانە زانیارییە سیاسییە داواکراوەکانیان لەلابى
و ئەو بتوانى لە میانى چەنەبازى و گەنگەشەین دۆستانەوه،
چەند سەرەداویک لەوانەوه بەدەست بێنیت.

دوروا، شەوئ هیچ کارىکى نەبوو بیکات، بیری لەوه
کردهوه بپوات سەرىکى فولى برجر بدات. لەوئ زاتى
وەبەرخۆى نا و بە سکریتىرى کۆنترۆلى بلیتى گوت:

- من نیتوم جۆرج دوروايه، پەيامنێرى پۆژنامەى لاڤى
فرانسزم. دوو سئ شەو لەمەوبەر دەگەل جەنابى فورستیه
دا بۆ ئێزە هاتم قەولى دامى کارتى هاتنە ژوورەوهى
هەمیشەیم بۆ وەرگیریت. نازانم بیری ماوه ئەم کارەم بۆ
بکات یان نا.

یارۆى کۆنترۆلچى، تەمەشای تۆمارى ناوەکانى کرد،
ناوى ئەوى تیا نەبوو، چونکە پیاویکى میهرەبان بوو گوتى:-
وێپای ئەمەش وەرە ژوورەوه قوربان، بەخۆت بپۆ بۆلای
بەپێوەبەرى تەمەشاخانەکە و داواو کارىەکەتى پین بلى،
بەخۆى کارەکەت بۆ پایی دەکات.

وەژوور کەوت، یەکسەر چاوى بە پاشل، ئەو ژنەى کە
ئەو شەوه بردبویە مالهوه، کەوت.

ژنەى گەنج بەرەوپیری هات:- سلاو گیانە، ئەحوالت
چۆنە؟

- زۆرباشم، تۆ چۆنى؟

- منیش خراپ نیم. دەزانى لەو شەوه بە دواوه
دووچاران خەوم پێتوویت.

دوروا، که دلی بهم قسه‌یهی ئو خوش بووبوو لیو
به‌خنده گوتی:

- ئی، ئی، باشه ته‌عبیری ئم خه‌وانه چیه؟
- ته‌عبیره‌که‌ی ئمه‌یه که تۆم خوشده‌وی گه‌وجه‌گیان
و هه‌رکاتی به‌وی ده‌توانین یه‌کدی بدینین.

- بۆ ئه‌مشه‌و ئاماده‌یت؟

- هه‌لبه‌ته ئاماده‌م.

- به‌لام گوی بگره... ئه‌وه‌ی ده‌یویست بیلێ بریک
شه‌رمئاوه‌ر بوو، به‌ دوودلی له‌ سه‌ری پۆیی: مه‌سه‌له‌که
ئه‌مه‌یه که ئه‌مشه‌و تاقه‌ پولیکم پێ نییه، چووم بۆ یانه و
هه‌موو پاره‌کانم له‌وی دۆراند.

ژنه‌ گه‌نجه‌که، لێی مۆر بووه‌وه، به‌ حوکمی پیشه‌که‌ی،
که‌ شاره‌زای فروفیل و درۆ ده‌له‌سه‌ی پیاوان بوو له‌مه‌ر
پاره و پول، بۆنی درۆی له‌ قسه‌کانی دوروا کرد.

- درۆ ده‌که‌ی! ده‌زانی هیچ ماقوول نییه به‌مجۆره
په‌فتار ده‌گه‌ل مندا بکه‌ی.

دوروا، به‌ نیگه‌رانی بزه‌یه‌کی کرد و گوتی:

- ئه‌گه‌ر به‌ ده‌ فرانک قاییلی، لاریم نییه، ته‌نیا
ئه‌وه‌نده‌م پاره پێ ماوه.

ژنه‌ی گه‌نج، به‌بێ موبالاتی و خه‌مساردی سۆزانیه‌که‌وه
که‌ بیه‌وی که‌میک له‌زه‌ت بۆخۆی بکڕیت، به‌ ئه‌سپایی گوتی
- به‌ دلی تۆ گیانه‌که‌م: من ته‌نیا خۆتم ده‌وی.

چاوه‌ شه‌یداکانی برینه سمیله‌کانی کابرای گه‌نج، بازووی
گرت و ئاشقانه‌ خۆی پتوه‌ قه‌رساند.

- باجاری برۆین شه‌ربه‌تیکی هه‌نار بخۆینه‌وه. پاشان
پیاسه‌یه‌ک به‌یه‌که‌وه ده‌که‌ین، حه‌زده‌که‌م سه‌ریکی ئۆپرا

بدەين، ھەروا بۇ ئەوھى تۆ بە خەلکى نیشانبدەم. پاشان
بەپەلە بۇ مال دەگەپتینەو، باشە؟

تا درەنگانى لە مالی ژنەى گەنجدا نووست. وەختایەک
لەویندەر ھاتە دەرەو، نزیکى نیوہرۆ بوو. یەکسەر بیری
کەوتەو بپوات نوسخەیکى لافى فرانسز بکپیت. بەدەستى
ھاپوژاو و لەرزۆک پوژنامەکەى ھەلدايەو. وتارەکەى بلأو
نەبووبووەو. لە سەر شۆستەکە وەستا، بە نیگەرانی
تەمەشای ھەموو لاپەرە و ستوونەکانى کرد، بەو ئومیدەى
سەرەنجام ئەو ناوینشانە بدۆزیتەو کە بە دوویدا دەگەرا.
لە ناکاوا ھەستى بە بارىکى قورس لە سەر دللى کرد.
دواى ماندوویەتى شەویکى عاشقانە، ئەم نیگەرانیەشى
ھاتەسەر و ھیتدەى دى ماندووی کرد، ھەستىکى کارەسات
ئامیزى لەلا چیتوو.

بۇ مالەکەى خۆى چوووەو، ھەربە جلەکانییەو خۆى
بەسەر تەختەکەدا دا و خەوى لیکەوت.

دواى چەند سەعاتىک، وەختى خۆى بە بارەگای
پوژنامەکەدا کرد، داواى دیدارى لە گەل ئاغای قالدردا کرد:
- ئەمپۆ بەیانى قوربان سەرم سوپما کە سەیرم
کرد، بەشى دووھى وتارەکەم دەربارەى جەزایر لە
پوژنامەکەدا بلأو نەبووبووەو.

سەرۆک سەرى ھەلپرى و بە پاویژىکى تووند گوتى:
- دام بە فورستىەى دۆستت و داوام لیکرد
بیخوینیتەو، بە دللى نەبوو، پتویستە دووبارە بینووسیتەو.
دوروا، بیتەوھى ھیچ قسەیک بکات، بە توورەیی لە
ئوفیسەکەى قالدرد وەدەرکەوت و لەپر خۆى بە ژوورى

هاوړیکه پیدا کړد:- بړچی نه تهنښتووه، نه م به یانیه وتاره که م له پوژنامه که دا بلاو بیتته وه؟

فورستیه، پشتی به پشتی کورسیه که یه وه دابوو، بیته کانی نابوونه سهرمیژه که وجگه ری ده کیشا. پیلاره کانی نه و وتاره یان پیس کړد بوو که خریک بوو دینووسی. به راوړیکی نارام و به دهنگیکی شه که ت و نارہ سا، که دهنگوت له بنه بانی نه شکو ته وه ده هات گوتی:

- سهروک به دلی نه بوو، دایه من که ویتده مه وه تا دووباره بینووسی ته وه، وهره، نه وه تا لیره یه.

به قامکان، چهند پهره کاغه زیکی نیشاندا که له ژیر سهنگیکی تاییه ت به پاراستنی کاغه زاندا دانرابوو.

دوروا، حایر وچه په ساو، هیچ قسه یه کی بۆ نه هات. که کاغه زه کانی هه لگرت و خریک بوو ده یخسته گیرفانیه وه، فورستیه دووباره گوتی:- نه مړو هه وه لچار ده پړوی بۆ مه رکه زی پوړیس.

نه وجا ناوی نه و شوینانه و نه و نووچه و هه والانه ی، که ده بویه سهریان بدات و کوپان بکاته وه، بۆ دیاری کړد. دوروا له ئوفیسی دوسته که ی وه دهرکه وت، بیتته وه ی نه و وشه نیشداره بدوژیتته وه که به ته ما بوو به وی بلیت.

سبه ی وتاره که ی هینایه وه، لی دووباره دایانه وه به سهریدا. پاش نه وه ی سی چهلان نووسی و ههرسی جاره که به سهریاندا دایه وه، هه سستیکرد، پی له به پره ی خوی زیاتر راکیشاوه و ته نیا فورستیه ده توانی فریای بکه وی و له مباره یه وه یارمه تی بدات.

نیدی چ قسه یه کی دهرباره ی " بیره وه رییه کانی سهر بازیکی سواره ی ماموری خزمه ت له نه فریقا " نه کړد و

به لینی به خوی دا که که سیکي نه رمکیش و سیاست باز بی.
پیوستی به و جوړه هه لویسته بوو، ئیدی به ئومید و
چاوه پوانی پتگه یه کی باشته وه، به جدی ملی بۆ کاری
په یامینزی و کوکړدنه وهی هه وال و زانیاریان دا.

به ره به ره شاره زای پشت په رده ی ته مه شاخانان و دنیای
سیاست بوو. پښکای راپه و هوله کانی نه نجوومه نی شورا
و دهوله ترانانی بۆ کرایه وه. ناشنایی دهگل کاراکته رانی
ناواری سر به دهوله ت و قه و قه لافه تی گرژ و مونی
سکرترین و بهرپرستین ئوفیساندا په یدا کرد.

ئیدی هاتوچوی به رده وامی دهگل وهزیران، دهگل
دهرگاوان و په رده داران، جه نه پال، پولیس و نه من، سازادان،
گه وادان، روسپیانی قه پاتمه، سه فیران، قه شه و که شیشان،
به پرتوه به رانی قه حبه خانان، خویری و به ره لایان، نه شراف،
یونانیان، عه ره بانچی، دهگل گارسونین کافه کان و خه لکانی
دیدا دروستکرد. ئیدی چونکه بووبوو به دوستی نه م
خه لکانه، بویه به شتویه کی یه کسان په فتاری دهگل
هه مواندا دهکرد. به یهک چاو سهیری دهکردن، چونکه
هه موو پوژیک و له هر کاتیکا بیویستبایه دهی بینین، به بی
جیاوازی، دهر باره ی یهک شت، نه وشته ش کاره که ی بوو،
گوت و بیژی دهکرد. خوی به و شهراب ناسانه به راورد
دهکرد که نمونه ین جوراوجوری شهراب و یهک له سر
یه کیان دهچه شت، نه یانده توانی جیاوازی له نیوان شهرابی
شاتومارگو و شهرابی ئارجانتوی دا بکه ین.

له ماویه کی که مدا بوو به یه کیک له و په یامینزه
دیارانه ی که متمانه به و هه وال و زانیاریانه دهکرا که نه و

كۆي دىكرىنەو. پەيامنىرىكى فېلباز، گورج و گۆل، زىرەك
و لەزفام، بابا قالىتر گوتەنى، كە كەسىكى دورناس بوو، بوو
بە كۆلەكەيەكى گرینگ بۆ پوژنامەكە.

ويپاي ئەمەش، چونكە تەنيا دە سانتىميان لە برى ھەر
دىرپە نووسىنىكا دەدايە و مووچەي مانگانەشى تەنيا
دووسەد فرانك بوو، مەسرەفى ھاتوچۆي بۆ بولقاران و
چوونى بۆ كافە و خوارنگاكان يەجگار زۆر بوو، ھەمىشە
نەداربوو و ئەسپى لە باخەليا سەوزەلى خانمى دىگوت. زۆر
لەم ژيانە ھەژارانەيە بىزار بوو.

وختايەك ھەندى لە ھاوکارەكانى دەبىنى كە ھەمىشە
پەوش و بارودۇخيان باش و لەبار بوو، گىرفانيان پىر بوو،
بەخۆي دىگوت دەبى فېل و تەلەكەيەك بۆ گەيشتن بەم
پەوشە ھەبىت، ھەلبەتە بەبى ئەوئەي پەي بەو ھەبىت كە
ئەوانە لە چ پىگەيەكى پارنامىزەو ھەتوانىوانە ژيانىكى خۆش
بۇخۇيان ھەراھەم بگەن. ئىدى بەجۆرە بەغىليەكەو ھەي
مەزەندە دىكرى كە ئەوانە بە شىوازي نەيتى وگومانايىيەو،
لە پىگەي كارىن ناياسايىيەو، بە شىوازي نەيتى و قەدەغە
گەيىونەتە ئەو ھال و ئەحوالە، بەلى ئەوئەي دەبى پەي بەو
پازە ھەبىت، لە كارەكانى واندا بەشدارى دىكرى، خۆي دىكرى
بە دۆستى ئەو ھەورەتيانەي كە ھەرامەتى ژىراوژىريان لە
نىوان خۇياندا دابەش دىكرى.

زۆر شەوان، لەبەر پەنجەرەكەدا دەوھەستا، بەدەم
تەمەشاي ھاتوچۆي قىتارەنەو، بىرى لەو پىگەيانە
دىكرىدەو كە دەيتوانى بۆ گەيشتن بە ئاوات و مەبەستەكانى،
پەنانيان ھەبەتەو.

دوو هه یفان بووری بوو، سهره تاکانی سپیته مبر بوو و دوروا هیشتا بهو سهره وت و سهرکه وتنه له زگینه نه گهیی بوو که ئاره زووی ده کرد. به تاییه تی له بن بایه خی ئیتیکی و مؤپالی پیگه و پۆسته که ی نیگه ران و ناپازی بوو و سهری له وه دهرنه ده کرد له چ پیگه یه که وه و چۆن ده توانی به پلیکانه ی سهرکه وتن و سهره وتدا سهرکه وی. خوی له چوارچینه ی ئهم پیشه ناچیزه ی په یامنییه دا، به چه پس ده زانی، ئیدی له نیو ئهم چوار دیواره دا گیرۆده و گرفتار بوو بوو و هرچی ده کرد نهیده توانی دهرباز ببیت. پیز و حورمه تیان ده گرت، به لام پیز و حورمه تیک له قه د پله و پۆسته که ی. ته نانه ت فورستیه ش، که ئهم کاری زۆری بق پایی ده کرد، وه کو جاران بق شینو ده عوه تی ماله وه ی نه ده کرد، وه کو ژیر ده ستیک مامه له ی ده گه لدا ده کرد، ههرچه نده وه کو دۆستیکی دلسۆز و خۆمانه قسه ی ده گه ل ده کرد.

دوروا، جار جار ئومیدیکی لاپهیدا ده بوو، و تارۆکه یه کی ده نووسی، به هۆی نووسین و ئاماده کردنی کورته هه والانه وه، دهستی له سهر نووسین و قه له مرانی راهات و زۆر له وسا باشتر بوو که له نووسینی وتاری دووه می سه فه رنامه ی جه زاییدا تووشی بوو بوو. ئیدی له خه می په فزکردن و بلاونه کردنه وه ی وتاره کانی، خه له سی بوو. به لام ئهم کاره له گه ل نووسینی وتاراندای به مه یل و سه لیه و گوزارشتی شروقه ی مه سه له سیاسیه کاندای جیاوازیه کی یه جگار زۆری هه بوو، به ئه ندازه ی جیاوازی نیوان پانیی گالیسکه یه ک به شه قامه کانی بیته ی بولونی وه کو

گالیسکهچی، یان وهکو ئه رباب و خاوهن گالیسکه که. ئه وهی که ده بووه بایسی شهرمه زاری ئه، ئه وه بوو که ده رگای ماله ئه شرافه کانی له پوودا داخرابوو، وهکو هاوتایه کی ئه وان هاتوچۆی له گه لیاندا نه بوو و، نه یه توانی بوو تیکه لی ژیا نی تایبه تی ژنانی ئه و کۆر و کۆمه لانه ببیت، ئه گه رچی هه ندیک له ژنانی هونه رمه ند و ئه کته ری ناودار له مالی خۆدا پیشوازییان ده کرد و دۆستانه هه لس و که وتیان ده گه ل ده کرد.

له پووی ئه زمونه وهو به ته جربه ههستی به مه ده کرد که هه موو ئه م ژنانه، چ ئه رستۆکرات و ئه شراف یان هونه رمه ند و ئه کته ر، جۆره پیز و حورمه تیکی هه نوو که بیان بۆ ئه وه هیه، به لام به بی ئارامی، ئه سپیکی پیه ند کراو، ههستی ده کرد که ئه م نه وازش و پیز و حورمه تانه، ئه و شته نییه که به توانی ئاینده ی دیاری بکات.

ماوه یه کی زۆر بوو که وتبووه سه ر ئه م بیریه ی بپوات سه ریکی خانم فورستیه بدات، به لام که دوا دیداری خۆیا نی بیرده که وته وه، سارد ده بووه وه و ژیا ون ده بووه وه، ئه مه نجگه له وهی که له دلی خۆیدا به ته مابوو میرده که ی خولک و دهعه وتی ئه م بکات. ههنگی خانم دوماریلی بیرکه وته وه، به بیریه هاته وه که خانم دوماریل، خولکی کردبوو که بجیه ته دیده نی، بۆیه پۆژیک دوانیوه پوانی که کاری نه بوو و دهستی به تال بوو، سه ریکی مالی وانی دا.

خانم دوماریل، گوتهووی من تا سهعات سیی پاش نیوه پوانی له ماله وه م. کاتی له زهنگی ده رگای ماله که ی ئه وی دا، سهعات دوو و نیوی دوا نیوه پوانی بوو.

خانم دوماریل له کوچەى فیرنوی، نهۆمى چواره‌م
داده‌نیشته.

که دهنگى زهنگى ده‌رگا به‌رز بووه‌وه، کاره‌که‌ریکی
وردیله‌هات و ده‌رگای شه‌کرد. قژه‌که‌ی تیڭرژابوو و خه‌ریک
بوو کلاوه‌که‌ی له‌سه‌ر ده‌کرد.

- به‌لێ خانم له‌ ماله‌وه‌یه، لێ نازانم له‌ خه‌و رابوو
یان نا.

ده‌رگای هۆله‌که‌ی، که‌ کلێل نه‌درابوو، کرده‌وه و نه‌وی
برده‌هۆله‌که‌.

دوروا، وه‌ژووورکه‌وت. هۆله‌که‌ برێک گه‌وره‌ بوو، به‌لام
ناومال و موبیله‌یه‌کی نه‌وتوی تیا نه‌بوو، که‌میک داپژوا و
داپژاو بوو. قه‌نه‌فه‌کان که‌ به‌رگه‌کانیان کون و تالکیش
بووبوون، له‌ پال دیواره‌که‌دا به‌پرز دانرابوون. ئه‌م ته‌رزه
پرزکردنه‌ نیشانه‌ی نه‌وه‌ بوو که‌ به‌ گویژه‌ی زه‌وق و
سه‌لیقه‌ی کاره‌که‌ره‌که‌یه‌ نه‌ک به‌ گویژه‌ی زه‌وق و سه‌لیقه‌ی
ناسکی خانمێک که‌ دلێ به‌ مال و ژیا نی خۆشه‌. چوار
تابلۆی هه‌ژاران، که‌ یه‌که‌میان به‌له‌میک بوو به‌سه‌ر
رۆباره‌وه، دووه‌میان که‌شتیه‌ک بوو له‌ ناو ده‌ریادا،
سێیه‌میان ئاشیک بوو له‌ ده‌ر و ده‌شتا و چواره‌میان
دارشکێنی بوو له‌ جه‌نگه‌لدا، ئه‌م تابلۆیانه‌ زۆر به‌ ناریک و
پێکی به‌ دیواره‌کانه‌وه‌ هه‌لواسرابوون، هه‌ر چوار تابلۆکه‌
خوار بوون. پیاو ده‌یتوانی به‌ مه‌زنده‌ په‌ی به‌وه‌ ببات که‌ ئه‌م
تابلۆیانه‌ زۆر له‌ میژه‌، به‌ به‌رچاوی بێ موبالاتی خانمی
ماله‌که‌وه‌ به‌و شیوه‌یه‌ ماونه‌ته‌وه‌.

دوروا، به‌ده‌م چاوه‌پوانیه‌وه‌ له‌ سه‌ر قه‌نه‌فه‌یه‌ک
پۆنیشته. چاوه‌پوانی درێژه‌ی کیشا. ئه‌وسا ده‌رگایه‌ک

فهبوو و خانم دوماريل بههشتاو وهژوور كهوت. جلکی ماللهوهی له بهر بوو، بریتی بوو له ماكسیهکی ژاپونی ئاوریشمی په مهبی كه دیمه نی زیرین، گولین شین و بالندهین سپی له سهر گولدوژی کرابوو. كه چاوی به دوروا كهوت گوتی: - ته سه ورکه، تا ئیستا خه وتبووم. چهند باشت کردووه كه هاتیه دیدهنیم! قه ناعه تی ته واوم کردبوو كه فهراموشت کردووم.

به خوشحالیه وه ههردوو دهستی بۆلای ئهم دريژ کرد و، دوروا كه رهوشی شینواوی مالله كه ئاسووده و ئه رخایه نی کردبوو، ههردوو دهستی ئهوی گرت و به چاولیکه ری نوربر دوفارن، یه کیکیانى ماچکرد.

خانم دوماريل، داواى لیکرد دانیشیت، ئهوسا سهراپای به نیگا دابیژت وگوتی: " چهند گوپاوی! رهنگ و پروت گهشاوتهوه. وادیاره ئاو وههواى پارىست پیدهكهویت. ئی، خه بهر وباسی تازه، بۆم باسکه."

یه کسه ر، وهکو دوو دوستی کۆن دهستیان به قسه وباسان کرد، ههستیان دهکرد زۆر زوو، هوگری یه کدی بوون، جۆره دوستایه تی و مهحه بهت و متمانه یه کی ئه وتویان له نیواندا چیبوو كه له زهرفى پینچ خوله کدا، له نیوان كهسانیکا دروست دهبی كه خولق و خووی یه کسانیان هه بیست.

ژنه ی گهنج له ناکاوا قسه که ی بری و به حایرمانه وه گوتی: - چهند خوشه، بهرا دهیه ک دهگه ل تۆدا ئاسووده م، ده لئی ده دانه ساله ده تناسم. بیگومان ده توانین ببین به دوو دوستی گیانی به گیانی. حه زده که ی؟

دوروا، به دهم بزهیه کهوه که خویاتر له وشه بوو گوتی:
" به لئ، بیگومان."

ژنه ی گهنج بهم جله ناسک و ئالاو والاوه له بهر چاویا
زور ئاره زوو بزوین بوو، هه لبه ته به ئه ندازه ی ئه وسای
ماکسیه سپیه که ی له بهر دا بوو جوان و ناسک نه بوو، به لام
دلگیرتر و هه وهس بزوینتر بوو.

دوروا، وهختایه ک خوی له نزیکي خانم فورستیه دا
دهبینی، به و بزه هه میشه یی و پر لوتغه یه وه که هه م پیاوی
بۆلای خوی راده کیشا و هه م دووری دهخسته وه وای
به خه یالدا ده هات له هه مان کاتدا ده لیت: " خۆشم ده وئی." و
ههروه ها " ئاگادار به " و هه یج کاتی پیاو په ی به حه قیقه تی
ئو نه ده برد. به تایبه تی حه زی ده کرد دوا ی بکه وئ یان به
ئه سپایی هه وای گهرم و بۆنداری ده ورو به ری ئو که له
به ده نیه وه هه لده ستا، بۆن بکات.

له لای " خانم دوما ریل " هه وهس و ئاره زوویه کی
تووندی له لا دروست ده بوو، هه وهس و ئاره زوویه کی
ئاشکرا، که به دیتنی ئو له م جله ئاوریشمه ته نکه دا،
دهسته کانی دینایه له رزین.

خانم دوما ریل، له سه ر قسه ی خوی ده پۆیی و له میانی
قسه و پرسته کانیه وه، تهبع و ته بیعه تی ساده و ئاسانگیری
خوی که خوی پیوه گرتبوو، ئاشکرا ده کرد، وهکو
کرێکارێک که کارێکی دژوار که قورس و مه حال دیته
به رچاو و به ئاسانی ئه نجامی ده دات و ده بیته مایه ی
سه رسامی خه لکی. دوروا، به دهم گوێگرته وه به خوی
ده گوت: " پیویسته قسه کانی وئ ئه ز بهر بکرین، وهکو گواره
له گوئ بکرین، ده کرئ له میانی قسه کانی ئه وه وه، بابه تی

جوان و بالکیش دهرباره‌ی ژيانی پوژانه‌ی پاریس و پاریسیان ه‌لینجرئ و بکرین به ئامیان و ه‌ویتی نووسینی خه‌به‌رین جوان و دلگیر.

له‌م کاته‌دا، که‌سیک به‌ نه‌رمی له‌ دهرگای دا، له‌ ه‌مان دهرگای دا که‌ خانم دوماریل لئوه‌ی وه‌ژوور که‌وتبوو. خانم دوماریل به‌ ده‌نگی به‌رز گوتی: "وه‌ره‌ ژووری گیانه‌که‌م." کچه‌که‌ی هاته‌ ژووره‌وه‌، یه‌کراست چوو بۆلای دوروا و ته‌وقی ده‌گه‌لدا کرد.

دایکی به‌ حایرمانه‌وه‌ وله‌بن لئوانه‌وه‌ گوتی: "چه‌ند جوان بووه‌، به‌ راستی نه‌مناسییه‌وه‌." دوروا، پاش ئه‌وه‌ی کیزۆله‌که‌ی ماچکرد، له‌لای خۆیه‌وه‌ داینا و به‌پاوێژیکی جدی، به‌میه‌ر و مه‌حه‌به‌ته‌وه‌ ه‌ه‌ندئ پرسیاری دۆستانه‌ی دهرباره‌ی ئه‌و کارانه‌ی له‌و شه‌وه‌وه‌ تا نها کردبوونی، لیکرد. کچۆله‌ی تاین به‌ ده‌نگیکی ناسک به‌لام به‌ سه‌روسیمای سه‌لار و سه‌نگینی خه‌لکانی گه‌وره‌وه‌ وه‌لامی پرسیاره‌کانی ئه‌وی دایه‌وه‌.

زه‌نگی سه‌عاته‌که‌ سئ چه‌لانی لیتا. دوروا ه‌ه‌ستا.

- پیمان لئ مه‌به‌ره، زوو زوو سه‌رمان بده‌، وه‌کو ئه‌م‌و ده‌توانین دۆستانه‌ بۆخو قسه‌ بکه‌ین. من زۆرم پتخۆشه‌. چۆنه‌ ئیتستا له‌ مالی فورستی‌دا ناتبینم؟

دوروا به‌رسفی دایه‌وه‌: -هیچ هۆیه‌کی تایبه‌تی نییه‌. کاری زۆرم به‌سه‌را پڙاوه‌ و ده‌بی ئه‌نجامیان بده‌م. هیوادارم له‌ یه‌کیک له‌م پوژانه‌دا له‌وئ یه‌کدی بدینن. به‌ دلێکی پر له‌ ئومیده‌وه‌، بیته‌وه‌ی بزانی بۆ، له‌وئ پۆیی.

باسی ئه‌م دیداره‌ی بۆ فورستی نه‌کرد.

به لām پۆژانی دواتریش، بیره وهری ئەو دیداره ی هەر له زهیندا مایه وه، شتیکی زیاتر له بیره وهری له لا مایه وه، جۆره ههستیکی حوزوری خه یالی و زندووی ئەم ژنه بوو. وای ده هاته بهرچاو شتیکی ئەوی له گه ل خۆیدا هیناوه، وینه ی ئەندامی ئەو له بهر چاوی و دلنه وازی بوونی مه عنه وی ئەو له دلایا مابووه وه. وهکو چۆن هه ندی کات دینه پینشی، وهکو ئەو کاتانه ی پیاو چه ند سه عاتیکی خۆش و دلگیری ده گه ل که سینکا به سه ر بر دین، به و ئاوايه که وتبووه ژیر باندۆر و کاریگه ری ئەم دیمه ن و وینه یه وه. پیک وهکو که سیک به شیوه یه کی سه یر، گونگ، ئاشوفته، شه رمه نده و ئەفسووناوی رمووده ی که سیک بووبی، رمووده بوونیکي پازنامین.

دوای چه ند پۆژیک دووباره چووه دیده نی خانم دوما ریل.

کاره که ره که، بۆ هۆله که ی برد، لورین یه کسه ر خۆی به هۆله که دا کرد، نه ک هەر دهستی درێژ کرد، به لکو هه نیه شی برده پینشه وه تا دوروا ماچی بکات. ئەوسا گو تی: - دایکه پنی گوتووم تکات لیبکه م چاوه پوانی بکه یت. یه ک چاره ک پتری پیناچیت، چونکه ده یه وی خۆی بگۆریت. من لای تو ده یم.

دوروا، که جۆری قسه کردن و پروتوکۆلی پینشوازی کچۆله که ی زۆر به لاوه شیرین بوو وکه یفی پینده هات گو تی: ' زۆرچاکه، مادموازیل، زۆرم پینخۆشه چاره که سه عاتیکی له گه ل تۆدا یم. لئ با ئەوه ت پین بلیم که من به هیه چ جۆری که سیکي جدی نیم، پۆژ تا ئیوارئ خه ریکی یاریم، بۆیه من پینشیا ز ده که م با پیکه وه یاری - گورگم به هه و - بکه ین. '

(گورگم به ههوا: یارییه کی مندا لانه یه له ناو خۆیاندا یه کیک هه لده بژێرن و ده بێ به گورگ. ئەم گورگه به غار دواى مندا له كان ده كهوێ، تا یه کیکیان ده گری، ههنگی له گورگایه تی ده كهوێ و كه سه گهراوه كه ده وری گورگ ده بینی.)

كچۆله كه، له هه وه له وه راپله کی، ئەوسا وه كو ژنیکی گه و ره و ته و او كه له م پێشنیازه هه م راپله کی بێ و هه م سه ری سوپمابێ، بزه یه کی كرد وله بن لیوانه وه گوتی:- ئا پارتمانه كه جیگای ئەم جوړه یاریانه ی تیانیه.

دوروا، دووباره گوتی:- بۆمن فەرق ناکات. من ده توانم له هه موو شوێنیک یاری بکه م. ده ی وه ره بمره. ئەوجا كه وته سووپانه وه به ده وری میزه كه دا و كچه كه ی هانده دا دووی بکه وێ. لێ كچۆله كه خه نده به لیو، به جوړه په زامه ندیه کی شه رمنا نه وه به دووی ئەودا غاری ده دا و ده ستی درێژ ده كرد تا بیگریت، به لام وه كو پتویست و به دل گه مه ی نه ده كرد.

دوروا، ده وه ستا، داده نه ویه وه، وه ختایه ك كچۆله كه ده گه ییه نزیکى و لێی نزیک ده بو وه وه، وه كو بوو كه له ده رده په پێ و به چەند ههنگاوێکی هه راو خۆی ده گه یانده ئەو دیوی میزه كه، كچۆله كه خه ریک بوو ورده ورده هه زی ده چوو ه گه مه كه. سه ره نجام پێكه نی، هاروژا، كه وته غاردان به دووی ئەودا. هه رجاری كه لێی نزیک ده بو وه وه و وای وێنا ده كرد، هه ر ئێستا ده ستی ده گاتێ و ده یگریت، قریوه یه کی شادمانی بۆ ده كرد. دوروا، به ده م جو له جولى خۆیه وه كورسییه كانی ده جولاند و ده یخسته نه سه ر رینگا كه ی ئەو تا نه یگاتێ، ناچارى ده كرد بۆ خوله کیک به ده وری

کورسیه که دا بخولیته وه، ئهوسا وازی لهو کورسیه دیتا و دهچوو به لای کورسیه کی دیکه دا. لورین ئیدی گهرم بووبوو و به دل و به گیان خۆی بهم له زهته دهسپارد که بۆ ئه و به لای ئه وه وه تازه بوو. به پوخساری سوور هه لگه پاره وه، دهگه ل هه ر پێچ کردنه وه یه کدا، دهگه ل هه ر فنده ل فیلێکدا، که وایده زانی هاوگه مه که ی دهگریته، به و په ڕی شادییه وه، هه لده به زییه وه و بۆ پێشه وه ته کانی ده دا.

له ناکاوا، ڕیک له و ده مه دا که ویتای کرد، گه ییوه به دوروا، دوروا له باوه شی کرد، به رزی کرده وه و هاواری کرد: "گورگه که منی گرت!"

کچۆله که، که سه رمه سته خۆشحالی بوو، بۆ ئه وه ی خۆی ده رباز بکات، لاقه کانی ته کان ده دا وله کانگای دله وه پێده که نی.

خانم دوماریل، خۆی به هۆله که دا کرد، حایر و چه په ساو گوتی: - ئا ئا! لورین... لورین گه مه ده کات... به پاستی تو جادووگه ری چه ناب.

دوروا، کچۆله که ی له عاردی دانا، ده سته دایکی ماچکرد، هه ردووکیان له سه ر یه ک قه نه فه پۆنیشن و کچۆله که یان له نیتوان خۆیاندا دانیشاندا. ئه وان ده یانووست پێکه وه قسه بکه ن، لی کچۆله که که به ته بیعه ت بیده نگ و که مدوو بوو، سه رمه سته له زه ت وشادمانی مندالانه، په یتا په یتا قسه ی ده کرد. ئه نجام دایکی ناچاربوو، کچۆله که بۆ ژوو ره که ی خۆی بنیتریت.

کچۆله که بی هیچ نا په زایه تیه ک ملی دا، لی ڕوندک له چاوانیا قه تیس ما.

هرکه کچوله که پړی، خانم دوماریل، دهنګی نزم
کرده وه و به ئه سپایی گوتی:

- تو ئاګدار نیت، به لام من نه خشه یه کی گه ورهم له
خه یالدايه، له بیرې تودا بووم. نه خشه کم ئه مه یه: چونکه
هموو ههفته یه ک له مالی فورستیه دا شیو دهخوم،
هه نديجار، بۆ ئه وهی چاکه ی دهعوه ته کانی وان بدهمه وه، بۆ
خوارنګه یان ده به م، من هز ناکه م هېچ که سیک بۆ ماله وه
دهعوه ت بکه م، بۆ ئه م کاره ئاماده نیم، ئه مه جګه له وهی نه
سه ر له کاری ماله وه دهرده که م و نه له چیتشت لیټان و
ئاشپه زی، سه رم له و شتانه دهرناچیت. هز ده که م ئازادانه
بژیم، بۆیه جار جاریک بۆ خوارنګه یان دهعوه ت ده که م. به لام
هرکه من و ئه وان، هه رسیکمان بین زور خوش نییه
دوسته کانی منیش له گه ل ئه واندا نایان کیلن. بۆیه ئه م
قسانه به تو ده لیم تا دهرباره ی دهعوه تی نا ئاسایی دلنیا بیت
و دلت هېچ نه کات. خو له مه به ستم حالی ده بی، وانیه؟ بۆیه
من دهعوه ت ده که م که پړزی شه مه دهعوه تی ئیمه ی،
سه عات هوت ونیو له خوارنګه ی پیچ. ده زانیت له کوئییه؟
دوروا، به خوشحالییه وه دهعوه ته که ی قه بوول کرد.

خانم دوماریل، دريژهی به قسه کانی دا: - ئیدی بۆ
خومان به چوار قولی ده بین، ده زانی ئه م دهعوه ت و کور و
کوبوونه وان به ژناني وه کو مه، که فیری ئه م جوړه
نانخواردنانه ی دهره وه نین، چهند خوشه، وه کو جه ژن و
ناهه نګیکی بچکوله وایه.

خانم دوماریل، کراسیکی خورمایی توخی له بهر
کردبوو، که به شیوه یه کی پرناز وعیشوه، سه رانسه ری
به دهنی له قالب دابوو. دوروا هم سه ری سورمابوو و هم

شەرمى دەکرد، كەم دابىژىك لە عەزابا بوو، لى پەي بە سەدەم و ھۆيەكەي نەدەبرد، سەرى لەم ھەقدژىيەي نىوان خۆش پۆشى و خۆپازاندنەوھى خاوەن دەعوەتەكە و مالە دارژا و وداپژراوھەكەي دەرئەدەکرد.

ھەرشىتىك پەيوەندى بە بەدەنيەوھەبوايە و ھەرشىتىك لە نزيكەوھە وراستەوخۆ تەماسى دەگەل پىست وجەستەيدا ھەبوايە، ناسك وجوان و دلگىربوو، ئەوئەندەي بايەخى بە خۆي و بە جەستەي خۆي دەدا، بايەخى بە ژىنگە و دەورووبەري خۆي نەدەدا.

وختايەك ئەوى بەجىھىشت وەكو جارەكەي پىشوو، ھەمان ھەستى حوزورى ھەمىشەيى ئەو، ھاوزەمان دەگەل جۆرە خەيال و وھەمىكدا لە زەينيا مايەوھە و مەيى. بەبى قەرارى و دلەراوكىيەك زۆرەوھە چارەپوانى ئەو پۆژەي دەکرد كە قەرار بوو لە خوارنگەي رىچ پىكفە شام بخۆن.

ھەرچەندە شيان و ئىمكاناتى مادىي ھىشتا ئەو نەبوو كە دەستى جلكى شەوانەي شايسە بۆ خۆي بگريئ، دووبارە دەستى جلكى بەگريئ ھىئا و چەند خولەكىك زووتر لە كاتى ديارىكراو گەيىيە خوارنگەكە.

برديان بۆ نھۆمى دووھەم، ژوورقچەيەكيان نیشاندا كە ديوارەكانى بە پەردەين قرمز داپۆشرايوون، ئاقە يەك پەنجەرەي تياوو كە پوو لە گولگەشت و بولقارەكان دەكرايەوھە.

مىژىكى چوارگۆشە بۆ چوار كەس. ئامادەكرايوو. پەردەي سەرمىزەكە ھىندە سپى و برىقەدار بوو، ئاوى چاوى دەبرد، دەتگوت كرىمى لىدراوھە، پەرداخەكان، چەقو وچەتالەكان، تەباخى تايبەتى گەرم پاگرتنى خواردنەكە،

له بهر پوناکی دوازده شهمانی نیو دوو شهمدانی بهرزدا،
دهدرهوشانهوه.

له دهريی په نجه ره که دا، په لیه کی که سکی گه وره
ده بینرا، که په نگدانه وهو سینه ری گه لای دره ختیک بوو که
له بهر تیشکی تووندی کابینه تاییه ته کانی خوارنگه که دا
دهدرهوشایه وه.

دوروا، له سهر قه نه فیه کی پایه کورتدا پړنښت، بهرگ
و په رده ی سهر قه نه فیه که له هه مان پارچه ی قرمزی قه
دیواره کان بوو. سپرینگه سواوه کانی قه نه فیه که، له ژیر
قورسی به دهنیا، به جوړی پړچوون، وای زانی که وتووه ته
چالیکه وه. له سهرانسهری خوارنگه که دا دهنکی ټیکه ل و
پیکه ل و ژاوه ژاو دهاته گوئ. هه مان دهنگه دهنک و
ژاوه ژاوی تاییه تی نه و خوارنگه گه وره و جه نجالانه بوو که
به سه دهمی پیکداندانی قاپ و که وچک و چه ق و چه تالان،
دهنکی پای هاتوچوی بلزی پیشخزمه ت و شاگردان به سهر
کومباری پاره وه کان و دهنکی کرانه وهی دهرگای کابینه و
ژووره تاییه تیه کانه وه دروست ده بوو.

یهک سات بهر له داخستنی نه م دهرگایانه، چه و گفت
وگوئ نه و مشته ریپانه ی له م ژوور وچکانه دا مژوولی
نانخواردن بوون دهاته گوئ. فورستیه، که وه ژوور که وت،
به شینوازیکی خومانه و یه کمالی و دلسوزانه ی نه وتووه، که
هرگیز له ئوفیسی پوژنامه که دا نه مه ی لی نه بیني بوو، هات
به لایه وه و ته وقه ی ده که لدا کرد و گوئی: - خانمه کان پیکه وه
دین. نه م شام خواردنانه زورخوشه.

نه وسا ته مه شایه کی میزه که ی کرد، داوای له
گارسونه که کرد، چرا گازیه که ی قه د دیواره که بکوژنیتیه وه،

تاکیکی په نجره که ی داخست تا ته وژمی بایه که لئی نه دات،
 شوینیکی دوور له ته وژمی بایه که ی هه لېژارد و پوښت.
 - ده بی زور ټاکام له خو بیت. مانگیک بوو حالم باش
 بوو، نه وه چهند پوژیکه دووباره گرفتار بوومه ته وه. پیموایه
 سی شه ممه ی پابردوو، که له ته مه شاخانه که هاتمه دهره وه،
 سه رمام بوو.

گارسون باشیه که، دهرگای کرده وه جوو ته ژنی گهنج
 وه ژوور که وتن، هه لېه ته، توږ به پوخسار، به په نهانی،
 به دزییه وه، به په فتاری پازنامیزه وه، که خانمان له و
 شوینانه دا دهینوینن هاتنه ژووره وه، نه و شوینانه ی که
 ژوانگه ی دیداری په نهانی و گومان لیکراون.

که دوروا، سلاوی له خانم فورستیه کرد، ژنه ی گهنج،
 به سهریا بولاندی که چیر نه هاتو وه ته دیده ی، نه وسه لئو
 به خنده، پوویکرده دوسته که ی و له سهری پوی:- ده ی
 دیاره، خانم دوماریل به سهر مندا په سند دده ی. بو دیتنی
 نه و وهخت به زیاده وه هیه.

وهختایه ک نه و دووانه ش پوښتن، گارسون باشیه که،
 لیستی شهربه کانی نیشانی فورستیه دا. خانم دوماریل
 گوته:- نه م پیاوانه هر شهربایکیان دهو ی بویان بینن،
 به لام نیمه هردو وکمان شامپانی دهخوینه وه، شامپانی زور
 عال و ته زی، هه لېه ته سووکیش بی نه ک جوړیکی دی.

وهختی گارسون باشیه که پوی، به دم پیکه نینیکی
 هیه جان ټامیزه وه گوته:- نه مشه و دمه و ی مه ست بم.
 ټاهه نگیک به رپا ده که ی، ټاهه نګ نه کالته.

فورستیه، که ده تګوت گوته له و نه بوو بوو پرسې:- بو
 ټیوه ناخوش نییه نه م په نجره یه داخه م؟ قهیدی نییه نه م

پەنجەرەيە دابخەم؟ چەند پوژىكە سىنگ يەشەكەم سەرى
هەلداوئەتەو.

- نا، بە ھىچ جۆرى.

چو تەكە نىمچە كراوئەكەي پەنجەرەكەشى داخست و
ئەوسا بە پوخسارى ئاسوودە و ئارامەو دانيشتەو.

ژنەكەي قسەي نەدەكرد، پىدەچو لە فەكران پاچووبى،
سەرى داخستبو و لىو بەخەندە چاوى بېرى بوو
پەرداخەكان، لەو جۆرە زەردەخەنانەي كە بە پوالت وەعدە
دەدەن و بەكردەوئە ئىنجامى نادەن.

ئەو سەدەفانەي ئوستاند (ئوستاند: بەندەرىكە لە
باكوورى بەلجىكا، كەوتووتە كەنار دەريايى باكوورەو) كە
پىشخىزەتەكە دەيھىنانە سەرمىزەكە، نەرم و ناسك بوو، لە
گوچكى بچوك دەچوون كە لە قاللى سەدەفەكان نرابى و
وەكو ئاوى نەبات سوپر مەزە لە نىو دەما، لەن يوان زمان
و مەلاشودا، دەتوايەو.

دواي سوپ، گارسۇنەكە قزل ئالاي پەمەيى پەنگى لە
بەردەمياندا دانا، كە لە پەنگى پىستى كىژانى گەنج دەچو،
ئەوسا ميوانەكان دەستيان بەقسان كرد.

ھەولجار قسە وباسەكەيان لە سەر ھەرا ھەنگامەيەك
بوو كە ژنىكى ئەشرافي نابوويەو. يەككىك لە دۇستانى
مىزدەكەي، لە كاتى شىو خواردنا، ئەوى لەيەككىك لەم
ژوورە تايبەتيانەي خوارنگاياندا غافلگير كردبوو.

فورىستىيە، زۆر بەم پووداوە پىكەنى، جووتە ژنە
گەنجەكە گوتيان كە ئەم كاترا ھەلەوەرە بى ئابروو،
شوقارىكى بوولەو خويىرى بوو. دوروا پشتگىرى قسەكانى
ئەوانى كرد و بەدەنگى بەرز گوتى كە ئەركى پياو لەوجۆرە

هه‌لۆیست و حالانده‌دا، چ پۆلی له مه‌سه‌له‌که‌دا هه‌بێ، چ پازفان بێ و یان ته‌نیا شایه‌د بێ، ئه‌مه‌یه‌ که وه‌کو مردووێه‌ک ده‌می تیکنی و بێده‌نگ بێ. ئه‌وسا له سه‌ری پۆیی:

- ئه‌گه‌ر بمان توانیبا، پازی یه‌کدی به‌پاریزین، ژیان چه‌ند جوان و خوش ده‌بوو. ئه‌وه‌ی زۆربه‌ی کات یان هه‌میشه‌ ژنان له هه‌ندێ کاران ده‌کات، ترسه‌ له که‌شف بوونی رازه‌کانیان.

ئه‌وسا لێو به‌ خه‌نده له سه‌ری پۆیی: - مه‌گه‌ر وانیه‌؟ گه‌لێکیان ئه‌گه‌ر نه‌ترسابان، ئابروویان به‌ یه‌که‌جاره‌کی ده‌رژێ و ناویان ده‌زپێ و ناچار ده‌بن له پێناوی شادمانیه‌کی کورت موده‌تدا، پوندکی خه‌م و په‌شیمانی به‌ریژن، ئاماده‌ بوون له هه‌نبه‌ر پابواردن و هه‌وه‌سته‌ی ناگه‌هانی، له‌زه‌تیکی تیز تێپه‌ر و خه‌رای یه‌ک سه‌عاته‌ و خه‌ونیکی عاشقانه‌دا راده‌ست بن!

هه‌تنده به‌ ئه‌رخایه‌نی و متمانه‌وه ئه‌و قسانه‌ی ده‌کرد که بۆ ئه‌وانی دیکه‌ش سیرایه‌تی ده‌کرد، ده‌تگوت داکوکی له حاله‌تیکی تابه‌تی، حال و هه‌لۆیسته‌ی تابه‌ت به‌خۆی ده‌کات، وه‌کو ئه‌مه‌ بوو که بلیت: " ئه‌گه‌ر ئه‌م شته‌ له گه‌ل مندا پوو‌بدا، هه‌رگیز له قاو ناده‌ری. ئه‌گه‌ر باوه‌ر ناکه‌ن وهرن تاقیم بکه‌نه‌وه."

جووته ژنه‌ گه‌نجه‌که چاویان تێپه‌ری بوو، به‌چاو پشتیوانیان له قسه‌کانی ئه‌و ده‌کرد، به‌پای وان قسه‌کانی دروست بوون و بێده‌نگیه‌که‌یان خۆی له خۆیدا، ئیعترا‌فکردن بوو به‌وه‌ی که ئه‌خلاقی به‌هوی پارێسیان، ئه‌گه‌ر دڵنیابن

پازيان بلاو نايته‌وه و ناويان نازېږي، ناتواني بؤ ماوه‌يه‌كي
زور له هه‌نېر وه‌سوه‌سدا به‌رگه بگري.

فورستيه كه لافينكي له‌ژير خويدا دانابوو و به نيمچه
پالکه‌وتنيکه‌وه له‌سهر قه‌نه‌فه‌که دانيشتبوو و ده‌ستمال
سفره‌که‌ي ته‌پانډب‌وو په‌خه‌ي ئيله‌که‌که‌يه‌وه تا جله‌کاني پيس
نه‌بن، به‌دم پينکه‌نينيکي گومان‌او‌ييه‌وه گوتي:

- ئه‌ري، هه‌لبه‌ته ژنان، ئه‌گر دل‌نيابن ئاېروويان
نازېږي، زور کاران ده‌که‌ن! واي به‌حالي مي‌رده‌کانيان، داماو
خوتان مي‌ردينه.

ئوسا هاتنه‌سهر باسي عه‌شق. دوروا، بيته‌وه‌ي عه‌شق
به شتيکي ئه‌به‌دي بزانيت، باوه‌ري وابوو، عه‌شق ده‌شيت تا
ماوه‌يه‌كي زور به‌رده‌وام بيت وبييت به په‌يوه‌ندييه‌كي
دوستانه‌ي مه‌حه‌به‌ت ئاميز و متمانه‌دار له نيوان دووکه‌سدا،
په‌يوه‌ندي فسيولوجي و به‌ده‌ني جگه له دووپات‌کردنه‌وه‌ي
په‌يوه‌ندياني پيشووتر هيچي ديکه نييه. به‌لام زور له
حه‌سوودي و غيره‌ي به ئازار، کاره‌ساتبار، هه‌روا هه‌نگامه
و قه‌رقه‌شه به‌رپا‌کردن و هه‌نديک هه‌قاره‌ت که زوربه‌ي
کات ده‌گاته ليکدا‌بران و ده‌ست ليکدي به‌ردان، په‌ست و
تووپه ده‌بوو.

وه‌ختايه‌ک له قسه‌کاني بووه‌وه، خانم دوماريل ئاهيکي
هه‌لکيشا وگوتي:

- به‌لې، ئه‌مه تاقه شتي بايه‌خداری ژيانه و، ئيمه‌مانان
هه‌ميشه به هه‌نجه‌ت و داوا و چاوه‌روانييه نابه‌جي و
نه‌شياوه‌کانمان تيکي ده‌دين.

خانم فورستيه که ياري به چه‌قوکه‌ي ده‌کرد گوتي:-
به‌لې... به‌لې... زورچا که ئينسان خوشه‌ويست بې.

وادهاته بهرچاو بیروخه یالی بۆ شوینانی دوور فږیوه
و بیر له شتانیك دهكاتهوه كه زاتی گوتنیانی نییه.

چونكه هیتشتا خواردنه ئهسلیهكه نههینرابوو، ئیدی به
خواردنهوهی قومیک شامپانی یان ږووه برژاوهكهی نانهكان
خویان دهخافلاند. بیږی عهشق بهخاوی و به شیوهیهکی له
پاریزنههاگ دهخزایه بوونیانهوه، بهرهبره ږوخیانی له
سه‌ر مه‌ستیدا نقوم دهکرد، وه‌كو ئه‌م شه‌رابه زه‌لال و
هه‌لچووه‌ی كه دلۆپ دلۆپ ده‌چۆرايه گه‌رویا‌نه‌وه، خوینی
ده‌هینانه كول و جۆش و روخیانی ئاشوفته ده‌کرد.

ئه‌نجام گارسۆنه‌كه خواردنی هینا، بریتی بوو له
مه‌خله‌مه، نه‌رم و زوو هه‌رس، له سه‌ر گیای مارچیتوه‌ی
وردکراو و ناسک ته‌خت کرابوو. (مارچیتوه: گیایه‌کی
به‌هاریه هه‌م خۆراکیه هه‌م ده‌رمانی.)

فورستیه گوتی: " به‌هه، عه‌جەب خواردنیکي به‌له‌زه‌ته!"
و به‌هینواشی ده‌ستی به‌خواردن کرد. گوشته نه‌رم و
مارچیتوه وردکراوه‌کی كه کرابوو به‌هه‌ویر، زۆر به
تاسوقه‌وه ده‌خوارد.

دوروا، له سه‌ر قسه‌کانی به‌رده‌وام بوو: - من، کاتی كه
ژنیكم خۆشده‌وئ، هه‌رچییه‌کی له ده‌ورو به‌ر بئ له‌به‌رچاوم
ده‌سپێته‌وه.

ئه‌م قسه‌یه‌ی به‌یه‌قینی ته‌واوه‌وه ده‌کرد و له هه‌مان
کاتدا له خۆشی مه‌جلیسه‌كه و خواردنه به‌له‌زه‌ته‌كه، ته‌واو
وه‌جۆش هاتبوو.

خانم فورستیه، وه‌كو یه‌كێك كه ئه‌م بابه‌تانه‌ی به‌لاوه
گرینگ نه‌بئ له‌بن لیوانه‌وه گوتی:

- هیچ شادمانییهک له یهکه مین تهوقه ی ئه فینداری
بالتر نییه، وهختی یهکیک له یهکیک دهپرسیت: "خوشت
دهویم؟" و ئهوی دی وهلام دهواته وه: "به لئ خوشم دهویتی.

خانم دوماریل، که پێکه که ی تا دواچۆر هه لدا بوو، به دهه
دانانی پهرداخه به تاله که وه له سهه میزه که، به شادییه وه
گوته: - من باوه پرم به عهشق و قیانی ئه فلاتوونی نییه.

هه مووان، به نیگای هاروژاوه وه، به دهه پشٹیوانی
کردنی ئهه بۆچوونه وه، دهستیان به نوکته بازی کرد.

فورستییه، لاقهکانی له سهه قه نه فه که پراکیشان و
دهستهکانی لێکدی بلۆکردنه وه له پشته وه خستییه سهه
گۆشهکانی سهه قه نه فه که و به پراویژیکی جدی گوته: - ئهه
پاشکاوییه ئه وه دهسهلمیته که تۆ ژنیکی ئه هلی کرداریت
نهک ئه هلی قسان. باشه دهشیت ئه و پرسیارهت لێبکری که
بۆچوونی جهنابی دوماریل لهه پروه وه چیه؟

ژنه ی گهنج، به پهستییه وه شانهکانی هه لتهکاندن و
ئهوسا به ئه سپایی به پروون و پهوانی گوته:

- جهنابی دوماریل، له مباره یه وه هیچ بۆچوونیک نییه.
ئه و جگه... جگه له پاشمله گۆیی و ئیرادگرتن، هیچی دی له
دهست نایهت.

قسان له تیۆریانی به رزه وه ده رباره ی عهشق و قیان،
هاته سهه دنیای به رینی بی پهروایی شه رمامیز.

نۆره، نۆره ی قسانی مانادار و بهتویکلان بوو،
هه لدا نه وه ی پووبه ندان به کۆمه کی وشه و په یقان، وهکو
هه لکردنی ته نۆره، له دهمی به کاربردنی، فیل و که له کی
گوفتاری، پرکیشیانی ناسک به چه مک و مانایانی

په نهنانيه وه، قسه ی به دوتویکل و دووزه ردینه، ئو وینه
 پووتانه ی که له ږیگه ی دهربرینی پوشر او وه بهرجهسته
 دهکران و دیمه نی خیرایان له بهرچاوا بهرجهسته دهکرد که
 به زمان نه ده هاته دهربرین و عه شقی په نامه یه کی و
 ناراسته وخو به خه لکانی ئه هلی رابواردن، نیشانده دن،
 جوړه ته ماسیکی ناپاک و په یوه ندی جهسته یی، له میان
 هه موو ههسته په نهنانه نه نگینه کانه وه، به تاسه ی
 هاوئامیزی به کی جهسته یی وه.

خواردنی سهره کی دووهم، که وی برژاو و هه ویرده
 بوو. ئه وسا نوکی فهره نگی، ئه وسا جگه ری قیمه کراویان
 دهگه ل کاهودا، له قاپیکی زه لاته ی گه ورده دا، تیکه ل کردبوو،
 له قهوزه ی سهوز دهچوو. له هه موو ئه م خورا کانه یان
 خوارد، به بیته وه ی ههست به تامیان بکه ن، یان ههست بکه ن
 که خه ریکه شتیک دهخون، ئه وهنده سهرقالی ئو قسانه
 بوون که دهیانکرد، حال و هه وای عه شق ئه وهنده ی
 سهرمهست کردبوون، ئاگایان له تام وله زه تی خواردنه کان
 نه مابوو.

ژنه کان، نها، قسه ی بی په رده یان دهکرد، خانم دوماریل،
 به جوړه تیکه وه که زیاتر له هاروژاندن دهچوو قسه ی
 دهکرد و خانم فورستیه، به پاریزیکی دلگیره وه، هه ولیده دا،
 له گوفتاریا، له پیکه نین و بزه کانی، له هه موو ئو
 رهفتارانیدا که پیته چوو به زمان دهریان ببرئ، میانه ره و
 بی و میانه ره وی بکات.

فورستیه، که نها، نیمچه پالکه و تنیک پالکه و تبوو،
 پیته که نی، خواردنی دهخوارد، قهخارنی دهخوارد وه و

ھەندىك چار قىسەى ھىندە بىپەرەدى دەكرد كە ژنەكان لە ناخا يان بە پۋالەت پادەچلەكىن وسوور دەبوونەو و بۆ ماوھى دوو سى چركە تەرىق دەبوونەو و سەريان دەبەرخۇ دەنا. وەختىك قىسەيەكى سووك و نەنگىن و گۆساخانەى دەكرد، يەكسەر لە دواى قىسەكەى دەيگوت: " حالتان باشە؟ ئەگەر بەمجۆرە لە سەرى بپۆن، كارى گەوجانەتان لى سادر دەبىت. "

مىو و شىرىنى و مەلەبى و جەليان ھىتا و پاش ئەوانە قاوھشيان ھىتا. ئەو ليكۆرەى كە دواى ئەو خوارديانەو، ھىندەى دى پوھى ھاپوژاويانى، ھىتايە جۆش.

خانم دومارىل، وەكو لە ھەولەى دانىشتەكەدا پايگەياندبوو، مەست بووبوو، خوشى بەھەمان ناسكى پىرشادمانى ژنىكەو كە ھەولەدا، لە بەردەم ميوانەكانيا خۆى شاد و شەنگۆل نىشانىدات و دليان خوشىكات، داني بەم مەستىەى خۆيدا دەنا.

خانم فورستىە نھا بىدەبگ بووبوو، دوروا، كە بە تەواوى ھاپوژابوو، لە ترسى ئەوھى نەبا دەستەكەى بكەويتەپوو، زىرەكانە بىدەنگى ھەلبۇاردبوو.

ھەموو دەستيان بەجگەرەكىشان كرد، فورستىە لە ناكاوا كەوتە كۆكىن. كۆكەكەى ھىندە تووند بوو، كە گەرووى خەرىك بوو بدپى. پوخسارى سوور ھەلگەپابوو، ئارەقە نىشتبوو سەر ھەنيەى و سەرى وە ژىر دەسمال سفرەكەيدا كردبوو. وەختايەك كۆكەكەى ھىور بووھو، بە قەلافەتىكى توورپو، بەدەم خوتە وبۆلەو گوتى: " ئەم دەعوەت و ئاھەنگانە بۆ من باش نىيە، بۆ من نابىت، زۆر

گهوجانهيه. * هەرچی خوشییهکی بینی، بههوی
نهخوشیهکهیوه، که دهستبهرداری نهدهبوو، له کونه
لووتییهوه هاته دهرهوه.

- با برۆینهوه بۆ مالهوه.

خانم دوماریل، زهنگی لیدا و به گارسۆنهکهی گوت
لیستی حیسابهکه بێنیت. لیستی حیسابهکه زوو بهزوو هینرا.
ویستی بیخوینیتهوه، لی ژمارهکان له بهرچاویا دهخولانهوه،
کاغهزهکهی دایه دوروا و گوتی:

- هانی، له جیاتی من حیسابهکه بده، چاوم هیچ
نابینیت، به تهواوهتی مهستم.

له ههمان کاتدا جزدانی پارهکهشی دایه دهست دوروا.
کۆی حیسابهکه سهه و سی فرانک بوو. دوروا حیسابی
کرد، نهوسا دوو ئهسکهناسی له جزدانهکهی خانم دوماریل
دهرهینا و دایه گارسۆنهکه و باقی پارهکهی لیوهرگرتهوه و
به دهنگی نهوی پرسى: - چهند بهخشیش بۆ گارسۆنهکان
دابههم؟

- بهکهیفی دلی خۆت، من نازانم.

دوروا، پینچ فرانکی خسته قاپهکهوه، که جزدانهکهی
دهدایهوه به خانم دوماریل، پرسى: - دهتهوی بتهگهیهنمهوه
مالی؟

- ئا، ئهدی چی، ناتوانم مالهکهی خۆم بدۆزمهوه.

تهوقه و خاترخوازیان له گهل فورستیه و ژنهکهیدا کرد
و دواى کهمیک دوروا، دهگهل خانم دوماریل دا، له نیۆ ئهو
گالیسکهیهدا که بۆ مالی دهبردنهوه، بهتهنیا مایهوه.

دوروا، له م کابینه چکوله سرگیراوه دا که جارجار
 پوناکی گلویی سهرجادهکان دهیدا له ناوی و پوښنی
 دهکردهوه، خوی له ژنه ی گهنج تهواو نزیک کردهوه، له سر
 جله کانیوه ههستی به گهرمی به دهنی ژنه ی تاین دهکرد،
 تیامابوو چ بلیت، هیچ قسه یه کی بو نه دهات. ههرهیچی هیچ،
 مهیل و ئاره زووی له باوه شگرتنی ژنه ی تاین، زهینی ئیفلیج
 کردبوو.

به خوی گوت: ئه گهر زات وه به رخو بنهم و دهستی بو
 ببه، چ دهکات؟ یادی ئه و قسه بئ پردانه ی که له سر
 میزی خواردنه وه که کرابوون جورئته ی پیده به خشی، به لام
 له هه مان کاتدا، ترسی ئابرووچوون، قهله می دهست و پئی
 دهشکاند.

خانم "دوماریل" ش هیچ قسه یه کی نه دهکرد، بئ جووله
 له سووچیکی گالیسکه که دانیشتبوو. دوروا، ئه گهر پرشنکی
 چاوه کانی، که ههرجاری تیشکی گلویی شه قامه که دهاته
 ژووری، نه دیتبا، وای ده زانی خهوی لیکه وتوو.

له دلی خویدا ده پیرسی: "ئاخو بیر له چی دهکاته وه؟"
 ههستیده کرد نابئ هیچ قسه یه ک بکات، بچووکتیرین وشه یه ک
 که بیده نگییه که ی بشله قاندا، دهیتوانی، ههلی سهرکه وتنی له
 دهست بدات. به لام جورئته و زاتی ههلویتستیکی ناگه هانی
 و زبریشی له خویدا نه ده بینی.

له ناکاوا ههستیکرد، لاقی خانم دوماریل، تهکانی خوارد،
 تهکانیکی وشک و تووره، زاده ی بئ سهری، پهنگه زاده ی
 داوای ئه نجامدانی کاریک بووبئ. ئه م جووله که م و
 به ناسته م ههست پیکراوه، سهرایای هیتایه له رزه، له ناکاوا

ئاوپرى لىدايەوۋە لە باۋەشى گرت. بە دەم لە دەمى گەرا و
بە دەست لە بەدەنى.

خانم دوماريل، ھاوارىكى سووكى كرد، ويستى لە جىي
خۆى ھەستىت، ئەو لە خۆى دوور بخاتەو، بەلام وادياربوو
ھىچ ھىزىكى بەرگرى تيانەمايو، بۆيە سووك وبارىك
پادەست بوو.

گالىسكەكە، زوو بە زوو گەيىە بەرمالەكەى خانم
دوماريل و ھەستا.

دوروا، كە غافلگير بووبوو، فريا نەكەوت قسەيەكى
عاشقانەى بەگويدا بدات، سوپاسى بكات و عەشقى
وھەفادارانەى خۆى بۆ دەربرئ. وىراى ئەمەش، خانم
دوماريل "ش نەدەجولا، ھەلنەدەستا و دابەزىت، دەتگوت
گىژومەنگى ئەو شتەبوو كە پوویدا بوو. ھەنگى دوروا، ترسا
عەرەبانچىكە، گومان لە بى جوولەيىەكەى ئەوان بكات، لە
گالىسكەكە دابەزى و دەستى درىژ كرد تا يارمەتى ژنەى
گەنج بدات، كە دابەزىت.

خانم دوماريل، بەلارەلار و بىئەوہى چ قسەيەك بكات
دابەزى. دوروا، لە زەنگى دا، ۋەختى دەرگا كرايەو،
بەپاۋىژىكى لەرزۆك پرسى: "دەتوانم كەى بتيبنم؟"

خانم دوماريل، لەبن لىوانەو و ھىندە بە ئەسپايى، كە
بە ئاستەم دەنگى دەبيسترا، گوتى: "سبەى نيوەپۆ ۋەرە
پىكەو ھەقراڤىن بخۆين." ئەوسا لە ھاماجى نيوە تاريكى
پارەوھەكەدا ديار نەما و دەرگا گەورەكەى ئەپارتمانەكەى لە
دواى خۆيەو ھاخست، دەنگى داخستنى دەرگا كە ۋەكو
تەقىنى تۆپ و لەناو ئاپارتمانەكەدا دەنگى دايەو.

دوروا سەد سووی بە گالیسکەچییه که دا و پاشان به
هەنگاوین لەزگین و سەرکەوتوانە و، بەدلی سەرپرێژ لە
خۆشحالی، بەپێیان کەوتەپڕ.

سەرەنجام توانی بووی بۆ خۆی ماشقەیهک پەیدا بکات،
ژنیکی سەر بە چینه بالاگان، لە چینیکی خوشگوزەرانی
پاریسی، چەند بە ئاسانی و بەجۆریکی باوەڕ نەکردەنی بەم
ژنە گەیی بوو.

تا ئێوە کاتە وای ویناکردبوو، تەنیا بۆ ئاشنا بوون و
وەدەست هێتانی دلی یەکیەک لەم بوونەوهره جوان و
دلپەیتانە، پێشەکی و زەمینەسازییەکی یەجگار زۆر پێویستە،
چاوەپوانی زۆر و لەبن نەهاتگ، مجامەلە و ئەتەکتیزانی
تایبەتی و زیرەکانە، پەیف و گەف و لەفتی عاشقانە، دیاری
وسەوقاتی دان پێویستە، کەچی نەها لە ناکاوا، بەکەمترین
هەول، یەکەم کەس کە بەردەستی کەوتبوو، پادەستی ئێو
بووبوو، بە خێزاییەکی ئێوتۆ پادەستی بووبوو کە هێشتا
باوەڕی نەدەکرد، گێژ و حەپەسا بوو.

بەخۆی گوت: "مەست بوو. سبەینی مەسەلەکە
بەجۆریکی دی دەبی، دەمخاتە گریان." لەم بیرە نیگەرانی
بوو. ئەوسا دووبارە بەخۆی گوت: "بەلام نا، گرینگ نییە.
ئێستا کە بەدەستم هێناوه، دەزانم چۆن دەپارێزم، لە
دەستی نەدەم."

لە سەراییکی تێکەل و پێکەڵدا، کە ئومێد و هیواکانی
تیایدا سەرگەردان بووبوو، ئومێد بە شۆرەت و پێگە.
بەسەرکەوتن، بە عەشق و قیام، ئابلۆقەیی داوو، لە ناکاوا
بینی کۆمەڵیک لە ژنانی خوشپۆش و تەپپۆش، جوان،

دهوله‌مهند و ده‌ستېږ، وهكو چوڼ له كوټايي نمايشدا هه‌موو
نه‌كته‌ره‌كان دېته سهر شاتو، بهو ټاوايه، ليو به‌خنده، له
به‌رانبه‌ريا تيده‌پېرن و يه‌ك له دووي يه‌ك له نيو هه‌ورين
زيږيني خه‌ونه‌كانيا ټاوا ده‌بن و ديار ناميتن.
خه‌ويشي پرېوو له‌م خه‌ونانه.

سبه‌يني وه‌ختايه‌ك خه‌ريك بوو به پليكانه‌كاني ماله‌كه‌ي
خانم دوماريل دا سهرده‌كه‌وت، هه‌نديك نيگه‌ران و دووډل
بوو. چوڼ مامه‌له ده‌گه‌ل نه‌مدا ده‌كات؟ نه‌گه‌ر هه‌ر
پيشوازيشي نه‌كات چي؟ نه‌گه‌ر ده‌رگاي ماله‌كه‌ي
لېته‌كاتوه؟ نه‌گه‌ر وابنويني هېچ شتيك پروي نه‌داوه؟....
به‌لام نا، نه‌يده‌تواني هېچ قسه‌يه‌ك بكات، مه‌گه‌ر ته‌نيا نه‌وه‌ي
به‌چاوا بداته‌وه كه له نئونياندا بووري بوو. بويه داشي
سوار بوو و به‌ته‌واوه‌تي به‌سهر په‌وشه‌كه‌دا زال بوو.
كاره‌كه‌ريكي نه‌ندام ورديله ده‌رگاكي ليكرده‌وه. هه‌مان
سهروسيماي ټاسايي جاراني هه‌بوو. ئيدي دلي ټاسوده
بوو، پېده‌چوو به‌ت هه‌ماي نه‌وه‌بي، كاره‌كه‌ره‌كه به‌پوويه‌كي
گرځ ومونه‌وه ببيني.

له كاره‌كه‌ره‌كه‌ي پرسى:- خانم حالي چونه، باشه؟
كاره‌كه‌ره‌كه به‌رسفي دايه‌وه:- به‌لي ټاغا، وه‌كو
هه‌ميشه‌يه.

نه‌وسا دورواي بو هوله‌كه پښويني كرد.
دوروا، يه‌كړاست چوو بولاى موغه‌يرييه‌كه تا له
ټاوينه‌كه‌ي سهروو موغه‌يرييه‌كه‌وه، ته‌مه‌شايه‌كي سهروقزي
خوي بكات، له كاتيكا خه‌ريك بوو له بهر ټاوينه‌كه‌دا
بوينباخه‌كه‌ي پيكره‌خست، چاوي به ژنه‌گه‌نجه‌كه كه‌وت كه

له ئاستانهی دهرگای هۆله که دا وهستا بو و تههشای ئه می دهکرد.

دوروا، وای نواند ئهوی نه بینوه و ههردووکیان به مجۆره بۆ چه ند ساتیک بهر له وهی پوو به پووی به کدی بینه وه، له ئاوینه که دا که و تنه ته مه شاگردنی به کدی.

سه ره نجام دوروا، ئاوپی لای ئهوی دایه وه. ژنه ی گهنج له جیتی خۆی نه جوو لای بو، ده تگوت چاوه پوانی ده کرد. دوروا، به ره ولای ئه و ته کانی دا و به ده مه لالکیوه گوتی: " چه ند م خۆش ده ویتی! که خۆشم ده ویتی! " خانم دوما ریل، ده سته کانی لیک بلاو کرد نه وه و که و ته با وه شی ئه وه وه، خۆی پێوه نووساند، ئه وسا سه ری هه لپی و به کدیان پامووسی.

دوروا، له دلی خۆیدا گوتی: " له وه ده سته مۆتره که وینام ده کرد. که واته په وشه که باشه، هه چ شتی که له گۆپی نییه. " ئه وسا که و ته ته مه شاگردنی ئه و، به بیته وهی هه چ شتی که بلیت به زیه کی به پوویدا دا و له هه مان کاتدا هه ولیده دا، له نیگایدا عه شق و فیانیکی بیپایان ده ره ق به و بنوینیت.

خانم دوما ریلش زه رده ی ده هاتی، له و زه رده و بزانه ی که ژنان خواست و په زامه ندی و مه یلی پاده سته بوونی خویانی له میانه وه نیشانده دن. سه ره نجام له بن لیوانه وه گوتی: - هه ردوو کمانین. " لورین " م نارد بۆ نیوه پوژه بچیت بۆ مالی به کیک له هاو پیکانی. دوروا، ئه هیکی هه لکیشا، ده ستی ماچ کرد و گوتی: - سوپاس، ده ته په رستم.

خانم دوماریل، بهجۆری باسکی ئهوی گرت که دهنگوت
می‌دیده‌تی، ئهوی بۆلای قه‌نه‌فه‌که برد و به دوو قۆلی له
سه‌ری پۆنیشتن.

ده‌بوايه سه‌ری قسان به وشه‌ین زیره‌کانه
وئه‌فسووناوی بکاته‌وه، لی چونکه هیچی بۆ نه‌هات به‌دهم
ده‌مه‌لالکیتوه گوتی: - ئی، خۆ زۆر له ده‌ستی من نا‌په‌حه‌ت
نیت؟

خانم دوماریل، ده‌ستی خسته سه‌ر زاری و گوتی: -
بی‌ده‌نگ به!

چاویان بری بووه چاوی یه‌کدی و قامکه تینوو و
به‌جۆشه‌کانیان تیک هالابوون. ماوه‌یه‌ک به‌و ده‌قه‌وه مانه‌وه.
- چهند بیر وتاسه‌ت ده‌که‌م.

خانم دوماریل، دووباره گوتی: "بی‌ده‌نگ به."
له ژووره‌که‌ی ته‌نیشته‌وه، ده‌نگی پیزکردنی قاپ و
چه‌قۆ، له سه‌ر می‌زه‌که هاته‌گۆی.
دوروا، هه‌ستایه سه‌ر پیتیان.

- نامه‌وی به‌م پاده‌یه لیته‌وه نزیک بم. دوورنیه خۆم
پێ زه‌وت نه‌کری و کۆنترۆلی خۆم له ده‌ست بده‌م.
له‌و کاته‌دا ده‌رگا کرایه‌وه و کاره‌که‌ره‌که گوتی: - خانم،
خواردن ئاماده‌یه.

کابرای گه‌نج به‌و یقاره‌وه ده‌ستی دایه ده‌ستی ئه‌و. پوو
به‌پووی یه‌کدی دانیشتن و ده‌ستیان به‌ نانخواردن کرد،
ته‌مه‌شای یه‌کدییان ده‌کرد و به‌رده‌وام به‌پووی یه‌کدا
ده‌گرژینه‌وه. جگه له خۆیان بیریان له هیچ شتیک یان هیچ
که‌سیکی دی نه‌ده‌کرده‌وه، غه‌رقی جه‌زمه و تاسه و شه‌وقی

خۆشه‌ويستيه‌كى عاشقانه بوون كه خهريك بوو ده‌ستى
پتده‌كرد. خواردنيان ده‌خوارد، به‌بى ئه‌وه‌ى خواردنه‌كه
بدينن. دوروا هه‌ستى كرد، پتتیه‌ك، پتتیه‌كى بچووك له ژير
میزه‌كه‌وه سۆراغى ئه‌و ده‌كات. پتتیه‌كه‌ى خسته نتيوان
هه‌ردوو پنى خۆيه‌وه و تووند گرتى.

كاره‌كه‌ره‌كه، بى خه‌م و خه‌يال ده‌هات، ده‌چوو، قاپه‌كانى
ده‌گۆپى، خواردنى تازه‌ى ده‌هيتا، بيتتیه‌وه‌ى وا بنويتن كه
ئاگادارى هه‌چ شتتیه‌كه.

وه‌ختايه‌ك له نانخواردن بوونه‌وه، گه‌رانه‌وه بۆ ناو
هۆله‌كه‌و له سه‌ر هه‌مان قه‌نه‌فه له ته‌نيشت يه‌كدییه‌وه
پۆنيشتن.

دوروا، به‌ره به‌ره خۆى له‌وه‌هه‌لدەسوو و هه‌ولیده‌دا له
ئامیزی بگريت، لى خانم دوماريل، به‌نه‌رمى ئه‌وى له خۆى
دوور ده‌خسته‌وه و ده‌يگوت: - ئاگاداربه، نه‌با يه‌كێك بيتتیه‌
ژووره‌وه.

دوروا له بن ليتوانه‌وه گوتى: - كه‌ى ده‌توانم تۆ به‌ته‌نيا
بدينم و به‌وپه‌رى ئازادى بليم چه‌ندم خۆشده‌ويى؟
ژنه‌ى گه‌نج، به‌لاى ئه‌وا دانه‌ويه‌وه و ده‌مى له په‌ناگوێ
نا و گوتى:

- له‌م پۆژانه‌دا، ديم بۆ ماله‌كه‌ى تۆ و سه‌ريكت
ليتده‌ده‌م.

دوروا، هه‌ستیکرد سوور ده‌بيتته‌وه: - ئاخى ده‌زانى...
ماله‌كه‌ى من... زۆر... زۆر په‌پپووت و هه‌ژارانه‌يه.
خانم دوماريل، ليتو به‌خه‌نده گوتى:

- قەيدى نىيە. من بۆلەي تۆدېم نەك بۆلەي مالاكەت،
 دېم تۆ بدېنم نەك مالاكەت، بۆ دېتنى تۆ دېم نەك مالاكەت.
 ئەوسا دوروا، بە پۇرۇشەيەيە لىنى پۇرسى كەي دېت. خانم
 دوماريل، پۇرۇشەيەيە لى ئەفەتەي ئاينەدا ديارىكرد، لى دوروا
 بە دەمە لالکىتە، بەچاوانى درەخشەنەيە لىنى پاراپەيەيە كە
 بەرورارى ديدارەكەي ئەندى پىشتەر بخت، لە ئەمان كاتدا بە
 پوخسارى سوور ئەلگەپاوەيە، نەقۇم لەو خۇزىا و
 ئەوئەسەي كە لە سۇنگەي ئەم نىوئەپۇرە دوو قۇلپەيەيە، لە
 لاي دروست بووبو، بە تۈۋندى دەستەكانى خانمى
 دەگوشى.

خانم دوماريل، كە دەيىنى ئەم پىاۋە گەنجە بەو ئەمەو
 تاسە و تامەزىۋىيەيە لىنى دەپارپەيەيە، زۆرى لەزەت دەيىنى،
 لە خۇشيان گەزگەز بالاي دەكرد و جارجار بەناز و
 كرىشمەيە بەرورارى ديدارەكەي پۇرۇشەيەيە دىنايە پىشەيە.
 بەلام دوروا، بەردەوام دووبارەي دەكردەيە: " سەيى...
 دەبلى سەيى.... "

ژەنى تايىن، سەرەنجام قايىل بوو و گوتى: - باشە،
 سەيى، سەعات پىنچ.

دوروا، ئاھىكى ئۇخەي ئەلکىشا، ئەوسا بە پەفتارىكى
 دىسۇزانەيە، وەكو ئەوئەي سالاھەي سالا بى يەكدى بناسن،
 بە ئارامى، سەرگەرمى گوت و بىژ بوون.
 دەنگى زەنگىك، پاى چلەكاندن و بلەز لىكىدى دورو
 كەوتنەيە. خانم دوماريل لەبن لىۋانەيە گوتى: " دەيى لورىن
 بى. "

مىدالەكە، لە ئاستانەي دەرگاگەيە بە دياركەوت.
 ئەوئەلجار لە جىي خۇي چەقى، ئەوسا بەدەم لىك سوۋنى

دهسته كانیه وه و به دهم دیتنی دوراوه، به خوشحالی گوتی:
"ئا، بیل ئامی."

(بیل ئامی، Bil Ami : به مانای دوستی جوان، دوستی
نازیز دیت، به لام چونکه له دهقه که دا، وه کو ناوی تایبه تی
به کاربراوه، پتیویست ناکا پاچقه بکریت، بۆیه هر به بیل
ئامی هیلراوته وه.)

خانم دوما ریل، دهستی به پیکه نین کرد.

- سهیره! بیل ئامی! لورین چ ناویکی لیناوی. منیش
لیره به دواوه، به بیل ئامی بانگت ده که م!
دورا، کچۆله که ی له سهر ئه ژنۆکانی دانیشان د و
مژوولی ئه و یاریانه بوو که له وه وه فیریان بوو بوو.

بیست دهقیقه یه کی بۆ سهعات سن مابوو، ههستا، تابۆ
مه کۆی پۆژنامه که بروات. له سهر قالد رمه کان و له درزی
دهرگا نیمچه وازه که وه به ئه سپایی گوتی: "سبه ی، سهعات
پینج."

خانم دوما ریل، به زهرده خه نه وه به رسقی دایه وه: "باشه
" و ده رگا که ی داخست.

ههرکه له کاری پۆژانه بووه وه، که وته بیرکردنه وه
له وه ی که بۆ پیشوازی ژنه ی گهنج چۆن ژووره که ی
برازینیته وه که نه داری و دهستکورتیه که ی تۆزی
بشاریته وه. وای به بیرا هات هه ندی پنداویستی جوانکاری
ژاپۆنی بکریت و به دهرزی ده نبوس به دیواره کانیه وه بنیت،
به پینج فرانکان، کۆمه لیک پارچه و ئه ته مینی بچوکی پر
نه خش و نیگار، باوه شینی بچوکی دهستی و دیمه ن و
مه نزه رانی کپی، هه ولیدا به وشتانه، په له و له که ی سهر

کاغز دیوارییه‌کان که له هه‌موو کاتی پیستر ده‌هاتنه به‌رچاو، داپۆشیت و بشاریته‌وه.

کۆمه‌لێک وینه و دیمه‌نی ناسکی، که بریتی بوون له به‌له‌می نیو پوباران و، په‌روازی مه‌لان به‌ ئاسمانی سوورباوه‌وه، خانمانیک به‌ جل و به‌رگی په‌نگاو‌په‌نگ و له بانێژه و به‌ره‌یوانانه‌وه، جم و جولی پیاوانی په‌ش پیستی کورته‌بالای ناو به‌فرانی به‌ شووشه‌کانی په‌نجه‌ره‌که‌وه چه‌سپاند.

ژووره‌که‌ی که ته‌نیا جینگای دانیشتن و نووستنی تیا ده‌بووه‌وه، له که‌فله‌کونیکدا شیوه‌ی فانۆسیکی کاغزینی په‌نگاو‌په‌نگی به‌نه‌خش و نیگاری جۆراوجۆری و هرگرت. جوان هاته به‌رچاوی، پاشماوه‌ی شه‌وه‌که‌ی به‌ برینی بالنده‌ی سه‌ر ئه‌و کاغزه‌ په‌نگاو‌په‌نگانه‌ی که کپی بوونی و به‌ چه‌سپاندنیان به‌دار و دیوار و بن میچه‌که‌وه برده‌سه‌ر.

ئه‌وسا به‌ دهم شووتی دوور و درێژی قیتارانه‌وه خه‌وی لیکه‌وت. سه‌بی دوا‌ی نیوه‌پۆ، به‌ پاکه‌تی نان شیرینی و بوتلیک شه‌رابه‌وه، له پۆژان زووتر بۆمال که‌پایه‌وه. بۆ کپینی دووقاپ و دوو په‌رداخ ناچاربوو دوباره‌ بپواته ده‌ره‌وه. ئه‌وشتانه‌ی له سه‌ر میزی ته‌والیته‌که‌ دانا، خاویلیه‌کی له ژێریان راخست تا په‌له‌کانی سه‌رمیژه‌که‌ بشاریته‌وه و ده‌ست شۆره‌که‌شی له ژێر میژه‌که‌دا شارده‌وه.

ئه‌وسا به‌دهم چاوه‌پوانییه‌وه پۆنیش.

خانم دوماریل، یه‌ک چاره‌ک دواکه‌وت، ئه‌وسا که‌یه‌ جێ، که‌ چاوی به‌وینه‌کان و شته‌ په‌نگاو‌په‌نگه‌کانی قه‌د

دیواره‌کان و بن میچه‌که کهوت به سه‌رسامی گوتی:-
سه‌یره، ماله‌که‌ت زور دلگیره، به‌لام خه‌لکانیکی زور له سه‌ر
قالدرمه‌کان بوون.

دوروا، خیرا له باوه‌شی گرت و به هه‌شتاو
په‌رچه‌مه‌که‌ی سه‌ر هه‌نیه‌ی له‌و دیو ئه‌و تو‌په‌وه‌که له سه‌ر
پوخساری دانابوو ماچ کرد.

دوای یه‌ک سه‌عات و نیو، دوروا، خانمی گه‌یاندە
ویستگه‌ی گالیسکه‌نی کرئ له شه‌قامی روم. وه‌ختایه‌ک له
نیو گالیسکه‌که پۆنیش، دوروا به‌چه‌په‌رسی: "سێ شه‌ممه،
ئه‌م کاتانه؟"

"خانم دوماریل" ش گوتی:- "باشه، سێ شه‌ممه ئه‌م
کاتانه.

پاشان که دنیا تاریک بووبوو، سه‌ری دوروای به هه‌ر
دوو ده‌ستان گرت، له په‌نجه‌ره‌ی گالیسکه‌که‌وه بۆلای خۆیی
پاکیشا و ماچی کرد. وه‌ختایه‌ک یارۆی گالیسکه‌چی،
ئه‌سه‌په‌کانی به‌ر قامچی دا و گالیسکه‌که‌ی خسته‌پۆ، خانم به
ده‌نگی به‌رز گوتی: "خاترئ ته‌ بیل ئامی" و ئه‌سه‌په
سه‌په‌که‌ی ژیر گالیسکه‌که هه‌لیک‌ده‌ چوارناله و گالیسکه
کۆن و شه‌ق و شه‌ره‌که دوور که‌وته‌وه.

به‌ درێژایی سێ هه‌فته‌ی له‌وه به‌ دواوه دوروا هه‌ر دوو
سێ پۆژ چه‌لیک، هه‌ندیجار پێش نیوه‌پویان وه‌ندیجار
پاش نیوه‌پوان، خانم دوماریلی له ژووره‌که‌ی خۆیدا ده‌بینی.
پۆژیک که‌ چاوه‌پوانی ژنه‌ی تاینی ده‌کرد، ده‌نگه‌ده‌نگ و
بۆله‌ بۆلێکی به‌رز له سه‌ر قالدرمه‌کانه‌وه به‌رز بووه‌وه،
دوروا به‌ره‌و ده‌رگای ژووره‌که‌ی چوو. مندالیک ده‌گریا،

دەنگى تووپرەي پياويك پرسى: " ديسان چى بووه، كه كولى گريانى له جۆش ناكهوي؟ " دەنگى زيقاوله و ناخوشى ژنيك بهرسفى دايهوه: " ئەو ژنۆكه سهليتەيهي كه ديت بۆلاي رۆژنامهوانهكهى نهۆمى سه رهوه، خۆي له نيكولاي داوه و په رتى كردووته سەر سه حنى قالدريمه كه. وهكو ئەوهي خهلكى ناچاربن تهحه مولى ئەم ههرزانه بكن بهو رووداريه لهو سەر قالدريمانه خۆ له مندالى خهلكى دهدهن. دوروا، بهنيگه رانى چوو ه ژووره وه، چونكه گوئى له دەنگى ورشه ورشى جلك و ههنگاوى خيرا بوو كه له نهۆمى خوارتره وه به ههشتاو به پليكانه كاندا هه لده گه را.

دواي كه ميک، له ده ركه درا، خيرا ده رگا كهى كرده وهو خانم دوماريل به هانكه هانك خۆي هه لدايه ژووره وه، هه راسان و شپه رزه گوئى: - گوئى ليتبوو؟
- نا، له چى؟

- له وهى چۆن سووكايه تيان به من ده كرد؟
- كئى؟
- ئەو نه گبهت و به دبەختانه ي مالىان له نهۆمى خواره وهيه

- نا، چى بووه، كا بۆمى باس بكه.
ژنه ي گهنج، بيته وهى بتوانى يهك وشه بليت، دهستى به هه نسك هه لدان كرد.

دوروا، ناچار بوو، كلاوكه ي له سه رى دابكه نيت، يه خه ي كراسه كه ي بكاته وه و له سه ر ته خته كه پالى بخات و دهسته سپرىكى ته ر له سه ر لاجانگه كانى دابنيت. ژنه ي تاي ن هيشتا هه ر هه نسكى هه لده دا. كه ميک دواتر هتور بووه وه،

تەقىيەوہ و ھەرچىھىكى لەدلدا بوو ھەرھەمووى ھەلپشت، بە
پژدى داواى لە دوروا کرد کہ ھەر ئىستا بچىتە خوارەوہو
ئەوانە دارکاری بکات و تەنانەت بیان کوژیت.

دوروا، بەردەوام دووبارەى دەکردەوہ: " ئاخر ئەمانە
کریکار وگوندین. تۆ بیهینە بەرچاوى خۆت ئەگەر ئینسان
دەگەل ئەمانەدا تىبگیریت، پتی دەکەویتەلای پۆلیس و دادگا،
ئاخر باش نییە ئینسان خۆى دەگەل ئەوانەدا تووش بکات. "
خانم دوماریل، بیرى لە شتىكى دى کردەوہ: " نھا چى
بکەین؟ من ناتوانم چیتەر بۆ ئێرە بێم. " دوروا، بەرسفى
دایەوہ: " ئەمە زۆر ئاسانە، مالاکەم دەگوازمەوہ. "
ژنەى گەنج لە بن لیوانەوہ گوتى: " بەلام ئەم کارە
زۆرى پێدەچى. "

پاشان لە ناکاوا، چارەيەكى دى بە مێشکيا ھات و بە
دلپەقیەكى کوت وپەر گوتى:

- نا، گوێ بگرە، خۆم تەگبیری دەکەم، ئەمە دابنە بۆ
من و تۆ ھەقى ھیچت نەبیت، سبەى بەیانى " ئابى يەكى
بچووکت " بۆ دەنێرم.

مەبەستى لە " ئابى بچووکت " ئەو بروسکانە بوو کہ لە
سەر کاغەزى شىنباو لە پاريسەوہ بۆ ئەملا و ئەولا فری
دەکران.

زۆر دلای بەم بېرۆکە نویناوەى خوش بوو و پراى
ئەوہش نەیدەویست بېرۆکەکەى بە دلدارەکەى بلایت و
ھەزار و يەک ناز و کریشمەى پینفرۆشت.

لە ھەمان کاتدا، کہ لە رۆشستنيا بە پليکانەکاندا دادەگەرا
ھیندە پەست و نیکەران بوو کہ ھەستى دەکرد زرانپەکانى

دهلەرزىن و به ههموو كىشى خۆيهوه، خۆى دابوو به سەر بازووى دلدارهكهيدا. له سەر پليكانهكان تووشى كهس نهبوون.

سبهى بهياني دوروا درهنگ له خهو رابوو. تا نزىكى سعات يازده هيتشتا له نيو جيدا بوو، كه پۆستهچى، ئه و بروسكهيهى بژ هيتا كه خانم دوماريل، به لىنى دابوو بۆى فرى بكات.

بروسكهكهى كردهوه و خويندببيهوه:

"قه رارى ديدارمان وهكو ههميشه سعات پينجى دواى نيوه پۆيه، ژمارهى ١٢٧، كونستانتينويل. تاقىبى ئه و شوقهيه دهكهى كه خانم دوروا به كرى گرتوه.

"كلو، ماچت دهكم."

سهرى سعات پينج، خۆى به ساختمانىكى گهرهى موبيله كراوا كرد و چوو به سؤراخى دهركاوانهكهوه:

- خانم دوروا، ليره شوقهى به كرى گرتوه؟

- به لى قوربان.

- دهتوانى بيزهحمهت شوقهكهيم نيشانندهى؟

كا برائى دهركاوان كه ئهزموونى دهگهله ئه م جۆره ههلوستانه دا كه، دهباو زۆر وريابى، ههبوو، نىگايهكى دورواى كرد، كلىلىكى له نيو پىزى كلىليهكان ههلبژارد:- تو جهنابى دورواى؟

- به لى قوربان، ئه وم.

به كليل دهركاى شوقهيهكى دوو ژوورى نهۆمى خوارهوهى، كه پوو به پوو ژوورهكهى خۆى بوو، كردهوه.

دیواره‌کانی هۆله‌که، به کاغەز دیواری مەیلە وتازەیی،
 بەنەخش و نیکاری گەلا و لق و پۆپین درەختانەو،
 پۆشرا بوو. قەنەفەیه‌کی تیابوو کە لە داری ئاکاژو
 دروستکرا بوو، بەرگە‌که‌ی سەوزیکی گۆل زەرد بوو،
 مافوریکی گۆلداری تەنکی تیا راخرا بوو، ئەوەندە تەنک بوو
 کە پیاو لە سەر مافوورە‌که‌و هەستی بە پەقی ئەرزه‌که
 دەکرد.

ژووری نووستە‌که هێندە بچووک بوو کە تەختە
 خەو‌که سێ چارە‌کی ژوورە‌که‌ی پێکردبوو. تەختە‌خەو‌یکی
 گەرە بوو، تەختە‌خەوی تایبەتی ئەو مالا ئە بوو کە بە کەل
 و پەل و ناو ماله‌و بە‌کرێ دەدرین و درێژییە‌که‌ی لەم
 دیواره‌و دە‌گەییە ئەو دیوار، پەردە‌ی ئەستووری شینباو بە
 هەر چوار دەوریدا درابوو، لیفە‌یه‌کی ئاوریشمی سووری بە
 پەله‌پەله‌ی گومانای پێدا درابوو.

دوروا، نیکه‌ران و نارازی لە دلی خۆیدا گوتی: "ئەم
 ماله زۆرم لە سەر دە‌که‌وێ. دووبارە دە‌بین قەرز بکەم. چ
 کاریکی گە‌جانه‌ی کردووه."

دەرگا کرایه‌وه‌و کلوتیلە، بە بازوانی کراوه‌ و بە‌دهم
 خەشە‌خشی جە‌گانه‌و، وە‌کو تەش‌ب‌ریق و با وە‌ژوور کە‌وت.
 زۆر شاد و سە‌رحال بوو.

- شوینیکی جوانه، نا، بلێ بزانی بە‌ دلته، پلێ‌کانه‌شی
 نییه و پە‌نجەرە‌کانیشی پروو لە جاده‌ و کۆ‌لان. ئینسان
 دە‌توانی لە پە‌نجەرە‌که‌و هات و‌چۆ بکات، بە‌یئە‌وه‌ی
 دەرگا‌وانه‌که‌ بدینی. ئیدی پێک بە‌دلی مە‌ دە‌ییت.

دوروا، بە‌ ساردییە‌که‌و ئە‌وی ر‌امووسی و لی
 پرس‌یارێک لە سەر زمانی بوو، نە‌یده‌وێ‌را لی بکات.

ژنه ی گهنج، کارتونیکی گهره ی له سهر میزه نزمه که ی
ناوهندی ژووره که دانابوو. بهسته که ی کرده وه، سابوونیک،
شووشه یه ک قولونیا، کیسه یه کی خو شوردن، پاکه تیک
تهوقه ی سهر، ئاچهریکی بوتل کردنه وه و فیزیکی ئاسنینی
چکوله بۆ لولکردنی په رچه مه که ی، له کارتونه که دهره نیا.

به خوشحالییه کی ئه وتوو ئه وستانه ی ریز کرد ودانان،
له تو وایه ده یه وئ له ویدا بژی. به دهم پراکیشانی
چه که جه کانه وه قسه شی ده کرد:- ده بی هه ندیک جلکی
ژیره وهش بیتم، تا ئه گهر پیویست بوو به کاریان بیتم. له گینه
وهختایه ک بۆ شت کرین بیمه ده ری، به پیکه وت پیزنه
ئاویکم پيدا پرژیت. ههنگی ده توانم بیم بۆ ئیره و خۆم
وشک بکه مه وه. هه ریه که مان کللیک لای خۆمان هه لده گرین،
جگه له و کللیه ی که لای ده رگاوانه که یه، که ئه گهر کللیه که ی
خۆمان ژبیر کرد، کللیه که له و وه ربگرین. ئه م شوقه یه م بۆ
سی هه یقان به کریی گرتوو، هه لبه ته به ناوی تووه، چونکه
نه مده توانی به نیوی خۆمه وه به کریی بگرم.

ههنگی دوروا، پرسیاره که ی خۆی کرد:- پیم نالنی ده بی
که ی کریکه ی بدری؟

ژنه ی گهنج به ساده یی گوتی:- کریکه ی دراوه،
گیانه که م.

دوروا، گوتی:- که واته ده بی بیده مه وه به تو؟
- نا، ئازیزی دلکه م، ئه مه په یوهندی به تووه نییه،
خۆم حه زمکرد ئه م کاره شیتانه یه بکه م.

دوروا، وای نیشاندا گوايه تووپه بووه:- نا، ئه مه تو چ
ده لنی. من ئه مه قه بوول ناکه م.

کلوتیلد، به قه‌لافه‌تییکی پارانه‌وه ئامیزه‌وه، به‌ره‌و نک ئەو هات، ده‌سته‌کانی خسته سەر شانه‌کانی ئەو و گوتی: - تکا ده‌که‌م جۆرج. من ئەم کاره‌م زۆر له‌ لا خۆشه، هه‌ز ده‌که‌م وه‌کو مالی خۆم بێ، لانه‌ی عه‌شق و قیانمان بێ، ته‌نیا هی من بێ! تۆ نابێ له‌ مه‌ دلگران بیت. بۆچی نا‌ره‌حه‌ت بوویت؟ من ئەم کاره‌م له‌ به‌ر خاتری عه‌شق‌که‌مان کردووه. ده‌بلێ چ‌کۆله‌که‌م، تۆش رازیت...

به‌نیگا، به‌ زار و به‌ هه‌موو بوونییه‌وه، له‌ دوروا ده‌پاراپیه‌وه. دوروا، به‌ سه‌روسیمایه‌کی تو‌ره‌وه‌ که‌میکی دی نا‌ره‌زایی نواندن تا کلوتیلد دووباره‌ لێی بپارێته‌وه، ئەوسا ملی دا و قاییل بوو که‌ کاریکی باشی کردووه.

وه‌ختایه‌ک کلوتیلد له‌وێ پۆیی، جۆرج ده‌سته‌کانی لێکدی مالین و که‌وته‌ که‌پان به‌ بنج و بناوانی دلایا تا بزانی ئەم‌پۆ ئەم بۆچوونه‌ له‌ کوێنده‌ره‌وه‌ دزه‌ی کردووه‌ته‌ ناو دلای: - هه‌ر خۆمانین، ژنیکی گه‌له‌ک می‌هه‌بانه‌.

دوای چ‌ه‌ند پۆژیک بروسکه‌یه‌کی بچ‌ووکی دیکه‌ی گه‌یشته‌ ده‌ست که‌ ده‌یگوت: " می‌رده‌که‌م ئە‌مه‌شو، دوای سه‌ردانیکی شه‌ش هه‌فته‌یی بۆ شارستانه‌کان ده‌گه‌پێته‌وه. بۆیه‌ ده‌بێ هه‌شت دانه‌ پۆژ یه‌کدی نه‌بینین. چ‌ه‌ند کاریکی زه‌حمه‌ته، ئازیزه‌که‌م! کلوی تۆ."

دوروا، مات و مه‌نده‌هۆش ما. قه‌ت وێنای نه‌کردبوو که‌ می‌ردی هه‌یه. پڕ به‌دل هه‌زیده‌کرد ئە‌گه‌ر بۆ تا‌قه‌ جارێکیش بووه، رو‌خساری ئە‌م پیاوه‌ بدینیت و ناسیاوی ده‌گه‌ل په‌یدا بکات.

به‌بێ قه‌راریی‌ه‌وه چاوه‌پوانی ئه‌وه‌ی ده‌کرد که
می‌رده‌که‌ی کلوتیلده‌ پ‌رواته‌وه‌ بۆ سه‌ردانی شارستانه‌کان، له‌م
ماوه‌یه‌دا دووجار سه‌ری فو‌لی برج‌ری دا و هه‌ردوو
شه‌وه‌که‌ی له‌ مالی پ‌اشیل به‌سه‌ر برد.

پاشان ب‌روسکه‌یه‌کی کورته‌ی دیکه‌ی به‌ ده‌ست گه‌یی که
ده‌قه‌که‌ی ته‌نیا چوار وشه‌ بوو: "ئه‌م‌پ‌ۆ. سه‌عات پ‌ینچ. کلو." ^١
هه‌ردووکیان زووتر له‌ کاتی دیاریکراو، گه‌یی‌نه‌جی .
ژنه‌ی گنج، به‌وپه‌ری تاسه‌مه‌ندی و شه‌یداییه‌وه‌ خۆی
خسته‌ باوه‌شی ئه‌وه‌وه‌، ده‌م و چاوی ماچ باران کرد، ئه‌وسا
گوته‌ی:

- ئه‌گه‌ر هه‌ز ده‌که‌ی، ده‌توانی دوا‌ی ئیره‌، بۆ شام
خواردن بۆ جێیه‌کم بیه‌ی. ئه‌مشه‌و ئازادم.

به‌پێکه‌وت هه‌وله‌ی مانگ بوو و هه‌رچه‌نده‌ له‌ پێشه‌وه
به‌رنامه‌ی خه‌رجکردنی مووچه‌ی مانگانه‌که‌ی حیساب
کردبوو و به‌و پاره‌ و پوله‌ی که‌ لی‌ره‌ وله‌وێ به‌ده‌ستی دیتا
پ‌ۆژ به‌پ‌ۆژ ده‌ژیا، ئه‌و پ‌ۆژه‌ به‌پێکه‌وت پ‌اره‌ی ته‌واوی
پ‌یی‌بوو، له‌وه‌ پ‌ازی بوو که‌ ده‌رفه‌ت و ده‌ره‌تانیک هات‌بووه
پ‌یش که‌ بتوانی شتی‌ک بۆ ماشقه‌که‌ی خه‌رج بکات.

کلوتیلده‌ گوته‌ی: - ئه‌رێ گیانه‌که‌م، بۆ هه‌رکو‌یت بوی
ده‌پ‌ۆین.

نزیک‌ی سه‌عات هه‌وت له‌ مال وه‌ده‌رکه‌وتن و گه‌یی‌نه
بولقاری بازنه‌یه‌ی. کلوتیلده‌، تووند بازووی ئه‌وی گرت‌بوو،
به‌ده‌م پ‌یوه‌ به‌گو‌نیدا ده‌چپاند: "مه‌گه‌ر هه‌ر خوا بزانی چه‌ند
خۆشحالم که‌ ئاوا بازووت بگرم و له‌ گه‌لتا پ‌ی بکه‌م و خۆم
به‌ تۆوه‌ بگرم." ^٢

جۆرج پرسى:- دەتەوئى بېرۋىن بۇ خوارنگەى
بابالانويل؟

- نا، ئەوئى زۆر ئەرستوكراتيانەيە. حەزم لە شوئىنئىكى
سادە وخۆشە، خوارنگەيەكى گشتى كە كارمەندان و
كرىكاران بۇ نانخواردن بۇ ئەوئى بىن. دەزانى زۆر حەزم لە
نمايشين بووكەلە بازىيە. خۆزگە دەمانتوانى بچىنە ھەوارگە!
چونكە دوروا، ئەو شوئىنەى نەدەزانى، ھىندە بە بولقاردا
سوورپانەوہ تا بەدەم پىياسەوہ گەيىنە مەيخانەيەكى چكۆلە،
كە لە ھۆلئىكى ئەلاخەدەدا، خواردنى بە مشتەريان دەدا.
كلوتىلد، لە پشت جامخانەكەوہ دوو كىژى گەنجى قز
ھۆنراوہى بىنى بوو كە دەگەل دوو سەربازدا لە سەر
مىزىك دانىشتىبون.

سى عەرەبانچى كە كۆتايى ھۆلە درىژ و بارىكەكەدا
خەرىك بوون شىنويان دەخوارد. نەفەرىكىش كە خۇيا نەبوو
چ كارەيە، بەدەم پاىپ كىشانەوہ، لاقى لە ژىر مىزەكە
پاكىشابوون و دەستەكانى لە گىرفانەكانى نابوون. لە سەر
كورسىيەكەى پالى دابووەوہ و سەرى نابوو بە مەلەكانى
پشت كورسىيەكەيەوہ. چاكەتەكەى وەكو مۆزەخانەى پەلە و
لەكەين جۆراوچۆر وابوو، گىرفانەكانى ھەلئاوسابوون، لە
ھەر گىرفانئىكەيەوہ، دەمى بوتلئىك، تىكە نانئىك، شتىكى لە
پۆژنامە پىچراوہوہ، سەرى داويك كە لە دەورى پىچرايوو،
دەبىنرا. قزەكەى پى، ئالۆزكاو، بۆز و چلكن بوو. كلاوہكەى
لە ژىر كورسىيەكەيدا و لە سەر ئەرزەكە كەوتووبوو.

ھاتنى كلوتىلد بەو سەر وسىما پازوہ و
ئەرستوكراتيانەوہ، سەرنجى ھەر ھەموويانى پاكىشا.

کیزهکان و دوسته سهربازهکانیان بیدهنگ بوون، سی
عهربانچییه که کوتاییان به قسهکانیان هیتا و کابرا
شرۆلهکەش پایپهکهی له دهمی دهرهیتا، تیفکی پۆکرده
به رپینی خۆی و سووکه ئاوپیکی لای ئهوانی دایهوه.

خانم دوماریل، له بن لیوانهوه گوتی: " جینهکی دلگیره!
زۆر ئاسووده دهبین، که جاریکی دی بۆ ئیره هاتین جلکی
ژنانی کریکار له بهر دهکههه. " به بی هیچ دوو دلییهک له پشت
میزیکهوه پۆنیشت که له چهوری خۆراک و ئهوه
قهخارنانهی به سهریا پڑابوو و گارسۆنهکه کلینکسیکی پیتا
هیتابوو، دهبریقایهوه. دوروا کهمیک نارپهحهت، کهمیک
تهریق، تهمهشای دهوڕوبهری دهکرد و له عهلاگهیهک
دهگهرا که کلارهکهی پیتا ههلواسیت، چونکه عهلاگهی بهدی
نهکرد، کلارهکهی له سهه کورسییهک دانا.

نهفهریک راگۆی مهپیان (راگۆ: خواردنیکه که له
گوشتی پانی گویرهکه یان مهپ، لهگهڵ گیزهر، پهتاته و
فاسولیای تهپ و ئهوشتانه دروست دهکری) لهگهڵ قاپیک
گوشتی نهرمهی سوورهوهکرا و وزهلاته داخوارد. کلوتیلدا،
بهردهوام دهیگوت و دهیگوتهوه: " ئیرهه زۆر پیخۆشه،
منیش زهوق و سهلیقهیهکی سهیرم ههیه، ئیرهه زۆر له
کافهی ئانگله پین خۆشتره. " ئهوسا دریزهی دایه: " ئهگهه
دهتهوئ خۆشیهکهه تهواوین، بمبه بۆ یهکیک لهه کافانهی
ساز وزهریه. یهکیک لهه نزیکانه پین بهزانم. ناوی لارن
بلانچه.

دوروا، به سههسامی پرسی: کئ بۆ ئهوینی بردوویت؟

له کاتیکا که هیشتا ژنه‌ی گهنجی به نیگا داده‌بیژت،
 سه‌یری کرد سوور بووه‌وه، دیاربوو ئهم پرسیاره
 بیره‌وه‌رییه‌کی هه‌ستیاری له زه‌ینیا زندوو کردبووه‌وه،
 که‌میک په‌شوکا. دوا‌ی ئهم ناز ونوزه ژنانه‌یه، بله‌ز گوتی: "
 دوستیک... " دوا‌ی بیده‌نگیه‌کی که‌م له سه‌ری پۆیی: "
 مردووه. " به‌خه‌مباریه‌کی ته‌واو ئاساییه‌وه سه‌ری له‌به‌ر
 خۆی نا.

دوروا، بۆ یه‌که‌مین جار که‌وته بیرکرده‌وه له هه‌موو
 ئهو شتانه‌ی که سه‌باره‌ت به‌ژیانی ئهم ژنه نه‌یده‌زانین. له
 دلی خۆیدا گوتی گومانی تێدا نییه که له پابردوودا دل‌داری
 دیکه‌ی هه‌بوون. به‌لام دل‌داره‌کانی چ جۆره پیاوانیک بوون؟
 له چ چینیک بوون؟ جۆره غیره و هه‌سوودی و هه‌ستیکی
 دوژمنانه‌ی دهره‌ق به‌م ژنه گهنجه له‌لا هاپوژا،
 دژمنایه‌تیه‌ک سه‌باره‌ت به هه‌موو ئهو شتانه‌ی که
 نه‌یده‌زانین، سه‌باره‌ت به‌هه‌موو ئهو شتانه‌ی که له دل و له
 ژیا‌نی ئهم ژندا هه‌چ په‌یوه‌ندییه‌کی به‌مه‌وه نه‌بووه. . هه‌ر
 به‌و ده‌قه‌وه ته‌مه‌شای کلوتیلدا‌ی ده‌کرد، دهره‌ق به‌و راز
 ونه‌پێنانه‌ی که له‌پشت ئهم روخساره جوان و مه‌نده‌وه
 په‌نه‌ان بوو، که له‌گین بوو نه‌ا به‌که‌سه‌ره‌وه، بیر له‌که‌ستیک
 یان که‌سانیک‌ی دی بکاته‌وه، توورپه‌ بوو، ئهو بیرانه‌ی به
 ئاسانی پێ قووت نه‌ده‌چوو. چه‌ندی هه‌زه‌ده‌کرد، دزه بکاته
 ناو روح و ده‌روونی ئهم ژنه‌وه‌و بکه‌ویته گه‌پان و پشکنین
 به‌ ناویا و په‌ی به هه‌موو شتیک بیات و هه‌موو شتیک له
 بنج و بناوان بکات و بزانی‌ت.

کلوتیلدا، دووباره‌ی کرده‌وه: - هه‌ز ده‌که‌ی بۆ لارن
 بلانچم بیه‌ی؟ ئاهه‌نگ و خۆشیه‌که‌مان به‌مه ته‌واو ده‌بی.

جۆرج به خۆی گوت: "سه لا له ئه قلت رابردوو چ
باهه خێکی ههیه؟ شیت بووم که بیر لهو شتانه دهکه مه وه. که
کهرم." به دهم بزه وه به رسفی دایه وه: بینگومان گیانه کهم.

که گه یینه ناو کوچه و کۆلانه که، کلوتیلد، به دهنگی
نهوی و به راویژیکی گۆنگ که له کاتی دهرده دلدا به کاری
دهبرد گوتی: - تا نها نهویراوم ئهم جۆره کارهت لی داوا
بکه، خۆزگه دهترانی چه ندیم ههز له م پیاسه یه ی کورانه لهو
شوینانه ی که ژنان بۆی ناچن. له کاتی که پنه فالاندا، جلکی
کورانی مه که ته بلی له بهر ده کهم. ئه و جلانه م زۆر پیخۆشه،
زۆرم لیدین.

وهختایه ک خۆیان به کافه ی ساز و زهر به که دا کرد،
کلوتیلد، حایر و چه په ساو، په شیو و په ریشان و له هه مان
کاتدا شاد و خوشحال خۆی به جۆرجه وه نووساند، به
نیگای چالاک و چه له نگ ده پیروانیه کیژه کان و ده لاله کان،
جارجاری وه کو ئه وه ی بیهو ئی له هه نبه ر خه ته ر و
تالوکه یه کی گریمانه ییدا وه ی خۆی به رز بکاته وه و زات
وه به رخۆی بنیت، که ماموریکی پۆلیسی به و یقار و بن
جووله ی ده بیینی ده یگوت: "ئهم ماموره چ سه ر و
سیمایه کی به سام و به هه یبه ته ی هه یه." پاش ئه وه ی چاره که
سه عاتیک له وینده ر مانه وه و ئاره زوو و چه زه که ی
دامرکایه وه، جۆرج گه یان دییه وه بۆ ماله که ی خۆی.

دوای ئه وه زنجیره یه ک پیاسه له هه موو ئه و شوینه
گوماناویانه ی که په مه کی مه رد م سه یرانیان تیا ده کرد،
دهستی پێکرد، دوروا، بۆی ده رکه وت ماشقه که ی، زۆری
که یف به م جۆره پیاسه خویندکاریانه دیت.

به کراس و کلاوی ئاساییه وه دههات بۆ ژوانگه که یان، به جلکی خه لکی ئاساییه وه دههات، لئ وێپرای سادهیی و خاکه سارییه که ی، دهسته بهرداری ئارایشی سهروسیمای، موستیه و مووچه وانه و گواره ئه لماسه کانی نه ده بوو و، که دوروا تکای لیده کرد ئه و شتانه ده گهل خۆیدا نه یه نیت، ده یگوت: " ئه وه تو چ ده لئی! هه موویان وا ویتا ده که ن، ئه م شتانه ئه سل نین. "

خۆی له و قه ناعه ته دا بوو، که به ته واوه تی سیما گۆرکینی کردووه و، هه رچه نده ئه م سیما گۆرکینه وه کو ئه و که وه وابوو که سه ری له بن به فران ده نی و چونکه خۆی که س نابینیت، وا ده زانی که سیش ئه و نابین، به و ئاوايه سه ری گومان ناوێترین مه یخانانی ده دا.

داوا ی کردبوو دورواش جلکی کریکاری له بهر بکات، لئ دوروا به گوێی نه کردبوو و دهسته بهرداری سهروسیمای به ته رتیبی خۆی نه بوو بوو، ته نانه ت ئاماده نه بوو بوو کلاوه قووچه که شی، به کلاوێکی ئاسایی بگۆریت.

کلوتیلد، به م جۆره له هه نبه ر مکووپێ دلداره که یا، دلخۆشی خۆی دا بووه وه: " خه لکی وا ده زانی کاره که ریکی به خته وه ر و به شانسم و توانیومه ئه ربابه ده وله مه نده که م شهیدا و شیفته ی خۆم بکه م. " زۆری که یف به گێرانی ئه م ده ور و پۆله ده هات.

ئیش و کاریان بوو بوو به وه ی بۆ مه یخانه به دناو و سووکه کان بچن و له ده خمه و ژێرخانه دووکه لاویه کاند، له سه ر کورسییانی شه ق وشێ له پشت میزی ته خته ی کۆن دانیشن. دووکه لی تووندی هه ور ئاسا که له ماسی سووره وه کراوه وه بۆ شام به رز ده بووه وه، هۆله که ی

دهته‌نی: پیاوانیک به جلکی کریکارییه‌وه و به‌دهم نوشینی
 په‌رداخی بچووکي عه‌ره‌قه‌وه، به‌دهنگی به‌رز قسه‌یان ده‌گه‌ل
 یه‌کدیدا ده‌کرد، گارسونه‌که که ئهم جووته سهر و
 سه‌مه‌ره‌یه‌ی ده‌بینی، ده‌هات به‌ده‌میانه‌وه، دوو پینک عه‌ره‌قی
 بو‌داده‌نان و به‌سه‌رسامی، سه‌راپای به‌نیگا داده‌بیژتن.

ژنه‌ی گهنج، به‌ترس و له‌رزوه و له‌همان حالدا شاد
 و خو‌ش‌حال قوم قوم مه‌شروبه‌که‌ی ده‌خواره‌وه و به‌نیگای
 نیگه‌ران و هه‌راسانه‌وه ده‌پروانییه ده‌ورو به‌ری. له‌گه‌ل
 خواره‌دنه‌وه‌ی هه‌ر قومیکدا، ئهم هه‌سته‌ی له‌نک چیده‌بوو که
 خه‌ریکه خه‌تایه‌ک ده‌کات و هه‌ر دلۆپینک له‌م فه‌خارنه‌ تووند
 و سووتینه‌ره که له‌گه‌رووی ده‌چووه خواره‌وه، له‌زه‌تیکی
 تووندی له‌جه‌م ده‌ها‌روژاند، له‌زه‌ت و شادی ئه‌نجامدانی
 کاریکی نادروست و قه‌ده‌غه‌ بوو.

ئه‌وسا به‌ده‌نگیکی نه‌وی ده‌یگوت: "با لی‌ره‌ برۆین."
 هه‌ل‌ده‌ستان. ژنه‌ی گهنج، چاوی ده‌برپیه ئه‌رزه‌که، به
 هه‌نگاوی کورت و خه‌ی‌زای ئه‌کته‌ریکی سهر شانۆوه، به‌نیو
 مه‌ی نو‌شانیکا تیده‌په‌ری که ئانی‌شکیان دادابووه سهر
 می‌زه‌کانیان و به‌نیگای گوماناوی و به‌سهر و سیمای
 نا‌پ‌ازییه‌وه ته‌مه‌شایان ده‌کرد. وه‌ختایه‌ک له‌ده‌رگای
 مه‌ی‌خانه‌که وه‌ده‌رده‌که‌وت، هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌ل‌ده‌کیشا،
 ده‌تگوت له‌خه‌ته‌ر و مه‌ترسییه‌کی گه‌وره ده‌رباز بووه.

هه‌ندی‌جار، په‌شو‌کاو و هه‌راسان له‌دوروای ده‌پرسی:—
 ئه‌گه‌ر له‌م شویتانه، بی‌ژی‌زی و سووکایه‌تی به‌من بکه‌ن، تو
 چ ده‌که‌ی؟

دوروا، به‌قه‌لافه‌تیکی ئازایانه‌وه ده‌یگوت:—مه‌علوومه
 ئیدی، دا‌کو‌کیت لیده‌که‌م.

کلوتیلدا، به لهزه‌تیکي گونگه‌وه، په‌نگه زاده‌ی دیمه‌نی‌ئو
 بېرېزیه خه‌یالییه و داکوکیه خه‌یالیه بووبی که بیري لن
 ده‌کرده‌وه. په‌نگه زاده‌ی‌ئو شه‌ر و فته‌نه خه‌یالی و
 گریمانه‌یه بووبی، که له نیوان خه‌لکي و دلداره‌که‌یدا پووی
 دهدا، به شادی و خوشحالییه‌وه باسکي دلداره‌که‌ی
 ده‌گوشي.

به‌لام‌ئم گه‌شت و گوزاره‌ی که هه‌فته‌ی دوو یان سئ
 جار دووباره ده‌بووه‌وه، به‌ره به‌ره خه‌ریک بوو دوروای
 بیتاقه‌ت و ماندوو ده‌کرد. به تایبه‌تی که ماوه‌یه‌ک له‌وه‌پیش
 به زحمه‌ت ده‌یتوانی نیو لوی پتویست بۆ چوون بۆ‌ئم
 جوړه شویتانه و بۆ کرځی گالیسکه فراهه‌م بکات.

ژیانی پوژانه‌ی به زحمه‌ت ده‌گوزهراند، ته‌نانه‌ت
 زحمه‌ت تر له‌و کاته‌ی که کارمه‌ندی پښکای‌ئاسنی باکوور
 بوو. چونکه له مانگه‌کانی هه‌وله‌ی کاره تازه‌که‌یدا، به‌و
 ئومیده‌ی که به‌و زووانه پاره وپولیکي فره‌ی دیته ده‌ست،
 هینده‌ی ده‌ست بلاوی و زیده مه‌سره‌ف کړدبوو، که ئیدی
 ده‌رفه‌تی قهرزکردن و فراهه‌م کردنی پاره وپولی بۆ خوی
 نه‌هیشتبوووه.

ئاسانه‌ترین پښک، واته قهرز وهرگرتن له سه‌ندوقی
 پوژنامه‌که بوو، ده‌رفه‌تی‌ئوه‌شی بۆ خوی نه‌هیشتبوووه‌وه،
 نه‌ک هر مووچه‌ی چوار مانگی خوی، به‌لکو پاداشتی
 وتاره‌که‌یشی به سه‌وزی و له پیشه‌وه خواردبوو. ئه‌مه جگه
 له‌وه‌ی سه‌د فرانکی فورستیه‌ش قهرزدار بوو، سیسه‌د
 فرانک به جاک ریفال که پیاوړیکي ده‌ست و دل کراوه و تیز
 بوو قهرزدار بوو، جگه له کومه‌لنک قهرزداري بچووکي
 بیست فرانکی یان سه‌د سووی‌ئم و ئه‌و.

جاریک به مه‌به‌ستی وه‌رگرتنی سه‌د فرانک راویژی ده‌گه‌ل سن پوتیندا کرد، که له مه‌سه‌له‌ی پاره په‌یدا کردنا، زۆر شاره‌زا بوو، به‌لام سه‌ری نه‌گرت و نه‌گه‌یه‌یه‌ی هه‌چ کوئ. حاڵی حازر زیاتر له جاران به‌ ده‌ست بئ پاره‌یه‌یه‌وه‌ ده‌ینالاند، چونکه له جاران پتر پئویستی به‌ پاره بوو. له پاده به‌ده‌ر له زه‌مین وزه‌مان په‌ست و توو‌په‌ بوو، که له‌گین بوو له هه‌ر ئان وساتینکدا، له هه‌ر شوینیکا و به‌ بچووکت‌ترین هه‌نجه‌ت به‌ته‌قینه‌وه‌.

هه‌ندێجار له خۆی ده‌پرسی چۆن له مانگینکا نزیکه‌ی هه‌زار فرانکی خه‌رج کردووه‌، له کاتینکا هه‌چ زیاده مه‌سه‌ره‌فیک‌ی نه‌کردووه‌، یان فیعل و ئه‌فعالی بیهوده‌ی نه‌بووه‌، به‌لام که به‌ وردی حیسابی ده‌کرد، سه‌یری ده‌کرد به‌ خواردنی فراڤینک به‌ هه‌شت فرانک و شامیک له کافه‌یه‌کی بولقاردا به‌ دوازه‌ فرانک و ده‌ دوازه‌ فرانک خه‌رجی په‌راگه‌نده‌، زۆر به‌ ئاسانی مه‌سه‌ره‌فی مانگانه‌که‌ی ده‌گه‌یه‌یه‌ هه‌زار فرانک. ئه‌مه‌ جگه‌ له‌وی که حیسابی جل و به‌رگ و پێلاو، هه‌قی جلشۆردنی هه‌ر نه‌ده‌کرد.

له به‌ر ئه‌مه‌ پۆژی ۱۲/۱۴ نه‌ تاقه‌ سوویه‌کی له به‌پکیدا بوو و نه‌ هه‌چ پینگه‌یه‌کی بۆ په‌یداکردنی پاره شک ده‌برد. له ئه‌نجامدا، به‌ هه‌مان شتێوازی جاران، نانی نیوه‌پۆی نه‌خوارد دوا‌ی نیوه‌پۆشی به‌نیگه‌رانی و توو‌په‌یه‌ی له ئۆفیس‌ی پۆژنامه‌که‌ به‌ نووسین ڤڕئ کرد.

نزیکه‌ی سه‌عات چوار کاغه‌زیک‌ی بچووکی شینباوی له ماشقه‌که‌یه‌وه‌ پینگه‌یه‌ی که پێشنیازی بۆ ده‌کرد: "شام پیکفه‌ بخوین و پاشانیش بۆ پیاسه‌ وگه‌پان برۆین."

يەكسەر وەلامى دايەو: " شام مەحالە. " دوايى بىرى
كردەو وەئەپەرى گەوجاتييه، ئەگەر چاوپۇشى لەو ساتە
خۇشانە بكات كە دەتوانى دەگەل ئەودا بەسەرى ببات.
ئەوجا نووسى: " بەلام سەعات تۆ لە ھىلانەكەى خۇماندا
چاوەپوانت دەكەم. "

بۆ ئەو ى پارەى ناردنى بروسكەكەى لە كۆل بىتەو،
بروسكەكەى دا بەيەكەك لە شاگرد و بەردەستەكانى
پۆژنامەكە كە بېگەيەنیتە دەست كلوتىلد، ئەوسا لەفكران
راچوو كە بۆ شىوى شەو چ بكات.

سەعات ھەوت، ھىشتا ھىچ چارەيەكى نەدۆزىبوو وە
وېرسىيەتیش ئازارى دەدا. ھەنگى بېيارىكى ئائومىدانەى دا،
چاوەپوانى كرد تا ھەموو ھاوکارەكانى لە مەكۆى
پۆژنامەكە وەدەرىكەون وېرۆنەو. وەختايەك ھەرخۆى بە
تەنيا مايەو، لەزەنگى سەرمىزەكەى دا، پىتسخمەتى
بەپۆئەبەرى پۆژنامەكە كە كىشكى دايەرەى پۆژنامەكەى
دەگرت، بەز بە سۆراخىو ھات.

دوروا، بە پۆئە وەستابوو و بە شېرزەيى وتووپەيى
گىرفانەكانى خۆى دەگەپا، بە پاويژىكى پېر نىگەرانييەو
بەكابرەى پىتسخمەتى گوت: - ئەرى فوركار، جزدانەكەم
لەمالەو ەدەبىر كردوو ەو بۆ شام دەيى بپۆم بۆ
لوگزانبورگ، پىتە پەنجا سوم بۆ كرى گالىسكە بە قەرز
بدەيتى؟

يارۆى پىتسخمەت و پەردەدار، سى فرانكى لە گىرفانى
ئىلەكەكەى دەرھىتا و پرسى: - جەنابى دوروا، لەو ى پتەرت
نەگەرەكە؟

- نا، نا. ئەو ەندەم بەسە. مەمنونم.

پاره‌کەى لە وەرگرت و بە ھەلەداوان بە قالدەرمەکاندا
داگەرپا، ئەوسا چوو بۆ مەيخانەيەکی چکۆلە کە لە پۆزانی
دەست تەنگیدا، پووی دەکردە ئەوێندەر و، شامیکی ھەرزان
بایی خوارد.

ساعات نو لە پال سوپا داگیرساوھەدا چاوەپوانی
ماشقەکەى بوو.

کلوتیلد، شاد و خوشحال، دەم وچاوی لە بەر
سەرماکەى دەرەوھە ئال وئاودار بووبوو، بەجۆش و
خروشەوھە گوتی: - ئەگەر حەزت لێی، جارێ دەپۆین
پیاوەیەک دەکەین، ھەواکەى زۆر خوشە، ھەوای پیاوە و
گەرانی، دوایی سەعات یازدە بۆ ئێرە دەگەرێنەوھە.

دوروا، بە راوێژیکى ناپازى گوتی: - چ پێویست دەکات
برۆینە دەری؟ شوێنەکەمان باشە، عەیبى نییە.

ژنەى گەنج بێتەوھەى کللەوھەى دابکەنیت، لە سەرى
پۆی:

- دەوەرە ھەیفە شەوێکە، شتى وا نابێتەوھە. بەپاستى
پیاوە و راوێچکە لە شەوێ وادا خوشە، بە پارەش
دەستناکەوێت.

- رەنگە وابى، بەلام من ئەمشەو ئارەزووی گەرانی
نییە.

بە قەلافەتیکى توورەوھە ئەم قسەيەى کردبوو. ژنەى
گەنج لەم قسەيە رەنجابوو، پرسى:

- ئەوھ تو چیتە؟ ئەمە چ رەفتاریکە؟ بە کورتیەکەى
من حەز دەکەم پیاوەیەک بکەم و بايەکی بال بەم. من
نازانم ئەم کارە چ عەیبیکى تیايە کە بەمجۆرە توورە دەبیت؟

دوروا، به بیتاقه تی هه ستایه سه ریپیان وگوتی: - توو په م
ناکات، ته نیا که میک بیتاقه تم ده کات.

کلوتیلد، له و ژنانه بوو، که قه بوولی نه ده کرد، هیچ
داوایه کی په ت بکریته وه، توو په ده بوو، له هه نه بهر بئ
ئه ده بیدا، په ست ده بوو. به راویژیکي ته وسامیز و
توو په بیه کی په نهانه وه گوتی:

- من له که سی قه بوول ناکه م به مجوره قسم له که ل
بکات. خوم به ته نیا ده پرم، خوا حافیز.

دوروا په کسه ر هه ستیکرد که په وشه که باش نییه.
به غار بولای ئه و چوو، دهسته کانی گرت و ماچی کرد و به
دهمه لالکتوه گوتی:

- بمبوره گیانه که م، بمبوره. ئه مشه و زور توو په و
تورینوک بووم. هویه که شی هه ندیک ئاریشه یه که بوم
هاتووه ته پیش، هه ندی کیشه ی بواری کاره که مه.
کلوتیلد، به راویژیکي نه رمتر، لئ هیشتا هیور
نه بوو بووه وه به رسفی دایه وه:

- ئه م بابه ته په یوه ندی به منه وه نییه و ئاماده نیم
تهحه موولی بیتاقه تی و توو په یی تو بکه م.

دوروا، له ئامیزی گرت و به ره ولای قه نه فه که ی برد.
- گوئ بگره گیانه که م، به راستی نه مده ویست ئازارت
بده م، به خویشم نازانم بوچی به وشیه وه قسم کرد.
کلوتیلدی وادار کرد له سه ر قه نه فه که دانیشیت و
خویشی له به رده میا و له سه ر ئه رزه که چوک دابدات:

- ده م بوری؟ ها! پیم بلی ده م بوری ها!
ژنه ی گهنج، به راویژیکي سارد گوتی: "باشه، لئ ئه مه
دووباره نه بیته وه."

ئوسا ھەستا و دريژەي بە قسەكەي دا: "نھا بلا بچين
پياسەيەك بكەين."

لئ دوروا، بە ھەمان دەقەو ھە ماھەو، بە دەم نەوازشتي
ئەژنۆكاني كلوتيلدەو ھە لەبن ليتوانەو ھە گوتي:

- تەكە دەكەم، با لئزە بېن، نەچينە دەرەو ھە. تەكە دەكەم بە
قسەم بكە. ئەمشەو زۆر ھەزە دەكەم، تەنيا بۆخۆم بى، لئزە
لەبەر ئەم ئاگرە خۆشە. تەكە دەكەم قاييل بە، بە قسەم بكە.
كلوتيلد، بە ھاوئىژىكى پوون و پەوان و زېر گوتي:

- نا، مەن پزەم لە سەر ئەو ھەي ئەمشەو بچمە دەرەو ھە،
پادەستى ھەوا و ھەو ھەسەكاني تۆش نايم.

دوروا، دووبارە بە مكوپيەو ھە گوتي: - تەكە دەكەم ئاخىر
لە خۆرا ئەم داوايە ناكەم، ھەنچەتم ھەيە، ھەنچەتى زۆر
جەدى...

كلوتيلد، دووبارە گوتي: - نا، ئەگەر تۆ ناتەوئى بىيى،
مەيە. خۆم بەتەنئ دەپۆم، خودا ھافىز.

بە تەكانىك لاقەكاني لە دەست دوروا دەرھىنا و بەرەو
دەرگاگە پۆيى. دوروا بەغار دووى كەوت و دووبارە
باوھشى پىدا كرد: - گويى بگرە كلو، كلو گيان، گويى بگرە،
ئەم چاكەيەم دەگەل بكە...

لئ كلو، بىئەو ھەي تاقە قسەيەك بكات، بە جوولەي سەر
داواكەي ئەو ھەي پەتكر دەو ھە. پىگەي نەدا ماچى بكات و خۆي
لە باوھشى پاپسكاند تا لەوئىندەر و دەربەكەوئىت.
دوروا، بە دەمە لالكتو ھە گوتي: - كلو، كلو گيان، ئاخىر
ھەنچەتم ھەيە.

كلوتيد، ھەلۆ ھەستەيەكى كرد، ئوسا چاوى لە دور
چاوى بېرى و گوتي: - درۆ دەكەي... چ ھەنچەتەكت ھەيە؟

دوروا، سوور بووه وه و نه یزانی چ بلیت. ژنه ی گهنج
دووباره به توورپیی گوتی:

- بزانه درۆکت چۆن دهركهوت... حه یوانی هیچ...
به ته کانیکی توورپه و به چاوانی ته ژی پووندکه وه، خوی له
باوهشی ئه و ده رکیشا.

دوروا، شانەکانی ئه وی گرت و به نیگه رانی و، ئاماده
بۆ ئه وه ی دان به هه موو شتی کدا بنیت، به پاو یژیکی
نا ئومیدانه وه گوتی: - هه نجه ته که م ئه مه یه که تاقه یه ک
سووم له به رکدا نییه...

ژنه ی گهنج، رهق پاره وستا، چاوی له دوپ چاوانی ئه و
بری تا حه قیقه تیان تیا بخوینیت هه.

- چیت گوت؟

دوروا، سووری سوور بووه وه: "گوتم تاقه یه ک سووم
پێ نییه. تیده گهی؟ نه بیست سوو، نه ده سوو، نه تاقه
پولیک تا ئه گه ر چووینه کافه یه ک بتوانم په ردا خیک شه ربه ت
بۆ تو بکرم. تو ناچارم ده که ییت دان به م شته نه نگینه دا
بنه م. به راستی نه ده کرا له گه ل تۆدا بیه مه ده ره وه و له سه ر
میزی ک دانیش تبا یین و شتی کمان خوار دبا و هه نگی به تۆم
گوتبا پارهم پێ نییه....

کلوتید، که به هه مان ده قه وه ته مه شای ئه وی ده کرد،
دووباره گوتی: - یانی ئه و شتانه ی ده یلی راستن... ها؟

دوروا، خیزا هه موو گیرفانه کانی هینانه ده ری،
گیرفانه کانی پانتۆ له که ی، ئیله که که ی و چاکه ته که ی و ئه وسا
له بن لیوانه وه گوتی: - ده ی نها، قه ناعه تت کرد؟

کلوتید، له نا کاوا، به جۆش و خرۆشیکی له وه سف
نه هاتگه وه ده سه ته کانی بلاو کردنه وه له ملی ئه وی وه ریتان،

به چپرچپری گوتی: - ئاه ئازیزه بئ نه واکه م... گیانه که م...
خۆزگه زووتر ئەمەم زانیبا! باشه چۆن حالت بهم حاله
که یی.

دورواي له سەر قەنەفەکه دانیشاند، خۆیشی له باوه‌شیا
دانیشت و بە دەم پامووسانی سەر وروویهوه، ناچاری کرد
باسی ئەوهی بۆ بکات که چۆن حالی بهم حاله که ییوه.

ئیدی چیرۆکیکی خەمناکی سەبارەت بەخۆی
دروستکرد. گوتی چونکه بابی دووچاری که سری دارایی
بووبوو، ناچاربوو یارمەتی بدات. نەک هەر پاشەکه‌وتیکی
هەبووبوو، پێی داوه، بەلکو قەرزیکی زۆریشی بۆ کردووه.
ئەوسا له سەری پۆی: - بەلای که‌مه‌وه دەبێ تا شەش
هەیفان برسێهەتی بکێشم. چونکه هەرچیم هەبوو و نه‌بوو
خەرجم کردووه. ئیدی چ دەکرێ، ئەوه حاله‌که‌یه، ئیدی ژیان
ئەم جۆره قەیرانانەشی تێدەکه‌وێ. به هەر حال پارە وپول
ئەوه‌ش نایەنێ که پیاو بیری خۆی پێوه مژوول بکات.

کلوتیلە، دەمی له په‌نا گوێی نا وگوتی: - من قەرزت
دەدەم، قەبوڵ دەکه‌ی؟

دوروا، به‌وپه‌پێ له خۆپادیتنه‌وه گوتی: - میهره‌بانێ
خۆته گیانه، لێ تکایه با چیتر باسی ئەمه نه‌که‌ین دهنه
ناپه‌حه‌ت ده‌بم.

کلوتیلە، بێدەنگ بوو، ئەوسا ئەوی به‌خۆوه گوشتی و
له‌بێ لێوانه‌وه گوتی:

- هەرگیز پهی به‌وه نابەیت، چه‌ندم خۆشده‌وتی.
ئەو شه‌وه، یه‌کیک بوو له شه‌وه عاشقانه هه‌ره‌ باش و
خۆشه‌کانیان.

ژنه‌ی که‌نج، له کاتی پۆیشتنیدا، دەم به‌خه‌نده گوتی:

- دهزانی وهختایهک کهسیک بکهوئته ههلویستیکی وهکو ئهمه ی توره، چهند خوشحال دهبیته، ئهگهر پارهیهک له گوشه کهناری گیرفانیکی خویدا بدۆزیتهوه، بۆ نموونه سکهیهک خزابیتته بهینی ئهسته پ و بهری جلهکانیهوه. دوروا، به دانیایی تهواوهوه گوتی: - خوا له زارت بپوئ.

کلوتیلد، به بیانووی ئهمه ی که شهوئیکی هه یقه شهوی خوشه گوتی گهرهکیهتی به پێیان بۆ مال بکه پیتتهوه، به دهم ته مهشاکردنی ئهوهوه تهواو هاپوژابوو. شهوئیکی هیمن و تهزی بوو، زستان خهریک بوو دهستی پیده کرد. پێیواران و ئهسپان بله ز دهجوولان، ئیدی سه رما تاوی پیده دان، دهنگی پاژنه ی پێلاوان، له سه ر شوسته که دهنگی ده دایه وه.

وهختی دهیانویست لیکدی هه لپرین، کلوتیلد پرسى: - دهتهوئ دوو سبه ی جاریکی دی یه کدی ببینیتهوه؟

- زۆریش.

- شهوئ، ئهم وهختانه؟

- ئهم وهختانه.

- خودا حافیز گیانه کم.

به خوئشی و میره بانى یه کدیان پامووسى.

دوروا، به ههنگاوی ههراوهوه بۆ مال زفریه وه، له خوی دهپرسی که سبه ی دهگه ل کئ و به چ کاریک بهریتته سه ر. که ده رگای ژووره که ی کرده وه، دهستی به گیرفانی ئێله که کهیدا کرد تا شقارته ده ربینن، که قامکی بهر دراویک کهوت، له سه رسامیا، پاچله کی. چراکه ی پیکرد، دراوه که ی

دایه بهر تیشکی چرایه که. دراویکی بیست فرانکی بو. ههستی کرد خه ریکه عه قلی تیکده چیت.

به دهم ئەم دیو وئەودیو کردنی دراوه که وه له خۆی ده پرسی، ئاخۆ چ په چوویهک ئەمە ی لیکه وتوو ته وه، قابیله خۆی له ئاسمانه وه که وتبیته خواره وه.

ئەوسا له ناکاواو به مه زنده زانی چی پوویدا وه. زۆر په ست و تووره بو. ماشقه که ی باسی ئەوه ی کردبوو که چەند خۆشه پیاو له کاتی دهستکورتی دا، دراویک له ژیر ئەسته پی جلیکیا وه دۆزی. که واته ئەم سه ده قه یه هی ئەوه، ئەو ئەم خیر و سه ده قه یه ی پیکردوو. چەند عه یبه.

به خۆی گوت: " ئاه به ئی دوو سبه ی ده یبینم! پیشانی ده ده م چ کاریکی کریت و دزیوی کردوو!"

به دلکی پر له قین و به ههستیکی برینداره وه، چوه ناو جیگاوه.

سبه ی، درهنگ له خهو رابوو. برسی بو، هه ولیدا دووباره بخه ویته وه و تا سه عات دووی دوانیوه پۆ له خهو رانه بیت. ئەوسا به خۆی گوت: " نا، ئەم په وشه به م حاله وه ناچیته سه ر، ده بن پینگه یه ک وه دۆزم و پاره یه ک پهیدا بکه م. " ئەوسا به و ئومیده ی به دهم رینگاوه، چاره سه ریک وه دۆزی، له مال وه ده رکه وت.

هیچ چاره یه کی به بیرا نه هات، لی که به بهر هه ر خوارنگه یه کدا ده بووری ده می له برسا ئاوی ده کرد. که بوو به نیوه پۆ، چونکه هیشتا هیچ چاریکی نه دۆزی بووه وه، له ناکاوا بریاری دا: " چ قهیدییه! ده چم به م بیست فرانکه ی کلوتیلد فراشین ده خۆم. ئەمه نابیته بایسی ئەمە ی که سبه ی پاره که ی نه ده مه وه."

به دوو فرانک و نیو فراقینی له خوارنگه‌یه‌کدا خوارد. وهختایه‌ک گه‌ییه باره‌گای پوژنامه‌که، ئه‌و سنی فرانکه‌ی که له پهرده‌داره‌که‌ی وه‌رگرتبوو، دایه‌وه: " فوکار وه‌ره، ئه‌مه ئه‌و پاره‌یه‌ی که دویشه‌و بۆ کرئ گالیسکه به قهرز دابووتمی."

تا سه‌عات هه‌وتی شه‌و کاری کرد. پاشان خۆی به خوارنگه‌یه‌کدا کرد و به‌و سنی فرانکه‌ی له پاره‌که‌ی کلوتیلد هه‌لی گرتبوو، شامی (شینو، شیف، نانی ئیوارئ) خوارد. دوو په‌رداخ بی‌ره‌شی خوارد‌ه‌وه، مه‌سره‌فی ئه‌و پوژه‌ی گه‌ییه نو فرانک و سی سانتیم.

به‌لام چونکه سبه‌ینیش، نه‌یتوانی هیچ پاره‌یه‌ک په‌یدا بکات، دووباره شه‌ش فرانک و نیوی له دراوه بیست فرانکیه‌که‌ی کلوتیلد هه‌لگرت، وهختایه‌ک گه‌ییه ژوانکه‌که‌یان، جگه له چوار فرانک و بیست سانتیم هه‌چی دی له به‌پرکا نه‌ما‌بوو.

وه‌کو سه‌گ هار بووبوو، به‌لینی به‌خۆی دا یه‌کسه‌ر په‌وشی خۆی یه‌کلایی بکاته‌وه. به ماشقه‌که‌ی ده‌لێت: " ده‌زانی ئه‌و دراوه بیست فرانکیه‌ی که دویشه‌و خستبووته گیرفانه‌وه، دۆزیمه‌وه، ئه‌م‌پۆ ناتوانم بته‌مه‌وه چونکه هه‌ر وه‌کو خۆم و پارهم پێ نییه، ده‌رفه‌تیشم نه‌بوو، پاره‌یه‌ک په‌یدا بکه‌م. لی ئه‌مجاره که یه‌ک‌دی‌مان دیته‌وه، پیتی ده‌ده‌مه‌وه."

کلوتیلد، میهره‌بان و به‌هه‌شتاو، به‌ترس و له‌رزه‌وه هات، به‌ترس و له‌رزه‌وه له خۆی ده‌پرسی ئاخۆ دل‌داره‌که‌ی چۆن په‌فتاری ده‌گه‌ل ده‌کات و چ کار‌دانه‌وه‌یه‌کی ده‌بیت؟ و

دەست بېتى، بەلام بېھودە. ناچار دراوہ زېرەكەى
كلوتيلدىشى خەرج كرد.

ويژاي ئەمەش، كاتى دووبارە يەكيان بينيىەوہ
سەربارى ناپەزايى و تووپەبوونى ئەو: "تكاىە
دەستبەردارى شۆخىيەكانى شەوانى پېشوو بە، دووبارەى
مەكەوہ، چونكە ئەم كارە زۆرم ناپەحەت دەكات."

كلوتيلد، فېلىكى دۆزىيەوہ كە بە دزىيەوہ دراويكى بېست
فرانكى، بخاتە گىرفانى پانتۆلەكەيەوہ.

وہختى دراوہكەى لە گىرفانيا دۆزىيەوہ، جنىويكى دا،
بەلام خستىە گىرفانى ئېلەكەكەيەوہ تا لەبەر دەستيا بېت،
چونكە تاقە يەك پولېشى پېن نەبوو.

ئىدى بەمجۆرە دلخۆشى خۆى دەدايەوہ: "دەى
هەمووى لە يەك جى دەدەمەوہ. ئەم پارەيەم بەقەرز
لېوەرگرتوہ."

سەرەنجام كاشىر و ژمىريارى پۆژنامەكە، مىلى بۆ
پارنەوہ و داواكانى ئەو دا و قەبوولى كرد پۆژى سەد
سووى بداتى، بەلام ئەم پارەيە بە زەحمەت بەشى خواردنى
پۆژانەى دەكرد و بەشى دانەوہى قەرزەكانى كلوتيلدى
نەدەكرد.

بەلى، وەختايەك كلوتيلد دووبارە خوليا و كەلكەلەى
ئەوہى كەوتەوہ سەر كە شەوان سەرى هەموو جىگا
گوماناوى و نەشياوہكانى پاريس بدات، ئىدى دوروا دواى
گەرپانەوہ لە گەشت و گەرپانە سەركېشانەكانيان، وەكو
جاران لە دۆزىنەوہى دراويكى زېر لە گىرفانەكانيا، پۆژى لە
پېلاوہكانيا، پۆژىكى دى لە كىفى سەعاتەكەيا، زۆر توورە
نەدەبوو. يانى كلوتيلد، كە هەندىك ھەوا و ھەوەس و

خولياي هه بوو كه ئه(دوروا) جارچى نه يده توانى بيانهيته
دى، باشتر نه بوو خوى (كلوتيلد) پاره كەى بدات و لتيان
مه حروم نه بئى؟

حيسابى هه موو ئه و پارانهى كه له وى وهرده گرت،
له لاي خوى پاده گرت، به و ئوميدهى پوژى له پوژان
هه مووى بداته وه.

شه ويك كلوتيلد، پيى گوت: " تو ده زانى تا ئيست
نه چووم بۆ فولى برجر؟ ده كرى بۆ ئه وينده رم ببهيت؟ "
دوروا، له ترسى ئه مهى كه نه با تووشى راشيل ببیت،
هه نديك سه لميه وه، به لام پاشان به خوى گوت: " چ قه يديه!
شته كه له شار دنه وه دا نه ماوه، خو من زه ماوه ندم له كه ليا
نه كرده وه. هاوسه رى نيم. ئه كه ر له كه ل ئه ما بميينى، خوى
له هه موو شتيك حالى ده بىت و نايت قسه م له كه لدا بكات.
خو ده توانين بچين لوجيك بگري و له وى دانيشين. "

بيانويه كى ديكه شى به دهسته وه بوو كه بۆ ئه م
برپارهى هانده دا. زور به ئاسانى ده يتوانى له م
ته مه شاخانه يدا لوجيك بۆ ماشقه كەى بگرى بيته وهى پاره
بدات. ئه مه خوى له خويا، جوړه چاكه دانه وه يه ك بوو، له
هه نهر ئه و كومه كه ماديده دا كه له وى وهرده گرت.

به كلوتيلدى گوت له ناو گاليسكه كه دا دانيشيت تا ئه و
بروات لوجيك بگريت، نه يده ويست كلوتيلد ئه و ببينى كه
بليته كەى به خوڤاى، به بى پاره ده ده نى، ئه وسا به دوويا
هات و به دوو قولى خويان به ته مه شاخانه كه دا كرد و
كونترۆلچيانى بليتش سلاويان ليكرد.

حه شيمه تيكي فره له راره وه باز نه ييه كه دا ده خولانه وه. به
زه حمه تيكي زور توانيان به ناو ئاپوپاى ئه و پياو وژنانه دا

که له مشتەری دەگەپان، پەت ببن. ئەنجام گەییە
لۆجەگەیان که کهوتبوو نێوان ئورکستەرەکه و پارپەوه
بازنەییەکهوه.

لێ خانم دوماریل، تەمەشای شاتۆکە ی نەدەکرد، تەنیا
سەیری ئەو ژن و کیزانە ی دەکرد که له دوا ی ئەوهوه له
پارپەوه کهدا دەسووپانەوه، هەر سانا ساتی ئاو پێکی پاشی
دەدایەوهو تەمەشای ئەوانی دەکرد، زۆری حەزدەکرد
دەستیان لێدات، یەخە و بەرۆکیان سەح بکاتەوه، دەست بە
قژ و گوێیاندا بێنی تا بزانی ئەم بوونەوه رانە له چ
مەعدەنێکن.

له ناکاوا گوتی: ژنیکی قەلەوی قژ پەش له نێو
حەشیمەتەکیە که بەردەوام سەیری ئێمە دەکات. له دلی
خۆدا وام هەست دەکرد پەنگە هەر ئێستا بیت بۆلامان و
سلۆمان لێبکات. بینیت؟

دوروا بەرسفی دایەوه: "نا، بێگومان بە سەهو چووی." ^{*}
بەلام خۆی له یەکەم ساتەوه، هەستی بەو نیگایانە کردبوو.
پاشیل بوو که به نیگای توو پە و ، به نیازی قسە ی
تووندهوه، به دەورو بەری ئەوانا دەسووپایەوه.

هەمووی چەند خولەکیک لەوه پیش، دوروا له ناو
ئاپزپاکەدا بەلای ئەوا پەت بوو بوو و "پاشیل" ش به
چپەوهو به چاویلدا گرێتێکەوه که مانای ئەمە بوو: "تێدەگەم"
"سلۆی لێکردبوو. لێ دوروا، له ترسی ئەوه ی نەبا
ماشقەکە ی هەستی پێبکات، بەرسفی سلۆه مێهر ئامێزەکە ی
ئەوی نەدابۆوهو به لووتبەرز ی و سارد و سەری بەلایدا پەت
بوو بوو. پاشیل که دوو چاری حەسوودی و غیرە یەکی

ناناگایانه بووبوو، گه رابووه و خوی پیتا کیشابوو و به دهنگیکی بهرتر گوتبووی: "سلاو جورج."

دوروا، دیسان وهلامی نه دابووه وه. ئیدی راشیل بو ئه وهی وهلامی سلاوه کهی وه ربگریته وه و ئه ناچار به ناسینی خوی بکات، بهردهوام به دهوروبه ری لوجه کهی نه واندا ده سوورایه وه و چاوه روانی ساتی گونجاو بوو. ههرکه بینی خانم دوماریل، ته مه شای ئه و دهکات، به نووکی قامکان به شانی دوروایدا کیشا: - سلاو، حالت باشه؟ به لام دوروا، ئاوپی لینه دایه وه.

راشیل، دووباره گوتی: - ئه وه چیه له پینج شه ممه ی رابردووه وه گۆرت گوم کردووه و پرووت له م ناوه نه کردووه؟

دوروا، هیچ وهلامیکی نه دایه وه و به جورئ خوی له گیل دا که ئاماده نه بوو، ته نانه ت به تاقه وشه یه کیش ده گهل ئه م ژنده دا، خوی بخاته مه ترسییه وه.

راشیل، له قاقای پیکه نینی دا. پیکه نینیکی توورپه و گوتی: "چییه، لالش بووی؟ ناشی ئه م خانمه زمانی گه سستییت؟"

دوروا، به توورپه یی و به پاوژیکی دژمنانه وه گوتی: - کن رینگه ی پیتاوی قسه له گهل مندا بکهی؟ برۆ به لای کاری خۆته وه ده نا به گرتت ده دهم. ههنگی راشیل، به نیگایه کی گرگرتووه وه، به سینگ ده رپه پاندنه وه هاواری کرد:

- ئاوها! هه ی گه وجی بی سه روبه ر. پیاو که له گهل ژنیکا خهوت به لای که مه وه سلاوکی لیده کات. ئه گه ر ئه مپۆ له گهل ژنیکی دیکه دای، مانای وانیه، ئیدی خۆتم لینه ناس و نه بان بکهی. ئه گه ر له و چه ند خوله که ی پیش ئیستادا که به

لاتا پەت بووم، ئاماژەيەكت بۆ كوردبام، دەستبەردارت دەبووم و لە كۆلت دەبوومهوه. بەلام كە خۆت لە گێلى دەدهی، دەبێ باجەكەى بدهی. راوهسته بۆم چىشتىكت بۆ لىنەم بستى پۆنى لە سەر بێ! كە من بىنى ئىدى پروت نەيەت سلاوم لىكەى...

هيشتا پتوہبوو، لە سەر هات و هاواری خۆى بەردەوام بێ، لى خانم دوماريل بلەز دەرگای لۆجەكەى فەکرد و لە كاتىكا حایر وسەرگەردان چاوى بۆ دەرگای چوونە دەرەوہى تەمەشاخانەكە دەگێژا، لە نىو ئاپۆراى خەلكەكەدا ون بوو.

دوروا، بە غار دووى كەوت و ھەولیدا خۆى پى بگەيەنیت.

ھەنگى راشیل، كە ئەوانى بەو شپىزەيیەوہ و لە حالى ھەلاتنا بىنى، بە دەنگىكى سەرکەوتوانە ھاواریكرد:

- ئەھای ئەم ژنە بگرن. بىگرن، دلدارەكەى لىدزیوم.

ئاپۆراى ناو راپەرەوہكە لە قاقایان دا، دووان لە پیاوہكان بە شوخى و حەنەكەوہ شانەكانى كلوتىلدىان گرت و ويستیان بۆ ناو خەلكەكەى بگێژنەوہو ماچى بكەن. لى دوروا، كە خۆى گەياندن، بەتووپەيى و بەتۆبزی خانم دوماريلی لە چنگيان دەرھىتا و گەياندىيە سەرچادەكە.

كلوتىلد، بلەز خۆى ھەلدایە ناو ئەو گالىسكەيەى كە لەبەر تەمەشاخانەكەدا وەستابوو و دورواش بە دوايا. كە گالىسكەچىيەكە پرسى: "بۆ كۆى بۆم؟" دوروا گوتى: "بەكەيفى خۆت، بۆ ھەركۆيت دەوێ."

گالیسکه که به خاوی کهوته پئ و به هژی ناهه مواری
سهلبه ندی جاده که وه هر هه لتهک هه لتهکی بوو. کلوتیلد
پهست و تووړه، ههردوو دهستی به دهم و چاوییه وه
گرتبوو، هانکه هانک خه ریک بوو دهخنکا، دوروا نهیده زانی
چ بکات یان چی بلئت. نه انجام که گوئی له دهنگی گریانی
کلوتیلد بوو، به دهم دهمه لالکتیوه گوئی: " کلو گیان، گوئی
بگره، پیم بده با شته کهت بق پوون بکه مه وه! خه تای من
نییه... کاتی خوی سووکه ئاشنایه تیه کم دهگل ئم ژندا
پهیدا کردبوو... ئهوسای که من و تو هیشتا یه کترمان
نه ده ناسی... "

کلوتیلد، له ناکاوا، دهستهکانی له سهر پوخساری لابرډ،
به تووړه یی و خروشی ژنیکی عاشق و خیانت لیکراوه وه،
به هانکه هانک، به چپرچپر و به پهله په ل گوئی: " هه ی
به دبهخت... نه گبهت... که شتیکی سووک و چرووکی!... یانی
شتی واده بئ؟ به پاستی عه ییه!... ئاه، ئه ی پهره ردگار!...
به پاستی مایه ی شهرمه زارییه!... "

ئوسا، که توزی خوی کوئترؤلکرد و دهیتوانی به
شپوهیه کی لوزیکی قسان بکات، به تووړه ییه کی زیاتره وه
گوئی: " یانی به پاره ی من له گل ئه ودا دهخه وتی ها؟ سه لا
له ئه قلی من که له پیتاوی ئم هه رزه یه دا پارهم به تو ددها...
هه ی خو پری!... "

که میک بیده نگ بوو، وا دههاته بهرچاو که له وشه یه کی
تووندتر بگه پئ، وشه که ی له سهر زمان بی و بوی نه یهت،
ئوسا له ناکاوا وهبیری هاته وهو به جووله یه ک وهکو
ئوه ی بیه وئ تقی له چاره بکات، گوئی: " ئاه، هه ی به راز... "

به رازی چه پهل... به رازی به د فەر و نه گریس... به پارهی من
 هه قه کهیت دهدا... به راز... به رازی سووک و چرووک...
 چونکه هیچ وشه یه کی دی بۆ نه ده هات، هه میسه
 دووباره ی ده کرده وه: "هه ی به راز... به رازی چه پهل..."
 له ناکاوا، به ره و ده ری خۆی دانه وانه وه، ئاسینی
 عه ره بانچیه که ی گرت و گوتی: "بوهسته!" ئه وسا ده رکی
 گالیسکه که ی کرده وه و خۆی هه لدا یه خواره وه.

جۆرج ویستی دوا ی بکه وئ، به لام خانم دوماریل، به
 دهنگیکی ئه وهنده به رز هاواری به سه ردا کرد: "بۆت نییه
 دابه زی!" که چهند پێیواریک له ده وری خپوونه وه و دوروا،
 له ترسی ئه وه ی نه با هه را و هه نگامه و قه رقه شه به رپا
 بیت و ئابروویان بچئ، نه یوئرا له جی خۆی ببزوئ.
 کلوتیلد، جزدانه که ی له گیرفانی ده رهیتا و له بهر
 پوشنایی فانۆسی گالیسکه که دا بۆ پارهی ورده که رپا، ئه وسا
 دوو فرانک و په نجا سانتیمی نایه قولی دهستی کابرای
 عه ره بانچی و به دهنگیکی له رزۆک گوتی: "هانئ، ئه وه
 کرپیه که ت... ئه م چه په له ش ببه بۆ که په کی بورسو له محالی
 باتینیول."

ئو خه لکه ی له وێندهر خپ بووبوونه وه، دهستیان به
 گالته وپێکه نین کرد. یه کینک له پیاوه کان گوتی: "هه ر بژی،
 بچکۆل!" که نجیکی به په لالا که له نیوان ته که ری
 گالیسکه که دا وه ستابوو، له په نجه ره که وه سه ری برده
 ژووری و گوتی: "شه و باش، کوپی باش!"
 ئه وسا گالیسکه که که وته پێ، دهنگی پێکه نینی
 پێیواریه کان، هیتشتا هه ر نه نیشتبوو وه.

(٦)

جۆرچ دوروا، بۇ سبەى بەيانى، پۆژىكى خەمىنى دەست
پىكرد، بەيىتاقەتى خۆى گۆرى، ئەوسا لەبەر پەنجەرەى
ژوورەكەى پۆنىشت و لە فكران پۆچوو. هەستى كرد ئازاى
بەدەنى كوتراوه، وەكو ئەوەبوو دويشەو كوتەككىى باشى
خواردبى.

سەرەنجام زەرورەتى پەيداكردى پاره ناچارى كرد
مشورىكى خۆى بخوات وچوو بە سۆراخى فورستىهوه.
فورستىه كه له ئۆفيسەكەى خۆيا لەلاى موغەيرىيهكەوه
دانىشتبوو، كه ئەوى بىنى پرسى:

- ها خىرە بەم بەيانى زووه له خو هەستاويت؟
- شتىكى خراپم لىقەوماوه. قەرزىكى زۆرم له سەر
كەلەكە بووه.

- هى قوماړ؟
- بەلێ، هى قوماړ.
- زۆره؟
- پىنج سەد فرانك.
تەنيا دووسەد و هەشتا فرانك بە كلوتيلە قەرزدار بوو.
فورستىه بە ناباوهپىيهوه پرسى: - ئەم پارەيه بەكى
قەرزدارى؟

دوروا، نەيتوانى بەپەله وەلام بداتەوه.
- بە... بە جەنابى كارفيل.
- مالى له كۆپيه؟
- كۆچەى.... كۆچەى...

فورستىه دەستى بە پىكەنين كرد: " كۆچەى سەعات
دووى پاش نيوەرۆ بۆى بگەپئ نا؟ من ئەم ئاغايە دەناسم.

ئەگەر کارەكەت بە بیست فرانك رایى دەبى، من دەتوانم
بتدەمى، لەو زياترم پى ئەلناسووپى.

دوروا، سكهیهكى زیڤى بیست فرانكى لە فورستیه
وەرگرت، ئەوسا لە ھەموو دەرگایەكى دا، پووى لە ھەموو
ناسیاوەکانى نا، ئەنجام نزیکى سەعات پینجى دوا نیوہڤ،
توانى ھەشتا فرانك کۆبکاتەوہ.

دەبوايە دووسەد فرانكى دى پەیدا بکات. بپاری
تەواوى دا بەدەم ھەلگرتنى ئەو پارەيەوہ کە کۆى
کردبووہوہ، لەبن لیوانەوہ بەخۆى گوت: " نابى لەبەر
خاترى ئەم سەلێتەيە خۆم سەغلەت بکەم. ھەركاتى بووم،
پارەكەى دەدەمەوہ."

پازدە دانە پۆڤ، ژيانىكى ھەژارانە، رېك و پېك و دوور
لە ھەر فیلێكى بەسەر برد، بپاری بنجېرى داہوو. پاشان
ئاگرى عەشقبازى ھەجمانى لەبەر بپى، دەنگوت چەندین
سالە، ژنێكى لە ھەمیز نەگرتوہ، وەكو چۆن دەریاوانىك بە
دیتنى وشكانى كۆنترۆلى خۆى لە دەست دەدات، بەو ئاوايە
بەدیتنى ھەر ژنىك ئازای ئەندامى دەكەوتە لەرزین.

شەوێك، بە ئومیدی دیتنى راشیل، چوو بۆ فولى بېرج،
ھەركە وەژووركەوت چاوى بەو كەوت، چونكە راشیل،
پاتوقى ئەویندەربوو. بۆ ھیچ شوینىكى دیکە نەدەپۆی.

بە پوخسارى خەنۆلەوہ بەرەولای ئەو پۆی، دەستى
بەمەبەستى تەوقەکردن بۆ درێژکرد، بەلام راشیل، سەرپای
بە نىگا دابیژت وپرسى: - چیت لە من دەوئ؟

دوروا، ویستی پێكەنیت: - بەسە، ئەم ئەتوارەت لە چىیە!

راشیل پشتى تىكرد و گوتى: - من ھاتوچۆى گەوادان

ناكەم.

ههولیدابوو، پیسترین جیتیوی پیتدات. دوروا، سووری
سوور بووهوه و به تاقی تهنیا بۆمال گهراپهوه.

فورستییه که نهساغ بوو و تهواو لاواز و بیتاقهت بووبوو
و بهردهوام دهکۆکی و تهمهنی له پۆژنامهکه دا بردبووه
سه، دهنگوت هه میشه له کارین قورس و دژوار و تاقهتبه
دهگهپچ تا به ملی ئهویدا بدات. تهنا ته پۆژیک، له دهمی
توو پهیدا و پاش کۆکه کۆکیکی درێژ که خهریک بوو
دهیخنکانه، چونکه دوروا زانیارییهکی پتویستی بۆ ئاماده
نه کردبوو، به دههه خوته و بۆلهوه پنی گوت: " نهعلهت له
شهیتان، تو لهوه بێ شعورتری که ویتام دهکرد."

دوروا، له زگ بوو بهر زللهی بدات، بهلام چلهوی خۆی
گرت و له بن لیوانهوه گوتی: " ئهم حهقهت له قولى مستان
دهبن." و له ویندهر پۆیی، بیرۆکهیهکی بهزی به میتشکا
هات و له دلی خۆیدا گوتی: " پاوهسته بۆم، بزانه چۆن
کلاوی قورپمساغیت له سهه دهههه دۆستی ئازیز." و
خۆشحال بهم بیرۆکهیه، دهستهکانی لیکدی ههلهدهسوون له
بارهگای پۆژنامهکه وهدهرکهوت.

له سبهینتوه بریاری دا نهخشهکهی جیهه جی بکات.
سهریکی خانم فورستییهی دا تا بزانی رهوش چۆنه.
سهیری کرد له سهه قهنهفهیهک پالکهوتوو و خهریکه
کتیب دهخوینتیهوه. ژنهی گهنج تهوقهی دهگهه کرد و
بیتهوهی له جی خۆی بجمی سههه بۆلای ئهوه رهگنرا
وگوتی: " سلاو بیل ئامی" دوروا، ههستیکی له لا چیتوو،
وهکو ئهوه بوو زللهیهکی لیدراینی. پرسی: " بۆ بهم ناوه
بانگم دهکهیت؟"

ژنهی گهنج، لیو بهخهنده گوتی:

- ههفتهی رابردوو خانم دوماريلم بينى و بۆى
گيژامهوه كه له مالى ئهوان بهم ناوه بانگت دهكهن.

دوروا، به ديتنى قهلافهتى ميرهبان و دۆستانهى ژنهى
گههچ خهياالى ئاسووده بوو. ئيدى بۆ دهباوا بترسيت؟
خانم فورستيه، له سهر قسهكهى پۆيى:

- ئه و غافل ناكهيت ومهرايى دهكهيت، نازى
ههلههگرهت، بهلام سهبارهت به من، مهگه بهرپهكهوت بيرت
بكهومهوه و ببيتته ديدهنيم، بۆ نمونه كهوت شهمموان، يان
شتيكى لهو بابته.

دوروا، له لايهوه پۆنيشت. سهراپاي بهنيگا داييژت، به
كونجكاوى كهسيكى توحفه دۆستهوه تهمهشاي دهكرد.
ژنيكى لهبهردلانى رهنگ زيترين بوو، تهپ و بر، خوا
داينابوو بۆ نهوازش. له دلى خۆيا گوتى: " بيگومان له يارو
باشتره. " گوماني له راوكردى نهبوو، واى هاته بهرچاو،
ههركه دهستى بهريتي، بهئاساني دهيجرته، ريك وهكو
ئهوهى پياو ميوهيهك له دار بكاتهوه.

ليبراوانه گوتى: - بۆيه نهدههاتمه ديدهنيت چونكه
مهسلهكهت وابوو نهيم.

- چۆن؟ چما؟

- چما؟ ناتواني مهزهندهى ليديهيت؟

- نا، بههيچ جورى.

- چونكه عاشقى تۆم... ئاه، كهميك، تهنيا كهميك... و

نامهوي، به تهواوهتى و دهر بهست عاشقتان بيم.

ژنهى گههچ، لهم قسهيهى ئه و نه سهرسال بوو، نه
نارههت بوو و نهخوشحال. دريژهى به بزه بين
موبالاتهكهى دا، پاشان بهكاوهخو گوتى:

- ئاھ، وئىراي ئىمەش دەتوانى بىيىت. ھىچ كەسنىڭ
ماۋەيەكى زۆر عاشقى من نابىيەت و لەگەلما نامىنىيەتە.و.
دوروا، كە پتر لە راۋىژى ئىمە سەرى سورماۋو تا لە
قسەكانى، پرسى:- بۇچى؟

- چونكە بىيقايدەيە، من زۆر زوو ئىم بابەتە لە
بەرانبەرەكەم ھالى دەكەم. ئىگەر زووتر دەربارەي ترسى
خۇت قسەت دەگەل كىردىم، زۆر زوو خاترجەم دەكرىت
و بە پىچەوانەۋە داۋام لىدەكرىت، چەندىت دەتوانى بىيىتە
دەيدەنىم.

دوروا، بە راۋىژىكى خەمناك گوتى:

- ئاخىر ھەر ئىم قىسانە دەبنە بايسى ۋەي پىاۋ
كۆنترۆلى خۇي لە دەست بدات.

ژەنى گەنج ئاۋىر لاي ئىمە دايەۋە وگوتى:

- دۆستى ئازىز، بەلاي مەۋە پىاۋى عاشق لە
جۈملەي زىنداندا نىيە. ئىمە جۆرە پىاۋانە گەۋج دەبن، نەك
ھەر گەۋج، بەلكو ترسناكىش دەبن. من پەيۋەندى خۇم
دەگەل ئىمە پىاۋانەدا كە عاشقم دەبن يان وا دەنوئىن
پەيۋەندىيەكى زۆر نىزىك وراستىگۈيانەيان لەگەلما ھەيە،
دەبىم، چونكە يەكەم بىيىتقەتم دەكەن، دوۋەم ۋەكو سەگى
ھار لەگىنە لە ھەر ئان وساتىكا پەلامارت بدەن، يان
گوماناۋى دىنە بەرچاۋم. بۇيە دەيانخەمە كەرەنتىنەي
ئەخلاقىيەۋە تا نەخۇشىيەكەيان چاك بىيىتەۋە. ئىمە قىسانەت
چاك لەبىر بى، ۋەكو گوارە لەگوتىيان. بىكە. من زۆرچاك
دەزانم كە عشق بۇ تۇ و لەلاي تۇ جگە لە جۆرە ھەۋەس
ۋىشتىايەك ھىچى دى نىيە، بەلام بۇ من ولەلاي من،
جۆرە... جۆرە پەيۋەندىيەكى رۇحىيە كە لە نىياز و مەرامى

پیاواندا جینی نابیتتهوه. ئهوهی نیاز و مه‌رامی ئیوهیه
جهستهیه، به‌لام مه‌رامی من پروهه. به‌لام... پیک بپروانه
چاوانی من...

ئیدی بزه‌که‌ی ئاوا بووبوو، قه‌لافه‌تیکی سارد و مه‌ندی
هه‌بوو، له‌ کاتیکا ته‌که‌زی له‌سه‌ر هه‌ر وشه‌یه‌ک ده‌کرده‌وه
گوته‌ی: - من هه‌رگیز، هه‌رگیز نابمه‌ ماشقه‌ی تو، ئه‌مه‌ چاک
بخه‌ می‌شکی خۆته‌وه. بۆیه‌ ئه‌گه‌ر بته‌وئ سوور بی له‌ سه‌ر
پاراوکردنی هه‌وا و هه‌وه‌سه‌کانت نه‌ک هه‌ر کاریکی بیهوده
ده‌که‌ی، بگه‌ر زۆریش خراپ له‌ سه‌رت ده‌که‌وئ... و
هه‌نوکه‌ که‌ شته‌که‌ پوون بووه‌وه... حه‌ز ده‌که‌ی دۆستی
یه‌کدی بین، دۆستانی باش، دۆستانی راسته‌قینه‌ و بێریا؟

دوروا، تیگه‌یی، هه‌ر هه‌ولیک له‌ هه‌نبه‌ر ئه‌م فرمانه‌ بین
چه‌ند وچوونه، بێفایده‌یه. به‌په‌له‌ و راستگۆیانه‌ بپیری خۆی
دا و خۆشحال بوو له‌وه‌ی که‌ بتوانی له‌ ژیا‌نیا ئه‌و جو‌ره
ئالنگاره‌ی (متحدی) هه‌بیت، هه‌ردوو ده‌ستی به‌ره‌ولای ئه‌و
دریژ کردن: - من به‌هه‌موو هه‌بوونه‌وه، ده‌ربه‌ست
ده‌خزمه‌تودام، خانم، به‌که‌یفی دلی تو.

ژنه‌ی گه‌نج، که‌ پاشکاو و راستگۆیی باتینی ئه‌وی له
پاوێژی ده‌نگیا خوینده‌بووه‌وه، هه‌ردوو ده‌ستی بۆ دریژ کرد.
دوروا، هه‌ردوو ده‌ستی، یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک ماچکرد،
ئه‌وسا سه‌ری هه‌لبه‌ری و به‌ ساده‌یی گوته‌ی: "په‌نا به‌خوا،
ئه‌گه‌ر له‌ ژیا‌نما تووشی ژنیکی وه‌کو تو بیا‌م، بی هیچ
سه‌لمینه‌وه‌و دوو دلێیه‌ک ده‌مخواست و زه‌ماوه‌ندم له‌گه‌ل‌یا
ده‌کرد."

ژنه‌ی گه‌نج ئه‌مجاره‌یان ته‌واو که‌وته ژێر باندۆره‌وه،
زۆر له‌م پێشوازی و نه‌وازشه‌ گه‌رمه‌ی، که‌ ژنان وه‌کو

تاریف و ستایشی راستگویانه، زور حەز دەکەن لە زاری
پیاوانیەوه بژنەون، خوشحال بوو، هەنگی نیگایەکی خێرا و
سوپاسگوزارانەیی دوروای کرد، لەو نیگایانەیی کە پیاوان
کۆیلە دەکەن.

پاشان، چونکە دوروا، هیچ بابەتیکی نەدۆزییەوه، تا
سەرلەنوێی گفتوگۆی لەبارەوه بکەن، ژنەیی تاین، سەری
قامکی نایە سەر بازووی ئەو و بە پراوێژیکی شیرین و
خۆش گوێی:

- من ئیدی لە ئیستاناوه ئەرکی دۆستانەم دەرەق بە
تۆ دەست پێدەکەم. تۆ کەسێکی دەست و پێ سپیت، گیانە...
سووکە هەلۆهستەیهکی کرد و ئەوسا پرسى: - دەتوانم
ئازادانە قسە بکەم؟

- بەلى.

- بە تەواوی؟

- بە تەواوی.

- دەيسا زۆر چاکە، کەواتە بچۆرە دیدەنی خانم قالتەر
کە زۆر قەدری تۆی لەلایە، کاری بکە کە بچیتە دلبیەوه. بە
ئارەزووی دلی خۆت تاریف و ستایشی بکە، هەرچەندە
ژنیکی پاک داوینە، باش گوێ بگرە، تەواو داوینپاکە. ئاها!
نەخەلەتابی بیر... لەو پوووەوه بیرى خراپت بەمیشکا بیت ها.
ئەگەر کەسێکی سەرپاست و دروستکار و راستگو بیت،
شتی چاکتر چاوه‌پوانت دەکات. من دەزانم کە لە
پۆژنامەکەدا هیشتا کاریکی ناچیزت هەیە، بەلام خەمت
نەبێ، هیچ مەترسە. ئەوانە بەیەک چاو تەمەشای هەموو
نووسەر و پەيامنێرەکان دەکەن، بە یەكسانی مامەلە لەگەڵ
هەموویاندا دەکەن، بێق و باوەرپت بە قسەکانی من هەبێت.

دوروا، به زه رده خه ته وه گوتی: " مه منونم، تو
فریشته ی... فریشته ی پاسه وان. " ئه وسا، ده باره ی بابته ی
جؤرا و جؤر که وتنه قسان.

ماوه یه کی زؤر له وی مایه وه، چونکه ده یویست بؤ ژنه ی
گهنجی بسه لمینی که، زؤر هزی له هاو نشینی ئه وه، ئه و
کاته ی که ده یویست بروت، دوو باره پرسى: - که واته
قه رارمان ئه وه یه که دؤستی یه کدی بین؟
- وایه.

چونکه بؤی ده رکه وتبوو، که تاریف وستایشه که ی
تؤزى له مه وه بری به دلّی ژنه ی گهنج بوو، هر بؤ
دووپا تکر دنه وه یان له سه ری پؤیى: - له بیرتان نه چی، ئه گهر
پؤژى له پؤژان بیوه ژن که وتی، ناوی من له پیزی
پیشه وه ی خواز گاراندا بنوسه.
زؤر به په له له ژووره که وه ده رکه وت تا ده رفه تی
تووپه بوون به خانم نه دات.

دوروا، چوونی بؤ مالی خانم قالت، له بهر گران بوو،
چونکه له لایه که وه ئه و پینگایه ی پینه درابوو و له لایه کی
تره وه نه یده ویست کاریکی ناشیانیه ی لى سادر بیت. جه نابى
قالت، له و پازی بوو، بایه خى به کاره کانی ده دا و له پووی
متمانیه وه، بؤ کاره دژواره کانی قپئ ده کرد، باشه بؤ سوود
له م متمانیه ی ئه و وه رنه گری و ها توچوی مالی وان
نه کات؟

ئیدی به یانییه کی زوو له خه و رابوو، چوو بؤ بازار ی
میوه فروشان و بایی ده دوا زده فرانک، ههرمیی ده ره جه
یه کی کپی، له قه رتاله یه کی تاییه تی هه لگرتنی میوه ی نا، تا

بیسەلمىنىڭ كە لە پىگەيەكى دورەو ھاتوۋە. قەرتالەكەي دەگەل كارتەكەي خۇيدا بۇ مالى خاۋەن پۇژنامەكە برد و داي بە دەرگاۋانەكە. لە سەر كارتەكەي نووسى بوو:

جۇرچ دوروا

بەوپەرى خاكەپايىيەو تەكا لە خانم قالىتر دەكات، ئەم قەرتالە ميوە ناچىزەي، كە ئەم بەيانىيە لە تۇرماندى يەو بەي ھاتوۋە، لى قەبوول بىكات.

سەبىنى لە سەندوقى نامەكانيا، لە بارەگاي پۇژنامەكە، زەرفىكى بىنى كە كارتى خانم قالىترى تىابوو: كە بە سوپاسى زۆرەو بۇ ھەستى دۇسۇزانەي جەنابى جۇرچ دوروا، پايگەياندىبوو كە پۇژانى شەمموان لە مالەكەيدا، پىشۋازى لە دۇستان و ناسىاۋان دەكات.

پۇژى شەممەي ھەفتەي دواتر، چوۋ بۇ مالى خانم قالىتر.

ئاغا قالىتر، لە ساختمانىكا، لە دوو خانۋى جىادا، لە مالزوب دەۋيا، كە يەككىك لە خانۋەكانى بەكرى دابوو، ئىدى ئەھلى كار دەزانن چۇن پارە پەيدا دەكەن... ژوورى دەرگاۋانەكە، لە نىۋان دوو دەرگاي گەورەي گالىسكە پەوۋەكەدا بوو، ئىدى ھەم بۇ خاۋەن مال و ھەم بۇ كابراي كرىچى دەرگاي تايىبەتى خۇيانى دەكردەو. بە جلكى پازاۋەي پايەبەرزانى كلىسا، بە دوگمەي زىپىن و يەخەي ئەرخەۋانى و گۆرەۋى سىپىيەو، جۆرە و يقار و شكۆيەكى تايىبەت بە مالە ئەرسىتۇكراتانى، بە ھەردوۋ دەرگاي چوۋنە ژوورەۋەي خانۋەكە دەدا.

ھۆلەكانى پىشۋازى لە نھۆمى يەكەمدا بوون، لەگەل ژوورىكى چاۋەپوانىدا كە پەردەين ئەستور بە

دەرگاكانییه وه هه‌لواسرا‌بوون. دوو پێش‌خزمه‌ت له‌به‌ر
 دەرگای چوونه ژووره‌وه‌یا، له‌سه‌ر كورسی دانیش‌ت‌بوون و
 وه‌نه‌وزیان ده‌دا. یه‌كێكیان بالا‌پۆشه‌كه‌ی له‌جۆرج وه‌رگرت
 و ئه‌و‌یت‌ریان دارعاسا‌كه‌ی لیوه‌رگرت، پاشان دەرگا‌كه‌ی
 فه‌كرد، پێشی میوانه‌كه‌ كه‌وت، له‌به‌ر دەرگای چوونه
 ژووره‌وه‌ی هۆله‌كه‌ وه‌ستا، خۆی كه‌نا‌رخست تا میوانه‌كه‌
 وه‌ژوور بكه‌و‌یت و به‌ده‌نگی به‌رز ناوه‌كه‌ی له‌ئا‌پارتمانە
 چۆله‌كه‌دا را‌گه‌یاند.

جۆرج، حایر وحه‌په‌ساو، ته‌مه‌شایه‌کی هه‌ر چوارن‌کالی
 کرد، تا سه‌ره‌نجام له‌ئا‌و‌ینه‌یه‌کدا چاوی به‌کۆمه‌لیک كه‌وت
 كه‌ پۆنیشت‌بوون و زۆر دوور ده‌هاتنه‌ به‌رچاو. هه‌وه‌ل‌جار
 پێی لێ‌کۆم بوو، ئا‌و‌ینه‌كه‌ به‌هه‌له‌ی برد، پاشان به‌دوو
 هۆلی چۆلی دیکه‌دا بووری و گه‌یه‌به‌ ژوورێکی بچو‌وکی
 پێش‌وازی كه‌ دیواره‌کانی به‌په‌رده‌ین ئاو‌ریش‌مینی شینی
 گۆل زێ‌رین دا‌پۆش‌را‌بوون و چوار ژن له‌ده‌وری می‌زیکی
 خپ، كه‌ پیا‌له‌ی چای به‌سه‌ره‌وه‌ بوو، دانیش‌ت‌بوون و به‌
 ئه‌سه‌پایی قسانیان ده‌کرد. دوروا، وێ‌رای ئه‌و متمان‌ه‌یه‌ی كه‌
 له‌ژیانی پارێسی خۆیدا به‌خۆی په‌یدای کرد‌بوو، به‌تایبه‌تی
 له‌پیشه‌ی پۆژنامه‌وانیه‌كه‌یدا كه‌ وای ده‌خواست ده‌گه‌ل
 خه‌ل‌کانی گه‌وره‌ و پایه‌دارا له‌ته‌ماسا بی، له‌په‌وشی ئه‌م
 ماله‌ و پار‌ه‌وه‌کانی و تیپه‌پین به‌هۆله‌چۆله‌کانیا، كه‌میک
 په‌شۆ‌کاو و ده‌سته‌پاچه‌ بوو.

به‌ده‌م چاو‌گێ‌ترانه‌وه‌ بۆ خانمی مالی، كه‌وته‌ ده‌مه‌لال‌کێ:
 خانم، من پێ‌گه‌م به‌خۆ داوه‌...

خانم قات‌تر، ده‌ستی به‌ره‌و ئه‌و هینا، دوروا ده‌ستی گرت
 و له‌هه‌نبه‌ریا سه‌ری دان‌ه‌واند. خانم قات‌تر گو‌تی: "زۆر

لوتفت کرد جه ناب که هاتیته دیدهنیم. "ئوسا کورسییه کی
پن نیشاندا. دوروا، له کاتی دانیشتنا بهو خه یاله ی که
نشینگه که ی بهرزه، ته قریبه ن له کورسییه که پوچوو.

میوانه کان بیتدهنگ بووبوون. یه کیک له ژنه کان دووباره
دهستی به قسان کرده وه. باسه که دهرباره ی سه رما بوو که
خهریک بوو تووند ده بوو، به لام نه ئه وهنده سارد که پی له
تیفوی گیرۆ بگریت و نه ئه وهنده تووند که بشیت
خلیسکانتی سه ربه فران بکری. ئیدی ههرکه سه و پای خوی
دهرباره ی هه وای سه هۆلبندانی پاریس دهرده پری، ئوسا
ههرکه سه و ناوی وهرزی دلخوازی خوی برد و کومه لیک
به لگهی سوار و پواوی به گهل ده خست که وهکو گهرد
وتوژی ئاپارتمانانی چۆل، له دل و دهروونانی کۆن و
کۆنه په رستانه یان نیشتبوو.

دهنگی هتواشی دهرگا که کردیه کاریک دوروا ئاوپی
لای دهرگا که بداته وه و، له نیو دوو ئاوینه ی بالاپروانا، ژنیکی
قه له وی بینی که خهریک بوو نزیک ده بووه وه. ههرکه ئه و
گهییه ژووره تاییه تیه که ی پیشوازی، یه کیک له خانمه کان له
جیی خوی هه ستا، ته وقهی ده گهل هه موواندا کرد و چوه
ده ری. دوروا، نیگای به گهل خست، که به هۆله چۆله کاندای
تیده په پی مهنجوخانی سه ر جله په شه کانی دهره وشانه وه.
کاتی که جم و جولی هاتوچۆی میوانه کان کپ بووه وه،
ههر هه مووان، له خۆپا و بیئه وه ی بچنه سه ر باس و
خواسین دی، که وخته باسکردنی مه راکش، چهنگی پوژه لات
و گرفتارییه کانی ئینگلستان له ئه فریقای باشوور.
خانمه کان، بهو زانیاریه په راگه ندانه وه که لیژه وله وی
به رگوئیان که وتبوو، گهنگه شه یان ده کرد، ده نکوت ده قی

نمایشنامه‌یه‌کی ئه شرافى و له بار ده‌گێرنه‌وه که چه‌ندین جار
پیشاندرا بوو.

میوانیکی دى وه‌ژوور که‌وت، ژنیکی کورته‌بالای قژ
زێڕینی لوول کراو بوو، که ئه هاته ژووره‌وه، خانمیکی
به‌ژن زرافى که له‌گه‌تى نافسال، جێیه‌که‌ی خۆی دایه و ئه
مه‌ره‌خه‌س بوو.

نها، ده‌رباره‌ی چانسی ئاغای لینه له ئاکادیمیای
فه‌ره‌نساده، ده‌دوان. میوانه تازه‌که قه‌ناعه‌تى ته‌واوی به‌وه
هه‌بوو که ئاغای کابانون لوبا، به سه‌ر ئه‌ودا زال ده‌بی.
ئاغای کابانون لوبا، سیناریۆیه‌کی جوانی له دۆنکیشوته‌وه
وه‌رگرتبوو، کردبووی به‌زمانی فه‌ره‌نسی و به شیع‌ر بۆ
شانۆی ئاماده کردبوو.

- ئایا ده‌زانی ئه‌م نمایشنامه‌یه له زستانی ئاینده‌دا له
ئودیون پێشکه‌ش ده‌کړی؟

- به‌راست، بێگومان ده‌چم بۆ دیتنی، ئه‌م کاره
ئه‌ده‌بیه‌ تازه‌یه.

خانم ئالتر، به کاوه‌خۆ، بێ خۆ شلوی کرن وه‌لامی
پرسیاره‌کانی ده‌دایه‌وه یان بۆچوونی خۆی ده‌رده‌بێ،
بێئوه‌ی ده‌رباره‌ی ئه‌وه‌ی ده‌یویست بیلن، که‌مترین دوودلی
بنوینن، بۆچوونه‌کانی پێشوه‌خته ئاماده‌بوون.

که سه‌یری کرد دنیا خه‌ریکه تاریک ده‌بیت، له زه‌نگی دا
تا پێشخزمه‌ته‌که چرا بێتیت، له هه‌مان کاتدا گۆینی له گوت
ویژێ میوانه‌کان ده‌گرت که وه‌کو جۆگایه‌کی جوان وه
ئارامی ده‌پۆیی. له ناکاوا بیری که‌وته‌وه که بیری چووه
بروات بۆ وه‌رگرتنه‌وه‌ی ئه‌و کارتی ده‌عه‌تانه‌ی بۆ ئاهه‌نگ
و میوانداری شیفی ئاینده‌ داووی به چاپکردن.

که من قه‌له‌و و هیشتا جوان بوو، له‌و ته‌مه‌نه ترسناکه‌دا
 بوو که به‌ره‌و ئاوابوون ده‌چوو. به زه‌بری چاودیری، پاریز
 و مدارای ته‌ندروستی، جوانی پروو له نه‌مانی خوی
 ده‌پاراست. له هه‌رکاریکا ئاقلانه کاری ده‌کرد، له‌و ژنانه بوو
 که پوچی وه‌کو باخیکی فه‌ره‌نساوی خه‌ملیو، پیک و پیک
 بوو. ئینسان به‌بن ئه‌وه‌ی تووشی هیچ بویه‌ریکی ئاوارته و
 چاوه‌پوان نه‌کری پیاسه‌ی تیا ده‌کرد و جوړه جوانیه‌کی
 تایبه‌تی تیا به‌دی ده‌کرد. ژنیکی به ئاوه‌ز بوو، ئاوه‌زیکی
 ناسک، پاز پۆشانه که بق ئه‌و و له‌ودا جیگه‌ی سه‌رگه‌رمی،
 خه‌رخوازی و، چاکه‌کاری ده‌گه‌رته‌وه، ئاوه‌زیکی ئاوه‌دان
 وکراوه بق هه‌موو کهس و هه‌موو شتیک.

هه‌ستیکرد که دوروا تا نها هیچی نه‌گوتوه و که‌سیش
 قسه‌ی ده‌گه‌ل ئه‌ودا نه‌کردوه و که‌میک ئازارمه‌ند دیته
 به‌رچاو. چونکه خانمه‌کان هیشتا هه‌رباسی ئه‌کادیمیایان
 ده‌کرد و له‌وه نه‌ده‌چوو، بیانه‌وی به‌و زووانه بابته‌که
 بگوڤن، پرسى: - تو جه‌نابی دوروا، که ده‌بن له هه‌موو کهس
 شاره‌زاتر بی، تو پات چیه و کیت پین په‌سندتره؟

دوروا، بن هیچ دوو دلییه‌ک کوتی:

- من له‌م مه‌سه‌له‌یه‌دا خانم، من هیچ کاتى شیان
 وشایسته‌یی کاندیده‌کان که هه‌میشه جیگای ئیراد و مشت
 ومپه، له به‌رچاو ناگرم، به‌لکو بیر له ته‌مه‌ن و په‌وشی
 سه‌لامه‌تی و نوژدارییان ده‌که‌مه‌وه. له ناو و عینوانیان
 ناپرسم، ده‌رباره‌ی نه‌خۆشییه‌کانیان پرس و جو ده‌که‌م.
 هه‌رگیز له‌خه‌می ئه‌وه‌دا نیم بزاتم ئاخو پاچفه‌یه‌کی شیعیری
 به‌ره‌مه‌یکی لوپ و دوفیگیان کردوه یان نا، به‌لکو
 حه‌زه‌که‌م له په‌وشی جگه‌ری، دلی، گورچیه‌کانی و مؤخی

ئاڭادارىم. بەلای مەنەو گەشە و نەش و نەمى ئائاسايى و
 ئارپىكى ئەندامىن بەدەن، بەرزىوونى پادەى ئالبومىن لە
 خوینا، بەتایبەتى دەست پىکردنى نىشانە و نەخۆشى
 عەسەبى و، تىنچوونى ھاوسەنگى لە پىکردنا، پىتر لە چل
 بەرگ بىئەودەگۆيى و ھەرزەبىژى لەمەر نىشتەمان بە شىعر و
 نەزمىن نەباو، بەنرختر و گرینگترە.

ئەو بۆچوونەى ئەو، بىتەنگىيەكى سەيرى بە دووى
 خۇيدا ھىتا.

خانم ئالتىز، بەدەم زەردەخەنەيەكەو پەرسى: " بۆچى
 ئەم بۆچوونەت ھەيە؟ "

دوروا، بەرسقى دايەو: " چونكە من تەنيا لە جسوجوى
 شتىكدام كە بۆ خانمان لەزەتەخش بىت. بەلى خانم،
 ئەكادىمىا بۆ ئىو ناكاتە ھىچ، مەگەر ئەو كاتەى يەككە لە
 ئەندامانى بمرىت. تا زياتريان لى بمرىت، مەسەلەكە بۆ ئەنگو
 بالكىش تر دەبىت. بەلام بۆ ئەوئەى ئەندامان زوو زوو بمرن،
 دەبىن لە ئىو بەتەمەن و نەخۆشەكانەو بىتە ھەلزاردن. "

چونكە ئامادەبووان ھىشتا حايىر مابوون، لە سەرى
 پۆيى: " منىش وەكو ئىو، زۆر ھەزدەكەم لە كورە
 ھەوالەكانى پارىس دا، ھەوالى كۆچى دوايى ئەندامىكى
 ئەكادىمىا بخوینمەو. چونكە يەكسەر لەخو، دەپرسم: " كى
 جىگەى دەگرىتەو؟ " ئىدى بۆخۆم و لای خۆمەو، پىزىك
 ناو بەلىست دەگرم. ئەمە گەمەيەكە، گەمەيەكى بچووكى
 بىوہە كە دواى كۆچى دوايى ھەريەككە لە نەمرەكان، لە
 دىوہەخانى ھەرمالىكى پارىسى دا دەكرىت: " گەمەى مەرگى
 ئەندامانى گروپى چل نەفەرى. " (مەبەست لە نەمران،
 ئەندامانى ئەكادىمىاي فەرەنسايە كە ژمارەيان چل نەفەرە و

دوای ئه وهی هه لده بژێردرین، ناویان بۆ هه میسه ده مینیتته وه.

خانمه کان که هیتشتا که میک حهیران بوون، دهستیان به زه رده خه نه کرد، چونکه سه رنج و قسه که ی ئه و زۆر به جی و دروست بوو.

دوروا، له جتی خۆی هه ستا و ئه م ئه نجامگیرییه ی به گویناندا دا:

‘ ئیوه ی خانمان، ئه وان دیاری ده که ن و، ته نیا له بهر ئه وه هه لیانده بژێرن، که به چاوی خۆتان مه رگیان بدینن، بۆیه پیره کان هه لبژێرن، زۆر پیره کان، زۆرهانه کان، دان عه مره کان هه لبژێرن و هه قتان به سه ر هه یج شتیکی دیکه وه نه بیت. ’

ئه وسا، به ریز و حورمه تی ته واوه وه، کۆر و مه جلیسه که ی به جیهیتشت.

دوای پڕۆیشتنی ئه و یه کێک له خانمه کان گوتی: ‘ کهنجیکی خۆش و روح سووکه، ئه مه کێیه؟ ’

خانم قاتر به رسقی دایه وه، یه کێکه له په یامنیزه کانی پۆژنامه که، که هیتشتا ورده کاران ئه نجام ده دات، به لام دانیام که زۆر زوو، ده گاته پله و پایه ی گه وره و به رز.

دوروا، به خوشحالی و به هه نگاوین سووک بلفاری ‘ مالزب ‘ ی ته ی کرد. له ئاکامی ئه م دیداره رازی و خوشحال بوو، له بن لیوانه وه به خۆی گوت: ‘ ده ستپیک و سه ره تایه کی باش بوو. ’

ئه وشه وه له گه ل راشیدا ئاشت بووه وه.

هفته ی دواتر، به دوو هه والی خوش بۆ ئه و دهستی پیکرد. یه که میان ئه مه بوو که بوو به سه روکی به شی

ئامادەكردنى كورته ھەوالانى پۇژنامەكە و دووھمیان ئەمە
بوو كە بۆشام دەعوەتى مالى خانم قالتز بوو. يەكسەر،
پەيوەندىيەكى لە نيوان ئەم دوو ھەوالەدا بەدىكرد.

پۇژنامەى لافى فرانسز پىتش ھەموو شتىك
پۇژنامەيەكى پولساز بوو، خاوەنى پۇژنامەكە، كە ھەم
خاوەنى پۇژنامەكە بوو ھەم نوینەرى ئەنجوومەن بوو،
سوودى لەم دوو دەسەلاتە وەردەگرت، جگە لە پارە
پەيداكردن ھېچ ئامانجىكى دىكەى نەبوو. ئىدى خوشخووبى
كردبوو بە چەكىك و بەقازانجى خۆى بەكارى دىنا و
ھەمىشە لە ژىر پەردەى خەندانى پىاوئىكى مېھرەباندا،
خەلكانى دەكرد بە ئالەتى دەستى خۆى، بەلام لە كارەكانيا،
ئىدى لە ھەر بوارىكدا بوايە تەنيا سوودى لە خەلكانى فېلپاز
وئەو بىن پەروايانە دەبىنى كە بەخۆى تاقى كردبوونەو و لە
ھەموو پرويەكەو ھەلىسەنگاندبوون.

بەپاى ئەو دوروا، لەو گەنجانە بوو، كە دەكرا سوودى
لئوھربگىرئىت، ھەر بۆيەش كردى بە سەرۆكى بەشى كورته
ھەوالى پۇژنامەكە.

سكرتىرى ئەم كارە، تا ئەو كاتە ئاغای بوارنار بوو كە
سكرتىرى ئەنجوومەنى نووسەرانىش بوو، پۇژنامەوانىكى
كارامە و دروستكار و كارمەندىكى ورد بوو. مودەتى سى
دانە سال، سكرتىرى دەستەى نووسەران و يازدە
پۇژنامەى جۆراوجۆر بوو، بىئەوھى پەوشى كار
وبۆچوونەكانى بگۆپئىت. ئەو وەكو ئەوھى لە
خوارنگەيەكەو ھەم بەكىكى دى بپوات، بىئەوھى گۆى بە
جىاوازی تامى خواردنى ھەريەكىك لەو خوارنگايانە بدات،
بەو ئاوايە لە ئەنجوومەنىكەو ھەم بەكىكى دى دەپۆيى.

په یوهندی به هیچ نایدولوجیا و باوه پړکی مه زه بی
 و سیاسیه وه نه بوو. له هر پوژنامه یه کدا کاری بگردایه
 گوپرایه ل و ملکه چی یاسا و پړتساکانی نه و ده بوو و نه زموونه
 دوور و دريژ و به هاداره کانی خوی ده خسته خرمه تیه وه.
 وهکو نابینایه ک که هیچ کوئ نه بینیت و وهکو که پړک که
 هیچ دهنگیک نه ژنه وی و وهکو لالیک که هرگیز ده باره ی
 هیچ شتیک تاقه قسه یه ک نه کات، کاریده کرد.

و پړای هه موو نه مهش له کاره کیدا پیاوړکی دلسوز و
 سه رپاست و دروستکار بوو، نه گهر کاریکی به لاه
 نابرومه ندانه نه بوايه نه یده کرد. وه فاداری کاره کی بوو.

ئاغا قاتر، هرچهنده نه وی زور به دل بوو، لئی پازی
 بوو، به لام حزیده کرد بهرپرسیاریتی به شی کورته هه والان،
 که به پای خوی جه وهری پوژنامه که بوو، به که سیکي دیکه
 بسپړتیت. له پړگای نه هه والانه وه بوو که دهکرا دهنگو و
 بانگه شه بلاوبکړتیه وه، خه بهر وهه والان بلاوبکړتیه وه، کار
 له پای گشتی ورهوشی نابووری بکړتیت. پیاو ده بی بزانی
 چون له نیو دوو ئاههنگ و کوپړی نه شرافیدا، بیته وهی چ
 که سیک پی به سیت، خه بهرئ، دهنگویه ک، بانگه شه یه ک،
 به بی نه وهی به زمان باسی بکات، بلاو بکاته وه. ده بی به له د
 بی به هیما و ئاماژه، نه وهی گهره کییه تی، له خه لکانی
 بگه یه نن، خه بهران به جوړئ به درو بخاته وه، که بیته بایسی
 به هیزبوونی بانگه شه، یان به جوړئ پشتیوانی لیکات که
 هیچ که سیک باوه پ نه کات.

هرکه سیک ده بی هه موو پوژئ، له نیو کورته
 هه واله کانه وه، به لای که مه وه، خه بهری دلخوازی خوی
 هه لینجی و بدو زیتیه وه. تا له نه انجاما هه موو که سیک نه

خه به رانه بخوینیتته وه. ده بی له خه می هه موو شت و هه موو که سیکا بی، له خه م و بیرى هه ژینگه و هه کاریکا بی، چ له پاریس و چ له شارستانانی ده و روبه را، چ له نیوان سوپایان و نیگارکیشان، له نیوان ئەندامانی کلیسا و زانکویان، له نیوان قازیان و له شفرۆشاندا بی.

ئەو که سهی که ئەم گروپه په یامنیر و په پورتیرانه ی له بهردهستا بی ده بی هه می شه وریا و ئاگادار بی، به دگومان، دووربین، ئاقیبهت بین، حیلە باز، زیرهک و سازشکار بی، هه موو فیل و ته له که یه ک بزانی، ده بی خاوهن مه زهنده یه کی دروست بی و له یه که م نیگاوه هه والی راست و درۆ لیکدی جیا بکاته وه، تا بکاریت بریاربدات که چ هه والیک بلأوبکاته وه و چ هه والیک وه لاوه بنیت، و بزانی تا چ ئەندازه یه ک کار له پای گشتی دهکات و ئەنجام به شیوه یه ک بلأوی بکاته وه که زۆرترین کاریگه ری هه بیت.

ئاغای بوارنار که ئەزموونیکى دوور ودریژی له م کاره دا هه بوو، له پووی ئیدارییه وه، زۆر به توانا نه بوو، به تایبه تی ئەو حیلە بازی و حیلە گه ریه خۆرسکه ی نه بوو که پۆژ به پۆژ پینشبینی بیره باتینییهکانی به پێوه به ری پۆژنامه له بکات و به دلێ ئەو بکات.

دوروا، ده بوايه کارى ئەم به شه بگه یه نیتته پاده ی که مال و نووسینی ئەم لاپه په یه ی، که نوربردو قارن گوته نی " له ئاوی قوولی حکومهت و له ته نکاوی سیاسه تدا که شتیرپانی ده کرد " به شیوه یه کی زۆر باش ته واو بکات.

ته گبیرکه ر و نووسه رانی راسته قینه ی پۆژنامه ی لافى فرانسز ده دوا زده نه فه ریکی نوینه ری ئەنجوومه ن بوون، که هه موو ئەو مامه له و سه ودا گه ریه به سوود و پر

قازانجانەى كە بەرپۆه بەرى پۆژنامەكە دەيەيتايە ئاراهە، يان
پشتيوانى ليدەكردن، سوودمەند بوون. لە ئەنجومەندا پتيان
دەگوتن: "گروپى قالتىر" و بەغيليان پى دەبردن، چونكە
دەگەل ئەوا يان بەهۆى ئەوه وه پارهيهكى مۆليان لە بەركى
خۇ دەنا.

فورستىيە، رېپۆرتەرى سىياسى، داردەستى ئەم
مامەلەچييانە و جيتەجيكەرى ئەو پيتشنيازانە بوو كە لە
لايەن ئەوانە وه دەكران. بيرۆكە و كەرەستەى وتارە
سەرەككيبەكانى لەوانە وه وەرەدەگرت، ئەويش دەچوو بۆ مالى
خۆى تا خۆى گوتەنى لە هاماج و جەويكى ئاراما، بيرى
خۆى جەم وچۆر بكات و دەقى وتارەكە فورمۆلە بكات
وبەجوانى دايبەرژيتە وه.

بۆ ئەوهى پۆژنامەكە شەقل و دارشتنيكى ئەدەبيانەى
هەبى، دوو نووسەرى ناوداريان. هەلبەتە بە شيواى
جياوازه وه، كەردبوو بە بەرپرسيارى ئەم كارە: جاك ريفال،
بەرپرسي هەوالين ئەدەبى و، نوربردوڤارن شاعير و
رېپۆرتەرى هونەرى، يان بە گوتەى نووسينگەى تازە،
بەرپرسي چيرۆكان.

هەلبەتە، بەكرتيەكى كەم، هەندى خەلكى ديكەشيان لە
نووسەرانى هەمەكارە بەكرى گرتبوو، لەوانە: پەخنەوانانى
هونەرى، بۆ بەشين نيكارگيتشى، موزيكا و شائونامە،
رېپۆرتەرى هەوال و بويه رين تاوانكارى و رېپۆرتەر بۆ
پيتشېركىي ئەسپان و مەسەلەين سواركارى و، "پات پلانچ"
شيان، بۆ ئامادەبووان لە ميواندارى و دەعوەت و ئاهەنگى
ئەرستوكراتى و نووسينى هەوال و نووچە دەربارەى مۆد،
ژيانى ئەشرافى، داب و ئەتەكيت و پەوشى ئيدارەدانى مال

پاکرتیوو که جارجاریک هه‌ندی هه‌وال ده‌بارهی ژیاڤی
تاییه‌تی هه‌ندیک له ژنانی خانه‌دانی بلوده‌کرده‌وه.

لاقی فرانسز، له سهر ده‌ستی خه‌لکانی جوراوجور،
جینگهی خۆی له حاندی بالا و پاینی کومه‌لگه‌دا کردبووه‌وه.

دوروا، که کرابوو به به‌رپرسی به‌شی کورته هه‌والان،
ئه‌وه‌نده که‌یفی ساز بوو، به کلکان گویزی ده‌شکاند، که
ناوی خۆی به پیتی درشت، له سهر کارتیی ده‌عوته بیڤی،
له‌خۆشیان له که‌ولێ خۆی نه‌ده‌حه‌جمی: "خانم و ئاغای
قالتز، داوا له ئاغای جورج دوروا ده‌که‌ن، به به‌شداریی له
ئاهه‌نگی نانی ئیواره له مالی خۆیاندا، پۆژی پینچ شه‌ممهی
۱/۲۰ گه‌وره و سه‌ره‌زیان بکات."

هه‌والی ئهم لوتف و مه‌رحمه‌ته تازه‌یه که ته‌واوکه‌ری
هه‌واله‌که‌ی پیتشوو بوو، هینده سه‌رمه‌ستی کرد که
کارته‌که‌ی وه‌کو نامه‌یه‌کی دلداری ماچکرد. پاشان پۆیی به
سۆراخی یارۆی سه‌ندوقداره‌وه تا مه‌سه‌له‌ی گرینگی دارایی
ده‌گه‌لدا حل و فه‌سل بکات.

سه‌روکی به‌شی کورته هه‌والان، بودجه‌یه‌کی
له‌به‌رده‌ستدا بوو که ده‌یتوانی، ههر له‌جیوه، هه‌قی ئه‌و
هه‌واله‌باش و خراپانه‌ی که په‌یامنی‌ره‌کان بۆیان ئاماده
ده‌کرد، وه‌کو ئه‌و میوه نه‌وبه‌رانه‌ی که باخه‌وانان ده‌یخه‌نه
بازاپه‌وه بدات.

ئیدی بۆ ئه‌وه‌ی دوروا ده‌ست به‌کاربڤی و کاره‌که‌ی
بکه‌ویته سهر سکه، بودجه‌یه‌کی مانگانه‌ی هه‌زار و دووسه‌د
فرانکی خرایه به‌رده‌ست که پتوه‌بوو، زۆربه‌ی هه‌ره زۆری
بۆخۆی هه‌لبگریت.

يارۆي سەندوقدار، لە ھەنبەر مكوپبون و پىداگرى ئەودا، پازى بوو، بېرى چوارسەد فرانكى وەكو پىشەكى بداتى. لە ھەوئەو بەتەمابوو، پىش ھەموو شتىك ئەو دووسەد و ھەشتا فرانكەي كە قەرزارى خانم دوماريل بوو، بداتەو، بەلام كە بېرى كەردەو و حىسابى خۆي كەرد، سەيرى كەرد كە تەنيا سەد و بىست فرانكى بۆ دەمىنيتەو و ئەم بېرە بە ھىچ جۆرى بەشى ئىدارەدان و بەپىو بەردنى كارە تازەكەي ناكات، بۆيە دانەوئەي ئەم قەرزەي خستەو كاتىكى دى.

مودەتى دوو پۆزان ھەر مژوولى گواستەو بوو بۆ شوپىنى كارە تازەكەي كە لە ھۆلە گەورەكەي ئەنجومەنى نووسەراندە بوو، مېزىكى گەورەي تايبەت بەخۆي ھەبوو، چەكمەجەي بۆ كاغەزىن زىادە و نامەكان ھەبوو. مېزەكەي ئەو لە لايەكى ھۆلەكە بوو و، مېزەكەي بوارنار لە لايەكى دى بوو، كە ھەرچەندە تەمەنى ھەبوو، بەلام قزى پەش بەسەريەو مابوو و ھەمىشە سەرى بەسەر كاغەزەكانى بەردەمىيەو دانەواندبوو.

مېزىكى درىژ لە ناوھەراستى ھۆلەكە بوو، تايبەت بوو بەو نووسەرەنەي كە ئوفىسى جىگىر و كاتى ديارىكرەوى كارىان نەبوو، ئەم مېزە ھەندىجار لە جىياتى تەختىش بەكار دەبرا و پەيامنيز و پىپۆرتەرەكان لە سەرى پۆدەنىشتن و لاقىيان لە سەريەو شوپ دەكەردەو يان چوارمىشقى دادەنىشتن، ئەمانە ھەندىجار دەبوون بە پىنج شەش كەس و زۆر بەجەدى گەمەي بىل بووكەيان دەكەرد.

دورواش بەرەبەرە ھەزى چووبووە ئەم گەمەيە و بە رىنوينى سن پوتىن فېرى دەبوو و دستى لە سەر پادەھات.

فurstیه، که نهخوشیهکەى پوژ به پوژ تووندتر ده بوو، بیل بووکه یهکی هه بوو که تازه کړى بووى و بوخوى قورس بوو، دای به دوروا. دوروا، به دهسته به هیزهکەى گویه رهش و قورس و دارینهکەى له کوتایى په تهکەیه وه به رهو سه ر وخوار هه لده دا و به دهنگى نهوى دهکەوته ژماردن: "یهک، دوو، سئ، چوار، پینچ، شهش."

پوژى که له مالى فالتر، بو شام دهعهوت بوو، بو یهکه مجار بیست چهلانى دوا به دواى یهک گویهکەى کرد به نووکی باریکی تهشییهکەوه. بهخوى گوت: "بو من پوژىکی باشه، بهخت پرووى تیکردووم." چونکه مهعلانى له یارییه دا، له ئیداره ی پوژنامهکە دا، به جوړه بالاییهک ده ژمیردرا.

زووتر له کاتى ئاسایى له دایه ره وه ده رکهوت تا فریای خوگورپین بکهوئ، خه ریک بوو به شه قامى له ندهندا پئی ده کرد، چاوى به ژنیک کهوت که له پئش ئه وه وه پئی ده کرد و شیوه ی پیکردن و به ژن و بالای له خانم دوماریل ده چوو. ههستى کرد دهم وچاوى گړى گرتووه و دلى به په له پهل لیده دا. پانایى پینگاکه ی برى تا ژنه که له ولاره بدینیت. ژنه کهش وهستا تا له شه قامه که به پیته وه. به سه هو چوو بوو، خانم دوماریل نه بوو، هه ناسه یهکی قوولى هه لکیشا.

زورچار له خوى پرسى بوو ئه گه ر پوژیک له پوژان پروو به پرووى ببیته وه ده بی چون رهفتارى دهگه لدا بکات. سلاوى لیبکات یان خوى له گیللى بدات و وابنوئینى نهوى نه دیتووه؟

بهخوى گوت: لئ ئه و نابینم.

دنیا سارد بو، سهری جوگاكان بهستبووی و سهر
شوستهكان له بهر تیشك و پوناکی چرا غازیان، وشك و
كهوهیی بو.

وهختایهك گهیهه مالهكهی خوی به خوی گوت: "
پنویسته لیره باربكم، شوینهكهه بگورم، ئیره ئیدی بۆمن
به كهلك نایهت.

ههستی به چالاکی وچهلهنگی خوی دهکرد، ههزی
دهکرد له سهر بانان غار بدات و له ههمان كاتدا كه له
تهخته خهوهكهیهوه بهرهو پهنجهرهكه دهپۆیی ودهزفربیهوه،
به دهنگی بهرز دهیگوت:

"بهخت پووی تینکردووم! بهخت و یهغبال! پینویسته
نامهیهك بۆ باوكم بنووسم."

جارچار نامهیهکی بۆ بابی دهنووسی، به زۆری
نامهكهی له مهیخانهیهکی بچووكی كهناڕ جادهیهك
دهنووسی، ئهم نامهیه ههمیشه ژيانی لهلا دهمهزهرد
دهكردهوه، ههندیجاریش ئهو نامهیهکی بۆ دههات كه
ناونیشانهكهی ئهمی بهپیتی درشت و دهستیکی لهرزوك له
سهر نووسرابوو. نامهیهك كه ههمیشه به ههمان پهیف و
پرستان دهستی پێدهکرد:

"كوپی ئازیزم، بۆیه ئهم نامهیهم بۆ فڕی کردووی تا
بزانی حالی من ودایكت باشه. هیچ دهنگ وباسیکی تازه له
دیار و محاله‌ی لای ئیمه نییه. له گه‌ل ئهمه‌شا خه‌به‌رم
زانیهوه...."

دوروا، ههمیشه له خهمی ئهوه‌دا بوو ئاگای له په‌وشی
زێد وزاگه‌ی خۆی، بارودۆخی هاوسێكانیان، په‌وشی
مووچه و مه‌زراو به‌روبووم هه‌ییت.

به دهم به ستنی بۆینباخه سپیه که یه وه له بهر ئاوینه
 بچوکه که یدا، هه میسه به خۆی دهگوت: " پتویسته سبهی
 نامه یه ک بۆ بابم بنووسم. پیره میردی میره بان ته گهر
 ته مشه و منی بهم جل و بهرگ و سهر و سیمایه وه دیتبا،
 بیزانیبا له کوژی دهعهوت کراوم له سه رسامیا ده می
 داده چه قی. ته مشه و خواردنیک دهخۆم که ته و به عه مراتی
 نه یخواردوه. " له ناکاوا مووبه قه رهش و دووکه لاوییه که ی
 پشت هۆلی مه یخانه چۆله که یانی، به قاپله مه و تاوه کانه وه که
 به دیواره کانه وه هه لئاسرا بوون هاته وه بهرچاو، گورپه که یان
 له بهر موغه یرییه که خه و تبوو، میژیکی چه ور و چلکن که به
 هۆی کۆنی و ته و خواردنانه ی به سه ریا پرژابوو، پهنگی دیار
 نه بوو، کاسه ی سووپ که هه لمی لئ هه لده ستا له ناوه ندی
 میزه که دا بوو، مۆمیک له نیوان دوو قاپدا هه لکرا بوو. باب و
 دایکی هیتانه وه بهرچاوی خۆی که له مبه ر و له و به ری
 میزه که دا دانیشتون و وه کو دوو گوندی، به خاوی، شۆربا
 و سووپه که یان که وچک که وچک دهخوارد. به هه موو
 حه ره کات و سه که ناتیکیان ئاشنابوو، ته نانه ت دهیزانی
 هه موو شه وی که پوو به پرووی یه کدی و به دهم شۆربا
 خواردنه وه داده نیشن، چ به یه کدی ده لئین.

دووباره به خۆی گوت: " پتویسته پۆژی برۆم
 سه ریکیان بدهم. "

به لام چونکه له خۆگۆرین و خۆ ئاماده کردن
 بوو بووه وه، چراکه ی کوژانده وه و به قالد رمه کانا داگه را.
 به دریزایی بولقاره باز نه ییه که، ژنانی خۆفرۆشی که نار
 جاده که، به ره و پرووی دهه اتن. لئ ته و به قیز و بیزه وه،
 وه کو ته وه ی سووکایه تیان پیکردبێ، له خۆی دوور

دهخستنه وهو دهیگوت: " لاکهون، برۆن به لای کاری خوتانه وه! " ئه ویان به چتۆ پیاویک ده زانی؟ ئه م خۆفرۆشانه نه یانده توانی پیاوانی جۆراوجۆر لیکدی هاویر بکه ن؟ هه ست کردن به وهی که جلکی رهشی شهوی له بهرا بوو و ده چوو بۆ میوانی مالیکی زۆر ده وله مهنده، فره به نیوبانگ و زۆر گرینگ و هه سترکردن به وهی که بووه به که سیکدی، که سیکدی سهر به دنیای پاره داران و خوشگوزهرانان، که سایه تیه کی دیکه ی تازه ی به و ده دا.

به دلنیا ییه وه خۆی به راپه وه که دا کرد. چلچرا و ئاو یزه یه کی به رز راپه وه که ی به ته واوه تی پوناک کرد بووه وه. دوروا به رهفتاریکی ئاسایی و پر متمان وه، دارده سته که ی و بالا یۆشه که ی دایه ده ست ئه و دوو پیشخزمه ته ی که هاتبوونه پیشوازی.

هه موو هۆله کان پوناک بوون. خانم قاتر، له هۆلی دووه ما که له گشت هۆله کانی دی مه زنتر بوو، پیشوازی میوانه کانی ده کرد. به بزه یه کی بالکیشه وه پیشوازی له دوروا کرد. دوروا، ته و قه ی ده گه ل دوو میوانی دیدا کرد که له پیش ئه ودا هاتبوون، ئاغای فیرمن و ئاغای لاروچ ماتبو، که هه ردووکیان نوینه ری ئه نجوومه ن و له په یامنی ره نه ناسراوه کانی پۆژنامه ی لافی فرانسز بوون، که ناویان له پاینی وتاره کانیاندا نه ده نووسرا. ئاغای لاروچ له پۆژنامه که دا ده سه لاتی تایبه تی هه بوو، ئه م ده سه لاته زاده ی ئه و ده سه لاته بوو که له ئه نجوومه ندا هه ییوو. که س گومانی له وه نه بوو که له ئاینده دا ده بیته به وه زیر.

پاشان فورستیه وهاوسه ره که ی هاتن، هاوسه ره که ی جلیکی په مه یی له بهر کردبوو، له هه موو کاتی جوانتر بوو.

دوروا وهختايهک بينی ئه و ناسياوی نزیکي دهگهل دوو نویتنه ره که ی ئه نجومه ندا ههیه زۆری پهن سهر بوو. موده تی پینچ خولهک دوروا له خه لکه که و له نزیکي موغه ییرییه که وه، به چپه قسه ی دهگهل ئاغای لاروچ ماتیدوا کرد. شارل ماندوو و شه که ت دیار بوو. نزیکه ی مانگیک بوو زۆر لاواز بوو بوو. هه میسه ده کوکی و ده یگوت: ' پتیوسته قه راری خۆم بدهم و بپۆم زستان له باشوور به سهر به رم. '

نوربردو فارن و جاک ریفال پینکفه گه یشتن. ئه و سا ده رگایهک له و سه ری ئاپارتمان ه که وه کرایه وه، ئاغا قالدتر دهگهل دوو کیژی گه نجی که له گه تی به ژن زراف، به کیکیان شازده سالان و ئه وی دی هه ژده سالان بوو، وه ژوور که وت. کیژه گه وره که ناحه ز و بچوو که که خشیک وشه نگول بوو.

دوروا، ده یزانی که قالدتر بابی خانه واده که یه، و پرای ئه وهش زۆر سه ری سوپما. چونکه هه میسه به جۆری بیری له کچه کانی سه رۆکه که ی ده کرده وه، وه کو ئه وه ی کیشوهریکی دووره ده ست بن و کهس نه یگاتی. ئه مه جگه له وه ی وای وینا کرد بوون که بچووک و مندالن، که چی هه نوو که دوو ژنی گه وره ی ده بینی. دیتی ئه وان به م شیه چاوه پوان نه کراوه، سووکه ئاشووبیکی له زهینا دروست کرد. دوو کیژه گه نه که، دوا ی ته عاروف، ته و قه یان دهگهل دوروا دا کرد و چوون له پشت میژیکی بچووکه وه که بنگومان، تاییه تی ئه وان بوو، دانیشن و که وتنه یاری کردن به و به کره ئاوریشمانه ی که له نێو سه به ته یه کی بچوو کدا بوون.

به دەم چاوه‌پوانی هاتنی میوانانی دیکه‌وه، هه‌موو بێده‌نگ بوون، له‌و بێده‌نگیه‌ ناخۆشانه‌ی که پیش شام له‌ نیوان خه‌لکانیکا که پاش مه‌شغه‌له‌تی جو‌راوجۆری پۆژانه‌ له‌ ده‌وری یه‌کدی خرده‌بنه‌وه‌و هاو‌فیکرش نین، دروست ده‌بیت.

دوروا، که هیچ کاریکی نه‌بوو و، ته‌واو بیتاقه‌ت بووبوو، هه‌روا چاوی برییه‌ دیواره‌که‌ی به‌رانبه‌ر. قاتر له‌ دووره‌وه‌ و به‌ دل، هه‌ر بۆ ئه‌وه‌ی خۆی به‌ سه‌روه‌ت و سامانه‌که‌یه‌وه‌ هه‌لکیشیت گوتی: " چیه‌ ته‌مه‌شای تابلویه‌کانم ده‌که‌ی؟ وشه‌ی " یه‌کانم " ی زۆر به‌خه‌ستی ئه‌دا کرد. " نه‌ا نیشانتانی ده‌ده‌م. " چرایه‌کی هه‌لگرت و له‌ تابوکانی نزیک کرده‌وه، تا جوانکاری و ورده‌کارییه‌کانیان باشتتر بینه‌ دیتن.

- ئه‌مانه‌ به‌رجه‌وه‌ن و دیمه‌نانه‌ن.

تابلویه‌کی گه‌وره‌ی گیومه، له‌ ناوه‌ندی دیواره‌که‌دا هه‌لواسرابوو، که‌ناراویکی نورماندی بوو له‌ ژێر ئاسمانیکی به‌تۆف وزریانی دا. له‌ خوار ئه‌م مه‌نزهره‌یه‌وه‌ تابلویه‌کی دی هه‌بوو که دیمه‌نی بێشه‌یه‌ک بوو، ده‌سکاری هارپینی بوو، ئه‌وسا پێده‌شتیکی جه‌زایر بوو، که ده‌سکاری گیومه‌ بوو، وشتریک له‌ ئاسۆی تابلۆکه‌دا، له‌ سه‌ر هه‌ردوو ده‌ست ولاقه‌ درێژه‌کانی وه‌ستابوو، له‌ ساختمانیکی میژوویی سه‌یر ده‌چوو.

ئاغا قاتر چوو بۆلای دیواریکی دی و به‌پاویژیکی جدی وه‌کو سه‌ره‌ۆکی ته‌شریفات و ئه‌ته‌کیتی پێشوازی گوتی: " نیکار و تابلۆیانی به‌نرخ. " چوار تابلۆ بوون: " دیداریکی خه‌سته‌خانه " به‌ره‌مه‌ی جروکس، " ژنی دروینه‌وان " به‌ره‌مه‌ی باستین لوپاج، " بێوه‌ژن " به‌ره‌مه‌ی بورگرو، "

ئىعدام " بەرھەمى جان پول لوران. دوايەمىن تابلۇ دىمەنى
كەشەيەكى خەلكى واندەى نىشانىدەدا كە لە پال دىوارى
كلىساكەى خۇيدا، بە دەستى مەفرەزەيەك لە
شۆپشگىنەكان، گوللەباران دەكرا.

لە كاتى باسكردنى تابلۇكانى ديدا، بزهەيەكى سەلارانه
نىشتە سەرلىئوى بەپئوہبەرى پۆژنامەكە: " ئەمانە تابلۇى
ھاكەزايىن. زياتر بۆ سەرگەرمىن. " لە ھەوہلەوہ تابلۇيەكى
بچووكى دەسكارى جان بۆ ھەلواسرابوو، ناوى تابلۇكە "
ھەوراز و نشىئو " بوو، برىتى بوو لە وىنەى ژنىكى جوانى
پارىسى كە بە پلىكانەكانى تراموايەكى دوو نھۆمى لە حالى
حەرەكەيا، ھەلدەگەپا. سەرى لە ئاستى نھۆمى دووہم بوو و
ئەو پياوانەى كە لە سەر كورسىيەكانى ئەم نھۆمەدا
دانىشتبوون، بە خۆشحالىيەكى تامەزرۆيانەوہ، دەيانپروانييە
ئەم پوخسارە جوان و گەوجانەيەى كە بەرەولای ئەوان
دەھات. لە ھەمان كاتدا ئەو پياوانەى كە لە قاتى خوارەوہ
وہستابوون، بە ناچارى و لە ھەمان كاتدا بە تامەزرۆيى
تەمەشای پاپوزى ئەم ژنە گەنجەيان دەكرد. ئاغا قالىتر،
چراكەى ھەلبىرى بوو و بەدەم بزهەيەكى بىشەرمانەوہ،
خىراخىرا دەيگوت و دەيگوتەوہ: " ھا؟، بە لەزەت نىيە؟ بە
لەزەت نىيە؟ "

ئەوسا چراكەى لە تابلۇى " نەجات " دەسكارى لانبر
نزيك كردهوہ. تابلۇكە برىتى بوو لە مېزىكى چۆل كە بىچوہ
پشېكىك لە ناوہراستيا دانىشتبوو و بە سەرسامى و
دوودلى تەمەشای مېشېكى دەكرد كە كەوتبووہ ناو
پەرداخى ئاوەوہ. دەستىكى ھەلبىرى بوو و ئامادە بوو بە

حهره که یه کی له زگین پر بداته میشه که و بیگریت. لی هیشتا
 بریاری یه کجاره کی نه دابوو، تیامابوو چ بکات؟
 نه وسا ناغا، تابلویه کی دهسکاری دیتای نیشاندا
 به نونیشانی "په ند" تابلوکه سهربازیکی نیشاندهدا که له
 سهربازگه که یدا خه ریک بوو سه گینکی فیری ته پل ژه نی
 ده کرد و، له سهری پوئی: "به مه ده لین زه وق و سه لیه!"
 دوروا، به سیمایه کی ته ئید نامیزه وه پنده که نی و به
 له زه ته وه ده یگوت: "زور جوانن، که له ک دلگیرن، دل..."
 له ناکاوا، که گوئی به دهنگی خانم دوماریل زرینگایه وه
 که خه ریک بوو ده چوو هۆله که وه، قسه که ی خوی
 خوارده وه.

خاوه نی پوژنامه که، به هه مان دهقه وه، چراکه ی له
 تابلوکان نزیک ده کرده وه و پرونکردنه وه ی دهدا:
 ئیستا ئامازه ی بۆ تابلویه کی شینباوی به ره می موریس
 لولوار ده کرد: "له مپه پ"، ئه م تابلویه بریتی بوو له
 که ژاوه یه ک که له جی خوی وه ستابوو، دوو پیاوی شپووش
 له سهر جاده یه ک بوون، دوو پیاوی زهلامی به هیز و هه رقل
 ئاسا، دهستیان نابوو به خه ی یه کدی.

ژنیککی جوان و دلرفین، له په نجه ره ی که ژاوه که وه
 سهری هینابوو ده ری و ته مه شای شه ره که ی ئه وانی
 ده کرد، بی خه م و خه یال و بی ترس و بیتاک چاوی بری
 بووه کوته ک کارییه که ی ئه م دوو پیاوه.

ناغای قاتر دووباره گوئی: "له هۆله که ی دواتر
 تابلویانی دیکه ش هه ن، لی ئه و تابلویانه به ره می نیگارکیش
 و شیوه کارانی نه ناسراوترن و سه ره به هیه پیتیازیک نین.
 ئیره هۆلی دانیشتنی منه، حالی حازر تابلوی نیگارکیشانی

گه‌نج، زۆر گه‌نج ده‌کرم و له به‌شه تاییه‌ته‌کانی
 ئاپارتمان‌ه‌که‌یان هه‌ل‌ده‌واسم، چاره‌پوانی پۆژی ده‌که‌م که
 شۆره‌ت و ناوبانگ په‌یدا بکه‌ن. "ئه‌وسا به‌ ده‌نگی نه‌وی له
 سه‌ری پۆیی: "نهما کاتی کپینی تابلۆیانه. نیگارکێشان
 خه‌ریکه له برسا ده‌مرن. تاقه‌ پولیکیان نییه که سکی خۆیانی
 پێ تێر بکه‌ن،"

به‌لام دوروا، هه‌چی نه‌ده‌بینی، گوێی له قسه‌کانی
 سه‌رۆکه‌کی ده‌بوو بیته‌وه‌ی له‌مانا و مه‌به‌ستیان تێگه‌ت،
 خانم دوماریل له‌وێ بوو، له پشته ئه‌وه‌وه بوو. ده‌بێ چ
 بکات؟ ئه‌گه‌ر سه‌لاوی لێک‌دبا ئاخۆ ژنه‌ی گۆرین، پووی
 لێ‌وه‌رنه‌ده‌گێرا یان قسه‌ی ناشیرینی پێته‌ده‌گوت؟ ئه‌گه‌ر
 نه‌ده‌چوو به‌لایا و هه‌چ قسه‌یه‌کی ده‌گه‌ل نه‌ده‌کرد، ئاخۆ
 ئه‌وانی دی له‌ دلی خۆدا چه‌یان ده‌گوت؟

به‌خۆی گوت: "ئه‌وه‌نده‌ی بتوانم خۆم ده‌خافێتم. "
 هه‌نده‌ شپه‌زه و نا‌په‌حه‌ت بوو که بۆ ده‌میک وای به‌بیرا هات
 که به‌ درۆوه‌ خۆی نه‌خۆش بخات و داوای بوردن له‌ خانه
 خۆییه‌که‌ی بکات و له‌وینده‌ر بپروات.

ته‌مه‌شا‌کردنی تابلۆکان ته‌واو بووبوو، به‌پێوه‌به‌ری
 پۆژنامه‌که‌ پۆیی چراکه له‌ جێگای خۆی دابنێته‌وه‌و
 خه‌رهاتنی خانم دوماریل که تازه‌ هات‌بوو، بکات
 و ئه‌حواله‌پرسی ده‌گه‌ل‌دا بکات. دوروا، دووباره‌ خۆی به‌
 ته‌مه‌شا‌کردنه‌وه‌ی تابلۆکانه‌وه‌ خاف‌لاند، ده‌تگوت له‌ جوانی و
 ستایشی تابلۆکان تێر نابێت. بیرى شتوا بوو. ده‌بێ چ بکات؟
 گوێی له‌ ده‌نگه‌کان بوو قسه‌کانی جیا ده‌کرده‌وه‌. خانم
 فورستیه‌ بانگی کرد: "ئاغای دوروا بێ زه‌حمه‌ت!" دوروا به‌
 هه‌شتاو بۆلای ئه‌و چوو. ژنه‌ی گه‌نج ده‌یویست واسیته‌

بۆيەك كىك له دەستە خوشكەكانى بكات كه قەرار بوو
ئاھەنگىك سازبكات و دەيوست ھەوالى ئەو ئاھەنگە له
ستوونى كورته ھەوالانى پۆژنامەكەدا چاپ و بلاو بېتھە.
دوروا، بە دەم دەمە لالكنوھ گوتى: " ھەلبەتە خانم،
ھەلبەتە..."

خانم دوماريل، نھا بە تەواوى گەبى بوو نزيكى ئەو،
جورئەتى نەدەكرد پشتي تىبكات و لەو پندەر دوور
بکە ویتەوھ.

له ناکاوا ھەستىکرد خەريکە شیت دەبیت. ژنەى گەنج
بە دەنگى بەرز گوتى:

- سلاو بيل ئامى. نھا ئیدی من ناناسیتەوھ؟

دوروا، بلەز ئاوپړكى دایەوھ. كلوتيلد، ليو بەخەندە، بە
نيگايەكى سەرپړژ له مېھر و مەحەبەت روو بە رووى
و ھەستابوو، ھەر بەو حالەوھ دەستى بەرەو ئەو پراگرت.
دوروا، بە دەستىكى لەرزۆك تەوقەى دەگەل کرد.
ھیشتا دەترسا ئەم ماستە موویەكى تياىن. ژنەى گەنج بە
ئارامیەكى تەواو گوتى: - کەوتوویە کوئوھ؟ ناتبینم.
دوروا، ھەرچى کرد و کوشا، نەیتوانى خۆى ھیور
بکاتەوھ، بە دەمە لالكنوھ گوتى:

- زۆر سەرقالم خانم، نامپەرژیتە سەر ھیچ. جەنابى
قالتر له پۆژنامەكەدا كاریكى تازەى پین سپاردووم كه
زۆرى مژوول کردووم.

ژنەى گۆرىن، بە ھەمان دەقەوھ چاوى له دوپ چاوانى
ئەو بېرى بوو، بېتھەوھى دوروا جگە له نیاز پاکی و
خێرخوازی شتىكى تریان تیدا بېینى، گوتى: " دەزانم لى ئەمە
مانای وا نییە دۆستەكانت له بیر بکەى."

خانمیکی قه‌له‌و که خوی به کۆر و مه‌جلیسه‌که‌دا کرد
 ئه‌و جووته‌ی لیکی هاویر کرد، ئه‌م خانمه‌ کراسیکی یه‌خه
 کراوه‌ی له‌به‌ر بوو به‌ بازووه‌ سوور و پوخساره
 سووره‌که‌یه‌وه‌و، به‌ ئارایش و سه‌رووه‌زعیتی پو‌اله‌تبا‌زانه‌،
 هینده‌ به‌ سه‌نگینی پنی ده‌کرد که‌ پیاو به‌ دیتنی ئه‌و
 ده‌یتوانی هه‌ست به‌ قه‌له‌وی و گه‌وره‌یی لاقه‌کانی بکات.

چونکه‌ زۆر به‌پیز و حورمه‌ته‌وه‌ مامه‌له‌یان ده‌گه‌ل
 ده‌کرد، دوروا له‌ خانم فورستییه‌ی پرسى: - ئه‌م خانمه‌ کتییه‌؟
 - ویکنتس دو پرس مور، ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ وتاره‌کانی
 به‌ ناوی خوا‌زراوی " پات پلانچ " ب‌لا‌و ده‌کاته‌وه‌. (موپاسان،
 له‌و نووسه‌رانه‌ بوو که‌ ته‌نانه‌ت له‌ هه‌لب‌ژاردنی ناوه‌کانیشا
 ته‌نزی به‌کار ده‌برد، بۆ نمونه‌: خانم پرس مور به‌ مانای "
 دیوار کون که‌ر " دئ و " پات پلانچ " به‌ مانای " په‌نجه‌ سه‌ی
 " دئ.)

دوروا، مات وحه‌یران، حه‌زیده‌کرد له‌ قاقای پیکه‌نین
 بدات:

- پات پلانچ، پات پلانچ! ده‌وه‌ره‌ ده‌ی! من وام وینا
 ده‌کرد که‌ ژنیکی گه‌نجی وه‌کو تو بئ. که‌واته‌ ئه‌مه‌ پات بلانچ
 - ه؟ ئاه، چه‌ند ژنیکی باشه‌! چ ژنیکی باشه‌!
 پیشخزمه‌تیک هاته‌ به‌ر ده‌رگا وگوتی: - خانم شام
 ئاماده‌یه‌.

کۆری شامه‌که‌ ئاسایی و شاد بوو، له‌و کۆر و ئاهه‌نگ
 و میوانیانه‌ بوو که‌ له‌ سه‌ر می‌ز سه‌باره‌ت به‌ هه‌موو شتیک
 و هه‌یج شتیک قسه‌ ده‌کریت.

له‌ سه‌ر می‌زه‌که‌ دوروایان له‌ به‌ینی روز و، کی‌ژه
 گه‌وره‌که‌ی قاتر که‌ ناحه‌ز بوو، و خانم دوماریل

دانیشان دېوو. ئەم ھاوینیشینەى خانم دوماریل کەمیک ناپەحەتى دەکرد، ھەرچەندە خانمى گۆرین زۆر ئاسوودە دیاربوو و بەگەرم وگۆپی قسەى دەکرد. دوروا، لە ھەوێلى را ناپەحەت و دوودل بوو، لە سازفانیک دەچوو ئاھەنگ و ریتى سازەکەى گوم کردبێ. وێرای ئەوێش بەرە بەرە متمانەى بە خۆى پەیدا دەکردەو و نیگای پرسیار ئامیزیان لیکى ھەلدەنگوت و وەکو جارێ بەجدى و کەم دابیژیک ھەوہسامیز ئاویتە بەیەکدى دەبوون.

لە ناکاوا ھەستیکرد، شتیک لە ژێر مێزەکەوہ بە نەرمى بەر لاقى کەوت. بە کاوہخۆ پای بردە پێشەوہو بەرپای ژنەى گەنج کەوت، بێئەوہى ژنەى گۆرین، پای بەریتە داوہ. لەو دەمەدا قسەیان دەگەل یەکدیدا نەدەکرد، ھەریەکیان ئاوپى لای ھاومێزەکەى خۆیان داوہوہ.

دوروا، بە دلێکی لەرزۆک و پڕ خورپەوہ ئەژنۆى پتر بردە پێشەوہ. ژنەى گەنج بە سووکە گوشاریکی ئەژنو وەلامى داہوہ. ھەنگى بۆى بەدیارکەوت کە عەشقەکیان دووبارە سەرى ھەلداوہتەوہ.

دواى ئەوہ چییان بە یەکدى گوت؟ شتیکی گرینگ نەبوو، لێ ھەرچاری کە نیگای یەکدییان دەکرد، لێویان دەلەرزى.

دوروا، لە ھەمان کاتدا، ھەر بۆ مجامەلە جارجار قسەیەکی دەگەل کێژى سەرۆکەکەیدا دەکرد. ئەویش بە ھەمان شتێوازى داىکی وەلامى دەداہوہو ھەر قسەیەکی بوستبا، بێ ھیچ دوو دلێیەک دەیکرد.

ویکتس دوپرس مور کە لە دەستە راستى جەنابى فالتەرەوہ پۆنیشتبوو، پۆزى شازادە خانمانى لێدەدا و،

دوروا، که که یقی به دیتنی ئه وه وه ده کرد، ، به ئه سپایی له خانم دوماریلی پرسى:

- تق ئه وه ی دی ده ناسی، ئه وه ی گوتاره کانی به نئوی خوازراوی "دومینو روز" وه بلاو ده کاته وه؟

- به لئ، به ته وا وه تی: لبارون دولیقار!

- ئه ویش له هه مان قوماشه؟

- نه، به لام به هه مان ئه ندازه کومیدیه. بالابه رز، لاواز، شه ست سالان، به قژی لوول کراوی ده سترده وه، ددانه کانی عه مه لین، به هه مان نه فه سی تاییه تی ده ورا نی تازه کردنه وه ی سه لته نه ت و به هه مان ئارایشی سه رو وه زعه وه.

- ئه ری ئه م عاجباتیانه ی دنیای ئه ده بیان له کو ی راو کردوه؟

- خه لکانی تازه پییا که وتوو، هه میشه پاشماوه ی ئه رستو کراته کان ده دۆزنه وه و ده گرنه خو.

- هه ر له بهر ئه مه؟ هه ی هۆیه کی تری نییه؟

- هه ی.

ئه وسا گه نگه شه و باسیکی سیاسی له نئوان به پئوه به ری پوژنامه که و دوو نوینه ری ئه نجوومه ندا، نوربرد دوقارن و جاک ریقال دهستی پیکرد و تا کاتی خواردنی میوه و شیرینه مه نی به رده وام بوو.

وهختایه ک بۆ هۆله که زقپینه وه، دوروا، دووباره له خانم دوماریل نزیک بووه وه و چاوی له چاوی ئه و بری و پرسى: "حه ز ده که ی ئه مشه و بته گه یه نمه وه ماله که ی خۆت؟

- نه.

- بۆچی؟
 - چونکه ئاغای لاروچ ماتيو كه هاوسامانه، هه رجارى كه من لىره ده عوه ت بى ده مگه يه نيته وه.
 - ئه دى كه ي بتيبنم؟
 - سبه ينى وه ره فراڤين پىكه وه بخوين.
- بيته وه ي هيج قسه يه كى دى بكن، لىكدى هاويز بوون.
- دوروا، كه كۆر ومه جليسه كه ي به لاهه پوتىنى بوو، زۆر نه مايه وه. كاتى كه خهريك بوو به پليكانه كاندا داده گه را، تووشى نوربردوفارن بوو كه ئه وىش خهريك بوو مه جليسه كه ي به جىده هيشت. شاعبرى پير باسكى ئه وى گرت. نها كه له پۆژنامه كه دا هيج ركابه رى وهه فركييه كيان له نىواندا نه بوو، هاوكارىيان له بوارى ته واو جياوازدا بوو، جۆره نيازپاكىيه كى باوكانه ي سه باره ت به دوروا ده نواند.
- لى پىرسى:- پياسه يه كم له گه لا ده كه ي؟
- دوروا به رسقى دايه وه:- به سه رچاو مامۆستاي ئازين.
- به ئه سپاي و هيدى هيدى به بولقارى مالزورب دا كه وتته پى. ئه وشه وه پارس چۆل بوو، شه ويكى سارد بوو، له وشه وانه بوو كه له شه وانى دى دريژتر ديتته به رچاو، ستيرانى ئاسمان به رزتر ديارن. هه وا ده تگوت به دهم كزه ي ساردى خويه وه، شتىكى دووره ده ستى ده گه ل خويدا ديتا.
- له ساته كانى هه وه له وه كه سىيان قسه يان نه كرد. پاشان دوروا بۆ ئه وه ي بىده نكيه كه بشله قىتيت، گوتى:
- ئه م لاروچ ماتيويه، كه سىكى زۆر به ئاوه ز و خوينه وار دياره.
- شاعبرى دان عه مر له بن لىوانه وه گوتى: " واى ده بينى؟

دوروا، به سهرسامی و دوودلی گوتی: " بهلن، من وای
بو دهچم یه کیک بن له نوینه ره به وهج و به دیمه نه کانی
نهنجو مهن."

- ده شیت. له شاری کویرانا، یه که له چاو پاشابه.
ئه مانه ههره موویان خه لکانی بو ده لهن، چونکه له نیو دوو
دیارددا په روه رده بوون - پاره و سیاسهت - ئه مانه
خه لکانی فشه کهرن، هه له وه پری فزل فروشن، که دهر باره ی
هیچ بابه تیک گهنگه شیان ده گهل نایه ته کردن، هیچ بابه تیک
که بابه تی هزی من و تو بن. زانایی و هوشمه ندییان له
قولایی زیراباندایه، به گوته یه کی دی له و شوینه دایه که
گه مارو پیسی تیا کۆده بیتته وه، وهکو روبراری سن له
ناوچه ی ثانیر.

- ئاه، دۆزینه وه ی پیایوی هزرقان و خوینه وار کاریکی
دژواره، پیایک که بتوانی ههستی ئاسو یانی کراوه و
هه وای ئازاد و ته پ وتازه، وهکو ئه وه ی له که ناری دهر یادا
هه یه، له ناخی بنیاده ما دروست بکات. من چه ندانه یه کم
له وانه ده ناسی، به لام حه یفی مردوون.

نوربردو قارن، به دهنگیکی ساف و زولال، به لام
پاریزکارانه قسه ی ده کرد، که ئه گه ر جله وی بو شل کردبا له
بیتدهنگی شه وه که دا، دهنگدانه وه یه کی تاییه تی ده بوو، توو په
و خه مبار ده هاته بهر چاو، له و خه مبارییانه ی که هه ندیجار
له گیانی هه ستیار ده ئالیت و وهکو زه وی ژیر سه هۆلبه ندان
ده یانه ئیتته له رزه.

دریژه ی به قسه که ی دا:

- به چ ده چی، بلیمه تی، که میک زیاتر یان که متر فه رق
ناکات، چونکه ئاکامی هه موو شتیک هه ر نه مانه.

یارۆی دان عەمر بێدەنگ بوو. دوروا کە ئەو شەو
سەر حال و چالاک بوو، بە دەم بزهوه گوتی:

- ئەمشەو زۆر پەشبینی مامۆستاگیان.

یارۆی شاعیر بەرسفی دایەو: - هەمیشە شتەکان بە
پەشی دەبینم کۆپی خۆم، پەلە مەکە تۆش چەند سالیکی
دی دووچاری هەمان حال دەبیت. ژیان وەکو گردیکە
نیسان تا ئەو کاتەی لە سەرکەوتن و هەلگەپاندایە
خۆشحاله، لی کاتی کە دەگاتە سەرێ و، لەناکاوا چاوی بە
سەرەولێژگە و بە کۆتایی کارەکە دەکەوێت کە مردنە. کاتی
مرۆف بەرەو سەرێ دەپوات کات بەخاوی دەپوات، بەلام
لە کاتی هاتنەخوارەویدا، کات زور بە خێرای دەپوات.
مرۆف، لە تەمەنی تۆدا شاد و خۆشحاله. ئارەزووی
زۆرشتی هەیه کە پێیانیش ناگات. لە تەمەنی مندا ئیدی
چاوه‌پوانی هیچ ناکات... تەنیا مەرگ نەبێت.
دوروا، دەستی بەپێکەنین کرد: بەقسەکانی تۆدا گیانم
هاته لەرزین.

نوربردوڤارن، دووبارە گوتی:

- نا، ئەمڕۆ لە قسەکانم تێناگەیی، بەلام پاشان، ئەم
قسانەی ئێستای منت بێر دەکەونەو. پۆژیک دێ و، ئەو
پۆژە بۆ زۆرکەس بەخێرای دێ، کە پێکەنین تەواو بوو،
چونکە لەپشت هەر شتیکەو کە مرۆف تەمەشای دەکات،
مەرگ دەبینێت. ئەم وشەیه بۆتو هیچ ناگەیهنیت، تو و
مەرگ؟ لە تەمەنی خەلکانی وەک تۆدا ئەم وشەیه هیچ
مانایەکی نییه. بەلام لە تەمەنی خەلکانی من ئاسادا
وشەیهکی ترسناکە. بەلێ، بەشەر لە ناکاوا پەی بە چەمک و
مانای ئەو وشەیه دەبات، بێتەوێ بزانیت چما و دەربارەیی

چی، ئەوسا لە ژياندا ديمەن و بەرجەوهنی ھەموو شتیک دەگۆڕێ. من پازدە سال دەبی ئەمە لە خۆما دەبینم، ھەست دەکەم لە کاردايە، دەلێی ھەيوانیکی قرتینەر لە بوونمايە. بەرەبەرە مانگ بەمانگ و سەعات بە سەعات، پەيم بەبوونی بردووھ کە خەریکە بەرەو ھەرەس و دارپوخانم دەبات، تا وەکو ساختمانیکی کۆنە لە ناکاوا ھەرەس بینم. وەھای گۆرپوم کە ئیدی خۆم ناناسمەوھ. ئیدی من لیبوومەتەوھ، ھەرگیز پیاوھ سەرحال و چالاک و چەلەنگ و بەتین وتاوھکەي دەورانی سی سالییم نیم. شایەدی سپی بوونی قژە پەشەکەم بووم کە چەند بەخاوی و ژیراوژیر پەنگی دەگۆرا، پیتستی ساف، ماسولکەکانم، ددانەکانم و ھەموو ئەو بەدەنەي کە جاران ھەمبوو، لیمی سەندووتەوھ، جگە لە پوھیکی ناٹومید، کە بەو نزیکانە ئەویشم لئ دەسیتیتەوھ، ھیچی تری بۆم نەھیتتووتەوھ. بەلێ، ئەم ھەيوانە ناپەسەنە، پارچە پارچەي کردووم. کاری نابووتکردنی دوور ودریژی بوونمی، بەنەرمی و ژیراوژیر، بە شیتوازیکی نەفرەت ئەنگیز ئەنجام داوھ. ھەنووکە لە ھەر کاریکا کە دەیکەم، مردن دەبینم. ھەر ھەنگاوئ دەنەم لەو، لە مەرگ نزیکم دەکاتەوھ. ھەر جوولەيەکی من، ھەر ھەناسەيەکی من خیرایی بە کارە نەحس و شوومەکەي ئەو دەبەخشیت. ھەناسەدان، خەوتن، خواردن، خواردنەوھ، کارکردن، رامان و بە خەيالەوھ چوون، ھەرکاری کە دەیکەین، ئەنجامەکەي مردنە. ئەنجام زننەگی کردنیش مردنە! ئاھ، تۆ ئاخري پەي بەم شتانە دەبەي، ئەگەر تەنیا يەک چارەکە سەعات بیری لیبیکەیتەوھ، دەبیینی. ئیدی چاوھروانی چیت؟ عەشق؟ چەند ماچ وپامووسانیکی دیکەيە و ئیدی لە تاقت دەکەوي. ئێ،

دوايي؟ پاره؟ بۆ چ کارېک؟ بۆ خەرج کردن له ژنان؟
 به‌دهست هينانی شادمانی دلگیر؟ بۆ زور خواردن، قه‌له‌و
 بوون و شه‌و تابه‌يانی نالین به‌دهست ئازاری
 جومگه‌کانته‌وه؟ چیتړ؟ شه‌ره‌ت؟ وه‌ختی به‌شه‌ر نه‌توانی به
 عه‌شفه‌وه به‌دهستی بېنیت، به‌که‌لکی چی دیت، به‌چی ده‌چی؟
 ئی، دواي ئەمانه چی؟ دیسان ئاقیبه‌تی هه‌موو شتیک مه‌رگه.
 من حالی حازر، یه‌ک له‌باری خۆم، ئەوه‌نده له‌ نزیکه‌وه‌ی
 ده‌بینم، که زۆریه‌ی جار هه‌ز ده‌که‌م ده‌ست به‌رمه‌ پېشی و
 له‌ خۆمی دوور بخه‌مه‌وه. زه‌وی داده‌پۆشی، ئاسمان پر
 ده‌کات. له‌ هه‌موو شوینیک ده‌یبینم. ئەو هه‌یوانه‌ بچوکه‌کانه‌ی
 له‌ سه‌ر جاده‌کان پلېشاونه‌ته‌وه، ئەو گه‌لایانه‌ی له‌ لق وپۆپی
 دره‌خته‌کانه‌وه، ده‌پژین، ئەو مووه‌ سپیانه‌ی به‌ ردینی
 بابایه‌کی دۆسته‌وه ده‌ی بینم، هه‌موو ئەمانه‌ دلم نابووت
 ده‌که‌ن، هاوارم به‌سه‌ردا ده‌که‌ن: " لێره‌یه‌! " هه‌رچییه‌کم هه‌ز
 لێیه‌، هه‌ر کارێ ده‌که‌م، هه‌رچییه‌ک ده‌بینم، هه‌رچییه‌ک
 ده‌خۆم و ده‌خۆمه‌وه، هه‌رچییه‌کم هه‌ز لێیه‌، هه‌یف، هه‌لاتنی
 هه‌تاو، پانایی ده‌ریا، پو‌خانانی جوان و هه‌وای فیتکی
 شه‌وانی هاوین، که‌ پو‌ح فیتک ده‌کاته‌وه، ئاوپه‌ژینی دل
 ده‌کات، هه‌ره‌مه‌موو ئەمانه‌م لێده‌سه‌نیتته‌وه!

شاعیری دان عه‌مر، به‌ هه‌ناسه‌برکیتیه‌کی که‌م و به‌
 هێمنی پێی ده‌کرد، به‌ ده‌نگی به‌رز خه‌ون و خه‌یاله‌کانی
 ده‌گیرایه‌وه، ئەوه‌ی بیر نه‌ما‌بوو که‌ که‌سێک گوێ له
 قسه‌کانی ده‌گریت.

دووباره‌ گوتی: " هه‌چکه‌سێکیش دواي مردن ناگه‌ریتته‌وه،
 هه‌رگیز... قالبی په‌یکه‌ره‌کان هه‌لده‌گرن، چه‌ند جاریان بوو،
 به‌و قالبه‌ هه‌مان شت دروست ده‌که‌نه‌وه، به‌لام به‌ده‌نی من،

پوخسارم، هزرم، خواست و خولیاکانم هرگیز تازه نابنه وه. وپرای ئەمەش، میلیۆنه‌ها و ملیارده‌ها به‌شەر له‌دایک دەبن که له سەر ئەو چەند سانتیمه چوارگۆشه‌یه‌ی دەم وچاویان، که‌پوویه‌ک، چاوانی، هەنیه‌یه‌ک و گۆنا و دەمیکێ وەکو هی من هەیه، روحیکێ وەکو پ‌وحی منیان هەیه، بیئەوه‌ی من هەرگیز بۆ ژیان بگه‌ڕیمه‌وه، بیئەوه‌ی من هەرگیز بۆ ژیان بگه‌ڕیمه‌وه، بیئەوه‌ی هەرگیز به‌شیکێ دیاریکراو له‌ بوونی من ولەم بوونه‌وه‌ره بێ شومار و جیاوازانە‌دا، یه‌جگار جیاوازانە‌دا، هەرچه‌نده به‌ پ‌واله‌ت ده‌شوبه‌یتنه یه‌کدی، دووباره‌ بیئەوه‌. به‌شەر ده‌سته‌و دامینی کێ بکه‌وێ، بکه‌وێته‌ خاک وپای کێ؟ هاواری ناکامی و نا‌ئومیدی داوای کۆمه‌ک به‌ریته‌به‌ر کێ؟ ئاخ‌ر باوه‌ڕ به‌چی بکه‌ین، متمانه‌ به‌کێ بکه‌ین. من باوه‌ڕم به‌ هیچ پ‌یازیک نییه‌، به‌و قانۆنه‌ ئەخلاقیه‌ مندا‌لانه‌یه‌ و به‌و به‌‌ئینه‌ خۆپه‌رستانانه‌یان. ته‌نیا مه‌رگه‌ که‌ هیچ گومان و دوودلییه‌ک هه‌‌ئناگه‌ی.

شاعیری دان‌ عه‌مر وه‌ستا، به‌ هه‌ردوو ده‌ست یه‌خه‌ی پ‌التۆکه‌ی دوروای گرت و به‌ ئەسپایی گوتی:

- پیاوی گه‌نج، بیر له‌ هه‌موو ئەو شتانه‌ بکه‌وه. پ‌ۆژان، هه‌یفان و سالان بیر له‌م مه‌سه‌لانه‌ بکه‌ره‌وه. ئەوسا بوون به‌ جۆریکی دی ده‌بینی. هه‌ول‌بده‌ خۆت له‌ چنگی هه‌موو ئەو شتانه‌ی گیرۆده‌یان کردوویت پ‌زگار بکه‌، ئەم هه‌وله‌ زه‌حمه‌ته‌ بۆ ده‌رچوون له‌ جه‌سته‌ یان له‌ به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانتان، له‌ هزر و بیره‌کانتان و له‌ هه‌موو به‌شهریه‌ت ده‌ن، بۆ ئەوه‌ی ته‌مه‌شای شوێنیکێ دیکه‌ بکه‌ی،

ههنگی تیدهگهی شه‌پی نیوان رۆمانتیکه‌کان و
ناتورالیسته‌کان^۱ چهند بیتباهه‌ و هه‌روه‌ها باسی بودجه.
به هه‌نگاوی هه‌پاو که‌وته پیکردن.

- هه‌روه‌ها هه‌نگی په‌ی به‌بن هیوایی ره‌های خه‌لکانی
بئ ئومید ده‌به‌ی. ویل و سه‌رگه‌ردان، ده‌گه‌ل دوو دلیاندا
ده‌ست و په‌نجه نه‌رم ده‌که‌ی. به‌ه‌موو لایه‌کا هاوار ده‌که‌ی:
" کۆمه‌ک " و هه‌چکه‌سیش وه‌لامت ناداته‌وه. ده‌سته‌کانت
دریژ ده‌که‌ی تا کۆمه‌کت بکه‌ن، خوشیان بویی، دلخۆشیت
بده‌نه‌وه، پزگارت بکه‌ن، لی که‌س به‌ده‌نگ و هاوارته‌وه
نایه‌ت. بۆچی به‌م جۆره ره‌نج ده‌به‌ین؟ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی
بئگومان به‌جۆری خولقینراوین که‌ جه‌سته‌مان ده‌توانی
زه‌مانیکی زیاتر بژی و روحمان زه‌مانیکی که‌متر، به‌لام
ئه‌وه‌نده‌مان بیرکردووه‌ته‌وه، ئیدی هه‌چ هه‌چ هاوئا‌هه‌نگیک له
نیوان هۆشمه‌ندی په‌ره‌سه‌ندوومان و هه‌لومه‌رجی نه‌گۆپی
ژیانمان نه‌ماوه. تو ته‌مه‌شای ئه‌م خه‌لکه‌ بوده‌له‌یه بکه‌:
ئه‌گه‌ر کاره‌ساتیکی گه‌وره‌یان به‌سه‌ر نه‌یه‌ت، له‌ ژیا‌نی خۆ
پازین، بی‌ئه‌وه‌ی به‌نه‌گبه‌تی و به‌دبه‌ختی خه‌لکانی دی
ناپه‌حه‌ت بن. حه‌یوانیش واهی نین.

دووباره وه‌ستا، چهند چرکه‌یه‌ک له‌ فکران پ‌اچوو،
ئه‌وسا به‌ قه‌لافه‌تیک‌ی شه‌که‌ت و ملکه‌چانه‌وه له‌ سه‌ری
رۆیی: - من که‌سیکی له‌ ده‌ست چووم. نه‌ با‌یم هه‌یه، نه‌ داک،
نه‌ برا، نه‌ خوشک نه‌ ژن، نه‌ مندا‌ل و نه‌ خوا.

۱- ئاماژه‌یه بۆ کیشماکیشی نیوان لایه‌نگرانی رومان‌تیزم که‌ فیکتور
هۆگۆ دامه‌زێنه‌ری بوو و ناتورالیسته‌کان که‌ زولا و برناردین
رووسن پیر، لایه‌نگر و په‌یره‌وانی بوون.

دوای سووکه بیده‌نگییه ک دووباره گوتی: من ته نیا کیش
وقافیه‌م هیه. ئه‌وسا سهری پوو له ئاسمان هه‌لبری که
مانگی چوارده به‌ه‌ویتی ئاسمانه‌وه دهره‌وشایه‌وه
وگوتی:

"من له جسوجوی واژه‌ی ئه‌م مه‌سه‌له ئالۆزه‌م."
"له ئاسمانیکی تاریک و خالییا که ئه‌م گویه په‌نگزه‌رده
مه‌له‌ی تیا ده‌کا."

گه‌یشتنه پردی کنکورد. به‌بیده‌نگی به‌سه‌ریا په‌پینه‌وه.
ئه‌وسا به‌قه‌راخ پاله‌بوربون دا (پاله‌بوربون: که له‌خوار
مه‌یدانی کنکوره‌وه‌یه، به‌ر له‌شو‌پش، له‌سالی ۱۷۲۲ دا بق
دوشس دو بوربون دروست کراوه و حالی حازر باره‌گای
ئه‌نجوومه‌نی شورای نه‌ته‌وه‌یی فه‌ره‌نسیاه.) درێژه‌یان به
پیی خو دا. نوربردو‌فان، دووباره‌ده‌ستی به‌قسان کرده‌وه:
- ژن بیته‌دۆستی من. تو نازانی ته‌نیایی له‌م ته‌مه‌نه‌ی
مندا چ مانایه‌کی هیه. ته‌نیایی حالی حازر، دووچاری
نیگه‌رانییه‌کی ترسناکم ده‌کات، ته‌نیایی له‌ماله‌وه، له‌پال
سو‌پادا، له‌کاتی شه‌وا. واهه‌سته‌ده‌که‌م ته‌نیا من له‌م دنیا‌یه‌دا
هه‌م، به‌لام مه‌ترسی نادیار، شتین گونگ و ترسناک، وه‌کو
دیوار ده‌وریان داوم که من له‌دراوسیه‌که‌م که نایناسم، به
ئه‌ندازه‌ی ئه‌و ئه‌ستیرانه‌ی که له‌په‌نجه‌ره‌که‌وه ده‌یانبینم،
دوورم ده‌خاته‌وه. جو‌ره‌ده‌رد و‌دله‌پاوکه‌یه‌ک به‌روکم
ده‌گریت، ده‌رد و‌دله‌پاوکه‌ی ترس و، بیده‌نگی دیواره‌کان
ده‌مترسین. بیده‌نگی ئه‌و ژووره‌ی که به‌شه‌ر به‌ته‌نیا تیایدا
ده‌ژی، زۆر قوول و گه‌لیک خه‌مناکه. ته‌نیا بیده‌نگییه‌کی
ده‌وری جه‌سته‌ی به‌شه‌ر نییه، به‌لکو بیده‌نگییه‌که که
گه‌مارۆی پوحیشی داوه، که ده‌نگی کورسییه‌ک دی، پیاو له

ناخی ناخهوه دلی دادهلهرزئ، چونکه لهم ماله خه مناکه دا،
چاوه پوانی هیچ دهنگیک نییه.

ديسان بیدهنگ بوو و دووباره له سهری پوی: - که
به شهر پیر دهبن، مندالان نیعمه تن، مندال بۆ ته مهنی پیری
نیعمه تن.

گهی بوونه ناوه راستی شه قامی بورگونی. شاعیری دان
عمر، له بهردهم خانوویهکی بهرزا وهستا، له زهنگی دا،
تهوقی دهگهله دوروادا کرد و گوتی: - ئهم ههلهق ومهلهقه
پیره میردانهیه له بیر خۆت بهرهوهو، به گویرهیه ته مهنی
خۆت بژی، دهی خاترا ته.

له پارهوه تاریکهکهی خانووهکه دا ون بوو.

دوروا، به دلکی گیراوهوه درێژهی به پێگهی خۆی دا.
وای هاته بهرچاو چالکی پر ئیسقانیان نیشانداوه، چالیک که
بیهوئ و نهیهوئ، خۆشی بئ و ترشی بئ، پۆژی له پۆژان
هر دهبن تیی بکهوئت. له بن لیوانهوه گوتی: ' شهیتان به
نه علهت بئ، مالهکهی نابئ شوئینیکی خۆش بئ... هیچ
حهزناکهم، شهریکایهتی بیرکردنه وهکانی بکهم. '

له ناکاوا وهستا، تا پێگهی ئهو ژنه بۆنخۆشه بکات که
تازه له گاليسکه دابهزی بوو و دهیویست بچیته مالهکهی
خویهوه. ههناسهیهکی قوولی ههلهکیشا و بهوپهری تاسه
وتامه زروویهوه بۆنه دلگیرهکهی ئهوی ههلمزی. له ناکاوا دل
ودهروونی پر بوو له شادی و ئومید، یادی خانم دوماریل،
که سبهینی ژوانیان ههبوو، سهراپای داگرت.

هموو شتیک به پروویهوه پیدهکهنی، ژیان به
میهره بانییهوه دههاته پیشوازی، به راستی هاتهندی ئارهزوان
خۆشه. به سهرمهستی خهوت، به یانی زوو له خهو پابوو و

بېرياريدا پيش ئهوهى بهرهو ژوانگهكەيان بېروات، پياسەيەك به شەقامى بوادوبولونيدا بكات.

دويشەو بايەكەى خستبوو، هەوا خۆشتر بووبوو. هەتاو هەمان گەرمى خۆش ودلگيرى مانگى نيسانى هەبوو. هەموو ئەوكەسانەى كه عادهتيان وابوو، له بيشەدا پياسە بكەن، ئەم بهيانبيە دەعوەتى ئاسمانى ساف و جەوہ دلگيرەكەيان قەبوول كردبوو و له مال ھاتبوونە دەرەوہ.

دوروا، به كاوهخۆ پىي دەکرد و پېر به سيبەكانى ھەواى سووک و خۆشى ئەو پۆژە بەھاريەى ھەلدەمژى. له تاقي سەرکەوتنى ئەتوال تىپەپى و به سەمتى پىچەوانەى ھەرەكەتى ئەسپ سوارەكانەوہ خۆى به شەقامە گەرەكەدا كرد. تەمەشاي ئەو پياو و ژنانەى دەکرد كه سوارى ئەسپ بووبوون و به يورغە يان چوارنالە دەرپويشتن. پيوان وژنانى دەولەمەند و ئەرستوكراتى كه ئىستا وەكو جاران ھەسوودى پىنەدەبردن و خۆزيای پىنەدەخواستن. ئىستا ھەموو ئەوانەى كەم و زۆر بەناو دەناسى، ئاگاي له پادە وئاستى دەولەمەنديان ھەبوو، ھەرەوہا ميژووى پەنھانى ژيانشياني دەزاني، چونكه كارە تازەكەى واى ليكردبوو، كه ببى به ئەرشيفدارى ژيانى خەلكانى بناف و دەنگ و واريقات و بويەرە به ھەراوہەنگامەكانى پاریس و پاريسيان. ژنانى ئەسپ سوار، به ئەندامى شووش و باريك و به جلکى پەش و كەمەر تەنگەوہ تىدەپەرين. ئيدى ئەو حالەتى قۆرە دەماغى و لووت بەرزىەى كه ژنانى ئەسپ سوار ھەيانبوو، به قەلافەت و سيمايانەوہ دياربوو. دوروا، به ناوبردنى ناو، عینوان و تايبەتمەنديەكانى گراوئىكانى جارانى يان ئەوانەى ئىستاي لەبن لیوانەوہ، دەتگوت له كلتسا دا

ویرد و دوغایان دهخوینن، زور دلی خوش دهبوو،
هندیجار له بری ئهوهی بلیت:
بارون دو تانکله.

پرنس دولاتور ئانگران
له بن لیوانهوه دهیگوت: و له نیو ژنانی هاوړهگهزباز!
لویز میشو، له تهمهشاخانهی فودئیل
روز مارکتن، له ئوپرا.

زوری له زهت، له گهمهکردن بهو ناوانه دهبرد، دهنگوت
له ژیر پهردهی به پوالت جدی و سهنگینی ئهواندا،
به دناوی همیشهی وقوولی تیرهی به شیری دهبینی، ئهم
بابه ته خوشحالی دهکرد، دهی هاوړژاند، دلخووشی ده دایه وه.
ئوسا به دهنگی بهرز گوتی: "ههی فیلبازینه!" چاوی
بو ئه سوارانه گپرا، که مقومقوی نهنگینی زیاتریان به
دواوه بوو. ناوی زپاویان بووبوو به داستانی سهر زاران.
زوری له وانه بینی کهوا گومان دهکرا له قوما را فیل
دهکه ن و کوپی قوما سهرچاوهی گه وری دهرامهت و
داهاتیان بوو، تاقه سهرچاوهی دهرامهت و ههلبه ته
گوماناویان بوو.

ژماره یهکی دی که زور ناسراو بوون، به دهرامهتی
مولکی ژنهکانیان ژبیانیان دهگوزهراند، ههموو خه لکی
ئهمه یان دهزانی، ئهمه له کهس شاراو نه بوو، هه ندیکی دیکه
به سهرچاوهی دهرامهتی گراوی و ماشقهکانیان دهژیان
وئهمه مه علومی خاس وعامی خه لک بوو. خه لکانیکی زور
قهرزهکانیان دابووه وه (کاریکی ئابروومه دانه بوو) بیته وهی
هیچ که سینک بزانی پارهی ئهم کاره یان چوون به دهست
هیتاوه (پازیکی تهواو گوماناوی بوو) خه لکانیکی مامه له چی

بینی که سەرۆته زۆرهکهیان، له ههوهلی پا، به دزی و فزی پهیدا کردبوو و، له ههموو ماله ئه شرافى و ئه رستۆکرا ته کاندایه باوهشی کراوهوه، پیتشوازی دهکران. ئه وسا پیاوانیکی بینى هینده مایه ی پیز و حورمهت بوون، هینده خوشناو و ناوبانگ بوون، که خه لکانی رهش و پرووت ههموو پۆژیک بهر خورديان دهگه ل دهکردن و فهند و فیلای بی شەرمانه یان، له نهخشه و پلانی ئابووری گه و ره ی نه ته وه ییدا، له و که سانه ی که ئاگاداری بنج و بناوانی کاران بوون، نه شاراو ه بوو و نه به پاز ده ژمیردرا.

هه ره هه موویان لووت به رز، قۆره ده ماغ و له خو بایی و چاو حیز بوون. چ ئه وانه ی مووی لا جانگیان درێژ کردبووه وه و چ ئه وانه ی سمیلیان به ردابووه وه. دوروا پیده که نی و له دلی خویدا ده یگوت و ده یگوته وه: دزینه، فیلبازینه.

له هه مان ساتدا گالیسکه یه کی سه ر کراوه و جوان دوو ئه سپی سپی ناو قه د باریکی له ژیرا بوو، به یورغه نزیک بووه وه، یال و کلکی ئه سپه کان، به هۆی خیراییه وه، له هه واکه دا سه مایان ده کرد. ژنیکی گهنجی قژ زه رد و ئه ندام و ردیله گالیسکه که ی داژۆت و دوو کوپژکه ش له دوایه وه دانیشتبوون. یه کێک بوو له سووتلی و پرووسپییه به نیوبانگه کانی پاریس. دوروا. وهستا، چه زیده کرد سلای لییکات و ئهم تازه پیتا که وتووه ی دنیای عه شق، که له و سه عاته تایبه تیه ی گه شت و گه رانه ئه شرافیه ریا بازانه دا، به و گۆساخی و که شخه ییه وه که له پینگای خو فرۆشییه وه به دهستی هیتابوو، خو نوینی ده کرد، مه دح و ستایش بکات.

پتدهچوو به شتیه یه کی هه ندیک گۆنگ و ئالۆز، ههست به وه بکات که جۆره لیکچوونیک له نیتوان خۆی و ئه ودا ههیه، په یوه ندیه کی ئاسایی، که هه ردووکیان له یهک قوماش و له هه مان ته بیعه تن و، سه رکه و تنه کانی خۆشی به هه مان رینگه کانی ئه و ژنه که نه چه وه به دهست هاتوون.

به هه نکاوی سووکت و به دلنکی سه رپرێژ له شادی، به هه مان رینگای خۆیدا که پرایه وه که میک زووتر له قه رار و مه داره که یان که ییه بهر مالی ماشقه که ی.

کلوتیل، به باوه شی کراوه وه پیتشوازی کرد، ماچی کرد، له تو وایه هیچ شتیک له نیتوانیاندا پرووی نه داوه، ته نانه ت ئه و تۆزه پاریزه ئاقلانه یه شی، که جاران له ماله که ی ئه ودا په چاوی ده کرد، له بیر خۆ برده وه. ئه وسا به ده م ماچکردنی سمیله بادراوه کانی وه گوتی:

- ده زانی چ گرفتیکم بۆ هاتووه ته پیتشی گیانه که م؟
خۆم بۆ مانگیکی هه نگوینی خوش ده گه ل تۆدا ناماده کردبوو و هه نووکه میرده که م بۆ ماوه ی شهش ههفته لیم بووه به مووی لووت، مۆله تی شهش ههفته ی وه رگرتووه. به لام من نامه وئ شهش ههفته به بئ تو به سه ر بهرم، به تاییه تی دوا ی ئه و سووکه ساردیه ی که که وته به یمنانه وه. نه خشه یه کم بۆ دۆزیوه ته وه. دووشه ممه تو ده عوه تی شام ده که م، پیتشتر باسی تۆم بۆ کردووه، به یه کترتان ده ناسیتیم. دوروا، به دوو دلی، که میک پرینگایه وه، چونکه قهت له گه ل ئه م پیاوه دا، که ژنه که ی داگیر کردبوو، یه کیان نه بینی بوو. ده ترسا به هۆی په فتاری، گوتاری، نینگایه که وه، یان نینگه رانییه که وه دهسته که یان بکه ویته پروو. به ده مه لالکئیه

گوټی: " نه، چه ز ناکه م ناسیاوی له گهل میړده که تدا په پيدا بکه م. " ژنه ی گورین که به وپه پری سهرسامی له به رده میا وه ستابوو و، به نیگایه کی ساکارانه سهراپای داده بیژت، به مکوړی پرسى: " باشه بؤ؟ ئەم کاره چی تیا به؟ شتی وا پوژانه پرووده دات، هرگیز ته سه ورم نه ده کرد تۆ ئەوه نده ساویلکه بیت. "

دوروا، که ئەم قسه یه تهنگه ی گرتبوو گوټی: - باشه، دووشه ممه، بؤ شام دیم.

ژنه ی گورین گوټی: - بؤ ئەوه ی میوانییه که شه قلی ناسایی وهر بگریټ، فورستی و ژنه که شی ده عوت ده که م، هر چه نده چه ز ناکه م که س بؤ ماله وه ده عوت بکه م.

دوروا، تا دووشه ممه زور بیرى له م دیدارو ده عوته نه کرده وه، لئ له و ده مه دا که خه ریکبوو، به پلیکانه کانی مالی خانم دوماریلدا سرده که وت، ههستی به شپړزه یی وپه شوکانیکی سهیر ده کرد، نهک له بهر ئەوه ی که ته وقه ده گهل ئەم میړده دا بکات، شه رابه که ی بخواته وه و نمه کی ماله که ی بکات و دوو چاری عه زابی ویژدان بیی، به لام له شتیک ده ترسا که خویشی نهیده زانی چیه.

بؤ هؤلی پیتشوازی براو وهکو هه میشه له وئ به دهم چاوه پوانییه وه دانیشټ. پاشان ده رگای ژووره که کرایه وه و پیاویک به پدینیکی سپیه وه، به قه لافه تیکی سه نگی نه وه، میدال و نیشان به به پوکه وه، به نه زاکه تیکی گومان ئامیزه وه به ره و پروی هات: - ژنه که م زوری بؤم باسکروویت، ئاغا، منیش به دیدارتان خو شحالم.

دوروا، كه ههولئ دهدا زۆر جدی و بهرئز بئته بهرچاو،
به رهو پرووی چوو، زۆر به گهرمی تهوقه ی دهگهل
خانه خوییه كهیدا كرد. پاشان كه دانیشت، ههرچی كرد
وكوشا، قسه یه كی بۆ نه هات كه سه ری قسانی پتیکاته وه.

ئاغای دوماریل، پارچه چیلکه یه كی خسته سۆپاكه وه و
پرسی: - له میژه خه ریکی کاری پۆژنامه وانیت؟
دوروا به رسقی دایه وه: - نا، چهند مانگیكه.

- ئه ها! كه واته زۆر به خیرایی چوو یته پئتش.

- " به لئ تا پاده یه ك خیرا. " ئه وسا، به هه وای خوی،
بئته وه ی بیر له و شته بکاته وه كه ده یگوت، دهستی به قسان
كرد، قسه یه ك لئ رهو یه كێك له وئ، له و قسه پۆتینیانه ی كه
عاده ته نه له نئوان دوو كه سی نه ناسدا ده كړئ. به ره به ره
خاترجه م ده بوو وته نانه ت ره وشه كه شی به لاوه ئاسایی
ده بوو، ته مه شای سه روسیمای سه لار وسه نگی نی ئاغای
دوماریلی ده كرد و ههرچه نده پتیکه نی نی ده هات، به خوی
گوت: " كلاوی قورپم ساغیم له سه ر ناویت، دۆستی ئازیز. "
خۆشحالییه كی جدی ئاویته به گهنده لیه ك داخزییه دل و
دهروونییه وه، شادمانی و خۆشحالی دزیک كه له كاره كه یا
سه ركه وتوو بوو بئ و به سه ر دزییه كه یه وه نه گیرابئ، و
جۆره ئوخزنیکی پیاكارانه ی له دل و دهروون گه رابئ. له
ناكاوا چه زیكرد، ببئ به دۆستی ئه م پیاوه، متمانه ی
به دهست بئئ، واداری بکات، مه سه له تاییه ته كانی ژیا نی
خوی بۆ ئه م بگێریته وه.

خانم دوماریل، له ناکاوا وه ژوور كه وت، له هه وه له وه
نیگایه كی خه ندانی هه ردووکیانی كرد، ئه وسا چوو بۆلای

دوروا که زاتی نه کرد، له بهردهم ئاغای دوماریل دا، وهکو
همیشه دهستی خانم دوماریل، ماچ بکات.

ژنه ی گهنج، شاد وئارام بوو، وهکو که سیک به هه موو
شتیک پاهاتبی، ئهم دیداره دهگهل حیله بازی و پاشکاوی
ئه ودا تیکی ده کرده وه و ئاسایی ده هاته بهرچاو. "لورین"
ش هاته ژووره وه، شهرمنتر، به پاریزتر له هه موو جاره کانی
دی چوو بۆلای دورواو هه نیه ی برده پیشه وه تا ماچی
بکات، له حوزووری بابی ده ترسا. دایکی گوتی: "چی بووه؟
ئه مپۆ به بیل ئامی بانگی ناکه یت؟" کچۆله ی تاین سووری
سوور بووه وه، وهکو یه کیک بی حورمه تیه کی گه وره ی
کردبیت، نه ئینییه کی درکانبی که نه ده بوو بیدرکینیت، یان
پازیکی تاییه تی وکه میک گوناح ئامیزی به خه لکی گویتیت.

وهختایه ک فورستیه و ژنه که ی هاتن، هه مووان که
شارلیان به و حال و په وشه بینی ترسان. له زهرفی یه ک
هه فته دا زۆر لاواز بوو بوو، په نگی به پروه وه نه مابوو،
به رده وام ده کوکی. فورستیه دووپاتی کرده وه که پینچ
شه ممه ی ئاینده له سه ر داوای دکتور بۆ کان ده پۆن.

زۆر زووش هه ستان و کوپه که یان به جیه یشته. دوروا
سه ریکی له قاند و گوتی: "به باوه پی من حال ی زۆر بی
حاله، باوه پ ناکه م زۆر بژی."

خانم دوماریل، قسه که ی بۆ سه لماند: "حه یفی! زۆری به
به ره وه نه ماوه، په نگی مردووی لێنیشته وه! به ختی هه یه که
ئه و ژنه ی به نه سیب بووه."

دوروا پرسی: "ژنه که ی زۆری پیرا ده گات؟

- هه موو کاره کانی بۆ ده گات. ئاگای له هه موو شتیک
هه یه، خه لکانیکی زۆر ده ناسیت، بیته وه ی نیشانی بدات زۆر

ئەم و ئەو دەبىئىت، ھەرچىيەكى بوى، ۋەكو خۆى دەيەوى
 ۋەھركاڧى بىيەوى بەدەستى دىنى. لە ھەر ژنىكى دى
 زىرەكترو، تىزفامتر، بەفيل ۋتەگبىرتەر. بۇ پياويك بىيەوى
 پاىە ۋپىنگەيەك بە دەستىنى، گەنجىنەيەكە لە ۋگۆرە.
 جۆرج دووبارە گوتى: - ھەلبەتە دواى مردنى ئەو
 دووبارە شوو دەكاتەۋە.

خانم دوماريل، بەرسقى دايەۋە:

- بەلئ، تەنانەت پىنم سەير نىيە ئەگەر لە ئىستانوۋە
 كەسىكى بۇخۇ دانابى، بۇ نموونە نوپنەرىكى ئەنجوومەن...
 مەگەر ئەۋەى... ئەو پياۋە نەيەوى... چونكە... چونكە...
 لەۋەيە لەمپەر ۋ كۆسپى ئەخلاقى زۆرى لە رىگا بى... ئى
 ئىدى، لەۋەى پتر ھىچ نازانم.

ئاغاي دوماريل، بە پەستى ۋ بىن ھەسەلەيىەۋە ۋ
 بەدەم بۆلەبۆلەۋە گوتى:

- تۆ ھەمىشە ئىنسان دەخەيە گومانەۋە، منىش
 ھەزم لەم بابەتە نىيە. نابى ھەقمان بەسەر كارى خەلكىيەۋە
 ھەبىت، خاۋدەكات ۋىژدانى خۇمان بۇ دەپاريزرى، ئەۋەمان
 بەسە. ئەم قەسەيە دەبى ياسا ۋ رىسايەكى گشتى بى بۇ
 ھەموو كەسىك.

دوروا، بەدلىكى پەشىۋاو ھزر ۋبىرىكى پەرىشان لە
 مالى وان ۋەدەرکەۋت. سبەينى چوو بۇ دىدەنى فورستىە
 ۋھاۋسەرەكەى. تازە لە كۆکردنەۋە ۋبەستنى جانتاكانيان
 بوۋبونەۋە. شارل، لە سەر قەنەفەيەك پاكشاپوو ۋ
 ھەناسەى زۆر تووند بوو، بە دەم ھانكەھانكەۋە دىگوت: "
 دەبايە مانگى لەمەۋپىش ئەم سەفەرەمان بکردبايە. " ئەۋسا
 زنجىرەيەك ئامۇژگارى سەبارەت بە رۆژنامەكە بە دوروا

دا، هرچهنده، هرچهنده پيشتر قهراری هه موو شتيکی دهگه ل ئاغای قاتر دا کردبوو.

وهختايهک جوړج دهيويست بروت، دلسوزانه تهو قه ی دهگه ل دوسته کهيدا کرد وگوتی: " دهی، هاوړی، به هیوای دیدار!"

بهلام کاتی که خانم فورستیه ئهوی تابه ر ده رگا به پړکرد، به هه لچوونه وه پتی گوت: " خو ئه و په یمانه ت له بیر نه کردووه که به یه کمان دابوو؟ ئیمه دوست و ئاشناین، وانیه؟ ئه گه ر هر پتو یستیه کت به من هه بوو، بی هیچ دوو دلییهک، یهک نامه یان بروسکه یهک به سه، بۆ ئه وهی یه کسه ر بگه مه خزمه تتان."

ژنه ی گهنج به ئه سپایی گوتی: " مه منوونم، له بیرت ناکه م."

نیگای، به شیوه یه کی قولتر و دلگیرتر، پتی گوت: " مه منوونم."

دوروا، له کاتیکا دهچووه خواری، له سه ر پلیکانه کان تووشی ئاغای دوفیدریک بوو که به خاوی دهچووه سه ری. جاریک له هه وه له وه له مالی فورستیه دا ئه وی بی نی بوو. کؤنت غه مگین بوو- پیده چوو خه مباری سه فهره که ی ئه وان بوو بی؟

دوروا، بۆ ئه وه ی ویل وماریفه ت بنوینی، راستگو یانه سلای لی کرد. فیدریک، خاکیا نه وله هه مان کاتدا به که میک فرناخییه وه، سلاره که ی سه نده وه.

فورستیه و ژنه که ی شه وی پینج شه ممه حه ره که تیان کرد.

(۷)

سەفەر و پۇششتەكەى شارل، پاىە و پىڭىيەكى
گرىنگىرى بۇ دوروا لە ئىنجوومەن و دەستەى نووسەرانى
پۇژنامەكەدا ئىجادكرد. چەند وتارىكى بىنەپەتى و سەرەكى
بەناو و ئىمزاى خۇيەو بەلاوكردەو، ئەمە جگە لەوہى كە
بەشى كورته ھەوالەكانىشى بەپىو دەبرد، چونكە سەرۆك
حەزىدەكرد ھەركەسە، مەسئولىەتى ئەو شتە ھەلگىرىت كە
دەینووسى. ھەندى باس و گەنگەشان ھاتنەپىشەو، كە بە
زىرەكى توانا و شایستەىى خۇى سەلماندو، پەيوەندى
وتەماسى ھەمىشەىى دەگەل بەرپەرسان و پیاوانى دەولەتدا،
بەرەبەرە قالى كردهو كە ئەویش شىرۇفەكارىكى سیاسى
لەزەبر و پۇشنىبىنى لىدەرچىت.

تەنیا يەك كۆسپ لە ئاسۆى كارەكەيدا ھەبوو.
پۇژنامەيەكى بچووكى دژبەر، بەردەوام ھىرشى دەكرده
سەر ئەو، يان لە راستیا ئەوى كرددبوو بە بیانوو بۇ
ھىرشكردنەسەر بەشى كورته ھەوالەكانى پۇژنامەى لافى
فرانسز يان لە راستیا خودى ئاغای قالىتریان مەبەست بوو.
ئەم پۇژنامەيە ناوى لایلوم بوو. ھەموو پۇژنىك وتارىن
تەنز ئامیز و بەتەوس و توانچ و پەلارى بلاو دەكردهو.
پۇژنىك جاك پىفال پىتى گوت: كە بىنیا دەمىكى بە سەبر
و حەوسەلەى.

دوروا، بە دەمە لالكتیوہ گوتى: " دەتەوى چ بكم، خۇ
پاستەوخۇ ھىرش ناكاتە سەر من. "
بەلى، پۇژنى كە خۇى بەھۆلى ئىنجوومەن و دەستەى
نووسەرانددا كرد، بوارنار، نوسخەيەكى ئەو پۇژەى " لاپلوم
ى دایە دەست.

- فەرموو، ديسان وتاريكى ناخوش بەلاي تۆۋە.
- ئاھ! دووبارە چىيە؟
- ھېچ، باسى خانمىكە بە نىۋى ئوبرا، كە لە لاين مامورانى دژە گەندەلىيەۋە دەستگىر كراۋە.
- جۈرچ، پۇژنامەكەي لە دەست ھاۋكارەكەي ۋەرگرت و وتارەكەي، كە مانىشيتەكەي " دوروا، پادەبويىرى " بوو، خويندەۋە:
- " پېپۇرتەرى بە ناوبانگى لاقى فرانسز ئەمپۇ پىي راگەياندىن كە خانم ئوبر، كە ئىمە ھەۋالى دەستگىر كردىنمان لەلاين مامورانى دژە گەندەلىيەۋە، بلاۋكردبۈۋەۋە، ھېچ بوۋىنكى واقىيى نىيە و زادەي خەيال و خەيالدانى ئىمەيە. بەلن، خانمى ناڧىرى لە ژمارە ھەژدە، جادەي ئىكوروى، گەرەكى مونمارتر دەژى. ئىمە چاك دەزانين كە كارمەندانى بانكى ڧالتر چ بەرژەۋەندىيەكيان لەۋەدايە كە داكۆكى لە بەرژەۋەندىيەكاني سەرۆكى پۇلىس بكەن، كە چاۋپۇشى لە ئاين و ئۆينەكاني وان دەكات. لن ئامدەكار و پېپۇرتەرى ئەم بەشە، ۋاچاكتەرە، چەند دانەيەك لەم ھەۋالە باشانەي كە ھەرا ۋەھنگامە ۋاشوب دەنيتەۋە سەرەداۋەكانيان لە دەستى ئەۋدايە، بە ئىمەش بدات: ھەۋال ۋەخەبرانىكى پەيۋەست بە مردنەۋە كە بۇ سبەي بە درق دەخريتەۋە، ئەۋ پىتكادانانەي كە لە ئىجادى پرويان نەداۋە، ئەۋ گوتارە گرینگانەي كە لەلاين دەسەلاتداران و پايدەدارانەۋە دراۋن و بەلام ئەۋان ھېچ وتاريكيان نەداۋە، ئەنجام ئەۋ خەبەرانەي كە پەيۋەستن بە " بەرژەۋەندىيەكاني ڧالتر " ۋە يان تەنانت چەند ھەۋال و نوۋچەيەكى نەيتى سەبارەت بە ژنانى ھەرزە و بەرەللا، يان دەربارەي ھەندى

لهو بهروبومه باشانهی که سهرچاوهیهکی زۆر باشه بۆ هەندیک له هاوکارهکانی ئێمه.

دوروا، زیاتر چهپهسا بوو تا تووڤه، تهنیا ئهوهندهی دهزانی که لهم گوتارهدا شتیکی زۆر ناخۆش ههیه دژی ئهوه.

بوارنار دووباره گوتی: - کئ ئهم خهبر و نووچهیهی به تق دابوو؟

دوروا، ههرحهنده بیرى لێدهکردهوه، نهدهچوو ههسهری. ئهوسا له ناکاوا بیرى کهوتهوه:

- " ئا، بهلئ، سن پوتین بوو " پاشان جاریکی دی وتارهکهی خویندهوه له ناکاوا سووری سوور بووهوهو زۆر لهو تۆمهتی پولهکی بوونه تووڤه بوو که درابوو پال ئهوه.

به دهنگی بهرز گوتی: " به چ ههقی ئیدیعا دهکات که من پارهم وهگرتهوه تا... "

بواربار، قسهکهی پیتیڤی:

- شهیتان به نهعلت بئ ها. به پاستی ئهمه بۆ تق ناخۆشه. سهروکیش سهبارهت بهم بابته زۆر ههستیاره. زۆرجار ئهم شتانه له ستوونی کورته ههوالهکاندا، روودهدهن...

لهو کاتهدا سن پوتین، خۆی بههۆلهکهدا کرد، دوروا به ڤاکردن بهرهو لای ئهوچوو: - وتارهکهی " لاپلوم " ت دیتوه؟

- بهلئ، من ئیستا له مالی خانم ئوبر بووم ولهویندهرهوه دیم. ئهوه ژنه ههیه، بهلام دهستگیر نهکراوه. ئهم دهنگویه ههچ بنج و بناوانیکی نییه.

ھەنگى دوروا بە ھەشتاۋ بۇ ئۇفيسەكەى سەرۆك
 پۇيى. ئاغاي قالىر بېرىك بە ساردى بە نىگايەكى گوماناۋى
 پىشۋازىكىرد. پاش ئەۋەى گوتى لە پوونكردنهۋەكانى دوروا
 گرت، گوتى: بەخۆت بېرۇ بۇلاى ئەم ژنە و بەجۆرى
 خەبەرەكە بەدرۇ بخەنەۋە، كە ئەم جۆرە شتانه دەربارەى
 تۇ نەنووسن. مەبەستم ئەو وتارانەىە كە لەمە بەدواۋە
 دهنووسرىن. ئەم بويەرە بۇ پۇژنامەكە، بۇ من وبۇ تۇش
 زۇر ناخۇشە. بابايەكى پۇژنامەۋان، ۋەكو چۇن ژنى تزار
 نابى بېيتە مايەى گومان، بەو ئاۋايە نابى بېيتە مايەى
 گومان.

دوروا، سن پوتىنى ۋەكو دەلىل و پىنما دەگەل خۇيدا
 برد، سۋارى گالىسكەيەك بوون. بە گالىسكەچىيەكەى گوت:
 ژمارە ھەژدە، شەقامى ئىكۈروى، گەرەكى مونمارتر.
 ساختمانىكى بەرز بوو، ناچاربوون شەش نەۋمان بېرن.
 پىرەژنىك كە چاكەتىكى خورى دەلىلى لەبەر بوو دەرگاي
 لىكردنهۋە، كە سن پوتىنى بىنى گوتى:- تۇ ئىستا لىرە
 نەبوۋى، چىترت لە من دەۋى؟

سن پوتىن گوتى:

- ئەم پىاۋەم كە مامور و سەرپەرشتىارى پۇلىسە
 ھىناۋە، چونكە دەيەۋى بزانىت پرس و دۆزەكەى تۇ چىيە
 وچۇنە.

ھەنگى ژنەى عەمەلمەندە، بىردىنە ژوورەۋە و دەستى بە
 قسان كرد:

- 'دۋاى تۇ دوۋكەسى دى ھاتنە ئىرە و گوتيان ئىمە
 پۇژنامەۋانين و لە پۇژنامەۋە ھاتووين، نازانم كام پۇژنامە.

“ ئەوسا پروویکرده دوروا و له سهری پۆیی: ” ئەم پیاوه
 دهیهوئ بزانن مهسهلهکه چی بووه؟ ”
 - بهلن، ئایا هیچ ماموریکی دژه گهندهلی تۆی
 دهستگیر کردووه؟

پیرهژن، ههردوو دهستی بهرزکردنهوهو گوتی:

- هه‌رگیز برای ئازیز، هه‌رگیز. مه‌سه‌له‌که به‌مجۆره‌یه:
 قه‌سابینکم هه‌یه که گوشتی باش به خه‌لکی ده‌دا، به‌لام
 ته‌رازووبازه. زۆرجار ئەوهم لئ بینوووه و هیچ نه‌گوتوووه.
 پۆژی داوام لئ کرد بایی دوو لیور گوشتی نه‌رمه‌م بداتی
 بۆ مه‌خله‌مه، چونکه قه‌راربوو کچه‌که‌م و زاواکه‌م بین بۆ
 مالم، سه‌یرم کرد خه‌ریکه چنگی چه‌رمه چه‌قالته و ئیسقام
 بۆ ده‌کیشیت. راسته ده‌کرا ” راگو ” ی لئ دروست بکریت،
 به‌لام بۆ مه‌خله‌مه نه‌ده‌بوو. بۆیه وه‌ختیک ده‌لیم نه‌رمه‌م
 ده‌وئ، ده‌بی نه‌رمه‌م بداتی، نه‌ک چه‌رمه چه‌قالته. گوشته‌که‌م
 لێوه‌رنه‌گرت، ئەویش به‌منی گوت مشکه پیر، منیش وه‌لامم
 دایه‌وه، پیره دز، به‌کورتیه‌که‌ی سه‌رتان نه‌یه‌شیتم، لیمان
 بوو به‌شه‌پ و قه‌رقه‌شه و خه‌لکانیک له‌ به‌ر دوو‌کانه‌که‌ی خپ
 بوونه‌وهو به‌ که‌مالی ئیسراحت پیمان پێده‌که‌نین.
 سه‌ره‌نجام ماموریکی پۆلیس، که‌ چاوی به‌و قه‌ره‌بالغی
 وجه‌نجالییه که‌وت پتی گوتین برۆین بۆ پۆلیس‌خانه
 و مه‌سه‌له‌که‌ی له‌گه‌لدا باس بکه‌ین. چووین بۆ پۆلیس‌خانه،
 دوا‌ی تو‌زیک مه‌ره‌خه‌سیان کردین. ئیدی له‌وساوه بۆ ئەوه‌ی
 شه‌رمان نه‌بیته‌وه، من نه‌ گوشتی لیده‌کړم و نه‌ به‌ به‌ر
 دوو‌کانه‌که‌یدا ده‌پۆم.

پیره‌ژنه‌که بێده‌نگ بوو. دوروا پرسى: - هه‌ر ئەوه‌نده؟

- به لای جه نابی پڙدار، ئەمە حال و حیکایەتەکه بوو. پاشان پەرداخ شەرابی بۆ دوروا هێنا که وەرینه گرت، پیرەژن لێی دووپات کردەووە که لە وتارەکهیدا، ئاماژە بە ساختەچیتای و تەرازوو بازی قەساووەکه بکات. وەختایەک بۆ بارەگای پۆژنامەکه گەڕانەووە، دوروا وەلامی وتارەکهی "لاپلوم" ی دایەووە:

"جووچە پۆژنامەوانێکی گومناوی بێ ناوێشان لە پۆژنامەی لاپلوم دا که پەڕیکی لە کلکی خۆی دەرکێشاو، دەربارەوی پیرەژنێک که ئیدیە دەکات که گوايه لە لایەن پۆلیسی دژە گەندەلییەووە دەستگیرکراو و من ئەو قەسەیه رەتدەکه مەو، ئەو زياتر پرووی دەمی لەمنە و منی مەبەستە. من بە خۆم چوومە دیدەنی خانم ئوبر که بەلای کەمەووە تەمەنی لە سەرروی شەست سالاو، یە، خانم بەخۆی باسی ئەو دەمەقالەیهی بۆکردم که لەگەڵ قەسابی سەرکۆلانیان تووشی بوو، دەمەقالەکیان لەسەر ئەو بوو پیرەژن داوای گوشتی نەرمە و قیمە لێکردبوو، کابرای قەساب چەرمە چەقالتی دابووین، ئەوسا کاریان گەیی بوو پۆلیسخانە. پیرەژن بەخۆی حال و حیکایەتەکهی بۆ گێرامەو، ئەسلی مەسەلەکه هەر ئەوێندە بوو. بەلام سەبارەت بە ئیدیەکانی دیکە نووسەرەکهی لاپلوم، نە گۆنێان دەدمی و نە بەلامەووە گرینگن. بەتایبەتی بابەتیک که بە ناوی خاوازاووە یان بەبێ ناو بلاو دەرکێتەو، هیچ کەسێک زەحمەتی وەلامدانەوێ ناداتە بەرخۆی."

ئاغای قاتر و جاک ریفال که تازه گەیی بوونە پۆژنامەکه، وەلامەکهی دوروایان خویندەووە بەلایانەو

قەناعەتتە بەخش بوو و بېياريان دا ھەر ئۇ پۇژە، لە دوای ستوونی کورتە ھەوالەکانەوہ بلالوبکریتەوہ.

دوروا، زووتر لە کاتی ئاسایی بۆمال گەپایەوہ، کەمیک شپرزە و نیگەرەن بوو. بەرانبەرەکە ی چ وەلامیک دەداتەوہ؟ ئەم ھێرشە تووندانە چ مەبەست و مانایەکیان لە پشتە؟ ئەم مورالە تووندە ی پۇژنامەوانەکان، ئەم مەسەلە ناچیز و گەوجانە یە لەوہ بوو پەگ و پێشە پەیدا بکات. شەو ی خراپ خەوت.

وختی سبە ی بەیانی نووسینەکە ی لە پۇژنامەکە دا خویندەوہ، بەچاپکراوی تووندتر لە دەستنووسەکە ھاتە بەرچاوی. ھەستیکرد دەیتوانی ھەندیک رستە ی نووسینەکە ی خۆی نەرمتر دابریژیت.

ئیدی ھەموو ئۇ پۇژە ی بە نیگەرانی بەسەر برد وشەویش خراپ خەوت. بەیانی زوو ھەستا و چوو بە سۆراخی ژمارە ی ئۇ پۇژە ی لاپلومەوہ، کە دەبوا وەلامی نووسینەکە ی ئەو ی بلالوکردباوہ.

دنیا دووبارە سارد بووبوو، ھەموو شوینیک بەستبووی، جۆگەکانی کەنار شەقامەکە، کە ھیشتا ئاویکی کەمیان پێدا دەپۆی، بە قەراخ ھەردوو شۆستەکە ی ئەمبەر و ئەو بەری جادەکە دا دوو نەواری بەستە لەکیان ئیجاد کردبوو.

پۇژنامانی بەیانی ھیشتا نەگەیی بوون. دوروا ئۇ پۇژە ی بیرکەوتەوہ کە قەرار بوو یەکەمین وتاری بە ناوینیشانی: "یادگار ییەکانی سەربازیکی سواری ماموری خزمەت لە ئەفریقا" لە لاقی فرانسزدا بلالو بییتەوہ. دەست

وېښی خەریک بوو له سەرما دەرته زین، به تاییه تی سەری قامکەکانی که ژانیان دەرکرد. کوشکیکی شووشه بهندی پوژنامه فرۆشی له وی بوو، که وته هه‌روه له به دەوری کوشکه‌که‌دا. ژنه‌ی فرۆشیار له ناو کوشه‌که‌که‌دا له‌به‌ر سوپایه‌کی دهستی پوښتیبوو، له په‌نجهره‌ بچوکه‌که‌ی کوشکه‌که‌وه، ته‌نیا سەری که‌پووی و گۆنا سوور هه‌لگه‌راوه‌کانی له ژیر کلاویکی خورییه‌وه به‌دی ده‌کران. ئە‌نجام دابه‌شکەری پوژنامه‌که هات و به‌شی کوشکه‌که‌ی خسته ژووره‌وه. فرۆشیاره‌که نوسخه‌یه‌کی کراوه‌ی لاپلومی دایه ده‌ست دوروا. بۆ ناوی خۆی گه‌را، لی هه‌وه‌لجار هه‌چی نه‌بینی. خەریک بوو، هه‌ناسه‌یه‌کی ئۆخه‌ی هه‌لکیشیت که له ناکاوا چاوی به‌ بابه‌تیک له نێوان دوو ناوینیشانی لاپه‌ره‌که‌دا که‌وت.

‘ جه‌نابی دوروا، به‌ درۆ قسه‌که‌ی ئیمه به‌ درۆ ده‌خاته‌وه. وێ‌پای ئە‌مه‌ش دان به‌وه‌دا ده‌نیت که خانم ئوبر هه‌یه و ماموریکی پۆلیس بۆ پۆلیسخانه‌ی بردووه. ته‌نیا دوو وشه‌ی ‘ دژه‌ گه‌نده‌لی ‘ ماوه که له دوا‌ی وشه‌ی ‘ مامور ‘ هه‌ بیت تا پاستی بویه‌ره‌که بگوتری و پروو بپیته‌وه.

به‌لام وێ‌ژدانی کاری هه‌ندێ پوژنامه‌وان له ئاستی توانا و به‌هره‌ی خۆیاندا‌یه. ئە‌مه‌ش ناو و ئیمزای منه: لويس لانگرومون ‘.

هه‌نگی دلی دوروا به‌ تووندی که‌وته‌لیدان، بۆمال زه‌فریه‌وه تا جل و به‌رگ له‌به‌ر بکات، بپته‌وه‌ی به‌ دروستی بزانی ده‌یه‌وی چ بکات. چونکه سووکایه‌تی پیکرا‌بوو،

سووکایه تیه کی راسته وخۆ و زهق که هیچ گومان و دوو
دلپیه کی هه لئه دهگرت. له سه رچی؟ له سه ر شتیکی هیچ.
له بهر خاتری پیره ژنیک که له گه ل قه سابه کهیدا ده مه قاله ی
بوو بوو.

بله ز خۆی گۆپی، هه رچهنده تازه سه عات هه شتی
به یانی بوو، چوو بۆ مالی ئاغای قالتەر.

قالتەر که دوروای بینی، به سه روسیمایه کی جدی گوتی:
ناتوانی پاشگه ز بیته وه؟

دوروا، هیچ وه لامیکی نه دایه وه. به پێوه بهری پۆژنامه که،
له سه ری پۆیی:

- یه کسه ر برۆ به سۆراخی ریفاله وه، ئه و ده توانی
فریات بکه وئ.

دوروا، به شپه زهیی و ده مه لالکتیه چه ند وشه یه کی
گۆنگی گوت و ئه وسا له مالی قالتەر وه ده رکه وت و چوو به
سۆراخی ریفاله وه که هیشتا له خه ودا بوو. که گوتی له
زهنگی ده رگا بوو، له جیگا ده رپه پی و دوای خویندنه وه ی
بابه ته که ی لاپلوم گوتی: "چارنبیه، ده بن برۆین. چ که سیتی
دی وه کو شایه دی دووهم هه لده بژیریت؟"

- من نازانم.

- بوارنار چۆنه؟

- بوارنار، باشه.

- له به کاره ی تانی شمشیردا چۆنی، هیچ ئه زموونیکت

هه یه؟

- نه خێر.

- ئه دی ده مانچه؟

- شاره زاییه کی که مم هه یه.

- زۆرچاکە، تا من دەپۆم باقی کارەکان تەرتیب
دەکەم، تۆش مەشق و پراشتان لە سەر تیرەندازی دەکەیت.
دەقیەک سەبرکە.

خۆی بە تەوالیت و دەست شۆرییەکەدا کرد و دوای
کەمێک بە پدینی تاشراو و سەروچاوی شۆراو و جل
و بەرگی بە تەرتیبەو هاتە دەری.
- ئیستا لە گەل مندا وەرە.

لە قاتی خوارەوێ خانوویەکی بچووکیا دەژیا. دوروای
برد بو ژێر زەمینێکی گەورە کە هەموو پەنجەرەکانی پوو لە
جادهکەیی داخرابوون و هۆلی شمشیربازی و تیرەندازیان
ئامادە کردبوو.

دوای هەڵکردنی چەند چرایەکی گازی کە سەردایێکی
کۆتایی ژێر زەمینەکەیی پوناک دەکردەو، شوینێک بوو کە
پەیکەرێکی ئاسنینی سوور و شینی لێ دانرابوو، دوو
دەمانچەیی تازە کە لە ژێرەو پێ دەکرانەو لە سەر مێزێک
دانرابوون، بە دەنگێکی مەیلەو عەسکەرییانە وەکو ئەوێ
ئیستا لە مەیدانی دوئییدا بن، دەستی بە فرماندان کرد.
- ئامادە؟

- تەقەیکە! یەک، دوو، سێ.
دوروا، بە بیتاقەتی، گوێرایەلی فەرمانەکانی ئەوێ
دەکرد، دەستی دەبردا سەرەو، نیشانەی دەگرتهو و تەقەیی
دەکرد، چونکە زۆربەیی گوللەکانی نیشانەیان دەپیکا، ئاخەر لە
تەمەنی تۆلاویدا بە دەمانچە کۆنەکەیی بابی، زۆری نیشانە لە
کۆتران گرتبوو وە، جاک ریفال، گوتی: " زۆرچاکە،
زۆرچاکە - سەر دەکەوێ - سەر دەکەویت.

ئەوسا، كە خەرىك بوو دەپۆيى و دورواي
بەجىدەهيشت، گوتى:

- تا نيوەپۆ لە مەشق و پراھىتان بەردەوام بە. ئەوەش
فېشەك، خەمى بەكارھىتانی فېشەكت نەبىت. بۆ فراھين
دېمەوہ بۆلات و ھەر ھەوالىكم بە دەست بکەوئ، پېتى
دەلیم.

و پۆيى.

ئەم مەسلانە چەند گەوجانە بوو! چ شتىكى دەسەلمانە؟
ئایا كەسىكى كەلەكباز، دواي شەپكى تەن بەتەن،
كەلەكبازىيەكەي كەمتر دەبىتەوہ؟ كابرايەكى ئابپروومەند، كە
بووبى بە گەپجارى كەسىكى بوودەلە، بەوہى گيانى خۆي
بخاتە تالووكە ومەترسىيەوہ چى بەچى دەكات، چى
دەستدەكەوئ؟ نھا كە روحى لە دنيای تاريكا دەخولايەوہ،
ئەو قسانەي نوربردوفارنى بىر كەوتنەوہ كە دەربارەي
حەقارەتى روحى بەشەران، پووچى و بېھودەيى ھزر
وخولياكانيان و گەوجانەبوونی ياسا مۆپالىيەكانيان دەيكرە.
بە دەنگى بەرز گوتى: بە راستى ئەم پېرەمىزدە قسەين
دروست وبەجى دەكات.

ئەوسا ھەستى بە تىنوويىتى كردو، چونكە دەنگى
چكانەوہى ئاوى لە دواوہ دەھاتەگوئ، خىرا ئاوپىكى پاشى
دايەوہ و چاوى بە دوشىك كەوت، چوو لەوئ ئاوى
خواردەوہ و دووبارە لە فەكران راپچووہوہ. ئەم ژيىرەمىنە
زۆر خەمناك بوو، خەمناك وەكو گۆپ. دەنگى تەگەرى
گالىسكان لە سەر جادەكەي سەرئ را، لە دەنگى دەستپىژى
دوورە دەست دەچوو. ئاخۆ سەعات چەند بوو؟ سەعات
لێرەدا، وەكو تىپەپبوونی زەمان لە زنداندا، دەبوورى،

بیتهوهی هیچ شتیک ئەم بوورینی زەمانە نیشانبدات یان
دیاری بکات، مەگەر تەنیا هاتنی یارۆی زندانهوان و هیتانی
جیره‌ی پۆژانه ئەوه‌ی نیشانبدایە.

زۆری چاوه‌پوان کرد، ماوه‌یه‌کی زۆر.

ئەوسا لە ناکاوا گوێی بە دەنگی پێ و قسە زڕینگایەوه،
سەر و کەللە‌ی جاک ریفال لە گەل بوارناردا پەیدا بوو. کە
دوروای بینی بە دەنگی بەرز گوئی: کارەکان تەرتیب بوو.
دوروا وای ویناکرد، بە تەوازی نامەیه‌ک لە لایەن
هەڤکە‌که‌یه‌وه ئارێشه‌که بپاوه‌تەوه و تەواو بووه، دلی
داخوڕپا و بە دەمه‌ لالکێوه گوئی: - ئا... مەمنووم.

جاک ریفال درێژه‌ی بە قسە‌که‌ی دا:

- ئەم لانگرومونه پیاوێکی زۆر ملایمه، هەموو
مەرجەکانی ئێمه‌ی قەبوول کرد. فاسیلە‌ی بیست و پێنج
هەنگاو، تەقاندنی یەک فیشه‌ک بە ئەمری چاودێری
مەیدانه‌که و بە هەلبڕینی دەست. بەم شیوه‌یه، واتە بە
هەلبڕینی دەست، پیاو دەتوانی باشتەر لە هیتانه‌ خواره‌وه‌ی
دەست تەقه‌ بکات. بوارنار، تەمه‌شاکه، ئەمه‌ ئه‌و چه‌کانه‌یه
که باسم بۆ ده‌کردیت.

پاشان یەک یەک هەلبێگرتن و دەستی کرد بە تیره‌ندازی
و بەم کاره‌ ئەوه‌ی به‌ دوروا نیشاندەدا، کە لە حاڵی دەست
هەلبڕیندا، باشتەر نیشانه‌ ده‌گیرێته‌وه.

پاشان گوئی: - دە‌ی با بپۆین فراڤین بخۆین، نیوه‌پۆ
زۆر دره‌نگه‌.

چوون بۆ خوارنگه‌یه‌کی ئەو نزیکانه‌ دوروا زۆر که‌م
قسه‌ی ده‌کرد. زیاتر بە بێده‌نگی نانی ده‌خوارد تا وا نه‌یه‌ته
به‌رچاو که‌ ده‌ترسێت.

دواى ئه وه ده گهل بوارناردا چوو بۆ باره گاي
پوژنامه كه وبه شيويه كي پوتيني وميكانيكي كه وته
كار كردن. زور بيتياك و بيتپه روا ده هاته بهرچاوى ئه واني
دى.

دوا نيوه پويه كي درهنگ جاك ريفال هات به
سوراخييه وه، ته وقي ده گهل كرد، قهراريان ئه وه بوو كه
سبه ي به ياني سهعات حوت شايه ده كان به گاليسكه بين به
دوايدا وپرون بۆ بيتشه ي وزنيه، ئه و شوينه ي كه دوئيئه كه ي
تيا ده كرا.

هه موو ئه م كارانه به شيويه كي چاوه پروان نه كراو
ئه نجامدرا بوو، به بن هيج ده خاله تيكي ئه و، بيتشه وه ي هيج
قسه يه كي تيا كرد بن يان ره ئيكي ده ربړي بن، بيتشه وه ي
قه بوولي كرد بن يان ره تي كرديتته وه، ئه وه ش به خيرا ييه كي
ئه وتو كه ته واو حه په سابوو، بيتشه وه ي به دروستي بزاني
كه چ بويه ريگ پرووده دات.

نزيكه ي سهعات نو بۆ مالى خوي زه پرييه وه، به دريژاي
ئه م ماويه بوارنار به وپه پري گويږايه لي ده گهل يا مابووه وه و
شاميشيان پنگفه خوارد بوو.

وه ختايه ك به ته نيا له ماله وه مايه وه، چهند خوله كيگ به
ناو ماله كه دا پياسه ي كرد. له وه په شوكاوتر بوو كه بتواني
ببر له شتيك بكاته وه. ته نيا بيري له يه ك شت ده كرده وه:-
دوئيئه كه ي سبه يني - كه ئه م بيره ته نيا هه ستيكي تيكل
وپنگه لي له لا دروست كرديبوو. ماويه كه له سوپادا كاري
كرديبوو، ده گهل عه ره باندا جهنگي بوو، له و شه پانه دا پروو
به پروي هيج مه ترسييه ك نه بوو بووه وه، ته نيا وه كو چوون

بنیادهم له کاتی راودا، تهقه له بهرازیکی هۆفی دهکات، بهو
ئاوایه کهمیک سلهمی بووبووهوه.

به کورتی ئهو کاریکی ئه انجام دابوو که دهبوا ئه نجامی
بدات. بهوجۆره خۆی نیشاندا بوو، که دهبوو وا خۆی
نیشانبدات. کارهکهی دهکهوێته سهر زاران، پشتیوانی
لیدهکهن، پیروزیایی لیدهکهن. پاشان به دهنگیکی بهرن، وهکو
چۆن پیاو له کاتی پهریشانهالییدا قسان دهکات، بهو ئاویه
گوتی: - ئهم پیاوه چ کهسیکی بێ ههسته!

دانیشته وله فکران راچوو. ئهو کارتی ئه درهسهی که
ههفرکهکهی دابووی به ریفال، تا ناویشان و ئه درهسهکهی
بزانیته، خسته سهر میزهکه. جاریکی دی نووسراوی سهر
کارتهکهی خویندهوه، له پۆژیکا بیست کهرته ئهم کارهی
کردبوو: لويس لانگرومون، ۱۷۶، کوچه وشهقامی مونمارتر.
جگه لهوه هیجی تری لهسهر نه نووسرابوو.

ئهم وشانه که له پال بهکدا پیزکرا بوون، زۆر پازنامیز
ومایهی نیگهرانی بوون، چاویکی پێدا خشاندن. "لويس
لانگرومون" چۆن بهشهریک بوو؟ له چ تهمه نیکا بوو؟ قه
و بالای چهند بوو؟ شیوهی چۆن بوو؟ بهراستی ئهمه
مهخسهره نییه، کابرایهکی غهریبه، نه ناس، له ناکاوا بێ و له
خوت و خۆپایی، به بێ هیچ هۆیهک ژيان له بنیادهم تال
بکات؟ ههر بۆ فشه و بههه وهس، ژيانته لیتال بکات، له سهر
چیش؟ له سهر پیره ژنیک که دهگهله قهسابی گهڕهکدا،
دهمه بۆلهیهکی بووه.

جاریکی دی به دهنگی بهرزگوتیهوه: چهند بهشهریکی
بێ ههسته!

بێدهنگ بوو، به دههم ته مه شاگردنی کارته که وه له فکراڤاچوو.

سات به سات زیاتر پقی لهم پارچه کاغهزه ههلهستا، پقیکی پپ له کینه ونه فرهتی ئه وتو که ههستیکی پپ له نیگه رانی سهیری له لا دروست دهکرد. به پاستی ئهم بویه ره زۆر گه و جانه بوو. نینۆک که ریکی، که له سه ر میزه که بوو، هه لگرت و له ناوه چاپکراوه که ی سه ر کارته که ی چه قاند، وه کو ئه وه ی بیهو ئی خه نجه ر له که سیک بدات.

که واته ده بی شه پبکات وبه ده مانچه ش؟ بۆچی شمشیری هه لئه بژاردبوو؟ ئه و پپ ی مه سه له که به برینداربوونی بازوو یان ده ست کۆتایی ده هات و ده بپایه وه، به لام ده مانچه، زه حمه ته، پیاو نازانی ئاخو و ئاقیبه تی ئهم کاره چ ده بی و به کو ئی ده گات. له دلی خۆیدا گوئی: به سه، ده بی جو رئه ت و غیره تم هه بی.

دلی، له ده نگدانه وه ی ده نگه که ی خۆی داله رزی و نیگایه کی ده ورو به ری کرد، هه ستیکرد خه ریکه زۆر تووپه ده بیته. په رداخی ئاوی خواره وه و پۆیی هه لاژا. هه رکه چووه ناو جیگا که یه وه، چرا که ی کوژانده وه. هه رچه نده ژووره که ی زۆر سارد بوو، به لام له ناو جیگا که دا ته واو گه رم بوو بووه وه، به لام نه یده توانی بخه وئ. به رده وام گینگلی ده دا، ته پاوتلی ده دا، ده که وته سه ر پشت، پینچ خوله کینک له سه ر پشت را ده کشا، ئه وسا ده که وته تلدان، جار ئی به لای چه پا و جار ئی به لای راستا.

دووباره تینووی بووه وه. ههستا ئاو بخواته وه و پاشان دووباره نیکه رانی زوری بوهیتا : ئایا دهترسم؟
 بۆچی که هه دهنگیکی ئاشنای له ژووره که دا دیته گوی،
 دلی به مجۆره شیتانه ده که ویته لیدان؟ هه رجاری که
 سه عاته که ده که ییه کاتی زهنگ لیدان، خشه خشی باندوله که ی
 نهوی له خو راده په راند، بۆ چه ند ساتیک به راده یه ک
 ده په شوکا که هه ناسه ی تهنگ ده بوو.
 نه وسا، وه کو فیه له سوفیک که و ته تاوتوی کردنی ئه م
 مه سه له یه: یانی ماقووله بترسم؟

نه، بینگومان نه ده ترسا، چونکه لیترا بوو تا کوتایی
 ماجه راکه بروات و قه راری دابوو دوئیله که بکات و ژیان
 نه بیهته وه. به لام ههستی به ناره حه تی و نیکه رانیه کی نه و تو
 ده کرد، که به ناچاری له خۆی پرسى: " ئایا بنیاده م ده توانی
 به پیچه وانه ی مه یلی خۆی بترسیت؟ " و ئه م دوو دلی، ئه م
 نیکه رانی و ئه م ترسه بوونی پرېکات، ئه گه ر هیزیکی به
 توانتر له هیزی و یست و ئیراده ی خۆی به سه ر ئه و زال
 بئ چ پووده دا؟

بینگومان، بۆ پوو به پوو بوونه وه که ده پوات، چونکه
 ده یویست بروات. باشه ئه گه ر بترسا با یا له هۆش چووبا
 چی؟ که و ته بیر کردنه وه له پینگه که ی، له ئابروو و ئاینده ی
 خۆی.

له ناکاوا، هه ستیکی سه یر زوری بوهیتا، ههستی کرد
 پتویستی به وه یه هه ستیت و له ئاوینه دا سه یری خۆی بکات.
 دووباره مۆمه که ی داگیرساند. که روخساری خۆی له
 ئاوینه که دا بینى، به زهحمه ت خۆی ناسییه وه، وای هاته
 به رچاو که له مه پیش هه رگیز خۆی له ئاوینه دا نه بینیه.

چاوه‌کانی درشت هاتنه به‌رچاوی و په‌نگی په‌پی بوو، به‌لی
بینګومان په‌نگی په‌پی بوو.

ئهم بیره له ناکاوا وه‌کو ګولله‌یه‌ک له دلی جه‌قی: "
سبه‌ینی، ئهم کاتانه له‌ویه مردبم. " و دلی تووندتر
که‌وته‌لیدان.

دووباره بۆ لای ته‌خته‌که‌ی ګه‌رایه‌وه. به‌ ئاشکرا خوی
بینی که له سهر هه‌مان جیگا که‌وتوه. ګوڼا‌کانی ته‌واو
قوپابوون، چاوه‌کانی به‌ قولا چووبوون، ده‌سته‌کانی بی‌په‌نگ
و بی‌جووله، په‌نگ وړووی مردووانی لینیشتبوو.

ئهو‌کاته له ته‌خته‌خه‌وه‌که‌ی ترسا، بۆ ئه‌وه‌ی چاوی به
ته‌خته‌خه‌وه‌که‌ی نه‌که‌وئ، پړویی په‌نجه‌ره‌که‌ی کرده‌وه تا
ته‌مه‌شای ده‌رئ بکات.

سه‌رمایه‌کی تیژ سه‌راپای له‌رزاند، یه‌کسهر به‌ هانکه
هانک له په‌نجه‌ره‌که‌ دور که‌وته‌وه.

بیری له‌وه کرده‌وه ئاګر بکاته‌وه. بی‌ئوه‌ی ته‌مه‌شای
دواوه بکات، دار و ئیزنگه‌که‌ی ناو سوپاکه‌ی داگیرساند.
ده‌ستی له هه‌رشتیک د‌دا، ده‌سته‌کانی که‌میک ده‌له‌رزین،
سه‌ری ګیژ ده‌بوو، هه‌ندئ بیری تیکه‌ل و پیکه‌ل له زه‌ینیا،
به‌رز ونزم ده‌بوونه‌وه و ئازاری د‌دا، وه‌کو ئه‌وه‌ی
قه‌خارنی خوارد بی‌ته‌وه، روحی حاله‌تیکي مه‌ستی پیدا
کردبوو.

به‌رده‌وام له خوی ده‌پرسی: " ده‌بی چ کاریک بکه‌م؟
ئاخو چ به‌لایه‌کم به‌سهر دیت؟ "

به ناو ژووره‌که‌دا که‌وته پراو‌یچکه، به‌رده‌وام و بی
ئیختیار دووباره‌ی ده‌کرده‌وه: " ده‌بی به‌توانا بم، وره‌م به‌رز
بی، زور به‌ هیژ بم. "

ئەوسا بە خۆی گوت: " دەبى خەبەر بە باب و داکم
بدەم، چونکە لەوێ شتیکم بەسەریت. "

لە پشت میزەکەو پۆنیشت، کاغەزى تاییەتى
نامەنووسی لەبەردەم خۆی دانا و لە سەرۆوی
کاغەزەکەو نووسی: " باوک و دایکی ئازیزم... "

ئەوسا پام، دەبیرەو چوو، سەیری کرد ئەم وشانە
سەبارەت بە بویەریکی وەها کارەساتبار، زۆر سادە و
ئاساین. ئەو پەرەیی دراند و لە سەر پەرەییکی دیکەدا
نووسی: " باوک و دایکی ئازیزم، دەبى سبەى بەیانی لەگەڵ
کەسیکا دوئیل بکەم، بۆیە لەگینە ئەم بویەرە... "

جورئەتى نەکرد پستەکەى تەواو بکات و بە تەکانیک لە
جێى خۆی هەستا. ئەم بیرە ئیستا، تەواو پەڕیشانی دەکرد: "
دەبى بپروات و دوئیل بکات. نەیدەتوانی خۆی بدزیتەو. چى
لە دەروونیا دەگوزەرا؟ دەیویست دوئیل بکات، ئەو نیازەى
هەبوو و بپیارى تەواوەتى دابوو، هەستى دەکرد وپرای
هەموو مکووپى و جدیەتیکى، تەنانەت توانا و باشارى
ئەمەى نەبوو کە بۆ شوینی پوو بەپوو بوونەو کەش
بپروات.

جارجارى، ددانەکانى بە دەم جیپەجیپى و شکەو
لینکى هەلەسووان و، لە خۆی دەپرسی:

- ئایا حەریفەکەم تا ئیستا دوئیلی کردووە؟ دەست
پاست و ئەنگێوێ، کەسیکی ناسراو، لەم کارەدا بە ناو
ودەنگە؟ لى هەرگیز ناوی ئەوى لە زارى هیچ کەسیک
نەبیستبوو. هەلبەتە ئەم پیاو ئەگەر ئەنگێو و تەفەنگچى
مەعلان نەبوا، بەم ئاسانییە و بەبى هیچ گەنگەشەیک ملی
بۆ ئەم کارە بە تالوکەى نەدەدا.

هەنگی، ساتی ڤوو بەڤوو بوونەوهکەى خۆيانى،
 ڤهفتارى خۆى و ڤهفتارى حەريههکەى هيتايە بەرچاوى
 خۆى. کە وردهکارىيهکانى ئەم شەڤەى ديتايە بەرچاوى
 خۆى ميتشکى ماندوو دەبوو و لە ناکاوا کونى بچووک و
 ڤەش وقوولى لوولەى دەمانچەکەى ، کە قەرار بوو
 گوللەيهکى لى بيتەدەرى، لە بەردەم خۆيدا بينى.

دووچارى نائومىدييهکى ترسناک بوو. ئازاى بەدەنى
 هاتەلەرزىن، ئازاى گرژ بوو. ددانەکانى لىکدى دەنان تا
 هاوار نەکات، هەستى دەکرد، زۆرى پتويست بەوهيه خۆى
 بە سەر ئەرزەکەدا غل بکاتەوه، قەپ بەشتىکا بکات،
 پارچەپارچەى بکات. بەريکەوت چاوى بە ڤەرداخىکى سەر
 سوڤاکە کەوت و بىرى کەوتەوه کە لە ناو کۆمەديهکەيدا،
 بوتلىک عارهقى هەيه کە تەقريبەن هىچى لىنەخوراوهتەوه.
 ئىدى لە دەورانى عەسکەرييهوه فىزى ئەوه بووبوو کە
 بەيانيان پىکى هەلبدات.

بوتلەکەى دەرھيتا و بە تامەزرۆييهوه، دەمى نا بە
 بوتلەکەوهو تا هەناسەى سوار نەبوو، دەمى لىهەلنەگرت.
 سى يەکى بوتلەکەى خواردبووهوه.

گەرمييهکى وهکوى گەرمى ئاگر گەدەى سووتاند و
 خىزا بە هەموو ئازايدا بلاوبوووهو بە دەنى سڤ بوو،
 ورەى بەرز بووهوه.

بە خۆى گوت: " فيلەکەم دۆزييهوه. " چونکە زۆرى
 گەرما بوو دووبارە ڤەنجەرەکەى کردەوه.
 ڤوژىکى سارد وسەهۆلبنەدان، خەرىک بوو بەرەبەرە لە
 ئاسۆوه سەرى دەرديتا. ئەستىرەکانى ئاسمان، بە هۆى

پوناک بوونه‌وهی دنیاوه، یه‌ک به یه‌ک ئاوا ده‌بوون و دیار نه‌ده‌مان و له‌خه‌نه‌که قووله‌که‌ی پښگای ئاسندا، چرا ترافیکه، سه‌وز و سوور و سپیه‌کان، به‌ره‌به‌ره پهنگیان ده‌بوارد.

هه‌وله‌ین مه‌کینه‌ی قیتاره‌کان به‌ده‌م شووت لیدانه‌وه له‌ ویستگه‌کان ده‌هاتنه‌ده‌ری و ده‌چوون بۆلای ئه‌و فارگونانه‌ی که ده‌بوا له‌ مه‌کینه‌کان بیه‌ستری. مه‌کینانی دی له‌ دووری دووره‌وه، په‌یتا په‌یتا به‌ده‌م شووت لیدانی تیژ و ناخۆشه‌وه ده‌هاتن، له‌و که‌له‌شیرانه ده‌چوون، که به‌ده‌م پوژ بوونه‌وه‌وه ده‌قولینن و بیدار بوونه‌وه‌ی خویان راده‌گه‌یه‌نن.

دوروا، به‌خۆی گوت: "له‌وه‌یه جاریکی دی هه‌رگیز ئه‌م شتانه نه‌بینم و گویم له‌م ده‌نگانه نه‌بیته." به‌لام که بینی دووباره خه‌ریکه بیر له‌ چاره‌نووسی خۆی ده‌کاته‌وه‌و خه‌فته بۆخۆی ده‌خوات و نه‌تره به‌رده‌دا، کاردانه‌وه‌یه‌کی تووندی نواند: "ده‌به‌سه، تا ئه‌و ده‌مه‌ی پوو به‌پووی یه‌کدی ده‌بنه‌وه، نابێ بیر له‌ هه‌چ شتیک بکه‌یه‌وه، ئه‌مه تاقه هۆیه‌که بۆ وره به‌رنه‌دان."

ئه‌وسا خه‌ریکی خۆ رازانه‌وه‌ی به‌یانانی بوو. کاتی خه‌ریک بوو پدینی ده‌تاشی و به‌ده‌م ئه‌و بیره‌وه که په‌نگه ئه‌مه دواچار بێ، پوخساری خۆی له‌ ئاوینه‌که‌دا بدینیت، بۆساتیک نه‌تره‌ی به‌ردا.

قومی عه‌رقی دیکه‌ی خواره‌وه و ده‌ستی به‌ خۆگۆپین کرد.

سه‌عاتیکی دیکه‌ش زۆر به‌ خاوی و دژواری بووری. به‌ دریزێ و به‌پانی ژووره‌که‌دا ده‌هات و ده‌چوو و هه‌ولیده‌دا خۆی هه‌یور بکاته‌وه و زات وه‌به‌رخۆی بنیت. که گویی لیبوو

یه کیک له دهرگای ژووره که ی دهدات، دوو چاری هه لچوون
و هاپوژانیک کت وپری ئه وتو بوو، چپوای نه مابوو به
پشتا بکه وی. شایه دهکانی بوون.

- به م به یانی زووه!

هه ردو وکیان پالتوی چه رمیان له بهر کردبوو. جاک
ریفال دوی ئه وهی ته و قی ده گه لدا کرد گوتی:

- " ده لئی سه رمای سیبریایه. " ئه وسا پرسى: " حالت
باشه ؟ "

- به لئ، زور باشم.

- ئارامی؟

- زور.

- زور چاکه، که واته هه موشتیک باشه، هیچت
خواردوو و خواردوو ته وه؟

- به لئ، پتویستم به هیچ نییه.

هوارنار به م بۆنه یه وه، نیشانیکی هه نده رانی سه وز و
زه ردی له به پۆکی دابوو که دوروا تا نها ئه وهی پتوه
نه بیینی بوو.

به پلیکانه کاندایا که پان. کابرایه ک له ناو گالیسکه که دا
چاوه پوانیان بوو. ریفال، کابرای ناساند: " دکتور برومان. "
دوروا، ته و قی ده گه لدا کرد و به ده مه لالکیوه گوتی: "
مه منوونم که هاتوویت. " پاشان وهختایه ک که ده یویست له
سه ر کورسییه که ی پتیشه وه دانیشیت، له سه ر شتیکی ره ق
و تووند دانیشیت که وه کو سپرینگ به ئاسمانیا هه لدا.
سه ندووقی ده مانچه کان بوو.

ریفال، دووباره‌ی کرده‌وه: " نه! کورسیه‌که‌ی دواوه،
 دکتور و که‌سی دوئیلکار ده‌بی له دواوه دانیشن. " دوروا،
 ئەنجام له مه‌به‌ستی حالی بوو و، له لای دکتوره‌وه دانیشن.
 دوو شایه‌ده‌کش سوار بوون و گالیسکه‌چییه‌که که‌وته
 پ. به‌خۆی شاره‌زا بوو؛ ده‌یزانی ده‌بی بۆ کوێ ب‌روات.
 به‌لام سه‌ندوو‌قی ده‌مانچه‌کان جیگه‌یان به‌ هه‌موویان
 ته‌نگ کردبوو، به‌ تاییه‌تی به‌ دوروا که‌ هه‌زی نه‌ده‌کرد
 سه‌ندوو‌قه‌که‌ی له‌به‌رچاو بی. ویستیان بیخه‌نه‌ پشتی
 خۆیا‌نه‌وه، به‌لام که‌مه‌ری نا‌په‌حه‌ت ده‌کردن، ئیدی به‌باری
 قیتیدا له‌ نیوان ریفال و بوارناردا دایاننا، به‌لام هه‌ر سات
 ناساتی ده‌که‌وت، ئەنجام خزان‌دیینه‌ ژیر پینانه‌وه، هه‌رچه‌نده
 دکتور چیرۆکی خۆشی ده‌گیرایه‌وه، به‌لام بیده‌نگی به‌
 سه‌ریاندا زال بوو. ته‌نیا ریفال قسه‌ی ده‌گه‌لدا ده‌کرد. دوروا
 ده‌یویست بیسه‌لمینیت که‌ بی منه‌ته، به‌لام ده‌ترسا ئەگه‌ر
 قسه‌به‌کات، سه‌ری داوه‌که‌ی له‌ ده‌ست به‌ربن و په‌شو‌کانه
 ده‌روونییه‌که‌ی ئاشکرا ببیت. ترسی له‌رزین ده‌ستبه‌رداری
 نه‌ ده‌بوو.

گالیسکه‌که‌ نه‌ا خه‌ریک بوو ده‌شته‌که‌ی ته‌ی ده‌کرد.
 نزیک‌ی سه‌عات تۆ بوو. یه‌کیک بوو له‌و به‌یانیه‌ سه‌خته
 زستانیا‌نه‌ی که‌ هه‌موو شوینتیکی ته‌بیعه‌ت وه‌کو کریستال
 دره‌خشان و برنده‌ بوو. قه‌دی دره‌خته‌کان یه‌که‌پارچه‌ شه‌خته
 بوو. زه‌وی له‌ ژیر پیناندا قرچه‌قرچی ده‌کرد، هه‌وای وشک
 بچووکترین ده‌نگی ده‌گه‌ل خۆیدا پاده‌پفاند. دنیای ساف
 و سایه‌قه‌ وه‌کو ئاوینه‌ ده‌دره‌وشایه‌وه‌و خۆر که‌ ئه‌ویش
 سارد و پرشنگدار، له‌ ئاسمانه‌وه‌ داده‌خزی و تیشکی

دهخسته سهر زهوی و ته بیعه تی سه هۆل به ندان و نه یتوانی
هیچ شتیک گهرم بکاته وه.

ریقال به دوروای گوت: - ده مانچه کانم له گاستین رنت
وه رگرتوون. به خۆی پری کردوون. سهری سه ندوو قه که
مۆر ومۆم کراوه. بۆ هه لېژاردنی هه ریه کیک له ده مانچه کان
به بهرچاوی شایه ده کانه وه، تیر و پشک ده کریت.

دوروا، به بیتاقه تی به رسقی دایه وه: - زۆر مه منوونم.
ئه وسا ریقال، چه ند ئامۆژگارییه کی وردی کرد، چونکه
پژد بوو له سهر ئه وهی موه کیله که ی هیچ هه له یه ک نه کات.
هه رخا لیک ی چه ند جاریک بۆ دووباره ده کرده وه: وهختیک
ده پرسن: " ئاغا یان ئاماده ن؟ " به ده نکیکی دلیر به رسف
ده ده یته وه: " به لئ! " وهختایه ک فه رمان ده دریت: " ئاته ش!
" تو به لزه ده ست به رزه ده که یته وه و پێش ئه وهی ژماره سی
بدرکینری، تو فیشه کی خۆت ده ته قیتی.

دوروا، بێشه وهی به ده ست خۆی بێ، له دلی خۆیدا
دووباره ی ده کرده وه: " وهختایه ک فه رمان ده دری ئاته ش،
من دهستم به رزه ده که مه وه، وهختی فه رمان ده دری ئاته ش،
دهستم به رزه ده که مه وه.

گالیسه که که ییه ناو بێشه که، به دهستی راستا پینچی
کرده وه وخۆی به شه قامیکدا کرد. پاشان دووباره به
دهستی راستا پینچی کرده وه. ریقال له ناکاوا ده رگای
گالیسه که ی کرده وه و به گالیسه که چیه که ی گوت: " له و
لایه وه، به و باریکه ریکایه دا. " و گالیسه که خۆی به باریکه
ریکا که دا کرد که جیگای ته گه ری گالیسه که ی به سه ره وه
دیاربوو و گه لای وشک و به خوسار (زوقم) له مبه ر و
له وه به ریه وه، ده له رزین.

دوروا، هیتشتا له بن لیوانه وه قسه ی دهکرد:

" وهختی فهرمانی ئاتهش دهدری دهستم بهرز دهکه مه وه. " ئهوسا ئهم بیرهی به میتشکاهات که ئه گهر بویه ریک بۆ گالیسکه که چیببیت ئیدی هه موو شتیک ده بریته وه. بۆنمونه گالیسکه که وه ربگه پئی و لاقی ئهم بشکیت!....

به لام لهو بهری مهیدانکی پروته ندها، گالیسکه یه کی دیکه ی به دی کرد که پاوه ستابوو و چوار پیاو له پالیا وه ستابوون و ئهم پئی و ئهو پێیان ده کرد، تا گهرمیان ببیته وه. که ئهوانی بینی به راده یه ک سهر و دلی گیرا و هه ناسه ی تهنگ بوو که ناچاربوو بۆ هه ناسه وه رگرتن ده می بکاته وه.

له هه وه له وه شایه دهکان دابه زین، پاشان دکتور و پاشان یارۆی دوئیلکار. ریفال سه ندووقی ده مانچه کانی هه لگرت و ده گهل بوارناردا، به رهو دوونه فهر له گروهی به رانه ر که به رهو ئه مان ده هاتن، جمان. دوروا بینی ئه وان به شیوه یه کی ته شریفاتی پروتوکۆلی سلاو یان له یه کدی کرد، ئهوسا به رهو مهیدانه پروته نه که کهوتنه پئی. به ده م رینگاهه جارئ ته مه شای ئه رزه که و جارئ سهیری درهخته کانیان ده کرد. ده تگوت له خه می ئه وه دان شتیک نه که ویته سه رزهوی یان به پیتچه وان ه وه له زه وییه وه بۆ ئاسمان نه په پئی. ئهوسا مه ودا کانیان به ههنگاو پتیا و دوو داریان به زهحمهت له م سهر و ئه وه سه ری مهیدانه که و له ئه رزه سه هۆلبه ندانه که دا چه قاند. ئهوسا له دهوری یه کدی خه بوونه وه و وهکو چۆن مندالان که مه ده که ن، به نیازی شیر وخهت دراویکیان هه لدا.

دکتور برومان له دورواي پرسي:- حالت باشه،
پټويستت به هيچ نښه؟

- نا، هيچ پټويستيه کم نښه، مه منوونم.

واي هاته بهرچاو شيت بووه، يان له خهودايه، يان خه و
ده بيني که بويه ريکي نااسايي پووي داوه و ئه وي له خو
گرتووه.

جاک ريغال هاته وه نک وي وبه خوشحاليه وه و
به ئه سپايي گوتي:

- هه موو شتيک باشه، له هه لېژاردي ده مانچه که دا
بهخت ياري مه بوو.

ئهم بابته بق دوروا و به لاي ئه وه وه هيچ بايه خيکي
نه بوو.

شايه ده کان، پالتو که يان له بهري داکند، دوروا هيچ
کار دانه وه يه کي پيشان نه دا. گيرفانه کاني چاکه ته که ي گه پان
تابزانن ئاخو کاغه زيک يان ده فته رچه به کيان تېدا نښه که
بشيت بهري گولاله بگريت.

دوروا وهک ئه وه ي وېردان بخويني، له دلي خويدا
دووباره ي ده کرده وه: " وهختي فرمان ده دري ئاته ش،
دهستم بهرز ده که مه وه."

ئه وسا دوروايان برد و له پال يه کيک له و دارانه يان
راگرت که له ئه رزه که يان چه قانده بوو و ده مانچه به کيان دايه
دهستي. له وکاته دا چاوي به پياويک که وت که له بهرام به ريا
وه ستا بوو، ته واو ليوه ي نزیک بوو. پياويکي کوزته بالاي زگ
زه لامي، سه رسافي چاويلکه له چاو. ئهم پياوه حه ريفه که ي
بوو.

کابرای به ته‌واوی بینی، به‌لام هه‌موو هزر ویری لای
ئه‌م پسته‌یه بوو: " که فرمان درا ئاته‌ش، ده‌ست به‌رز
ده‌که‌مه‌وه و ته‌قه ده‌که‌م. "

ده‌نگیک، له بیده‌نگیه قووله‌که‌ی مه‌یدانه پرووته‌نه‌که‌وه
به‌رز بووه‌وه، ده‌نگیک ده‌نگوت له دووری دووره‌وه دیت و
پرسی: - ئا‌غایان ئاماده‌ن؟

جۆرج هاواریکرد: - به‌لێ.

ئه‌وسا هه‌مان ده‌نگ فرمانی دا: - ئاته‌ش!...

جۆرج، هه‌چی دیکه‌ی نه‌ژنه‌وت، هه‌چی دی نه‌بینی،
هه‌ستی به‌ هه‌چ شتیک نه‌کرد، ته‌نیا هه‌ستی به‌وه‌کرد ده‌ستی
به‌رز ده‌کات و به‌ هه‌موو هه‌یزی خۆیه‌وه ده‌ست به
په‌له‌پیتکه‌دا ده‌نیت.

ئیدی گوێی له‌ هه‌چی دی نه‌بوو.

به‌لام یه‌کسه‌ر، تو‌زیک دووکه‌لی له‌ کۆتایی لوله‌ی
ده‌مانچه‌که‌یه‌وه به‌دی کرد، کابراش له‌ به‌رانبه‌ریا به‌ هه‌مان
ده‌قی خۆیه‌وه وه‌ستابوو، هه‌نگی هه‌وریکێ سپی چکوله‌ی به
سه‌ر سه‌ری حه‌ریفه‌که‌شیه‌وه به‌دی کرد.

هه‌ردووکیان ته‌قه‌ی خۆیان کردبوو. مه‌سه‌له‌که‌ کۆتایی

هاتبوو.

شایه‌ده‌کان و دکتۆره‌که‌ی ده‌ستیان به‌ به‌ده‌نیا ده‌گه‌ی‌ا،
دوگمه‌کانی جله‌کانیان ده‌کرده‌وه‌و به‌ نیگه‌رانییه‌وه
ده‌یانپرسی: - بریندار نه‌بوویت؟ ئه‌ویش وه‌لامی دایه‌وه: " نه،
باوه‌ر ناکه‌م. "

" لانگرومون " ش وه‌کو حه‌ریفه‌که‌ی ساغ و سه‌لامه‌ت
بوو و جاک ریفال به‌ پراوێژیکێ ناخۆشه‌وه‌و له‌بن لیوانه‌وه
کو‌تی:

- بهم ده مانچه نه عله تیه هه میسه حاله که وایه. یان
فیشه که که سهرده کا و به هه وادا ده پوات، یان یه کدی
ده کوژن. که چه کیکه حه یابه ره یه!

دوروا، له جیی خوی نه ده جما، گیز بووبوو، له
خوشحالیدا بهنج بووبوو: "ته واو بوو!" ده مانچه که یان، که
هیشتا هر به ده سستییه وه بوو، لیوه رگرت. نها وای
هه سته کرد، دژی هه موو دنیا جه نگیوه. ته واو بوو. چ
خوشیه کی بوو! نها خوی به دلاوه ریک ده زانی که ئاماده بوو
پوو به پووی هه رکه سیک بیته وه.

شایه ده کان، له گهل یه کدیدا کۆبوونه وهو چه ند
خوله کیک قسانیان کرد، شوینکیان بۆ دیدار ونووسینی
پاپۆرتیه که هه لێژارد، پاشان سواری گالیسکه که یان بوون
ویارۆی گالیسکه چی که له شوینه که ی خوی دانیشتبوو و
پیده که نی، قامچییه که ی له هه وادا بادا و شریقه ی لیوه هیتا و
گالیسکه که که و ته پئی.

به چوار قۆلی له یه کیک له خوارنگه کانی بولقاردا
فراشینیان خوارد و پاپوچوونی خویان له مه پ بویه ره که
ده ربپی. دوروا، ههستی خوی ده رده بپی.

- بۆ من ههچ بایه خیکه نه بوو، ههچ کاریگه ریه کی
نه بوو. بینگومان به خوتان ئاگاتان لیبوو؟
ریفال به رسفی دایه وه: - به لئ، رهفتار وهه لویستی تو
عه یی نه بوو.

وهختایه ک پاپۆره که یان نووسی، به دوروایان نیشاندا
که له کورته هه واله کانی پۆژنامه که دا بلای بکاته وه. که
ئوه ی خوینده وه گوایه له گهل ئاغای لويس لانگرومونا دوو

گولله‌یان به‌یه‌که‌وه ناوه، به‌سووکه نیگه‌رانیه‌که‌وه پرسى:-
به‌لام ئیمه هه‌ریه‌ک گولله‌مان ته‌قاند.

ریقال بزایه‌کی کرد وگوتى:

- راسته، یه‌ک گولله... هه‌ریه‌کتان گولله‌یه‌ک... ده‌کاته
دوو گولله.

دوروا، که ئه‌م پوونکردنه‌وه‌یه‌ی به‌لاوه قه‌ناعه‌تبه‌خش
بوو، چیتەر پیتاگری نه‌کرد. بابا فالتر ماچی کرد.

- هه‌ریژی، هه‌ر هه‌بی، تو داکۆکیت له ئابرووی لافى
فرانسز کرد!

جۆرج، ئه‌و شه‌وه، له باره‌گای چه‌ند پۆژنامه‌یه‌کی
گرینگ و له کافه سه‌نگینه‌کانی بولقاردا، به‌ دیارکه‌وت.
دووچاریش تووشی حه‌ریفه‌که‌ی بوو که ئه‌ویش هاتبوو
خۆی به‌خه‌لک نیشاندهدا.

سلاویان له یه‌کدی نه‌کرد. ئه‌گه‌ر یه‌کیکیان بریندار
ببوايه، ته‌وقه‌یان ده‌گه‌ل یه‌کدیدا ده‌کرد. ئه‌مه جگه له‌وه‌ی
هه‌ریه‌که‌یان به‌وپه‌ری دله‌نیا یه‌وه سویندیان ده‌خوارد گوتیان
له گیزه‌ی گولله بووه که به‌ په‌نا گوتیاندا په‌ت بووه.

دوروا، سبه‌ی به‌یانی، ده‌وروبه‌ری سه‌عات یازده،
کاغه‌زێکی چکۆله‌ی شینباوی وه‌رگرت: "په‌نا به‌خوا، که
ترسام! هه‌رچی زووه وه‌ره بۆ شه‌قامی کونستانتینوپل تا
ماچت بکه‌م، عه‌شقی من، تو چه‌ند ئازایت- ده‌ته‌رستم -
کلو."

دوروا، پۆیی بۆ شوینی دیاریکراو. کلوتیلد خۆی له
باوه‌شی خست و سه‌ر وپرووی له ماچدا نقوم کرد.

- ئاه گیانه‌که‌م، ئه‌گه‌ر ده‌زانی ئه‌م به‌یانیه‌ وه‌ختی
پۆژنامه‌کانم خوینده‌وه، چه‌ند نیگه‌ران و نارپه‌حه‌ت بووم.

دهی بۆمی باسبکه. له نووکهوه بۆمی باسبکه، دهمهوی ورد
ودرشتی مهسهلهکه بزانم.

دوروا، ناچاربوو، مهسهلهکهی، له سیری تا پیازی، بق
باسبکات.

ژنه ی گهنج پرسى: - خوا دهزانى شهوى پيش دوئيئه کهت
چۆن به سهر بردوو!

- نه بابه، زۆریش ئاسووده خه وتم.

- ئه گهر من له جياتى توبام، خه نه ده چوو ده چاوم.
دهی بۆمی بگيريهوه، رهوش له مهيدانى دوئيئه کهدا چۆن
بوو.

جورج، شرۆفه يه کى پۆمانتيکیانه ی بويه ره که ی بۆکرد.
- وهختايه که له بيست شهقاوى يه کيدا وهستايى،
يانى چوار هينده ی دريژى ئه م ژووره، ، ئه وسا جاک ريفال
دواى ئه وه ی که پرسى ئاماده يى، فهرمانى دا: " ئاتهش. " من
يه کسه ر دهستم به رزکرده وه، به شيويه يه کى ئاسوي ته و
به رزم کرده وه، به لام هه له که م له مه دا بوو که دهمويست
نیشانه له سه رى بگرمه وه. چه کيکى زبر و قورسيان دا بوو
به من، له کاتيکا من فترى ده مانچه ی لووس و سووک بووم،
به هه ر حال زبرى ماشه که (په له پيکه) کرديه کارىک گولله که
سه ربکات و به سه ر سه ريا تپه پئى. به هه ر حال نه ده بوو
زۆر سه ربکات. ئه م نا په سه نه ش تيره ندا ز بوو ها. گولله که ی
به لای پوومه تما تى په پئى، ههستم به بايه که ی کرد.

کلوتيلد، له سه ر ئه ژنۆکانى ئه و پۆنيشتبوو و هه ردوو
دهستى له گه ردى ها لاندبوو، دهنگوت دهيوست خۆى بکات
به شهريکى ئه و مهترسييه ی که پوو به پووى بووبوو وه.

به دهمه لالکيوه دهیگوت:- ئاه گیانه کهم، به له نگازو، نازیزی
دله کهم...

پاشان، که له گیرانه وهی سهریهورده که بووه وه، ژنه ی
کهنج گوتی:

- ده زانی، من ناتوانم به بی تو هه لکه م! پیویسته به
به رده وامی بتبینم، به لام که میرده کهم له پاریس بی، ئهم
کاره زهمه ته، زور به یانیان یه که سعات وه ختم هه یه،
پیش ئه وهی تو له خه و رابی ده توانم بیم و ماچت بکه م،
به لام ئاماده نیم پی بنه مه ناو ئه و خانووه نه فره تیه، چ
بکه یین؟

له ناکاوا بیریک به میشکی جورجا هات وپرسی:- تو
ئیره ت به چه ند به کری گرتووه؟
- مانگی سه د فرانک.

- زورچاکه، من خۆم ئیره به کری ده گرم و تیایا
ئاکنجی ده بم. خانووه که ی ئیستام، ده گه ل ئهم پیگه یه دا که
هه مه تیکناکاته وه.

کلوتیلد، که میک ده بیره وه چوو و به رسفی دایه وه:- نا،
من ئه مه م ناوی.

جورج، به سه رسامی گوتی:- بوچی ناته وی؟

- چونکه...

- ئه مه هه نه جت نییه. ئیره یو من شوینیکی زور
له باره. دیمه ئیره ولیره ش ده میتمه وه.

ئه وسا به دهم پیگه یینه وه گوتی:- کرینامه کهشی به ناوی
خۆم ده کهم.

کلوتیلد، به پژی دی رهتی دهکردهوه: - نا، نا، قهبولم نییه...

- باشه له بهرچی؟

ههنگی به ئهسپایی و بهراویژیکی دلنهواز به گویندا چپاند وگوتی:

' چونکه ژنانی دی بۆ ئیره دیتیت و، من ئههمه ناوی. '

جۆرج، دههری بوو.

- به هیچ جۆری، حاشا، بهلین و سۆز دهدهم.

- نا، بهلینیش بدهی، هه ر ئه م جۆره کارانه دهکهی.

- سویندت بۆ دهخۆم.

- به پاست؟

- به پاست، قهولی شهرف، ئیره مالمانه، ته نیا بۆ

خۆمان دهبیئت.

کلوتیلد، به شهوق و زهوقیکی عاشقانه باوهشی پێداکرد

وبه خۆیهوهی گوشتی:

- باشه، قهبولمه گیانهکه م. به لام ئه گه ر یه ک جاری

دی خیا نه تم لیبکهی، ته نیا یه ک جاری دی، ئیدی هه موو

شتیکی نیوانمان به یه کجاره کی ته واو ده بی و ده برپیته وه.

بهراویژیکی مه یله و نا رازییه وه جاره کی دیکه ش سویندی

بۆ خواره وه و برپاری دا، هه ر ئه و پۆژه، بۆ ئه وهی

باربکات تا کلوتیلد، هه رکاتی به ویدا تپیه پئی، بتوانی سه ریکی

ئه ویش بدات.

ئه وسا کلوتیلد، پنی گوت: - به هه ر حال یه ک شه ممه بۆ

شام وه ره بۆمالی ئیمه. مێرده که م به پیاویکی خوش

مامه له ی زانیوی.

جۆرج، ئەو قسەيەي ئەوى پىنخۆش بوو: - بە راست؟
- بەلن، دلەت بە دەست هەناوە. ئەرى کاتى خۆى بە
منت گوتبوو لە کۆشکىکا لە گوندىكى گەرەدا، پەرورەدە
بووى، وانىيە؟

- با، بۆچى لەمە دەپرسىت؟
- كەواتە دەبن سووكە شارەزايەكت لە مەر
كاروبارى كشتوكالىدا هەبن؟
- بەلن.

- كەواتە دەربارەى باخەوانى و بەروبوومى
كشتوكالى قسانى دەگەل بكە، زۆرى حەز لەو باسانەيە.
- باشە، لە بىرم دەمىنەت.

كلوتىلد، پاش ئەوئەى تىز وپەر ماچى كرد، هەستا وپۆيى،
ئەم دوئىلە، هەندەى دى ئەوى لە دلایا شىرىن كردبوو.
دوروا، كە خەرىك بوو بۆ بارەگای پۆژنامەكە دەپۆيى
بەخۆى گوت:

'چەند بوونەوهرىكى خۆشە. چ ژنىكى سائەقلە! خۆيشى
نازانى چى دەوى و حەزى لە چىيە؟ چەند خىزانىكى
سەيرن! چ پىكەوتى، ئەم پىرەمىردەو ئەم ژنە ئەقل
سووكەى كۆكردووەتەو؟ چ فاكتر وچ لۆژىكىك،
توانىويەتى ئەم سەرپەرشتىارە وادار بكات، كچە
مەكتەبلىيەك بخوازىت؟ ئەم ماستە موويەكى تىدايە! كى
چوزانى؟ خۆ لەوئەشە عەشق وقيان بى؟'

ئەوسا لەدلى خۆيدا گەيە ئەم قەناعەتە: "بە هەر حال
ماشقە وگراوئىيەكى مېهرەبانە. كەرم ئەگەر دەستبەردارى
بىم.'

(۸)

ئەو دوئىلەي كە دوروا كەردى، كەردىيە كارىك كە وەكو رېپۇرتەرى نمرە يەكى لافى فرانسز ناو دەرېكات، بەلام چونكە لە دۆزىنەوہى ھزر وېچوونى تازەدا، كۆلەوار بوو، ئىدى خۆھەلگىشان و بەخۇدا ھەلگوتى لە وارى داپوخانى داب ونەرېتان وگالتەكەردن بە تاييەتمەندىيە ئەخلاقىيەكان وداپوخانى ھەستى نىشتمانپەرۋەرى يان بەكورتى كەمخوئىنى شەرەف و ئابرووى لە لاي فەرەنسىيەكان بۆخۆى ھەلبۇارد. (زاراوہى " كەم خوئىنى " لەم وارەدا داھىنانى خۆى بوو و شانازى پتوہ دەكرد.)

كاتى كە خانم دوماريل، بەو گىيانە تەوسنامىزە بە دگومان وساوېلكانەيەوہ كە تەبەى پاريسى پىندەلەين، بە زاراوہەين ھەجو ئامىزەوہ، گالتەي بە گەندەبىزىيەكانى ئەو دەكرد، دوروا، بە خەندەوہ بەرسقى دەدايەوہ: " ئەم شتانە دەبنە بايسى ئەوہى لە ئايندەدا، ناو وياويك پەيدا بەكم. "

نھا، لەو ئاپارتمانە بچووكەى شەقامى كونستانىنوپل دەژيا، وەختايەك بۆ ئەويندەر بارىكرد، جگە لە جانتايەكى كۆن، شانەكەى، گويزان و تاقم تەراشەكەى و سابوونەكەى ھىچى دى نەبوو كە بۆ ئەويندەرى بگوازيەتەوہ. كلوتيلد، ھەفتەى دوو سى جار، بەياني زوو بەر لەوہى دوروا لە جيگا بىتە دەرى، دەگەيىيە سەرى و لە سەرما خۆى دەخزانە ژىر جيگاكەيەوہ.

دوروا، ھەموو پۆژانىكى پىنج شەممە بۆ شىو، لەمالى وان ميوان بوو. ئىدى بە باس وخواسى كشتوكال، دلى مېردەكەى ئەوى بە دەست دىنا. جا چونكە بەخۆيشى سەرى لە بابەتەين زەوى وزار وكشتوكال دەخورا، ھەندىجار

به پادهیهك سهرگهرمی قسه و باسان ده بوون كه ژنه ی
كهنجیان، كه له سهر قه نه فكه كه وه نه وزی ده دا، له بیر
ده چو وه وه.

"لورین" ش هه ندیجار له باوه شی بابیا و هه ندیجار له
باوه شی بیل ثامی دا، خه وی لیده كه وت.

كاتی دوروی پۆژنامه فان له مالی وان وه ده رده كه وت،
ئاغای دوماریل، به و پاوێژه وه عزنامه یه ی كه ده رباره ی
بچووكترین شت به کاری ده برد، ده یگوت: "ئه م كو په
به پاستی كو پێکی پوح سووک و له بهر دلانه. پیاوینکی زۆر
شاره زا و پۆشنییره."

هه یقی شو بات خه ریک بوو دوا پۆژه کانی به پیده کرد.
به یانیا ن كه پیاو به لای عه ره بانه ی گولفرۆشه کاندا ده پۆیی
بۆنی گوله وه نه وشه سه ره سستی ده کرد.

دوروا، ژیا نیککی بێ کیشه و ئاسووده ی ده گوزه راند.
به لێ، شه وێک كه بۆ مال گه رایه وه، سه یری کرد،
نامه یه ک له ژێر ده رگای ئاپارتمان ه كه وه خراوته هه وشه وه.
ته مه شایه کی مۆری پۆسته خانه که ی کرد، نامه که له (کن) ه وه
هاتبوو. نامه که ی کرده وه و خویندی به وه:

کن فیلا ژولی

براده ری ئازیز و دۆستی خۆشه و یست، تو به منت
گوتبوو، ئه گه ر کیشه یه کم هاته پێ، ده وتوانم داوای کۆمه ک
له تو بکه م، وایه؟ زۆر چاکه، ناچارم داوای خزمه تیکی
قورس له تو بکه م، وه ره هاوکاریم بکه و با له م ساتانه ی
ئاخر و ئۆخری ته مه نی شارلدا كه پروو له مردنه، به ته نیا
نه بم. هه رچه نده هیشتا زه مینگیر نه بووه، لێ به و قسانه بێ
كه دکتۆر به منی گوتوو، په نگه هه فته نه گه یه نیته سهر.

ئیدی نه هیزم تیاماوه و نه زاتی ئه وهم ماوه شایه دی و
 بینهری ئه م گیانه لالا و ئاویلکه بهردهوامه بم. زۆر به ترسه وه
 بیر له و دوا ساتانه ده که مه وه که چیا یان نه ماوه بگه نه
 کوتایی. پیتماویه، من جگه له تو ناتوانم داوای ئه م خزمهت و
 کومه که له هیچ که سیک دیکه بکه م، چونکه میزده که م
 هیچ که سیک نییه. تو هاو پینی بوویت و ئه و ده رگا کانی
 رۆژنامه فانی له تو کردووه ته وه. نکاده که م تازو وه وه ره. من
 هیچ که سیکم نییه که دواوی هاو کاری لیکه م.

دۆستی زۆر دلسۆزت مادلین فورستییه'

ههستیکی سهیر، وه کو سروه بایه ک، خۆی به دل و
 دهروونی جۆرجدا کرد. ههستی پزگاری، ههستی ئه و فهزا
 و هاماچه ی که به پرویدا ده کرایه وه، له بن لیوانه وه گوتی: "
 ههلبه ته ده پۆم. ئه م شارله به له نگازو پیتنه وایه! سه رباری
 هه موو شتیک چاره نووسیکی هاو به شمان ههیه! "

کاتی نامه ی ژنه گه نه که ی به سه روک نیشاندا، ئاغای
 قاتر، به ده م خوته خوت و بۆله بۆله وه، به نه به دلی مۆله تی دا
 بروت، به لام چه ند جاریک لینی دووپات کرده وه: - لئ به
 زووترین کات بگه پتیه، لیره زۆر پتیوستان به تویه.

جۆرج دوروا سبه نیی، پاش ئه وه ی بروسکه یه کی بۆ
 خانم و ئاغای دوما ریل نارد و له چوونه که ی خۆی
 ئاگاداری کردنه وه، به قیتاری له زگینی سه عات هه وتی
 به یانی به ره و (کن) که وته پئی.

پوژی دواتر، نزیکي سہات چواری پاش نیوہ پو گہیہ
ئہ ویندەر.

دہ لالیکي مولک فروشی، پینوینی کرد کہ چۆن بۆ فیلا
ژولی بروت. ساختمانہ کہ کہ وتبووہ داوینی گردیکی چرہ
دار ودرہختہوہ، کہ وتبووہ ناو کۆمہ لیک خانووی سہی
زۆرہوہ کہ لہ کہ نیتہوہ تا کہ نداوی ژوانان دہ پوی.

خانوہ کہ بچووک و نزم بوو، بہ ستایی ئیتالیایی
پۆنرابوو، کہ وتبووہ قہراخ جادہیہ کہوہ، کہ پینچاوپینچ بہ نیو
درہختاندا سہردہ کہوت و لہ سہری ہەر پینچیکدا، دیمہ نیکي
دلپین، زاخاوی چاوی دہ دایہوہ.

خزمہ تکارہ کہ دہرگای کردہوہ و بہ دہنگی بہرز گوتی:-
ئہ، ئاغا. خانم بہوپہری بیقہ راریہوہ چاوہروانی تویہ.

دوروا پرسی:- ئہدی ئاغا حالی چۆنہ؟

- ئہ باش نیہ ئاغا. لہ ئاوزینگدایہ.

جۆرج خۆی بہ ھۆلنیکدا کرد، دیوارہکانی بہ پەردہ نین
پہمہیی گول شین داپۆشرا بوون، پەنجەرہیہکی گورہ و
بہرزی ھەبوو کہ پوو لہ شار و دہریا دہکرایہوہ.

دوروا، لہ بن لیوانہوہ بہ خۆی گوت: " سہیرہ، ئیرہ
وہکو خانووی ھاوینہ ھوار، قیلایہکی بہ شکویہ. ئہم ھەموو
پارہیہیان لہ کوئی ھیناوہ؟ "

دہنگی خشەخشى جل ھات، ناچار ئاویری لای
دہنگہکەیی دایہوہ. خانم فورستیہ، ھەردوو دەستی بہرہو
ئەو درێژ کرد: " چ لوتفیکي گورہت کردوہ، چ مەحەبەتیکت
نواوندوہ کہ ھاتووی! "

ئەوسا لہ ناکاوا دوروای ماچکرد وپاشان تەمەشای
یہکیان کرد.

ژنهى گورين كه ميک پهنگى پهړى بوو و توژيکيش
لاواز بووبوو، بهلام وهکو هميشه تېر وېر و ناسک بوو،
بگره له جاران شهنګولتر و ناسکتر بوو. له بن ليوانه وه گوتى:
- پهفتارى زور خراپ گورپاوه، دهزانى دوا دواييته،
ئيدى زورم نازار ديدات. هاتنى توم پې راگهياند. ئيدى کوا
جانتاکهت؟

دوروا گوتى: له عمارى ويستگهى قيتارهکه دامنا،
چونکه نهمدهزانى بچمه چ ئوتيلک که له توه نزيک بيت.
ژنهى گهنج سووکه ههلوسته يهکى کرد و پاشان گوتى:
- ههريزه، له م فيلايه دا دهبيت. ژوردهکشت نامادهيه.
چونکه له نان و ساتدايه بمریت، ئهگه ر شهوى بمرى من
بهته نيا دهم. دهنيرم جانتاکهت بيتن.

دوروا، سهرىکى دانهواند وگوتى: - به دلى خوت.

ژنهى تاین گوتى: - با جارى بچينه سهره وه.

جورج دووى كهوت. مادلين، ده رگايه كى نهؤمى يه كه مى
كرده وه. جورج چاوى به شارل كهوت كه له بهر
په نجه ريه كا و له سهر قه نه فیهك چهند په تويه كى له
خويه وه پتچابوو و سهيرى ئهوى دهكرده، له بهر تيشكى
سوورباوى خوره كده، بى رهنكتر دهاته بهرچاو، وهكو
جسته يهك واپوو كه له سهر كورسيهك دانيشتييت.
به زحمته ئهوى ناسييه وه، بهلام دهيزانى، يان بهمه زنده
دهيزانى كه ئهمه دوسته كه يه تى و حالى بهم حاله گه بيوه.

ژوردهكه يه كپارچه بؤنى تا، جوشانه، بهتج و سپرتو
بوو، بؤنى تووندى ژوروى نه خوشانى دهرده باريكهى
ليده هات، بؤنيك كه پياو نه يده زانى ناوى چى ليتيت.

فورستیه، به‌خاوی و به بی‌حالی دهستی هه‌لبری و
گوتی:

- هاتی؟ هاتی ببی به بینهری مردنه‌که‌م؟ مه‌منوونم.
دوروا، بزه‌یه‌کی پ‌واله‌تی بۆکرد: " بینهری مردنه‌که‌ت
بم! ئەم قسه‌یه چیه، ئەمە دیمەنی دیتن نییه، هه‌رگیز ئاماده
نیم ئەم کاته بۆ دیتینی کن هه‌ل‌بژیرم. هاتووم له‌ حالی تو
بپرسم و که‌میک ئیسراحت بکه‌م.

شارل له‌ بن لیوانه‌وه گوتی: " وهره دانیشه. " ئەوسا
سه‌ری له‌ به‌ر خۆ نا و ده‌بیرین نا ئومێدانه‌وه چوو.

تووند تووند و پچ‌پچ هه‌ناسه‌ی ده‌کیشا، جار‌جاری
شتیکی وه‌کو ناله‌ی له‌ زار ده‌هاته ده‌ری، ده‌تگوت ده‌یه‌وی
ئه‌وانه‌ی ده‌ورو به‌ری ئاگادار بکاته‌وه که‌ چەند نه‌خۆشه.

ژنه‌که‌ی که‌ سه‌یری کرد، ئیدی ئەو قسان ناکات، چوه
به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌ شانی دادایه‌ سه‌ر قه‌راخ په‌نجه‌ره‌که‌ و به
ئاماژه‌ی سه‌ری ئاسۆی نیشاندا و به‌ دوروی گوت: " وهره
ببینه‌ بزانه‌ چەند جوانه‌! "

بناری گرده‌که‌ی به‌رانبه‌ریان، تا وه‌کو شار، به‌ شێوه‌ی
نیوه‌ بازنه‌یی، به‌ که‌ناراوه‌که‌دا درێژ بووبوووه.
سه‌رانسه‌ری بناره‌که‌ پ‌ر بوو له‌ فێلا. لایه‌کی نیمچه‌ بازنه‌یی،
به‌ ده‌ستی راستا، به‌ دیواریکی شه‌پۆلگیر کوتایی ده‌هات که
شاریکی کۆن و بورجی زه‌نگی کلێسا که‌ ونا را که‌ی ده‌پروانی
به‌ سه‌ریا. سه‌متی چه‌پی که‌ناره‌که‌ ده‌گه‌یه‌ که‌پک ولووته‌ی
کروازت، که‌ به‌رانبه‌ر به‌ گرافه‌کانی لی‌ره‌ن بوو. ئەم دوو
گرافه‌ وه‌کو دوو په‌له‌ی سه‌وز بوون له‌ نێو ئاوه
شیناوه‌که‌دا، له‌و سه‌ره‌وه، ئەوه‌نده‌ ساف و پان دیار بوون،
ده‌تگوت دوو گه‌لای گه‌وره‌ن و له‌ ئاوه‌که‌دا مه‌له‌ ده‌کن.

له دوورتړ، له وبهري کهنداوه که وله سهرووی دیواری
 شه پوډلگیره که و بورجی ناقو سه که وه، زنجیره که کټوی
 شینباو له ئاسودا دیاربوون که زنار ولوکه کانیان له هندی
 شوین و له هندی جی پک وتیژو له هندی جی خوار
 و که چ، به ئاسمانی پرشنگداره وه هیلیکی سهیر وجوانیان
 پینکدینا. نه م کټوانه به قولله ولوکه یه کی قوچه کی کوتایان
 دهات، که بنکه که ی له قولایی دهریادا بو.

خام فورستیة گوتی نه وئ ئیستريله. (ئیستريل: زنجیره
 کټویکه له ویلايه تی پروفانس له باشووی فهره نسا که
 بهر زترین لوتکه ی، زناری ونیگره).

فهزا و هاماجی پشت زنار ولوکه تاریکه کان، سوور
 بو، سووریکي خوین ئاسای ئاویته به زهر دیک که چاو
 تهحه مولی نه ده کرد.

دوروا، مهفتوونی نه م شکو وجه لاله ی بولیله ی ئیواره
 وهخته یه بوو بوو. چونکه هرچی سهری هیتا و سهری برد،
 په یف و وشه ی باشتروخیاتر و جوانتری بو دهر برینی
 وه سف و ستایشی نه و دیمه نه بو نه دوزرایه وه، له بن
 لیوانه وه گوتی: - به لئ، به راستی نه فسووناویه!

فورستیة سهری به لای ژنه که یا بهر ز کرده وه گوتی: -
 کوا، با توژی ههوام بو بیت.

هاوسه ره که ی به رسفی دایه وه:

- ناگاداربه، درهنگه، خور به ره و ئاوابوون ده چیت،
 دووباره سهر مات ده بیت و به خوت دهرانی، نه گهر به م
 حاله وه سهر مات بیت، حالت خراپتر ده بیت.

فورستیة، دهستی راستی به خاوی تهکاندا، وهک نه وه ی
 بیهوئ که سیک بهر مشتان بدات و به حاله تیکی توپه وه،

حاله تېك كه وشكى ليو، لاوازی گونا و زهقی ئیسكه كانی
كه سېنكى له حالى مهرگای زیاتر دهنواند، به ئه سپایی گوتی:
- پېت ده لېم خه رېكه ده خنكېم. ئیدی كارم ته واوه، بۇ
توچ فهرقى دهكات كه پوژى زووتر يان درهنگتر بمرم.
خانم فورستیه، په نجه ره كه ی خسته سر گازی پشت.
شنه یه ك وه ژووركه وت، ئوخزنى وه دل و دهروونى
ههرسېكیان خست. شنه یه كى خوش، نارام وفېنك، وهكو
شنه یه كى به هاره كه تېكه له یه ك بى له بونی ئه وه ون و
گوله زورانەى كه له به هارانداهم بنار وقه دپاله دا دهرپوان.
بونی تیژی شیرینه و شوكه ی درهختان و بونی تورتي
كالیپتوس دنیای پر ده كرد.

فورستیه، به هانكه هانك و تامه زرویی ههواى تازه ی
هه لده مژى. نینوكه كانی له دهسكى قه نه فه كه ی ژیریا چه قاند،
به دهنگىكى نرم، فېكه ئاسا و تووپه و خرؤشیاگه وه گوتی:
- په نجه ره كه داخه، ئه م ههوايه ئه زیه تم ده دا. حه ز
ده كه م له شكه فتيكا بمرم.

ژنه كه ی به سستی په نجه ره كه ی داخست، ئه وسا هه نیه ی
نا به شووشه ی په نجه ره كه وه و چاوى برییه دور.
دوروا، به حاله تېكى عه زاب ئامیزه وه، حه زیده كرد، قسه
ده گه ل دؤسته نه خوشه كه یدا بكات، دلخوشى بداته وه.
به لام هیچ قسه یه كى دلخوشكهرى بۇ نه ده هات. به
دهمه لالكيوه گوتی:

- له وه تاي هاتوويته ئېره حالت برېك باشتتر نه بووه؟
فورستیه، به بېقه راری كه سېكى ماندووه وه شانەكانی
هه لته كاند وگوتی: " به خۆت حال م ده بیینی. " دووباره سه ری
له به رخو نا.

دوروا دووباره گوتی: - هه‌وای ئێره له چاو هه‌وای پاريسدا زۆرباشه. له‌وێ چله‌ی زستانه. به‌فر ده‌باری، دنیا یه‌کپارچه به‌سته‌له‌که، هه‌ندێجارش باران ده‌باری و له سه‌عات سێی پاش نیوه‌پۆوه دنیا به‌پاده‌یه‌ک تاریک ده‌بیت که خه‌لک وخوا ناچار ده‌بن چرا داگیرسین.

فورستیه پرسى: - خه‌به‌ر وباسی پۆژنامه‌که؟

- نه، هه‌یچی تازه‌نییه. ئه‌و کۆپه "لاکرین" یان، که له پۆژنامه‌ی فولتیر کارى ده‌کرد، له جێی تو داناو، به‌لام بێ ئه‌زموونه، جارێ له‌وێه تا خۆت ده‌گه‌ڕێته‌وه.

فورستیه، به‌چڕپچری گوتی:

- من؟ من ئیدی ده‌بێ بچمه ژێر دوو مه‌تر خاکه‌وه‌و له‌وێنده‌ره‌وه نووچه وه‌ه‌وال ئاماده‌ بکه‌م.

بیری مردن، هه‌میشه وه‌کو ده‌نگ و ده‌نگدانه‌وه‌ی زه‌نگۆله‌یه‌ک له‌ هه‌ر بیرکردنه‌وه‌و په‌یفیکیدا ده‌نگیده‌دایه‌وه.

بێده‌نگیه‌کی دوورو درێژ که‌وته به‌ینیانه‌وه، بێده‌نگیه‌کی قوول و به‌سوێ. په‌نگه‌ تۆخه‌کانی زه‌رده‌په‌ری ئیواری به‌ره‌به‌ره کالده‌بوونه‌وه‌و کێوه‌کان له‌ ئاسمانی سوورباوا، له‌ تاریکیدا هه‌لده‌کشان. سایه‌ و سێبه‌ری په‌نگاو په‌نگ که سه‌ره‌تای شه‌ویان پاده‌گه‌یاند وه‌یشتا سوورییه‌کی ئاگرینی به‌ره‌و ئاوابوونیان پتوه‌ مابوو، ده‌یاند له‌ ناو ژووره‌که و ئیدی په‌نگێکی ئاوێته له‌ په‌ش و ئه‌رخه‌وانی، که‌ل و په‌ل، دیواره‌کان و په‌رده‌کان و گۆشه‌ که‌ناره‌کانی ژووره‌که‌یان ده‌په‌نگاند. ئاوێته‌که‌ی سه‌رووی موغه‌یرییه‌که، که‌ ئاسۆی له‌ خۆیدا ده‌نوانده‌وه، وه‌کو له‌وحه‌یه‌کی خۆنینه‌ ده‌هاته به‌رچاو.

خانم فورستیه له جی خوی نه ده جولای. هر به ده قی
خویه وه وه ستابوو و پستی له ژووره که و هه نیه ی به
شووشه ی په نجره که وه بوو.

فورستیه به ده نگیکی ماندوو، پچرپچر و زیقاو له دهستی
به ناخافتن کرد:

- چهند بولیل و زهرده پیری تری له م بابته ده بینم؟...
ههشت... ده... پازده یان بیست... رهنکه سی دانه، نه زیاتر.
نیوه به بهر تانه وه ماوه... سه بارهت به من کارم کراوه،
ته واو... و ژیان، وه کو ئه وه ی من زندوو بم، هر بهر ده وام
ده بیت... ره وره وی پوژگار ناوه ستیت...

چهند خوله کیک بیده نگ بوو، نه وسا دو باره گوتی:

- هرچی که ده بینم، نه وه م پیده لیت که نه و پیری
چهند پوژیکی دیکه یه وئیر نایان بینم... به راستی ترسناکه...
ئیدی هیچ شتیک نابینم... هیچ شتیک له و شتانه ی که هه ن
نابینم... نه و شته بچو و کانه ی که به شهر به کاریان ده بات...
په رداخ... قاپ وئامان... نه و ته خته خه وانه ی که به شهر له
سهری ده خه وئ و ئیسراحه تی له سهر ده کات. گه پرانی
شه وان به گالیسکه زور خوشه... چهند حه زم له و شتانه یه...
به نه سپایی و به تو وره یی قامکه کانی هه ردوو دهستی
ده جولاند، ده نگوت، خه ریکه له سهر ده سکی قه نه فکه ی
ژیریا پیاو لیدبات. بیده نگ بوونه کانی، زور له قسه کانی به
نازارتر بوون، چونکه پیاو هه ستیده کرد، فورستیه بیر له
شتین به نازار ده کاته وه.

دوروا، له ناکاوا، قسه کانی چهند هه فته پیشی
نور بر دوقارنی بیر که و تنه وه: "من نها مردن نه وهنده نزیک
له خوم ده بینم که زور جار ده مه وی ده ست دریز بکه م وله

خۆمى دورور بخه مه وه... مه رگ له هه موو شوينىك ده بينم.
 كه گيانه وه رانى بچووك ده بينم له سه رجاده كان
 پليشاونه ته وه، كه ئه و گه لايانه ده بينم ده پزين، كه مووى
 سبى ردينى دۆستىك ده بينم، هه موو ئه مانه دلم تىك
 ده شكين و بانگم لىده كه ن: " ئه مه ش مه رگ! "

ئه و پوژه له ماناي قسه كانى ئه و حالى نه بوو بوو، ئىستا
 كه فورستيه ي به م ره وشه وه ده بينى، پەى به چه مك و
 ماناكانيان ده برد. په شوكانىكى گونگ و ناخويا و به ئازار
 بالى به سه ريا كيتشا، ده تگوت مه رگى نه فره تى، زور له
 نزىكه وه ده بينى، له سه ر ئه م قه نه فه يه دا، كه ئه و پياوه ي له
 سه ر پالكه وتبوو و هانكه هانك ئاوزيرىكى ده دا، ده بينى.

حه زىده كرد هه ستىت، له م ژووره وه وه ده ركه وئ، هه لىت
 و به كسه ر بۆ پاريس بزقريته وه. ئه گه ر ده يزانى، هه رگيز بۆ
 ئيره نه ده هات.

شه و وه كو تازيه و پرسه يه كى زو و په س كه بيه وئ
 بدات به سه ر ئه م پياوه دا، كه له گيانه لادا بوو، به ره به ره
 بالى به سه ر ژووره كه دا كيتشا. ته نيا په نجه ره كه هيشتا
 دياربوو، و به ژن وبالاى بى جووله ي خانم فورستيه له
 چوارچيوه كه يدا دياربوو.

فورستيه به توورپه يى پرسى: - ئى، كه س نيه چرايه ك
 داگيرسىنيت؟ ئه مه ش بوو به په رستارى نه خو ش؟

سايه ي، ئه و به ژن وبالاى ي كه هيشتا له چوارچيوه ي
 په نجه ره كه دا ده بينرا، ديارنه ما، ئه وسا ده نكى زه نكى
 هاته گوئ كه له هه موو ماله كه دا ده نگىدايه وه.

پيشخزمه تىك به خۆ وچرايه كه وه وه ژووركه وت و
 چراكه ي له قه راخ موغه يرييه كه دانا.

خانم فورستیه به میزده‌ک‌ه‌ی گوت:- -حه‌زده‌ک‌ه‌ی بخه‌وی
یان بۆ شتو‌خواردن دیتته‌خواره‌وه؟

شارل، له بن لیوانه‌وه گوتی:- نه، دیمه‌خواره‌وه.

به‌دهم چاوه‌پروانی ئاماده‌بوونی شتو‌وه، هه‌رسیکیان
نزیکه‌ی یه‌ک سه‌عات بێ جووله‌مانه‌وه. جار‌جار قسه‌یه‌کیان
له زار ده‌رده‌چوو، قسه‌یه‌کی ئاسایی، سواو، بێ‌فایده، وه‌کو
ئه‌وه‌ی ئه‌گه‌ر بیا‌نهیشتبا بیده‌نگیه‌که‌ زیاتر درێژه‌ بکیشیت،
یان هه‌وا له‌م ژووره‌دا، که‌ مه‌رگ تیا‌یدا ده‌خولایه‌وه،
ماوه‌یه‌کی زۆر بێ جووله‌ بێ، ئه‌وا مه‌ترسییه‌ک،
مه‌ترسییه‌کی گونگ‌پووی ده‌دا.

سه‌ره‌نجام پێش‌خزمه‌ته‌که‌ هاواری‌کرد که‌ شتو ئاماده‌یه.
ئه‌م چاوه‌پروانییه‌ به‌لای دورواوه‌ زۆر دور و درێژ و
ته‌نانه‌ت بێ کۆتاییش بوو. شتاقیان قسه‌یان نه‌ده‌کرد،
هه‌موویان به‌ بیده‌نگی نانیان ده‌خوارد و به‌ سه‌ری قامکان
نانه‌که‌یان ورد ده‌کرد. پێش‌خزمه‌ته‌که‌ بێته‌وه‌ی که‌س گوێی له
ده‌نگی پێی بێ، ده‌پۆیی، ده‌هات و خواردنی دیتا. چونکه
شارل به‌ده‌نگی پێیان بێزار ده‌بوو، پێش‌خزمه‌ته‌که‌، پێلاوی
بن نه‌رمی له‌پێی کرد‌بوو تا ده‌نگیان لێوه‌ نه‌یه‌ت، ته‌نیا
چرکه‌چرکی میلی سه‌عاته‌ دیوارییه‌ دارینه‌که‌، بیده‌نگی
ژووره‌که‌ی ده‌شله‌قاند.

هه‌رکه‌ له‌ نان خواردن بوونه‌وه، دوروا به‌ بیا‌نووی
ماندوو بوونه‌وه‌ چوو بۆ ژووره‌که‌ی خۆی. له‌وێ له‌به‌ر
په‌نجه‌ره‌که‌دا وه‌ستا و که‌وته‌ ته‌مه‌شا‌کردنی مانگی چوارده.
مانگ تریفه‌ سارد و ماته‌که‌ی به‌ سه‌ر دیواری سبێ
فێلاکاندا په‌خش ده‌کرده‌وه‌و پوله‌که‌ی نورانی بزۆز و نه‌رمی
به‌ پانتایی ده‌ریادا بلاوده‌کرده‌وه‌. جۆرج له‌ هه‌نجه‌تیک

دهگه‌پا که هرچی زووتره له‌وێ هه‌لێت، ئیدی بیانوی
 بۆخۆی دروست ده‌کرد، بۆ نمونه بروسکه‌یه‌کی بۆ
 هاتوووه‌ ده‌بێ ب‌پ‌وات وه‌ریبگریت، یان ئاغای قاتر، داوی
 کردوووه‌ به‌ زووترین کات بزف‌رێته‌وه‌.

سبه‌ی به‌یانی که له‌ خه‌و رابوو، ب‌ریاری هه‌لاتن و
 جێبه‌جێ کردنی ئه‌و ب‌پ‌یاره‌ی، د‌ژوارترو زه‌حمه‌ت تر هاته
 به‌رچاو. خانم فورستیه‌ فریوی ئه‌م هه‌نجه‌ت و بیانوانه‌ی
 نه‌خوارد، ئه‌و له‌ ئه‌نجامی ئه‌م ترستۆکییه‌دا، د‌ل‌سۆزی و
 مه‌حه‌به‌تی ژنه‌ی گه‌نج له‌ ده‌ست ده‌دات. به‌خۆی گوت: "به‌
 به‌راستی ناخۆشه‌، به‌لام چارچیه‌، ژیان ئه‌م ده‌مه
 ناخۆشانه‌شی تیا، له‌وه‌شه‌ ئه‌م په‌وشه‌ زۆریش نه‌خایه‌نی.

دنیا ساف وه‌تاو، ئاسمان شین بوو، له‌ شینه
 تابه‌تیه‌کانی باشووری فه‌ره‌نسا، که د‌ل له‌ شادیا سه‌رپ‌رێژ
 ده‌کات و دوروا که وای هه‌سته‌ده‌کرد هه‌یشتا زووه‌ تا
 سه‌ریکی فورستیه‌ بدات، له‌ فێلاکه‌ وه‌ده‌رکه‌وت و به‌ره‌و
 ده‌ریا دایکێشا.

وه‌ختایه‌ک بۆ فراهین گه‌رایه‌وه‌، پێشخزمه‌ته‌که‌ پێی گوت:
 " ئاغا دوو سه‌ی جار داوای تۆی کرد، ئه‌گه‌ر ده‌کرێ ب‌رۆ
 سه‌ریکی لێده‌ه‌.

چوه‌ سه‌ره‌وه‌. فورستیه‌ به‌ پ‌واله‌ت له‌ سه‌ر قه‌نه‌فه‌که‌یدا
 خه‌وی پێدا که‌وتبوو. ژنه‌که‌ی له‌ سه‌ر قه‌نه‌فه‌یه‌ک پ‌اکشابوو
 و کتیبی ده‌خوێنده‌وه‌.

که ئه‌و وه‌ژوورکه‌وت، نه‌خۆشه‌که‌ سه‌ری قوت کرده‌وه‌.
 دوروا پرسی:

- ئى، حالت چۈنە؟ ئەم بەيانىيە لە بەرچاوم باش ديارى.

فورستىيە لە بن ليوانەوہ گوتى:

- بەلى، باشتىرم. كەمىك وەخۇ ھاتوومەوہ. خىزا فراڭىنەكەت لە گەل مادليندا بخۇ، چونكە دەمانەوئى بېرۇين بە گالىسكە پىياسەيەك بكەين.

مادلين، ھەركە لە گەل دوروا دا بە تەنى مايەوہ گوتى:

- ئەمرو وا وىتا دەكات نەجاتى بووہ. لە بەيانىيەوہ خەرىكە نەخشە دادەپىژى و بەرنامە دادەنيت. سەعاتىكى دى دەچىن بۇ كەنداوى ژوانان تا ھەندىك فەخفورىيان، بۇ ئاپارتمانەكەى پارىسمان بكېڤن. دەيەوئى بە ھەر نرخى بووہ لە مال وەدەربكەوئىت. بەلام من دەترسم پىشھاتىكى ترسناكمان بىتھەپى. ئەو بەرگەى تەكانى چال وقورتانى شەقامەكە ناگرىت.

كە گالىسكەكە ھات، فورستىيە بە كۆمەكى پىشخزمەتەكە، وردە وردە، پلە بە پلە بە قالدەرمەكەدا ھاتەخوارى. بەلام ھەركە چاوى بە گالىسكەكە كەوت گوتى چادەركەى لابرەن. ژنەكەى قايل نەبوو و گوتى: - سەرمات دەبن، ئەمە كارىكى شىتەنەيە.

فورستىيە بە پېژدییەوہ گوتى: - نە، حالم زۆر باشتەرە. زۆر بەچاكي ھەست بەمە دەكەم.

سەرھەتا بەو پىنگا پېر سىتيەرانەدا رەت بوون كە بە ناو باخاندا رەت دەبن و (كن) دەكەن بە باخىك بە ستايلى ئىنگلىزى، ئەوسا مىلى جادەى " ئانتىب " يان كە بە قەراخ دەريادا دەپۆيى گرتەبەر.

فورستیه، باسی تاییه تمه ندییه کانی ده قهره که ی ده کرد. سهره تا فیلا ی کونت دوپاری نیشاندان. پاشان ناوی خودان فیلاکانی دیکه ی برد. شاد بوو، به لام شادییه کی سارد و سپی که سیک ی له حالی مهرگا. چونکه توانای ئه وه ی نه بوو که بازووی بهرز بکاته وه، به ئاماژه ی قامکان فیلاکانی نیشاندان.

- سهیره، ئه مهش گرافی سنت مارو قه سره که یه تی، ئه و قه سره ی که بازن لیوه ی هه لات. (بازن: مارشال بازن فه رمانده ی له شکری لورن، له جهنگی سالی ۱۸۷۰ دا ده گه له ئه لمانه کاندای که له گه مارۆی شاری متزدا له لایه ن سوپای ئه لمانه وه شکستی خوارد و راده ست بوو، پاش زندانی کردنی له م گرافه دا و مه حکووم بوون به مهرگ، له سالی ۱۸۷۳ دا لیروه هه لات وچوو بۆ مه درید.) هه لبه ته بۆیه له ویتیان زندانی کردبوو تا نه توانیت هه لیت!

ئه وسای، یادگارییه کانی ده ورانی عه سکه ری و ئه وهنگه ی که خزمه تی تیا کردبوو، بیرکه وته وه، باسی هه ندیک ئه فسه رانی کرد که زۆرشتی ده رباره یان ده زانی. له ناکاوا جاده که پیچی کرده وه، له وه به ری پیچه که وه که نداوی ژوئان به ته واوه تی دیار بوو، گونده سپیه که ی له م به ری و لووته و که پکی ئانتیب له وه به رییه وه.

فورستیه که له ناکاوا دوو چاری شادییه کی مندا لانه بوو بوو به پچر پچری گوتی:

- ئاه، که شتی جهنگی، ئیستا ده یانینی.

له راستیا پینچ شهش که شتی جهنگی له ناوه راستی که نداوه پان وه به رینه که دا بوون، ده تگوت تاویرانن و به

ههژگ و بژال داپۆشراون. كهشتى سهير، ناجۆر و گهوره،
ناقولا و بهبورج و لهنگهراوه دهتگوت دهيانهوى لهبنى
دهرياكه دا چنگير بين.

كهشتيهكان، هينده مهزن وقورس بوون پياو باوه پى
نه ده كرد بتوانن له جى خۆ بچولن، دهتگوت بهبنى
دهرياكه وه بهستراونه ته وه، به توپخانهى مهله وان، خپ، بهرز،
له شيوه ي بورجين ديد هوانيا و وهكو ئه و چرا دهريايانه ي
كه له سهر تاويران پۆده نرين.

كهشتيهكى سى بورجى گه وه، به مه به ستى چونه
دهريا به لاياندا پۆي. هه موو بايه وانه كانى، كه سبى و دلگير
بوون، كرد بو وه وه به ره و پرووى بايه كه هه ليكرد بوون. ئه م
كهشتيه له چاو ئه م ديوه جهنگيانه دا زۆر جوان و پيك
ويك بوو. ئه و ديوه ئاسنين و دزيوانه ي له سهر ئاوه كه
خه وت بوون.

فurstيه هه وليده دا يه ك يه ك ناويان به ري: " لوكلبر،
لوسوفرن، دهريادار دوپره، لورو دوتاپل، لاديفا ستاسيون. "
پاشان دووباره گوتى: - نه، هه له م كرد، ئه مه يان لاديو
ستاسيونه.

گهيينه بهر خانويه كى گه وه كه له سهر تابلوى سهر
دهرگاكه ي نووسرابوو: " سيراميكي هونه رى كه نداوى
ژوئان " گاليسكه كه به دهورى چيمه نيكدا سووپا به وه وه له
به رده م فيلايه كدا وه ستا.

فurstيه دهيوست دوو گولدان بۆ سهر كتيخانه كه ي
بكرپت. چونكه نه يده توانى له گالسيكه كه دابه زيت و به پتيان
بروات، نمونه ي گولدانه كانيان، يه ك يه ك بۆ ديتايه لاي

گالیسکه که و نیشانیان دەدا. زۆری پینچوو، تا گولدانى
دلخوازی خۆی هەلبژیریت، هەمیشە بۆچوونی ژنەکەى و
دوروای دەپرسی:

- دەزانى، ئەمەم بۆ ئەوەیە لە سەر کتێبخانەکەى
ئەوسەرى ئۆفیسەکەمى داينەم. یانى کاتى لە سەر
کورسییەکەم داينیشم، هەمیشە لە بەرچاوم بى. حەزدەکەم
مودێلىکى کۆن بى، بە ستایلى گولدانانى یونانى.

نموونهکانى، ئەم دیو و ئەودىو دەکرد، دەيگوت نموونهى
دیکەى بۆ بێنن، پاشان تەمەشای نموونهکانى دیکەى
دەکردەوه. ئەنجام گولدانى دلخوازی خۆى هەلبژارد،
پارەکەى دا و دەستوورى دا بە پەلە ئەو گولدانانە پەوانەى
پاریس بکەن. دەيگوت:-- تا چەند پۆژىکى دى بۆ پاریس
دەگەپیمەوه.

بەرەوماڵ زەقپینەوه، لى کە بە قەراخ کەنداوهکەدا
تیدەپەپین، تەوژمە بايەکى سارد لە دۆلىکەوه هەليکردو
پیک بەرهو پووێ ئەوان هات و فورستیهى خستە کۆکین.
لە سەرەتاوه کۆکینەکەى سووک بوو، لى بەرهەبەرە
زیادى کرد، ئیدى لە یەکیینە و پەیتاپەیتا دەکۆکى و کۆکە
بەرى نەدەدا، ئەنجام لێیکرد بە نزگەرە و خنکەخنک.

فورستیه خەریک بوو دەخنکا، هەركاتى بیویستبا
هەناسە هەلبکیشیت کۆکە ئەوکى دەگرت، کۆکەکەى لە
قوولایى سینگیهوه هەلدەقولا. ئیدى ئوقرەى لە بەر بربابوو.
بە هیچ شتیک ئارام نەدەبووهوه. ناچاربوون بە چوار دەستە
لە نێو گالیسکهکەوه بۆناو ژوورەکەى بەرن. دوروا کە
لاقەکانى گرتبوو، لەگەل هەر گرژییەکى سیپەلاکەکانیا، بە
لەرزینی لاقەکانیا هەستى پیدەکرد.

گه رمای جینگه و بانه که دادی نه دا، کۆکه تا نیوه شه و به رینه دا. ئه نجام به هۆی ده رمانی ئارام به خشه وه، کۆکه به ریدا. فورستیه تا ده مه و به یانی، به چاری کراوه وه له نیو جینگاکه ی دانیشته.

یه که مین قسانی که کردنی ئه وه بوو که به ره به ری بۆ بیتن، چونکه مکوو پ بوو له سه ر ئه وه ی هه موو به یانی به ک پ دینی بتاشیت. خۆی بۆ ئه م کاره ئاماده ده کرد، هه ستا، دانیشته، به لام هه ر زوو ناچار بوو پاکشیته وه هه ناسه ی هینده به دژواری ده هات و ده چوو و پچر پچر بوو که خانم فورستیه ترسی لیتیشته و ناچار بوو دوروا که تازه خه وتبوو، بیدار بکاته وه داوای لیتیکات بچی به دوا ی دکتورا. دوروا، به په له پۆیی، دکتوری له گه ل خۆی هینا و گه راپه وه، دکتور شروویکی بۆ نووسی و چه ند ئامۆژگاری به کی کرد. وه ختایه ک که دوروا خه ریک بوو دکتوری به پڕی ده کرد، حا لی نه خۆشه که ی لی پرسی. دکتور گو تی:

- له گیانه ل لادایه. ناگاته سه به ی به یانی. ئه م ژنه گه نجه داماره ئاگادار بکه وه و له دووی قه شه ش بنێرن. من له وه ی زیاتر هه چم بۆی له ده ست نایه ت. و پرای ئه وه ش ده خزمه تاندام.

دوروا به پینش خزمه ته که ی گو ت خانم فورستیه گاز بکات.

- چیاوای به به ره وه نه ماره. دکتور ده لیت قه شه ی بیننه سه رین. ده ته و ئی چ بکه ی؟

ژنه ی گه نج، ماره یه کی زۆر تیا ما. ئه وسا به ده نگینکی نووسا و گو تی:

- به لئ، واچاکتره... له زور پرووهوه... دهچم ئامادهی دهکه م و پئی ده لیم قه شه حه ز دهکات بقیینی... ئیدی هیچی ترم به بیرا نایهت، به ئه رک نه بئ برق قه شه یهک وه دۆزه وه له گه ل خۆتا بیهینه، یه کینک بدۆزه وه که زور به تانی قساندا نه چی و... پئی بلن ته نیا گوئ له ئیقراره کان (ئیعتراف) بگری و ته واو، پئ و په سمه کانی دی به خۆمان بسپیژیت.

دوروا، قه شه یه کی پیری خوش مه شربی له گه ل خۆیدا هینا که پر به پیستی حال و هه لوسته که ی خۆیان بوو. هه رکه یارۆی قه شه چوه دیار نه خوشه که، خانم فورسته له ژووره که هاته ده ری وه ژووره که ی ته نیسته وه وه له پال دوروا دا پۆنیشته.

- که باسی قه شه م له گه لیا کرد، ته واو تیک چوو، ترسیکی سه یر نیسته سه ر پوخساری، ده تگوت... ده تگوت هه سته کردبوو.. هه سته کردبوو که دوا دوا ییه تی... هه سته کرد، کاری کراوه و ته نیا چهند سه عاتیکی له ژياندا ماوه.

مادلین، پهنگی ته واو بزراکابوو. له سه ر قسه کانی پۆیی:

- حاله تی پوخساریم هه رگیز له بیر ناچیته وه.

بینگومان له وه ده مه دا مه رگی به چاوی خۆی دیتووه... ئا دیتوویه تی..

گوئی له دهنگی قه شه که ده بوو، چونکه گوئی گران بوو،

به دهنگی بهرز قسه ی ده کرد، ده یگوت:

- به لام، نا، نا گیانه که م، ئه وهنده ش حالت خراب نییه.

راسته نه خوشیت، به لام هیچ مه ترسییه کت له سه ر نییه. که منیش هاتوومه ته سه ریشت، وه کو دۆست، وه کو ئه رکی دراوسیاتی هاتووم.

گوڤيان له وهلامهكهي فورستيه نه بوو. پيره ميترد
دووباره گوتی:

- نا، رټوپره سمی چه ورکړدنت بوناکه م. وهختايه ک
حالت باشتربوو، پټکه وه باسی ټو رټوپره سمه دهکين.
ټه گهر حه زده که ی، ده توانی سوود له م دهرفته وهر بگری و
بؤنموونه له بهرده م مندا ئيعتراف بکهیت، منیش لاریم نيه.
من بابايه کم شوان، خوا خوامه، په زه کانم بخمه سه ر
پټکه ی راست. بيده نگيه کی دوور ودریژ بهرقه رار بوو.
فورستيه، يټگومان به دهنگه چپرچپر و بيده نگدانه وه که ی
قسه ی دهکرد. پاشان قه شه که به دهنگی کی جياوان، به
راوړیځکی وه غز ئاسای ناو ميحرابان گوتی:

- په حمه تی خوا يټکوتاييه سروودی کونفی تيور
بخوټنه، کوړم - له وهيه له بيرت چوويټه وه، دهی من
يارمه تیت دده م. له گهل مندا بيلټره وه: " کونفی تيور ديو ئو
متی پوتانتی.... بيا تاماریا سامپر ورجینی.. " (واته ټه ی
خوای توانا، دان به هه موو شتيکا دهنه م... ټه ی مريه می
پيروژ خؤم به تو ده سپيرم.)

جارچار هه لوه سته يه کی دهکرد تا فورستيه فريابکه وئ
وته کانی ټو دووباره بکاته وه ټه وسا گوتی:

- دهی هه نووکه ئيعتراف بکه کوړه که م..
مادلين و دوروا، له جتی خویان نه ده بزوان، ته و او
په شؤکابوون وله چاوه روانيه کی به سوئ و پر نيگه رانيدا
بوون.

فورستيه، له بن ليتوانه وه شتيکی گوتبوو. قه شه که
دووباره ی کرده وه:

- تو له دووی رابواردنی گوناکارانه دا بوویت... چ
جوړه رابواردنیک کوړی خوم؟

مادلین، هستا وبه ساده یی گوتی:

- با برؤینه ناو حهوشه. نابی گوی له ئیعترافه کانی
ئو بگرین.

چوونه ناو حهوشه وله سهر تهختیک، له بهر دهرگا
رؤنښتن. بنجه گوله باختیک پر له گول به دیار سهریانه وه
بوو، کومه لیک گوله میخه که له باخچه که ی پشتیانه وه بوو و
بؤن وبهرامه یه کی نهرم وخوښی به ههوا پاکه که دا په خش
ده کرده وه.

دوروا، دواى بیده نگییه کی چهند خوله کی پرسى:- پټش
ئوه ی بؤ پاریس بگه پټته وه، زور لیره ده مینتیه وه؟
مادلین بهرسقى دایه وه:- نا، ههرکه رپورهمه کان
ته واو بوون ئیدی ده گه پټمه وه.

- یانی بؤ نمونه پازده رؤژی دیکه ت پټده چیت؟

- به لى، ههر ده پازده رؤژیکم پټده چى.

دوروا، دووباره پرسى:- باشه هیچ خزم و خویشیکى
نزیکی نییه؟

- نه، ته نیا چهند بن عامیکى دووری هه، داک و
بابیښى، کاتى ئو مندال بووه، مردوون.

به دوو قولى ده یانروانییه په پووله یه که به دهم
فرینه وه بله ز له گوله میخه کیکه وه ده چووه سهری یه کیکی
دی و شیله ی گوله که ی ده مژى وبه وه خوراکى خوی
داینده کرد. که له سهر گولیک دهنښته وه، باله کانی به
ئو سپایى ده جولانندن. ماوه یه که به و ده قه وه وبه بیده نگی
مانه وه.

پیشخزمه ته که هات و خه بهری دانی که قه شه که کاری
خوی ته و او کردووه. به دوو قوئی به پلیکانه کاندایا
سه رکه وتن.

فورستیته، له دویتنوه تا ئیستا لاوازتر بووبوو. قه شه که
دهستی گرتبوو.

- به هیوای دیدار، کورپه کهم، سبهی به یانی دوو باره
دیمه وه دیده نیت.

ههنگی له ژووره که وه ده رکه وت.

فورستیته که له سهر مردن بوو، هه رکه قه شه که
وه ده رکه وت، هه ولیدا دهستی به ره ولای ژنه که ی بهرز
بکاته وه به پچرپچری گوتی: - فریام بکه وه... نه جاتم بده...
نازیزم... نامه وی بمرم... نامه وی بمرم... ئاه! فریام بکه ون...
پیم بلین که چ بکه م، برۆن دکتورم بۆ بیتن... هه ر ده رمانیک
بلین ده یخۆم... نامه وی... نامه وی..

ده گریا، دلۆپه پوندکی درشت به سهر گونا ژاکا وه کانیایا
غل ده بووه وه، گوشه لاوازه کانی ده می وه کو مندا لانی که
خه میکیان له دل بی، چرچ بووبوون.

ههنگی دهسته کانی که وتنه سهر جیکه که ی، به خاوی
که وتنه جوله جول، له تووایه ده یانویست شتیک له سهر
چه رچه فه که هه لگر نه وه.

ژنه که شکی که که وتبووه گریان، به ده مه لالکینوه گوتی:

- نه گیانه کهم هیچ نییه. ماندوویت، سبهی هه موو
شتیک دیته وه تایم، ئه و گه شت و گه رانه ی دوینی ماندووی
کردوویت.

فورستیه، وهکو سه‌گیک که رای کردیت، که‌وته
هانکه‌هانک، هه‌ناسه‌ی ئه‌وه‌نده له‌ز وێ ئامان بوو نه‌ده‌هاته
ژماردن، هینده‌ش سست بوو به‌زه‌حمه‌ت گویت لیده‌بوو.
به‌رده‌وام ده‌یگوت و ده‌یگوته‌وه:

- نامه‌وی بمرم!... ئاخ، په‌روه‌ردگار... په‌روه‌ردگار!...
خودایا... چ به‌لایه‌کم به‌سه‌ر هاتووه؟ ئیدی هیچ شتیک
نابینم... هه‌رگیز... هیچ شتیک... ئاه‌خواگیان!
ته‌مه‌شای به‌رانبه‌ری خۆی ده‌کرد، جاوی بریپووه
شتیکی نادیار وناحه‌ز، ترسی دیمه‌نی ئه‌م شته، به‌نیگایه‌وه
دیاربوو. ده‌سته‌کانی هه‌مان جووله‌ی ناخوشیان ده‌کرد.
له‌ناکاوا له‌رزیک سه‌راپای داگرت، به‌پچ‌پچ‌ری
گوته‌ی: - گۆرستان... من... خوای مه‌زن!...
چ قسه‌یه‌کی دی نه‌کرد. به‌هه‌ناسه‌ی سوار و نیگای
سه‌رگه‌ردانه‌وه له‌جوله‌که‌وت.

کات ده‌بووری. سه‌عاتی چالمه‌ی دێرێکی ئه‌و نزیکانه،
ده‌می نیوه‌پۆی پاگه‌یانده‌. دوروا له‌ژووره‌که‌ وه‌ده‌رکه‌وت تا
شتیک بخوات. دوا‌ی سه‌عاتیک زف‌رییه‌وه. خانم فورستیه
ئاماده‌ نه‌بوو به‌روات نانی بخوات. نه‌خۆشه‌که هیچ
جووله‌یه‌کی نه‌کردبوو، هیشتا قامکه‌ لاوازه‌کانی به‌سه‌ر
چه‌رچه‌فه‌که‌دا دیتا، ده‌نگوت ده‌یویست شتیک هه‌ل‌گریت و
به‌ره‌و ده‌م وچاوی خۆی بیات.

مادلین، له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌یه‌کی خوار ته‌خته‌خه‌وه‌که‌وه
پۆنیشتبوو. دوروا، له‌سه‌ر کورسییه‌کی دی له‌لای ئه‌وه‌وه
دانیشته‌ و هه‌ردووکیان به‌بیده‌نگی چاوه‌پوانیان ده‌کرد.

په رستاريك كه دكتور بڼ چاوديرى نه خوځه كې نارېدو، له لاي په نجره كه وه وه نه وزى دده. دوروا، به خوځيشى خهريك بوو بهر بهر خه ده بېرده وه، له ناكوا هه ستيكرد، شتيك پرويداوه. وه ختايه ك چاوه كاني هه لينان، رېك له دمه دا بينى كه چاوه كاني فورستيه، وه كو دوو پرته وى پوناكي، كه بكوژينه وه، داخران. نزره يه كي سووك گهرووى نه خوځه كې بزواندو دوو باريكه رچه ي خوځين، به لالغاوه كانيا هاته خواري و به سهر كراسه كيدا پړا. دهسته كاني خاوبوونه وه. هه ناسه ي بربابوو.

هاوسره كې كه پتي زاني بوو، به دم گريانه وه كه وته سهر زاني و خوى دا به سهر جيگا كيدا. جورج، حاير و ترساو، بيته وه ي به ده ستي خوى بيت نيشانه ي خاچي به سهر خويدا كيتشا. په رستاره كه كه بيدار بوو بووه وه، له تهخته خه وه كه نزيك بووه وه و گوتي: "ته واو بووه."

دوروا، كه هينور بوو بووه وه، ناهيكي پر ئاسوده يي هه لكيتشا و له بن ليتوانه وه گوتي: "زوتر له وه ي چاوه پوان بووم، ته واو بوو."

كه شله ژان و ناپه حه تيه كاني سهره تا ته واو بوو، يه كه م وه جبه گريان و پوندك پړان ته واو بوو، ئيدي نه وه ي پتويست بوو بڼ مردوويه ك بكرى، كرديان. دوروا، تا شه وئ به م لا و به ولادا غاري دا.

وه ختايه ك بڼ مال گه پايه وه زوري برسي بوو. خانم فورستيه نانتيكي كه مى خوارد، نه وسا به دوو قولى، شه وئ به ديار مردووه كه وه ئيشكيان گرت.

دوو مۆم له سەر ته پله کيک داگیرسابوون وله ته نیشته
 مۆمه کانه وه چهند چله گوله ميموزايه کيان له ناو پهرداخى
 ئاودا دانابوو، چونکه چله شمشاديان که له م جۆره بۆنانه دا
 به کار دهبرئ دهست نه که وتبوو.
 ئەم ژن وپياوه گه نچه به تهنيا به ديار که سيکه وه
 دانیشتبوون که له دنيا دا، له ژيانا نه مابوو. بيته وهى چ
 قسه يه ک بکن، به ده م ته مه شای جه نازه که وه له فکران
 پاچووبوون.

به لام جۆرچ که له هاما جى نيمچه تاريكى دهورى
 جه نازه که نيگه ران بوو، به گۆساخى مۆرهى ليده کرد. ئەم
 پوخساره ژاکاو و سيسه له يه که پۆشنایى له رزۆكى
 مۆمه که هيندهى دى لاواز ترى نيشانده دا، نيگا ويبرى وى
 به لای خۆيدا راده کيشا، به جۆرئ ئەفسوونى ده کرد که
 نه يده توانى چاوى ليگوازيته وه يان بىرى ليتنه کاته وه. ئەمه
 دۆسته کهى فورستيه بوو که تا دوينئ قسهى ده گهل ده کرد.
 ئەم ئاکامهى کوتايى ژيانى مرؤف، چهند بويه ريکى سه ير
 وترسناکه. قسه کانى نوربردو قارنى بير که وتته وه که ترسى
 مهرگ بالى به سه راپايدا کيشابوو: "هيچ که سينک هه رگيز
 ناگه پريته وه." مليونان و ملياره ها به شهر دینه دنيا وه، هه موو
 وه کو يه ک، به هه مان چاوانه وه، هه مان که پوو، هه مان ده م
 وزار و هه مان که لاله و ميتشکه وه، بيته وهى ئەم که سه يان، که
 نه ا له ناو جيگای مهرگا بيگيان پاکشابوو، تياييت.
 چهند ساليک وه کو هه موو به شهرانى دى ژيابوو، نانى
 خواردبوو، پيکه نى بوو، ئاشقيني کردبوو، هيوا وئوميدى له

دلا په روږده کړدېو. که چېرې نه هه موو شتیک، بۆ هه میسه،
سه بارت بهو ته و او بوو بوو.

ژيانیکې پېنج و دوو پوژي و ئیدی هیچ! به شهر دېته
دنياوه، که وړه دهیت، خو شحاله، چاوه پروان دهکات و پاشان
دهمريت. به دوعا ئی ژن یان ئی پیاو، جاریکې دی
هرگیز ناگه پښتووه سهرزهوی! که چېرې ویرای نه ووش،
هرکس بگری خولیاو عومری نه به دی له دلی خۇدا
په روږده دهکات. ئیدی هرکس جیهانیکه له ناو جهرگه
جیهانیکې دیکه دا و هه موو که سیک له ماوه یه کی زور زوردا،
به ته و او ته دپوژي و دپروچ تا ژيانیکې تازه، له
پاشماوه که یه و هه سهر ه لېدا. گیا و پروه کان، به شهران،
ستیران، هه موو گیانیان و بهر دهکوی و پاشان دهمرن، تا
گوپانیک، چي بیت. هیچ بوونه وهریک و گیانه وهریک چ
میرو، یان مرقف، یان ستیران بی، دووباره ناگه پښتووه.

ترسیکی گونگ، که وړه و کوشنده، سواری روحی دوروا
بوو بوو، ترس له م نه بوونه بی سنووره، له م نه بوونه حتمیه
که بۆ هه میسه ئه م بوونه تیژتیپه و هه ژارانیه نابووت
دهکات. نه له هه نېر هه پشه ی ئه و نه بوونه سهری
دانه واندېو. بیرى له و میروانه دهکرده و هه که ته نیا چهند
سه عاتیک دهژین، بیرى له و گیانه وهرانه دهکرده و هه که ته نیا
چهند پوژیک دهژین، له و به شهرانه دهکرده و هه که چهند
سالتیک و هه نديجار چهند سه دهیه ک عومر دهرانن. ئاخر چ
جیاوازییه که له نیوان ئه ماندا هیه؟ چهند پوژیک زیاتر و
ته و او.

نیگای بۆ خالینکی دی گواستهوه تا له وهی پتر جه نازه که نه بینیت.

خانم فورستیهش، سه ری له بهر خۆ نابوو، وادیاربوو بیرری له بابەتین به سوچ ده کردهوه. قژه زهرده که ی دهوری پوخساره غه مگینه که ی هینده جوان بو، که ههستیکی ناسکی، وهکو هیوایه کی گونگی، له دلی دوروادا هارپوژاند. ئه ویک که هیشتا ته مه نیک ی به به ره وه مابوو بۆ ده بی غه مگین بی؟

که وته ته مه شاگردنی ئه و. مادلین که نقومی بیره کانی خۆی بوو ئه و ی نه ده بین ی. جۆرج به خۆی ده گوت: " و پترای ئه مه ش تاقه شتی که له ژياندا بایه خ ی هه بیت، هه ره عه شقه! له ئامیزگرتنی ژنیک که پیاو خوشی بوئ! سنوور و ئاقاری شادمانی به شه ری، ته نیا ئه مه یه و ه یچی دی."

فورستیه، زۆر به بهخت ویه غبال بوو که ئه م هاوسه ره به هۆش وجوانه ی به نه سیب بووبوو. چۆن یه کتریان ناسی بوو؟ ئه م ژنه چۆن پازی بووبوو، میرد به پیاویکی ناچیزو کمی وهکو ئه و بکات؟ چۆن توانی بووی ئه و بکات به به شه ر؟

ههنگی که وته بیرکردنه وه له و ره مزو رازانه ی که له ژيانی هه ره که سیکدا هه یه. که وته بیرکردنه وه له و قسانه ی که له پاشمله ده رباره ی کۆنت دو فیدریک ده یانکرد و ده یانگوت گوایه جیازی بۆ کردووه و میتردی بۆ دۆزیوه ته وه.

له ئیستا به دواوه چ ده کات؟ شوو به کی ده کاته وه؟ به نوینه ریکی ئه نجوومه ن، وهکو خانم دوماریل ده یگوت؟ یان

به كه سىكى خودان ئاينده يه كى دره خشان، كه سىكى له فورستيه باشتري؟ ئايا ريكار ونه خشه وبه رنامه ي تاييه تى هه بوو؟ چهندي حه زده كرد ئه م شتانه بزائيت. به لام بوچى له خه مى ئه و كارانه دا بى كه ده يه وي بيانكات؟ ئه و پرسياره ي له خوى كرد و بوى ده ركه وت كه خه م وخولياي ئه و ده گه پيته وه بو ئه و ئه نگيزه په نهان و ئالوزانه ي كه به شه ر له خويشي ده شارپته وه و مه گه ر به كنوكوى زور له بووني خويدا، ده ناي په ي پيئابات.

به ئى، بوچى به خوى هه ولى به ده ست هينانى ئه و نه دات؟ رهنگه بوى بيت به پشتيوانيكى به هيز. به كومه كى ئه و زور به خيرايبى و بى چهند وچوون، ده گاته پينگه وپايه ي گه وه.

بوچى نابى سه ركه وتوو بى؟ هه ستى ده كرد كه به دلى ژنه ي گه نجه و، سه باره ت به و هه ستيكى زياتر له هاودلى و دوستايه تى هه يه، جوړه خوشه ويستى و مه حه به تيكه كه له نيوان دوو سروشتي گونجاودا دپته ئارا و هاوكات ره گ وريشه ي ده چپته وه سه ر هاودلييه كى بيدهنك و نه هاتگه سه رزار. ژنه ي گه نچ ده يزاني كه ئه و كه سىكى زيړه ك، كوژنه ده ر و سه رسه خته و ده توانى متمانه ي پيتيكات.

مه گه ر خوى داواي لينه كردبوو كه له و ته نگانه يه دا بو ئيره بيت؟ بو له دووى ئه وي ناردبوو؟ ئايا نابى ئه م هه لويست و ره فتاره ي ئه و به جوړه هه لپزاردينك، جوړه ئيعترافينك يان جوړه ته فزيل كردينك ليك بداته وه؟ ئايا له و ماوه يه دا كه بيتوه ژن كه وتنى مسوگه ر بووه و، ببرى له وه

کردووه ته وه داوای کومه ک له بکات، زیاتر له بیړی نه وه دا
بووه که هاوسه ری ئاینده ی خوی دیاری بکات؟

ئیدی ئاره زوویه کی تووندی له لا دروست بوو که په ی
به م مه سه له یه به ریت و پرسیار له م ژنه گه نجه بکات که
نیازی دلی چیه. ده بوا دوو سبه ی لیږه بروت، چونکه
نه یده توانی به تنیا له گه ل نه م ژنه گه نجه دا، له م ماله دا
بمیتته وه. بویه ده بی په له بکات، ده بیت به رله گه پانه وه بۆ
پاریس، به شیوه یه کی ئاقلانه وه یمن، په ی به نه خشه
و به رنامه کانی نه م ژنه سه باره ت به ئاینده ی خوی به ریت و
نه یه لیت نه م هه لی له ده ست بچیت، نه با له هه نبر داوا
ومکوړی که سیکي دیدا پاده ست بی و وهد و به لیتکی
و هها بدات که نه توانی ژوان بیتته وه.

بیده نگیه کی قول بالی به سر ژورره که دا کیشابوو،
ته نیا ده نگی چرکه چرکی سیسته ماتیکي میلی سه عاتی سر
سوپاکه، بیده نگیه که ی ده شله قاند.

جورج، له بن لیوانه وه کوتی: - ژور ماندوویت، ها؟
ژنه ی گه نچ به رسفی دایه وه: - به لی، خوم به پتوه ناگرم.
ده نگدانه وه ی ده نگه کانی خویان سه رسامی کردن.
ده نگه کان له م ئاپارتمان چول و شوومه دا، ده نگدانه وه یه کی
سه یری هه بوو. هه ردووکیان پیکفه، ته مه شای پوخساری
جه نازه که یان کرد، ده تگوت چاوه پروانی نه وه بوون بزائن
ئاخو وه کو چند سه عاتی له مه پیش ده جوولیت، قسه
ده کات.

دوروا، دووباره کوتی: - حیفی، مردنی نه و بۆ تو
جه زره به یه کی قورسه، گورپانیکي گه وره یه له زیانت،

گۆرانیکی راسته قینه و کوت وپره له ههست و له جوړی
ژیانت.

ژنه ی گهنج بیتهوه ی هیچ وهلامیک بداتهوه، ئاهیکی
قوولی هه لکیشا.

دوروا، دریزه ی به قسه کانی دا: - بۆ ژنیکی گهنجی
وهکو تو ئهم ته نیاییه کوت وپره زۆر زهحمهته.

ئهوسا بیدهنگ بوو. ژنه ی گهنج دیسان هیچ قسهیهکی
نهکرد. دوروا به پچرپچری گوتی:

- به ههرحال، بهخۆت دهزانی چ پهیمانیک له نیاوان
ئیمه دا هیه، تو چۆنت بوئ له خزمهتتدام. من هی تۆم.

ژنه ی گهنج، دهستی بۆلای ئهو دریزکرد، نیگایهکی
خهمناک و مهحه بهت ئامیزی ئهوی کرد، لهو نیگایانه بوو که
تاسهر مۆخی ئیسکان دهبرئ.

- مهمنوونم، لوتفت هیه، کهسیکی بن هاوتایت. ئهگهر
جورئتم ههباویه و ئهگهر بمتوانیبا کاریکت بۆ بکه، منیش
پیم دهگوتی ههکاریکم له دهست بن، دریغیت لیتاکهم.

دوروا، دهستی ژنه ی گهنجی، کهبۆی دریز کردبوو، هه
له ناو دهستی خۆیدا راگرتبوو و دهیگوشی، پر بهدل چهزی
دهکرد ماچی بکات. سهههناجم بریاری داو دهستی ژنه ی
گۆرینی له دهمی نزیک کردهوهو ماوهیهکی زۆر ماچیکرد.
پاشان که ههستیکرد ئهم نهوازشه دۆستانهیه زۆری
خایاند، ناچاربوو دهسته چکۆله و ناسکهکهی بهربدات.
دهستی ژنه ی گهنج به نهرمی کهوته سهر پانهکانی و به
راویژیکی جدی گوتی:

- ئهڕئ، بهراستی ته نیا دهبم، لی ههولدهدم نهتره
بهرنهدهم.

جۆرج نەیدەزانی چۆن تینی بگەیه نیت که زۆر خوشحال دەبێ، فرە بەختەوەر دەبیت ئەگەر ئامادەبیت شوو بەم بکاتەو. هەلبەتە لەم هەلۆیستەدا و لەم شۆیتەدا و لەهەنبەر ئەم جەنازەییەدا، نەیدەتوانی ئەم قەسەییە دەگەل ئەودا بکات. وێرایی ئەوێش وای وێنا دەکرد، دەتوانی پرستەییەکی دوولۆنە، گونجاو و لەبار بدۆزیتەو، پرستەیک که هەندیک بە توێکل بێ و پیاو بتوانی لە میانییەو، مەبەستی خۆی لە بەرانبەرەکی بگەیه نیت.

لێ ئەم جەستە بێ جوولەییە که لە بەرانبەریان داو لە سەر جیگا که کەوتبوو و لەمەپەری دەخستە نیوانیانەو، بواری نەدەدا. لە لایەکەو، هەمووی چەند خولەکیک لەمەپیش هەستی دەکرد، بۆنێکی ناخۆش لە ناو ژوورەکه دا پەنگاوتەو، بۆنێکی ناخۆش که لەم سینه داپزاووە بەرز دەبوووە، یەکه مین بۆنی مەرگ، که لە مردووییەکی بێتەواو، دەگەییە کەپووی ئەو کەسانە شەوێ بەدیارییەو دادەنیشن... بۆنیک که لە ئان و سائدا، تابووتە که پرده کات.

دوروا، پرسى: - ئەرى ناکرى، پەنجەرە که کەمیک بکریتەو؟ هەست دەکەم هەوای ژوورە که زۆر ناخۆش بوو.

ژنەى گۆزین بەرسفی دایەو: - بۆ نا، منیش هەستە کەم بۆنێکی ناخۆش لە ژوورە که دا پەنگاوتەو.

دوروا، بەرەو لای پەنجەرە که پۆیی و کردییەو. شیبایەکی تەپ و فینک و بۆنخۆش وەژوورکەوت و شولەو گری مۆمەکانی، که بە دیار جەنازە کهو دەگران هێتایە

له‌رزین و سه‌ما. مانگ وه‌کو شه‌وی پیشوو، بی درنخ ده‌یدا
له‌دیواری سپی فیلاکان و پووی به‌رینی ده‌ریا. دوروا، که
به‌نه‌فه‌سی قوول هه‌واکه‌ی هه‌لده‌مژی، له‌ناکاوا دلی پر بوو
له‌هیفی و ئومیدان، وه‌کو ئه‌وه‌ی له‌رزینی گری مؤمه‌کان
به‌خته‌وه‌ری ئه‌ویان له‌په‌گ و پیشه‌وه‌ ده‌ره‌یتابووین.

پووی کرده ژنه‌ی گهنج وگوتی: - وه‌ره، که‌میک هه‌وای
تازه هه‌لمژه. چ شه‌و و چ هه‌وایه‌کی دلگیره.
ژنه‌ی گهنج به‌هینوری به‌ره‌و نک ئه‌وچوو، ئانیشکه‌کانی
نانه قه‌راخ په‌نجه‌ره‌که.

هه‌نگی دوروا، به‌ئه‌سپایی و له‌بن لیوانه‌وه‌ گوتی:

- گوئی بگره‌ بزانه چ ده‌لیم و باش گوئی له‌ قسه‌کانم
بگره، لیم مه‌گره که له‌م کاته‌دا ئه‌م قسانه به‌تو ده‌لیم، لیم
توو‌په مه‌به. چونکه من دووسبه‌ی بۆ پاریس ده‌گه‌پیمه‌وه،
په‌نگه تا تو بۆ ئه‌وینده‌ر ده‌گه‌پیتته‌وه، کاتی ئه‌م قسانه
ده‌رنگ بووین. به‌خۆت چاک ده‌زانی من که‌سیکی لات
وله‌ویژ و نه‌بووم و ده‌بین چاوه‌پوانی ئاینده بم تا په‌وشم
باشتر بێ، به‌لام ئیراده‌و ویستم هه‌یه، که‌میک ئاوه‌زیشم
هه‌یه. وا هه‌ستده‌که‌م ئه‌م ریگایه‌شم گرتووه‌ته‌به‌ر، پینگای
دروسته. هه‌موو که‌سیک ده‌زانی له‌ گه‌ل پیاوی کارامه و به
ئه‌زمونده‌ا چۆن به‌رخورد ومامه‌له ده‌کات، به‌لام که‌سی که
تازه پینگه‌یه‌کی گرتبیتته‌به‌ر، پیاو نازانی سه‌ر له‌ کوپوه
ده‌ردینیت. چ باش، یان باش. به‌هه‌رحال ئه‌گه‌ر بیرت مابن،
پوژی له‌ مالی ئیوه‌دا گوتم که بالاترین هه‌ز و ئاره‌زووم
ئه‌مه‌یه که ده‌گه‌ل ژنیکی وه‌کو تودا زه‌ماوه‌ند بکه‌م. وه‌لام
مه‌ده‌وه، با قسه‌که‌م ته‌واو بکه‌م. ئه‌م قسانه‌ی ده‌گه‌ل تودا

دهیکه داوا نییه، چونکه له م کاته و له م شوینه دا، هر داوایه کاریکې نابجایه. تهنیا مهبستم ئهمه یه که تو ئاگادار بکه م دهتوانی به یه ک وشه من بهخته وهر بکه یت و، ههروه ها دهتوانی من بکه ی به دۆستیکې راسته قینه و برا ئاسا، یان به میړدیکې بهخته وهر، ئیدی به که یفی دلی خوت، حز ده که م ئه و ه ش بزانی ت له هه ردو و حاله ته که دا، به دل و به گیان ده خزمه تتدا ده بم. داوات لیناکه م ئیستا به رسقم بده یته وه. حه زنا که م له مباره یه وه له م شوینه دا، چ قسه یه کی دی بکه م. وهختی له پاریس یه کمان بینیه وه، دهتوانی تیم بکه یه نیت که چ بریاریکت داوه. تا ئه وکاته هیچ قسه یه ک له و باره یه وه ناکه ین، باشه؟

به ریژی ئه و ماوه یه ی ئه و قسانه ی ده کرد، ته مه شای ژنه ی گورینی نه کردبوو، وه کو ئه وه بوو هه موو ئه و قسانه بۆ شه وه که بکات. ژنه ی که نچ به جوړی له به رده میا حایر ماوو وه کو ئه وه ی گویی له قسه کانی ئه و نه بیت. به نیگایه کی مه ند وگونگ، ده پړوانیه یه ئه و دیمه ن و تابلو که وره کاله وه بووه ی به رده می که هه یفه شه وه که لینی دها و پړوناکی ده کرده وه.

ماوه یه کی زۆر به هه مان ده قه وه، شان به شانی به کدی، بیده نگ ونوقمی خه یالان مانه وه.

سه رنه جام ژنه ی که نچ گوتی:

- "که میک ساردی کرد. " ئه وسا بۆلای ته خته خه وه که

که پرایه وه و دورواش دوا ی که وت.

وهختی دوروا له ته خته خه وه که "نزیك بووه وه، هه ستيکرد جه نازه که به راستی خه ریکه بۆن ده کات. کورسییه که ی که میک له که ته که دوورخسته وه، چونکه

نەيدەتوانى ماوھىيەكى زۆر بەرگەى ئەم بۆنە بگريت. پاشان گوتى:- سبەى بەيانى پتويستە يەكسەر لە تابووت بنريت. ژنەى گەنج وەلامى دايەوہ:- بەلى، بەلى، وايە. سبەى دەوروپەرى سەعات ھەشت تابووت سازەكە دى.

ئيدى كەمتر تەمەشاي جەنازەكەيان دەکرد، خەرىك بوو دەگەل مردنەكەى فورستىيەدا پادەھاتن. بەرە بەرە ئەم مردنەيان، كە تا سەعاتى لەو پېش نىگەران و ناپەھەتى دەکردن، لە لا ئاسايى دەبوو، ھەرچەندە خۆشيان گياى مردنى بوون.

لە قسان بوونەوہ. مات ويىدەنگ، بەريز و حورمەتەوہ، بە ديار جەنازەكەوہ، بەيئەوہى بخەون، شەونخونيان دەکرد. لى دەوروپەرى نيوەشەو، دوروا خەوى ليكەوت. وەختايەك بيدار بووہوہ بينى خانم فورستىيەش خەوى ليكەوتوہ. كەمىك لە سەر كورسييەكە جولا تا جيگاگەى خۆى تۆزى خۆشتر بكات، پاشان دووبارە چاوانى نوقاندن و بەدەم خوتە خوتەوہ، لە بن ليوانەوہ گوتى: " شەيتان بە نەحەت بى، ئينسان لە ناو جيگادا زۆر ئاسوودەترە! "

دەنگىك، لە ناكاوا لە خەوى پاپەپاند. پەرستارەكە وەژووركەوت. بە تەواوى پۆژ بووبوہوہ. ژنەى گەنجىش كە پوو بە پووئەو لە سەر قەنەفەيەك پۆنىشتبوو، بەھەمان ئەندازە حاير و حەپەساو دەھاتە بەرچاو. پەنگى كەمىك پەرى بوو، لى ھەرچەندە شەويكى ناپەھەتى لەسەر ئەم قەنەفەيە بەسەر بردبوو، بەلام ھەر گەش و پاراو، جوان و ميرەبان بوو.

دوروا كە چاوى بە جەنازەكە كەوت پاپلەكى و ھاوارىكرد: " ئا، ئا پيشى! " پدينى لە زەرفى ئەم چەند

ساعاتەدا، لە روویا پوابوو، وەکو ئەو بوو لە پروی
 کەسیکی زندوو پوابیتەو. هەردووکیان لە دیتنی ئەم
 حالەتی زندووبوونە، بە پروو و پوخساری کەسیکی
 مردوو، هەراسان بوون، وەکو ئەو بوو بویەریکی
 پەرجووناسای ترسناک پروی دابن، یان کەوتنەبەر
 هەپەشەپەکی نااسایی، زندوو بوونەوێ مردوویەکەو،
 یان پرووبەپرووی پەکیک لەو مەسەلە نااسایی و ترسناکانە
 بوونەو، کە ئینسان شپەزە دەکەن و ئەقڵی دەبن.

دوای هاتنی پەرەستارەکە، هەردووکیان پۆیشتن
 تاوەکو تا سەعات یازدە ئیسراحت بکەن. پاشان
 جەنازەکە "شارل" یان لە تابووتەکە نا، ئیدی هەستیان بە
 ئاسوودەیی کرد. بۆ فراقین پروو بە پرووی پەکیکی لە دەوری
 میزیک پۆنیشتن و، دەستیان بە قسانی تەسەلابەخش و شاد
 کرد، نەها کە کاریان دەگەل مردوو، کەدا تەواو بووبوو،
 دووبارە دەگەرانەو سەر ژیانی پۆژانەیی خۆیان.

گەرماپەکی خۆشی بەهاری لە پەنجەرە کراوەکەو
 دەهاتە ژوورەو و بۆن و بەرامەیی ئەو گۆلە میخەکانەیی کە
 لەبەر پەنجەرەکەدا پوینرا بوون، دەگەل خۆیدا دینایە
 ژوورەو.

خانم فورستی، بە دوروای گوت کە پیاسەپەکی ناو
 حەوشەکە بکەن، بە دەوری چیمەنە بچووکەکەدا کەوتنە
 پیاسە و پراوینچکە و بەکامی دل هەوای فینکی ئاویتە بە بۆنی
 دار کاژ و کالپیتوس - یان هەلدەمژی.

ژنەیی گەنج، لە ناکاوا دەستی بە قسان کرد، هەلبەتە
 بینەوێ سەری بۆلای ئەو وەرگیتریت، واتە هەمان کاری

کرد که دوتشه وو له ژووره که دا کردبووی. وشه کانی به کاوه خو و به دهنگینکی هیناوش وپړ وبقاره وه ددرکاند:

- گوئ بگره دوستی زور نازیز، من بیري خوُم کردووه ته وه.. سه بارهت به و پیشنیازهی بۆ منت کرد، هه زناکه م بیهلم به بی وه لام بۆ پاریس بگه پیتته وه. نه به به لی وه لامت ده ده مه وه ونه به نه خیر. چاره نوپ ده کهین، بابزانین چ ده بی، زیاتر وباشتر یه کدی ده ناسین. توش به چاکی بیر له م مه سه له یه بکه وه. رادهستی ویست و بریاری سه رفه سه رفه و په وته نی مه به. هه لبه ته که پیش به خاکسپاردنی ئه م شارله بیتته وایه، له مباره یه وه قسان له گه ل تودا ده که م، هویه که ی ئه مه یه که دوا ی ئه و قسانه ی که له گه ل مندا کردت، زور پتویسته که چاک بزانیته من کیم، تا ئه گه ر له حاله تینکا ئه و که سه نه بووی... که بتوانی من ده رک بکه ی و تهحه مو لم بکه یته، تا زیاتر خو ت به و خواست و بیرانه وه خه ریک نه که یته که بۆ منت ده ربهرین. چاک بزانیته که زه وجین و زه ماوه ند بۆمن و به لای منه وه، قه ید و به ند نییه، به لکو جو ره شه را که تینکه. من ده مه وی ئازاد بم، ئازادی ته و او، سه بارهت به و کارانه ی ده یکه م. سه بارهت به په فتمارم، کردارم، پویشتم، هاتتم. من سه بارهت به په فتمارم نه هه سوودی و غیره قه بوول ده که م، نه چاودیری که س و نه چه له حانی و چه ندوچوون قه بوول ده که م. هه لبه ته به لئین ده دم به هیه چ جو ری ئابرووی ئه و پیاوه ناخه مه خه ته ره وه که زه ماوه ندی ده گه ل ده که م وه ره گیز نایکه م به قه شمه ر وگه پجاری خه لکی. به لام ئه و پیاوه ش ده بی له لای خو یه وه به لئین بدات، به چاوی یه ک هاوتا، یه ک

شەرىكەۋە تەمەشام بىكات، نەك بەچاۋى كەسىكى ژىردەست
 و نەك بەچاۋى ھاۋسەرىكى ملكەچ و گۈزرايەل. من ئەمە
 چاك دەزانم كە ھزرىنى من ۋەكو خەلكانى دى نىيە، بەلام
 من بە ھىچ كلۆجى ئامادەنيم، دەستبەردارى بىم يان بىگۇرۇم.
 دەبى ئەۋەش بىژم: ھىچ ۋەلامىكى من مەدەۋە، نە
 فايدەى ھەيە و نە ۋەختىەتى. ھەركاتى يەكدىمان بىنىيەۋە،
 دەكرى گەنگەشەيەكى دىكە لەمبارەيەۋە بىكەين. نھا بىرۇ
 پىياسەيەك بىكە. منىش دەگەرئىمەۋە بۇلاى ئەۋ، شەۋى
 يەكدى دەبىنىيەۋە.

دوروا، ماۋەيەكى زۆر دەستى ئەۋى ماچكرد و پاشان
 بىئەۋى تاقە يەك قسە بىكات، پۇيى.

شەۋى تەنيا لە كاتى شىۋ خوارنا يەكدىيان بىنى، پاشان
 چونكە ھەردووكيان شەكەت و ماندوۋ بوون، ھەريەكە،
 چوۋ بۇ ژوورى خۇى تا بنوون.

جەنازەكەى شارل فورستىيە، بۇ سبەى بىئەچ جۆرە پى
 ۋرەسمىك لە گۇرپستانى (كن) بەخاك سىپىردرا. جۇرج
 دوروا، بىرياريدا سەعات يەك و نىۋى دوانىۋەپۇ، بە قىتارى
 لەزگىن بۇ پارىس بىزقۇپتەۋە.

خانم فورستىيە، لەگەلىا بۇ ۋىستگەى قىتار پۇيى و
 بەدەم چاۋەپۋانى ھاتنى قىتارەكەۋە، بە ئاسوودەيى، لە
 ۋىستگەكەدا و بەدەم پىياسەۋە، باسى زۆر مەسەلەين
 ئاساييان كرد.

قىتارەكە گەيىيە ۋىستگەكە، تەنيا پىنج فارگۇنى پىۋەبوۋ،
 بەپاستى زۆر لەزگىن بوۋ. دوروا، خۇى بە فارگۇنىكدا كرد،
 جىگاي خۇى گرت و ئەۋسا دابەزى تا كەمىكى دى قسە

دهگهل ژنه گهنجهكه دا بكات. چونكه لهو ههلده بړا، له ناكوا
دووچارى خهم و په ژاره يه كى تووند بوو، دهگوت بڼ
هميشه لهو داده بړيت.

مامورى قيتاره كه هاواړيكرد: "نه فهرين مارسى، ليون و
پاړيس، سواربن."

دوروا، سوار بوو، لى له پهنجهره ي فارگونه كه وه
سهرى دهره يتا تا دووباره چهند قسه يه كى دى دهگهل ژنه ي
گهنجا بكات. مه كينه ي قيتاره كه شووتكى ليډا و پيره قيتار
به نهرمى كه وته پړ.

جوړج، هيشتا هر سهرى له پهنجهره ي فارگونه كه وه
دهره يتا بوو و تهمه شاي خانم فورستيه ي دهكرد، كه به نىگا
نهوى به پریده كړد. له وكاته دا كه ژنه ي گهنج خهريك بوو له
چاوى ون ده بوو، ههر دوو دهستى بڼ زارى برد و ماچيكي
ههوايى بڼ فريكرد.

ژنه ي گهنجيش، به دوو دلى، به پاريزه وه و به دزييه وه،
ماچه كه ي بڼ سهنده وه.

بەشى دووم

(۱)

جۆرچ دوروا، ژيانى ئاسايى و پۇژانەى خۇى دەست
پىكردبوو. لە ئاپارتمانىكى بچووكى قاتى خوارەو، دا، لە
شەقامى كونستانىنوپلدا، ژيانىكى ماقولى بەسەر دەبرد،
وەكو پياويك كە خۇى بۇ ژيانىكى تازە ئامادە بكات.
تەنانەت پەيوەندى دەگەل خانم دومايلدا، شيۋەيەكى ژن و
مىردانەى لەخۇ گرتبوو، دەتگوت دەيوست، خۇى بۇ ژيانى
ژن و مىردايەتى ئايندە پادىنىت.

گراوى و ماشقەكى كە زۇرجار سەرى لە ئارامى و
پىك وپىكى پەيوەندەكانى خۇيان دەسورما، بەدەم
زەردەخەنەو دەيگوت: " تۇ لە مىردەكەشم گويپايەل تر
بووى."

خانم فورستىە هېشتا بۇ پارىس نەگەپابووەو. ھەر لە
كن مابووەو. نامەيەكى ئەوى پىگەيى كە دەيگوت لە نيۋەى
نيساندا دەگەپىتەو، بىئەو، ھېچ ئامازەيەكى بۇ
خاترخوازيە راستگويانەكەيانى كرديت. دوروا، چاوەپوان
بوو. ئىستا سوور بوو لە سەر ئەو، كە ئەگەر خانم
فورستىە، ھەردوو دليەك نيشانبدات، ئەوا، بە مەبەستى
خواستنى، پەنا وەبەر ھەر پىگەيەك بەرىت. بەلام متمانەى
تەواوى بەخۇى ھەبوو، كە ھىزىكى پەنامەكى و
ئەفسوونىكى ئەوتوى تيايە كە ھەرژنىك پادەكىشيت و ژن
نيە بتوانى خۇى لە بەرى بگريت.

نامه‌یه‌کی کورت، ئاگاداری کرده‌وه که کاتی گرینگ و
بنجبرپی چاره‌نووسی به‌و زوانه دیتە‌دی. "من له پاريسم،
وه‌ره دیدە‌نیم."

'مادلین فورستیه'

هیچ شتیکی دی تیا نه‌نووسرابوو. نامه‌که‌ی به پۆسته‌ی
سه‌عات نۆی به‌یانی، گه‌یه‌یه ده‌ست. هه‌ر ئه‌و پۆژه سه‌عات
سێی دوانیوه‌پۆ، چوو بۆ دیدە‌نی ژنه‌ی گه‌نج. مادلین، به
بزه‌یه‌کی دلنه‌واز و به‌ میهره‌بانیه‌یه‌وه ته‌وقه‌ی ده‌گه‌لدا کرد. بۆ
چه‌ند ساتیک چاویان له‌ دورچاوی یه‌کدی بری.

ئه‌وسا مادلین له‌ بن لیوانه‌وه گوتی: - به‌پاستی لوتفیک
زۆرت کرد که له‌و ته‌نگانه‌و هه‌لومه‌رجه دژواره‌دا بۆ
ئه‌وینده‌ر هاتی و له‌ گه‌لما مایته‌وه.

جۆرج به‌رسفی دایه‌وه: - هه‌ر کاریکی دیکه‌شت لێداوا
بکرده‌مایه، بۆم ده‌کردیت.

چوون دانیشتن، مادلین له‌ خه‌به‌ر وباسی پاريس و،
حالی خانه‌واده‌ی فالتز و هه‌موو هاوکارانی پۆژنامه‌که‌ی
پرسی. هه‌میشه‌ بیرى له‌ لای پۆژنامه‌که‌ بوو.

- بیرى حال وه‌وای پۆژنامه‌که‌ ده‌که‌م. من به
هه‌موو بوونمه‌وه بووبووم به‌ پۆژنامه‌وان. ئه‌م کاره‌م زۆر
خۆشده‌وئ.

ئه‌وسا بێده‌نگ بووم. جۆرج وای بۆچوو له‌ بزه‌که‌ی
ئه‌وا، له‌ پاوێژی ده‌نگیا و، ته‌نانه‌ت له‌ قسه‌کانیشیا، جۆره
ده‌عه‌وتیک په‌ننه‌انه، هه‌رچه‌نده به‌لێنى به‌خۆی داوو، په‌له
نه‌کات، به‌لام هه‌ربه‌خۆی نه‌وه‌ستا و به‌ده‌مه‌لالکێوه گوتی: -

ئى... بۆ... بۆچى ناگەپىتتەو سەر ئەم كارە... ئەم پىشەيە...
ئەمجارەيان... بە ناو و ناسنامەى دورواو؟
مادلىن، لە ناکاوا دەستى خستە سەر بازووى ئەو
وبەجەدى و لەبن لىوانەو گوتى: - واچاکە جارى باسى ئەم
بابەتە نەكەين.

لى جۆرج ھەستىکرد، پىشنىازەكەى قەبوول کردوو، لە
ھەنبەريا چۆكى دادا، بەكول و بەدل دەستى ماچکرد و
بەدەمەلالکىو گوتى: - مەمنوونم، مەمنوونم، تەحا كە خوشم
دەوتى.

مادلىن، لە جىنى خۆى ھەستا، جۆرجش ھەستا، سەبرى
کرد رەنگ بەروويەو نەماو. ھەنگى بۆى بە دياركەوت كە
چوو تە دلى ئەو و ھەر رەنگە لە مېژىش بى بۆى لىدراين،
چونكە بەرانبەر بە يەك و ھەستابوون، جۆرج لە ئامىزى گرت،
ئەوسا ھەنيەى رامووسى، رامووسانىكى مەحەبەتامىز
وسەلارائە.

و ھەختايەك مادلىن، بە سەر سىنگى ئەودا داخزى و
خۆى لە ھەمىزى دەرھىتا، بەراوېژىكى جدى گوتى:
- گوئىگەرە، دۆستى ئازىز، من ھىشتا ھىچ برپارىكم
نەداو. بەلام وىراى ئەمەش، ئەگەرى ئەو ھەيە و ھەلەمەكەم
ئەرى بى. بەلام دەبى بەلېنم بەدەيتى كە ئەم بابەتەت لە دەم
دەرنەچىت تا ئەو كاتەى خۆم ئىزنت دەدەم.

لە كانگای دلەو ھەستىدى بۆ خوارد و بەدلىكى شاد و
پەر لە ئومىدەو، لە مالىكەى ئەو و ھەدەرکەوت.

لە دىدارەكانى دواتريا، پارىژىكى زۆرى دەکرد، داواى
ئەو ھەى لىتەکرد، كە بە راشكاوى پەزنامەندى خۆى
دەربېرېت، چونكە مادلىن بەجۆرى باسى ئاينەدى دەکرد

وده یگوت: " پاشان " هه ندی بهرنامه و نه خشی ئه وتوی ده خسته پروو که په یوه ندی به ژبانی هه ردو وکیانه وه هه بوو، نه خشی و بهرنامه گه لیک، که هه میسه باشت و ناسکتر بوو، له وه لامی بنجې و قه بوول کردنی فهرمی.

دوروا، له وه به دواوه، زیاتر وجدیتر کاری ده کرد، خوی له زیاده مه سره ف و ده ستبلاوی بیهوده ده پاراست و، هه ولیده دا پاره و پولیک پاشه که وت بکات تا له کاتی زه ماوه نده که دا زور نه دار و لات وله ویز نه بیت. پیک به پیچه وانه ی جارانه وه که زور ده ستباد بوو، هه نووکه چرووک و ئالچاخ بوو بوو.

هاوین بووری، پاییزیش تته پری، بیته وه ی چ که سیک به بهینان بزانی، چونکه زور کهم په کترینان ده بیننی و ئه و بینینهش له ناو خه لکی و له کور و میوانی و ئاهه نگاندا بوو. شه ویک مادلین، که به گومانه وه ته مه شای چاوانی ئه وی ده کرد، گوتی:

- هیشتا ده رباره ی نه خشی و پیکاکانی ئاینده مان هیچت به خانم دوماریل نه گوتو وه؟

- نا، دوستی ئازیز، چونکه به لئیم به تو دابوو، تاقه یه ک وشهم له م باره یه وه به کهس نه گوتو وه.

- زورچاکه، ئیدی وهختی ئه وه هاتو وه پنی بلیت. منیش به فالتر و هاوسه ره که ی ده لیم. ئه م هه فته یه ده بیر پینینه وه، نا؟

جورج سوور بوو وه:- به لئ، له سبه یه وه.

مادلین، به هیووری چاوی برییه خالیکی دیکه. ده تگوت ده یو یست وا بنویننی که ههستی به په شوکانه که ی ئه و نه کردو وه، ئه وسا درتزه ی به قسه که ی دا:- ئه گهر پازی

بیت، له هه وهلی هه یفی مایسدا زه ماوه ند ده که ین. ئەمه زور
گونجاوتره.

- به دلی تو، هه رچییه ک بلیت پازیم.
- پوژی ده یه می مانگی پینچ که ده کاته شه ممه،
پوژی دلخوازی منه، چونکه سال پوژی له دایکبوونمه.
- باشه، ده ی هه یفی پینچ باشه.
- باوک و دایکت له نزیکي روئان ده ژین، وانا؟
هه لبه ته وه کو له خۆتم بیستووه.
- به لئ، له نزیکي روئان، له کانتیلون.
- له وئ چ ده که ن؟
- له ویندهر... ورده کاسی ده که ن.
- ئاه، زور حه زده که م ناسیاویان له گه ل په یدا بکه م.
دوروا، که میک په شوکا: - به لام... مه سه له که ئەمه یه...
- پاشان وه کو پیاویکی به وره، قریری خوی دا و له
سه ری پوئی:

- دۆستی ئازیز، ئەوان دێهاتین، مه یخانه یه کیان هه یه
وهه موو هه ولینکی خویان داوه تا بتوانم درێژه به خویندن
بدهم. من به هه بوونی ئەم داک و بابه شه رمه زارنیم، لئ...
ساویلکه ییان... ته بیعه ته دێهاتیه که یان، له وه یه به دلی تو
نه بیت.

ژنه ی گه نچ ناو به ناو بزه یه کی دلگیری ده کرد،
مه حه به تیکی راستگۆیانه ده نیشه سه ر پوخساری.

- نا، بینگومان خۆشم ده وین، به دلم ده بن. ده چینه
ده یده نییان. من ئەمه م ده وئ. دوا یی له مباره یه وه قسه ت
له گه لدا ده که م. منیش له بنه ماله یه کی نه دارو ده ستکورتیم...
لئ من داک و بایم نه ماون. له م دنیا گه وره یه دا هه چ که سیکم

نيه. دهستی بهر و نک وی دريژ کرد و له سهری پويی:
جگه له تو.

جورج، هستیکرد هیچ ژنيک تا نها نهیتوانیوه بهمجوره
ختووکهی سوزی بدات، تهژی قیانی بکات و دلبندهی خوی
بکات.

ژنه ی گهنج گوتی: - شتيکم بهیبرا هات، هرچهنده
پوونکردنهوهی زور زهحمهته.

جورج پرسى: - ئه وشته چييه؟

- نازيزهکهه، منيش وهکو هر ژنيکی دی... خالين
لاواز و نهريتي خوم ههيه، ههزم له پوالهتپهروهري و ناو
وناوبانگی گهوره ههيه. ههميشه ههزمکردوه ناسناويکی
ئه شرافيانه ههبيت، ئايا تو بهبونهی زه ماوهندهکهمانهوه،
ناتواني ناو و شورهتيکی ئه شرافيانه بو خوت تهريتب
بکهيته؟

ژنه ی گهنج، که ئه قسهيهی کرد سووری سوور
بووهوه، دهتگوت قسهيهکی دوور له نهزاکهتی کردبوو.
دوروا، ساويلکانه وهلامی دايهوه: - منيش زور کهرته
بيرم له م بابهته کردووهتهوه، بهلام هرچی سهردينم و
سهردهبهه، ئاسان نايهته بهرچاوم.

- بوچی ئاسان نييه؟

جورج دهستی بهپيکهنين کرد: - دهترسم بيم به گهپچار.
ژنه ی گهنج شانهاکانی ههلهتهکاندن وگوتی: - وانبييه، ئاخو
له بهرچی. ههمووان ئه م کاره دهکن وکهسيش گالتهيان
پيناکات. توتنيا ئه وهندهت له سهره که ناوهکته بکهي به
دوو بهشهوه: " دو روا، زوريش گونجاوه. " (دو. روا:

هه‌لبه‌ته جاران و ئیستاش وشه‌ی: دو له پیش ناوانه‌وه
نیشانه‌ی ئه‌شرافیه‌ته.)

جۆرج، بۆ ئه‌وه‌ی وابویننی ئاگاداری ئهم شتانه هه‌یه،
یه‌کسه‌ر به‌رسقی دایه‌وه:

- نا، واهی باش نییه. ئه‌مه کاریکی زۆر ساویلکانه و
ته‌قلیدی و باوه. بیرم له‌وه کردووه‌ته‌وه سه‌ره‌تا له
نووسینه‌کانمدا، ناوی زاگه‌که‌م وه‌کو ناوی خوازاو
به‌کاربه‌رم، پاشان بیخه‌مه سه‌ر ناوه‌که‌ی خۆم و، دواتر
به‌گوێزه‌ی پیشنیاژه‌که‌ی تو بیکه‌م به‌ دوو به‌شه‌وه.

مادلین پرسى: - ناوی زاگه‌که‌ت کانتلویه؟

- به‌لى

مادلین، سووکه هه‌له‌سته‌یه‌کی کرد:

- نا، من چه‌زم له‌ پاشگران نییه. با بزاین ناکرئ ئهم
ناوی کانتلویه که‌میک ده‌سکاری بکه‌ین؟

قه‌له‌میکى له‌ سه‌ر میژه‌که هه‌لگرت وده‌ستی به‌ نووسینی
ناوان وه‌له‌سه‌نگاندنیان کرد. له‌ ناکاوا به‌ده‌نگی به‌رز گوتی: -
ته‌مه‌شا، بزانه ئهم ناوه‌ چۆنه.

کاغه‌زه‌که‌ی له‌ به‌رده‌م جۆرج دا پاگرت. له‌ سه‌ری
نووسی بوو: خانم دو روا دو کانتل.

جۆرج که‌میک ده‌بیره‌وه چوو و پاشان به‌ پراویژیکى
جدی گوتی: - به‌لى، زۆر باشه.

مادلین زۆر خوشحال بوو، به‌رده‌وام دووباره‌ی
ده‌کرده‌وه:

- دوروا دو کانتل، دوروا دو کانتل، خانم دوروا
دوکانتل، عاله‌ عال.

ئەوسا بە قەلەفەتلىكى ئاسوودەۋە درىژەى دائى:- دەبىنى
چەند بە ئاسانى دەكەۋىتە سەر زارى خەلكى. بەلام دەبى
زۈۋ فرىا بىكەۋى، دەنا زۆر درەنگ دەبى. تۈ لە سەبەيەۋە
وتارەكانت بەناۋى: د. دوكانتل ەۋە بلاۋبەكەۋە و كورته
هەۋالەكانت بە ناۋى دوروا ۋە بلاۋ بەكەۋە. ئەم ناۋانە
هەموو پۈژىك لە پۈژنامەكەدا بلاۋ دەبنەۋە و كەسىش
سەرى لەۋە ناسورمى كە تۈ وتارەكانت بە ناۋى
خاۋازاۋەۋە بلاۋدەكەيتەۋە.

لە كاتى زەماۋەندەكەماندا، دەتۈانين كەمىك دەسكارى
ئەم ناۋە بىكەين وتۈ بە ئاشنا وىناژۈكانت بلىنى لە پۈۋى
خاكە سارى و لەبەر پىنگەكەت، چاۋت لەۋە پۈشىۋە كە
ۋشەى دو بخەيتە پىش ناۋەكەتەۋە، يان ھەر ھىچ نەلىنى.
ناۋى بچۈۋكى بابت چىيە؟
- ئەلكسندر.

مادلىن، دوو سى جار لە بەر خۈيەۋەۋە بە ئەسپايى ئەۋ
ناۋەى گوتەۋە: " ئالكسندر، ئالكسندر " لە ھەمان كاتدا گۈنى
لە دەنگدانەۋەى فۇنەتلىكەكەى دەگرت، ئەوسا لە سەر
كاغەزلىكى سېى نوۋسى:

" ئاغا و خانم ئەلكسندر دو روا دوكانتل بە شانازىيەۋە
ھەۋالى زەماۋەندى ئاغاى جۆرج دو روا كانتلى كۈپيان
لەگەل خانم مادلىن فورستىەدا، بەخزمەتتان پادەگەيەنن. "
كەمىك لە دوورەۋە تەمەشاي نوۋسراۋەكەى خۈى كرد
و بە خۇشحالىەۋە گوتى:

- ئىنسان، ئەگەر يەك تۈز زىرەكى بەكاربەرى،
دەتۈانى ھەرچىيەكى دەۋى، بەخەلكى قەبۈل بىكات.

جۆرج وهختی گهییە سه‌رجاده‌که، بریاری دا، له ئیستا به دواده، ناوی دو روا، یان دوروا دوکانتل له خۆی بنیت، ئه‌نجام وای هاته زهین که بایه‌خ و سه‌نگ و ئیحتوباریکی تازه‌ی په‌یدا کردووه. به‌که‌ش و فشیکی زیاتره‌وه پێی ده‌کرد، سه‌ری به‌رز ده‌گرت، فرناختر و مه‌غروورانه‌تر سمیلی باده‌دا، پێک وه‌کو پێکردن و په‌فتاری که‌سیکی په‌سه‌ن و ئه‌سلزاده. هه‌ستیده‌کرد، هه‌زده‌کات به‌وپه‌ری خۆشحالییه‌وه به‌هر پێیواریک بلیت: من ناوم دو روا دو کانته‌.

لێ هه‌رکه گه‌یشته‌وه ماله‌که‌ی خۆی، خه‌یالی خانم دو ماریل نیکه‌رانی کرد، یه‌کسه‌ر نامه‌یه‌کی بۆ نووسی و قه‌راری دیداریکی بۆ سبه‌ینی دانا و به‌خۆی گوت: کاریکی قورسه، قه‌رقه‌شه و ده‌رده‌سه‌ریکی گه‌وره‌م له گه‌لیا ده‌ییت.

پاشان هه‌ر به‌بن موبالاتی و خه‌مساردیه سروشتیه‌که‌ی خۆی که ده‌بووه مایه‌ی ئه‌وه‌ی مه‌سه‌له ناخۆشه‌کانی ژیان پشتگوێ بخت، ئه‌م بابته‌ی له زه‌ینی خۆی تاراند و ده‌ستی به‌نووسینی وتاریکی ئینشایی کرد ده‌رباره‌ی په‌وشی باج و خه‌راجی تازه بۆ هاوسه‌نگ کردنی بودجه‌ی ولات.

له‌م وتاره‌دا پێشنیازی کردووه بۆ وشه‌ی دو له‌ پیش ناوانی ئه‌شرافیه‌وه سالانه سه‌د فرانک له‌ خاوه‌نه‌که‌ی بسه‌نریت و بۆ ناو و عینوانانی دی، له‌ بارۆنه‌وه تا پرنس، سالانه له‌ پینچ سه‌د فرانکه‌وه تا هه‌زار فرانک له‌ خاوه‌نه‌کانیان وه‌ربگیریت. و له‌ کۆتاییدا ئیمزا و ناوی د. دو کانته‌ی له‌ سه‌ر دانا.

سبه‌ی به‌یانی بروسکه‌یه‌کی له‌ ماشقه‌که‌یه‌وه پێگه‌یی که تاییدا نووسرا‌بوو، سه‌عات یه‌ک دیته‌ دیده‌نی. به‌که‌میک نیکه‌رانییه‌وه چاوه‌پوانی هاتنی کرد، سوور بوو له‌ سه‌ر

ئەوھى كۆتايى بە مەسەلەكە بىنئىت، لە ھەوھەلەوھ ھەموو
 شتىكى پىن بلىت و دوای ئەوھى ھەوھەلەن ھەلچوون و
 ناپەزايەتھەكان دامركانەوھ، ئاقلانە گەنگەشەى بكات و تىنى
 بگەيەننى كە ناكړئ ھەموو تەمەنى بە سەلتى بەریتە سەر و
 چونكە خانم دوماريل پىنداگريپپەوھ دەيوست درېژە بەم
 شىوازە ژيانە بدات، ئاسايپە ئەویش بىر لەوھ بكاتەوھ كە
 ھاوسەرىكى فەرمى و ياسايى ھەبىت.

و ئېراى ئەمەش كەمىك خەمبار بوو. لە گوئى لە زەنگى
 دەرگا بوو، دلى كەوتە پەلەپەل.

خانم دوماريل، خۆى ھاوئىشتە باوھشى ئەوھوھو گوئى:
 "سلاو، بىل ئامى."

پاشا ھەستىكرد، بەرخورد و مامەلەى ئەو ساردە،
 سەرى ھەلېرى و پرسى: - چىپە، حالت باش نىپە؟
 - دانىشە، پئويستە بە جدى قسەبكەين.

ژنەى گەنج بە بىئەوھى كلاوھكەى دابكەنئىت دانىشت،
 تەنيا تۆپى پىنش كلاوھكەى تا سەروو ھەنيەى ھەلدایەوھ و
 چاوھپوانى كرد.

جۆرچ چاوى بېرى بووھ ئەرزەكە، لە زەينى خۇيدا
 پىشەكى بۆ قسەكانى ئامادە دەكرد. ئەوسا بە دەنگىكى خاو
 وپچرپچر گوئى: - دۆستى ئازىزم، من زۆر ناپەھەت و
 نىگەرەنم، كە دەبىن ئەم راستىت پىن بلىم. باوھ بگە زۆرم
 خۆشەوئى، لە كانگای دلەوھ خۆشم دەوئى، من ئەوھەندەى
 لەخەمى زىزبوونى تۆدام، لە خەمى ئەو ھەوالەدا نىم كە
 دەمەوئ پىتى بلىم.

خانم دوماريل، پەنگى زەرد ھەلگەرا، ھەستىكرد خەرىكە
 دەلەرزى، بە دەمەلالكىتوھ گوئى: - چى بووھ؟ خىرا بىلى.

دوروا، به پړاوېژنې غه مگین، به لام پړد، به قه لافه ټیځی
به پړواله ت ماندووه وه که عاده تن خه لکانی که خه به ری
ناخوشیان پټیه له خوځانی دینن، گوتی: "مه سه له که نه مه یه
که ده مه وی ژن بینم."

خانم دوماریل وه کو ژنی که خه ریک بی ببوریته وه،
ټاهیکې هه لکیتشا، ټاهیکې پر نازار، که له ناخی ناخه وه
هه لده قولیت. بیته وهی هیچ قسه یه ک بکات، هه ناسه ی
به پړاده یه ک ته نگ بوو که هه ستیکرد خه ریکه ده خنکی.

جوړج که بیڼی نه وه هیچ قسه یه ک ناکات، له سه ری

پړوی:

- مه گهر هر خوا بزانی پیش نه وهی نه م برپاره
بده م، چند خه فتم خواردوه. به لام من نه مال وحالیکم
هه یه و نه پله وپایه یه کی کومه لایه تی، له پاریس دا بیکه س و
ته نیا بال، پټویستم به که سیکه پالی پټوه بده م، یانی
شیره تکار و ته گبیرکه رم بی، پټویستم به پشتیوانیکه، که
سه بوریم پی بیت، له شهریک و هاوبه شیک ده گه پام و
ناخری دوزیمه وه.

بیده نگ بوو، چاوه پړانی نه وه بوو ژنه ی تاین قسه یه ک
بکات، تووړه ییه ک، کاردانه وه یه ک بنوینیت، هه راو
هه نگامه یه ک بنیته وه، جنیویک بدات.

لی کلوتیلد، دهستی نابووه سه ری دلی، له تو وایه
ده یه وی پړیگه له ده رچوونی بگریت و به رده وام هانکه هانکی
ده کرد، نه نجام سینگی به رده وام به رز ونزم ده بووه وه و
سه ری ده له قی.

جوړج، دهسته که ی دیکه ی که له سه ری ده سکی
کورسییه که داینا بوو، گرت. لی کلوتیلد به تووندی دهستی له

دهستی ئه و راپسكاند، پاشان وهكو ئه وهی دوو چاری
سه رگهردانی ومهنگی بووین، له بن لیوانه وه گوتی: - ئاه...
خواگیان..

جۆرچ، له بهردهمیا چۆکی دادا، بیته وهی زاتی ئه وه
بکات دهستی تیوه بدات. له کاتینکا زیاتر له م بیدههنگیهی ئه و
ناپههت و نیگهرا ن بوو، تا له هات وهوار و ههرا و
ههنگامه ی، له بن لیوانه وه گوتی:

- کلو، کلوی دهلال، ههلو یستی من رهچاو بکه. بزانه
له چ رهوشینکدام، ئاه، چه ند م هه زده کرد بترانم له گه ل تۆدا
زه ماوه ند بکه م. به لام تۆ می ردت هه یه. من چ بکه م؟ که میک
بیر بکه وه گیانه که م، بیریک له منیش بکه ره وه! ئاخو خۆ ده بی
منیش له م کۆمه لگه یه دا جینگه ور یگه یه ک بوخۆم په یدا بکه م
و تا مال و حال و زیان و گوزه رانیکم نه بی، چۆن به م
ئاواته ده که م؟ باوه پ بکه!... هه ندی جار ده که ییمه ره وشیک
هه ز ده که م می رده که ت بکوژم...

به دهنگیکی نه رم، گیراو و فربووک قسه ی ده کرد،
دهنگیک که وهكو نه وای موسیقا له گویدا دهنگی ده دایه وه.
بینی دوو دلۆپه پوندک له چاوانی ماشقه که ی قه تیس
مان و پاشان به گۆناکانیا غل بوونه وه، له هه مان کاتدا
دوو دلۆپه ئه شکی دی به پیلوه کانیه وه ئاو یزان بوون.
له بن لیوانه وه گوتی:

- ئاخ، مه گری کلو، مه گری ده لالی، تکا ده که م مه گری.
خه ریکه دل م ده که ی به بریان.

ههنگی کلوتیلد، هه ولیدا، هه ولینکی زۆر، بۆ ئه وهی خۆی
مه غروور و بیتاک بنوینن و به دهنگیکی له رزۆکی ژنیک که له

ئان وساتا بوو، له ھۆږښی گریان بدات، پرسى:- ئو ژنه كټيه؟

جۆرچ، هه لوه ستهيه كى كرد، به لام كه زانى چارى نيه، ده بى وه لامى بداته وه گوتى:- مادلين فورستيه.

سهراپاى خانم دو ماريل كه وته له رزین، ئه وسا مات ويته دنگ هينده به قوولى له فكران راچوو كه له تووايه بىرى چووته وه كه دوروا له بهردهميا كه وتووته سهر چوك.

هه ميشه دوو دلۆپه پوندكى زه لال له چاوانيه وه سهره تانكتيان بوو، ئو دوو بهرده بوونه وه دووى دى شوينيان دهگرتنه وه. هه ستايه سهرپيتيان. دوروا پى وابوو كه به نيازه بيتهچ قسه يهك، بيتهچ گله ييهك، بيتهچ بوردنك له وى وه دهر بكه وى، به هه موو بوونى خويه وه هه ستى به ئازار و به بچووكى كرد. بۆ ئو وهى نه يه لىت بروات، هه روو لاقى له ئاميز گرت وله سهر ووى جله كانه وه هه ستى كرد ماسولكه كانى ژنه ي گهنج تورت و گرژ بوونه وه و ئاماده ي مقاومهت بوون.

به دهم لافه وه گوتى: تكا ده كه م ئاوا مه پۆ.

ههنگى كلوتيلد، چاوانى برپيه خواره وه، له سهر پرا ئووى به نىگا داييژت، به نىگاي ئم چاوه فرميسكاوى، نا ئوميدانه وه، زور جوان بوو، ئه وسا به پچرپچرى گوتى:

- هيج قسه يه كم نيه... هيجم پى نيه به توى بلیم و... نه هيج كارى كم به كارى تووه هه يه... تو... تو هه قى خوته... تو... كه سى دلخوازى خوت، به باشى هه لى ژاردووه...

ئەوسا بە تەوندی لاقەکانی لە نێوان دەستەکانی ئەو
دەرھیتا ولە دەرگاکی وەدەرکەوت، بە بیئەوێ دوروا فریای
بکەوێ پێی لیتگری و بتوانی گلی بداتەو.

کە ھەرخۆی بەتەنیا مایەو، لە جێی خۆی ھەستا، گێژو
وێژ بووبوو. دەرگوت جەزەرەبەیکە تووند بەرسەری
کەوتبوو. ئەوسا بپیری خۆی داو بەخۆی گوت: " ئێ ئیدی،
دەبێ ئەم کارە کۆتایی بیت... دوور لە ھەر سەرپەشەیک.
ئاوام پێخۆشترە. " نھا کە ھەستی دەرکەوت لە ژێر باریکی
قورس دەرپاز بوو، ئاسوودە، پزگار و ئازاد بە جۆرە
سەرپەشەیکە زادە سەرکەوتن و تواناوە، مستی بە
دیوارەکەدا دەرکێشا، دەرگوت چارەنووس تاقیدەکاتەو.

وختایەک مادلین لێی پرسى: " بە خانم دومارلیت
گوت؟ " جۆرج بە ئەرخایەنی بەرسفی دایەو: بەلێ،
ھەلبەتە...

ژنەى گەنج بە نیگای زولال، زەینی ئەوی دەپشکنی.

- باشە لەم بابەتە نیگەرەن نەبوو؟

- ھەلبەتە نا، بە ھیچ کلۆجی، بەپێچەوانەو بەلایەو

کاریکی ئاسایی و زۆریش بەجیبوو.

ھەوالەکە بەخێرایى بە ھەموو لایەکدا بلأوبووو.

ھەندیکەس سەریان سوڕما، ھەندیکە دی دەیانگوت پێشبینی
ئەو حالەیان دەرکەوت، گروپێکی دیکەش، تەنیا بزەپەکیان
دەرکەوت وایان دەنواند ئەم مەسەلەپەیان بەلاو ئاساییە.

جۆرج، نھا ھەوالەکانی بە ناوی د. دو کانتلەو

بلأودەکرەو، کورتە ھەولەکانی بە ناوی دوروا و وتارە

سیاسییەکانی کە تازە دەستی بە نووسینیان کردبوو بە

ناوی دو روا بلأودەکرەو و زۆرپەى کاتی دەرکەوت

دهزگیرانه کهیدا به سهردهبرد. ژنه‌ی گهنج به میهر و مه‌حه‌به‌تیکی دۆستانه، که له هه‌مان حالدا، چه‌زیک‌ی واقعی به‌لام په‌نامه‌کی و هه‌وه‌سیکی په‌نهانی وه‌کو خالی لاوازی تیکه‌ل بوو، ده‌گه‌ل ئه‌ودا په‌فتاری ده‌کرد، برپاری دابوو که زه‌ماوه‌نده‌که‌یان زۆر تایبه‌تی بێ و ته‌نیا به‌ حوزوری شایه‌ده‌کان ئه‌نجام بدریت و به‌رنامه‌یان ئه‌مه‌بوو که هه‌مان شه‌و به‌ره‌و روئان بپۆن. به‌یانی پۆژی دواتر ده‌چه‌ دیدنه‌ی باب و دا‌که‌ پیره‌که‌ی ئه‌و و چه‌ند پۆژیک له‌ جه‌م وان ده‌قه‌تینن.

دوروا، هه‌ولیدابوو ئه‌و له‌و بیره‌ ژێوان بکاته‌وه، به‌لام که‌ بۆی نه‌چوو بووه‌ سه‌ر، ناچار ملی بۆ داواکه‌ی ئه‌و دابوو. پۆژی ده‌یه‌می هه‌یفی پینج، ژن ومێردی تازه‌ که‌ گرێبه‌ستی مه‌زه‌بیان له‌ کلێسادا به‌ پتیویست نه‌زانی بوو، چونکه‌ هه‌چ که‌سیکیان ده‌عوته‌ نه‌کردبوو، دوا‌ی ئه‌وه‌ی سه‌ریکی خێرای شاره‌وانیان دابوو و گرێبه‌ستی فهرمیان کردبوو، جانتاکانیان کۆکردبووه‌وه‌و بۆ مال گه‌پابونه‌وه، پاشان له‌ ویستگه‌ی قیتاری سن لازار سواری قیتاری سه‌عات شه‌شی دوا‌ی نیوه‌پۆ بوون و نورماندی خۆت بگه‌ واهاتین.

پیش ئه‌وه‌ی له‌ فارگۆنی قیتاره‌که‌دا به‌ دوو قۆلی بمیننه‌وه، به‌ هه‌مووی بیست که‌لیمه‌ قسه‌یان ده‌گه‌ل په‌کدا نه‌کردبوو. هه‌رکه‌ هه‌ستیان کرد قیتاره‌که‌ که‌وتوو ته‌ پێ، ته‌مه‌شای په‌کیان کرد و بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و ته‌که‌لوف و نارچه‌ته‌یه‌ی که‌ نه‌یانه‌وه‌یست به‌یه‌کتری نیشانبدن، بشارنه‌وه، ده‌ستیان به‌په‌که‌نین کرد.

قیتاره‌که، به خاوی له ویستگهی باتینیول تیتیه‌ری، به‌لای
سه‌نگر و مه‌ته‌ریزه‌کانی قه‌راخ پوباری سین دا تیتیه‌ری و
پینگای ده‌شتی گرت‌به‌ر.

ژن و میزد، جارجار چهند قسه‌یه‌کی ئاساییان به‌بن هیچ
مه‌به‌ستی ده‌گه‌ل یه‌کدیدا ده‌کردو پاشان له‌په‌نجه‌ره‌که‌وه
ته‌مه‌شای دیمه‌نه‌کانی ده‌ره‌وه‌یان ده‌کرد.

پاش تیتیه‌پوون، له‌پردی ئانییر، که‌چاویان به
پوباره‌که و ئاپۆرای به‌له‌مه‌کان، ماسیفانه‌کان و لۆتکه
بچوکه‌کانی سه‌ر پوباره‌که که‌وت، چالاکییه‌کی کوت
و پریان تیکه‌وت. هه‌تاوی تووندی هه‌یفی مایس، به‌تیشکه
خواره‌کانی به‌له‌مه‌کان و پوباره‌ ئارامه‌که‌ی، که‌ده‌تگوت
وه‌ستان و هیچ جووله‌یه‌ک ناکه‌ن، زی‌پوه‌شان ده‌کرد.
پوباره‌که له‌ژیر تیشک و گهرمای پۆژی پوو له‌ئاوابووندا،
ده‌تگوت له‌جیتی خۆی چه‌قی بوو. به‌له‌میکی بایه‌واندار، به
دوو بایه‌وانی کراوه‌ی سپی و سینگۆشه‌وه، که‌چاوه‌پوانی
هه‌لکردنی که‌مترین با‌بوو، له‌بالنده‌یه‌کی گه‌وره‌ ده‌چوو که
بیه‌وی بفریت.

دوروا له‌بن لیوانه‌وه‌ گوتی: - من ده‌وره‌به‌ری پاریس
ده‌په‌رستم، هه‌ندیک بیره‌وه‌ریم له‌گه‌ل ماسیه
سووره‌وه‌کراوه‌کانیا هه‌یه‌ که‌خۆشترین بیره‌وه‌ری ژیا‌من.
مادلین گوتی: - ئه‌دی به‌له‌مه‌کانی؟ گه‌پانی ناو پوباره‌که
به‌به‌له‌مان، به‌تایبه‌تی ده‌مه‌و‌خۆر‌ئاوا، یه‌جگار خۆشه‌.

ئه‌وسا بیده‌نگ بوون، ده‌تگوت نه‌ده‌و‌یران له‌وه‌ی پتر
ده‌رباره‌ی ژیا‌ن و بیره‌وه‌ریانی رابردوو قسان بکه‌ن، یا‌ن
به‌بیده‌نگی و به‌که‌میک که‌سه‌رانه‌وه‌ ئه‌م بیره‌وه‌ریانه‌یان له
زه‌ینی خۆدا ده‌ور ده‌کرده‌وه‌.

دوروا، که بهرانبه به ژنهکه ی پوښتېوو، دهستی
گرت و ماچی کرد، پاشان گوتی: - که بۆ پاریس که پاینه وه،
جارجاری بۆ شامی دهچینه شاتو.

مادلین، له بن لیوانه وه گوتی: " زور کارمان له پېشه! "
پاوژی قسه که ی به جوړی بوو وهک ئه وه بوو بیهوئ بلیت:
" پنیسته شته دلگیره کان، فیدای کارانی به سوود بکړی. "

دهستی مادلینی هر له نیو دهستا بوو و به نیگه رانییه وه
له خوی دهپرسی، کهنگی دهتوانی له م قوناغه وه، بچینه
قوناغی نه وازش کردن و له هه میز گرتنی ئه و. ئه و هه رگیز
له هه نیه کچوله یه کی گهنج و چاو وگوئ نه کراوه دا،
دهسته پاچه نه بوو بوو، نه په شوکابوو، به لام هوشمه ندییه
زیره کانه و حیله گه رانه که ی مادلین، شپزه ی دهکرد.

دهترسا مادلین به ساویله که، زور شهرمن یا فره گوساخ،
زور گیل یان زور پووداری بزانت.

به ئه سپایی دهستی دهگوشی، مادلین هیچ
کاردانه وه یه کی نه ده نواند. سه ره نجام گوتی:

- زورم پئ سهیره که تو ژنی من بی، باوه پناکه م که
تو ژنی من بی.

مادلین، به حیره ته وه پرسى: - بۆ ئه م قسه یه ده که ی؟

- نازانم. پتم سهیره. حه زده که م ماچت بکه م و پتم
سهیره که ئه م مافه م هیه.

مادلین، گونای هیتایه پېشه وه و ئه ویش وهک ئه وه ی
خوشکی خوی ماچ بکات، سه ری کولمی ماچکرد.

دووباره گوتی: - هه وه لجار که تو م بینى (له بیرته، ئه و
شه وه بوو که فورستیه دهعه وتی کردبووم) له دلی خۆدا

گوتم: "خوایگان، خۆزگه ژنیکى وهکو ئوم ده‌بوو"، نه‌ها
ئهو ئاواته‌م هاتووته‌دى و ئهو ژنه‌م هه‌یه‌.

مادلین له‌ بن لیوانه‌وه‌ گوته‌:

- لوتفی خۆته‌. ئه‌وسا به‌ نیکا هه‌میشه‌ خه‌ندانه‌کانی،
چاوه‌کانی دابیژت. جۆرج له‌ دلێ خۆیدا گوته‌: "زۆرسارد و
سپرم، چه‌ند که‌سیکی که‌وده‌نم، ده‌بی له‌وه‌ی زیاتر هه‌ر مه‌
پیش. "وهرسی: -"تو چۆن فورستیته‌ ناسی؟

مادلین، به‌ په‌ستی به‌رسفی دایه‌وه‌: -"یانی ئیمه‌ بۆیه
ده‌چین بۆ روئان تا باسی ئهو بکه‌ین؟

جۆرج سوور بووه‌وه‌ وگوته‌: چه‌ند که‌رم، ئاخ‌ر تو زۆرم
ده‌ترسینی؟

مادلین، به‌ خۆشحالییه‌وه‌ گوته‌: "من؟ شتی وانیه‌!
ئاخ‌ر بۆ، له‌ پای چی تو بترسینم؟

نه‌ها جۆرج، ته‌واو لیێ نزیک بووبوووه‌. مادلین به‌
ده‌نگی به‌رز گوته‌: "ئه‌ا، ئه‌وه‌ ئاسکیک بوو!"

قیته‌ره‌که‌، نه‌ها خه‌ریک بوو به‌ ناو بێشه‌ی سن چرم‌ن دا
تیده‌په‌پی و ژنه‌ی گه‌نج، کارمازیکى بینى بوو که‌ به‌ غار له‌
شه‌قامیک په‌پی بووبوووه‌.

له‌و کاته‌دا که‌ مادلین هه‌مدیس له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه‌
ده‌پوانیه‌ ده‌ری، جۆرج، به‌لای ئه‌وا دانه‌وییه‌وه‌و گیسوه‌
ناسکه‌کانی ماچکرد.

مادلین، سووکه‌ هه‌له‌سته‌یه‌کی کرد، ئه‌وسا سه‌ری
هه‌لێنا وگوته‌: -"به‌سه‌ ئیدی، ختوکه‌م دیت.

لێ جۆرج ده‌سته‌به‌ردار نه‌بوو، به‌توهره‌یی، به‌ سمیله‌
قیته‌کانی، پیسته‌ سپیه‌که‌ی ئه‌وی نه‌وازش ده‌کرد.

مادلین، ته‌کانیکى دا وگوته‌: -"واز دینی یان نا.

جۆرج، که دهستی به پستی ئه‌وا داخزاندبوو سه‌ری
گرت و بۆلای خۆیی وه‌رگێژا، ئه‌وسا وه‌کو هه‌لۆیه‌ک خۆی
به‌ نیچیر و چه‌شه‌که‌یدا بدات ده‌می ئه‌وی ماچکرد.

مادلین، به‌دهم ده‌ست و پێ ته‌کاندانه‌وه ئه‌وی له‌ خۆی
دوور ده‌خسته‌وه‌و هه‌ولیده‌دا خۆی له‌ ده‌ستی وی ده‌رباز
بکات، سه‌ره‌نجام خۆی پزگارکرد و دووباره‌ گوتی: -
پیمگوتی به‌سه.

لێ جۆرج، گوێی به‌ قسه‌که‌ی ئه‌و نه‌دا، تامه‌زرۆیانه
نه‌وازشتی ده‌کرد.

مادلین، هه‌رچۆنی بوو خۆی له‌باوه‌شی ده‌رهینا و به‌ل‌ز
هه‌ستا و هه‌ستا.

- ئاه جۆرج، واز له‌م ئه‌توارانه‌ بێته. خۆ ئیمه‌ منداڵ
نین، ده‌توانین تا ده‌گه‌ینه‌ روئان خۆبگرین.

جۆرج، که‌ گوێی له‌و قسه‌ ماقوولانه‌بوو سوور بووه‌وه،
ئیدی له‌ جێی خۆی داسه‌کنی و پاشان هێور بووه‌وه و
به‌پاوێژیکێ جدی گوتی: - باشه، خۆ ده‌گرم، به‌لام لێره‌ تا
روئان، به‌ هه‌مووی بیست وشه‌م پێ نییه‌ که‌ بیلیم. تۆخۆت
حه‌که‌م به‌، ئیمه‌ هه‌شتا نزیکێ پارێسین، تازه‌ خه‌ریکین له‌
پواسی په‌تده‌بین.

مادلین گوتی: - باشه، من قسه‌ده‌که‌م، له‌ جیاتیی تۆش
قسه‌ده‌که‌م.

پاشان به‌وپه‌پێ پوونی ده‌رباره‌ی ئه‌و کارانه‌ دوا، که
ده‌بوا دواي گه‌رانه‌وه‌یان بۆ پارێس، ئه‌نجامی بده‌ن. ده‌بی
ئه‌و ئاپارتمانیه‌ی که‌ ده‌گه‌ل می‌رده‌که‌ی پێشوویدا، تیای
ده‌ژیان، به‌هێلنه‌وه‌ و دورواش له‌ پۆژنامه‌که‌دا جێکه‌ی

فورستیه بگریته وه و هه مان مووچه و بهراتی ئه و
وه ربگریت.

له لایه کی دیکه وه، بهر له ئه نجامدانی پتوپه سمی
زه ماوه نده که یان، ئه و به کارامه یی و ئاسووده یی
بازرگانی که وه، هه موو ورده کارییه کانی مه سه له مادی و
داراییه کانی ژیا نی هاو به شیا نی حل و فسه ل کردبوو.

زه ماوه نده که یان به گوێره ی قه رارنامه سه ری گرتبوو،
به گوێره ی قه رارنامه که، هه رکه سه خاوه ن مو لک و مالی
خوی بوو، هه موو ورده کاری و ئه گه ر و پتیشه اتیک له
قه رارنامه که دا پتیشینی و تۆمارکرا بوو: وه کو مردن،
جیا بوونه وه له دایک بوونی یه ک یان چه ند مندالیک. جوړج به
چار هه زار فرانک له م هاو به شیه دا، به شداری کردبوو که به
گوته ی خوی هه زار و پینج سه د فرانکی قه رز کردبوو و
باقیه که ی له زه رفی سالی پابردو دا، بۆ ئه م مه سه له یه،
پاشه که وت کردبوو. مادلین، خاوه نی ئه و چل هه زار فرانکه
بوو، که له فورستیه وه به میرات بۆی ما بووه وه.

مادلین، دهستی به وه سفی ئه خلاق و ئه توار و
تایبه تمه ندیه کانی می زده که ی پیشووی کرد: - پیاویکی زۆر
به قنیا ت و که م خه رج بوو، زۆر به رنامه دار و پرکار بوو
دهیتوانی له ماوه یه کی که ما ده وله مه ند بیتت.

جوړج، گوئی له قسه کانی ئه و نه ده گرت، بیرى تری له
خه یال و له بیرا بوو.

مادلین ناو به ناو هه لوه سته یه کی ده کرد و ئه وسه
دریژه ی ده دانی:

- تا سڀ ڀان چوارسالي دي دهتواني دهرامهتي
سالانهت بگهيه نيته سي تا چل هزار فرانڪ. ٽه مه ٽه و
موچيه بوو كه ٽه گهر شارل مابا، وهري دهگرت.
جورج، كه بهر بهر لهم پهنڊ و وهز دادانهي ٽه و
حهوسه لهي چووبوو، بهرسفي دايه وه:

- پيموايه ٽيمه ٻو ٽه وه ناچين ٻو پوٽان تا باسي ٽه وه
بكهين.

مادلين، به نهرمي قامكي به روومه تي ٽه ودا هينا
وگوتي:- راست دهكه ي، خه تاي منه.
مادلين پيڏه كه ني.

جورجش، وهكو ڪوپرڙگه ٽين ٽاقل، دهسته ڪاني له سهر
ٽه ٽوڪاني دانابوو و لهجتي خوي نه ده جولاءِ.
مادلين گوتي:- دهزاني، بهم شيويه شيويه خه لڪاني
گه مڙهت گرتووه.

جورج بهرسفي دايه وه:- من دهبي به مجوره دهوره كه ي
خوم ببينم، تو به خوت توڙي له مه پيش ٽه م دهورته ٻو
دانام، هر ٽه وهيه و نايگورم.

- ٻوچي؟

- چونكه تو ئيداره ي ڪاروباري مالت به دهسته،
ته نانهت ئيداره ي مينش. به راستي ٽه م بابته وهكو بيوه ٽونڪ
پهيوهندي به تووه ههيه ٽه مه ڪاري تويه.

مادلين، به سهرسامي پرسى:- مه بهستت لهم قسانه
چيه؟

جورج، بهراوڙي منڊاله مه ڪته بلييه ڪه دهسه كه ي ٻو
ماموستا دهليته وه گوتي:

- مەبەستم ئەمەيە كە تۆ ئەزمونىكى زۆرت ھەيە كە دەبى قەرەبووى نەزانى من بىكەتو، كارامەيى پراكتىكى تۆ لە مەسەلەي زەماوەندا، دەبى كۆتايى بەچاۋ وگوئى نەكراۋەيى من بىتتى، تەنيا ئەو ھەم مەبەستە و ھىچى دى.

مادلىن، بە دەنگى بەرز گوتى:- ئەم قسانە چىيە. جۆرچ، ۋەلامى دايەۋە:- ئىدى، پەۋشەكە وايە. من ژنان ناناسم. تۆ بەپىچەۋانەۋە پىاۋان باش دەناسىت، دەماريان دەناسىت، چونكە بىۋەژنى، دەبى من تەلىم بەدەيت... ئەمشەۋ، خۇ ئەگەر خۇت بىتەۋى دەتۋانى لە ئىستەۋە دەستبەكار بى، دەست بە تەلىم دانم بگەي..

مادلىن، بە شادمانىيەكى زۆرەۋە گوتى:- ئەم قسانە چىيە دەكەي، بۆ ئەم شتانە ئومىدت بەمنە!...

جۆرچ، بە ھەمان راۋىژى قوتابىيەكەۋە كە لە ۋەلامى مامۇستادا زمانى تىك دەئاليت گوتى:

- ھەلبەتە كە ئومىدم بەتۋيە، تەنانت چاۋەپروانم، دەرسىكى چاكم پىتدەيت... لەمىانى بىست ۋانەدا... دە دانە بۆ پىشەكى... خويندن و دەستۋورى زمان... و دە ۋانەش بۆ زانىارى ۋمانا ۋەيان... من ھىچ شتىك نازانم.

مادلىن، كە زۆرى كەيف بەم قسانەي ئەۋ دەھات ھاۋارىكرد:- چەند شىتى.

جۆرچ، لە سەرى پۆيى:

- نھا كە دەست پىشكەرىيەكە لە تۆۋە دەستى پىكرد كە بە من بلتى تۆ، منىش يەكسەر چاۋ لە تۆ دەكەم و پىت دەلىم: عەشقى من، سات بەسات زياترم خۇشەۋىتى، باۋەپناكەم، تا روئان كە زۆر دوور دىتە بەرچاۋ، بتوانم خۇم بگرم و چاۋەپروان بگەم.

نھا، به ٲاویژی ئه کته ریکی سه رشانۆ قسه ی ده کرد، به ئه دا و ئه تواریک که مادلینی دینایه ٲیکه نین، هه لبه ته مادلین ئه م ٲه فتار وشۆخی و ئه تواره قه ره جیانه ی ئه هلی ئه ده بی به لاوه ئاسایی بوو.

ته مه شای لا ٲوومه تی جوړجی ده کرد و به ٲاستی جوان ده هاته به رچاوی، وه کو که سیک به له زه ته وه ٲروانیه میوه ی سهر دره ختیک و ئه قل ٲیی بلئ سهر بکه تا ئه م میوه یه ٲیده گات ئه و جا بیخۆ، له دوو دلیدا بوو.

ئه وسا، به ده م ئه و ٲیرانه وه که به زه نیا تیده ٲه ٲرین، که میک سوور بووه وه و گوئی:

- قوتابییه چکۆله ئازیزه که م، باوه ٲ به ئه زمونه کانی من، ئه زمونه که وره کانی من بکه. ماچی ناو فارگوئی قیتاران هیچ بایه ختیکیان نییه، مرۆف دلی لییان تیک هه لدیت. ئه وسا ٲتر سوور بووه وه و له بن لیوانه وه گوئی:- ئینسان نابئ گه نه که ی به نه گه بیوی دروینه بکات.

جوړج، که مانا ٲه نهانه کانی ئه و وشانه ی له م زاره جوانه وه ده رده هاتن، هیتابوویه جوښ، ده که وته مه سخه ره بازی. ئه وسا نیشانه ی خاچی به سهر خویدا ده کیشا و وه کو ئه وه ی له بن لیوانه وه و یرد و دوعایان بخوینیت، گوئی:

- من حالی حازر خۆم به دهستی سن ئانقوانی فه رمان ٲه وای وه سوه سان سپاردووه. نھا بووم به ٲه یکه ریکی ٲروۆزی.

شه و به ره به ره داده هات و، ده ست و ٲیابانه کانی سه متی ٲاستی سه که ی قیتاره که، سییه ره ئاوریشم ئاساکانی داده ٲۆشی.

قیتاره که به قهراخ پویاری سین دا ده پویی. ژن و
 میژده گنجه که سهیری ئاوه سافه که یان ده کرد که وه کو
 شریت و نهواریکی پۆلای زاخاو دراو، له کهناری پێله کاندای
 پاکشایو، ته مه شای دوا پرتهوی زهرده په پی هه تاوی پوو
 له ئاوابوونیان ده کرد که له شیوهی سینه و سایه ی تاریکدا
 له ئاسمانه وه داده پړاو، پهنگیکی سووری ئاگرینی هه بوو.
 ئه م پوناکی و پرته وانه ش به ره به ره مه حوو ده بوونه وه،
 تاریک ده بوون و تاریکیه کی خه مناک جینگه ی ده گرتنه وه.
 دهشت و ده ره که ش به ده م له رزینیکی شوومه وه له
 تاریکیه که دا پۆده چوو. له رزینی مه رگیک که هه موو
 ئیواره یه ک، زهوی له خوی ده گریت.

خه می شه وانه که له په نجه ره کراوه که ی قیتاره که وه
 وه ژوور ده که وت، به جوړی خوی به دل و ده روونی شادی،
 چه ند ساتیکی پیشتی، ئه م ژن و میژده گنجه دا کرد، که
 ناچار به بیده نگي کردن.

هه ردو وکیان، به مه بهستی ته مه شاگردنی ئه م حاله تی
 گیانه لایه ی پۆژ، پۆژیکی ئاوا جوانی هه یقی مایس، ته واو
 له یه کدی نزیک بوو بوونه وه.

له شاری مانت دا، چرا چکۆله کانی ناو فارگونه کانیان
 هه لکرد، که تیشکه زه ردباو و له رزۆکه کانیان، به رگی
 که وه یی ته خته کانیان پوناک ده کرده وه.

دوروا، دهستی له قه دی ژنه که ی ئالاند و به خۆوه ی
 گوشتی، هه واو هه وه سه توونده که ی چه ند خوله کیک له مه
 پیشی گۆرا بوو بۆ میهره بانی. میهره بانیه کی سست که
 چاوه پوانی ورده نه وازشانی بچووک و دلنه وایی ئامیز بوو،

له وچۆره نه وازشانهی كه ئینسان دهرهق به مندالان دهیكن.

به دهنگیكى ئه سپایی گوتی: مادی ئازیزم، زۆرم خۆشدهویی.

شیرینی و خوشی ئه دهنگه، سۆزی ژنهی گهنجی بزواند، تهزویهکی سووک به لهشیا هات، دهمی بۆ جۆرج، كه سهری نابوو سه سینگ، راگرت.

دوای کیشماکیشیکی كه م و هه ناسه پرکینهکی تووند و ناز و نه وازشی ناشیانه، وهه ندیک ناپازیانه، شهکته و ماندوو، له پال یه کا مانه وه، تا ئه وه بوو قیتاره که شووتیکی درێژی لیدا، شووتی ئه وهی راگه یاند که له ویتسه که نزیک بوونه ته وه.

مادلین، به سهری قامکان، مووه تیکرژاوه کانی لاجانگه کانی جۆرجی، نه وازش کرد و گوتی:

- زۆر گه و جانه بوو، پهفتاریکی مندالانه مان کرد.

به لام جۆرج، که به جۆش و خروشینی سهیره وه پهیتا پهیتا دهسته کانی مادلینی ماچ دهکرد، به رسفی دایه وه:

- من ده ته پرستم، ماده چکوله که م.

تاوه کو روئان، به ئارامی و ته قریبه ن به بێ جووله له باوهشی یه کا مت بوون و گۆناکانیان به یه که وه نابوو و چاویان بپی بووه په نجه ره تاریکه کانی فارگۆنه که که جار جار پی پوناکی ئه و مالانهی به به لایاندا پهت ده بوون، پۆشنی ده کرده وه. زۆر خۆش حال بوون که به و جۆره ئالکاو یه کدی بوون و به ده م خهون و خه یالی هاوئامیزی و نه وازشی راسته قینه و ئازاد تره وه ده ژیان.

له میوانخانهیه کدا، که په نجره کانی به سهر که ناراه کانی پو باردا ده کرانه وه، دابه زین و دواى خوار دنى شامیكى سووک چوونه ناو جیگاوهو، سبه ینى سعات هه شت پیسخزمه ته که هات بیداری کردنه وه.

ناني به یانیان له سهر ته پله کیكى ته نیشت تهخته خه وه که بق دانرابوو، دواى نه وهى نانیان خوارد، قاوه لتیان کرد، دوروا، سهر اپای ژنه که ی به نیگا دابیژت، نه وسا به شادمانی وخوشحالی پیاویکه وه که گهنجیكى دوزییتته وه، باوهشی پیداکرد و له بن لیوانه وه گوتی: - ماده چکوله نازیزه که م، هه سنده که م زورم خوشده وئی... زور... زور...

مادلین، که بزه یه کی مندالانه و خوشنودى به سهر لیوه وه بوو، به دهم وه لامى ماچه کانی نه وه وه، گوتی:
- منیش... پهنکه.

لئ جورج، سه بارهت به دیده نى باب وداكى كه میك نیگه ران بوو. پیشتو چهن دین جار باسى تاییه تمه ندی و پهوشى وان قسه ی ده گهل ژنه که یدا کردبوو، ناموژگاری کردبوو که چو ن مامه له یان ده گهلدا بکات. ئیستاش، وای هاته خه یال که نه گهر نه و قسانه ی بق دووباره بکاته وه خراب نه بیټ.

- ده زانی نه وان خه لکانی ساده و دیهاتین نه که نه کته رانی ئوپراکومیک.

مادلین پیکه نى: - ده ی باشه ده زانم، چهن دین جار نه مهت پی گوتووم. ده ئیستا رابه با منیش هه ستم.
جورج، به پرتاو له ناو جیگا که هاته دهرئ و به دهم له پیکردنى گوره ویه کانیه وه گوتی:

- له مالی ئهواندا زۆر نارەحەت دەبین، زۆر نارەحەت. ژوورەکه‌ی جارانی من، جگه له تەختەخەویکی شەق وشێ، بە دۆشەکیکی پێ له کاوه، هیچی دیکه‌ی تیا نییه، ئینسان له سهری بخه‌وێ. له کانتلودا، که‌س دۆشەک و سێسەمی باشی نییه.

مادلین زۆر شەنگول و سەر‌حال دەهاته به‌ر‌چاو:

- باشتر، خراپ خه‌وتن... له گه‌ل... له گه‌ل تودا و... بێ‌داربوونه‌وه به بانگی که‌له‌شێره‌وه، زۆر خۆشه.

مادلین، جلی ماله‌وه‌ی له‌به‌ر کردبوو، ماکسیه‌کی فانیله‌یی سه‌ی ده‌لب بوو که جۆرج یه‌کسه‌ر ناسییه‌وه. دیتنی ئه‌وه‌ی به‌م جلکانه‌وه له‌لا ناخۆش بوو. بۆچی؟ چاک ده‌یزانی که ژنه‌که‌ی ده‌ دوا‌زده ده‌ستی له‌م جلانه هه‌یه وه‌رکه له ناو جینگا ده‌رده‌که‌وێ یه‌کیکیان له‌به‌ر ده‌کات. نه‌یده‌توانی جله کۆنه‌کانی، ئه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی به شووه‌که‌ی پێشوویه‌وه هه‌بوو فڕێ بدات و جلک و شتی تازه بکڕێت؟ به‌کورتی دوروا هه‌زیده‌کرد، جلکی ماله‌وه‌ی، جلکی خه‌وی و، جلکی ژیره‌وه‌ی، ئه‌وانه نه‌بن که له ژیا‌نی شووه‌که‌ی جارانی له‌به‌ری ده‌کردن. هه‌ستی ده‌کرد ئه‌م جلکه نه‌رم و گه‌رمانه، شوێنه‌واری نه‌وازش و ته‌ماسه‌کانی فورسته‌ی پێوه‌یه.

چوو بۆ به‌ر په‌نجه‌ره‌که و جگه‌ره‌یه‌کی داگیرساند.

دیمه‌نی به‌نده‌ره‌که، فراوانی له‌نگه‌رگایه‌که به به‌له‌مین بایه‌وانی بچووک یان که‌شتیانی هه‌لمی گه‌وره‌وه، به سلینگانی میکانیکی سه‌ر که‌ناراوه‌که که به هه‌ره‌ها‌ری زۆره‌وه باریان له که‌شتیان داده‌گرت، هه‌رچه‌نده له رابردودا ئه‌م شتانه‌ی بی‌نی بوو، به‌لام ئه‌و دیمه‌نانه هه‌تایه جۆش و گو‌تی: - عه‌جەب، ئێره چه‌ند جوانه.

مادلین، به تاو بۆلای میژدهکهی پۆیی، هەردوو دەستی
نانە سەرشارنی ئەو، گوێپایەلانی بەرەولای ئەو دانەوی
بوو، خۆشحال و ھاپوژاو بەو دەقەوێ مایەو. بەردەوام
دووبارە دەکردهو:

- ئا، کە جوانە! چەند جوانە! قەت ویتام نەدەکرد ئەم
ھەموو کەشتیە ھەبیت.

دوای یەک سەعات ھەرەکەتیان کرد، قەرار بوو فراشین
دەگەڵ دایک و باوکی جۆرجدا بخۆن، بەچەند پۆژیک پێش
ھاتنیان، ئەوانیان ئاگادار کردبوو. سواری گالیسکە یەکی
بێ چادری شەڕ و شەپۆ بوون، کە بە تەق و ھۆرە کە یا
دەتگوت دووکانی مسکەرییە. بە بولقاریکی بەرزێ تا
پادەیک ناشیریندا تێپەڕین، پاشان بە میژگوزاریکا ڕەت
بوون کە پۆخانە یەکی بچوکی بە ناودا دەپۆیی و،
سەرەنجام بە قەدپالی گردیکا سەرکەوتن.

مادلین، کە ماندوو بوو، لەبەر تیشکی ھەتاو
خۆشەکەدا، کە گەرمی دەکردهو، لە سووچیکی گالیسکە
کۆنەکەدا خەوی لێکەوت، دەتگوت لە ھەمامی گەرمی
پوناکی و ھەوای دڵنەوازی دەشت و دەرا پراکشابوو.
میژدەکە ی بێداری کردەو و گوتی: - بڕوانە.

گەیی بوونە دوو سیتیەمی بەرزایی کردەکە، کە
دیمەنێکی زۆرجوانی ھەبوو و ھەموو پێبواریک کە دەگەییە
ئەویندەر دەوێستا و سەیری ئەو دیمەنە دەکرد.

ئەو خالە دەپروانییە دۆلێکی گەورە، بەرز و پان کە
پوباریکی زولال بە پێچ و دەورە ی فراوان سەرانسەری
دۆلەکە ی تە ی دەکرد.

پوباره‌که، به خۆی و گرافه بچووک و زۆره‌کانی ناویه‌وه، له دووره‌وه دیاربوو، پێش ئه‌وه‌ی به‌ناو شاری روئان دا تێپه‌ریت، پێچینکی تێده‌که‌وت. ئه‌وسا شار له که‌ناری پاستی پوباره‌که‌وه به‌دیار ده‌که‌وت، که‌ه نقومی ته‌مومانى به‌یانی بوو، تیشکی هه‌تاو له سه‌ر بان و مناره زۆر وه‌مه‌جۆره‌کانی ده‌دا: مناره‌ی قووج یان پان و گه‌وره، یان ناسک و نه‌خشین وه‌کو جه‌واهیراتی دیو ئاسا. بورجین چوار گوشه‌ یان بازنه‌یی هه‌بوو، که‌ به‌ تاجین جه‌نگاوه‌رانه رازابوونه‌وه، بورجی ناقوسان و مناران، به‌ گومه‌ز و سه‌ربانی گوتیکی کلێسا‌کانه‌وه، که‌ خه‌ده‌نگی تیز و به‌رزی کلێسای جامع به‌سه‌ر هه‌موویاندا ده‌پروانی، خه‌نده‌نگی‌کی برۆنزی سه‌یری ناشیرین و ناقولا که‌ به‌رزترین خه‌ده‌نگی هه‌موو دنیا بوو.

لێ له‌ که‌ناره‌که‌ی به‌رانبه‌را، دووکه‌لکێشی لوله‌کی گه‌وره و ناقولای کارخانه‌کانی ده‌ورو به‌ری سن سیفه‌ر، چووبوون به‌ حه‌وادا. ئه‌م دووکه‌لکێشانه‌یه‌جگار زۆربوون، ژماره‌یان له‌ مناره‌کان زیاتر بوو، هه‌ناسه‌ی په‌شی ئاوێته به‌ زو‌خالیان، ده‌کرد به‌ ئاسمانا.

به‌رزترینیان، به‌ به‌رزی هه‌ره‌می خه‌وپس بوو، که‌ دووه‌مین قولله‌ی به‌رزی ده‌ستکردی به‌شه‌ربوو، که‌م و زۆر هاوتای به‌رزی خه‌ده‌نگی کلێسای جامع، دووکه‌لکێشی کووره‌ی فودر بوو که‌ واده‌هاته به‌رچاو شابانۆی حه‌شیمه‌تی پر جم و جۆل و پر ته‌پ و دووکه‌لی کارخانه‌کان بیت، وه‌کو چۆن هاوسیکه‌ی، خه‌ده‌نگی کلێسای جامع، به‌ مه‌لیکه و شابانۆی هه‌موو بینا پیروژ، میژوویی و، نووک تیزه‌کان ده‌ژمی‌درا.

له دووری دووره‌وه، له پشت شاره کریکارییه‌که‌وه،
 لیږه‌واریکی دار کاژان، کاژستانیک خۆنویتی ده‌کرد و،
 ږوباری سین، دوی تپه‌ږبون به نیتوان ه‌ردو به‌شی
 شارد، دريژه‌ی به ږیگای خۆ د‌دا، به که‌ناری گرد و
 به‌زاییانی ږ دره‌ختا، که لیږه‌و له‌وی به‌رده سپیبه‌کانیان،
 له شپوه‌ی ئیسقانی جه‌سته‌یه‌کی گ‌وره‌دا به‌دیار ده‌که‌وتن،
 تیده‌په‌ږی و، پاشان، که پښیکی گ‌وره‌ی بازنه‌یی ته‌ی
 ده‌کرد، له ئاسۆ ئاوا ده‌بوو و له چاو ون ده‌بوو. به دريژایی
 ږوباره‌که که‌شتیانی گ‌وره‌ ده‌بیران و یه‌ده‌ک کیشانیک که
 له دووره‌وه به نه‌دازه‌ی می‌شیک دیار‌بون، ږاینده‌کیشان و
 دوکه‌لیکی خه‌ستیان به حه‌وادا ده‌کرد.

گرافین بچوک، چ نه‌وانه‌ی لیکدیه‌وه نزیک بوون و چ
 نه‌وانه‌ی لیکدی دوور‌بون، له ناو ئاوه‌که‌وه سه‌ریان قوت
 کرد‌بووه‌وه له ده‌نکی ته‌زیب‌حیکی که‌سکی ناریک وپیک
 ده‌چوون.

یاروی گالیسکه‌چی، چاوه‌ږوان بوو تا ږیټواره‌کان له
 ته‌مه‌شاکردن تیږ بین، به ته‌جره‌به ده‌یزانی هر تا‌قم وچینه
 ږیټواریک، چ‌ند به دم ته‌مه‌شاکردنه‌وه ده‌میښنه‌وه.

لی وه‌ختایه‌ک گالیسکه‌که که‌وته‌ږی، دوروا له دووری
 سه‌ده‌تری خویانه‌وه، له ناکاوا چاوی به ژن وپیایکی دان
 عمر که‌وت که به‌ره‌و نه‌وان ده‌هاتن. به‌دم هاواره‌وه خوی
 له گالیسکه‌که هه‌ل‌دایه‌ خواره‌وه‌و گوتی: خویانن، من باشیان
 ده‌ناسم.

ژن و پیایکی گوندی بوون. به له‌قه‌له‌ق ږیتان ده‌کرد،
 به‌دم ږیکردنه‌وه جار‌جاری شانیان به‌ریه‌کدی ده‌که‌وت.
 پیاه‌که کورته‌بالا، چوارشانه، سورفل، که‌می‌ک ورگن بوو،

وږپای ته وهی به ته مه ن بوو، هیشتا به گوږ بوو. ژنه که به پیچه وانه وه، بالا بهرز و پټوه له وگرژ ومون بوو، ژنی ناو کار وخه باتی دژواری گوند و کشتوکال بوو، که له مندالییه وه که وتبووه بهرگیروداری کارکردنه وه و بزه نه نیشتبوووه سهر لیتوانی. له کاتیکا میړده که ی به دهم خواردنه وه وه، به دهم هه موو مشته ریبه کانیه وه پنده که نی وشوخی وسوعبه تی ده گ ل ده کردن.

مادلینش له گالیسکه که دابه زی، به دلټکی خه مینه وه ته مه شای هم دووکه سه بیته وایه ی ده کرد که له وان نزیک ده بوونه وه. خه میک که تا نها شتی وای به خووه نه بینی بوو. ته وان، کوږه که ی خویان به م جوانی و پوشته و په رداخییه وه نه ده ناسییه وه، هه روه ها باوه پریان نه ده کرد هم خانمه نازدار و شیکه به م کراسه دریژ وته نکه وه بووکه که یان بی.

ژن وپیاهه دان عه مره که، کړ وکپ وبله ز به ره وپیږی کوږه که یان ده چوون که چاوه توږی دیتنی بوون، بیته وه ی ته مه شای هم خانم و ئاغا شارنشین به کن که گالیسکه یه ک به دوویاندا ده هات.

ډاک و بابی به ته مه ن، به لای ته واندا بوورین، جوړج به پټکه نینه وه هاواریکرد:- سلاو، بابا دوروا!

پیږه میړد و پیږه ژن وهستان، سهره تا، حایرمان، ته وسه له سهرسامیا گیژ ومه نگ چه په سان.

دایکی زووتر له بابی وه خو هاته وه، خیرا خوی جه م وجوړ کرده وه له جټی خوی په ق راوه ستا، به دهمه لالکتیوه گوتی:- ته مه توی، کوږه نازیزه که م؟

جوړج، به رسقی دایه وه:- ئه ری، خو م دایه دوروا!

ئەوسا چو بۆلای و پرومەتەکانی ماچکرد، ماچینکی تەپ وتازە و ئاوداری دایک وفرزەنی. ئەوسا گۆناکانی لە گۆناکانی بابیشی ھەلسوون. بابی کلاوھەکی داکنەدبوو، کلاوھەکی لەو کلاوانە بوو کە لە روئاندا مۆد بوو، لە ئاوریشمی پەش بوو، زۆر قووچ بوو، لە کلاوی مالات فرۆشان دەچوو.

ئەوسا جۆرج، ژنەکی پێیان ناساند: "ئەمە ژنەکەمە." جووتە دێھاتی، حایر و حەپەساو، لە سەرپای مادلینیان دەپوانی. ئەویان وەکو دیاردەبەکی میتا سروشتی، لە محەک دەدا، بەترس و نیکەرانیەکی، ئاویتە بەخۆشی لەلایەن بابەکەووە ئاویتە بە غیریە و حەسوودی لەلایەن دایکەکەووە، تەمەشا دەکرا.

پیاوھێ دان عەمر، کە تەببەتییکی شادی ھەبوو و چەن پێکی شەرابی سیوی ھەلدابوو و ھیندەدی دی کرابوو، جووتەتی وەبەرخۆنا و، بەتیلەیی چاو نیگاہیەکی عەیارانەیی کرد و گوتی:

- بە ھەرحال دەتوانین ماچی بکەین، نا؟

- کۆرەکی بەرسفی دایەو: "ھەلبەتە."

مادلین، بەکەمیک ناپەحەتیەو، گۆناکانی بردنە پیشەوە تا پیرەمێردەیی دێھاتی، شلپەشلپ ماچی بکات، ئەوسا لێوھەکانی بە پشت دەستی سەری.

دایکە پیرەکەش، بەجۆرە سەلکەردنەوێکی غیریەئامیزەو ھەبوو کەکی ماچکرد. نا، ئەمە بووکی دلخوازی ئەو نەبوو، ئەو کێژینکی دێھاتی قوت و قەلەو، سوور و سەپی وەک سێو و قەلەو و گۆشتن وەک مایینی زایای دەویست. ئەم خانمە بەبۆنی مسک و عەبیریەو - چونکە ھەر عەتریی بەلای

پیره‌ښه‌وه، مسک و عه‌بیر بوو - زیاتر له ژنانی هه‌رزه ده‌چوو.

ئه‌وسا، دوا‌ی گالیسکه‌که که‌وتن، که بار و‌بنه‌ی تازه بووک و‌زاوای هه‌لگرتبوو.

پیره‌می‌رد، باسکی کوږه‌که‌ی گرت، که‌می‌ک ږایک‌یشایه دواوه و به‌خوشه‌ویستی‌وه پرس‌ی: - تو پټم بی‌ژه، وه‌زع و حالت باشه؟

- به‌ل‌ی باشه، زوږباشه.

- ئه‌و‌چاترا! ئه‌دی ژنه‌که‌ت پا‌ره و‌پله‌داره؟

جوړج وه‌لام‌ی دایه‌وه: - به جیا‌زیی‌ه‌کی چل هه‌زار فرانکیه‌وه.

پیره‌می‌رد، به ئه‌سپایی فیکه‌یه‌کی په‌سند‌نام‌یزی کیشا، هی‌نده‌ی ئه‌م بره پا‌ریه‌ به‌ی زوږبوو، ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌ی له ده‌ست هات له بن لی‌وانه‌وه بل‌یت: "عه‌جایه‌ب!" ئه‌وسا به دل‌نیا‌یی‌وه گو‌تی: "په‌نا به‌ خوا، چه‌ند ژنی‌کی خشک‌وکت هی‌ناوه" ږیک پر به پی‌ستی زه‌وق و سه‌لیقه‌ی ئه‌وبوو. کاتی خوی به ژن ناس ناو‌بانگی ده‌رک‌ر‌د‌بوو.

مادلین و‌دای‌کی جوړج شان به‌شانی یه‌ک‌دی ږینان ده‌کرد، هیچ قسه‌یه‌کیان نه‌ده‌کرد. ئه‌وسا هه‌ردوو پیا‌وه‌که پینان‌ږا‌گه‌یشتن.

گه‌ینه‌ گونده‌که، گوند‌یکی به‌چوک بوو له قه‌راخ جاده‌یه‌ک، هر به ږیکی جاده‌که ده خانووی تیا‌بوو، خانووه‌کان دی‌هاتیانه و‌کوخته‌ین جووتیاری بوون، هه‌ندی‌کیان به که‌رپو‌وچ دروست‌کرا‌بوون و هه‌ندی‌کیان به قوږ و خشت. خانووه‌ گله‌کان، به‌پوش و حه‌سیر سه‌ریان گیرابوو و خانووه‌ که‌رپو‌وچه‌کان به قرمید. مه‌یخانه‌که‌ی بابا

دورو، ، ساختمانیکى دوو نهۆمى بوو، نهۆمىكى خوارهوه و
 يهكيتكى سهرهوه كه به جهمهلوڼ سهرى گيرابوو و
 كهوتبووه سهرى چهرى جادهكهوه، رېك كهوتبووه،
 دهروازهى گوندهكهوه. لقه كاژېك بهرهمى كوڼ له سهرى
 چهقنرابوو، نيشانهى ئهوهبوو كه رېبوارانى تينوو، دهتوانن
 له ويندهر دهمن ته رېكه.

مىزى نانخواردنيان، كه دوو ميزيان پتكهوه نابوو، له
 هۆلى مهىخانهكه دا، ئاماده كردبوو، دوو دهسمال سفره
 گهرهيان له سهر قاپهكان دانابوو. ژنهكهى دراوسيان كه
 هاتبووه يارمهتيان، كه ئهم خانمه شكومهندهى بينى،
 كرڻوشى بۆرد و دواى ئهوهى كه جۆرجى ناسييهوه، به
 حيرهتهوه گوتى: " يا حهزهرتى مهسيح، ئهمه توى
 بهرخولهكه؟ "

جۆرج، به خوشحالييهوه بهرسفى دايهوه: - بهلئى خۆم،
 دايه برولين.

وهكو چۆن داك وبابى خۆى پاموسى بوو، بهو ئاوايه
 ئهويشى ماچكرد، ئهوسا ئاورى لاي ژنهكهى دايهوه
 وگوتى: - با برۆين بۆ ژورهكهى خۆمان، دهتوانى لهوى
 كلاوهكهت دابكهنى.

له دهركاى سهرى راستهوه، ژوورېكى پى نيشاندا كه
 سارد بوو، ئهززهكهى به كهرووچ كهفپۆش كرابوو،
 ديوارهكانى تهراو كرابوون، تهختهخهويكى تياوو، كه
 پهردهى كهتاني به دهورا درابوو. خاچېك له سهرووى قاپى
 ئاوى پيرۆزهوه دانرابوو، دوو ويتهى رهنگين به
 ديوارهكانهوه ههواسرابوون، يهكيتيان ويتهى پل وفيزيى
 بوو و، ئهويتريان ويتهى ناپليون بوو به سوارى ئهسپىكى

زەردەو، ئەو تاقە زىنەتى ئەم ژوورە خاوين و خەمناکە
بوو. (پل و شیرزینی، ناوی قارەمانانی کتییکن بەهەمان
ناو، لە نووسینی برناردن دو سن پییر.)

وختایەک بە دوو قۆلی مانەو، مادلینی ماچکرد:

- پۆزباش ماد. بە دیداری داک و بابە پییرکەم
خۆشالم. کە پیاو لە پاریس دەبی بیریان لیناکاتەو، کەچی
دوای ئەو دەیانینی، خۆشحال دەبی.

رێک لەو کاتەدا باوکی بەمست کەوتە لێدانی دیوارکە
و بە دەنگی بەرز گوتی: - دەی مندالینە، شۆربا نامادەیه.

هەلبەتە ناچار بوون بچنە سەر میز و خوانەکە.

نیو پۆژەو فراڤینەکە دیهاتیانە و دوور و درێژ بوو،
بریتی بوو لە زنجیرەیهک خواردن کە تێکیان نەدەکردهو،
خواشیان یەک نەبوو، سوسیسی بەراز، دوایی خۆراکی
گۆشتی سوورەو، کراو، پاشان هیلکە و پۆن بەتەماتەو.
بابا دوروا کە چەند پێکنیک شەرابی سیو و شەرابی سووری
هەڵدابوو، زەوقی حەنەکچیاتی کرابوو، دەستی بە
گێرانی وە ی ژمارەیهک نوکته و مەتەلۆکی هەڵبژاردە کرد کە
بۆ کۆر و ئاھەنگان و بۆنە ی تایبەتی داینابوون، ماجرایی
بێپەردە و دوور لە نەزاکەت کە بە گوتە ی خۆی، لە
دۆستەکانی پوویانداوو. جۆرج، هەموو ئەو نوکته و
حیکایەتانە ی ئەزبەر بوو، وێرایی ئەو ش پێدەکەنی، حال و
هەوای زێد و زاگە سەرمەستی کردبوو، عەشق و
خۆشەویستی خۆپسک سەبارەت بە دەفەرەکەنی، شوپنانی
دەورانی مندالی، هەموو هەستەکان، بیرەوهری و شتەکانی
پاڤردوو کە نھا دووبارە دەیبینیئەو، هەریەکەیان

بیره وهرییه کی وهبیر دینایه وه، جینگه ی نووکه چه قویه ک به
 ده رگایه که وه، کورسییه ک به پایه له ق وشر
 وشه پرتوه کانیه وه که بویه ریکی له لا زندوو ده کرده وه، بونی
 خاک، بونی شوکه و شیرینه ی دره ختان که له لیتره واره که ی
 ته نیشه وه دهات، بونه تاییه تیه کانی ماله که، جوباران،
 هه ره موو ئه مانه به قوولی کاریان تیکردبوو.
 دایه دوروا، هیچ قسه یه کی نه ده کرد. مات وخه مگین له
 خو پوچووبوو، به و نه فره ته وه که له دلایا سهری هه لدا بوو،
 به تیلای چاو ده پروانییه بوو که که ی. به نه فره تی کریکاریکی
 به ته مه نه وه، دینهاتیه کی پیری، دهست و قامک زبر و پیره لوک،
 به جهسته یه کی ماندوو و پهریشانی کارین دژواره وه،
 ده پروانییه ئه م ژنه شاریه، که وهکو ژنیکه به نه علت کراو،
 حاشالیکراو ئه وی بیزار ده کرد، وهکو بوونه وهریکی
 له زه تخوازی ئه هلی رابواردن و گوناخان ته مه شای ده کرد.
 هه ر تاو ناتاوئ هه لدهستا تا قاپی خواردنی تازه بینیته
 سه رمیزه که، فه خارنیکه زه ردباوی ناو سوراحی و
 شه ربه یه که له په رداخه کان بکات، یان شه رابی گازداری سیو
 که که فی ده کرد و شیرین بوو و به بچووکتین جووله،
 ته په دوری بوتله کان، وهکو ساردی گازدار، ده رده په پی و
 ده چوو به هه وادا.

مادلین، زۆر که می ده خوارد، زۆر که م قسه ی ده کرد،
 خه مین بوو، بزه یه ک نیشتبوو ه سهر لیوی، لی بزه یه کی
 خه مناک و تاساو. ههستی به مه غدووری و که سه ران
 ده کرد. چما؟ خو خوی ویستبووی بیت، زۆرچاک ده یزانی
 ده چیت بۆلای خه لکانیکه دینهاتی، دینهاتیانیکه نه دیتکه و

نیمچه هۆفی. ئاخۆ له خه یالی خویا چۆنی ویتا کردبوون، که
 له ئه سلا ئه هلی خه ون و خه یالان نه بوو؟
 ئایا پیتشبنی ئه م شتانه ی کردبوو؟ ئایا ژنان هه میسه
 ئاره زووی ئه و شته ناکه ن که له حه قیقه تدا بوونی نییه؟ ئایا
 ئه وانی له دووره وه به شتیه یه کی شاعیرانه له ده ف خۆی
 به رچه سته کردبوو؟ نا، به لام ره نگه شاعیرانه تر، ره سه نتر،
 میهره بانتر و خوش پوالت تر له م دووه به رچه سته ی
 کردبووین. وێرای ئه مه ش به ته مای ئه وه نه بوو، ئه وان وه کو
 کاراکته رانی ناو چیرۆکان، خه لکانی دیار و شایسته و ئایدیال
 بن. ئه دی بۆچی به ئه دا و ئه تواری دیهاتیانه ی ئه وان، به
 ته بیعه تی ناهه موار و زبیریان، به قسه و پراویژیان به ره فتار
 و ده ربهرینی خۆشحالیان، قه لس ده بوو؟

دایکی خۆی بیرکه وته وه، که هه رگیز باسی ئه وی ده که ل
 چ که سیکا نه ده کرد، مامۆستایه کی فریو خواردوو که له سن
 دنی گه وره بووبوو و، که مادلین گه یی بووه ته مه نی دوا زده
 سالی، له نه داری و داخ و که سه را مرد. پیاویکی نه ناس و
 بیتگانه ئه م کچۆله یه ی گرتبووه خۆ و گه وره ی کردبوو. ئایا
 بابی بووه؟ ئه م پیاوه کی بوو، ئیتستاش ئه مه ی به ته واوه تی
 بۆ ساغ نه بووه وه، هه رچه نده جار جار مه زهنده ی گۆنگی
 لیده دا.

نیوه پوژ له ته واو بوون نه ده هات. نها به ره به ره
 سه روه سه کوتی مشتهرییان په یدا ده بوو، ده سستی بابا دوروا
 یان ده گوشتی، چاو پوونی هاتنه وه ی کو په که یان لیده کرد
 و ژیراو ژیر ده یان پوانیه ژنه گه نجه که و زۆلانه چاویان
 داده گرت، که ماناکه ی ئه مه بوو: "خواگیان، هاوسه ره که ی
 ئه م جۆرچ دوروایه چه ند جوانه."

مشته‌ریانی دی که زۆر ناسیاو و خۆمانه نه‌بوون، له
سه‌ر میژیک پۆده‌نیشتن و به‌ده‌نگی به‌رز ده‌یانگوت: "بوئین
شه‌راب! په‌رداخ‌ی بیره! دوو پیاله عاره‌ق!" ئه‌وسا ده‌ستیان
به‌ دو‌مین‌ه‌ ده‌کرد، به‌ ده‌م هه‌راو هه‌نگامه‌ی زۆره‌وه‌ پوله
ئێسقانییه‌ په‌ش و سپیه‌کانیان، به‌ سه‌ر میزه‌که‌یا ده‌کوتا.

دایه‌ دوروا، په‌یتا په‌یتا ده‌هات و ده‌چوو. به‌ هه‌مان
قه‌لافه‌تی گوناخانه‌وه، قه‌خارنی به‌ مشته‌رییه‌کان ده‌دا، پاره‌ی
لیوه‌رده‌گرتن و به‌ چمکی به‌رکۆشه‌ شینه‌که‌ی، میزه‌کانی
خاوی‌ن ده‌کرده‌وه.

دووکه‌لی سه‌بیلی گلێن و سیفاری‌ن هه‌رزان بابی هۆله‌که‌ی
په‌رک‌دبوو. مادلین، که‌وته‌ کۆکین و گوتی ناتوانین به‌رۆینه
ده‌ره‌وه‌؟ تاقه‌تم چوو، ناتوانم له‌وه‌ی پتر لی‌رده‌دا به‌مینمه‌وه.

هینشتا خواردن ته‌واو نه‌بووبوو، بابه‌ دوروا، نا‌په‌حه‌تی
خۆی ده‌ربری، هه‌نگی مادلین هه‌ستا، چوو له‌ به‌ر ده‌رگای
مه‌یخانه‌که‌، که‌ به‌رووی جاده‌که‌دا ده‌کرایه‌وه‌و له‌ سه‌ر
کورسییه‌که‌ پۆنیشت و چاوه‌پوان بوو که‌ خه‌زووری و
می‌رده‌که‌ی قاوه‌ و مه‌شرووبی دوا‌ی نا‌خواردن، بخۆنه‌وه.
دوا‌ی که‌میک جۆرج چوو به‌لایه‌وه‌ پرسى: -حه‌ز ده‌که‌ی
به‌رۆینه‌ خوارى بۆ قه‌راخ پوباره‌که‌؟

مادلین، به‌خۆش‌حالییه‌وه‌ پا‌زی بوو: -به‌ئى، باب‌پۆین.

له‌ گرده‌که‌وه‌ داگه‌پان، له‌ قه‌راخ پوباره‌که‌دا به‌له‌میکیان
به‌کری گرت و هه‌موو دوانیوه‌پۆکه‌یان له‌ که‌نار گرافیکی
ناوه‌ندى پوباره‌که‌دا، له‌ سێته‌ر و سایه‌ی دار بیاندای
گوزه‌راند، که‌رمای خۆشی به‌هاری وته‌کانی بیتشه‌ ئاسای
به‌له‌مه‌که‌، خه‌ویکی خۆشی لی‌خست.

که شه و داها تئوسا بق مال زقرینه وه.

شام له بهر پۆشنایی مۆمیکى سهر میزه که، بق مادلین له فراڤینه کهش ناخۆشتر بوو. بابا دوروا که نیمچه مهست بوو، قسه ی نه ده کرد و هاوسه ره کهشی ههر گرژ ومۆن بوو.

پۆشنایی کزی مۆمه که، سیتیبه رهکانی ئهوانی له سهر دیواره که، به کهپوانی زهلام و جووله ین نااساییه وه، دهواند. هه ندیجار دهستیکی دیتوئاسا ده بینرا که چنگیکی وه کو خرماشه ی باخه وانیک بهرز ده کرده وه و به ره و ده میکی کراوه ی غارئاسای ده برد، که یه کیکیان که میکی سه ری وهرده گتپا، لایه کی پووی له بهر پۆشنایی زهردباو و له رزۆکی مۆمه که، له سهر دیواره که به دیارده که وت.

ههر که له شتیر خواردن بوونه وه، مادلین میترده که ی له مه یخانه که برده ده ری، تا له وه ی پتر له ناو هۆله نیمچه تاریکه که دا نه میتنه وه که بۆنی دووکه لی تووندی سه بیل و فه خارن تیکه ل بووبوو و هه وای ژووره که ی قورس کردبوو. که گه ییه هه وای ئازاد، جۆرج گوتی: - بیتاقهت بووی، نا؟

مادلین، ویستی بهرپه رچی بداته وه، لی جۆرج قسه که ی پیترپی و له سه ری پۆیی:

- نه، قسه مه که، به خۆم هه ست پتده که م. ئه گه ر هه ز ده که ی و گه ره کته له سه به یه وه ده پۆینه وه.

مادلین له بن لیوانه وه گوتی: - به لی ده مه وئ.

به کاوه خۆ پیاسه یان ده کرد. شه ویکی خۆش وفیتک بوو، تاریکیه قووله که ی له تووایه پرپوو له دهنگین هیواش، پاز

ونياز، زه مزه مه. خويان به باريكه پښته كدا كرد، كه سټېهرى دره ختاني بهرز بالى به سهردا كيتشابوو.

مادلين، به ئه سپايى پرسى:- له كوئين؟

جوړج به رسقى دايه وه:- له ليږه وارداين.

- ليرېكى گه ورهيه؟

- زور گه ورهيه، گه وره ترين ليرى فهره نسايه.

- بونى خاك، دره خت و خه ته تيلكه و بونى تازه و

كونى بيشه چره كه كه له شيله ي چرو و بزو وگياي ته و
پزيوى بن دره خته كان پيكتهاتبوو، ده تگوت له م باريكه
پښگايه دا خه وتبوون. مادلين كه سهرى هه لينا، له به ينى لق
وپو و گه لاي دره خته كانه وه چنه د ئه ستيره يه كي به دى كرد
وهه رچه نده هيچ شنه يه ك نه ده هات ولق وپوكانى
نه ده هه ژاند، هه ستي به هه ژان وله ريه كي كونكى گه لاكانى
ده وروبه رى خوى ده كرد.

راچفرينيكى سهرى دهروونى له رزاند وگه ييه سهر
پښته كه شى، نيگه رانيه كي ناديار دلى گوشى، بوچى؟ به
خويشى سهرى ليږه رنه ده كرد. به لام واى هه سته ده كرد گوم
بووه، خه ريكه تيا ده چى، جوړه ها مه ترسى ئابلوقه ي داوه،
كه سى به ده ورويه نيه، ته نياى ته نيايه، به تاقى ته نيا له م
دنيايه دا وله ژير ئه م گومه زه زنده ووى ديار سهر يا،
ده له رزى .

به ئه سپايى گوتى:- كه ميگ ده ترسم، هه زده كه م
بگه پښنه وه.

- باشه، با بگه پښنه وه.

- ئه دى سبه ي بو پارس ده گه پښنه وه؟

- به‌لن، سبه‌ی.

- سبه‌ی به‌یانی؟

- به‌لن، سبه‌ی به‌یانی، مادام تو پیتخۆشه.

بۆ مال زڤرینه‌وه. داک و بابی جۆرج نووستبوون. مادالین خه‌ویکی ناخۆشی کرد، به‌ بچووکتترین ده‌نگی هاوینه‌وار که بۆ ئه‌و تازه‌ بوو، له‌ خه‌و راده‌په‌ری، ده‌نگی کوند و قزاوکه، مرخه‌ مرخی به‌رازان که کرابوونه‌ ئاغه‌لێکی ته‌نیشته‌ خانووه‌که‌وه‌و قوقاندنی که‌له‌ بابیک که‌ له‌ دوا‌ی نیوه‌شه‌وه‌وه‌، نزیکه‌بوونه‌وه‌ی پۆژی راده‌گه‌یاند. هه‌رکه‌ دنیا پوناک بووه‌وه‌، له‌ جیگا‌که‌ی هاته‌ده‌ری و خۆی بۆ پۆیشتن ئاماده‌کرد.

وه‌ختی جۆرج به‌داک و بابی گوت که‌ به‌ته‌مای پۆیشتن، پیره‌میر و پیره‌ژن، چه‌په‌سان، پاشان بۆیان ده‌رکه‌وت که‌ ئه‌م بپاره‌ کوت و پپه‌، سه‌رچاوه‌که‌ی له‌ کوپۆه‌یه‌.

بابه‌که‌ به‌ ساکاری پرسى: - به‌و زوانه‌ ده‌تبینمه‌وه‌.

- هه‌لبه‌ته‌، هاوین.

- ده‌ی زۆرچاکه‌.

پیره‌ژن به‌ ده‌م پرته‌ و بۆله‌وه‌ گوتى: - هیوادارم له‌و کاره‌ی که‌ کردووته‌ ژیتوان نه‌بیته‌وه‌.

جۆرج، به‌ ناوی دیارییه‌وه‌ دووسه‌د فرانکیکی دانى، تا له‌و رینگه‌یه‌وه‌ گله‌ییان بپه‌ی. کوپژگه‌یه‌کیان به‌دوا‌ی گالیسکه‌دا ناردبوو، گالیسکه‌که‌ ده‌ورو به‌ری سه‌عات ده‌ ده‌هات، بووک وزاوا، پیره‌ژن و میردی دێهاتیان رامووسى و که‌وته‌په‌ی.

وهختايهك خهريك بوو به نشيوى گردهكه دا دادهگهړان،
جوړج دهستی به پيڅه نين كرد، ئهوسا گوته:

- ئی، ئه مهش وا، پيشتر پيم گوتبووی، نه ده بوو تو به
داک وبابم، وهکو خانم و ئاغای دو روا دوکانتیل بناسیتم.

مادلینش له قاقای پيڅه نیني دا و وهلامی دایه وه:

- نها زور خوشحالم، په شیمان نیم، خه لکانی باشن،
خه ریکه به ره به ره له گه لیاندا رادیم. له پاریسه وه شیرینی و
نوقل و ئاجیلیان بۆ ده نیرم.

ئهوسا له بن لیوانه وه له سه ری پړویی: - دوروا
دوکانتیل... ده بیینی هیچ که سیک له دیتنی ئه م ناوه له پانی
ده عوه تنامه کانه وه، حایر نامیښی. بۆ هه مووانی باس
ده که یڼ که هه شت پوژمان له مولکه کانی داک وبابتدا
به سه ر بردووه.

ئهوسا له میژده که ی نزیک بووه وه، سه ری سمیڼی
ماچکرد وگوته: "سلاو، جۆ!"

جوړج به رسقی دایه وه: "سلاو ماد." و دهستی له قه دی
ئالاند.

پوباره گه وره و پانه که، له دووره وه، له قوولایی
دوله که دا ده بینرا که به وینه ی زنجیریکی زیوین له بهر
تیشکی خوره که دا دهره وشایه وه و لیدکی جیا ده بووه وه،
هه روه ها هه موو دووکه لکیشی کارخانه کان که دووکه لی
زوخالیان ده کرد به ئاسمانی شینباوا، هه موو مناره نووک
تیژه کان که به ئاسمانی شاریکی کونا به رز بوو بوونه وه، به
پوونی ده بینران.

(۲)

خانم و ئاغای دوروا دوو پوژ بوو بۆ پاریس
گه پابوونه وه، جورج پۆیی، له پوژنامه که دا چووه وه سهر
کاره که ی جارانی، واته لاپه په ی کورته هه والان، چاوه پروانی
ئه وه بوو دهست به کاره تازه که ی بکات، ببی به جینشین
فورستیه، هه موو وهختی خۆی بۆ نووسینی وتار و
شیکردنه وه ی سیاسی ته رخان بکات.

ئه و شه وه به دلی خو شه وه بۆ مال گه پابه وه، بۆ مالی
دۆسته که ی جارانی، تامه زرو ی ماچی ژنه که ی بوو، که به
جازیبه وجوانی جهسته یی، ئه می خستبووه ژیر باندووری
خۆیه وه. وهختی به بهر دوو کانیک گولفرۆشی شه قامی
نوتردام دو لورتدا تیپه پی، بیرى که وته وه که چه پکه گولیک
بۆ مادلین بکریت، چه پکه گوله باخیکى گه وره ی، که هیتشتا
خونچه کانی نه پشکوتوو بوون کپی، خونچه کان زور جوان
وبۆندار بوون.

که به پلیکانه کانی ههر نهۆمیکدا سهرده که وت، به که ش
وفش و په زامه ندییه وه له ئاوینه که دا ته مه شای خۆی ده کرد
و ئه و کاته ی بیرده که وته وه که پتی نابوو وه ئه م ماله.

چونکه بیرى چووبوو کلیله که ی بیات له زهنگی دا.
هه مان پیشخزمه تی جارانی، که له سهر داوا ی ژنه که ی
هیلابوویانه وه، هات و ده رگای لی کرده وه.

لیی پرسى: - خانم هاتوو ته وه؟

- به لی ئاغای.

به لام کاتی که خه ریک بوو له ژووری نان خواردنه وه
تیده په پی، که بینى میزه که له جیاتی بۆ دوو نه فەر،
ئاماده کرابی بۆ سى نه فەر ئاماده کراوه، زۆری پى سه یر

بوو و، چونکه پرده‌کەى نىوان ژوورى نانخواردن و
 هۆله‌کە لابرابوو، مادلينى له هۆله‌کەدا بينى که خەريک بوو
 چه‌پکه گوليکى وه‌کو چه‌پکه گوله‌کەى ئەوى له گولدانىک
 دهنه. له دلى خۆيدا هم ناپازى بوو وه‌م زویر، وه‌کو
 ئەوه‌بوو نه‌فه‌ريکى دى، بىروکەى گول کپينه‌کە و، ئەو
 خەيال و له‌زه‌ته‌ى که به‌ ته‌مابوو له پيشکه‌شکردنى چه‌پکه
 گوله‌کە به‌ ژنه‌کەى، بيبينى، که‌سێکى دى لى دزى بىت.
 وه‌ختى خۆى به‌ هۆله‌کەدا کرد پرسى: - که‌ست بۆ شىو
 ده‌وه‌تکردوه؟

مادلين، بىته‌وه‌ى ئاوپى لىدانه‌وه، هەر به‌و ده‌قه‌وه که
 خەريک بوو گوله‌کانى له نىو گولده‌که‌ رێکده‌خست به‌رسفى
 دايه‌وه:

- ئاو، نا، دۆستى دى‌رېنم کۆنت دو فیدريکه که عاده‌تى
 وایه دوو شه‌موان لیتره شام بخوات و ئیستاش وه‌کو
 جارێ دى بۆ لامان.

جۆرج له‌بن لیوانه‌وه‌ گوتى: - که‌واته، ئاوها.
 به‌ خۆ وچه‌پکه گوله‌کەى ده‌ستیه‌وه له نزیکى ژنه‌کەى
 وه‌ستابوو. ه‌زیده‌کرد بىشاريته‌وه، فرېنى بدات، وى‌پرای
 ئەوه‌ش گوتى: - هانى بېگره، گوله باخم بۆ کپىووت.
 مادلين، له ناکاوا ئاوپى لىدایه‌وه‌و به‌ پوخسارى
 خەندان وپووى گه‌شه‌وه‌ هاواریکرد: - ئاه، ده‌ستخۆش که
 بىرت له‌ من کردوه‌ته‌وه.

به‌ شه‌وق وزه‌وقتیکى راسته‌قىنه‌ى پر له‌زه‌تى ئەوته‌وه
 ده‌سته‌کانى بۆ درێژکرد و لیوه‌کانى ماچکرد، که جۆرج
 ناپه‌زایه‌تیه‌کەى خۆى بىرى چووه‌وه.

باسی شاتو دهکهن، سه بارهت به شانوانامه یه کی تازه ده دوان، هینده هاوړاو بوچوون بوون، که پرشنگی دوستی له چاویان ده بووه وه.

شامه که یان زور دلگیر وتایه تی بوو، کونت له م ماله داو له نیوان هم ژن ومیزده جوان ونازیزه دا، به پراده یه ک هستی به ئاسووده یی و خوشی ده کرد که تا دره ننگانی مایه وه.

هرکه کونت پوښی، مادلین له میزده که ی پرسى:
- پیاوړیکى خوشه، ها؟ پیاو که به باشی بیناسیت، رایه کی دی دهرباره پیدا ده کات. دوستیکى چاک، بیوه ی، وه فادار، دلسوزه. ئاه که به بی ئه و... هیشتا مادلین قسه که ی ته واو نه کردبوو و جوزج وه لامی دایه وه: - به لئ، به پای من پیاوړیکى خوشه ویسته، وا ته سه ور ده که م به باشی له زمانى یه کدی تیده که ی.

مادلین یه کسه ر گوتى: - ئاگات لئ نییه، ئه مشه و بهر له خه وتن کاریکى زورمان له به رده مه. پیش نانخواردن فریا نه که وتم بوئی باسبکه م، چونکه قیدریک زور زوو هات. هه ندئ هه والی ناخوشم دهرباره ی مەراکش پئ گه بیوه. لاروش ماتبو، نوینه رى ئیستای ئه نجوومه ن و وه زیرى ئاینده ئه و هه والانه ی داومى. ده بی و تاریکی گرینگ و پر سه روه سدا له و باره یه وه ئاماده بکه ی. واریقات و ژماره و ئامارم له لایه. ده بی به په له ده ست به کاربین. وهره ئه و چرایه هه لگره.

جوزج چرا که ی هه لگرت و چوون بو ئوفیسه که یان.
هه مان کتیه کانی جاران به ریز له کتیه خانه که ریز کرابوون، به م جیاوازییه وه که ئه و سى گولدانه ی که

فورستیه له دوا پوژهکانی ژیانیا، که حالی که من باش بوو، له کهنداوی ژواندا کړی بوونی، ئیستا له سهر کتیبخانه که دانرابوون.

له ژیر میزه که دا، ژیر پاییه که ی فورستیه، چاوه پروانی نه وه بوو که پښه کانی دوروای بنریته سهر. جوړج هرکه له پشت میزه که وه دانیششت پښه کانی له سهر ژیرپاییه که (ژیرپایی: تهخته داریکه له ژیر میزی کارکرنا داده نری تا پای بخریته سهر) دانا و قه له میکی که فورستیه نوو که که ی که میک جووی بوو، له ناو قه له مدانه عاجه که هه لگرت.

مادلین جگه ره یه کی پتکرد، پشتی به موغه یریه که وه نا و نه و خه بهر و هه والانه ی که بیستبوونی گتړایه وه. نه و سا بوچوونی خوی له مهر هه واله کان و سکیچی وتاریک که له زهینی خویدا که لاله ی ده کرد، بق نه و شهرج کرد.

جوړج به وردی گوئی له قسه کانی نه و ده گرت، خیراخیرا توماری ده کردن، وهختایه ک که له نووسینیان بوو وه، بوچوونه پیچه وانه کانی خوی دهربری، مه سه له که ی خسته بهر ورده بیینی لیکولینه وه وه، که وره ی کرده وه و پهره ی به بوچوونه که دا، به لام نه ک به مه به سستی نووسینی وتاریک، به لکو نه خشه یه ک بوو بق دژایه تی وه زیره که ی ئیستا. نه م هیرشه ده بوو به سهره تا و ده ستنیکی کاره که. ژنه که ی به راده یه ک هاتبووه جوش، که بیري چوووه نه فهس له جگه ره که ی بدات، به گویره ی بوچوونه کانی جوړج، ئاسوی تازه ی سه باره ت به م مه سه له یه له بهرچاو کرابوووه وه.

جارچار له بن لیوانه وه ده یگوت: - به لئ... به لئ... به لئ... زورچاکه... عاله... عه بیی نییه.

وہختایەک جۆرج لە دەربڕینی بۆچوونەکانی خۆی
 بوو، مادڵین گوتی: - نەها دەبێ ئەمانە بخەینە سەر کاغەز.
 بەلام جۆرج نووسین و دەستپێکی نووسینی بەلاوە
 دژوار بوو، وشە و پەیفی پێویستی بە زەحمەت بۆ دەهات.
 ھەنگی ژنەکەی ھات، بە ئەسپایی بە سەر شانیا دانەویبەو
 زۆر بە ئەسپایی دەمی لە پەنا گوێی نا و دەستی بەگوتنی
 ڕستە و پەیفین گونجاو کرد.

جارجار دووچاری دوودلی دەبوو و دەپرسی: - ئەمە
 دەقاودەق ئەو شتەیە کە دەتەوێ بیلێ؟

مێردەکە بەرسفی دەدایەو: - بەلێ، دەقاودەق.

مادڵین، ڕستەین توند و تیژی دەزانی، ڕستەین
 نیشداری ژنانە کە زۆرچاک دەیتوانی، تانە و تەشەر
 لەسەرۆکی دەستە وەزیران بدات، قەلافەتی ئەوی، ئاویتە
 بەو سیاسەتە دەکرد کە گرتبوویەبەر، ئیدی ئەمە بە
 شتوازیکی ھێندە خۆش دەردەبەری کە ھەم خۆینەری دینایە
 پێکەنین و ھەم دروستبوونی بۆچوون و گەنگەشەکانی خۆی
 پێ دەسەلماند.

دورواش، ھەندیجار، چەند دێریکی خۆی دەخستە سەر
 قسەکانی ئەو و کاریگەری ڕستەکە قوولتر و زیاتر دەکرد.
 جگە لەمانە لە نووسین و دابڕشتنی ھەوال و نووچەین
 کورتی تەنز ئامیزا، فێری ھونەری بەکاربردنی ڕستەین
 دوولۆنە، مانا پەنھان بووبوو و، کاتی ئەو بویەرە
 مادڵین دەگێتپرایەو، ئەگەر ھەندیک گومان ئامیز و یان
 مەیلەو خەتەر بوا، ئیدی لەڕیگای ئەو جۆرە ڕستانەو
 پینە دەکرد بە شتوازیکی ھێندە کاریگەر دایدە ڕشتەو
 خۆینەری وادار دەکرد، بەخۆی بابەتەکە ھەلێنی و بچیتە بنج

و بناوانی و باوهر و قهناعه تی پینکات، که ئەگەر راستەوخۆش
بۆی پوون کراباوه، بەمجۆره کاری تێنەدەکرد.

وەختی وتارەکه تەواو بوو، جۆرج بەدەنگی بەرز و
بەپاویژیکێ وتارییژانە خویندیەوه. هەردووکیان زۆریان
بەدل بوو، خۆشحال و حەیران بەدەم یەکهوه پینکەنین،
دەتگوت تازە خۆیان بەیەکدی ناساندبوو، چاویان بێی بوو
یەکدی، بەجۆش و خروۆش و مەحەبەتەوه، بەشەوق
وزەوقەوه، بەگەرم و گۆرپیەکی عاشقانهوه که لە زەین و
جەستەیانەوه هەڵدەقولا یەکدییان پامووسی.

جۆرج، چراکە ی هەلگرت و بەنیگایەکی پڕ سۆز و
گودازەوه گوتی: "نەها کاتی خەوتنە."

مادلین بەرسفی دایەوه: "تۆ لە پێشەوه بێ سەرۆهرم،
چونکه تۆ پێگاکە پروناک دەکەییەوه."

جۆرج لە پێشەوه پۆیی و مادلین لە دواوه، بە نووکی
قامکان ملی ختووکه دەدا تا واداری بکات خیراتر بپروات،
چونکه جۆرج بەم ختووکه دانه، پادەجفری وتەزووی پێدا
دەهات.

وتارەکه بە ناوی جۆرج دوروا دوکانتیلهوه بلأو بوووه
وهەرا وههنگامەیهکی زۆری نایەوه. ئەنجوومەن تەواو
تەنگەتاو بوو. بابا فالتر، پیرۆزیایی لە نووسەرەکهی کرد
وبەشی سیاسی پۆژنامەکهی بەوسپارد، لاپەرە ی کورته
هەوالان و بویه رانیش خرایە ئەستۆی یوارنار.

هەنگی لە پۆژنامەکه دا، خەبات و دژایەتیەکی لیتهاتوانە
و بی ئامان لە دژی وهزارەتی دەرەوه که ئیدازە ی ئەم
ماجەرایە ی دەدا، دەستی پێکرد. هێرشەکان که هەمیشە
زیرەکانە و پشت بەستوو بە بەلگە و پووداوان بوو، جاری

تەنز ئامىز و جارى جدى، كافى شوخ و كافى نىشدار بوون،
 بە بەردەوامى و دىقەتتىكى ئەوتۇۋە دەستى خۆى دەۋەشاندا
 و ئامانجى دەپتىكا، كە ھەر ھەموو خەلكى ھەپەساندوبو.
 پۇرژنامەكانى دى، ھەلبەتە بە ئاماژەۋە بۇ ژىدەر و چاڭكانى،
 بەشىك لە و تارانەيان و ەردەگرت و بلاۋيان دەكردەۋە،
 ھەندىجار بەشىكى تەۋاو و گرىنگى ئەو و تارانەيان لە
 لاپەرەكانى خۇياندا بلاۋ دەكردەۋە. پىاۋانى دەۋلەت كەۋتتە
 ھەۋلى ئەۋەى بزانن ئاخۇ ناتۋانن بە كۆمەك و لە پىگەى
 پۇلىسەۋە دەمى ئەم دژمنە نەناس و چىرە دپژە دابخەن.

دوروا، لە ناۋەندە سىياسىيەكاندا ناۋبانكى دەركردبوو.
 بە چۆنىەتى تەۋقەكردىنى خەلكەكە لەگەلىا و كلاۋداگرتنيان
 لە ھەنبەريا، ھەستىدەكرد كە پۇژ بە پۇژ دەسەلاتى زياتر
 دەبىت وپايەى بەرزتر دەبىت. ژنەكەشى بە سەدەمى تواناى
 داھىنەرانەى روحى و دەروونى خۆى و كارامەىى
 زانىارىيەكانى و دۆست و ئاشنايانى بىن شومارىەۋە لە نىۋ
 پايدارانى كۆمەلگەدا، ھىندەى دى ئەۋى سەرسام و
 ھەيرانى خۆى دەكرد.

ھەر جارى كە بۇمال دەگەپايەۋە، سىناتۇرى، نوينەرىكى
 ئەنجوومەن، قازىيەك، جەنەپالىكى لە مالەكەى خۇيدا
 دەبىنى، كەۋەكو دۆستىكى دىرىن، زۆر خۇمانە و بەپىزەۋە
 رەفتارى دەگەل مادلىندا دەكرد. لە كۆى وچۇن ناسىاۋى
 دەگەل ئەم خەلكانەدا پەيدا كرىدبوو؟ ھەرخۆى دەىگوت لە
 كۆمەلگەى پىشەنگاندا. بەلام چۇن توانى بوۋى متمانە
 ومەحەبتيان بە دەست بىتنى؟ سەرى لەم مەسەلەيە
 دەرئەدەچۈو.

به خۇي دهگوت: دهيتواني بيت به سياسهتوانيكي
گهوره.

زۆربهى كات، بۇ نانخواردن، درهنگ دهگهيه مالهوه،
به هانكههانك، بهرهنك و پرووى گهش وبه بهدهنى لهرزانهوه
خۇي بهمالدا دهكرد و تهنانهت پيش ئهوهى كلاوهكeshى
دابكهنى دهگوت:

- ئهمرق خهبر وباسى گهرم و دهستى يهكم پييه.
تهسهور بكه كه وهزيرى داد، تازه دوونهفهرى، كه ئهندامى
كومسيونى هاوبهش بوون، به قازى دامهزراندوون.
دهرسىكى واى پيئدهدهين كه تا ماوه لهبيري نهچيتهوه.

پاشان، جهزربهيهكى له وهزيردا و، بۇ سبهى يهكىكى
دى وبۇ پۇژى سيئهمى يهكىكى دى. لاروش ماتيو، نوينهرى
ئهنجومهن كه پۇژانى سى شهممه، پۇژيك له دواى كؤنت
دو قيدرېك له مالى وان شامى دهخوارد به خوشحالييهكى
زۆرهوه تهوقهى دهگل ژن و ميتردهكهدا دهكرد و ههميشه
دوبارهى دهكردهوه: " بهپاستى شهپه نه گالته، مهحاله
دواى ئهم هيزشانه سهركهوتن به دهست نهينهين. "

له پاستيا، بههيقى ئهوهبوو پۇستى وهزارهتى دهرهوه،
كه لهميژبوو مرخى لى خوشكردبوو، بهدهست بيتيت.

ئهو له سياسهتوانه ههزار پوهكان بوو، بن ئيمان، بن
توانا، دوور له ههموو جورئهتيك و زۆر كهزان، وهكيل
مودافيعى شارسنان، پياويكى به سهروسيماي ناوهندى شار،
كه فيلبازانه پهيوهندى ژيراوژيرى باشى دهگل ههموو
حيزب و دارودهستهكاندا ههبوو، جۆره مهسيحييهكى
دهمارگيرى كوماريخوازو قارهمانىكى ئازادىخواز بوو به
شيتوازيكى پرگومان، لهو جۆره بهشهره ههلهپرستانه بوو

که له ده می هه لېزار دنی گشتیدا هه زارانی وهکو ئه، وهکو قارچک له زېل دانی کومه لگه وه هه لده توقن.

هه لویتستی دېهاتیانه می کافیلیانیه ئه وی له هه موو هاوکارو خه لکه ده ست وېی سپی وهیچ له بارا نه بووه که ی ده ورو به ری جیا ده کرده وه وهکو که سیکي زرینک وبه ده سولات وده ستړو ده هاته بهرچاو، له شاری کویرانا به که له چاو پاشایه.

کابرایه ک بوو، بۆ بهر ژه وهندی خوی زیره ک بوو، هه م به سهر وسیم بوو، هه م به نه زاکه ت و نه ته کیتزان، هه م خاکی و هه م میهره بان. له نئو چینه بالاکانی کومه لگه وهروه ها له ناو په مکه کی خه لکی وله ناو گه وره کارمه ندانی ئه و زه مانده دا، بازار پی زور گرم بوو.

ئیدی له هه ر کړو مه جلیسیکدا باس باسی ئه و بوو، ده یانگوت: " لاروش، پوژئ دئ ده بی به وه زیر ، وبه خویشی زور به دلنیا ییه وه له وبا و په دا بوو که لاروش ده بیت به وه زیر.

به کیک بوو، له شه ریکه گرینگه کانی بابا فالتر، ههروه ها له زور فروفیل ودزی وفزی داراییشدا هه ر هاوکار و شه ریکی بوو.

دوروا، به دلنیا یی و کومه لیک ئومیدی گونگه وه به ئاینده، پشتیوانی له و ده کرد. له پاستیا درېژهی به هه مان کار ده دا که فورستیه دهستی دابوویی، لاروش ماتيو، به لینی دابوویی که ئه گه ر به مرادی خوی بگات، نیشانی لژیون بونوری بۆ وهرده گریت، تاقه جیاوازی مه سه له که ته نیا ئه مه بوو که نیشانه که به به پوکی میترده تازه که ی مادلینه وه

دهکړا، دهنه، پهوشه گشتیه که هر وهکو خوی مابووه وه
به موو نه گورابوو.

پهوشه که بڼه مووان به رادهیه که وهکو خوی
مابووه وه که هاوکاره کانی دوروا، بابه تیکیان به دهمه وه
گرتبوو که خه ریک بوو به ره به ره تووړه ی دهکړد. به
فورستیه بانگیان دهکړد.

هرکه پتی دهنایه ناو ئیداره ی پوژنامه که، یه کیک
له لایه که وه هاواریده کړد: " به لئ بزانم فورستیه. "

جوړج خوی له گیلې ددها، وای دهنواند گوئی له و
هاوکاره ی نه بووه و سه ری به ناو چی نامه کاند دهکړد، بڼه
ئو نامانه دهگه را که په یوه ندی به خوی وه هه بوو. هر ئو
هاوکاره دوو باره به دهنکی به رزتر دهیگوت: " نه های،
فورستیه. " دواى بانگه که ی ئو، دهنکی چند پیکه نینیکي
نه سپایی و په نهانی ده هاته گوی.

کاتی دوروا خه ریک بوو بڼه ژووره که ی سه روک
دهچوو، ئو که سه ی که به فورستیه بانگی کردبوو،
رایده گرت ودهیگوت: ئا، ببوره، مه به ستم تو بوو، ده مو یست
قسه ت ده گهل بکه م. ببوره هه موو جاری لیم تیکده چی و
به ناوی شارلی نه گبه ته وه گازت ده که م هویه که شی ئو مه یه
که وتاره کانی تو زور له نووسینه کانی ئو دهچن.
هرکه سه ی ده یانخوینیته وه دوو چاری هه مان شوبه ده بیت.

دوروا، هیچ وه لامیکی نه دده دایه وه، به لام ژیراوژیر له
تووړه ییدا خوی ده خوارده وه. پقیکی کویرانه ی له و
مه رحومه هه لده گرت.

ته نانه ت بابا فالترش، له هه نبر ئم دیارده یه دا،
دیارده ی لیکچوونی زه قی شیوازو بچوون ولیکدانه وه

سیاسییه‌کانی لیکۆلینفانه تازه‌که ده‌گه‌ل نووسینه‌کانی نووسه‌ری په‌حمه‌تیدا، که بووبوو به داستانی سه‌رزاری هه‌موو که‌سان، گوتبووی: "به‌لن، هه‌ر ده‌لێ نووسین و ئینشای فورستییه، به‌لام فورستییه‌کی شاره‌زاتر وتووندتر و به‌تواناتر."

جاریکی دی کاتی دوروا کومه‌دیه تاییه‌تیه‌که‌ی بیل بووکه‌کانی کرده‌وه چاوی به بیل بووکه‌که‌ی فورستییه که‌وت که نه‌واریکی ئاوریشمی په‌ش له ده‌سکه‌که‌یه‌وه پی‌چرابوو، ئه‌وه‌بوو که خۆی به‌کاری ده‌برد وه‌ی ئه‌و ده‌ورانه‌ بوو که له ژێر چاودێری سن پوتین دا کاری ده‌کرد. به‌ نه‌واریکی په‌مییی رازابوو‌وه. هه‌موویان له سه‌ر هه‌مان په‌فه به‌گویره‌ی درێژی و کورتی پیزکرا‌بوون، ده‌ست‌نووسیکی بچووک، وه‌کو ئه‌وانه که له مۆزه‌خانه‌کاندا له‌به‌رده‌م شته‌کاندا ده‌نووسرێن، داده‌نن، له‌به‌ر ده‌م بیل بووکه‌کاندا دانرابوو ولێی نووسرابوو: "مه‌جموعه‌ی فورستییه وشه‌ریکه‌که‌ی و، فورستییه - دوروای ئیستا، به‌بن زه‌مانه‌تی ده‌وله‌تی. کالاین له ئیستی‌هلاک نه‌هاتگ که له هه‌موو کاتێکدا، ته‌نانه‌ت له سه‌فه‌ریشدا ده‌توانرێ سوودی لێ بیه‌نرێ."

ده‌رکی کومه‌دیه‌که‌ی داخست و به‌ ده‌نگێکی به‌رزێ ئه‌وتۆ که ئه‌وانی دیکه‌ش گوێیان لێ‌بیت گوتی: "خه‌لکانی گه‌وج و حه‌سوود له هه‌موو شوێنی په‌یدا ده‌بن وه‌ن."

لێ کبریا و غرووری بریندار بووبوو، غروور و دل‌ناسکی نووسه‌ران، که هه‌میشه ئه‌م هه‌ستیاری و توو‌په‌یه له‌لای شاعیران و په‌یامنێران، ده‌ها‌پوژین.

ئەم وشەى " فورستىيە " پەردەى گويىيەكانى دەدەرى، لە
بيستنى قەلس دەبوو، دەترسا وھەرجارى ئەو وشەىيەى
بەرگويى دەكەوت سۈر دەبووھە.

ئەم ناوہ بۆ ئەو جۆرہ تەوس و توانجىكى تىابوو،
تەنانەت لە تەوسىش زياترى تىابوو، بەجۆرہ بىرپىزى و
سووكايەتيەكى تىابوو. ئەم وشەىيە ھاوارى دەکرد: "
ژنەكەت ئەم كارانەت بۆ ئەنجام دەدات، وەكو چۆن بۆ
مىردەكەى پىشووشتى ئەنجامى دەدا. تۆ بەيى ئەو نەدەكەىيە
ھىچ و نە بە ھىچ كويىيەك دەگەيت. "

زۆرچاك دەيزانى و قەناعەتى تەواوى وابوو كە
فورستىيە بەيى مادلىن نەيدەكردە ھىچ وپولىكى قەلبى
نەدەھيئا، ئەدى خۆى، ئەمىش ھەر وەكو ئەو نەبوو!

وہختايەك بۆ مائەوہش دەگەرايەوہ، ئەم بىرہ بەسوئيە
دەستبەردارى نەدەبوو. سەرانسەرى مائەكە، دۆستە
كۆنەكەى وەبىر دىئايەوہ، ھەموو كەل وپەلەكان، ھەموو
توھەفياەكان، دەستى بۆ ھەرشتيك دەبرد. لە سەرەتاوہ
بىرى لەم شتانە نەدەكردەوہ، بەلام ئەوہى ھاوكارەكانى
دەستيان دابووينى، زامىكى ئەوتۆى كردبووہ روح
ودەروونى، كە نھا ھەر بابەت و ھەرشتيكى بچووك و
ناديارىش دەيكولاندەوہو ئازارى دەدا.

دەستى دەدايە ھەرشتيك، يەكسەر دەستى شارل
لەبەردەميا بەرجەستە دەبوو، كە كاتى خۆى دەستى
دابووئى. ئەو شتەى كە دەيىنى يان بەكارى دەبرد، ھەمان
ئەو شتانە بوون كە كاتى خۆى فورستىيە، بەكارى دەبردن،
شتانتيك كە خۆى (فورستىيە) بۆ خۆى كرىبوونى، ھەزى
لييان بووبوو. جۆرج، بەرەبەرہ، تەنانەت بە پەيوەندى ژن

ومیردایه‌تی نیوان دۆسته کۆنه‌که‌ی و ژنه‌که‌ی ئیستای
خۆی، قه‌ڵس و تووپه‌ ده‌بوو.

هه‌ندیجار، به‌خۆیشی له‌م هه‌لچوون و هه‌روژانه
ده‌روونییه‌ی خۆی، که‌ هه‌یج سه‌ری لێده‌رنه‌ده‌کرد، سه‌ری
سوپ ده‌ما و له‌خۆی ده‌پرسی: "شه‌یتان به‌ نه‌عله‌ت بی ها،
بۆچی ئه‌م بیر و هه‌زهم تێپه‌وکاوه؟ من هه‌ست به‌ هه‌یج
حه‌سوودی و غیره‌یه‌ک له‌ دۆسته‌کانی مادلین ناکه‌م. له‌ هه‌یج
کارینکی نیگه‌ران نیم. ئازاد و سه‌ربه‌ست به‌ ئاره‌زووی خۆی
بۆ هه‌رکۆیه‌کی بوێ دیت و ده‌روات، که‌چی یادی ئه‌م
شارله‌ گوندیه‌، خوام نایه‌لێ، ده‌هریم ده‌کات!"

له‌ دلی خۆیدا، له‌ سه‌ر ئه‌و قسه‌یه‌ی ده‌رۆیی: "له‌په‌ستیا
که‌سیکی بێکاره‌و که‌وچ بوو، بێگومان ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌یه‌ که
به‌م جۆره‌ ئازارم ده‌دات. ئه‌وه‌ی که‌ تووپه‌م ده‌کات، ئه‌مه‌یه
که‌ بۆچی مادلین شووی به‌م که‌ره‌ دێهاته‌یه‌ کردبوو."

هه‌میشه‌ به‌خۆی ده‌گوت: "چۆنه‌ که‌ ژنیکی وه‌کو
مادلین، توانیویه‌تی بۆ تاقه‌یه‌ک ساتیش ته‌حه‌موولی ئه‌م
حه‌یوانه‌ بی ئه‌قله‌ بکات؟"

هه‌موو پۆژی، ده‌گه‌ل هه‌ر ئاماژه‌یه‌کی بچووکا، چ
له‌لایه‌ن مادلینه‌وه‌ با، یان له‌لایه‌ن پیتسخزمه‌ته‌که‌وه‌ با، یان
له‌لایه‌ن کاره‌که‌ری ماله‌که‌وه‌ با، وه‌کو نه‌شته‌ر به‌دلایا
پۆده‌چوو و پق وکینه‌ی تووندتر و زیاتر ده‌بوو.

دوروا، که‌ هه‌زی له‌ خواردنی شیرینی بوو، شه‌ویک

پرسی:

- ئه‌رێ چۆنه‌، هه‌یج میوه‌جات و شیرینه‌مه‌نیه‌کمان
نییه‌؟ تۆ قه‌ت ئه‌و شتانه‌ نابه‌یته‌ سه‌ر میژه‌که‌.

ژنه‌ی که‌نج به‌ پووخواشییه‌وه‌ به‌رسفی دایه‌وه‌:

- راست دهکەیت، هەر له بیرم نه بوو. ئاخەر شارل
حهزی له وجۆره خواردهمه نیانه نه ده کرد...

جۆرج، به بیتهوهی به دهستی خۆی بێ، قسه کهی پیتی
و گوتی:

- دهزانی ئهم شارله خهریکه به ره به ره ژیانم لیتال
دهکات. له هه موو شوینی ناو ناوی شارله. شارل ههزی
له مه بوو، ههزی له وه بوو. نها که شارل گۆر به گۆر چوه،
به سه با وازی لیتین.

مادلین بیتهوهی سه ره له توو ره بوونه کوت و په ری
ئهو ده ریکات، مات و هه یران ته مه شای میژده کهی ده کرد.
پاشان، چونکه ژنیکی به ئاوه ز و تیژفام بوو، کهم دابیژیک
ههستی به وه کرد که چی له دل و دهروونیا ده گوزه ری، ئهم
ژهه ری غیره و هه سوودییه سه بارهت به کابرای مردوو،
ده گهل بچوو کترین شتا که ئه وی وه بیر دینایه وه کوشنده تر
ده بوو.

هه لبه ته ئهم ههستی هه سوودی و غیره یه ی به حاله تیکی
مندالانه ده هاته به رچاو، به لام چونکه به قازانجی خۆی
دهزانی، بیدهنگ بوو و هه چی نه کوت.

جۆرج، چونکه نه یتوانی بوو توو په یی خۆی بخواته وه و
په نهانی بکات زۆر له دهستی خۆی نارازی بوو. به لئ ئهو
شه وه پاش شینو چوون بق ژووری کاره که یان، تا وه کو
هه میشه وتاره که یان بنووسن. پاش ئه وه ی له پشت
میژه که وه پۆنیشته داخی دلی به ژیرپایی (ئهو ته خته یه ی
له ژیر میژه وه پۆی ده خه نه سه ره) یه که پشت و
به پیکه نینه وه پرسى: - شارل هه میشه پینه کانی ده رچین؟

مادلینیش، به دهم خهندهوه بهرسفی دایهوه: - ئا،
همیشه ترسی له پهسیف (ههلامهت، پهسیو) بوو؛ ئاخو
سیپه لاکهکانی تهواو نهبوون، ههستیاری بوون.
دورو، به توانجهوه گوتی: " بهراستی وابوو و
بهکردهوش سهلماندی."

ئهوسا، بهوپهپی ئهتهکیتتهوه له سهری پۆیی: " شوکر
من وانیم." و دهستی ژنهکهی ماچکرد.
له کاتی خهوتندا چونکه ئهم بیر وخولیاپه هه
دهستبهرداری نهدهبوو، دووباره پرسى:
- شارل له کاتی خهوتنا کلێتهیهکی له سهردهکرد تا
گوێیهکانی سهرمایان نهییت؟

مادلین، ئهم پرسیارهی ئهوی به سوچهتهوه وهرگرت و
بهرسفی دایهوه:
- ئا، لهچکیکی لهسهردهکرد و له سهرههینی گرتی
دهدا.

جۆرج، شانهکانی ههلهتهکاند و به پاوێژی ههقارهت
ئامیزی پیاویکی خۆپهسندوهوه گوتی: - چ کهوجن بوو!
لهوه به دواوه، شارل بوو به بابتهی ههموو قسه
وباسیکی، به ههموو بۆنهیهکهوه، ناوی ئهوی دینایه ناو
ناوان و بهسهرو سیمایهکی بهزهیی ئامیزهوه دهیگوت: ئهم
شارله بههنگازه.

کاتی که له پۆژنامهکهوه بۆ مال دهگهراپهوه، چونکه
لهویندهر یهک دوو جار به ناوی فورستیهوه بانگیان
کردبوو، ئیدی له قهبرهکهشا وازی لێتهدههیتا و ههزار ویهک
نهفهرت وجنتوی بۆ دهنارد و بهمه تۆلهی خۆی دهکردهوه.

ئیدی کیماسی و کورت بینی و بئ ئەقلیەکانی دەژمارد
و بەشۆخی و تەوس و توانجەوێ ئەم کیماسیانەی دەژمارد.
شەرح و شەرفەقێ دەکردن، گەورەیی دەکردنەو، دەتگوت
گەرەکیەتی لەبەر چاوی ژنەکەیدا وابووینتی گە دژبەری
هەفرکیکی ترسناک دەکات و دەیهوێ لەبەرچاوی ئەوی
بخت.

هەمیشە دەیگوت و دەیگوتەو: - ماد لە بیرتە ئەم
فەرستێ قەشمەر و فەشەکەرە هەمیشە دەیگوت دەیهوێ
پێمانی بەسەلمینیت کە پیاوانی قەلەو بەهیزتر و بەتواناترین لە
پیاوانی لەر و لاواز؟

پاشان، کەوتە مەراقی ئەوێ کە هەموو وردەکاری
و تاییەتمەندیەکانی پەیوەندی ژن و میردایەتی رابردووی
ئەوان بزانی، کە مادلین ناپەرەت و نیکەرەن خۆی لە
پرسیارەکانی ئەو دەدزییەو، بەلام ئەو پێداگری دەکرد،
دەستبەردار نەدەبوو.

- یاللا، بەسە، بۆم باسبکە بزانی. لەو ساتانەدا سەر
وسیمایەکی سەیری پەیدا دەکرد؟
مادلین بە ناپەرەتی و لەبن لێوانەو دەیگوت: - واز
دینی یان نا، واز لەو بێتە.

جۆرج، دووبارە دەیگوت:

- نا، بۆم باسبکە! راستە گواهی ئەم حەیانە لە ناو
جیگاشاردا، کابرایەکی دەست و پێ سەیی بوو، هیچی پێ
نەبوو؟

هەمیشە، بەم جێتوێ دەی برییهو: - چ نێهاتیەکی کەر
بوو.

شه ویک، ئاخر وئوخری هه یقی حوزه یران بوو. له کاتیکا له بهر په نچه ره وازه که دا وه ستابوو و جگه ره ی ده کیشا، گه رمای شه وی خستیه سهر خولیا ی گه شت و گه ږان. پرسى: - ئه رى ماده گیانه که م، ده لئى چى برۆین بۆ بیتشه که و با ی بالیک بده ین و سړییه کی پیمان ده ربکه ین؟ - چاکه، با برۆین.

گالیسکه په کیان به کړى گرت، سهره تا به شه قامی شانزلیلیزیدا که و تنه پړ و پاشان چوونه سهر شه قامی بوار و بولونی. دنیا کپ و مات، سروه یه ک چیه، له هېچ لایه که وه نه ده هات. په کیک بوو له و شه وه گهرم ونمسارانه ی که هه وای گهرمى پاریس، وه کو بوخاری کووره ده چپته سیه لاکه کانی به شه ره وه. گالیسکانیکى زور خپلى عاشقانان به ژیر دار ودره خته کاند ده گیرا. گالیسکه کان به ږیز ده جوولان.

جوړج و مادلین، به دیتنى دیمه نى ده ست له ملانیتى ئه و جووتانه ی ناو گالیسکه کان، ژنان به جلکى کالى تنک و پیاوان به جلکى توخه وه، زور خوشحال ده بوون، ئاپوړایه کی زوری عاشقان، به ژیر ئاسمانى پر ئه ستیره و گهرمى پاریسدا به ره و بیتشه و جهنگه له که ده پوښتن. جگه له دهنگى چه رخی گالیسکه کان به سهر ئه رزه که وه هېچ دهنگى کی دی نه ده هات. جووته کان له نئو هر گالیسکه په کدا که په تده بوو، دوو به دوو، له سهر کورسییه که ی شانیان دادابوو وخاموش ونوقمى هه و او هه و هس و به دم چاوه پروانى جووتیوونیکى نزیکه وه، خو یان لیکدی هه لده سوو. هه وای گهرم و تاریک ده تگوت له ماچا پاراو بوو بوو، هه ستى نازو نوزو نه وازش وشه هوه تو ئاره زووی

حه یوانی په راگنده، هه واکه ی قورستر ده کردو ده یهاپوژاند، هه موو ئه م خه لکه هاوهمیزه، سه رمه ستي ئاره زوو وغه ریزه، حاله تیکي پر جوش و خروشیان به ده ورو به ری خؤدا بلوو ده کرده وه. هه موو ئه م گالیسکه عه شق هه لگرانه، که ده تگوت نه وازشیان لیوه هه لده قولیت، شنه یه کی هه وهس وروژینیان به هه واکه دا ده کرد.

جورج و مادلینش هه ستیانکرد ئه م ناشقینیه گیرویه خه ریکه تووشی ئه وانیش ده بیت. بینه وه ی هېچ قسه یه ک بکه ن به نه رمی ده ستي یه کدییان گرت، به لام به سه ده می گه رمی و قورسی هه واکه و ئه و هه لچوونه ده ورونییه ی ده یهاپوژاندن، که میک په شیو حال بوون.

وه ختایه ک گه یینه پیچی ئه و شه قامه ی که به به رده م مه ره ریزه کانی پاریسدا رته ده بوو، یه کدییان ماچکرد و مادلین به سووکه شه رمیکه وه و له بن لیوانه وه گوتی:- ده زانی سه باره ت به سه فهره که ی روئانمان، کاریکی مندا لانه مان کرد.

شه پؤلی گه وره ی گالیسکه کان له بهر ده روزه ی چوونه ژووره وه ی بیتشه که، مه سافه یان وه رگرت، له و شه قامه دا که بؤ ده ریاهه کان ده پؤیی و گالیسکه که ی جورج و مادلین خوی پیدا کردبوو، گالیسکه کان زیاتر لیکدی هاویر بوون، به لام تاریکی شه وانیه بیتشه که، هه وای نمداری ده ورو به ری لق وپؤی دره ختان، شتی جوباره کان که به خوپه خوږ به ژیر دره خته کاند ده پؤیی وئو فیتکییه ی که له ئاسمانی ساف وپر ئه ستیره وه داده رږا، جوانییه کی قولتر و پر رازتری، به رامووسانی ئاشقانی نه سره وت ده دا.

جۆرج، له کاتینکا که ژنهکهی به خویهوه دهگوشی گوتی:
ئا، ماده چکۆله جوانهکهه.

مادلین گوتی:— له بیرته جهنگهه و بێشهکهی نزیک
مالهکهی باوک و دایکت چهند شووم و خهمناک بوو؟ وام
دههاته خهیاڵ پره له گیانلهبه رانی هوڤی وله برانهوه نایه.
کهچی ئێره زۆر جوان و دلگیره، ئینسان ههست به
نه وازشی شنهی بایه که دهکات و ئەمهش دهزانم که سیقهه
له و بهری بێشهکهیه.

جۆرج بهرسفی دایهوه:— له بێشهکهی نزیک مالی داک و
بایمدا، جگه له ئاسک و پێوی، هه یوانه کێوی و بهراز هیچی
دیکه نییه و هه ندیجاریش لێره ولهوێ کوخته و لانهی
جهنگه لوانیک بهدی دهکری. (فورستیه: له زماندا به مانای
جهنگه لوان دی، که وهکو ناوی تایبهتی بۆ میتردهکهی
پیشووی مادلین، بهکار هاتوه).

ئهم وشهیه، ئهم ناوهی دۆسته مردووهکهی که
به پێکهوت له زاری ده رچوو بوو، هه په ساندی، ده تگوت
یه کێک له و په پێ لێره چره دارستانه که وه ئه و وشهیهی
به گوینیدا دابوو. له ناکاوا بێدهنگ بوو، نا په حه تیهکی سه یر
دایگرت. نا په حه تیهکی زادهی هه سوودی و غیرهیهکی پر
ئازار وله بن نه هاتوو که ماوهیهک بوو ژیا نی لئ تال
کردبوو، هه وانه وهی له بهر بری بوو.

دوای هه لوهستهیهکی مه یله ودریژ پرسى:— ئه ری قهت
پێکه وتبوو، هه ندیک شه و بهم شێوهیه له گهه شارل دا بۆ
ئێره بێی؟

مادلین بهرسفی دایهوه:— ئا، زۆر جار.

له ناکاوا ههستیکرد، هه زدهکات یه کسه ر بۆمال
بگه پیتته وه، هه زیکی توو په که دلی دهگوشی. به لام وینه ی
فورستی، زهینی داگرتبوو و دهسته برداری نه ده بوو، تیی
ئالابوو. نهیده توانی جگه لهو بیر له هیچ که سێکی دی
بکاته وه و جگه لهو باسی که سی دی بکات.

به راویژیکی ناجوامیزانه پرسى: - ماد، ده لیم؟

- ده لئی چی ئازیزم؟

- قهت پیکه وتوووه کلاوی قورمساغی بکه یته سه ر
شارلی داماو؟

مادلین، به راویژیکی نیکه رانی ئامیزه وه وله بن لیوانه وه
گوته: - تو به م قسانه به راستی خۆت گه وچ ده که ی.
به لام جۆرج، دهسته برداری ئه و بیرکردنه وه یه ی خۆی
نه ده بوو.

- ماده چکۆله که م، راسته و راست پیم بلێ، ئیعتراف
بکه، خیانهت لیکردوو یان نا؟ ئیعتراف بکه که فریوت
داوه. مادلین، بیده نگ بوو، وه کو هه ر ژنیک ئه و قسه یه ی
له بهر گران بوو. جۆرج دووباره، به پڑدیی وه گوته:

- به راستی کلاوی قورمساغی هه ر له خۆی ده هات.
ئا، به لێ، به لێ. بۆیه ئه گه ر بیستمه وه فورستی قورمساغ
بووه، زۆر خوشحال ده بم. ئاه، چهند به شه ریکی گیل و
گه مژه بوو!

ههستی کرد ژنه که ی خه ریکه بزه ی دیتێ، په نگه شتیکی
بیر که وتیته وه، بۆیه هه مدیس له سه ری پۆی:

- ئی، ده بیلێ، چی تیا یه؟ به پینچه وانه وه ئه گه ر
ئیعتراف بکه ی که ئه و فریوداوه، زۆرم پێخۆش ده بیت،
به تاییه تی ئه گه ر ئیعتراف بۆ من بکه ی.

له پاستيا، ئەمەى لى بووبوو بە مەراق كە بزانی ئەم شارلە، ئەم شارلە چەپەل و نەگرسە، ئەم مردووہ نەفرەتیە، داغمەى ئەم نەنگەى بە تەویلەوہ نرابوو یان نا. وێرایی ئەمەش، خولیاہەکی دیکە، خولیاہەکی نەگینتر و حەبابەرەتر، ھانی دەدا ئەم بابەتە بزانی.

دیسان دووبارەى کردوہ: - ماد، مادە چکۆلە ئازیزەکەم، تکا دەکەم بیلێ. ئەو کابرایە لەوانەبوو کە شایستەى ئەو لەکە و پەلە یە بێ، ئەگەر ئەوەت دەرھەقى نەکردبێ، بەپاستى غەلەتت کردوہ. دەى گیانەکەم، ئیعتراڤ بۆ من بکە... بە من بلی..

ئەم مکووپ بوونەى ئەو لە ھالى ھازردا بێگومان بەلای مادلینەوہ مایەى پێکەنین بوو، چونکە پێدەکەنى، پێکەنینى کورت و پچرپچر.

دەمى لە پەناگوینی ژنەکەى نابوو: - دەى گیانەکەم... قسە بکە... ئیعتراڤ بکە.

مادلین، بە ھەرەکەتیکى زبر لى دوور کەوتەوہو لە ناکاوا گوتى: - کە بەشەریکی سائەقلى، ئاخى ئەم قسانە قسەى کردن؟

ئەم قسەىەى بە پاویژیکى ھیندە سەیر کردبوو، کە تەزوویەکی سارد بە سەرپای جۆرجدا ھات، سەرگەردان و ھەناسەسوار لەجێى خۆى وشک بوو، دەتگوت جەزەرەبەيەکی دەررونى ویکەوتبوو.

گاليسکەکە ھە بە کەنارى دەریاچەکەدا دەرپۆی، ئاسمان ئەستێرەباران بوو. تارمایی دوو قوو لە تاریکیەکەدا، بە ئاستەم دەبینرا کە بە کاوہخۆ لە ئاوہکەدا مەلەیان دەکرد.

جۆرج به دهنگی بهرز به گالیسکه چیه که ی کوت:- با
بگه پینه وه.

گالیسکه که گه پایه وه، نها پرو به پروی ئو گالیسکه
ده پویی که به خاوی له به رانبه ره وه ده هاتن و چراکانیان
وه کو چاوانی درشت، له تاریکی لیره وه که دا
ده دره وشانه وه.

ژنه که ی ئه م قسه یه ی به چ راویژیکی سهیره وه ئه دا
کرد بوو. له خوی ده پرسى: " باشه ئه مه ئیعتراف بوو؟ "
دلنیا بوونی له وه ی که گوايه خیانه تی له میزدی پیشووی
کردو وه، خه ریک بوو له توو ره پیدا ده ی خنکانه. پر به دل
حه زیده کرد دارکاری بکات، ده ست بنیته بینى و بیخنکی تی،
قزی ده سکه نه بکات.

ئا، ئه گه ر وه لامی دابا وه، ده یگوت: " به لام گیانه که م،
ئه گه ر مه به ستم بوايه خیانه تی لی بکه م، بیگومان له گه ل تودا
ده مکرد. "

چهند ئه وی ماچ ده کرد، به خو وه ی ده گو شی، زیاتر
خو شی ده ویست.

ده ست به سینگ، بیجو وله له جیی خوی دانیشتبوو و
ته مه شای ئاسمانی ده کرد، زهینی هیشتا له وه په شیتو تر بوو
که بتوانی بیر بکاته وه.

هه ستیده کرد، کینه له دلییه وه هه لده قولیت و توو ره بیه ک
که له هه نبه ر هه وه سین ژنانه له بوونی هه ر پیاوینکا گر
ده سه نی، سات به سات پتر کلپه ده سه نیت. بۆ په که مینجار،
هه سستی به نیگه رانی پیاوینک کرد، که له ژنه که ی خوی
به گومان بی! پیش هه موو شتیک کابرایه کی حه سوود بوو،
حه سوود سه باره ت به م پیاوه مردو وه، سه باره ت به

هه‌رشتیک که په‌یوه‌ندی به‌فurstیه‌وه هه‌بوو! غیره
وحه‌سوودییه‌کی سه‌یر و به‌سوئ، که‌نهما‌رق و نه‌فهرت له
مادلینیشی، ئاویتته‌ده‌بوو. باشه‌ئه‌گه‌ر خیانه‌تی له‌مێرده‌که‌ی
پیشووی کردبیت، ئەم‌چۆن‌ده‌یتوانی‌متمانه‌ی‌پینکات؟

ئه‌وسا به‌ره‌به‌ره، سووکه‌ئارامیه‌ک‌ده‌روونی‌گرته‌وه،
بینگۆدان به‌و‌نا‌په‌حه‌تیه‌ی‌چه‌شتبووی، به‌خۆی‌گوت: "ژنان
هه‌موو‌قه‌چه‌ن، ده‌بی‌له‌گه‌لیاندا‌پابویری‌و‌هیچ
فیداکاریه‌کیان‌بۆ‌نه‌که‌ی."

غمگینی‌دلی، له‌شێوه‌ی‌وشه‌ین‌په‌نه‌فهرت‌وبیزاریدا
گه‌یه‌سه‌رلێوی. به‌لای‌پێگه‌ی‌نه‌دان‌بینه‌درکندن. هه‌میشه
له‌دلی‌خۆیدا‌ده‌یگوت‌وده‌یگوت‌وه: "دنیایه‌ی‌خه‌لکی
به‌توانایه. ده‌بی‌به‌توانا‌بی، ده‌بی‌له‌سه‌رووی‌هه‌موو
شتیکه‌وه‌بی."

گالیسه‌که‌نهما‌خێراتر‌ده‌پۆی. دووباره‌به‌به‌ر
مه‌ته‌ریزه‌کاندا‌تیپه‌ری. دوروا، له‌به‌رده‌م‌خۆیه‌وه‌و‌به
ئاسمانه‌وه‌پۆشناییه‌کی‌ئامال‌سووری‌ده‌بینی، له‌پۆشنایی
کووره‌یه‌کی‌زه‌به‌لاح‌ده‌چوو، هه‌راوه‌نگامه‌و‌ژاوه‌ژاویکی
تیکه‌ل‌و‌پیکه‌لی‌ده‌هاته‌گۆی، هه‌را‌وه‌ه‌نگامه‌یه‌کی‌گه‌وره،
به‌رده‌وام، پیکه‌تابوو‌له‌ده‌نگین‌جیاوا، هه‌مه‌مه‌ی‌گۆنگ،
نزیك، دوور، ترپه‌و‌خورپه‌ی‌گه‌وره‌و‌گۆنگی‌ژیان، پاریس،
به‌خۆی‌له‌م‌شه‌وه‌ی‌هاوینه‌دا، وه‌کو‌دیوکی‌شه‌که‌ت‌و
ماندوو، هه‌ناسه‌ی‌هه‌ل‌ده‌کیشا.

جۆرج‌به‌خۆی‌ده‌گوت: "زۆر‌که‌رم‌ئه‌گه‌ر‌بمه‌وی‌خۆم
نا‌په‌حه‌ت‌بکه‌م. هه‌رکه‌سه‌بۆ‌خۆی، سه‌رکه‌وتن‌بۆ‌که‌سانی
ئازا‌وبویره. هه‌موو‌شتیک‌جگه‌له‌خۆپه‌رستی‌هیچی‌دی

نيه. خۆپهرستی له پیناوی ناویانگ و سهروه تدا، گرنگتره له
خۆپهرستی له پیناوی ژن و عهشق و پرابواردن دا. "

تاقی سهركهوتنی ئهتوال، له بهر دهروازهی چوونه
ناوشار، له سهردووپایهی زهبهلاحی دێو ئاسادا وهستابوو،
جۆره دیوکیکی بێرهزا، که له تۆ وایه ئامادهیه بکهوێته جووله
و شهقامه پانهکهی بهرانبهری پینشیل بکات.

جۆرج ومادلین، له پیزی ئهو گالیسکانهدا بوون که
جووته خاموش و دهست له ههمیزهکانیان بۆمالی خۆیان و
جینگهی دلخوازی خۆیان دهبردهوه. وا دههاته بهرچاو که
ههموو دنیا غهرقی شادی، لهزهت وخۆشبهختی، بهلای
ئهواندا تێدهپهڕی.

مادلین، که تا ئهندازهیهک حالی بووبوو، که میتردهکهی
چی له دلدایه، بهراویژنکی نهرم پرسی:

- بیر لهچی دهکهیهوه ئازیزم؟ نیو سهعاتیک دهبن که
تاقه وشهیهکت له زار دهرنهچووه.

جۆرج به تهوسهوه بهرسفی دایهوه:

- بیر لهم ههموو گهوجانه دهکهمهوه کهیهکدی ماچ
دهکهن و بهخۆم دهلیم له ژياندا، جگه لهمه، کارین دیکهش
ههه که بکړین.

مادلین لهبن لیوانهوه گوتی: - دروسته... بهلام ئهم
کارهش جارجار پینوێسته.

- پینوێسته... پینوێسته... ههلبهته کاتی پینوێسته ئهگەر
بهشهركاریکی باشتري نهبن بیکات.

بیرکردنهوهی جۆرج، دهگهڵ دامالینی ژيان له شهقله
پۆمانتیکیهکهی، دهگهڵ تووهرهیی و رقیکی کهچ بیرانهدا له
شهپی دهستهویهخهدا بوو: " زۆر کهرم ئهگەر خۆم ئهزیهت

بدەم، خۆم لە ھەموو شتێک مەحرووم بکەم، خۆم نیکەران و ناپەڕەت بکەم، خۆم ئازار بدەم و روحم دووچارى پەنج بکەم، وەکو ئەوەی کە ماوێکە خەریکە ئەمە دەکەم. " وێنە و تارمایی فەرستێ، بە زەینیدا تێپەڕی بێئەوێ کەمترین پقی ھەستێنێ. وای ھاتە خەیاڵ ئاشت بوونەتەو، دووبارە بوونەتەو بەدۆست، ھەزیدەکرد پوو لەو ھاواربکات: " شەوباش، ھاوڕێ. "

مادلین کە لەم بێدەنگییە قەلس بوو، پرسى:

- چۆنە بەر لەوەی بۆ مال بچینەو، بپۆین لە کافەى تورتونى، مۆتەيە شتى بخۆین.

جۆرج، بە تیلەى چاو تەمەشایەکی کرد. روخسارى ناسک و قژە زیرینەکەى لەبەر پۆشنایى ئەو چرا غازیانەى کە لەبەر دەرگای چوونە ژوورەوێ کافەيەکی ساز و زەربیدا ھەلکرا بوون، دەدرەوشایەو.

لە دلى خۆیدا گوتى: " چەند خشکۆکە، باشتر، خەلکانى بە تواناتر شایستەى پارووی چەورتر و نەرمتر، ھاوڕێ. بەلام ئەگەر ھەوای جەمسەرى باکوور گەرم ببێت، منیش لە ئیستا بە دواو لەبەر خاترى تۆ خۆم دەپەنجێم. " ئەوسا وەلامى ژنەکەى دایەو گوتى: " ھەلبەتە ئازیزم، " بۆ ئەوێ پەى بەپازى دەروونى نەبات، ماچى کرد.

مادلین، وای ھات بە خەیاڵدا، کە لێوھەکانى مێردەکەى، لە کاتى ماچکردنى ئەمدا، چایی بوون.

وێرەى ئەمەش، جۆرج ھەمان بزەى ھەمیشەى بەسەر لێوانەو بوو، و بۆ ئەوێ یارمەتى ژنەکەى بدات لە گالیسکە دابەزیت، لە بەر قالدەرمەکانى بەردەرگای کافەکەدا دەستى ژنەکەى گرت.

دوروا، سبەى بەيانى كە خۆى كرد بە بارەگای
 پۆژنامەكەدا چووہ تاقيبي بوارنار، پئی گوت: دۆستى ئازىن،
 دەمەوى كارىكم بۆ بكەيت. ھەندى كەس پتيان خۆشە بە
 فورستىە بانگم بكەن، بەلام من خەريكە بەرەبەرە بەمە
 پەست دەبم. دەتوانى ئەو پياوہتيەم لەگەل بكەى و
 بەھاوکارەكان بلىي، ئەگەر لەمەودوا ھەركەسيك پيگەى
 بەخۆى بدات و ئەو سوعبەتەم لەگەلدا بكات، دەكىشم
 بەدەميا. ئىدى عوبالايان بە ئەستۆى خويان، ئىدى دەبى
 خويان بىر لەوہ بكەنەوہ كە ئەم شوخيە دوئيلى ديتى يان
 نا. بۆيەش ھاتم بۆلاى تو چونكە ئينسانىكى ئارام و
 سەنگينى و لە بەزمەكەى پيشوودا يەكيك بووى لە
 شاىەدەكانم.

بوارنار، ئەم مامورىەتەى پەسند كرد.

دوروا، بۆ شت كپين لە ئوفيسى پۆژنامەكە
 وەدەرکەوت و دواى يەك سەعات كە گەپايەوہ، ئىدى ھىچ
 كەسيك بە فورستىە گازى نەكرد. وەختايەك بۆ مال
 گەپايەوہ، دەنگى ژنانە لە ھۆلەكەوہ دەھات. لە
 پيشخزمەتەكەى پرسى: - كى ھاتوہ؟
 پيشخزمەتەكە بەرسفى دايەوہ: - خانم قالتر و خانم
 دوماريل.

لیدانی دلى كەميك خيترابوو، ئەوسا بەخۆى گوت: -
 باشە، چ قەيدىيە و، دەرگای ھۆلەكەى كردەوہ.
 كلوتيلد، لە تەنيشت موغەيرىيەكەوہ. لەو شوپنەدا كە
 تيشكى ھەتاو لە پەنجەرەكەوہ لە ژوورەوہى دەدا،
 وەستابوو. جۆرج واى ھاتە بەرچاو كە كلوتيلد بە ديتنى ئەو

که می‌ک پهنکی تیکچوو. هه‌وه‌لجار خیرهاتنی خانم قالتز وهردوو کیژه‌که‌ی کرد که وه‌کو دوو نیگابان له‌م لاو له‌ولایه‌وه پوینشتیوون. پاشان چوو به‌لای کۆنه ماشقه‌که‌یه‌وه. ژنه‌ی گهنج ده‌ستی هینایه‌پیشی و جورج به‌ نیازیکی تایبه‌تیه‌وه ته‌وقه‌ی ده‌گهل کرد و ده‌ستی گوشتی. ده‌تگوت ده‌یه‌وئ پتی بلیت: "هیشتا هه‌ر خوشم ده‌ویی." کلوتیلدش، به‌همان نیاز ومه‌به‌ست ده‌ستی ئه‌وی گوشتی. دوروا پرسی: - دوا‌ی ئه‌م قه‌رنه‌ دابرا‌نه، حالت چۆن بوو، باش بو‌وی؟

کلوتیلد، به‌که‌مالی ئاسووده‌یی به‌رسفی دایه‌وه: - هه‌لبه‌ته، ئه‌دی تو بیل ئامی؟

ئه‌وسا پرویکرده‌ مادلین و له‌ سه‌ر قسه‌که‌ی پو‌یی: - ریگه‌ ده‌ده‌ی هه‌ربه‌ بیل ئامی گازی بکه‌م؟

- هه‌لبه‌ته، گیانه‌که‌م، هه‌رشتیکی دیکه‌شت گه‌ره‌ک بێ، ریگه‌ت ده‌ده‌م. له‌ وه‌لامه‌که‌ی مادلین دا، هه‌ست به‌ سیبه‌ری ته‌نزیک ده‌کرا.

خانم قالتز، باسی پیشبهرکینه‌کی شمشیربازی و ده‌عوه‌ت و زیافه‌تیک‌ی ده‌کرد که جاک ریقال ده‌یویست له‌ ماله‌ بێ که‌بیانووه‌که‌ی خۆیدا به‌رپای بکات، زیافه‌تیک که‌ قه‌راربوو هه‌موو خانمانی مه‌جلیس ئارا به‌شداری تیا‌بکه‌ن. ئه‌وسا له‌ سه‌ری پو‌یی:

- زۆر خوش ده‌بی‌ت. لێ مخابن من که‌سم نییه‌ بۆ ئه‌و کۆرهم به‌ری، چونکه‌ مێرده‌که‌م له‌وکاته‌دا له‌ پاريس ناییت. دوروا، یه‌کسه‌ر پیشنیازی کرد، ئه‌و بۆ ئه‌و کۆرپه‌ بیات. خانم قالتزش قه‌بوولی کرد وگوتی: من و کیژه‌کانم مه‌منوونیشته‌ ده‌بین.

جۆرج، تەمەشایەکی کێژە چکۆلەکەى ڤالترى کرد و لە دلى خۆیدا گوتى: "ئەم سۆزانى چکۆلەى نەک هەر خراب نىيە، بەلکو زۆرىش باشە." شەکل و شێوى بووکەلەىەکی شەرمەن و دلناسکی هەبوو. بەژنى زۆر کورت، ناوقەدى باریک، سینگ و بەرۆکی مینیاتۆرى، چاوانى مینابى، شینى - کەوەبى دەتگوت بە فلچە کێشراو، پىستى زۆر سەپى، زۆر ساف و یەک دەست، هیچ خال یان پەنگى پێوە نەبوو، قەزەکەى تیکپژاو، لوول، وەکو مێرگىک یەکدەست، سووک، وەکو هەوریکى دلگیر، لە پاستیا لە قەزى ئەو بووکەلە جوان و گرانبەهایانە دەچوو کە ئىنسان بە باوەشى کچۆلانەو دەیان بینى و هەندىجار لە خودى کچۆلەکانیش گەرەترن. خوشکە گەرەکەى، زۆر، ناشیرین بوو، پانکۆلە، بى حال، نەدەچوو دلى کەسەو، لەو کێژانە بوو کە کەس نە مەجمەلەیان دەکەن و نە هیچ شتىکیان دەربارە دەلێن. دایکیان لە جێى خۆى هەستا، پویکردە جۆرج و گوتى: - کەواتە، پێنج شەممەى ئایندە، سەعات دووى دوا نیو پۆ.

جۆرج، بەرسفى دایەو: - دلنیا بە خانم، خەمت نەبێ. هەرکە خانم ڤالتر و کێژەکانى پۆیشتن، خانم دوما ریلیش هەستا و تى: - بە هیواى دیدار، بیل ئامى. ئەمجارەیان ئەو، دەستى جۆرجى بە گەرمى و تاماوەیەکی زۆر گۆشى. جۆرج هەستیکرد ئەم ئیعتراڤە بێدەنگ و پەنەنە، تەواو پەرىشانى کرد، هەستى بە جازیبەىەکی هەوەسامیز، سەبارەت بەم ژنە بورژوازییە ئەندام وردیلەى کرد، ژنىکی قەرەج ئاسا و روح سووک و دلگیر، کە پێدەچوو بە پاستى ئەوى خوشبوو.

له دلی خویدا کوتی: سبهی ده پۆم سه ریکی ده ده م.
 هه رکه به تهنی ده گهل ژنه کهیدا مایه وه، مادلین له قاقای
 بیتکه نینی دا، بیتکه نینیکی شاد و بیتکه روا. ئه وسه، له کاتیکا
 راسته وخو چاوی له دور چاوانی ئه و بری بوو، کوتی:
 - ده زانی چ ئاشو بیتکت له دلی ئه م خانم قاتره دا به رپا
 کردو وه؟

جوړج به نه باوه پیه وه کوتی: - برۆ باب، راده بویری؟
 - نه، باوه ر بکه، به شهوق وزه و قینکی شیتانه وه،
 ده رباره ی تو قسه ی ده گهل مندا ده کرد، له وه نه ده وشایه وه.
 چه زیده کرد میزدانی وه کو تو بو کیزه کانی بدوژیته وه!...
 خوشبه ختانه که ئه م مه سه لانه بو ئه و گرینگ نییه.
 سه ری له مه به ستنی ژنه که ی ده رنه ده کرد. پرسى: - یانی
 چی، گرینگ نییه. مادلین، به دلنیا یی ژنیکه وه که گومانی له
 داوه ریه که ی خوی نه بی کوتی:

- ده زانی خانم قاتر، له و ژنانه یه که هیچ پیاویک قهت
 تاقه وشه یه کی عاشقانه ی به گویتدا نه داوه، له هه موو
 روویه که وه که ستنکی پۆلایینه. میزده که ی، که توش وه کو من
 ده یناسی. به لام ئه و له قوماشیکى دیکه یه. له لایه که وه زوری
 پیناخوش بووه که شووی به پیاویکی جووله که کردو وه،
 به لام هه میشه وه فاداری پیاوه که ی بووه. ژنیکى نه جیبه.
 جوړج، به حیره ته وه کوتی: - وامده زانی ئه میش جووله که یه.
 - ئه م؟ به هیچ جوړی. سه ره پرشتیاری هه موو
 کاروباره خیرخوازیه کانی ئه نجوومه نی ئاینی مادلینه.
 ته نانه زه ماوه نده که شی به گویره ی پى و په سمی کاتۆلیکی
 بووه. نه شمزانیه قاتر هه ر به درووه و به روالهت بووبی
 به مه سیحی، یان قه شه که چاوپۆشی له و مه سه له یه کردبى.

جۆرج له بن لیوانه وه کوتی: - بلی... ئاوها... که واته منی زۆر به ده؟

- هه لێ به ته. ئه گهر تو زه ماوه ندت له گه له منا نه کردبا، پێشینیازم ده کرد، که خوازگاری سوزانی کچه بچووکێ بکهیت، مه گهر ئه وه له روزی خوشکی جوانتر نییه؟ جۆرج به ده م سمیل بادانه وه به رسفی دایه وه: - دایکیشی خراپ نییه.

مادلین، به ناره حه تی کوتی:

- ده زانی گیانه که م، ته مه نای دایکه که شت بۆ ده که م، به لام ترسم له و نییه. لێ ناترسم، هیچ ژنیک له م ته مه نه دا، یه که م هه لێ خۆی ناکات. ده بی زووتر بیر له و شتانه بکاته وه. جۆرج له دلی خۆیدا کوتی: " ده زانی ئه گهر بمتوانیا له گه له سوزاندا زه ماوه ند بکه م، چه ند باش ده بوو... " ئه وسا شانه کانی هه لته کاندن: " پیف، ده لێ شیت بووم، چما بابی شتی وا قه بوول ده کات؟ "

ویژای ئه مه ش، به لێتی به خۆی دا، له مه به دواوه، زیاتر چاودێری ره فتاری خانم قاتر، سه باره ت به خۆی (جۆرج) بکات، بێته وه ی له خۆی بپرسیت ئایا ده توانی له م پێگه یه وه هه ندیک ئیمتیازان به ده ست بێتیت یان نا. ئه وه شه وه، یادگارییه عه شقیه کانی ده گه له کلوتیلا، بیره وه رییه مه حبه ت ئامیزو له زه تخوازییه کانی، ده سته ردارێ نه بوو. بیرێ کاره خوشه کان، میهره بانیه کان و گه شت و گوزاره کانیانی وه بیرکه و تنه وه. به رده وام به خۆی ده کوت: " ئه له هقی ژنیکێ میهره بانه. به لێ، سه به ی ده چمه دیدهنی. "

سه به ینی، دوا ی فراشین چوو بۆ کوچه ی ورنوی. هه مان کاره که ر ده رگای لیقه کرد و به شیوازیکی خۆمانی تایبه ت به

کاره‌که‌رانی خانە‌واده‌ین نیمچه ده‌وله‌مەند گوتی: - حالتان باشە ئاغا؟

جۆرج وه‌لامی دایه‌وه‌: - بژی، کچه‌که‌م.
خۆی به‌هۆله‌که‌دا کرد، هه‌مان ئه‌و شوینه‌ی که ده‌ستانی ناشی پیا‌نۆیان تیا‌دا لیده‌دا. لورین بوو. جۆرج وای وینا ده‌کرد نه‌ا دیت و خۆی له‌ باوه‌شی داوێت. لێ کیژۆله‌ی گۆرین به‌ ویقاره‌وه‌ له‌ جێی خۆی رابوو، وه‌کو خه‌لکانی گه‌وره‌ سلا و ئه‌حوال پرسییه‌کی ته‌شریفاتێ ده‌گه‌لیا کرد و چوو‌ه ده‌ره‌وه‌.

ده‌نگوت ژنیکی ته‌وه‌ین کراوه‌، جۆرج واقی وېرما. دوا‌ی که‌مێک دایکی هات. جۆرج، ده‌سته‌کانی گرتن و ماچی کردن و گوتی: - چه‌ندم بیر ده‌کردیت.

- منیش هه‌روه‌ها.

له‌ ته‌نیشته‌ یه‌که‌وه‌ پۆنیشتن. به‌ پووی یه‌که‌وه‌ گرژینه‌وه‌، چاویان له‌ دوپ‌ چاوی یه‌کدی بېی بوو و پېر به‌دل‌ هه‌زیان ده‌کرد یه‌کدی پامووسن.

- کلو گیانه‌که‌م، خۆشم ده‌وێی.

- ئاه، منیش هه‌روه‌ها

- یانی له‌م حاله‌دا... له‌م حاله‌دا... زۆر لێم زویر نیت؟

- با و، نا. زۆر زیز و ناره‌حه‌ت بووم، به‌لام که‌ پاشان له‌ هۆی ئه‌م کاره‌ت حالێ بووم، له‌ دلی خۆما گوتم: 'قه‌یدی نییه‌، ئاقیبه‌ت پۆژی له‌ پۆژان دووباره‌ بۆ باوه‌شی من ده‌گه‌رێته‌وه‌.'

- زاتم نه‌ده‌کرد بگه‌رێمه‌وه‌، له‌ خۆم ده‌پرسی ئاخۆ چۆن به‌رخوردم ده‌گه‌ل ده‌که‌یت. نه‌ده‌وێرام، به‌لام له‌ کانگای دله‌وه‌ هه‌زم ده‌کرد بێم بۆلات. ئه‌ری لورین بۆچی ئاوا

له‌گه‌لما سارد بوو، تهنانهت پوژباشیشی لینه‌کردم و به توو‌په‌یی لی‌ره چوو ده‌ری.

- نازانم. لئ له‌وه‌تای زه‌ماوه‌ندت کردوو، یه‌ک قسه‌ی ده‌رباره‌ی تو له‌گه‌لدا ناکرئ. پیموایه‌ غیره ده‌کات.

- نه‌ بابه!

- بۆ نا‌گیانه. نه‌ا به‌ بیل ئامی ناوت نابا، پیت ده‌لیت ئاغای فورسته‌یه.

جو‌رج سوور بووه‌وه وپاشان له‌ کلوتیلد نزیک بووه‌وه:- کوا راموسانیک بده‌ من.

کلوتیلد، پی‌گه‌ی دا که‌ ماچی بکات.

جو‌رج پرسى:- ده‌توانین له‌ کوئ یه‌کدی بدینین؟

- مه‌علومه، له‌ هه‌مان خانووی شه‌قامی

کونستان‌تینوپل.

- ئاه!... یانی ئه‌و ئه‌پارتمان هه‌شتا نه‌دراوه‌ به‌کرئ؟

- نا، بۆ خو‌م داناوه‌.

- بۆ خو‌نت داناوه‌؟

- به‌لئ، قه‌ناعه‌تم وابوو، جاره‌کی دی سه‌ری ئه‌وینده‌ر

ده‌ده‌یه‌وه.

شه‌پۆلیکی خوشحالی غروورئامیز، ئوخ‌ژنی خسته‌ دل و

ده‌روونی. که‌واته‌ ئه‌م ژنه‌ ئه‌وی خوشده‌وئ،

خوشه‌ویسته‌یه‌کی راسته‌قینه‌، هه‌میشه‌یی، قوول.

به‌ ئه‌سپایی گو‌تی: " ده‌تپه‌رستم. " ئه‌وسا پرسى:

مێرده‌که‌ت چۆنه‌، حالی باشه‌؟

- به‌لئ، زۆرباشه‌. مانگیک لی‌ره‌ بوو و پی‌رئ دووباره‌

به‌ ماموریه‌ت پو‌یشته‌وه‌.

دوروا، نهیتوانی جلهوی پیکه نینه که ی خوی بگریت: - چ
پیکه وتیکی باشه!

کلوتیلد، ساده دلانه گوتی: - به لئ، به راستی پیکه وتیکی
باشه. به لام ده زانی ته گهر له پاریسش بئ، هیچ کیشه یه ک
دروست ناکات.

- راسته. ویرای هه موو ئه مانهش پیاویکی روح
سووک و خۆشه ویسته.

- ئه دی تو له چدای؟ له گهل ژيانی تازه تا چونی؟
- نیوداشتم، نه باش و نه خراپ. ژنه که م هاو پیمه،
شه ریکمه

- هه رئه وه نده؟
- هه رئه وه نده... به لام له مه سه له سۆزداریه کانا...
- تیده گم. به لام ویرای ئه مهش ژنیکه باشه.
- به لئ، به لام نام هاو ژینیت.
له کلوتیلد نزیک بووه وه وبه ئه سپایی گوتی: - که ی
ده توانین یه کدی بدینین؟
- باشه... سبه ی، ته گهر چه زده که ی.
- باشه، سبه ی، سه عات دوو باشه؟
- به لئ سه عات دوو.

جۆرج هه ستا بېروات، به لام که مێک نیکه ران و نا په حهت،
به ده مه لالکتیوه گوتی:

- ده زانی، به ته مام خۆم ئا پارتمان که به کړی بگرم و
خۆم کریکه ی بده م. من خۆم چه زده که م. ئیدی ماقوول نییه
تو کړی ئه وی بده یت.

ئه مجاره یان کلوتیلد، به رهفتاریکی عاشقانه دهسته کانی
ئه وی ماچ کرد و له بن لیوانه وه گوتی:

- بەكەيفى دلى خۆت بكة. بەلای منه وه گرینگ ئەوهيه
ئەپارتمانەكە بۆ خۆمان بێت...

دوروا، بەدل و دەروونىكى شاد و ئاسوودەوه لە نك
ئەو پۆيى. وەختايەك بەبەر جامخانەى وینەگريكا تێدەپەپى،
چاوى بە وینەى ژنىكى چاوگەورە كەوت كە زۆر لە خانم
فالتەر دەچوو، لەدلى خۆيدا گوتى: " پێك وەكو ئەوه، هیشتا
پاروويەكى چەور. ونەرە، گوشتى دەخورى. چۆنە تا نەها
هیچ بايەختىكم بەو نەداوه. حەز دەكەم بزانم پێنج شەممە،
چۆن مامەلەم دەگەلدا دەكات. " بە دەم پێكردنەوه،
بەخۆشحالیهكى دەروونیهوه، دەستەكانى لىكدى
هەلەسەوون، خوشحالیهكى زادهى سەرکەوتنى هەمەلایەنە،
خۆشحالى غرور ئامیزی پیاویك كە لە ئاشقینی پر میهری
ژنانەوه سەرچاوه دەگریت، سەراپای داگرتبوو.

كە پێنج شەممە هات بە مادلینی گوت:- تۆ نایەى بۆ
مالی ریفال؟

- ئا، ئا، حەزم لەو جۆرە كۆپ و مەجلیسانە نییه،
دەپۆم سەریك لە ئەنجوومەنى نوینەرەن دەدەم.
جۆرج، بە گالیسكەیهكى بى چادر، چوو بە دواى خانم
فالتەردا، چونكە هەوا زۆر خوشبوو.

كە ئاغا ژنى بینى زۆرى بى سەیر بوو، چونكە گەنج
وجوان هاتە بەرچاوى. خانم فالتەر، میكياچ و ئارایشتیكى
تەنكى كردبوو، تۆپىكى تەنك سینگ و بەرۆك و یەخەى
جلەكانى داپۆشى بوو، كە لە میانى كونی تۆرەكەوه، بەرز
ونزم بوونەوهى مەكە قوت و قەلەوكانى دەبینرا. جۆرج،
هەرگیز بە تەپووبى و شەنگولیهوه نەیبینی بوو. بەراستی
زۆر هەوەس ئەنگیز و سێكسیانەى هاتە بەرچاو.

سەروسىمايەكى ئارام و پېر وىقارى ھەبوو وپەفتارى،
پەفتارى دايىكىكى بەپىز و ئەرخابەنى ئەوتوى ھەبوو كە لە
نەوسنى پىاوانى چاوباشقالى شەروال پىسى دەپاراست.
زۆرى قسە نەدەکرد، ئەگەر قسەشى كىردا، دەربارەى
بابەتى ئاسايى دەکرد. ئەو بابەتانەى كە ھەمووان لىى
بەئاگان. بۆچوونەكانى ئاقلانە، ئوسولى و پىك وپىك و
دوور لە ھەر زىدەپۆيىكە بوون.

كىژە بچووكەكەى، سوزان كە جلىكى پەمەى لەبەربوو،
لە يەكىك لە تابلۇكانى واتر دەچوو (واتر: نىگاركىشىكى
فەرەنسائى ئاخىر وئوخىرى سەدەى ھەژدەو سەرەتاكانى
سەدەى نوزدەى) كە تازە تەواوكراپى، تەپ وتازە و بە
پەونەق و پېر جىلوە بوو و، خوشكە گەرەكەى، بە مامۇستا
يان سەرپەرشتىارىك دەچوو كە مامورى چاودىرى ئەم
كچە جوانە بووكەلە ئاسايە بىت.

پىزىك گالىسكە لەبەر مالى رىقال دا وەستابوو. دوروا،
قولى دايە خانم قالىتر و پىكفە وەژوور كەوتن.

پىشېركىيە، شمشىربازىيەكە بە قازانجى مىدالانى سىوى
دەفەرى شەشەمى پارس بەرپاكرابوو، ھەموو خانمانى
سىناتور و نوينەرانى ئەنجوومەن، ئەوانەى راستەوخۇ يان
ناراستەوخۇ پەيوەندىيان بە پۇژنامەى لافى فرانسزەو
ھەبوو، سەرپەرشتى پىشېركىيەكەيان لە ئەستو گرتبوو.

خانم قالىتر، بەم مەرچە قايىل بووبوو كە دەگەل
كچەكانىا بۆ ئەم كۆر و مەجلىسە بىت كە كەيەكەك نەبىت لە
سەرپەرشتىاران و بەپۆەبەرەكانى، چونكە ئەو كۆمەك
ويارمەتە خىرخوازيەكانى خۆى لەپىگەى كەشىشەنى
كليساوہ ئەنجام دەدا. نەك لەبەر ئەوہى كە كەسىكى

مهزهبی تهواو عیار بڼ، بهلکو له بهر نه وهی شووی به
 پیاوړکی جووله که کردبوو، ناچار بوو ئه م کاره بکات.
 ههروه ها نه وهی به ئه رکی خوی ده زانی که هه ندیک پوهالته ی
 مهزهبی په چاوبکات، چونکه ئه م ده عوه ت و زیافه ته ی که
 ئه م پوژنامه فانه بهر پای کردبوو، جوړه هاماجیکی
 کوماریخوازی و دواچار نه تنی مهزهبی پیوه دیاربوو.
 سی دانه هه فته بوو، له هه موو پوژنامه کاندا، باس
 باسی ئه م پیشبرکیتیه بوو:

• هاوکاری ریزدارمان جاک ریقال له ده ست
 پیشکه ریبه کی داهیته رانه دا لیبراوه که پیشبرکیتیه کی
 شمشیربازی، به سوود و قازانجی سیویانی ده فقه ری
 شه شه می پاریس، بهرپابکات. ئه م پیشبرکیتیه له هوله
 جوانه که ی تنیشت ئاپارتمان ته تاییه تیه که ی خویدا ئه نجام
 ده دریت.

• ده عوه ته کان له لایه ن خانمان لالوینی، رمونتل،
 رسیولن، هاوسه رانی سیناتورانن به هه مان ناو و، خانمان
 لاروش ماتیو، پرسرول، فیرمه ن، هاوسه رانی نوینه رانی
 به ناوبانگی ئه نجوومه نه وه، کراوه، کوکردنه وهی پیتاک، له
 کاتی پشوو نیوان هه ردوو به شی پیشبرکیتیه که دا، ده کریت،
 ئه و پیتاکه ی که کوډه کریته وه، یه کسه ر ږاده ستنی
 به پړیوه به ری شاره وانی ده فقه ری شه شه م یان نوینه ری ئه و
 ده کریت.

ئه م بابه ته خوی له خویدا به بانگه شه و ریکلامیکی
 گوره ده هاته ژماردن، که یاروی پوژنامه فانه به قازانجی
 خویی ده زانی.

جاک ریفال، له بهر دهرگای ماله که ی خویدا پيشوازی له
 میوانان دهکرد. له پارو و هو له که دا میزیکي پر له خواردن
 و خواردنه وه دانرابوو، که بهای مهسره فی ئه وانهش
 دهخرايه سهر دهرامه تی پيشبرکتيه که. به پوو خوشييه وه،
 ئه و پليکانه يه ی که بۆ ژير زهمينک ده پوي نيشانی
 میوانه کان ددها، ژير زهمينه که بۆ شمشير بازی و تيره ندازی
 ئاماده کرابوو و، دهیگوت: " بۆ خواره وه، خانمان بۆ
 خواره وه، پيشبرکتيه که له خواره وه ئه نجامه دري." ^{*}
 که خانم فالتر ی بينی، خيرا به پيريه وه چوو، دهستی
 ماچکرد، تهوقه ی دهگل دورواشدا کرد وگوتی: - سلاو بيل
 ئامی.

جۆرج، چه په سا، پرسى: - کئ به توی گوتوه که...
 ریفال، قسه که ی پيپري و گوتی: - ئه م خانم فالتره
 نازيزه که ئه م نازناوه ی زور به دله.
 خانم فالتر سوور بووه وه وگوتی:
 - به لئ، دان به وه دا دهنه م که ئه گهر له ئیستا زیاترم
 ناسيبای، منیش وه کو لورینی چکوله، به بيل ئامی گازم
 دهکردیت. ئه م نازناوه ت زور ليدیت.
 دوروا، به دهم پيکه نينه وه گوتی: - تکا ده که م خانم،
 له مه وودوا وابکه.
 خانم فالتر چاوانی برينه ئه رزه که وگوتی: - نه، جارئ،
 هيشتا وه کو پيوست يه کدی ناناسين.
 جۆرج له بن لیوانه وه گوتی: - یانی ئه م ئوميدهم ده ده يه
 که پوژئ له پوژان بينه دوستی نزیک؟
 خانم فالتر گوتی: - يه عنی، بابزانين.

جۆرج، له بەردەم ئەو پلىكانە باریكەى كە پۆشنایى
چرایەكى غازى پوناكى دەكرەو، لاکەوت. گۆرانی پۆشنایى
پۆژەكە بەم پوناكییە زەردە كزە، حالەتییكى خەمناكى ئىجاد
دەكرد. بۆنى تاییبەتى ژێرزەمینەكە له پلىكانە تەنگەكانەو
دەهاتەسەرى. بۆنى شینی گەرم، بۆنى دیوارە نمسارەكان كە
بەم بۆنەیهو شۆردرابوون، بۆنى دارى عوود كە شوینە
ئایینیەكانى وەبیر دینایەو، بۆنى عەترى ژنانە: وەنەوشە،
زەمەق، شاپەسند دنیای پركردبوو.

لەم ژێرزەمینە گەورەیهو، دەنگى قسەكردن و ھەراو
ھەنگامەى ئاپۆرای خۆرشیاگ دەهاتەگۆی.

سەرانسەرى ژێرزەمینەكە، چرای غازى پىچاوپىچ و
فانتۆسانى كاغەزین كە لە ژێر گەلا و گولا دانرابوو، تا
بەردىن ناھەموار و زېرى دیوارەكان داپۆشن، پوناك
كرابوو. جگە لە گەلا ولق وپۆیان ھىچى دى نەدەبینرا.
میچەكە بەگەلاى سەرخەس داپۆشراوو، ناو ھۆلەكە بە
گول و گەلاى درەختان پازبوو.

ھۆلى ژێرزەمینەكە بەم ئارایشانەو، بەلاى ھەمووانەو
جوان بوو. دیمەنێكى خەيالى و شاعیرانەى ھەبوو. لە بەشى
كۆتایی ھۆلەكەدا، شوینێكى بچووكى غارئاسا بوو كە لە
نیوان دوو ریز كورسى تاییبەت بە داوەرەكان دا، شوینێکیان
بۆ شمشیربازەكان دروستكردبوو.

لەم بەر ولەو بەرى ھۆلەكەو، دە ریز تەختە و كورسى
دانرابوو كە بەشى دانیشتنى دوو سەد نەفەرى دەكرد، بەلام
چار سەد نەفەر دەعوەت كرابوون.

لە ھەنێر شوینەكەدا، كۆمەلێك پیاوى گەنج، بەجلكى
تاییبەتى شمشیربازانەو، ھەموو ناوقە باریك، دەست و لاو

دریژ، سینگ شیر و سميڻ بادراو، له بهردهم تهمه شافانه کاندرا پريزيان به سستبو. تهمه شافانه کان، به ناو بانگيان دهکرد، ماموستايان و هه واداراني تهم هونه رهيان دياري دهکرد، هه رهه موويان له پالهلواناني ناوداري شمشيربازي بوون. پياواني پير وگه نچ به بالاپوشي دريژه وه که له شمشيربازاني خوماني و ناشنا دهچوون، له دهو روبهري ته وانا، مژوولي قسان بوون. ته وانهش به تهما بوون سه رنجي تهمه شافانه کان بولاي خو پراکيشن، بانگيان بکهن و ته عاروفيان ده گهل بکهن، ته مانه ماموستاياني کارامه و ناوداري فهندي شمشيربازي بوون، هيچيان جل وبه رگي شه پريان له بهر نه کردبوو.

خانمه کان، ته قريبه ن هه موو ته خته کانيان داگير کردبوو، دهنگي خسه خشني جله کانيان وزه مزه مه ي قسه کانيان، هولي ژيرزه مينه که ي پر کردبوو.

خانمه کان، وهک ته وه ي له تهمه شاخانه دابن، به باوه شيني دهستي خو يان باوه شين دهکرد، چونکه هه واي ته م ژيرزه مينه پر گول وگه لايه، وهکو گولخانه، گرم و سه نگين بوو بوو. جار جار يه کيک له تاماده بووه ليڼوک و هه نه کچه کان هاواري دهکرد: "نوشابه، بيره، ناوچو!"

خانم قالتر وکچه کاني، چوون، له پريزي پيشه وه، له جيگاي خو يان، که پيشتر بو يان دياري کرابوو، دانيشتن. دوروا پاش ته وه ي که ته واني گهياننده ته وي، له بن ليوانه وه گوتي:

- مه جيورم دهست بهر دارتان بم، چونکه پياوان بو يان نيبه له سهر ته خته کان دانيشن.

خانم قالتر، به سووکه دوو دلييه که وه گوتي:

- وێرایی ئەمەش حەز دەکەم لە گەلما بمینیتەوه و شمشیربازەکانم بە ناو پێ بناسیت. ئەگەر لەلای ئەم تەختەوه بوەستی، کەس بێزار ناکەیت.

بە چاوه درشت و میهره‌بانه‌کانی تەمەشای دوروای دەکرد. بە پێداگرییه‌وه لە سەری پۆیی: " دەی لە گەل ئێمە دا بمینەوه... ئاغای... ئاغای بیل ئامی، پتوێستمان بە تۆیه. " جۆرج، بەرسفی دایەوه: - بەسەرچاو خانم، دەخزمە تودام.

خەڵکە که لە هەموو لایەکه‌وه دەیانگوت: " ئەم ژێرزەمینە چەند جێیه‌کی خۆشه، زۆر دلگیره. "

جۆرج، بەباشی شارەزای ئەم ژێرزەمینە و تاقە که‌وانیه‌که‌ی بوو. ئەو پیش نیوه‌پۆیه‌ی وه‌بیر دێتایه‌وه که تیا یا بەسەری بردبوو، بەیانی پۆژی پیش دوئیله‌که، بە تاقی تەنیا، لە به‌رانبەر مقه‌وايه‌کی سپی بچووکا، که لە کۆتایی ژێرزەمینێ دووه‌ما، وه‌کو چاویکی گه‌وره و ترسناک تەمەشای دەکرد، وه‌بیرخۆی هێتایه‌وه.

دەنگی جاک ریقال، لە سەر پلێکانه‌کانه‌وه به‌رز بووه‌وه: " خانمان، دەست پێده‌که‌ین. "

شەش پیاو، بە جلکێن زۆر بە دەن چەسپه‌وه، بۆئەوه‌ی ماسوولکه‌کانی سینگیان ده‌ربکه‌وئ، چوون لە جیگا دیاریکراوه‌که‌دا وله‌ سەر کورسی داوه‌ره‌کان دانیشتن.

ناویان ده‌ماوهم گه‌را: جەنە‌پال پینالیدی، سەرۆکی داوه‌ران، پیاویکی کورته‌بالای سمیل بابێر بوو، جوزفین روده، نیگارکیش، پیاویکی بالابه‌رزی که‌لله‌ سافی ڕدین درێژ بوو، ماتئو دوئوژار، سیمون رامونسیل، پێیر دوکارفن، سی

پیاوی سەروسیمما جوانی پۆشته وپەرداخ بوون، ئەنجام
گاسپار مرلورون، ڕاهینهرو مامۆستای شمشیربازی.

دوو تابلۆ، لەم بەر ولەوبەری ژێرزەمینەکە
هەلۆاسراون. لە سەر تابلۆکە ی سەمتی راستا ناوی: ئاغای
کریفکور نووسرابوو و لە سەر تابلۆکە ی سەمتی چەپ
ناوی: ئاغای پلومو نووسرابوو.

هەردووکیان ڕاهینەر بوون، دوو ڕاهینەری باش بەلام
نمرە دوو. ئەو جووتە بە ڕەفتاری وشک و سوپاییانەوه،
هاتنەبەردەم شانوکی. دوا ی ئەو ی بە شتواری شمشیربازان
سلالویان لێکدی کرد، دەستیان بە هێرش و پەلامار کرد، بە
جلکە سپییە چەرمەکانیانەوه لە دوو سەربازی کارتۆنی
دەچوون کە بۆ ئەو ی خەلکی بێننە پێکەنین، شمشیربازیان
دەکرد. جار جار وشە ی "خواردی" لە زاری یەکیک لە
شمشیربازەکان دەردەهات و شەش داوهری
پیشبەزێنەکەش، بەسەر وسیمایەکی پسپۆرپانەوه سەریان بۆ
پیشەوه دادەنەواند.

ئاپۆرای خەلکەکە جگە لەم دوو بووکە لە زندووه ی کە
دەستیان لە هەوادا تەکان دەدا، هیچی دیکەیان نەدەبینی، لە
هیچیش تێنەدەگەیین، بەلام دلخۆش و خوشحال بوون. ئەم
دوو نەفەرە بەلای ئەوانەوه کەمێک ناهەموار و تاراپدەیهک
مەخسەرە دەهاتنە بەرچاو. بە دیتنی ئەوان، ئەو زۆرانبازە
دارینانەیان بیر دەکەوتەوه کە پۆزی هەوێلی سال لە
بولقارەکان دەیانفرۆشتن.

دوا ی دوو شمشیربازەکە ی یەکەم، ئاگیان پلانتون و
کاراپن هاتنە بەردەم شانوکی. یەکیکیان ڕاهینەری
شمشیربازی بوو و ئەویتریان ڕاهینەری سوپایی بوو.

پلانتون زۆر وردیلە و پێوە لە بوو، کارا پێن بە پێچەوانە و زۆر زەلام و قەلەو بوو. پیاو گومانی ئەوەی دەکرد ئەم بالۆنە کە لە ورگی فوو دراو دەچوو، دەگەل یە کەم جەزەبە ی شمشیردا بتهقی. هەموو پێدەکەنین. ئاگای پلانتون وەکو مەیموون هەر هەلبەز و دابەزی دەکرد، بەلام ئاگای کارپن تەنیا بازووی دەجولاند و باقی بەدەنی لەبەر قەلەوی جولە ی نەدەکرد و هەر پێنج خولەک جاری ئەوەندە بە قورسی و بەزەحمەت بۆ پێشەو دەدەنەوێیەو وەک ئەوەی گرنگترین برباری ژیا نی داییت. دوا ی ئەو زۆر بەزەحمەت دەیتوانی بچیتەو دۆخی یە کەمی.

خەلکانی پەسپۆر و شارەزا، کارەکیان بە کارامە و مەحکەم دەزانی و تەمە شافانەکانیش بە دنیاییەو بە گۆڕە ی گۆتە ی وان، هانیان دەدان.

دوا ی ئەوان نۆرە ی ئاگیان پوریون و لا پالم هات، یەکیکیان پاهینەر و ئەویتیاری ئاماتور (هاوی) بوو کە دەستیان بە گەمە پێ جم و جوولە کە کرد، بە توو پە یی پەلاماری یەکتاریان دەدا، هیندە بە تووندی پریان دەدایە یەک، کە داوەرەکان ناچار بوون کورسی بە دەست هەلین. جووتە شمشیربازە کە، بە تووندی و لە هەمان کاتدا بە شێو یەکی کۆمیدی، لەم سەری مەیدانە کەو بۆ ئەوسەر دەچوون و دەگە پانەو. گە پانەو یان بۆ داوەر کورت و دەبوو مایە ی پێکەنینی خانمەکان و هیرش و پەلامارەکانیان بە هەنگاوی هەراو ئەنجام دەدا، کە کەمۆکە یە ک تەمە شافانەکانی دەهەر ژاند. ئەم هەلبەز و دابەزە جو مناستیکیانە، بوونە مایە ی ئەوە ی یەکیک لە تەمە شافانەکان هاواریکات: " خۆتان ماندوو مەکن، کات

ته‌واو بووه! " خه‌لکه‌که که که‌میک له‌بی سه‌لیقه‌یی ئه‌و
ناپه‌حه‌ت بووبوون، هاواریان کرد: " و س! "

قه‌زاوه‌ت و داوه‌ری پسپۆره‌کان ده‌رباره‌ی وان،
ده‌ماوده‌م گه‌را. جووته شمشیروه‌شینه‌که زۆر خۆیان
ماندوو کردبوو، به‌لام کاره‌که‌یان، هه‌ندیجار په‌چاوی
دیقه‌تی ته‌واوی تیا نه‌بوو.

به‌شی یه‌که‌می پیشبرکینه‌که، به شمشیربازییه‌کی
یه‌جگار جوانی جاک ریفال و مامۆستای به‌نیوبانگی
به‌لژیکی لوبیگ کۆتایی هات. ریفال بووه‌مایه‌ی دلخۆشی
خانمه‌کان. به‌پاستی گه‌نجیکی قۆز بوو، خۆش ئه‌ندام، نه‌رم،
چالاک و چه‌له‌نگ و زۆر دلگیرتر له‌هه‌موو ئه‌و که‌سه‌انه‌ی
که له‌پیش ئه‌ودا یاریان کردبوو. له‌شیوه‌ی به‌ره‌فانی و
هه‌رشد، هه‌نده‌ی ناسکی ئه‌رستوکراته‌نه‌ده‌نواند که هه‌مووان
پێیان خۆش بوو و پێک به‌پێچه‌وانه‌ی په‌فتاری
په‌قیبه‌که‌یه‌وه بوو. هه‌موو ده‌یانگوت: پیاویکی به‌ئه‌ده‌ب و
به‌ته‌ربه‌ته. ئه‌و سه‌رکه‌وت و هه‌مووان چه‌پله‌یان بۆ لێدا.

چه‌ند خوله‌کێک بوو له‌نه‌ومی سه‌ره‌وه‌ده‌نگی هه‌را و
هه‌نگامه‌یه‌کی سه‌یر ده‌هاته‌گۆی که ته‌مه‌شافانه‌کانی نیگه‌ران
و ناپه‌حه‌ت ده‌کرد. ده‌نگی هه‌لبه‌ز و دابه‌زی تێکه‌ل به
پێکه‌نین وقا‌قا. ئه‌و دووسه‌د میوانه‌ی که نه‌یان توانی بوو، به
سه‌ده‌می ته‌نگی جیگا‌که‌وه‌بینه‌خواره‌وه، بێگومان خه‌ریک
بوون به‌شێوازی خۆیان که‌یف و سه‌فایان ده‌کرد. له‌سه‌ر
پلیکانه‌خولاره‌که، په‌نجا که‌سێک کۆ بووبوونه‌وه، گه‌رمای
ناو ژێرزه‌مینه‌که زۆر ناخۆش بوو، خه‌لکه‌که‌بیتا‌قه‌ت
بووبوون. ته‌مه‌شافانه‌کان هاواریان ده‌کرد: " هه‌وا‌ی ئازاد. "
، " نۆشابه‌فریابخه‌ن! "

هه مان کابرای لیتۆکی پیتشوو دووباره هاواریکرد: "نۆشابه، بیرهی سارد، ئاوجۆ!"

سەر وکەللە ی ریفال بە جلکی شمشیربازی و پوخساری سوور هه لگه پاره وه په یدابوو وگوتی:

- ئیستا ده لیم ساردیتان بۆ بێتن. به پکردن به ره و پلیکانه کان پۆیی. به لام پێگهی نهۆمی خواره وه بپابوو. پێگه کردنه وه له نیتو ئهم ئاپۆرا تیکرژاوه ی سەر پلیکانه کان، به ئه ندازه ی کون کردنی ساپیتکه دژوار و زهحمهت بوو.

ریفال هاواریکرد: به ستهنی بۆ خانمان بێتن.

په نجا دهنگ پێکه وه هاواریان کرد: "به ستهنی" سه ره نجام سینیهک له پلیکانه کانه وه هاته خواره وه، لی قاپه کان به تال بوون. په ندان له پێگا هه موویان خواردبوو.

دهنگیکی بهرز هاواریکرد: - خه ریکه لیڤه ده خنکێتن، خیرا شته که ته واوبکه ن، بابڕۆین به لای کاری خۆمانه وه.

دهنگیکی دی گوتی: "پیتاکه که کۆ بکه نه وه!" و ئاپۆرا که به هانکه هانک، به لام به جدی دووباره یان کرده وه: "پیتاکه که کۆ بکه نه وه... پیتاکه که..."

ههنگی شهش کهس له خانمان به نیتو ته خته کاندای که وتنه پێ و، دهنگی زرینگه زرینگی سکه و دراوان که ده خرا نه کیسه کانه وه بهرز بووه وه.

دوروا، ناوی پیاوه ناوداره کانی ئه نجومه نی به خانم فالتز ده گوت. خه لکانی مه جلیس ئاراو به ئه ته کیت بوون، پۆژنامه فانه کان، که له پۆژنامه گه وره و قه دیمیه کانه وه هاتبوون، به جۆره پارێزێکه وه که زاده ی ئه زموونی خۆیان بوو، به چاوی سووکه وه سه یری لافی فرانسزیان ده کرد. ئه وانه گه لیک له م پۆژنامه سیاسی - داراییانه یان بینی بوو

که به فرۆفیل هاتبوونه ئاراوه و زۆر زوو له گهڵ کهوتنی
 وهزیریک یان کابینه یه کدا، نه مابوون. نیکارکیش و
 پهیکه سازانی ته هلی وهرزشی ناودار، له نیتو ئاماده بوواندا
 هه بوون، له وانه شاعیریکی ئه ندای ئه کادیمیا که هه مووان
 به قامکان ئاماژه یان بۆ ده کرد، دوو سازقان وچه ندین
 فرهنگی له چینی ئه شراف. دوروا، له دواى ناوی ئه وانه وه
 پاشگری " رهست " شی به کار ده برد (که مانای راستا
 کویری ده دا). (راستا کویر: به و فرهنگی و بیانیانه
 ده گوتری که سهروهت و سامانیکی فره یان هه یه و له
 ولاتیکی دیدا ده ژین) تا به گوته ی خۆی لاسایی ئه و
 ئینگلیزانه بکاته وه که وشه ی ئیسک له سه ر کارتی
 ده وه تنامه کانیا ن ده نووسن. (ئیسک، به شی یه که می ئیسک
 ویره Esquire که نیشانه ی ئه سلزاده یی ئینگلیزانه وه
 دواى ناوه که یه وه به کار ده بری.) یه کیک به دهنگی بهرز
 گوئی: " سلاو، دۆستی ئازیز. " کۆنت دو فیدریک بوو،
 دوروا، ته وازی له خانمه کان خواست و چوو ته وقه ده گهڵ
 ئه ودا بکات. وهختی گه راپه وه پینی گوتن: " چه ند پیاویکی
 به پیزه، ئه م فیدریکه. ئه سلزاده یی له سه راپای ده بارئ. "
 خانم فالتز، هه یچ به رسفیکی نه دایه وه. که میک ماندوو
 بوو بوو، ده گهڵ هه ر هه ناسه هه لکیشانی کدا، سینگ و به روکی
 به نا په حه تی بهرز ونزم ده بووه وه، ئه مه مایه ی سه رنجی
 دوروا بوو. جار جار نیگای له نیگای " ئاغازن " ده گیرا،
 نیگایه کی په ریشان و دوودل که بۆ ساتیک له سه ر پووی
 ئه و ده گیرسایه وه یه کسه ر ده تارا. دوروا به خۆی ده گوت: "
 عه جه ب... عه جه ب... عه جه ب... یائی ده توانم ئه مه ش بخمه
 داوه وه؟ "

کیسەى كۆكردنەۋەى پىتاكەن بە بەردەم ئەۋاندا پۆيى،
پېرېو لە سكەى زېر وزيو.

تابلۇيەكى دى لە بەردەم جىگاگەدا ھەلۋاسرا كە لە
سەريان نووسى بوو: " بەرنامەيەكى تەۋاۋ چاۋەپۋان
نەكراۋ. " ئەندامانى دەستەى داۋەرى گەپانەۋە سەر
جىگاگانىان و بەدەم چاۋەپۋانىيەۋە دانىشتن.

دوۋ ژن بە جلكى شمشىر بازىيەۋە بە شمشىرانى
سوۋكەۋە ھاتنە بەردەم شاتۆكە. جەكانى سەرۋەيان توخ
ۋەدەن چەسپ بوو ۋەتەنۋورەكانىان كورت و تا نيۋەى
پانىان بوو. زرىى سەر سىنگ و مەمكىان ئەۋەندە بەرز بوو
كە ناچار بوون، سەريان بەرز بگرن. ھەردوۋكىان گەنج و
شەنگول بوون. بەريز ۋەورمەتەۋە بەدەم ئامادەبوۋانەۋە
پىدەكەنين. ماۋەيەكى زۆر چەپلەيان بۆلدىان و ھورايان
بۆكىشان.

لە نىۋ خەندەۋ شۆخىيانى ناسك وزەمزەمەى
تەمەشاقانەكانەۋە، شمشىرەكانىان بە نىشانەى ئامادەى بۆ
دەست پىكردنى پىشېرپكىتەكە لە بەردەم خۇياندا تووند گرت.
بزەيەكى مەحبەت ئامىز نىشتىبۋە سەرلىۋى
داۋەرەكان و لەگەل ھەر جوۋلەيەكا ئافەرىنيان لىدەكردن.

تەمەشاقانەكان بە دەنگى بەرز، زۆريان ھاندەدان،
جوۋتە ژنى شمشىر باز ھەۋەسى پىۋانىان ھەلدەستان و
سەلىقەى ئاسايى پارىسيانەى خانمەكانىان سەبارەت بە
ناسكى دلگىر ۋەكەمى گۆساخانە و زىيائى ھەندىك بوۋرانەى
خۇيان دەھارۋژاند. ھەمان ھالەتيان لە لا دەھارۋژاندن كە
شيعرين تووندوتىژى ئوپەرىتان و دەنگىژانى كافە

وگازینۆیانی سازوزەرب، بە قژی دەستکردی جوان
وسیمای دەستکردیانەوه، دەیان ھاپوژاند.

ھەرجاری کە یەکیک لە شمشیربازەکان ھێرشی دینا،
ئاپۆراکە تەواو دەخروشا. ھەریەکیکیان پشتی بکەوتایەتە
ئاپۆراکە، دەمەکان بە شەوقەو دەکرانەو، چاوەکان زەق
دەبوونەو، پیاوەکان ئیدی تەمەشای دەست و
شمشیرەکانیان نەدەکرد، بەلکو چاویان دەبرییە ئەندامی
جوان و بەژنی ڕێک و پێکی و، لەخۆشی و کەیفان ھورایان
دەکیشا.

ئیدی چ کەسیک تەمەشای شەرە شمشیری
شمشیربازەکانی دی نەدەکرد. ھەرھەموویان ھۆشیان لەلای
ھەرا و ھەنگامەکەی نھۆمی سەرەو بوو. بۆ ماوەی چەند
خولەکیک دەنگ، دەنگی ئەم جی و ئەوجی پێکردنی موبیلان
بوو، دەتگوت لەسەرەو مال دەگوازنەو، ئەوسا لە ناکاوا
دەنگی پیاو لە سەری ڕا بەرز بوووەو و دەنگی ھەلپەڕکی
و گۆرانی بەرز بوووەو. ئەوانە لەسەرەو بوون، لە تۆلە
نەدیتنی بەزم و پەزمەکی خوارەو، کۆپی سەما
و ھەلپەڕکییان گەرم کردبوو.

سەرەتا، دەنگی پێکەنینیکی بەرز لە نێو حەشیمەتەکەو
هەستا. پاشان چونکە خانمەکان مەیلی سەما و ھەلپەڕکییان
لا ھاپوژا بوو، ئیدی سەیری شاتق و مەیدانەکیان نەدەکرد
و بەدەنگی بەرز کەوتنەفسان.

بیری بەرپاکردنی کۆپی سەما و ھەلپەڕکی لە لایەن ئەو
میوانانەو کە درەنگ گەیی بوون، زۆر پەسند و خۆش بوو.
بەلایانەو خۆش بوو تەنانت ئەوانە کە لە خواریشەو
بوون، حەزیان دەکرد بچنەسەرەو.

لەم کاتەدا، دوو شمشیربازی تازه هاتنە سەرشانق
وبەجۆری کەوتنە هێرش و پەلامار و شەپە شمشیر
سەرنجی هەمووانیان پاکێشا.

هێندە بە جوانی و بەوردییەوه، هێندە بە دڵنیاییەوه
پەفتاریان دەکردو بە وردی هونەری پەلامارو کشانەوهیان
پەچاو دەکرد کە حەشیمەتەکە، حایر و حەپەساو چاویان
تێپڕین.

خێرای و خوێنساردی هێرش و بەپەقانیان، جوولە
خێراو ئاقلانەیان کە خاوەنە هاتە بەرچاو و هێزی کارامە و
بێ خەوشیان هەمووانی مەفتوون و سەرسام دەکرد.
ئامادەبووان وایان هەستەکرد تەمەشای دیمەنکی جوان و
بێتەزیر دەکەن کە دوو هونەرمەندی گەورە و کارامە
ولەزەبەر پیشکەشیان دەکردن، دوو هونەرمەند کە هەموو
هونەر، کارامەیی، فەند و فێل و شایستەگییەکی بەدەنی دوو
هونەرمەندی گەورەیان تیا دا کۆبوو بوو هە.

ئاپۆپاکە بە جۆری لە یارییە کە پامابوو کە ورتە لە
کەسەوه نەدەهات. وەختایە ک دواى دواوەمین هێرش و
پەلامار هەردوو شمشیر وەشینە کە تەوقەیان دەگەل یە کەیدا
کرد، خەڵکە کە کەوتنە هەلپەڕکێ و هوراکێشان و هاواری
بژی و بابژیان هۆلەکەى هێتایە لەرزین. نەها هەمووان ناوی
دوو شمشیربازەکیان دەزانی: سرجان و رافینیاک.

هەموو ئامادەبووەکان هاوژابوون، شەپیان لێدەباری.
پیاوێکان شەپیان دەفرۆشت، خێسەیان لەوانەى تەنیشتی
خۆیان دەکرد. لەگین بوو لە سەر بزهێک بە گزیە کدا بچن و
بکەوێ گيانی یە کدی. ئەوانەى کە بە عەمراتیان شمشیریان

به دهسته وه نه گرتبوو، نها به دارعاساكانيان هونه ري شمشيربازيان ده ته زموو.

نها ته مه شافانه كان، هيدي هيدي و كه م كه م به پليكانه بزوزه كاندا ده چوونه سهره وه. سهره نجام ده يانتواني ده من ته پ بكن. وه ختيك بينيان له نهومي خواره وه كوري سه ما و هه لپه پكتيان به رپا كرده وه، هه موو خواردن و شه خوارده ننه كانی سهرمیزه كانيان چه پاو كرد، توورپه بوون، ميوانه كانی نهومي خواروه ش به دم گه رانه وه بق مالي خويان، ده يانگوت به راستی شهرمه كه دووسه ده فهر بق نه وي بکيش بکرين و هيچيان نيشان نه دن.

له نهومي خواره وه، نه يه ك شيريني مابووه وه نه يه ك دلپه شامپانيا، نه شهره تن نه بيره يه ك، نه ئاونه باتيكي ترش و نه ميوه يه ك نه مابوو، پاكوويان دابوو. ميوانه كان هه ره موويان چه پاو كرده بوو و خوارده بوويان.

پيشخزمه ته كان، به چاره ي غه مگينه وه، له حالكا هه وليان ده دا جله وي پيكنه نينه كانيان بگرن، ده يانگوت: ' ژنه كان له پياوه كان هارتر بوو، هينده يان خوارده بوو و خوارده بووه وه، خهريك بوو ده رشانه وه. ' ئينسان واي ويناده كرد، چيروكي تالانكردن و چه پاوي شارپك له لايه ن دژمنه وه، له زاري پاشماوه كانی نه م هيرش و په لامارانه وه ده ژنه وي.

هيچ چاره يه كيان نه بوو ته نيا رويشتن نه بي، پياوه كان داخيان بق نه و بيست فرانكه ده خوارد كه به پيتاك دابوويان، له حالكا ميوانه كانی نهومي خواره وه، نه ك هه موو شتيكيان خوارده بوو و چه پاو كرده بوو، به لكو تافه پوليكيشيان نه دابوو.

خانمانی سەرپەرشتیاری ئەم ئاھەنگە سێ ھەزار
فرانکیان کۆکردبوووە. دواى داشکانی تیچووی ئاھەنگە،
تەنیا دووسەد و بیست فرانک بۆ منداڵە ستوپیەکانی
دەقەری شەشەمی پاریس مایەو.

دوروا، بۆ گەیانەوێ خانم ڤالتر و کیزەکانی
چاوەرپوانی گالیسکە بوو. وەختایەک لەناو گالیسکەدا پوو
بە پووی ئاغاژن دانیشت، جارەکی دی نیگای پڕ ئەوازش
وسرکی، ئەمى غافلگیر کرد. بەخۆی گوت: "تەسەر دەکەم
قولاپەکەى قووت داویت" چونکە دەیزانی دەتوانی سەرنجی
خانمان بۆ خۆی پاکیشیت، بزهیهکی بۆکرد، چونکە خانم
دوماریل، دواى تازەکردنەوێ پەیوەندیەکانیان،
وادەهاتەبەرچاو، بە عەشقیکی شیتانەوێ ئەوێ خۆشەوێت.
بە ھەنگاوی سووک و شادەوێ بۆ مال گەراپەوێ. مادلین
لە ھۆلەدا چاوەرپوانی بوو. بە میژدەکەى گوت:

- ھەوال و خەبەری دەستی یەکەم لایە. کیشەى
مەراکش خەریکە ئالۆز دەبێت. ئەگەری ئەو ھەیه فەرەنسا
لە زەرفی چەند مانگیکی دیدا، لەشکرکیشی بۆ ئەویندەر
بکات. بەھەر حال دەتوانین سوود لەمە بدینین لە بۆ
سەرنگون کردنی ھەزیر، ھەنگی لاروش، سوود لەو واقعە
دەبینی و دەبێت بە جیگرەوێ ئەو.

دوروا، بۆ ئەوێ سەربکاتە سەر ژنەکەى، وای نواند
کە لە قەسەکانی ئەو دڵنیاییە، متمانەى تەواوی بە قەسەکانی
ئەو نییە. دەوڵەت ئەوەندەش شیت نییە کە ھەلە
گەوجانەکەى تونس دووبارە بکاتەو.

لێ مادلین، بە بێ سەبری شانەکانی ھەلەکاند: "من
بیت دەلیم چۆن! تیت دەگەینم بۆچی! تۆ ناتوانی لەوە حالی

بی که بۆ ئەوان پای پارەییەکی زۆر لە ئارادایە. ئەمڕۆکە
گیانە، لە ئاین و ئۆینی سیاسیدا، نابێ بگوترێ: " لە دووی
ئەو ژنە بگەرێن کە هەراکەیی ناوەتەو " بەلکو دەبێ
بگوترێ: " لە خودی هەرا و ماجرەراکە بگەرێن. "

دوروا، بۆ ئەوەی ئەو بچولێن، بەسەر وسیمایەکی
حەقارەت ئامیزەووە و لەبێ لیوانەووە گوتی: - ئەم قسانە چییە.
مادلین کە خەریک بوو تووڕە دەبوو گوتی: - تۆش بە
ئەندازەی فورستیه ساویلکە.

دەبیست ئەو ئازار بدات و چاوەڕوانی ئەوە بوو
تووڕە ببێت. لێ جۆرج بزەییەکی کرد و بەرسفی دایەووە: -
فورستیه قورمساغەکە؟

مادلین، لە سەرسامیا راچەلەکی و لەبێ لیوانەووە گوتی: -
ئە، جۆرج!

جۆرج، کە قەلاڤەتیکێ تەوسامیز و گۆساخانەیی لە خۆ
گرتبوو، دووبارە گوتی:

- ئێ، وانیهی؟ ئەدی تۆ ئەو شەو بەخۆت بەمنت
نەگوت کە خیانەتت لە فورستیه دەکرد؟

ئەوسا بە ڕاویژیکێ بەزەیی ئامیزەووە لە سەری پۆیی: "
مێردەکی بێنەوا. "

مادلین، پشیتی تیکرد و بەرسفی نەدایەووە؛ لێ دواي یەک
خولەک بێدەنگی دووبارە گوتی:

- سێ شەممە میوانمان هەیه: خانم لاروش ماتو
دەگەل کۆنتس پرسیور بۆ شام دێن. حەزەدەکی ریفال و
نوربردوشارنیش دەعوەت بکە؟ سبەینی بۆ مالی خانم فالتر
و دوماریل دەپۆم و ئەوانیش دەعوەت دەکەم. ڕەنگە خانم "
رسولن " ش بێت.

مادلین، ماوهیهک بوو، له ږیگه‌ی ده‌سه‌لاتی سیاسی میړده‌که‌یه‌وه، خه‌ریک بوو په‌یوه‌ندیانی تازه‌ی دروست ده‌کرد و ټاهه‌نگ وده‌عوه‌ت وده‌عوه‌تکاری سازده‌کرد تا خانمانی ټهو سیناتورو ټه‌ندام په‌رله‌مانانه، که پټویستیان به پشټیوانی لافی فرانسه‌ز هه‌بوو، بۆ مالی خویان بکیش بکات. دوروا به‌رسفی دایه‌وه: - زورچاکه، ده‌عوه‌تی ریقال و دوقارن له سه‌ر من.

خوشحال بوو، له‌خوشیان ده‌سته‌کانی لیکدی ده‌سوون، چونکه هه‌نجه‌ت و بیانویه‌کی باشی بۆ ټه‌زیه‌ت دانی ژنه‌که‌ی و بۆ ټوله‌کردنه‌وه‌ی کینه‌ وغیره‌ ناراسته‌وخوکه‌ی گه‌شته‌که‌ی ټهو شه‌وه‌ی بیټشه‌ی بولونی ده‌ست که‌وتیوو. هه‌رجاری ناوی فورستیه‌ی. دینا، سیفه‌تی قورپ‌ساغیشی ده‌دایه‌پالی. هه‌ستیده‌کرد به‌م کاره‌ی دره‌نگ یان زوو مادلین ده‌هری ده‌کات. ټهو شه‌وه، ده‌چهلان ده‌رفه‌تی هیئا که به بیباکی و به سیمای ته‌نز ټامیزه‌وه، ناوی ټهم " فورستیه قورپ‌ساغه " بیټیت.

سه‌بارت به‌ مردووه‌که هیچ کینه‌یه‌کی له‌دلدا نه‌بوو، ټوله‌ی خوی ده‌کرده‌وه.

ژنه‌که‌ی وای ده‌نواند گوئ به‌و ته‌شه‌رانه‌ی ټهو نادات و به‌بی موبالاتی و پو خوشی پووبه‌ پووی ده‌بووه‌وه. سبه‌ی چونکه قه‌رار یوو مادلین بېوات بۆلای خانم قاتر و ده‌عوه‌تی بکات، جوړج ویستی ده‌ستپیشکری بکات و به‌ته‌نی ده‌گه‌ل ټاغارندا وه‌میڼی و بزانی ټاخو به‌راست گیروده‌ی ټهو بووه‌ یان نا. ټهم بابه‌ته هه‌م سه‌رکه‌رمی ده‌کرد و هه‌م جوړه‌ متمانیه‌کی پیده‌به‌خشی.

ساعات دوو چوو بۆ بولقاری مالزب بۆ مالی ئاغا که
لهوی بوو. برا بۆ هوئی چاوه پوانی. سه روکه للهی خانم
قالتر په یدابوو و به هه شتاو و به شادییه وه دهستی به ره و ئه و
دریژ کرد.

- چ بایه ک تۆی بۆ ئه م ناوه پامالیوه؟
- هیچ بایه ک له ئارادا نه بووه، هه ر هزی دیداری
ئیه بۆ ئه م ناوهی پامالیم. هیزیک به ره و مالی ئیهی پانیم،
ئیدی نازانم چۆن، ئیدی هاتم و ته و او! ئایا ئه م دیداره کوت
و پپ و راسته و خویه، قه ره بووی قسه و پروونکردنه و هم بۆ
ده کاته وه.

جۆرج، ئه م قسانه ی به ئه ده به وه ده کرد. بزه یه ک
نیشتبووه سه رلیوی و دهنگی، جدیه تی پتوه دیاربوو.
خانم قالتر، حایر مابوو، سوور بووه وه و ئه وسا به
پچرپچری گوتی:

- به لام... به راستی... سه ر له مه ده رناکه م... غافلگیرت
کردم...

جۆرج، له سه ری پۆیی: - ئه مه جۆره ده ربپینیکی
خۆشه ویستیه... تا دوچاری نیگه رانی نه بی.
له لای یه که وه و له سه ر قه نه فه که دانیشتبوون. خانم
قالتر، شه قلی شوخی به قسه کانی دا.
- که واته جۆره ده ربپینیکی خۆشه ویستیه... به
پاست؟

- هه لبه ته! له میژه ده موست ئه م کاره بکه م. زۆر
ده میکه. به لام چ بکه م، جورئه تم نه ده کرد. ده لین تو زۆر
جدی و سه ختگیریت..

خانم، قالتر که وهخو هاتبووه وه بهرسقی دایه وه: - چما
ئه مپووت بۆ ئهم کاره ههلبزاردوه؟

- نازانم. ئه وسا دهنگی نهوی کرد وگوتی: "یان له بهر
ئه مهیه که له دوینتیه تاكو نها، بۆ تاقه ساتینکیش له بیرم
دهرنه چووی"

خانم قالتر که له ناکاوا رهنگی په پری بوو، به
دهمه لالکیوه گوتی: - دهی، ئهم گالته بازیه به سه، باباسی
شتی دی بکهین.

لن جۆرج، هینده له ناکاوا، له بهرده میا به چۆکدا هات که
ژنه ی داماو ترسا. ویستی ههستیت، لن جۆرج دهستهکانی
له قه دی ئالاندبوو و نهیده هیتشت ههستیت و، به دهنگیکی
ههله چووه وه، دهیگوت و دهیگوتوه:

- به لن، راسته که ده میکه، شیتانه توّم خوشدهوی.
هیچ وهلامیکی من مه ده وه. ئی ئیدی چاوه پوانی چیت، من
عه قلم له دهست داوه! خوشم دهوی... ئاه، ئه گهر ده ترانی
چه ندّم خوشدهوی!

خانم قالتر، هه ناسه ی سوار بووبوو، هانکه هانکی
پینگه وتبوو و دهیویست قسه بکات، به لام نهیده توانی تاقه
وشه یه ک بدرکینن. به دهستهکانی ئهوی ده دایه دواوه، چنگی
نابووه قژه که ی تا پینگه نه دات ئهم دهمه نه وسنه له ده می
نزیك ببیته وه، به ههشتاو سه ری به راست و به چه پدا
وهرده گێژا. چاوهکانی نووقاندبوو تا ئه وه نه بینیت.

جۆرج له سه ر جله کانه وه نه وازشی ده کرد، دهستی پندا
دینا و ژنه ی به له نگاز خه ریک بوو له ژیر گوشازی ئهم
نه وازشه له ناکاو و توونده دا، له پهل و پۆ ده کهوت. جۆرج
له ناکاوا ههستایه سه ر پێیان و ویستی له ئامیزی بگریت، لن

خانم فالتر که بۆ یەک سات ئازاد بووبوو، خۆی راپسکاند
وخۆی له دهستی ئەو پزگارکرد وئها لەم قەنەفەیهوه
رایدهکرده سەر ئەو قەنەفەیه.

جۆرج که زانی ئەم راولاوتنه که ریتییه، خۆی دا
به سەر قەنەفەیه کدا، دەم وچاوی به دهستهکانی داپۆشی و
وای نواند دووچاری هه نسکدان وگریان بووه.

ئەوسا ههستا وگوتی: "خواحافیز! خواحافیز!" و
به ههلاتن له هۆلەکه ودههرکهوت.

له پارهوه که دا به ئارامی داری دهسته که ی هه لگرت، خۆی
که یانده سەر شه قامه که و، به خۆی گوت: "شهیتان به
نه حلهت بی، وابزانم که وتۆته داوه که وه." ئەوسا چوو بۆ
ته له گرافخانه، بروسکه یه کی کورتی له سەر کاغه زیکی
بچووک بۆ کلوتیلد فری کرد و قهراری دیداری سبهینتی
دیاری کرد.

وهختایهک، له کاتی هه میشه یی خۆیدا بۆ مال گه راپه وه،
به ژنه که ی گوت:

- ئی، فریا که وتی هه موو میوانه کانت بۆ شیو ده عوه ت
بکه ی؟

- به ئی، ته نیا خانم فالتر، نازانی ئاخو کاتی ده بی یان
نا. دوودل بوو، قسه ی هه له ق و مه له قی ده کرد، ده رباره ی
ئیلتیزامات، گازیی ویژدان. وه ل حال زۆرم سه یر هاته
به رچاو. گرینگ نییه، ویژای ئەمه ش حه زده که م بیت.

جۆرج، شانەکانی هه لته کاند وگوتی: - دلنیام که دیت.
ویژای ئەمه ش دلنیا نه بوو، تا ئەو پۆژه ی که قه رار بوو
میوانیه که به رپا بکری، به نینگه رانی مایه وه.

مادلین، به یانی هه مان پوژ، نامه یه کی کورتی ئاغاژنی
 پینگهیی: " به زه حمه تیکی زۆر ئه وسه توانیم خۆم ئازاد بکه،
 بۆیه دیمه دهعه وه ته که تان. به لام میرده کهم ناتوانی بیت. "
 دوروا به خۆی گوت: " چه ند باشم کرد، که جاریکی دی
 به دو ییدا نه چووم. نها هیتور بووه ته وه. ده بی زۆر وریابم. "
 وێرای ئه مه ش، به که میک نیکه رانییه وه چاوه پروانی
 هاتنه که ی بوو.

جۆرج، خۆی زۆر خاکی، زۆر به پارێز و ئارام نیشان
 دا.

خانم لاروش ماتيو و ريسولن دهگه ل شووه کانیاندا
 هاتبوون.

لایکنتس دو پرسمور ده رباره ی کۆپ ومه جلیسانی
 ئه شرافی قسه ی کرد. خانم دوماریل، به ئارایش وچه
 فانتازیه رهش و زه رده کانییه وه زۆر جوان بووبوو،
 کراسیکی ئه سپانیایی له به ربوو که ناوچه ده باریک و به ژن
 و بالا پێک وجوان و باسکه که میک گۆشتنه کانی تووند له
 خۆ گرتبوو و سه ره بچووه که بالنده ئاساکه ی زۆر به توانا
 ده نواند.

دوروا، خانم قالتری له سه ر میزه که ی سه متی راستی
 خۆیه وه دانیشاند و به درێژایی شامه که (شینو، شیو، شیف)
 به پێز و حورمه تیکی زیاد له پتیوست، ده رباره ی بابته ی زۆر
 جدی قسه ی دهگه ل کرد. جار جار ی کیش نیگایه کی کلوتیلدی
 ده کرد. له دلی خۆیدا گوتی: " ئه له هقی ئه و له هه مووان
 خشیکت و شه نگولتر و ته پرو پرت ره. "

ئەوسا چاۋى بېيە ژنەكەي كە ئەۋىش لە بەرچاۋى
جوان و روح سووك بو، ھەرچەندە، لەناخى خۇيدا ھەستى
بە پىكى زۆر بەرانبەر بە دەكرد.

بەلام ئاغازن، لە بەر ئەۋەي پامكردنى دژوار بو، بە
ئاسانى خۇى بەدەستەۋە نەدەداۋ جۆرە مېيائى و
تەپۋېيەكى تىابوو كە پىاۋانى دەجۈولاند، زىاتر
دەپھارۋژاند.

خانم قالتىر، زوو پۇيى. دوروا خىرا گوتى: - با بىگەيەنم.
خانم قالتىر قەبۇلى نەكرد، لى جۆرچ پىداگرى كرد و
لەبن لىۋانەۋە پىى گوت:

- چما ناتەۋى بىگەيەنم. زۆر لىتان زویر دەبم. وا
مەنۋىنە كە بە ھىچ كلۇجى نەت بەخشیوم. بەخۇت دەبىنى
چۇن بووم بە كورپىكى ئاقل وگوپرايەل.
خانم قالتىر گوتى: - ئاخىر تۆ ناتۋانى مېۋانەكانتان بە
تەنیا بەجىيىلى.

جۆرچ، بىزەيەكى كرد: - قەيدى نىيە، ئەۋپەرى بىست
خولەكىكم پىدەچى. تەنانەت، پىشى نازانن. ئەگەر ئەم
داۋايەم قەبۇل نەكەي، بە پاستى دلم دەشكىنى.

خانم قالتىر بە ئەسپايى گوتى: - دەى باشە، پازىم.
لى ھەركە بە دووقۇلى لە نىو گالىسكەكەدا گىرسانەۋە،
جۆرچ دەستى ئەۋى گرت و بەگەرمى ماچى كرد:

- خۇشم دەۋىيى، خۇشم دەۋىيى، پىگەم بدە ئەمەت پى
بلىم. دەستت بۆ نايەنم، دەستت لىنادەم. تەنیا ئەۋەندەم
دەۋى دلىيات بكەم كە خۇشم دەۋىيى.

خانم قالتىر، بە پچرپچرى گوتى:

- ئاھ!.. دواى ئوھى قەولت بە من دا... زۆر خراپە...
زۆر خراپ...

جۆرج، واى نیشاندا كە گوشار لە خۆى دەكات، ئووسا
بە ڤاويژىكى خاۋ گوتى:

- بەخۆت دەبينى كە ئاقل بووم و خۆم كۆنترۆل
كردووھ. وىڤاى ئەمەش تەنيا ئەوندەم ڤىگە بدە كەپىت بلىم
خۆشم دەۋى... و ھەموو ڤوژى ئەمەت بەگويدا بدەم... بەلى
تەنيا ڤىگەم بدە بىم بۆ مالتان، لە ھەنبەرتدا چۆك دابدەم و
تەمەشاي ڤوخسارە جوانەكەت، كە شايسستەى ڤەرسستى منە،
بكەم و ئەم سى وشەيە دووبارە بكەمەوھ.

خانم فالتر، كە دەستى بەو سپاردبوو، بەدەم
ھەناسەپرەكتوھ گوتى: - نا، ناتوانم، نامەۋى. ئاخىر خەلكى چ
دەلەين، گەر كچەكانم و كارەكەرەكانم بزانن، چ
كاردانەوھەيەكيان دەپىت. نا، نا، مەحالە...

جۆرج دووبارە گوتى: - بەبىن ديدارى تۆ ناتوانم بژىم.
ئيدى ئەم ديدارە لە مالى خۇتاندا بىن يان لە ھەر شوينىكى
دى، دەبىن تۆ ببىنم، ئەگەر ڤوژى بۆ يەك خولەكيش بووھ،
دەبىن بتبىنم، دەستت بگرم، ئەو ھەوايە ھەلمژم كە لە
جلەكانتەوھ ھەلدەستىت، تەمەشاي بەدەنت وچاۋە درشتە
جوانەكانت بكەم كە ئاگرم تى بەردەدەن.

خانم فالتر، بەجەستەى لەرزانەوھ گويى لەم وشە
سواوھ عاشقانانەيە دەگرت و بەدەمەلالكتوھ دەيگوت:

- نا... نا... شتى وانەبووھ و نابى. بە سە ببېڤەوھ!
جۆرج، بە ئەسپايى بەگويى خانم فالتريدا دەچپاند و
دەيزانى دەبىن زۆر بەپاريزەوھو ھەنگاو بەھەنگاو لەم ژنە
سادەيە بچىتە پىشەوھو، پاشان قەرارى ديدارىڤىكى

لیۆه ربگریت، سهرهتا لهو شوینه دا که خانم قالدتر دهیویست
و پاشان لهو شوینه دا که خۆی دیاری دهکرد.

- گوئ بگره... به ههر نرخ بووه دهبن بتبینم... وهکو
که دایه کی نه دار له بهر ده رگا که تان به دهم چاوه پروانییه وه
ده وه ستم... ئه گهر له مال نه یه یته ده ری، به خورتی خۆم
به ژووردا ده کهم... به هه ر حال ههر ده تبیینم... ده تبیینم...
سبهی.

ژنی بینهوا، دووپاتی ده کرده وه: "نا، نا، نه یه یته. ناتوانم
له ماله وه پیشوازیت بکه م. بیر له کیژه کانم بکه وه."

- دهی باشه، بلێ ده توانم له کوئ بتبینم... له جاده...
له بازار... له هه ر جیه که... له هه ر کاتیکا بته وئ... من ته نیا
ئه وه ندەم گه ره که بتبینم... سلاویکت لیکه م... ده لیم: "خۆشم
ده وئی" و ئه وسا ده پۆم به لای کاری خۆمه وه.

خانم قالدتر، تیامابوو که چی بلێ وچی بکات، چونکه
گالیسکه که خه ریک بوو ده گه ییه ناو حه وشه که ی خۆیان،
له بن لیوانه وه به ز گوئی: - زۆر چاکه، سبهی سه عات سی
ونیو، ده پۆم بۆ کلێسای ترینیته.

دوای ئه وهی دابه زی به گالیسکه چیه که ی گوئ: - ئاغای
دوروا بکه یه نه وه مالی خۆیان.

وهختایه ک بۆ مال زفرییه وه، ژنه که ی پرسى: - کیوه
چوو بوویت؟

جۆرج، به ئه سپایی گوئی: - چووم بۆ ته له گرافخانه،
په یامیکی به په له م هه بوو که ده بوايه فرتی بکه م.

خانم دوماریل لییان نزیک بووه وه وگوئی: - بیل ئامی،
ده مگه یینیته وه بۆ مالی خۆم؟ ده زانی که من ته نیا به م مه رجه

بەمىۋانى بۇ شويتانى دور دەپۇم كە لە گەرەنەۋەدا يەككىك
بمگەيەنئىتەۋە.

ئەۋسا پۈۋىكرە مادلين وپرسى:- خۇ غىرە ناكەيت؟
مادلين بە سستى بەرسقى دايەۋە:- نە، نە زۇر.

مىۋانەكان خەرىك بوون دەپۇشتن. خانم لاروش ماتىو
قەلافەتى كارەكەرانى دىھاتى ھەبوو. كىژى مەرزەردارىك
بوو كە لاروش لەۋ كاتانەدا پارىزەرىكى سادە و بىدەسەلات
بوو، ئەم شوۋى پىكرەبوو. خانم ريسولن بەتەمەن و
خۇھەلكىش بوو، قەلافەتى لەۋ مامانە قەدىميانە دەچوو كە
كارەكانيان لە پىگەي كىتپانەۋە و لە كىتپخانانەۋە فېرېوون.
لاۋىكنىس دوپرسمور، بە كەش و فشنەۋە سەيرى دەكرەن
ۋەسەرى قامكە سىپەكانى و بەبىتاقەتى تەۋقەي دەگەل ئەم
خەلكەدا دەكرە.

كلوتىلد، بە جەلە سەرەپا تۇرۇ تەنكەكانى كە لە دەرگاگە
ۋەدەرگەۋتن بە مادلينى گوت:- دەستخۇش، شامەكەت
بەپاستى شام بوو نە گالتە. تۇ ماۋەيەكى دى، زۇرىش
ناخايەن، دەبىت بە خاۋەنى يەكەمىن سالۇن و دىۋەخانى
سىياسى پارسى.

ھەركە دەگەل جۇرج دا بە تەنى مايەۋە، بە خۇۋەي
گوشى وگوتى:- ئا، بىل ئامى ئازىزم، پۇژ بەپۇژ زىاترم
خۇشەۋىي.

ئەۋ گالىسكەيەي كە ئەۋ جوۋتەي دەبرد ۋەكو كەشتى
پىي دەكرە. ژنەي گەنج دووبارە گوتى: ئىزە بەھىچ كلۇجى
دەگەل ژوورەكەماندا نايەتە بەراوردكرەن.

جۇرج، بەرسقى دايەۋە: " نەخىر. " بەلام لە دلى خۇيدا
بىرى لە خانم قالتر دەكرەۋە.

مەيدانەكەى بەردەم كلىساى ترينىتە، لەبەر ھەتاوى
درەخشانى ھەيىقى ھەوتا، چۆلى چۆل بوو. گەرمای
تاقەتبەر، پارىسى لە زەواق نابوو. دەنگوت ھەواى قورس
وگەرم لە ھەويىقى ئاسمانەو ھەسەر شارە دەپژئ،
ھەواكەى لە كىشا نەبوو، قورس وگەرم، سىپەلاكى ئازار
دەدا.

فوارەكانى بەردەم كلىساكە بە خاوى دادەپژان. دەنگوت
ئاوھەكە لە پۆشتن ماندووبوو، شەكەت وىزار. ئاوى ناو
ئەستىلەكە كە پارچە كاغەز وگەلا مەلەيان بەسەرەو
دەكرد، كەمىك سەوز، چپو لىنج دەھاتە بەرچاو.

سەگىك خۆى بە ھەوزەكەدا كەردبوو وخەرىك بوو لەم
ئاوھە ناسازگارەدا مەلەى دەكرد، چەند نەفەرىك كە لە سەر
تەختە بەردىنەكانى ناو باخچە بازەنەبىيەكەى دەورەبەرى
دەرگاى چوونە ژوورەوھى كلىساكە پۆنىشتبوون، بە
ھەسوودىيەو تەمەشاي ئەم ھەوانەيان دەكرد.

دوروا، تەمەشايەكى سەعاتەكەى كرد، ھىشتا نەبووبوو
بە سى، واتە نىوسەعات زووتر ھاتىبوو. لەدلى خۆيدا بە
بىرۆكەى ئەم قەرارى دىدارە پىدەكەنى. لەدلى خۆيدا
دەيگوت: " كلىساىان بۆ خەلكانى وەكو خانم ڤالتەر، بەكەلكى
ھەموو كاری دىن. تەسەلابەخش دەرھەق بەوھى شووى بە
كابرايەكى جوولەكە كەردبوو، زەمىنەخۆشكەر بۆ ناپازى
بوون لە دنیای سىياسەت، قوتابخانە وفیترگە بۆ فیزیوونى
رەفتارى شایستە وگونجاو لە كۆپ و مەجلىسى ئەشرافىدا،
پەناگا بوو، بۆ ژوان ودىدارە عاشقانەكانى. ئەلھەقى دەشیت
كلىسا بە پنى عادەت، لە كاتین جوراوجوردا و بە مەبەستین

جیاواز به کار بیرئ و سوودی لیوهر بکیریت، ئەگەر ههوا
خۆش بێ وهکو داردهست، ئەگەر ههتاو بێ وهکو چهتری
ههتاوی، ئەگەر باران بێ وهکو سهیوانی راستی و ئەگەر
پیاو له مالیش نههاته دهروج له پارپه وهکه دا دایده نی. ژنانی
وهکو ئەو زۆرن که خوای گهوره به هیچ نازان، به لام
ئاماده نین تاقه یهک وشه ی خراب ده باره ی خوا بژنه ون و
ئەگەر هه لیان بۆ هه لیکه وی، وهکو ده لالی عه شقبازی
سوودی لیوهر ده گرن. ئەگەر پێشنیازی ئەوه یان بۆ بکری
بین بۆ موتیلیک، ئەم کاره به نهنگ و پيسوایی ده زان، به لام
عه شقبازیان له پای میحراییکدا پێ کاریکی تهواو به جێیه.

به خوای به ده وری ئەستێله که دا پیاسه ی ده کرد، ئەوسا
ته مه شایه کی سه عاتی کلێسا که ی که رد که دوو ده قیقه له
پیش سه عاته که ی ئەوه وه بوو و سه عات سی و پینج ده قیقه
بوو.

بیری له وه کرده وه ئەگەر له ناو کلێسا که دا چاوه پوان
بکات باشتره، وه ژوور که وت. هه وایه کی فینک، وهکو هه وای
ژیرزه مینانی به ره و پوو هات، به له زه ته وه هه واکه ی
هه لمژی، ئەوسا به ده ورا نه وری کلێسا که دا سوپایه وه، تا
شاره زای شوینه که ببیت.

دهنگی ههنگاوین دی، ریک و پیک به لام پچرپچ، له و
سهری بینا مه زنه که وه، وه لامی ههنگاوه کانی ئەوی، که له
ژیر تاقی به رزی کلێسا که دا دهنگی ده دایه وه. کونجکاو ی و
فزولیه ت ناچاری کرد سه رچ بکیشیت تا بزانی ئەوه کتیه که
پیاسه ده کات. که وته تاقیبی، پیاوکی قه له وی سه رساف
بوو، که سهری به رز گرتبوو، کلاوه که ی به ده سه ته وه گرتبوو
و ده سه ته کانی نابونه پشت سه ری.

پیره ژنیک لیږه و یه کینک له وږی، که وتبووه سه رچوکان و
دهم وچاوی له ناو دهسته کانی نابوو و خریک بوو ویرد و
دوعای ده خویند.

ههستی ئاسووده ییه کی زاده ی ته نیایی و بیده نگی،
پوخی پاراو ده کرد. پوناکیه ک که به سده می ئه وهی له
شووشه په نگی نه کانه وه ده هاته ژووره وه، جوړه ها په نگی
له خو گرتبوو، چاوی نه وازش ده کرد.

به لای دورواوه فینکی هه وای ناو کلنساکه " زور دلگیر "
بوو. هاته لای ده رگای کلنساکه وهو دووباره پوانییه
سه عاته که ی. هیشتا نه بوو بوو به سی وچاره ک. له بهر
پاره وه سه ره کییه که دا له سه ر ته ختیک پوښت، هزی
چوه جگړه، به لام بوی نه بوو له ویدا جگړه بکشتیت.
له وپه پری کلنساکه و له نزیک میحرا به که دا، هیشتا ده نگی
پتی پیاوه قه له وه که ده هاته.

نه فره ږک هاته ناو کلنساکه وه، جوړج بله ز ئاوپری
لیدایه وه. ژنیکې ئومی بوو، ته نووره یه کی په شمینی له بهر
بوو، ژنیکې هه ژار بوو، له لای یه که مین کورسییه وه چوکی
داداو جووله ی له خو بری، دهسته کانی پتکه وه جووت کرد،
چاوی برییه بالا وکه و ته ویرد و پاز و نیاز.

دوروا، به تاسه وه ته مه شای ده کرد، له دلی خویدا
ده بیرسی ئاخو چ په ژاره یه ک، چ په نجی و چ ناو می دیه ک
ئهم دله زاره، ئازار ده دات. دیار وخویابوو که نه داری و
هه ژاری برستی لیږیوه. په نکه میړدیکې هه بی نان وشه قی
ده رخواړد بدات، یان مندالیکې هه بی و له حالی مه رگا بن.

له بن لیوانه وه گوته: " خه لکانی بیتنه وا، چما که سیکیان
تیا هه یه که بیتخه م وئازار بی؟ " له ناخی خویدا زور له

ته بیعهت و سروشتی بیژهم و بیته زهیی په ست و قه لس
بوو. ئه وسا له دلی خۆیدا بیرى له وه ده کرده وه که ئه م
داماوانه به لای که مه وه وا ته سه ور ده که ن، که سیک له و
سه ری سه ره وه هیه که له خه می ئه واندايه، ئه وانی له بیره،
ره وشیان تومار ده کات و ته رازوو به ده ست مشووریان
ده خوات. " له و سه ری سه ره وه یه " به لام له کوئییه؟

دوروا، که کپی و بیته نگی کلپسا که کردبوویه کاریک له
فکران رابچیت، به ده م هه لسه نگاندنی کاره کانی
ئافه ریدکاره وه، له بن لیوانه وه گوئی: " به راستی ئه م شتانه
زور گه و جانه و هیچ و پووچن. "

ده نگی خسه خشی جل و بهرگ رابچله کاند. خوی بوو.
له جیی خوی هه ستا وبله ز به ره وپیری چوو. خانم فالتز
ته و قه ی ده گه ل نه کرد، ته نیا به چپه گوئی:

- ته نیا چه ند ساتیکم کات هیه. ده بن به زووترین
کات بگه ریمه وه. له ته نیشت منه وه چۆک دابده، تا خه لکی
گومانمان لیته که ن.

له راپه وه لاوه کیه که وه که و ته پئی، بۆجیگای له بار و
ئهمان ده گه را، دیاره شاره زای هه موو گۆشه و که ناره کانی
ئه ویندهر بوو. پوخسای له پشت په چه یه کی توپینی
ئه ستووره وه په نهان بوو. هینده به خامۆشی پئی ده کرد، که
که م وزور ده نگی پیته کانی نه ده هات.

وهختایه ک گه ییه نزیک میحرا به که، ئاوپی له و دایه وه،
به راویژیکی پارژامیز، که زیاتر له کلپسادا به کار ده بری
گوئی: - گۆشه وکه ناران باشتهر، که متر ده که ویه به رچاو.

له هه تنبهر میحرا به که دا کړنۆشیکی برد، ئه وسا به لای
راستی میحرا به که دا پیچی کرده وه، بۆ شوینی هاتنه

ژووره وهی راپه وه که گه راپه وه و به جدی له ههنبه ر
تهختیکی تایبه تی وێرد و دوعادا، چۆکی دادا.

جۆرجیش، له ته نیشته ئه وه وه له ههنبه ر به کێک له و
ته خته تایبه تیاندا چۆکی دادا، هه رکه هه ردووکیان به
حاله تی وێرد و دوعاوه، جووله یان له خو بړی، جۆرج گوئی:
- مه منوونم که هاتی. من ده ته پهرستم. هه میشه
ویستوومه ئه مه ت پێ بلیم که چۆن عاشقی تو بووم، چۆن
که به که م که ره ت تو م بینێ شهیدا و مه فتوونت بووم...
پێگه م ده دهیت که پوژێ گریی دلمت بۆ بکه مه وه
وه ره چیه کی تایه بۆتی هه لپێژم و پیتی بیژم؟

خانم فالتر، به ده م بیر کردنه وه یه کی قووله وه، گوئی له
قسه کانی ئه و ده گرت، له تو وایه هه چ شتێک ناژنه ویت. له
میانی قامکه کانی وه گوئی: - به راستی من ئه قلم له ده ست
داوه که پێگه به تو ده ده م ئه م قسانه به من بلیت، شیتم که
هاتووم بۆ ئێره، ئه مه ی من ده یکه م شیتاتی، شیتاتی ده یه لم
تو وا وینابکه ی که ئه م... ئه م بویه ره، ئه م ماجه رایه ده شیت
به رده وام بێ. هه موو ئه مانه له میتشکی خوتا بسپه وه،
فه رامۆشی بکه، ده بی له بیرێ خۆتی به ریته وه و هه رگیز
جاره کی دی ئه و قسانه له گه ل مندا نه که یته.

دوای ئه م قسانه بیتده نگ بوو. جۆرج بۆ وه لام، بۆ
وشه یێن چاره نووس ساز، پرجۆش و خرۆش ده گه را. به لام
چونکه هه چ وشه یه کی عه مه لی نه دۆزییه وه، تیا ما بوو چ بلی،
سه ره نجام گوئی:

- من چاوه روانی هه چ نیم... به ته مای هه چ نیم، چاوم
له هه چ نییه. خو شم ده ویتی. هه رچه کیش بکه ی، ئه وه نده ئه م
پسته یه ده لیمه وه هینده به کول و به دل ده یلیم و ده یلیمه وه

که سهره نجام دهرکی بکهیت. دهمه وئ خوشه ویستیم به
 سهرتا دابرژئ، پروحت پاراو بکات، وشه به وشه، سعات
 به سعات، پوژ به پوژ، تا سهره نجام وهکو بادهیه کی
 مهستکه ر بچکیتنه ناخی ناخته وهو بوونتان داگیربکات، دلتان
 نهرم بکات، سۆز و بهزه ییت ببولئینئ، ناچارت بکات که
 توش به من بیژیت: "منیش خوشم دهوئیت."

شانه کانی خانم فالتر خهریک بوو دهله رزین و سینگ و
 مهکه کانی بله ز بهرز ونزم دهبوونه وه، سهره نجام به
 پچرپچری و زور بله ز گوتی: "منیش خوشم دهوئیت."
 جۆرج، بهتووندی راچله کی، وهکو ئه وهی جه زره بهیه کی
 تووند بهر سهری که وتبی، ئاهیک هه لکیتشا و گوتی:
 - ئاه! خودایا!

خانم فالتر به دهم هه ناسه برکیوه دووباره گوتی: - یانی
 ده بویه ئه م قسه یهت پتیلیم؟ خۆم به گوناخبار و سووک
 ده زانم. منی که... دوو کیژم هه ن... لی ناتوانم... ناتوانم...
 باوه ریم نایهت... ههرگیز باوه ریم نه ده کرد... ئیدی ئه مه... له
 دهسه لاتئ من به دهره، له سهرووی دهسه لاتئ منه وهیه...
 گوئ بگره... گوئ بگره... من ههرگیز که سم... جگه له تو...
 خوش نه ویستوه... سویندت له سهرم نییه، سویندت بۆ
 دهخۆم جگه له تو که سی ترم خوش نه ویستوه. تۆم یهک
 سال له مه پیتش، به په نهانی، له کانگای دلمه وه خوش
 ویستوه. ئاه چه ندیم رهنج کیتشا، چ هه ولئیک ما نه یدهم، به لام
 ئیدی ناتوانم، خوشم دهوئیت.

به دهم گریان وهه روخساری له نئو هه ردوو دهستی نا،
 ئازای له چه ژمه تاندا دهله رزی.

جۆرج، له بن لیوانه وه گوتی: - دهستم ویده، تا بیگرم،
بیگوشم...

خانم قالتز، به ئه سپایی دهستیکی له سه ر پوخساری
لابرد. جۆرج سهیری کرد گۆنای له هیستردا (پوندک،
فرمیسک، عه سر، ئه شک) ته ر بووه و دلۆپه پوندکیکی دی
به نووکی برژانگه کانیه وه ئاوێزانه و له ئان و ساتدایه که
به ریپته وه.

دهستی خانم قالتزی گرت وگوشی: - چهند هه ز دهکهم
فرمیسکه کانت بهخۆمه وه.

خانم قالتز، به دهنگیکی نهوی و شکاو که پتر له ناله
دهچوو گوتی: - لاوازی من به هه ل مهزانه، کۆنترۆلی خۆم
له دهست داوه.

جۆرج، هه زیده کرد بزهیه ک بکات. چۆن دهیتوانی لهو
شوینته دا سوئی ئیستیفاده له لاوازی ئه و بکات؟ دهستی ئهوی
نایه سهردلی خۆی و پرسى: " ههست به لیدانی دهکەیت؟ "
ئیدی پرسته سۆز بزوینته کانی تهواو بوو بوو.

به لام تۆزئ له وه پێش دهنگی رێک و پێکی پێیه کانی پیاوه
قه له وه که نزیک ده بووه وه، هه موو شوینته کانی به لای که مه وه
بۆ جاری دووهم تهی کرد بوو و له پار هویکی بچوو کتره وه
بۆ ئهوی ده هات. خانم قالتز، وهختایه ک دهنگی پێی ئهوی له
نزیکی ئه و پایه یه وه که خۆی له په نایا هه شار دا بوو، ژنه وت،
دهستی له دهستی جۆرج ده رهیتا و دووباره نای به
پوخسارییه وه.

هه ردووکیان، به چۆکا هاتیوون، دهنگوت به جووته له
به ر قایی خوا ده پارێته وه و لافه ده که ن. پیاوه قه له وه که
به لایاندا بووری، نیگایه کی خه مساردانه ی کردن، کلاو

به دهست، دهستی له پشتمی نابوو و به ره و ده رگای ده ری
ده پویشتم.

لئ دوروا، که به ته مای ئه وه بوو قهراری دیداریک له
شوینیکی دی، له ده ری کلپسا دابنئ، له بن لیوانه وه گوئی: -
سبه ی له کوئ ده توانم بتبینم؟

خانم فالتر، هیچ وه لامیکی نه دایه وه. ده تگوت روحی
له بهر نییه، بوو بوو به په یکه ریک له ویرد و نزا.
جورج دوو باره گوئی: - حه زده که ی سبه یئ له پارکی
مونسو په کدی بدینن؟

خانم فالتر، پرووی بۆلای ئه و وه رگپرا، رهنگی به
پرووه وه نه مابوو، هیله کانی دهم و چاوی له نیگه رانی و
ناره حه تیدا تیگر ژابوو، به راویژیکی پچر پچر گوئی:

- ویتلم که... جارئ وازم لییتنه ولیره برۆ، ته نیا پینچ
خولهک که له گهل تودام ههست به عه زاب ده که م... ده مه وئ
لاقه و دوعا بکه م... ناتوانم... لیتره برۆ... واز بیتنه با دوعا
بکه م. به ته نیا... پینچ خولهک... ناتوانم... واز بیتنه با له بهر قاپی
خوا بپاریمه وه، بمبوره... نه جاتم بده... واز بیتنه... پینچ
خولهک...

پوخساری هینده ماندوو بوو که دوروا بیتنه وه ی تاقه
وشه یهک بلئ، له جینی خوی ههستا، ئه وسا به سووکه دوو
دلییه که وه پرسی: - برۆم و دوا ی که میکی دی بکه پیمه وه؟
خانم فالتر، سه ریکی له قاند که ماناکه ی ئه مه بوو: '
به لئ، تا چهند خوله کیکی دی. ' ههنگی جورج به ره و ئه و
سه ری کلپسا که و بۆ شوینی دهسته ی سروود خوانان
که وته پئ.

خانم قاتر، کاتی به تهنیا مایه وه، ههولیدا دوعا بکات،
ههولیتی له پاده به دهی دا تا داوای کومهک له خودا بکات،
به جهستهی له رزان و پوچی سه رگه ردانه وه پروویکرده
ئاسمان و هاواریکرد: "رهحم بکه!" .

به توورپیی چاوه کانی نوقاند تا ئه و که سهی که لئی
دوور که وتبووه وه، جاره کی دی نه بینیتته وه! ئهوی له زهینی
خوی وه ده رنا، که وته دژ بهری ئه و، به لام له جیاتی مه ده دی
ئاسمانی که له دلای غه مگین و ماندوویدا به ته مای بوو،
جگه له سمیله قیت و بادراوه کانی جۆرج، هیچی دیکه ی
نه ده هاته به رچاو.

یهک دانه سالی خشت بوو، شه و ورپۆژ دژی ئه م
وه سه وه سه روو له زیاده، خه بتی بوو، دژی ئه م وینه یه که
له خه ویشیا ده ستبهرداری نه ده بوو، جهسته ی له ئاشووبا
هه لده کیشا و خهوی شهوی لیحه رام ده کرد، ده جهنگی. ئیدی
نه ییده توانی دوعا و لافه بکات، جگه له و نه که سهی له خه یال
بوو نه بیرى له که سهی دی ده کرده وه.

حالی حازریش په روشی ئه وه بوو که له و دوور
که وتبووه وه، وێپای ئه مهش، بیهوده هه ولی دهدا، ده خه بتی،
خوی هانده دا و به هه موو بوونی خۆیه وه داوای کومه کی
ده کرد. له ناخی دلای وه چه زی ده کرد بمریت و به مجۆره
پاده ستی هه وا وه وه سهی به ده نی نه بییت، ئه وی که عه مریک
بوو هه له یه کی نه کردبوو. ئیدی هه ندی وشه ی پارانه وه
ئامیزی به کار ده برد که به خۆیشی له مانایان حالی نه ده بوو
و له هه مان کاتا گوئی له دهنگی پتی جۆرج بوو که به ژیر
تاق و گومه زی به رزی کلێسا که دا دوور ده که وته وه.

ئیدی بۆی دەرکەوت کە ھەموو شتیک کوتایی ھاتوو،
 ھەول و تەقەللا فایدەى نىیە! وێرای ئەمەش نەیدەویست
 ڕادەست بێت. تووشى ھەملەیکى عەسەبى بوو کە ژنان
 بە دەم لە قەفرتێ و ھاوارەو لە سەر زەوى دەتلیتێتەو.
 ئازای بە دەنى دەلەرزى، ھەستیدەکرد، خەریکە خۆى بە پێتو
 ناگریت و دەکەوێتە سەر زەوى ولەبەینى کورسیەکاندا
 بتلیتەو و ھاواری ترسناک بکات.

نەفریک بە ھەنگاوى ھەراوەو، بە پەلە نزیک دەبوو وە.
 ئاوپى لێدایەو. کابرایەکی قەشە بوو. ھەنگى لە جێى خۆى
 ھەستا. بە غاردان بەرەو ئەو چوو، ھەردوو دەستی تیک
 ھالاند و بە پچرپچرى گوتى: "نەجاتم بدە! نەجاتم بدە!"
 کابرای قەشە حایر و ھەپەساو ڕاوەستا: - چ ئەمریکت
 ھەبە خانم؟

- دەمەوى نەجاتم بدەیت. پەحمم پێدا بکە، ئەگەر
 فریام نەکەوى، تیا دەچم.
 قەشەکە تەمەشایەکی کرد و لە دلى خۆیدا پرسى: ئایا
 ئەم ژنە شیت نىیە؟

دووبارە پرسى: - من دەتوانم چیت بۆبکەم؟
 پیاویکی گەنج بوو، بالابەرز، کەمیک قەلەو، گوناکانى پڕ
 و کەمیک داچەکیو، ڕدینى پاک تاشى بوو، بە ئاستەم
 ھاتبوو وە، یەکنى بوو لەو قەشە بەشەخسیەتە شارنشینانەى
 گەرەکیکی دەولەمەندنشین و خوشگوزەران کە دەگەل ئەم
 جۆرە لاقە و پارانەو و مەغفیرەت خاویزەنەى خەلکانى
 پارەدارا ڕاھاتبوو.

- گوێ لە ئیقرارەکانم بگرە، ڕیتوینیم بکە، پشتیوانیم
 بکە و پێم بلێ چ بکەم.

قه‌شه‌که به‌رسفی دایه‌وه: - من هه‌موو هه‌فته‌یه‌ک،
پوژانی شه‌مه له سه‌عات سیوه تا شه‌ش گوئ له ئیقراری
باوه‌پداران ده‌گرم.

خانم قاتر، باسکی ئه‌وی گرت، به‌دهم گوشینی باسکی
ئه‌وه‌وه به‌رده‌وام ده‌یگوت:

- نا، نا، هه‌رئێستا! زۆر زه‌روورییه! ئه‌و لێزه‌یه، له‌ناو
ئه‌و کلێسایه‌یه‌ چاوه‌پوانمه.

قه‌شه‌که پرسى: - کئ چاوه‌پوانته؟

- پیاویک... پیاویک که ده‌یه‌وئ ئابرووم به‌رئ، داوئتم
له‌که‌دار بکات، ئه‌گه‌ر تۆ نه‌جاتم نه‌ده‌یت، فریام نه‌که‌ویت،
ناتوانم له‌ چنگی ده‌رباز بیم... من که‌سیکی زۆر لاوازم، زۆر
لاوازم، زۆر لاواز و بئ توانا...

به‌دهم گریان‌وه له‌ به‌رده‌میا چۆکی دادا:

- باوکی روحانی په‌حمم پێدایکه! فریام بکه‌وه، له‌به‌ر
خاتری خوا نه‌جاتم بده!

داوئنی قاپووته په‌شه‌که‌ی کابرای قه‌شه‌ی گرتبوو که له
ده‌ستی ده‌رنه‌چئ و، کابرای قه‌شه‌ به‌نیگه‌رانی و دوو دلی
ده‌پروانییه‌ ده‌ورو به‌ر که نه‌با خه‌لکانی به‌دجسن و نا‌په‌سه‌ن
یان وشکه‌ دینداریک ئه‌و ژنه‌ بدینن که له‌ به‌رده‌میا به‌چۆکا
هاتووه.

چونکه له‌ ئه‌نجاما بۆی به‌ دیارکه‌وت که‌ن اتوانی له
ده‌ست ئه‌م ژنه‌ ده‌رباز بئ گوئی:

- زۆر چاکه، هه‌سته، به‌پێکه‌وت کلیلی ژووری ئیقرار
و ئیعتراقم له‌لایه. ئه‌وسا ده‌ستی به‌گیرفانیاکرد و ده‌سته‌یه‌ک
کلیلی ده‌ره‌ینا، یه‌کیکیانی هه‌ل‌بژارد و به‌هه‌شتاو به‌ره‌و
ژووروچکه‌یه‌کی دارین چوو که زبڵدانی گیانه په‌شیوه‌کان

بوو، نه و شوینه بوو که خه لکانی باوه پدار، گوناچه کانیان له ویندهر خالی ده کرد.

قه شه که، له ده رگای ناوه پاسته وه وه ژوور که وت و ده رگای له خوی داخست. خانم فالترش، به هشتاو خوی به ژوور وچکه ته نگه که دا کرد و به په روشه وه و به پچر پچری گوتی:

- باوکی روحانی داوای بوردنم بۆ بکه، چونکه گوناخم کرد وه.

دوروا، پاش نه وه ی فه پیه کی به ده وری شوینی سرو و دخوانه کاندای کرد، له راپه ویکای لاهه کییه وه به سه مته چه پایه پایه وه.

له ناوه ندی راپه وه که دا تووشی کابرا قه له وه سه رسافه که بوو که هیشتا به کاوه خو هر پیاسه ی ده کرد. له خوی پرسى: - نه م پیاوه لیږه چ ده کات؟

کابرای قه له ویش، پتی قورس کرد و ته مه شای جوړجی کرد، وادیار بوو ده یویست قسه ی ده گه لدا بکات. وه ختی به ته واوای له جوړج نزیك بووه وه، سلاوای لیږد و به نه دهب و نزا که ته وه پرسى:

- ببوره ناغا، زه حمه ت نه بى پرسى اړیک، ده زانی نه م کلیسایه له چ سه رده میتکا دروست کړاوه؟

دوروا به رسقى دایه وه: - راست ده وى منیش زانیاریه کی نه وتوم له باره یه وه نییه، پتموایه ته مه نى بیست، بیست و پینچ سالیك ده بیټ. نه مه جگه له وه ی نه مه یه که مجارمه که دیمه نه م کلیسایه.

- منیش هرگیز نه م کلیسایه م نه دیتوه.

دوروا، که فزولیه‌تی پیشه‌یی هاروژابوو پرسى:- وام
دیته به‌رچاو زۆر به وردى دىقه‌تی ورده‌کاریه‌کانى ده‌ده‌یت.
کابرای قه‌له‌و، به نه‌به‌دلى گوتى:

- دىقه‌تی کلێسا ناده‌م، چاوه‌پروانى ژنه‌که‌مم، که قه‌رار
وابوو لێزه یه‌کدى بدینین و وا زۆر ماته‌ل بووه.
سووکه هه‌له‌سته‌یه‌کی کرد و دووباره گوتى:- هه‌واى
ده‌ره‌وه زۆر گه‌رمه.

دوروا، که‌وته ته‌مه‌شاگردنى ئەو، سه‌روسیمایه‌کی باشى
هه‌بوو، له ناکاوا بیری که‌وته‌وه که زۆر له فورستیه ده‌چیت.
لێ پرسى:- تو خه‌لکی شارستانی؟ (شارستان: شارئاسا،
شارۆچکه و گونده‌وارى سه‌ر به مه‌رکه‌ز و ناوه‌ندى هه‌ر
ئوستانیک).

- به‌لێ، له پین ده‌ژیم. ئەدى تو قوربان، له پرووى
کونجکاريیه‌وه خۆت به‌م کلێسایه‌دا کردوه؟
- نه، منیش چاوه‌پروانى ژنیکم.

ئه‌وسا سلاوێکی لێکرد و به‌ده‌م زه‌رده‌خه‌نه‌وه
دوو‌رکه‌وته‌وه.

که گه‌یه نه‌زیک ده‌روازه‌ی هاتنه‌ژووره‌وه، ژنه‌ی بینه‌وا
هیشتا هه‌رچۆکی دادابوو، دوعای ده‌کرد. به‌خۆی گوت: "
زۆر خه‌مى گیرابوونى دوعاگانیه‌تی. " ئیدی به‌زه‌یی پێدا
نه‌ده‌هاته‌وه، دلى به‌حالى نه‌ده‌سووتا. به‌لایا ره‌ت بوو و به
راپه‌وه‌که‌ی ده‌سته‌ راستا، به ئارامی به‌ره‌و کۆتایی کلێسا‌که
پۆی تا خانم قاتر بدۆزیته‌وه.

له دووره‌وه که‌وته ته‌مه‌شاگردنى ئەو شوینه‌ی که
پێکه‌وه‌و له ته‌نیشته‌یه‌که‌وه به‌چۆکا هاتبوون، زۆرى پى
سه‌یر بوو که خانمى نه‌بینى، پێى وابوو پایه‌که‌ی لى

تیکچوو. تا نزیکى دواپایه پړی و دووباره گه پرایه وه. خانم
 فالتر پړی بو. حایر وحه په ساو وتورپه پهق پراوه ستا.
 نهوسا بیرى کرده وه که پهنگه نهویش بهدواى نه مدا بکه پړی.
 دووباره، له پاره وه لاهه کییه که وه به دهورى کلپسا که دا
 سوپایه وه. که خانمى نه دوزییه وه، پړی له سهر هه مان
 کورسى که خانم فالتر له سهرى پړنیشتبوو، دانیش،
 چاوه پوانى کرد تا نهویش بیت.

دواى تزیک، دهنگى چپه چپ و زه مزه مه سهرنجى
 راکتیا. که سى له م سووچه ی کلپسا که نه بینى بو. نه دى
 نه م پاز ونیازه له کوپوه دهات؟

هه ستا وکوتنه تاقیبکردنى سهرچاوه ی نه م پاز ونیازه،
 له نویژخانه که ی ته نیش پاره وه که وه چاوى به
 ژوورچکه ی ثیقرار کردنه که کهوت. چمکى کراسیک له
 دهره وه مابوو و کهوتبوه سهر نه رزه که. چوه پیشى تا
 بزانی هی کییه. کراسه که ی خانم فالتر بو، که واته خه ریکى
 ثیعتراف کردن بو!.

مه یلنکى تووندی لا چیبوو که بپوات له شانہکانى
 بنه وى و له ژوورچکه که بیه نیتته دهره وه. نهوسا به خوى
 گوت: "قهیدى نییه! نه مړق نوره ی قه شهیه که گوئ له
 ثیعترافه کانى بگریت و سبه ی نوره ی منه." له هه نهر
 ژوورچکه که و له سهر کورسییه ک پړنیش و به ئارامى
 چاوه پوانى ده کرد، حالى حازر گالته ی به م به زمه دهات.

زورى پیچوو، نه نجام خانم فالتر هه ستا و له
 ژوورچکه که هاته دهرى که نه وى بینى به ره و پروى هات.
 حالته ی سهر وچاوى سارد وجدى بو. پتی گوت:

- ئاغا، تەك دەكەم لە گەلما مەيە، دوام مەكەووە
هەرگیز بەتەنیا بۆ مالى ئىمە مەيە. دەنا پىشوازىت ناكەم،
ئىدى ئوبالت بە ئىستوى خۆت. خواخافىز!

بە پەفتارىكى سەلار و سەنگىنانە لەو دووركەوتەو.
جۆرچ وازى لىهيتنا كە بىروات، چونكە لە نىهتيا نەبوو بە
خورتى ناچارى بكات. ئەوسا كە قەشەكەش نە هەلچوونەو
لە ژوورۆچكەكە هاتەدەرى، بەرەو پووى پۆيى، چاوى لە
دورچاوانى بىرى، سەرى لىبىردە پىشەو وگوتى: - ئەگەر ئەم
جەبەيت لەبەردا نەبوايە، دوو زللەى ئاودارم بەدەم
وقەپۆزى چەپەلتدا دەكىشا.

ئەوسا پىشتى كەردە قەشەكە و بەدەم فىكە لىدانەو
كلىساكە وەدەركەوت.

پىاوە قەلەو، لە دەرىكى كلىساكە، لە ژىر چەتر
وساباتى سەر دەرگای هاتنە ژوورەو، وەستابوو.
كللەو، نەبوو سەرى و هەردوو دەستى نابوونە پىشتى
خۆى، شەكەت و ماندووى چاوەپوانى، تەمەشای مەيدانە
فراوانەكە و ئەو كوچە و كۆلانى دەكرد كە دەهاتنەو
سەر مەيدانەكە.

وەختايەك دوروا بەلايدا بوورى، بە ئاماژەى سەر
سلاوئىكى دۆستانەيان لىكىدى كرد.

جۆرچ، كە هىچ كارىكى دىكەى بەدەستەو نەبوو، بۆ
بارەگای پۆژنامەكە پۆيى. هەر كە وەژووركەوت و چاوى
بەسەر و سىماى مژوولى هاوکارەكانى كەوت، يەكسەر
تىگەيى كە بويەرىكى ئاسايى روويداوە، بۆيە يەكراست بۆ
ئۆفيسى بەرپۆەبەرى پۆژنامەكە پۆيى.

بابا ڦالتر، به توورپه یی وه ستابوو و به پچرپچری
وتاریکی دهخوینده وه. به دهم پرسته کانه وه، هه ندیک ئه رکی
به سهر په یامنیزه کانی دهووبه ریا ددها، هه ندیک پرتوینی
بوارناری دهکرد و سهری زهرفه کانی هه لده پچری.

وهختایه ک دوروا وه ژوورکه وت، سهرۆک له خوشیا
هاواریکرد: - ئاه، چ شانسیک، ئه مهش بیل ئامی!

به جۆره شه رمیکه وه قسه که ی بری و به پراویژیکی
ته وازی خوازانه وه گوتی:

- ببوره که به و ناوه وه ناوم بردیت، ئه و په وش و
پیشها ته ی ها تووه ته پیشی زوری پریشان کردووم. ئه مه
جگه له وه ی له به یانیه وه تا شه وئ گویم له ژن ومنداله کانه
که به بیل ئامی ناوت ده بن، ئیدی منیش دهم به وه
پاهاتوه. خو لیم زویر نیت؟

جۆرچ، پیکه نی وگوتی: - به هیچ کلۆجی. ئه م نازناوه
هیچی تیا نییه که نیگه ران و نا په حه تم بکات.

ئاغا ڦالتر، درێژه ی به گوته که ی دا: - ده ی باشه، منیش
وه کو هه مووان، به بیل ئامی ناوت ده به م. ئی مه سه له که
ئه مه یه که هه ندیک مه سه له ی گرینگمان له به رده مه. حکومه ت
به سی سه د و ده په ئی دژ، له هه ن به ر سه د و دوو په ئی
پازی که وت. پشو وه کانمان دووباره دواکه وتوو، که وته
کاتی.... و ئه مرق ۷/۲۸ ه. ئه سپانیا له ماحه رای مه راکش
توورپه ی و، ئه م مه سه له یه بووه بایسی پوخانی حکومه ت.
هه موومان که وتووینه ته کیشه. مارۆ، بۆ دامه زران دنی
حکومه تی تازه ها تووه ته پاسپاردن. جه نه رال بوتین دا کر بۆ
پۆستی وه زاره تی به رگری و لاروش ماتیی بۆ پۆستی
وه زاره تی دهر وه هه لده بژیریت. پۆستی وه زاره تی ناوخو

بۆخۇى دادەنیت. ئىمەش، تەقريبەن دەبىن بە پۇژنامەى
نیمچە فەرمى حکومت. من خەرىکم سەر وتارەكە
دەنوسم، كە بریتیه له دەربرینی بۆچوونیکى سادە و
دیاریکردنى پیکار و بەرنامەى ئایندە بۆ وەزیرەکان.

بزهیهکی کرد و له سەرى پۆی:

- دیارە پیکار و بەرنامەیهک دەگرەبەر. بەلام من بۆ
مەسەلەى مەپاکش شتیکى جوان و سەرنجراکیشم دەوئ،
هەوالیکى گەرمى پۆژ، خەبەرىکی کاریگەر، هەیهجان
و پروژین، وەلحال نازانم چى. تو ئەوهم بۆ تەرتیب بکە.

دوروا، کەمیک له فکراڤاچوو، پاشان گوئى:

- سەرەداوەکەم دۆزیووەتەو. لیکۆلینەو،یهکی تەواو
دەربارەى پینگەى پامیاری کۆلۆنیەکانى ئەفریقامان ئامادە
دەکەم، ئەو کۆلۆنیانەى کە تونس کەوتووەتە سەمتى
چەپیانەو، جەزایر له ناوہپاست و مەراکش له سەمتى
پاست، کورتە میژوویەکی ئەو نەژاد و پەگەزەى کە لەم
دەفەرە بەرینەدا دەژى و، پاپۆرتیکى تورىستى له خاکی
مەراکشەو تا ئاواى گەورەى فیکىگ کە تاكو نها، پیتی هیچ
ئەوروپاییەکی پین نەگەبیو و حالى حازر جینگەى هەفرکیه،
دەنوسم. ئەمەت بەدلە؟

بابا فالتر، بە خوشحالییەو هەواریکرد: - عاله،
ناونیشانى وتارەکەت چیه؟

- له تونسەو تا تەنجە.

- زۆرچاکە.

دوروا، چوو بۆ ئەرشیفخانەى پۇژنامەکە، تا ئەو
ژمارەیه بدۆزیتەو کە یەکەمین وتارى خۆى بە ناونیشانى:
"بیرەوهرى سەربازیکى سوارەى مامورى خزمەت له

ئەفرىقا " ى تيا بلاوكرابووه، تا سووكه دەسكارىيەكى
بكات و وتارىكى تازەى لىوھ ھەلىنجى، چونكە ھەمان
مەسەلەى سىياسەتى كۆلۇنيالى لە ئەفرىقا، دەربارەى خەلكى
جەزائىر و گەشت وگوزارى لە " وىلايەتى ئوران " ى تيا
باسكرابوو.

لە زەرفى سى چارەكە سەعاتدا كارەكە تەواو بوو،
پەرەگراف و بابەتە سەرەكەكان درانە دەم يەكەو، ھەوئىنى
خەبەرى پۆژ و، ستايشى كابينەى تازەشى خرايە سەر.
سەرۆك، وتارەكەى خويئندەوھ و ئەوسا گوتى: - عالە...
عالە. تۆ پىاويكى گەرەو بەتواناى، دەستخۆش، ئافەرىن.

دوروا، ھەرچەندە لە كلىسەى ترينىتەدا ناكام بوو، بەلام
ئەو پۆژەى بە يەككە لە پۆژە خۆشەكانى ژيانى خۆى
دەزانى، بەدلخۆشى بۆ شام كردن بۆ مال گەپايەوھ.
سەبارەت بە خانم فالتى، ھىچ نىگەرەن نەبوو، چونكە سوور
دەيزانى ئەم نچىرە درەنگ يان زوو بە پىنى خۆى بۆلاى ئەم
دەگەپىتەوھ.

ژنەكەى، بە پەرۆشەوھ چاوەپوانى بوو. ھەرەكە چاوى
پىكەوت بە ھەلچوونەوھ گوتى:

- دەزانى لاروش بوو بە وەزىرى دەرەوھ؟
- بەلى، تۆزى لەمەپىش وتارىكم لەمبارەيەوھ،
دەربارەى جەزائىر نووسى
- چ وتارىك؟

- تۆش دەيزانى. ھەمان ئەو وتارەيە كە يەكەمجار
پىكەوھ نووسىمان: " بىرەوھەرى سەربازىكى سوارەى
مامورى خزمەت لە ئەفرىقا " و سووكە دەسكارى و

پیداچوونه وهیه کم بق کردووه که دهگهل ئەم رهوش و
ههلوێستهی ئێستادا بگونجیت.

مادلین به دەم زەردەخەنەوه گوتی: - زۆرچاکە.

دواى بیرکردنەوهیهکی کهم، درێژەى به قسهکهى دا:

- دەزانى، من پیموايه، ههقه درێژه بهو وتاره بدهین
که ئەوسا تۆ وازت لێهێنا... زنجیره وتاریکی باش و بابەتى
ئەمپۆى لێدەردەچیت.

دوروا، له پشت میزهکهوهو له ههنبەر قاپه سووپهکهى
به‌رده‌میا پۆنیشیت وگوتی: - زۆر پراسته، نها که ئەم
فورستیه قورمساغه گۆر به‌گۆر بوو، ئیدی هیچ کۆسپیک
له‌به‌رده‌م درێژه‌دان به‌م کاره نه‌ماوه.

مادلین، به‌راویژیکی که‌سه‌ردار وتووێهوه، به‌تووندی
گوتی:

- ئەم گالتهیه، له‌نابه‌جاییش زیاتره. تکات لێدەکه‌م
له‌وه‌ی پتر له‌ سه‌رى مه‌پۆ، دووباره‌ی مه‌که‌وه. دووباره‌ی
بکه‌یت‌وه مانای وایه...

دوروا، ده‌یویست وه‌لامیکی ته‌نژامیز بداته‌وه، لێ له‌و
ساته‌دا بروسکه‌یه‌کی بن ناو وئیمزایان دایه ده‌ستی به‌م
ناوه‌پۆکه: " به‌ده‌ستی خۆم نه‌بوو، داواى بوردن ده‌که‌م،
سبه‌ی سه‌عات چواری دوانیوه‌پۆ وه‌ره بق پارکی مونسو. "
مه‌سه‌له‌که‌ خویا بوو، کاغه‌زه‌که‌ی له‌به‌رکی نا و به‌دلێکی
شاده‌وه به‌ ژنه‌که‌ی گوت:

- ئیدی ئەم شۆخیه دووباره‌ ناکه‌مه‌وه گیانه‌که‌م.
به‌پراستی که‌وجانه‌یه، هه‌ق به‌ تویه، تۆ پراست ده‌که‌یت.

و ده‌ستی به‌ خواردنی شینوه‌که‌ی کرد. به‌ دەم نان
خواردنه‌وه ئەم چه‌ند وشه‌یه‌ی له‌ دلێ خۆیدا ده‌گوته‌وه: " به‌

دەستى خۆم نەبوو، بمبوره، سبەى سەعات چواری پاش
نیوه‌پۆ وەرە بۆ پارکی مونسۆ، "کەواتە ھاتیووە رەدا،
رادەست بووبوو، مانای پشته‌وہی ئەم رستانە ئەمە بوو:"
خۆمت رادەست دەکەم، من ھی تۆم، لە ھەرشوێن و لە ھەر
کاتیکا تۆ بته‌وئ."

دەستى بە پینگەنین کرد.

مادلین پرسى: - مەسەلە چىیە، بۆ پتدەکەنى؟

- ھیچ نییە، قەشەیه‌کم بیرکەوتەوہ کە چەند سەعاتیک
لەمەبەر تووشى بووم و قەلافەتیکى سەیری ھەبوو.

دوروا، بۆ سبەى لە سەعات چواردا چوو بۆ ژوانگە.
خەلکانى بێکار و وەرپەزى دەستى گەرما ھەموو
تەختەکانیان گرتبوو، یان سەرپەرشتیار و دایەنانى مندالان،
کە لە خەون و خەيالانى خۆدا نقوم بووبوون و لە ھەمان
کاتدا ئەو مندالانەنى کە پێیان بوون و لە ناو لەمەکاندا
خویان تل دەدا، ھەموو تەختەکانیان گرتبوو.

خانم فالترى لە خەرابەیه‌کى کۆنى چکۆلەدا دۆزیبەوہ
کە چافکانیەکى بە نیتودا دەپۆیى. بە سەروسیمایەکى
نیگەرەن و پەریشانەوہ بە دەورى ھەندى کۆلەکە و پایەى
بچووکى بینایەکى کۆندا پیاسە و پراویچکەى دەکرد.
ھەرکە سلاوى لێکرد، خانم فالتى گوتى: - ئەم پارکە
چەند قەرەبالغ و جەنجالە.

دوروا، لە سەر کەفریک پۆنیشت و گوتى: - راست
دەکەى، حەز دەکەى بۆ شویتیکى دیکە بپۆین؟
- بۆ کوئى؟

- بۆ ھەرشوئینی بىن، بۆنموونە ناو گالیسكەيەك،
پەردەى پەنجەرەكەى لای خۆت دادەيەووە خەيالت
ئاسوودە بىت.

- بەلن، ئەوهم پىن باشتەرە، لىترە خەريكە لە ترسا
زىپەى مەرگ دەكەم.

- زۆر چاكە، تا پىنج خولەكى دىكە وەرە بەر ئەو
دەرگايەى بەلای بولقارە بازەنيەكەدا دەكرىتەووە. من لەوئ
بە گالیسكەيەكى سەر بە چادرەووە چاوەپوانت دەكەم.

وبە ھەشتاوە بەرەو دەرگای چوونە دەرەووە پۆيى.
خانم فالتز پاش ئەوەى سواری گالیسكەكە بوو
و پەردەكەى لای خۆى دادايەووە، پرسى: - بە
گالیسكەچىيەكەت كوتووە بۆ كوئىمان بەریت؟

جۆرج بەرسقى دايەووە: - كارت بەم كارانەووە نەبىن، ئەو
خۆى دەزانى دەبىن چ بكات.

ناونيشانى ئاپارتمانەكەى شەقامى كونستانتيнопلى بە
گالیسكەچىيەكە دابوو.

خانم فالتز، دووبارە گوتى: - مەگەر ھەرخوا بزانی چ
ئەزىيەتەك لەبەخاترى تۆ دەخۆم، لە چ عەزاب و
ئەشكەنجەيەكدام. دوينى لە كلىساكەدا زۆر بە زبرى
رەفتارم كرد، بەلام دەمويست بەھەر نرخى بوو لە تۆ
دووربكەومەووە. دەترسام بەتەنيا لەگەل تۆدا بمىنمەووە، لىم
بوراوى؟

دوروا، دەستەكانى گوشى وگوتى:

- بەلن، من بەرادیەك خۆشم دەوئى، نەك ھەر لەو
رەفتارەت دەبورم، ھەرشتيكى دىكەش لەلایەن تۆووە بكري
ئامادەم چاوپۆشى لىبكەم.

خانم قاتر، نیکایه کی لافه نامیزی کرد و کوتی:

- گوئی بگره، ده بی به لیتیم بدهیتی پیزم بگریتم...
سه بارهت به من... سه بارهت به من... زهنت خراپ نه بی...
ئه گهر وانه بی، چیتر ناتوانم بتبینم.

جۆرج، له سه ره تادا هیچ به رسفیکی نه دایه وه، هه مان
ئه و بزه یه ی به سه ر لیتوه وه بوو که ژنانی ئه فسوون ده کرد.
ئه و سا له بن لیتوانه وه کوتی: - من خولامی تۆم.

ههنگی خانم قاتر، گیترا یه وه که چۆن پاش ئه وه ی
بیستی ده یه وئ ده گهل مادلین فورستیه دا زه ماوه ند بکات،
عاشقی ئه و بووه، ئه م مه سه له یه ی به هه مو
ورده کاری به کانی یه وه ده گیترا یه وه، ورده کاریانی په یوه ست به
پۆژان و کۆمه لیک مه سه له ین تایبه تی دیکه.

له ناکاوا بیده نگ بوو. گالیسکه که وه ستابوو. دوروا
ده رکی گالیسکه که ی کرده وه.

خانم قاتر پرسى: - له کوین؟

جۆرج به رسفی دایه وه: - وه ره خواری و برۆره ئه م
خانوه وه، له وئ ئاسووده تر ده بین.

- به لام ئیره کوئییه؟

- خانووی خۆمه... ئاپارتمانى ده ورانى زوگورتیا تیمه
که بۆ ماوه ی چهند پۆژیک دووباره به کریم گرتووه ته وه، تا
په ناگه یه کی خه لوه ت و چه په کمان هه بیته و بتوانین، بیخه م
وخه یال په کدی بدینین.

خانم قاتر، زۆر له وه ده ترسا به ته نئ له گهل ئه ودا
بمیتیته وه، خۆی به گالیسکه که وه چه سپاند بوو، به دهم
ده مه لالکتیه ده یگوت: - نا، نا، نامه وئ، نامه وئ.

جۆرج، به پراوژیکی ئامیرانه وتووند گوتی:
 - سویند دهخۆم پیت دهگرم. وهرهخواری، ئهوه تا
 خه لکی خه ریکه سه یرمان ده کهن، کاتیکت زانی له ده ورمان
 خپ ده بنه وه. په له بکه... په له بکه، وهره خواره وه.
 دووباره ی کرده وه: - سویندت بۆ دهخۆم پیت دهگرم.
 خاوه ن دووکانیکی شه رابفرۆشی، به کونجکاوی
 ته مه شای ده کردن. خانم فالتر، به ترس و له رزه وه خۆی به
 پاره وی خانووه که دا کرد. ده یو یست به پلکانه کاندای
 سه ربکه ویت، لئ جۆرج تووند بازوی گرت وگوتی: - ئیره یه،
 له نهۆمی خواره وه یه.

پالی نایه ناو ئاپارتمان به چو وکه که ی خۆیه وه.
 جۆرج، هه رکه ده رگا که ی داخست، وه کو چۆن هه لۆ
 په لاماری چه شه و نیچیر ده دات، به وئاویه پری دایه. خانم
 فالتر، که و ته له قه فرتی، به رگری ده کرد و به پچرپچری
 ده یگوت: - ئا، خودایا، ئاه، خواگیان...

جۆرج، به جۆش و خرۆشه وه، ده یلاواند و نه وازشتی
 ده کرد. بیته وه ی خانم فالتر بتوانی له م نه وازشه پرجۆش و
 خرۆشه هه لئ، به ره به ره پاده ست ده بوو.

له و کاته دا که جۆرج ئه وی له باوه ش گرتبوو، به
 ده نگیکی گیراو له بن لیوانه وه، گوتی: "باوه ربکه... سویندت
 له سه رم نییه سویندت بۆ دهخۆم که تا ئیستا هه رگیز که پل
 و مه عشوقم نه بووه. " وه کو ئه وه ی کچیکی گه نج بیت و
 بلیت: "سویند دهخۆم که داوینپاکم."

جۆرج، له و کاته دا له دلی خۆیدا ده یگوت: ئه م باب ته
 بۆمن هه چ بایه خیکی نییه.

دنیا پاییز بوو. جۆرج وژنه‌که‌ی هاوین له پاریس مابوونه‌وهو له پشووی کورتی هاوینه‌دا، نوینه‌رانی ئه‌نجوومه‌ن، به وتاره‌کانیان خه‌باتیکه‌ی تووندیان به‌سوودی کابینه‌ی نوئ، له پۆژنامه‌ی لافی فرانسزدا به‌رپاکردبوو. هه‌رچه‌نده هیتشتا سه‌ره‌تاکانی هه‌یفی ئوکتوبه‌ر بوو، به‌لام له به‌ر په‌شتیوی ره‌وشی مه‌راکش، ئه‌نجوومه‌ن ناچاربوو کۆبوونه‌وه‌کانی خۆی ئه‌نجام بدات.

که‌س له‌و باوه‌رهدا نه‌بوو که ده‌وله‌ت ناچار بێ له‌شکر بۆ ته‌نجه‌ ڤرئ بکات، له‌ گه‌ل ئه‌مه‌شا، پێش پشووی هاوینه‌ی ئه‌نجوومه‌ن یه‌کیک له نوینه‌ره‌کانی بالی راست، به‌نیوی لامبه‌رسارازن، له وتاربیژییه‌کی سه‌رنج‌پراکش و پر جۆش و خروشا، که ته‌نانه‌ت بووه مایه‌ی په‌سند و ستایشی بالی میانه‌په‌ویش، له سه‌ر سمیله قیته‌که‌ی خۆی و ڤدینی سه‌رۆکی ده‌وله‌ت گره‌وی کرد، که ده‌وله‌تی (حکومه‌ت) تازه‌ش ناچاره، وه‌کو حکومه‌تی پێشوو، له‌شکر بۆ ته‌نجه ڤرئ بکات، تا هاوکاری ئه‌و سوپاییانه بکات که له تونس جینگیر بووبوون و وه‌کو ئه‌وه‌ی دوو قاپ ئاو له سه‌ر سوپایه‌ک دابنه‌ن، تا هاوسه‌نگی به‌رقه‌رار ببیت. ئه‌و نوینه‌ره له سه‌ر قسه‌کانی ڤویی بوو: " ولاتی ئه‌فریقا، له پاستیا، وه‌کو دووکه‌لکیشی سوپایه بۆ فه‌ره‌نسا، سوپایه‌ک که باشتترین ئیژنگ و سووته‌مه‌نی ئیمه ده‌سووتینیت، سوپایه‌کی زه‌به‌لاح که به زه‌بری ئه‌سکه‌ناس هه‌لیده‌که‌ن و نایه‌لن بکۆژیته‌وه. ئیوه، هه‌ر بۆ سه‌رگه‌رمی و به‌شینوه‌یه‌کی هونه‌رمه‌ندانه سه‌متی چه‌پی سه‌ری سوپاکه‌تان به‌زینه‌تی

تونسی پازاندوو ته وه که گران له سهرتان دهکه وی، ده بینن که ئاغای ماروس، به چاولیکه ری هاوکاره که ی پیشووی خوی سه متی راستی سه رسو پاکه به زینه تی مه پراکشی ده پازینیته وه.

ئهم گوتاره که زور شوهرتی پهیدا کرد، بوو به ده سمایه کی باش بۆ دوروا، تا ده گوتاران دهرباره ی جهزایر بنووسیت که له راستیا به درێژه ی ئهو گوتارانه ده هاته ژماردن که له سه ره تای کاری پوژنامه وانی خویا دهستی پیکردبوو وئیدی به تانیا نه چووبوو، و به هه موو توانای خویه وه داکوکی له تیوری فریکرنی له شکر و هیز کرد، هه رچه نده باوه پی وابوو که کاری وا پوونادات و ناگریت. ئهو به وتاره کانی ههستی نیشتمانپهروه ری خوینه رانی جولاندو به جبه خانه ی به لگه ین ته وه ین ئامیز، ئه سپانیای توپباران کرد، له و به لگه ته وه ین ئامیزانه ی که پیاو دهرباره ی ئهو میلله تانه به کاری ده بات که به رژه وهندیان ده گهل به رژه وهندی خویدا هه قه رژه.

پوژنامه ی لاهی فرانسز به حوکمی ئه وه ی له ده سه لاتی فه رمانپه واه نزیك بوو، وابه سته ی ده سه لات بوو، بایه خیکی گه وره ی پهیدا کرد. له پیش هه موو پوژنامه پر ئیحتوباره کانه وه، هه والین پامیاری بلاوده کرده وه، به پرسته ین مانادار و ناراسته وخو، بریاری ئاینده ی وه زیره کانی، یانی دۆسته کانی خوی راده گه یاند، له ئه نجاما بوو به چافکانی هه وال بۆ هه موو پوژنامه کانی پاریس وشار وشاروچکه کانی ده وروبه ری پاریس. بابته کانی له هه موو پوژنامه کاندا نه قل ده کرا، به ره به ره ترسی خسته

هه‌موو دله‌كانه‌وه‌و ئه‌نجام هه‌مووانی وادارکرد كه پڙی بگرن. نها ئیدی قسه و گوته‌ین داروده‌سته‌ی سازشكاران و مامه‌له‌چياتی سیاسی چینگه‌ی گومان نه‌بوو، به‌لكو به ئورگانی فهرمی حكومت ده‌هاته ژماردن. لاروش ماتيو روحی پۆژنامه‌كه بوو و دوروا، په‌یقدار و وته‌بیژی بوو. بابا قاتر، نوینه‌ری بیته‌نگی ئه‌نجومه‌ن و به‌پویه‌به‌ری به‌پاریزی پۆژنامه‌كه بوو، كه ده‌یزانی چۆن خۆی له‌هه‌را وه‌نگامه‌یه‌ك دووربگرت، وه‌كو ده‌یانگوت، ژیراوژیر خه‌ریکی مامه‌له‌یه‌کی گه‌وره بوو ده‌رباره‌ی كانزای مس له‌مه‌راكش.

هۆلی چاوه‌پوانی ومیوانی، ماله‌كه‌ی مادلین بووبوو به‌سه‌نته‌ری ئه‌و كۆبوونه‌وه‌ گرینگانه‌ی كه هه‌موو هه‌فته‌یه‌ك زۆریك له‌ ئه‌ندامانی كابینه‌كه، له‌وینده‌ر كۆده‌بوونه‌وه. ته‌نانه‌ت سه‌رۆکی كابینه‌ی حكومه‌تیش دوو چه‌لان، له‌ مالی ئه‌ودا شامی كردبوو، هاوسه‌رانی پیاوانی ده‌وله‌ت‌پانیش كه جاران دوودل بوون له‌ هاتوچۆ بۆمالی ئه‌و، ئیستا شانازیان به‌وه‌وه‌ ده‌كرد كه له‌ دۆستانی ئه‌ون و ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌وان سه‌ردانی مادلینیان ده‌كرد، مادلین نیو ئه‌وه‌نده‌ سه‌ردانی نه‌ده‌كردن.

وه‌زیری كاروباری ده‌ره‌وه‌ هه‌ر مه‌پرسه، بووبوو به‌خاوه‌ن مال. شه‌و وپۆژی بۆ نه‌بوو، هه‌ركاتی دلی پێوه‌با، بۆ مالیان ده‌هات، بروسكان، نووچه‌ وخه‌به‌ران و زانیاریانی ده‌گه‌ل خۆیدا دیتا و ده‌قه‌كانیانی بۆ جۆرج یان مادلین، وه‌كو ئه‌وه‌ی كاتب و سكرتیری تایبه‌تی ئه‌و بن، ده‌گه‌ت‌پایه‌وه. ئیملا‌ی پێده‌كردن.

کاتی ئو دەپۆیی و دوروا به تهنیا دهگه‌ل ژنه‌که‌یدا
 ده‌مایه‌وه، به راوژێکی هه‌په‌شه ئامیزو پر تۆمه‌تی
 ناراسته‌وخۆ و ژێراوژێر توو‌په‌یی و بیزاری خۆی
 سه‌باره‌ت به‌م پیاوه تازه‌ پیاکه‌وتوو‌ه بو‌ده‌له‌یه‌ ده‌رده‌به‌ری.
 لئ‌ی مادلین، به‌ بیزاری شانه‌کانی هه‌له‌ده‌ته‌کاندن و
 دووپاتی ده‌کرده‌وه: "تۆش هه‌مان کاری ئو بکه، وه‌کو ئو
 بکه و، ئه‌گه‌ر ده‌توانی بیه به‌ وه‌زیر و سه‌رت به‌رز بگره‌ و،
 تا ئو کاته‌ی به‌و پۆسته نه‌گه‌ی، بێده‌نگ به‌ وه‌یج مه‌لئ." ^١
 جو‌رج، به‌ ده‌م بادانی سمیله‌یه‌وه، خێسه‌ی لێده‌کرد و
 ده‌یگوت:

- هه‌شتا که‌س نازانی من بایی چه‌ندم وچ کارانیکم له
 ده‌ست دئ‌ی، به‌لام پۆژئ‌ی ئه‌مه به‌ هه‌مووان نیشانه‌ده‌م.
 مادلین، فه‌یله‌سوفانه سه‌ری ده‌له‌قاند و ده‌یگوت:-
 ئاینده، نیشانی ده‌دا.

به‌یانیه‌ک که‌ قه‌راربوو هه‌ردوو ئه‌نجومه‌نی نوینه‌ران
 و سه‌نا دوا‌ی پشوو‌ه‌کانی هاوینه، دووباره ده‌ست به‌کار
 ببه‌وه، مادلین که‌ هه‌شتا له‌ ناو جیگابوو، به‌ می‌رده‌که‌ی که‌
 خه‌ریک بوو خۆی ده‌گۆپی و قه‌راربوو فراقین له‌ مالی
 ئاغای لاروش ماتئو بخوات و ده‌ستوورات و زانیاری
 پتیوست بۆ نووسینی وتاری رامیاری سه‌به‌ی به‌یانی
 پۆژنامه‌ی لاقی فرانسز وه‌ربگریت، به‌می‌رده‌که‌ی ده‌گوت ئه‌م
 گوتاره پتیوسته، به‌جو‌ره به‌یاننامه‌یه‌کی نیمچه فه‌رمی
 هه‌نگاوه واقعیه‌یه‌کانی حکومه‌ت بێته‌ژماردن.

مادلین دەيگوت:- لە بىرت نەچى، لىي بېرسە كە ئايا
جەنەپال بىل ئونكىل، وەكو، بوو بە قاو بۆ ئوران
دەنيردرى يان نا، ئەم بابەتە گرىنگى تايبەتى خۆى ھەيە ھا.
جۆرج، بەپەستى بەرسقى دايەو: -خۆم دەزانم دەبى چ
بکەم. بەم قسە سواوانەت بىزارم دەكەى، دەمکوژى، وازم
لەيىنە.

مادلین بەويەپرى ساردى گوتى: -بەلام تۆ گيانەكەم،
نيوہى ئەو قسانەى كە پىتى دەلەيم بە وەزىرى بلىي لە بىر
دەكەى.

جۆرج، بەدەم پرتاندنەوہ گوتى:- ئەم وەزىرەى تۆ
مىشكى سەرم دەبات، ئىنسانىكى بىشعوورە.

مادلین بە ئارامى گوتى:- بەلام ئەم وەزىرە زياتر ھى
تۆيە تا ھى من بىت. چونكە سوودى بۆتۆ زۆر زياترە.
جۆرج، نيوہ ئاورپىكى لىدايەوہو بە تەوسەوہ گوتى:-
ببورە، بەلام دلدارى لەگەل مندا ناكات.

مادلین، بە خاوى و بەپاويژىكى ئارام گوتى:
- لە گەل منىشى ناكات، بەلام زەمىنەى سەركەوتنمان
بۆ فەراھەم دەكات.

جۆرج، بىدەنگ بوو، ئەوسا بەدەم سووكە
ھەلەستەيەكەوہ لە سەرى پۆيى:- ئەگەر قەراربوايە لە نىو
دەبەند و مەفتوونەكانت دا يەكىكىان ھەلبژىرم، ئەم قىدرىكە
پىرە بىدەسەلاتەم ھەلدەبژارد. ئەوہ گۆپى گومە؟ ھەشت
پۆژ دەبى كە نەمدىتوہ.

مادلین، بىھىچ باندۆرىك گوتى:- نەخۆشە، تەنانەت
نامەيەكى بۆمن ناردووە، كە بە ھۆى سەرھەلدانەوہى

بادارى و نوقرسەكەيەوۈ لە جىدا كەوتوۈە. ھەقە بېرۇى
سەرىكى لىيىدەيت. دەزانى تۇى زۇر خۇشەدەوئ، ئەگەر بېجى
سەرىكى لىيىدەى زۇر خۇشەال دەيت.
جۇرچ، بەرسقى دايەوۈ: - بەلى، خەمت نەبى. دەچمە
عيادەتى.

وختايەك لە خۇگۇپىن بووۈو، كىلەۈەكەى لە سەر نا،
چاۋىكى بە دەوروبەريا گىرا تا بزانى ھىچى لە بىرنەچوۈ،
چونكە ھىچى نەبىنى، لە تەختەكە نىزىك بووۈو، تەختى
نىوچاۋانى ژنەكەى رامووسى و گوتى:
- دەى، تا شەوئ خواخافىز، باۋەپناكەم كە بتوانم
پىش سەعات خەوت بۇمال بىمەوۈ.

لە مال وەدەرەكەوت. ئاغى لاروش ماتىو چاۋەپروانى
بوو، ئەو پۇژە قەرار واپوۈ كە سەعات دە نانى نىوۈپۇ
بخوات، چونكە دەيوست، لە كۇبوۈنەۈەكەى كابىنەى
حكومەتدا كە قەراربوۈ نىوۈپۇ پىش دەستپىكردىنى كارى
ئەنجوۈمەن، دەست پىيكات، بەشدارى بكات.

ھەركە بە تەنيا وبە ئامادەبوۈنى سكرتېرى تايبەتى
ۈەزىر، لە دەورى مىزەكە دانىشتن، چونكە خانم لاروش
ماتىو، نەى وىستېوۈ مەوعىدى فراڧىن خواردنەكەى بگۇپى،
دوروا، دەربارەى وتارەكەى كەوتە قسان، ئەو سەرە
قەلەمانەى، كە لە سەر كارتىك تۇمارى كىرەبوۈن، بۇ ۈەزىر
خوئندەوۈ، ئەوسا گوتى:

- جەنابى ۈەزىر، ھىچ شتىكى ئەوتۇى تىادەبىنى كە
پىۋىستى بە دەسكارى و گۇپىن ھەيت.

- زۇركەم دۇستى ئازىز. سەبارەت بە دۇزى
مەراكش، زۇر بە متمانەۈە قسە دەكەيت، سەبارەت بە

فریکردنی هیز، به جۆریکی بنووسه وهکو ئهوهی قهرار بی
 ئهم کاره بکری، بهلام وا لهخوینهر بگهیهنن که سه‌رناگریت
 و تۆش که‌مترین باوه‌رت به‌وه نییه. به‌جۆریکی بنووسه که
 خوینهر له‌بن دپه‌کانه‌وه، بگاته ئه‌و ئه‌نجامگیرییهی که ئیمه
 ئاماده‌نین، خۆمان بخهینه گیتاوی ئهم بویه‌ر وماجه‌رایه‌وه.
 - به‌لێ حالی بووم، گوتاره‌که‌م به‌جۆری ده‌نووسم که
 خه‌لکیش وای تی‌بگهن، ژنه‌که‌م پیی گوتم له‌جه‌نابتان بپرسم
 ئایا جه‌نه‌رال بیل ئونکل بۆ ئوران ده‌نیردری یان نا. دوا
 ئه‌و قسانه‌ی که نها ده‌گه‌ل منت کردن، وا ویتا ده‌که‌م که نا،
 نانیردریت.

وه‌زیری کاروباری ده‌ره‌وه‌ گوتی: - نا.

پاشان باس هاته‌ سه‌ر یه‌که‌مین کۆبوونه‌وه‌ی
 ئه‌نجومه‌ن که تا چه‌ند سه‌عاتیکی دی ده‌کرا. لاروش ماتبو،
 له‌ به‌رخۆیه‌وه ئه‌و گوتاره‌ی ده‌گوتیه‌وه که ده‌یویست
 له‌وینده‌ر بیدات تا زۆرت‌ترین کار له‌ هاوکارانی بکات. به‌ده‌م
 قسه‌کردنه‌وه ده‌ستی راستی ده‌جولاند، هه‌ندیجار چنگاله‌که‌ی
 به‌رزده‌کرده‌وه وه‌ندیجار چه‌قۆکه‌ی و هه‌ندیجار پارووه
 نانه‌که‌ی، بیته‌وه‌ی ته‌مه‌شای چ که‌سینک بکات، ڤوو له
 ئه‌نجومه‌ن و نوینهرانی نادیار، به‌ سه‌ر وسیمای ڤیک
 وپیکه‌وه، به‌و په‌پی ده‌ماوه‌ری و په‌وانی قسه‌ی ده‌کرد.
 سمیلکی بچووکێ ناسکی هه‌بوو، که ئهم سه‌رو ئه‌وسه‌ری
 وه‌کو کلکی دووپشک هه‌لگه‌ڤابووه‌وه، جیلێ له‌ قژی دابوو و
 له‌ ناوه‌راسته‌وه به‌ڤیکی دابه‌شی کردبوو، قژه‌که‌ی وه‌کو
 گه‌نجانی خودئارای دیته‌اتی به‌ هه‌ردوو لاجانگه‌کانیا
 به‌ردابووه‌وه. هه‌رچه‌نده هیشتا گه‌نج بوو، به‌لام که‌میک،

زیاد قه‌له‌و و گۆشتن بوو؛ ورگی له ئیله‌که‌که‌یه‌وه ده‌رپه‌ری
 بوو. سکرته‌ره تاییه‌ته‌که به کاوه‌خۆ ده‌یخوارد و
 ده‌یخواردیه‌وه، هه‌لبه‌ته به‌و زی‌ده‌بیژیا‌نه‌ی ئه‌و راها‌تبوو، لێ
 دوروا، به‌غیلی به‌و سه‌رکه‌وت‌نا‌نه ده‌برد که ئه‌و به‌ده‌ستی
 هینابوو، له‌کاتیکا دپووی هه‌سوودی له دلی ده‌چه‌قی، له
 دلی خۆیدا ده‌یگوت: "به‌لێ، به‌رده‌وام به، بێ سه‌روبه‌را! ئه‌م
 به‌رپرسا‌نه چه‌ند خه‌لکا‌نی بووده‌له و سووک و چروکن."
 لاروش ماتییو، تاکاتی قاوه خوارد‌نه‌وه، درێژه‌ی به
 چه‌نه‌لیدا‌ن و سه‌روده‌ست جولان‌دن دا، پاشان که بینی
 خه‌ریکه دێر ده‌که‌وێ، زه‌نگی لێدا که گالیسکه‌که‌ی ئاماده
 بکه‌ن و به‌ده‌م ته‌وقه کرد‌نه‌وه ده‌گه‌ل دوروا‌دا گوتی: - ئی، له
 قسه‌کا‌م حا‌لی بووی دۆستی ئازیز؟
 - باش حا‌لی بووم چه‌نابی وه‌زیر، متمانه‌ت به‌ من
 هه‌بێ، خه‌مت نه‌بێ.

دوروا، له‌وینده‌ره‌وه، به‌ کاوه‌خۆ بۆ باره‌گای پۆژنا‌مه‌که
 پۆیی تا وتاره‌که‌ی بنووسیت وریک بخت، تا سه‌عات
 چواری پاش نیوه‌پۆ هه‌چ کاریکی دیکه‌ی نه‌بوو، سه‌عات
 چوار قه‌راری دیداری ده‌گه‌ل خانم دو ماریل دا، له
 ئاپارتمان‌ه‌که‌ی شه‌قامی کونستان‌تینوپل هه‌بوو، چونکه
 هه‌فته‌ی دوو پۆژان، دوو شه‌مموان و هه‌ینیان، به
 به‌رده‌وامی له‌وێ په‌کتریان ده‌بینی.

به‌لام که خۆی به‌ هۆلی ده‌سته‌ی نووسه‌راندا کرد،
 بروسکه‌یه‌کی داخراویان دایه‌ ده‌ستی، بروسکه‌که له‌ خانم
 قه‌لت‌ره‌وه بوو که ده‌یگوت:

- هەرچۆنیک بووه ده بێ ئه مپۆ قسه ت له گه لدا بکه م.
مه سه له که زۆر گرینگه زۆر گرینگ. سه عات دووی پاش
نیوه پۆ له ئاپارتمان ه که ی شه قامی کونستان تینوپل چاوه پوانم
به. ده توانم خزمه تیک ی گه وره ت پێ بکه م.

دۆستی هه می شه ییت تا مردن: فیرجینی

جۆرج، گو تی: " شه ییتان به نه حله ت بێ ها. له گه نه
ده چیت. " هینده قه لس بووبوو که ده ستی نه ده چوو ه کار،
ئه وسا به په ستی و بیزاری له ئیداره ی پۆژنامه که
وه ده رکه وت.

شه ش هه فته بوو، له هه ولی ئه وه دا بوو، کۆتایی به
په یوه ندیه کانی ده گه ل ئه ودا بێ تیت، بێ شه وه ی ب توانیت جۆش
و خرۆشی له کۆتایی نه ها تگی ئه و دا بمرکیتیت ه وه.

خانم فالتر، پاش گلان و راده ست بوونه که ی، دوو چاری
په شیمانییه کی تووند بووبوو وله ماوه ی سی دیداریاندا،
لداره که ی به سه رزه نشت و نه فره ت و گازنان وه په رزو بیزار
کرد بوو. جۆرج که له م دیمه نه ناخۆشانه بیزار بووبوو و
چیتر مه یل و ئاره زووی له م ژنه نا فساله قیرسی چه مه یه
نه ما بوو، زۆر ساده خۆ ی له و دوور گر ت بوو به و هیوا یه ی
که بویه ره که خۆ به خۆ کۆتایی بیت و بپیت ه وه.

به لام فیرجینی نا ئومیدانه خۆ ی به وه وه هه لواسی بوو،
ده تگوت ده یه و ی به و به رده وه که له ملی خۆ ی به ست بوو،
خۆ ی له روبا ریکدا غه رق بکات، به تاسه وه خۆ ی به م عه شقه
ناکامه وه هه لواسی بوو. جۆرج، جار ی له پرو ی. لاوازی
نه فس، جار ی بق رابواردن و هه ندی جار له پرو ی
مدارا کردنه وه، راده ستی خواسته کانی ئه و بوو بوو، ئه نجام

قیرجینی ئەوی لە چوارچێوەی ئەم ھەوێس و ھەوێسبازییە
ھەوسار پچپیو، بێ شەرمانە و تاقەتێرەدا زندانی کردبوو
و بە دەربڕینی مەحەبەت و خۆشەویستی لە پادەبەدەر،
بێزار و بیتاقەتی دەکرد.

حەزیدەکرد ھەموو پۆژی جۆرج ببینیت، بە بروسکە لە
وێخت و ناوێختەکانی، بە مەبەستی دیداری بەپەلە لە
سیلەی کۆچە و کۆلانیکا، لە موغازەیکەدا یان لە پارکێکی
گشتیدا، ئەوی ئیجراج دەکرد.

لەم دیدارانەدا، ھەمان قسانی دووبارە دەکردهو،
دەیکوت ئەو دەپرستیت، بۆ ئەو پیروز و مقەدەسە، ئەوسا
کە بە جێدەھێشت و دەپۆیی سویتیدی دەخوارد کە بەم
چەند ساتە دیدەنیی ئەو بەختەوێر و خۆشحالە.

خۆی، بە جۆریکی جیاواز، لە وێخت جۆرج بە خەیاڵ
وینای کردبوو نیشانەدا، ھەولیدەدا، بەناز و کریشمەیی
سواو و پیاو، ئەدا و ئەتواری گەنجانە، دلی ئەو بەریت،
پەفتاری منداڵانە کە بۆ تەمەنی ئەو کریت بوو. ژنەیی بینەوا،
تا ئەو کاتە بەو پەپی داوین پاکی مابوو، پەدووی
کەمترین ھەوا و ھەوێس نەکەوتبوو، بچووکتترین لەزەتی
نارەوای بە خۆی پەوا نەبینی بوو، ئەم بویەرە لە جەستە و
گیانی ئەودا کە تەنھاو ژیانکی ئارام و پۆتینی
بەسەربردبوو، لە ناکاوا گری گرتبوو، لە تەمەنی چل سالیدا،
پاییزی تەمەنی، دواي ھاوینیکی سارد و بێ پەونەق،
کردبووی بە تۆفانی ئەوسەری دیارنەبوو. پاییزیک کە لە
بەھاریکی پەنگزەرد دەچوو، بەگولین نەپشکوتوو
و خونچەین پەژمردە پێش ئەوێ بکریتەو، شکۆفایی

سەیری عەشقیکی مندالانە، عەشقیکی درەنگ وەخت، ئاگرین و ساکارانە، پڕەوراز و نشیوی پشبینی نەکراو، جۆش و خروش نیشانندان و خەندە و پیکەنینی ھەرزەکارانە، نەوازش و ناز و نینوازی دەست و پێ گیر و تاقەتەر، ناز و نوزی نافسانانە، بیئەوێ ھەرگیز پووی گەنجاتی بەخۆوە دیبێ... لە پۆژیکا دە دانە نامە ی بۆ دەنووسی، نامەین شیتانە و گەوجانە، بە شێوازیکی سەیر، شاعیرانە و کۆمیدی، وەکو نامە ی سوورپیستەکان، رازاوە بە ناوین بالندان و حەیانانەو.

ھەرکە بە تەنیا دەمانەو، بە دەربرینی خۆشەویستی موبالەغە ئامیزی مندالانی گەورە، ئەوی ماچ دەکرد، لیوھەکانی بە شێوەیەکی ناقلۆ دەجولاندو ھەلبەز و دابەزی مندالانە دەکرد. جۆرج بە تاییەتی لەو نازناوانە بێزار بوو، کە بە نازەوہ لەمی دەنا: "مشکەکەم"، "سەگەکەم"، "پشیلەکەم"، "جەواھیرم"، "بالندەکەم"، "گەنجینەکەم" بێزار بوو. لەو عەشقبازییە کە ھەمووجاری بە شەرم و شوورەییەکی نمایشی و مندالانە بۆ ئەمی دەنۆند، بێزاربوو لەو پەفتارە ترسئامیزانە کە گواپە بە خەیاڵی خۆی زادە ی خۆشەویستی بوو و بە ئەدا و ئەتواری جۆراوجۆرەوہ خۆی پادەستی جۆرج دەکرد. بۆ نمونە لە جۆرجی دەپرسی: "من ھی کێم؟" چونکە جۆرج بلەز و یەکسەر بەرسفی نەدەدایەو، ھەرخۆی دەیگوت: "ھی تۆم". ھێندە ی پێداگری لە سەر ئەم عیشوہگەرییە سووکانە دەکرد کە جۆرجی دەھری دەکرد.

به بۆچوونی جۆرج، ژنە ی بێتەوا، نەیدەزانی که دەبی له عەشقبازیدا زیرەکی بنوێنێ، وردی و پاریزی زۆر به کار بهریت. ئەو که ژنیکی نافەسەل، دایکی مندال و له چینی بالای کۆمەڵ بوو، ئەمە ی نەدەزانی که دەبی، جۆره سەنگینی و و یقاریک بنوێنێ، جدی بی، هەندێجار، فرمێسکیکی پەشیمانی سەبارەت بەو کارە ناشایستەیه ی که دەیکا، بریژی، بەلام فرمێسکانی دیدون ئاسا نەک فرمێسکانی جولیتانە. (دیدون: کیزی پاشای سورف و شابانوی ئەفسانەیی کارتاج بوو که به سەد دل عاشق و حەیرانی ئاینیاسی شازادە ی خەلکی ترویا بوو و که ئاینیاس به فەرمانی خواوەندان دەستبەرداری بوو، ئەو له نا ئومیدی و له سوێیاندا خۆی فریدایە کۆمەڵیک ئیزنگ و چیلکە ی گرگرتووەو دلی خۆی بهر خەنجەر دا). (جولیت: قارەمانی شانۆنامە یه کی شەکسپیرە که عاشقی رومیو دەبی و عەشقه کی به نمونە ی ناسکی کچانە و سەفای عەشقیکی قول و واقعی دیتە ژماردن).

هەمیشە دووبارە ی دەکردهوه: - چەندم خۆشدهوێی بچکۆله کهم! تۆش بهو ئەندازه منت خۆشدهوێ، کۆره نازداره کهم؟

جۆرج، ئیدی له قسانە: " بچکۆله کهم " و " نازداره کهم " بێزار بوو و له ناخی خۆیدا حەزیده کرد به " پیره ژن " بانگی بکات.

به جۆرجی دهگوت: - چ که و جایه تیه کی گه وره م کرد که رادهستی تۆبووم. به لام پەشیمان نیم. خۆشه ویستی زۆر باشه.

هه ره موو ئه و قسانه ی ئه و بۆ جۆرج بیتام و ناخوش بوون. به جۆرئ ئه م پسته یه ی "خوشه ویستی زۆر باشه. "ده درکاند، که ده تگوت کیزیکه دلساف و بینگه رده و ئه و پسته یه له سه ر شانۆی نمایش ده لیت.

ژنه ی بینه و، سۆز و گودازیکه ناشیانه و له هه مان کاتدا حاله تیکه جدی ئه و تۆی ده نواند که جۆرجی دینایه پیکه نین، ئه و پیر وکالانه ی بیرده که و تنه وه که هه ولده دن فیزی خویندن و نووسین بین.

وهختایه ک به نیگایه کی قوول و ترسناکی هه ندی له و ژنانه ی که ته پ و بپری گه نجا تیان له ده ست داوه، نیگایه کی قوول و به رزه فرانه، سه باره ت به دوا عه شقیان، ته مه شای ئه و ی ده کرد، وه کو مندالی بچوک، شیرین زمانه ی ده کرد، تا دلگیرتر و ئازیزتر بیه به رچاو: "کۆشم ده ویتی، بچکولانه که م، ژۆر کۆشم ده وئی، له گه ل ژنه چکوله که تا باش به."

ههنگی جۆرج، خوای نه ده ما، پیر به دل حه زی ده کرد به ر ده مپژۆی جنیوی بدات، کلاوه که ی هه لبگریته و بپرواته ده ری و ده رگا که له دوا ی خۆیه وه به تووندی به دیواره که دا بدات.

له سه ره تاوه، زۆربه ی جاران له ئاپارتمان ه که ی شه قامی کونستان تینوپلدا یه کیان ده بین، به لام چونکه جۆرج ده ترسا، به پیکه وت، له وینده ر تووشی خانم دوماریل بیته، به هه زار ویه ک بیانوو خۆی له م دیدارانه ده دزییه وه. ههنگی ناچار بوو، هه موو جارئ بۆ فراقین یان شام بۆ مالی وان بپروات. قیرجینی له ژیر میزه که وه دهستی ده گرت و ده یگوشی، یان له پشت ده رگایه کی داخراوه وه عه شقبازی ده گه ل ده کرد.

به لām جۆرج، زیاتر له زهتی له قسه کردن و گه مان ده گهل سوزان دا، ده بیینی، که به ده ست په نگینییه کانی ئه وی سرگرم ده کرد. له جهسته ی بووکه له ئاسای ئه م کیزۆله یه دا، روحیکی چالاک وچه له نگ، دور له هر چاوه پوانی وحیله بازییه ک په نهان بوو، که هه میسه هه مووانی وه کو بووکه له ی فیلمین کارتۆن، هه مووانی دینایه جۆش و پیکه نین. هه مووشتیک و هه مووکه سیکی، به قسه کانی و وه لāmه حازر و ئاماده وچزووداره کانی غافلگیر ده کرد. جۆرج، به هره و تواناکانی ئه وی ده هاپوژاندو ناچاری ته نزگویی ده کرد. نیتوانیان زۆر خوشبوو.

سوزان، هر ساناساتی گازی ده کرد: - گوی بگره بیل ئامی. وهره ئیره بیل ئامی.

جۆرج، ئه مه ی له خوا ده ویست، وازی له دایکی دینا وده چوو به لای کچۆله که وه که شهیتانانه چهند وشه یه کی به گویتیدا ده دا و ئه وسا به دووقۆلی له قاقای پیکه نینیان ده دا.

وێرای هه موو ئه مانه ش، جۆرج که له عه شقی دایکه که وره فتاره دزیوه کانی بیزار بوو بوو، گهی بووه بیزاریه کی ئه وتۆ که نه دهیتوانی بیینی و نه گوی له دم و دووی بگرئ، نه به بن توورپه بوون بیرى لیتیکاته وه. بۆیه چوونه مالی وانی ته رک کرد، به رسفی نامه کانی نه ده دایه وه وگویی به تکا وپارانه وه کانی نه ده دا.

ئیدی ژنه ی بینه وا، بۆی ده رکه وت که جۆرج خۆشی ناویت، دووچاری خه م وپه ژاره یه کی تووند بوو. لى هر ده سته بردار نه ده بوو، کۆلی نه ده دا، له هه موو شویتى تاقیبی ده کرد، له ناو گالیسکه یه کی چادرداردا، له بهر ده رگای

ئىدارەى پۇرنامەكەدا، لە بەر مالەكەيا، يان لەو كوچە و
كۆلانانەدا كە وای مەزەندە دەکرد پىئاندا پەت دەپىت،
چاوەپوانى دەکرد.

جۆرچ، زۆر حەزىدەکرد، بىرەنجىتى، جىنئوى بداتى، لىنى
بدات و بە ئاشكرا پىنى بلىت: " چىت لىم دەوئىت، وازم لىبىنە .
" بەلام لە بەر پۇرنامەكە و كارەكەى مداراى دەکرد،
ملاحەزەى دەکرد. ھەولیدەدا لە گەلىا سارد بى، زىر بى،
بەلام بە پوالەتىكى نەزاكەت ئامىزەوہ و تەنانت ھەندىجار
بە قسەى ناخۆش و زىر تىنى بگەيەنئىت كە پىئوىستە، كۆتايى
بەم ماجەرايەيان بىئىت و بەردىكى بخاتە سەر.

قىرچىنى، پىداگرى دەکرد كە بە ھەرشىوہىەك بوو، بۆ
ئاپارتمانەكەى شەقامى كونستانتىنوپلى بكىشىت و، جۆرچ لە
ترسى ئەوہى نەبادا پۇژىك ھەردوو ژنەكە لەوئىدەر
تووشى يەكدى بىن ئوقرەى لەبەر بىرابوو.

خۆشەويستى و عەشقى سەبارەت بە خانم دومارىل، لە
ماوہى ئەو ھاوینەدا، بە پىچەوانەوہ پۇژ بەپۇژ زياتر
دەبوو. جۆرچ، بە " گورپەكەم " دەيدواند و بە پاستى
لەزەتى لە ھاودەمى و ھاونشىنى ئەو دەبىنى. تەبىع و
تەبىعەتيان لە زۇرشتا تىكىدەكردەوہ، ھەردووكيان لە ژيانا،
سەركىش و سەرەپۆ و لاسار بوون، ئەھلى پىسك و
رابوردن بوون، بىئەوہى بە خۆ بزانن، لە قەرەجانى
بىابانگەر دەچوون.

ھاوینىكى عاشقانەى پىرچۆش وخرۆشيان قەتانە، وەكو
ئەو خويىندكارە گەنجانەى كە مانگى ھەنگوين دەبەنەسەر،
خۆيان لە ھەموو شوپىن و لەگشت كەسىك دەدزىيەوہ

تاپىڭكەۋە بۇ ئارجانتۇي، بۇڭىقال، فرون، يان پواسى بېرۇن و
فراڭىن يان شىو لە يەككىك لەو شويتانە بخۇن.

بە سەعاتان بەسۋارى بەلەم بە پوباردا دەسووپانەۋەو
لە كەنارائوۋەكەدا گوليان دەچنى. خانم دوماريل، كوشتەي
ماسى برژاۋى پوبارى سىن، قاورمەي كەرويتشك
ومارماسى كولاو بە پياز و شەرابى سىپەۋە بوو، ھەروەھا
دلبەندى دانىشتنى ژىر كەپرى مەيخانەكان و گويگرتن لە
ھەرا وبەزمى بەلەمەۋانەكان بوو. جۇرچ زۇرى ھەز لىبوو
دەگەل ئەۋدا، لە پۇژىكى خۇشى ھەتاۋا، سۋارى فارگونىكى
سەربەتالى قىتارى دەۋروبەرى شار بىت و بەدەم گوت
ويژ و شۇخى وپىڭكەننەۋە، گوندە دزىۋەكانى دەۋروبەرى
پارىس بدەنە ژىر پىۋە تەمەشاي خانوۋە پەرتوۋەكانى
دانىشتوانى ئەو ديار و دەقەرانە بكن.

جۇرچ، كاتى كە ناچار بوو بۇ خواردنى شام بۇ مالى
خانم ڧالتر برۋا، كە ماشقە گەنجەكەي بىردەكەۋتەۋە، كە
ھەموو پۇژەكەي دەگەل ئەۋدا، لە دەشت و دەرا، لە نىو
سەۋزە زاراند، بەخۇشى و شادى بە سەر بردبوو، زياتر لە
ماشقە ئاقسالە قىرسىچمەكەي بىزار دەبوو.

ئەو پۇژەش، لە ھالىكا پىنى وابوو ئىدى بۇ ھەمىشە لەو
خەلەسىۋە، چونكە پىشتىر بە جۇرىكى زۇر پوون و بە
شىۋازى ھەندىك زىر برىارى برىنى پەيوەندى دەگەل ئەۋدا
دابوو، ئەو بروسكەيەي پىڭەيى بوو. خانم ڧالتر، لە
بروسكەي گۇرىندا داۋاي كىردبوو سەعات دوۋى پاش
نىۋەرۋ، لە ئاپارتمانەكەي شەقامى كونستانىتۋېل دا بىيىنى.

بە دەم پىاسەكردنەۋە، جارىكى دى بروسكەكەي
خوئىندەۋە: " ھەر چۈنى بوۋە، پىۋىستە ئەمىر قسەت لە

گه لدا بکەم. مەسەلەیکە زۆر گرینگ هەیه. زۆر گرینگ. سەعات دووی پاش نیوە پۆ له ئاپارتمانەکی کونستانتینوپل چاوەڕوانم بکە. دەتوانم خزمەتیکە گەرەت پێبکەم. دوستی هەمیشەیت تا مردن - فیرجینی.

جۆرج له دلی خۆیدا دەیکوت: " ئەم کونده پیره چی لێمدهوێ، گریو دەکەم هیچ قسەیکە نییه له گەلمی بکات. هەمیشە هەر ئەوه دەلێتەوه که گوايه من دەپەرستیت. وێرایی ئەمەش پێویستە بپۆم بزانی چی دەوێ. باسی مەسەلەیکە زۆر گرینگ وخزمەتیکە گەرە دهکات، له وهشه راست بکات. کلوتیلد، سەعات چوار بۆ ئەوێ دیت، دەبێ چ بکەم. خۆ دەبێ فیرجینی تا سەعات سێ بێتمەوه. خوابکات ئەم دووه لهویندەر تووشی یهکدی نهبن. دهنای به حالم. چەند ژنانی به وهزنن."

پاشان بیرى کهوتەوه که ژنهکەى خۆى تاقە ژنى بوو که هەرگیز ئەزیهتی نهدهدا. ژيانى خۆى دهگوزهراند و به پوالت له کاته تاييه تیهکانى عەشقدا، زۆرىشى خوشدهويست، چونکه به هیچ کلۆجى پێگەى نهدهدا که سێک نهزم و نيزامى سه رگه رميهکانى پۆژانهى ژيانيان بشيۆينیت. به کاوه خۆ به رهو ژوانگه پۆی و لهزهينى خۆیدا، خۆى

بۆ پوو به پووبوونهوى ئاغازن ئاماده کرد:

- وای به حالى ئەگەر خه بهر و باسیکی گرینگی پینه بێ، کاریکی پێدهکەم که هەرگیز له بیرى نهچێتهوه. قسهکەى کانبرون (کانبرون: مەبەست ئەو وشە دزیوهیه که جەنەرال کانبرون له جەنگی واترلودا به کاری بردبوو. فەرماندهی ئینگلیزی له دوا ساتهکانی جەنگدا، که شکستی

فهره نسپییه کان ئاشکرا بووبوو و برابوووه، پروو له
 فهره نسپییه کان گوئی: فهره نسپاییانی ئازا رادهست بن و
 کانبرون له وهلامی ئه ودا گوئیووی گوو... (له چاو ئه و
 قسانه دا که ده مه وئ بیکه م، هلوا بی. له پیش هه موو شتیکا
 پئی ده لیم که له ئیستا به دواوه، پئ نانه مه ماله که ی. خوی به
 ئاپارتمان ه که دا کرد و چاو ه پروانی خانم قالتری کرد.

هینده ی پتته چوو که ئه ویش هات، هه رکه جورجی بینی
 گوئی: - ئه، بروسکه که مت به دهست گه یی! زور باش بو!

جورج، به پروو گرژبییه وه گوئی: - خه ریک بوو ده چووم
 بۆ ئه نجوومه ن که بروسکه که تم پنگه یشت. چیت لیم ده وئ؟
 خانم قالتر تور ه که ی سه ر ده م و چاوی هه لدا بووه وه تا
 ئه و ماچ بکات و به قه لافه تی سه گینکی ترساری دهسته مو که
 فیزی کوته ک خواردن بی له جورج نزیک بووه وه.

- چهند دره ق به من بیتره حمی... چهند به زبری
 ره فتارم ده گه ل ده که ی... ئاخه ر من چ خه تایه کم ده رباره ی تو
 کردووه؟ یانی نازانی من له پیتناوی تودا چ عه زاییک ده خۆم!
 جورج، به ده م بۆله بۆله وه گوئی: - دیسان دهست
 پیکرده وه؟

به ته وای له نزیکی جورجه وه وه ستابوو، چاو ه پروانی
 بزه یه ک یان جووله یه کی ئه و بوو، تاخوی له هه میزی باویت.
 له بن لیوانه وه گوئی:

- نه ده بوو په یوه ندی له گه ل مندا به رقه رار بکه یت تا
 پاشان به م سارد و سه رییه ره فتارم له گه لدا بکه یت، ده بوایه
 وازم لیبیتی، دلتیا و ئاسووده، به هه مان حالی خۆمه وه
 ژیا بام. له بیرت نایه له کلێسا که دا چ مه راییه کت ده کردم

وپاشان منت به خورتی کیشایه ئەم خانووه؟ و ئیستاش
بهەم شیوهیه قسەم لە گەڵدا دەکەیت! خواگیان! ئوف خودایا!
چەند بەد ڕەفتاریم لە گەڵ دەکەیت!
جۆرج، بە تۆوندی پیتی بە عاردیدا کوتا و بە تۆوندی
گوتی:

- ئاە! دەستبەردار دەبی یان نا! گیانم گەییە کونە
لووتم. بوو بە عەزەرەتم، دەقیقەیک لە گەڵ تۆدا بێ و گویم
لەم قسە سواو و ئاە و ئالە و گازنانەیت تۆ نەبیت. دەلێی
کچۆڵەیکە دە دوازدە سالەیت چاوەنکراوە بوویت،
فریشتەیکە پاک و بێگەرد بوویت و من خاپاندوومیت و لە
خشتەم بردوویت و دەستدریژیم کردۆتە سەر. نەگیانە،
با بچینە سەر ئەسلی مەسەلەکە، مەسەلەی فریودانی کێژیکی
مندالکار لە ئارادا نەبوو. تۆ لە تەمەنی نافەسالی و بەکەمالی
ئەقل و خواستی خۆت، خۆت ڕادەستی من کردوو. لەم
پروووە مەمنوونی تۆم، ئەمەم لە بەرچاوە و پیتی دەزانم،
بەلام بە هیچ کلۆجی بە نیاز نیم، تا ماوم خۆم بە داوینی تۆوە
هەلواسم. تۆ میردێ هەیه و من ژنم هەیه. کەسمان ئازاد
نین. خۆمان ڕادەستی هەوسێک کرد، ئەوەندە و بەس. ئیدی
تەواو بوو.

خانم فالتەر گوتی:

- ئاە، کە دل ڕەقی! چەند بێتە دەب و چەند داماوێ!
هەلبەتە کچۆڵەیکە مندالکاری چاو و گوێ بەستراو نەبووم،
بەلام تا ئەوکاتە دڵم بە هیچ پیاویکی دی نەدابوو. هەرگیز لە
جادهی داوینپاکی لام نەدابوو...

جۆرج قسەکەیت پێبێت:

- دەزانم، سەدان جار ئەم قەوانەت بۆ لىداومەتەو. بەلام تۆ دوو مندالت ھەبوو، خۆ من پەردەى کچیتیم لى زەوت نەکردوویت.

خانم قالت، ھەنگاوى چووە دواوہ وگوتى: - ئاخ، جۆرج، ئەم قەسەى تۆ ئابرومەندانە نىيە!....

ئەوسا ھەردوو دەستى نايە سەر سىنگى و ھەناسە بېکى پىڭەوت، ھەنسک وگريان لە ئەوکى گىرا.

وہختايەک جۆرج بينى کہ پوندک خەريکە بە گوناکانيا دیتەخوارى، کلاوہکەى کہ لە سەر سۆپاکە دانابوو ھەلگرت و گوتى: - ديسان دەست بەگريان کردەوہ! زۆرچاکە، کەواتە عەسر بەختىر.

بۆ نیشاندانى ئەم نمایشنامەىە منت بۆ ئێرە کىشا؟

خانم قالت، ھەنگاوى چووە پىشش تا رینگەى لىبگريت، ئەوسا بە ھەشتاو دەستەسپەکەى لە بەرکى دەرھینا و بەتووندى فرمىسکەکانى سپى. خۆى ھێور کردەوہ، بەدەنگىکى مکووم و بەو پەرى ئازار وکول وکوفانەوہ، ھەژدەر ھەژدەر کەوتە قسان: - نا... بۆیە ھاتووم بۆ ئێرە تا... تا خەبەرىکت بدەم... خەبەرىکى سیاسى... تا بتوانى لە رینگەى ئەو خەبەرەوہ پەنجا ھەزار فرانک و بگرە زیاتریش بخەیتە تەنکەى باخەلتەوہ... ئەگەر خۆت بتەوئ.

جۆرج کہ لە ناکاوا راویژى دەم و دووى نەرم بوو پرسى: - يانى چى؟ مەبەستت چىيە؟

- دویشەو، بەرىکەوت ھەندى لە قەسەکانى مێردەکەم لە گەل لاروش دا بەرگوئى کەوت. ھەلبەتە زۆریش قەسەکانيان لە من نەدەشاردەوہ. لى قالت بە لاروشى دەگوت

که به هیچ جورئ مهسه له که به تو نه لیت، دهنه هه موو
شتیک ناشکرا ده که یت.

دوروا، کلاوه که ی له سهر کورسییه ک دانا و به وردی
چاوه پروانی پاشماوه ی قسه کانی نه وی کرد.

- ئی، چییان به یه کدی ده گوت؟

- حکومه ت ده یه وی هیرش بکاته سهر مه پراکش.

- وازیته. من نه مپۆ نانی نیوه پۆم له گهل لاروش دا
خوارد و نه و که م وزۆر ئامانج و نیازه کانی حکومه تی پیگوتم
تا تیه لکیشی و تاره که می بکه م.

- نه گیانه که م، نه وانه کلاویان له سهر ناوی، چونکه
ده ترسن ده ستیان بکه و یته پوو و هه مووان بزانی چ
مه به ستیکیان هه یه.

جۆرج گوتی: دانیشه با بزانی.

خۆیشی له سهر قه نه فه یه ک پۆنیشت. هه نگن خانم فالتز
ته پله کیکی هیتایه پیشه وه له به ینی لاقه کانی جۆرجی دانا و
له سهری دانیشته. نه وسا به پراویژیکی نه وازش ئامیزه وه له
سهری پۆیی:

- چونکه هه میشه بیرم لای تویه، گوئ له هه موو نه و
قسانه ده گرم که له ده روروبه رما ده کرین.

نه وسا، به نه رمی و میهره بانی بوی گێرپایه وه که
ماوه یه که وا هه سته دکات خه ریکن هه ندی کاران دژی نه و
ده که ن و هه رچه نده له و ده ترسن، بۆ مه رامی خۆیان
ده یکه ن به دارده ست.

نه وسا له سهری پۆیی: - ده زانی و هختی ئینسان یه کیکی
خۆشبوئی، فیلبازیش ده بی، فیزی فیلش ده بی.

سەرەنجام دویتنی پەى بە ئەسلى مەسەلەكە بردبوو. پای مامەلە وسەودایەكى گەورە لە ناوا بوو، مامەلەىەكى یەجگار گەورەو پپ سوود كە ژیراوژیر و بەپەنھانی دەكرا. نھا بزەى دەكرد و لەو زیرەكى نواندەنى خۆى خوشحال بوو، وەكو ژنىكى شارەزا لە وارى دارایی و سەوا و مامەلەى دراوییدا، زۆرى كەیف بەخۆ دەھات و لەخوشیان لە پیتى خۆى نەدەھیتورى، وايدەنواند دەزانیت چ دەسیسە و ئاين وئوینك لە كاری بۆرسە و نەختینەى بەھادارا لە ئارادایە، چۆن بەھای ئەم ئەوراقانە بە ساختە بەرز و نزم دەبیتەو و لە ئەنجامدا زەرووانى دنیاى سەرمایەدارى، پاشەكەوتى بچووكى خەلكانى پروتە لووش دەكەن و لە قورپى رەشیان دەنەن و مالىویرانیان دەكەن. ئەو سەرمایەگوزارى و وەبەرھیتانە بچووكانەى كە بە ناوى پیاوانى سەرپاست، ئابروومەند و بەپێزەو، پیاوانى سیاسى یان بانكدارانى گەورە دەكران.

بەردەوام دووبارەى دەكردەو:

- ئا، ئەو كارەى كە ئەوانە گەرەکیانە بیکەن زۆر گەورە، دەسكەوتى یەجگار گەورەى بەدواو، قەلتەر ئەم پیلانەى داپشتوو و ئەم مامەلەىەى سازاندوو، چونكە لەم جۆرە كارانەدا وەستایە. بە راستى ھاوتای نییە. جۆر، كە لەم ریس و گوریسەى ئەو بیتاقەت بووبوو، بەبێ حەوسەلەى گوتى: - دەى خێراكە وەرە سەر ئەسلى بابەتەكە.

- زۆرچاكە، حال و حیکایەتەكە بەمجۆرە: لەشكرکیتشى بۆ سەر تەنجە، لەو پۆژەدا كە لاروش بوو بە وەزیری دەرەو، قەرارى لیداربوو. ئەوانە بەرەبەرە

دهستان به کړینی ئه وراقی قهره زه کانی مه پراکش کرد که به هاکی بۆ شهست و چوار پینج فرانک داکه وتبوو. ئه وانه زور لیتاوتوانه و له پینگی ده لالانی گومناو و تهنانهت دروینه وهش دهستان به کړینی ئه م ئه وراقانه کرد تا که س گومانیان لینه کات. تهنانهت کلاویان نایه سهری پوچیلده کانیش که به چاوی خو ده یانینی هه موو پوژی ئه م ئه وراقانه کړیاریان بۆ پهیدا ده بی. له وهلامی پرسپاری ئه واند، ناوی ده لالانکیان ده برد که گومناو یان نابووت و بی ئیحتوبار بوون. له ئه نجامدا خه یالی بانکداره کان تهخت بوو. ونه اش ده یانه وئ هیز بۆ ئه ویندهر فڕی بکه. هه رکه سهربازانی مه پی بنه نه ئه وئ، حکومه تی فهره نسا زه مانه تی دانه وهی ئه م ئه وراقانه ده کات. له ئه نجامدا دۆستانی مه په نجا یان شهست ملیون فرانک ده خه نه تهنکه ی باخه لیان. نه ا له مه سه له که حالی بوویت؟ ده زانی بۆ له هه موو که سیئک ده ترسن و له هه موو که سیئک به گومانن، تا نه با دهسته که یان بکه ویته پوو؟

خانم فالتر سهری به سینگی جوړجه وه نابوو و دهسته کانی نابوون به سهر ئه ژنوکانییه وه، خوی پیوه ده نووساند و وای وینا ده کرد نه ا دلی هیناوه ته وه جئ. ئاماده بوو له پیتاوی لاوانه وه یه ک یان بزه یه کدا، په نا بۆ هه ر کاریک بیات و هه ر هه له یه ک بکات.

جوړج پرسى:- باشه تو دلنیایت؟

خانم فالتر، به ئه رخایه نی به رسفی دایه وه:- به لئ، دلنیاى دلنیام.

جوړج گوته:- به لئ، به راستی مامه له یه کی که وریه. به لام ئه م لاروشه چه په له، با راوه ستی بۆم، بزانه چی

به سهر بیتم. ئاخ! هیچ وپوچ، سووک و چرووک! ده بن
ئاگای له خۆی بن!... ئاگای له خۆی بن! بزانه چۆن له
وهزیری دهخهم.

ئهوسا له فکران پاچوو و له بن لیوانه وه گوتی: - وێرای
ئهمهش، دهکری سوود لهم دهرفهته وهرگیریت.
- تو هیشتا دهتوانی هه ندیک لهم ئه وراقی قهرزانه
بکپیت، به های له ههفتا و دوو فرانک هیهتر نه چوووه.
جۆرج گوتی: - وایه، به لام کیشهم ئه وهیه که پاره ی
نه ختم به دهسته وه نییه.

خانم قالت، نیگایه کی لاقه ئامیزی کرد.
- بیرم له مه کردووه ته وه گورپه چکۆله ئازیزه کهم،
ئه گهر له گه لما میهره بان بیت، میهره بانی ته وای، ئه گهر
تو زیکت خوش بویم، ده توانم قهرزت بدهم.
جۆرج، له ناکاوا و که میک به تووندی به رسقی دایه وه: -
نا، ته وای ناتوانم ئه م کاره بکه م...

خانم قالت، به پاریژیکی پارانیه وه ئامیزه وه به ئه سپایی
گوتی:

- گوی بگره، تو ده توانی به بیته وه ی قهرز بکه ی
ئیشیکی دی بکه ی، من به خۆم به ته ما بووم بایی ده هزار
فرانک لهم ئه وراقه قهرزانه بکرم تا بوخۆم ده رانه تیکی
بچووک پیکه وه بنه م. ئیستا بایی بیست هزار ده کرم. تو
ده بیت به شه ریکی نیوه ی. توخۆت ده زانی که من ئه م
پاره یه ناده مه وه به قالت. ئیستا، واته حالی حازر پاره نایه ته
ئالوگۆر. ئه گهر ئه م مه سه له یه سه رکه وتوو بن، ههفتا هزار
فرانکت به نه سیب ده بن، تو ته نیا ده هزار فرانک، به و
مه رجانیه ی خۆت ده ته وئ، بۆ من بگێرته وه.

جۆرج دووباره گوتی: - نا، من حەزم لەم سەودا و مامەلانی نییه.

خانم فالتز، بۆ ئەوەی قەناعەتی پێتکات، کەوتە بەلگەهێتانهوه، بۆی سەلماند کە ئەگەر قەول بدات ئەم دە هەزار فرانکە بۆ کڕینی ئەوراقی قەرز بەکاربێنێ، پوو بە پوو هیچ خەتەرێک نابێتەوه، چونکە لە ئەنجاما ئەو هیچ پارەیهک بە قەرز نادات، چونکە بانکەکی فالتز، بەهای کڕینی ئەوراقەکان دەدات.

وێرای ئەمەش، ئاگاداری کردەوه کە لە راستیا ئەو بە هۆی گوتارە سیاسیهکانیهوه لە لافێ فرانسزدا، زەمینەی ئەم سووده مۆلەی بۆ ئەوان فەراهم کردووهو ئەگەر بەخۆیشی سوود لەمە وەرئەگریت، دەکاتە ئەوپەری ساویلکەیی و سائەقڵی.

جۆرج هێشتا دوو دل بوو. خانم فالتز لە سەری پۆیی: - باش بیرى لێکەوه، لە راستیا فالتز ئەم دە هەزار فرانکە بەقەرز دەدات بەتۆ و، تۆ لە هەنبەر ئەوەدا، هەندێ کارت بۆ ئەو کردووه، کە زۆر لەم دە هەزار فرانکە بەنرختره.

سەرەنجام جۆرج گوتی: - زۆرباشه، پەنجا بە پەنجا شەریک دەبین. ئەگەر دواڕاین دە هەزار فرانکەکەت دەدەمەوه.

خانم فالتز، هێندە خوشحال بوو کە لە جێی خۆی رابوو، بە هەردوو دەستان سەری جۆرجی گرت و بەتاسه و تامەزڕۆییەوه کەوتە ماچکردنی.

جۆرج لە هەوڵەوه هیچ بەرخودانێکی نەکرد، پاشان کە بینی فیرجینی خەریکە شولی لێهەڵدەکێشیت و ناز و نەوازشەکانی گەرمتەر دەبن، بیرى کەوتەوه کە کلوتیلد، بە

زوویی دهگاتهجی و ئهگهر ئهم (جۆرج) پادهستی ههز و
ئارهزووهکانی ئهم ژنه بییت، هیچی بۆ کلوتیلد پین نامینیت.
به نهرمی و میرهسانی ئهوی له خۆ دوورخستهوه و
گوئی: - بهسه، ئاقل به.

فیرجینی، به نیگایهکی خهینهوه تهمهشایهکی کرد و
گوئی:

- ئاخ، جۆرج، یانی ئهوهشم پین رهوا نابینی
پاتمووسم؟

جۆرج گوئی: - نا، ئهمڕۆ نا. کهمیک سهرم دیشیت و له
بابهته نیگهرانم.

ههنگی فیرجینی گوێرایه لانه و دووباره له سه
تهپلهکهکه دانیشهوه و پرسی:

- ههز دهکهی سهی شهو بۆ شام بۆ مالی مه بییت؟
ئهگهر بێی پیاوهتیکی گهرهم لهگهڵدا دهکهیت.

جۆرج، کهمیک سهلمییهوه، بهلام جورئتی نهکرد،
دهعهوتهکهی رته بکاتهوه و بهرسفی دایهوه: - بهلێ، دلنیا به.
- مهنوونم گیانهکه.

بهنهرمی و بهناز و نهوازشهوه سهری له سینگ و
بهروکی جۆرج ههڵدهسوو، بهم کارهی تالی له قژه درێژ و
رهشهکهی بوو به ئیلهکهکهی ئهوهوه.

فیرجینی، بهمهی زانی و بیرۆکهیهکی شیتانهی بهزهینا
تیپهپی، یهکیک بوو لهو بیرۆکه ئهفسانهیانهی که زۆربهی
کات بۆ ژنان له ههر لۆژیکیک پتر باوهڕ کردهیه. به
کاوهخۆ کهوته پێچانهوهی ئهم تاله قژه به دهوری یهکیک له
قوچهکانی ئیلهکهکهیهوه، ئهوسا تاله موویهکی دیکهی به

دەورى دوگمەيەكى دىكەو پىچا، ئەوسا دوگمەيەكى دى
 وەر تالەموويەكى لە دەورى دوگمەيەك گرى دەدا.
 ھەلبەتە جۆرچ لە كاتى ھەستاندا، ئەم مووانە
 ھەلدەكەنئ، ئەو ئازارەى بەھۆى ئەم كارەو ھەيدەبىت،
 دەبىتە مايەى خوشحالى ئىرجىنى! و جۆرچ بىتەوہى بەخۇ
 بزائىت، نىشانەيەكى ئەم لەگەل خۇيدا دەبات، ئەو چەند تالە
 مووہ لە گەل خۇيدا دەبات كە ھەرگىز داواى نەكردبوو. ئەم
 تالە مووانە دەبنە پەيوەندىك كە جۆرچ بەوہو دەبەستى،
 پەيوەندىيەكى پەنھان، ناديار، تەلەسمىك كە ھەمىشە لەگەلپا
 دەبىت. بىتەوہى كە خۆى بىھوى بىر لەم (ئىرجىنى)
 دەكاتەوہ، خەو بەوہو دەبىنى و سبەينى كەمىك زياترى
 خوشدەوى.

جۆرچ لە ناكاوا گوتى:

- دەبى ھەر ئىستا بەجىت بىلم، چونكە لە
 ئەنجومەندا، بۆ كۆتايى كۆبونەوہكە چاوەپوانى منن.
 ھەرچۆنى بوو پىويستە ئەمۆ لەويندەر حازر بىم.
 ئىرجىنى ئاھىكى ھەلكىشا وگوتى: - ئاخ، ھەروا زوو.
 ئەوسا، بە ملەكەچىيەوہ لە سەرى پۆيى:
 - زۆرچاكە، بۆ گيانەكەم، بەلام بىرت نەچى سبەى
 شەو بۆ شىو بىتى.

ئەوسا لە ناكاوا، لەم دور كەوتەوہ، ھەستى بە
 ئازارىكى تووند و زووگوزەر لە سەريا كرد، وەكو ئەوہبوو
 دەرزيان بەسەريا كرديى. دلى بەتووندى لىتى دەدا،
 خوشحال بوو كە لەبەر خاترى ئەو تۆزى ئازارى كىشاوہ.
 - خودا حافىز گيانەكەم.

جۆرج به بزهیهکی هاوسۆزییهوه، له ههمیزی گرت و به ساردیییهوه چاوهکانی راموسی.

لئ ڤیرجینی، که بههۆی ئەم تەماسهوه جلهوی خۆی لهدهست بهربوو، جارێکی دی لهبن لیوانهوه گوتی:
- ههروا زو!

نیگا لافه ئامیزهکهی له ده‌رگای له ده‌رگای ژووری نووستنهکه بوو که ده‌رگاکی کرابوهوه.
جۆرج، ئەوی له خۆی دوورخستهوه و به ڤاوێژیکێ ب‌له‌ز گوتی:

- ده‌بی تا زووه ب‌ڤۆم، ده‌نا د‌یر ده‌که‌وم.
هه‌نگی ڤیرجینی، لیوه‌کانی ب‌رده پ‌یشه‌وهو جۆرج راموسانیکێ ڤه‌وته‌نی کرد، پ‌اشان چه‌تره‌که‌ی که فه‌رامۆشی کردبوو، د‌ایه ده‌ستی و دووباره گوتی: - ده‌ی، ده‌ی ڤه‌له ب‌که. له سه‌عات س‌ن ت‌یپه‌ڤیوه.
ڤیرجینی، ب‌زهیه‌کی به ڤوویدا دا وگوتی: - س‌به‌ی شه‌و، سه‌عات ه‌وت.

جۆرجش به‌رسفی د‌ایه‌وه: باشه س‌به‌ی شه‌و، سه‌عات ه‌وت.

له سه‌رجاده‌که ل‌یکدی هاوێر بوون. ڤیرجینی به‌سه‌متی ڤاستا پ‌یچی کردهوه و جۆرج به‌سه‌متی چه‌پدا.
د‌وروا، تا بولڤاری بازنه‌یی ڤۆیی، ئەوسا خۆی به بولڤاری مالزیدا کرد و به‌دهم پ‌یاسه‌وه ته‌یکرد. وه‌ختایه‌ک به به‌ر شیرینیخانه‌یه‌کدا ڤه‌ت ده‌بوو، چاوی به شابه‌ڤووی به شه‌کر که‌وت که له قاپی کریستالیدا، له جامخانه‌که‌دا دانرابوو. به‌خۆی گوت:

‘ نيو كيلۆيك له مه بۆ كلوتيلد دهكرم، حەزى لەم جۆره
شابه پرووهيه. ’

نيو كيلۆى كړى، دووكانداره كه بوى له پاكتيک كړد و
دايه دهستى.

ساعات چوار خوى به ئاپارتمانكه دا كرده وه و به دهم
چاوه پوانى ماشقه كه يه وه دانىشت.

كلوتيلد، كه ميک دىر كه وت، چونكه شووه كه ي بۆ پاريس
زفړيى بووه وه وه هشت پوژ دهمايه وه. له جۆرجى پرسى:-
دهتوانى سبهى شه و بۆ شام، بۆ مالى ئيمه بيتى؟ ميژده كه م
به ديتنت خوشحال دهبيت.

- نه، سبهى شه و له مالى سهروك دهعوه تم. هه ندى
سات وسه وداى سياسى داراييمان هه يه كه مژولى
كردووين.

كلوتيلد، كلاوه كه ي دانا و ئه وسا دوگمه كانى بلووزه كه ي
كه زور تهنگ و به دهن چه سپ بوو، ترازاند.
جۆرج، پاكته ته شابه پرووه كه ي له سه ر سؤپاكه دانا
وگوتى:

- كه ميک شابه پرووى به شه كرم بۆت هيناوه.
كلوتيلد، له خوشحاليا، دهسته كانى به يه كا مالى وگوتى:
- دهستخوش بى، ئه زيه تت كيشاوه.
پاكته ته كه ي هه لگرت، شابه پروويه كى نايه دهمى و تامى
كرد، ئه وسا گوتى:

- چهند خوش و به تامه. له وه ده چى هه مووى بخۆم و
هيچ بۆ تو نه يه لمه وه.

ئه وسا به جۆش و خروشيكي له زه تخوازان وه جۆرجى به
نيگا دابيزت وگوتى:- تو هه موو حه زه كانى من دينيته دى.

به کاوه خق شابه پرووه کانی دهخوارد و هه موو جاری
ته مه شایه کی ناو پا که ته که ی ده کرد تا بزانی تیا ماوه یان نا.
ئه و سا گوتی: - ئی، نها وهره له سهر ئه م قه نه فه یه دانیشه،
منیش له به ینی لاقه کانت داده نیشم، ئه م گال گالیانه م دهخوم،
واهی زور باشتر به دلمه وه ده نووسیت.

جورج، بزه یه کی بۆ کرد، له سهر قه نه فه یه ک پو نیش و
کلوتیلدی له باوه شی خویا دانا، وه کو چون خانم قاتر له
باوه شی دانیشتبوو.

جار جار ئی سهری به لای جورج دا بهرز ده کرده وه به
زاری پره وه ده یگوت:

- ده زانی گیانه که م خه وم پتوه بینیت. له خه وما به دوو
قۆلی سواری وشتریک بوو بووین و چوو بووینه سه فه ریکی
دوور ودریژ. وشتره که دوو کۆپه وانهی هه بوو
وهه ری که مان له سهر یه کیکیان دانیشتبووین، به بیابانیکا
ده پویشتین. چهند بابۆله وسه ندو یچ و بوتلی شه رابمان
ده گهل خۆماندا بر دبوو، له سهر وشتره که وه قه پمان له
بابۆله کان ده دا و شه رابمان به سه را ده کرد. به لام من
بیتا قه ت بووم، چونکه نه مان ده توانی هیچ کاریک بکه ین،
زور له یه ک دییه وه دوور بووین و من هه زم ده کرد پیاده
بیم.

جورج گوتی: - منیش هه ز ده که م پیاده بم.

به و دیمه نه پتده که نی، کلوتیلدی هانده دا زیاتر قسان
بکات، قسه ی هه له ق و مه له ق بکات، و ئه م بابه ته چیرۆکه
مندالانه یه بگێریته وه و ئه م ره فتار و ئه تواره مندالانه یه، که
تاییه ته به ناز ونه وازشی ژنانی ئاشقه وه، بنوینیت. ئه م
ئه توار و قسه مندالانه یه ی که له زاری خانم دوما ریله وه

دههاته دهريج ئهوهنده خوش و بهلهزهت بوو هر مه پرسه. کهچی که همان ئه و قسانه ی له زاری خانم فالتره وه دهژنهوت، بیزار دهبوو. له گیانی خوی وه پره ز دهبوو. کلوتیلدش به جورجی دهگوت: " گیانه کهم، بچکوله کهم، گورپه جوانه کهم. " ئهم وشانه ی له زاری ئه وه وه زور پینخوش بوو، له نه وازشی له زهت به خش دهچوو. به لام چهند خوله کیک له وه پیش که خانم فالتر همان ئه و قسانه ی دهکرد، پنی قه لس دهبوو، دههری دهکرد، بیزاری دهکرد. چونکه په یف وشه یین عاشقانه که هه میشه یه کسانه، هه مان په یف و وشه ن، تامی ئه و دهم وزاره ده دات که لیوه ی دهر دیت.

به لام جورج، هه رچه نده له زهتی له هه له ق ومه له ق گزییه کانی کلوتیلد ده بیینی، بیریشی له لای ئه و هه فتا هه زار فرانکesh بوو به دهستی بکه ویت. له ناکاوا، دوو چهلان، به ئه سپایی قامکی به سه ری ماشقه کهیدا کیتشا و، له قسانی خست وگوتی:

- گوئی بگره، پشه جوانه کهم. کاریکت پی ده سپیزم که بۆ میرده کهتی بکه ی. له زمانی منه وه پنی بلن سبه ی بایی ده هه زار فرانک له ئه وراقی قهرزی مه راکش بکریت که حالی حازر به هه فتا ودوو فرانکه، دلنای ده کهم له زهرفی سی هه یفی دیدا شه ست تا هه شتا هه زار فرانک قازانچ دهکات. پنی بلن ئه مه به کهس نه لیت. له زمانی منه وه پنی بلن که فریکردنی هیژ بۆ ته نجه براوه ته وه و حکومت دانه وه ی قهرزه کانی مه راکش له ئه ستو ده گریت، به لام یه ک وشه سه بارهت به م بابه ته به عه بدهل به شهر نه لیت. ئه مه نه یینه کی حکومته که بۆم که شف کردوویت.

كلوتيلد، زۆر به جدی گوئی له قسهكانی ئەو دهگرت،
ئەوسا لەبن لیوانەوه گوتی:

- سوپاست دهكەم. ئەمشەو مەسهلهكه به میژدهكەم
دهلێم. دهتوانی متمانهی تهواوی پێكهیت، دلنیا به ئەم سره
بهكەس نالیت. پیاویکی سرقایمه. خەمت نهی.

پاش ئەوهی ههموو شابه پرووهکی خوارد، فووی کرد
زهرفه كاغهزینهكه و مستیکی پیدا کیشا، تهقاندی و خستیه
ناو موغهیرییهكهوه، گوتی:

- دهی نها با برۆین پالێكهوین. پێش ئەوهی لهجی
خوی ههستی دهستی به ترازاندنی دوگمهكانی ئێلهكهکی
جۆرج کرد. له ناکاوا وهستا، به دوو قامکان موویهکی
دریژی، له جی دوگمیهك دهركیشا و دهستی به پێكهنین
کرد:- سهیره، موویهکی مادلینت لهگهڵ خۆتا هیناوه. چەند
مێردیکی بهوهفا و ئەمهكداریت.

ئەوسا، له پێكهنین كهوت و بهدیقهت لهو تاله مووهی كه
به دهستیوه بوو، ورد بووهوه و لهبن لیوانهوه گوتی:-
بهلام ئەمه مووی مادلین نییه، ئەمه قاوهییه.

جۆرج، به دەم بزهییهكهوه گوتی:- پهنكه مووی
كارهكهره تایبهتییهكه یی.

لئ كلوتیلد، بهوردی و دیقهتیکی پۆلیسانهوه، تهمهشای
ئێلهكهكهکی ئەوی دهکرد، موویهکی دیکه، له دهوری
دوگمیهکی دی، دۆزییهوه. پاشان مووی سییهمیشتی
دۆزییهوه، پهنگی ههلبزرکا و ئازای كهوته لهرزین و
بههاوارهوه گوتی:- ئەها، تۆ دهگهڵ ژنیکا رات بواردووه كه
مووهكانی له دهوری دوگمهكانی ئێلهكهكهت هالاندووه.

جۆرج كه چهپهسا بوو، به دهمهلالکیوه گوتی:

- ئەو شەیت بووی، تۆ سەھووی...

لە ناکاوا بیرى كەوتەو، پەى بە مەسەلەكە برد،
پەشۇكا و بە راویژىكى تەوسامىزەو نكۆلى كرد، ھەرچەندە
پىتى ناخۇش نەبوو كە ماشقەكەى گومانى ئەوئى لىتبات كە
جگە لەو دەگەل ژنانى دىكەشدا سەر وسەوداى ھەيە.

كلوتىلد، لە سەر جسوجۆيەكەى خۆى بەردەوام بوو،
مووى دىكەشى دۆزىيەو، مووەكانى لە دەورى قوپچەكان
كردەو و ھەلپىشتە سەر ئەرزەكە.

بەغەرىزە و تەبعى فېلبازانەى ژنانەى خۆى، پەى بە
مەسەلەكە برد، بە توورپەى و بە ئەوكى پىر لە گریانەو
ھاوارىكرد:- ئەم ژنە خۆشى دەوئى و ويستويەتى شتىكى
ئەوت وەكو يادگارى لەلا ھەيىت... ئا، كە پياويكى ناپاك و
خيانەتكارى...

پاشان لە ناکاوا ھاوارىكى كرد، ھاوارىكى تووند، زادەى
خۆشحالىيەكى توورپە: " ئا... ئا... پىرەژنە... يەكەك لە
مووەكان سىپە... نۆبەتى ئەو قەوانەيە... يانى پىرەژنانىش
نابوئى... پىم بلى، ئەو پىرەژنە لە راى عەشقباى لەگەلىا،
پارەت دەداتى؟ پىم بلى... پارەت دەداتى تا لە گەلىا بخەوى،
رابوئى؟ ئا... يانى وات لىنھاتوو، پارە وپول لە
پىرەژنانىش بكتىشەو... كەواتە تەواو ئىدى پىويستت بە من
نىيە... ئەو ژنە بكە بەدۆستى خۆت... "

ھەستا، بە ھەشتا و پۆيى بۆلاى بلوزەكەى كە لەسەر
كورسىيەكى دانابوو و بلەز لەبەرى كرد.

جۆرج، بە تەرىقيەو ويستى نەيەلەت بىروات،
بەدەمەلالكتۆھ گوتى:

- نا، كلو... خۆت شىت مەكە... خۆشىم نازانم ئەم
مووانە چىن بە سەر ئىلەكەكە مەوە... گۆي بگرە... مەپۇ...
واز بىنە... مەپۇ...

كلوتىلد، بەردەوام دەيگوتەو: - پىرەژنەكە بىكە بەدۇستى
خۆت، بېرۇ بۇلاى ئەو... با مووەكانىت بۇ بىكەن بە
ئەنگوستىلە... بە مووە سىپىيەكانى... ھەلبەتە مووى سىپى زۆر
بۇ ئەم كارە...

بە پەلەپەل و بە توورەيى جەكانى لەبەرکرد، كالاوەكەى
لە سەر كرد، توپى كالاوەكەى دادايەو سەر پوخسارى.
دەرگاگەى فەكرد و لە ئاپارتمانەكە وەدەرکەوت، جۆرچ،
حايىر و ھەپەساو، گىژ و وىژ لەجىي خۆى وشك بووبوو.

ھەرکە بەتەن مایەو، لە ناخى دلەو لە خانم قالىتر، لەم
پىرەژنە پەتیارەيە، دايكى دوو كىژى گەورە توورە بوو!
شەرت بىن بەلایەكى واى بەسەر بىنم كە ھەرگىز لەبىرى
نەچىتەو، چىشتىكى بۇ لىبنەم بىستى پۇنى لەسەر بىن.

ئاويكى دا بە دەم وچاوە سوور ھەلگەراوەكەيدا، ئەوسا
بەدەم خەيالى ئەوئەو كە چۆن تۆلەى لىبىسەنىت، لە
ئاپارتمانەكە وەدەرکەوت. ئەمجارەيان ئىدى نايبورىت، نا بە
ھىچ كۆجى نايبورىت! بەدەم پىاسەو ھات تا گەيىە بولغار،
ئىدى لەبەر دەرگاى جواھىر فرۆشنىك وەستا و كەوتە
تەمەشاي سەعاتىكى بەرباخەلان كە زەمان پىئويكى سەيرى
ھەبوو. دەمى بوو ھەزى لەمجۆرە سەعاتە بوو. نرخەكەى
ھەزار و ھەشت سەد فرانك بوو.

لە ناكارا موچوركەيەكى خۆشحالى پىداھات و بەخۆى
گوت:

- " ئەگەر ھەفتا ھەزار فرانكەكەم دەست بکەوی دەتوانم ئەم زەمان پتوھ بکړم. "

بە خەيال، دەستی بە ژماردن و ھەلەسەنگاندنی ئەو کار وپروژە و شتانه کە دەیتوانی بەم ھەفتا ھەزار فرانكە بیانکړیت.

لە ھەوھلەوھ خۆی بۆ ئەنجوومەن کاندید دەکات. پاشان زەمان پتوھکەي (کرونومەتر) دەکړیت، پاشان تیکەلاوی سەواو مامەلەي بۆرسە دەبیئت... و دواي ئەوھش... ھەزی لیتەبوو بۆ بارەگای پوژنامەکە بپروات، ھەزی دەکرد پتیش ئەوھي څالتر بدیني، قسە دەگەل مادلیندا بکات و وتارەکەي بنووسیت. بۆیە بەرھو مالەوھ بەرپیکەوت.

پتیش ئەوھي بگاتە کوچەي درویو، لە ناکاوا وەستا، لە بیري چووبوو بپروات لە حالی کۆنت دوفیدریک بپرسیت کە مالەکەي لە کوچەي شوسەدانتن بوو. بۆیە پئی و پئی گەپایەوھ و بەدەم پتوھ بیري لە نایندەي پڕشنگدار دەکردوھ، بیري لە بویەر و واریقاتی خوښ، شتین باش، دلنەواز دەکردوھ. بیري لەو پارە مۆلە دەکردوھ کە قەرار بوو بەو نزیکانە بە نسیمی بیئت و، ھەلبەتە بیري لەم لاروشە بوودەلە و چروکە و، لە ئاغاژنە قوتپەکەش دەکردوھ.

تووپەبوون و تۆرانەکەي کلوتیلدی زۆر بەلاوھ گرینگ نەبوو، چونکە زۆرچاکی دەناسی و دەیزانی زوو دەیبوریت و لەگەلي ناشت دەبیئتەوھ.

وھختایەک لە دەرگاوانەکەي پرسی مالی کۆنت دوفیدریک لە کامە نھۆمدایە و لە ھەمان کاتدا پرسی:

- حالی چۆنە، بیستوومە لەم ماوھیدەدا نەخوښبووھ.

دەرگاوانەکە بەرسفی دایەوھ:

- به لām حالی جه نابی دوقیدریک زۆر خراپه، ئاغا له وه ناچیت بگاته سبهین. نه خوشیه که گه یوه ته دلی.

دوروا، به جۆری نارهت بووبوو که نهیده زانی دهبن چ بکات! قیدریک له حالی مردندایه. ته واپه شوکا، بیرى هینه خراپی به زهیندا دههات، که زاتی نه ده کرد، له دلی خوشیا بیلیت.

به پچرپچری به ده رگاوانه که ی گوت: "مه منونم... ده که پیمه وه..." بیته وهی خوشی به دروستی بزانی دهیه وی چ بلیت. ئه وسا خۆی هه لدايه ناو گالیسکه که وه بۆ مالی خۆی زفریه وه.

مادلین بۆ مال گه رابوو وه. به هانکه هانک و به هه شتاو خۆی به ژووره که ی ئه ودا کرد تا به ز هه واله که ی پین رابگه یه نیت:- ده زانی؟ قیدریک له حالی مردندایه.

مادلین پوینشتبوو خه ریک بوو نامه یه کی ده خوینده وه. سه ری هه لیتا وهرسی:- چی؟ چیت گۆ؟... چی چی؟... چیت گوت؟

- "گوتم که قیدریک حالی بێ حاله، نه خوشیه که گه یوه ته دلی و خه ریکه ده مریت." ئه وسا له سه ری پۆی: "به ته مای چ بکه ی؟"

مادلین، پهنگی تیکچوو، له جیتی خۆی هه ستا، گۆناکانی گرژ بوون، ده له رزین، ئه وسا روخساری له نیتو هه ردوو دهستی نا و به تووندی دهستی به گریان کرد. له جیتی خۆی وه ستابوو، له داخا و به ده م هه نسک هه لدايه وه سه راپای ده له رزی.

- من... بۆ ئه وی ده پۆم... خه می منت نه بێ... نازانم که ی ده که پیمه وه... چاوه پروانی من مه که...

جۆرج بەرسقى دايەو: - زۆرچا، بۆ.
 تەوقەيان دەگەل يەكديدا کرد و مادلين هينده بلەز لە مال
 وەدەرکەوت، کە لە بیری چوو دەستکێشەکانی ببات.
 جۆرج، بەتەنێ شێوی خوارد و پاشان دەستی
 بەنووسینی وتارەکەى کرد. وتارەکەى دەقاودەق بەگوێرەى
 ئەو ئامۆزگاریانە نووسی کە وەزیر پێى دابوو، وای لە
 خۆینەرەن گەياندبوو کە فێکردنى هیز بۆ مەراکش سەر
 ناگرێت. ئەوسا وتارەکەى بۆ ئۆفیسى پۆژنامەکە برد، چەند
 خولەکیک قسەى دەگەل سەرۆکدا کرد و بەدەم مژدان لە
 جگەرەکەى، بەدڵیکى شاد وئاسوودەو، بیئەوێ بەخۆیشى
 بزانی بۆ، لە ئۆفیسى پۆژنامەکە ھاتەدەرەو.

ژنەکەى نەزفەرى بوو، چوو ناو جیگاوه ولتیی
 خەوت.

مادلين، نزیکى نیو شەو گەپایەو. جۆرج کە لە ناکاوا
 لەخەو راپەڕى بوو، ھەستا و لەناو جیگاگەدا دانیشت.
 لەژنەکەى پرسى: - چى بوو؟

تاكو ئیستا، ھەرگیز مادلینی بەم ژاكاوى و پەڕیشانییە
 نەبینى بوو، مادلين لەبن لیوانەو گوتى: - مرد.

- حەیف! فەریا نەکەوت شتێک بە تۆ بلیت؟

- ھێچ. کە من گەیمە ئەوێ لە خۆ بوو بوو.

جۆرج لە فکران پۆچوو. ھەندێ پرسیاران دەھاتنە سەر
 زمانى و نەدەوێرا بیانکات.

ئەنجام گوتى: - وەرە ونبوو.

مادلين، بە ھەشتاو و جلەکانى داكەند و لەپال ئەودا و
 لە سەر تەختەخەوێکە راكشا.

جۆرج، دووباره پرسى: - باشه، له كاتى مردنه كهيا، هيچ خزم و خویش و كهس و كارىك به ديارىيه وه نه بوو؟

- جگه له خوشكه زايه كى، كهسى دى به دياره وه نه بوو.

- ئهم خوارزايه ي (خوشكه زا) زوو زوو سه رى ده دا؟

- نا، ده دانه سال بوو يه كترىان نه بينى بوو.

- ئه دى خزم و كهسى ديكه شى هه ن؟

- نه، باوه پ ناكهم.

- له م حاله دا... ميراته كه ي به م خوارزايه ي ده برىت، وانا؟

- نازانم.

- ئهم فیدريكه پياوێكى پاره دار بوو؟

- ئه رى، زۆر زهنگين بوو.

- ده زانى، سهروه ت و سامانه كه ي به نزيكه چهند بوو؟

- نا، به دروستى نازانم. پهنگه يهك دوو مليونيك بى.

جۆرج، چيتر له سه رى نه پۆيى. مادلين، مۆمه كه ي كوژانده وه وه له پال يه كا، مات و بيدهنگ، به دهم بىروخه يالانى جۆراو جۆره وه، پالكوته ن.

جۆرج، خهوى زپا. نها ئه وه ههفتا ههزار فرانكه ي كه خانم فالتر قهولى پيدا بوو، زۆركهم دههاته بهرچاوى. له ناكاوا ههستى كرد مادلين خهريكه دهگرى. بۆ ئه وه ي دلتيا بيبێت پرسى: - خه وتوویت؟

- نه.

دهنگى گرياناوى بوو و به دهنى دهله رزى. جۆرج دووباره گوتى:

- به راست بیرم چوو پیت بلیم که ئەم جەنابی
وەزیرەت کلاوی لە سەر ناوین.

- چۆن؟

هەنگی ئەو سات و سەودا و ئاین و ئۆینە، که لاروش و
قالتەر لە بەینی خۆیاندا کردبوویان، لەسیری تا پیازی بۆ
گیرایەو.

وەختی لە قسەکانی بوووە، ژنەکی پرسى: - ئەم
شتانەت لە کوێو زانی؟

جۆرج، بەرسفی دایەو: - ڕینگەم بدە که لەوێ پتر
بەتانی ئەم بابەتەدا نەچم. تۆ هەندێ شتووات بۆ وەدەست
هێنانی زانیاریان هەیه که من هیچکات ئەوەت لێناپرسم.
منیش هەندێ سەرچاو و چاڤکانی تاییەت بەخۆم هەیه که
حەزناکەم کەس پێی بزانی. بەلام لە دروستی ئەو
زانیاریانەى که پێمگوتی، دلنایە.

هەنگی مادلین، لەبەن لیوانەو گوتی:

- بەلێ، دوور نییە، دەشت... من گومانم کردبوو که
ئەو جووتە دەیانەوێ بەبەن ئاگاداری و بەشداری ئێمە، کەین
و بەپێک لە بەین خۆیاندا بکەن.

لێ جۆرج که خەوی زاپوو، لە ژنەکی نزیک بوووە
و بەسۆزەو گوتی ماچکرد. مادلین، بەتوندی ئەوی
لەخۆی دوور خستەو:

- تکایە وازم لێبێت، باشە؟ حال و حەوسەلەى ئەم
کارانەم نییە.

جۆرج، بە گوێزایەلى، ڕووی بۆ دیوارەکە وەرگێرا
و پشستی کردە ئەو، ئەوسا چاوەکانی نوقاندن و ئاقیبەت خەو
بردییەو.

دەر و دیواری کلیساکه به قوماشی رهش داپۆشرا بوو.
سهرینیکی گهره که تاجیکیان له سهر دانابوو، ئه وهی به
رینواران دهگوت که ئهسلزادهیهک مردووه.

رینوره سمه که تازه کوتایی هاتبوو وحه شیمه ته که
خهریک بوو بلاره یان لیده کرد. وهختایهک که به بهردهم
تابوته که دا ده بوورین و سهری ریزیان بۆ جه نازه که
داده نه واند، ته و قه یان ده گه ل خوارزاکه ی کونت دوفیدریک دا
ده کرد و سهر خوشیان لیده کرد.

که دوروا و ژنه که ی له کلیساکه هاتنه دهری، به دوو
قۆلی و شانبه شانی یه کدی و به پێیان به رهو مالی خویان
پۆیشن. ههردووکیان بیدهنگ و له فکران پۆچوو بوون.
سهره نجام جۆرج وهکو ئه وهی دهر باره ی خوی
قسه بکات گوتی: - به راستی زۆر سهیره.

مادلین پرسى: - چی سهیره، دۆستی ئازیز.

- که فیدریک شتیکی به ئیمه نه به خشیوه.

مادلین، سووری سوور بووه وه، وهکو ئه وه بوو له
ناکاوا تارایه کی سووریان به سهر و پروه سپیه کهیدا
کیشابن، گوتی: - بۆچی، ده بی شتیکی به ئیمه بیه خشیت، هیچ
هۆیه کی بۆ ئه م کاره شک نه بردووه.

سووکه هه لوهسته یه کی کرد و ئه وسا له سهری پۆیی:

- رهنگه وه سیتنامه یه کی لای مه حزه رداره که ی دانابن.

جاری ئیمه هیچ شتیکی له م باره ی وه نازانین.

جۆرج، که میک له فکران راچوو پاشان له بن لیوانه وه

گوتی:

- بەلن، دوورنیه، چونکه ئەو پیاوێ دۆستی
 هەردوو کەمان بوو. هەفتەی دوو چەلان لە مالی مە شامی
 دەکرد، هەركاتی ئارەزووی بکردایە بۆ مالی مە دەهات، یانی
 مالی مە وەكو مالی خۆی وابوو، بە تەواوی مالی خۆی بوو.
 تۆی وەكو کیزی خۆی خۆش دەویست و نە منداڵکی هەبوو،
 نە برایەك نە خوشکیك، تەنیا یەك خوارزا. خوارزایەکی
 دووری هەبوو. بەلن بیگومان دەبن وەسیتنامە یەکی لە دوا
 خۆی بەجێ هێشتیبت. من چاوم لە هیچ نییە، تەنیا یەك
 یادگاری، تەنیا بۆ ئەوێ بیسەلمێنێ کە ئیمە لەبیر بوو
 و، خۆشی وێستووین و سەبارەت بەو پەيوەندییەمان دەگەل
 وی دا بەوفا بوو. بەهەر حال نیشانە یەکی خۆشەویستی
 دەرھەق بەمە قەرزدارە.

مادلین، بە قەڵەفەتێکی بیرناک و بێموبالاتوێ گوتی:
 - بەپاستی، ئەگەری ئەوێ هەیه کە وەسیتنامە یەکی
 لەپاش خۆی بەجێ هێشتیبت.
 وەختایەك بۆ مال گەپانەو، کارەکەرە کە نامە یەکی
 دایە دەستی مادلین. نامە کە ی کردەو، خۆیندییه وەو پاشان
 دای بە میژدە کە ی.

نووسینگە ی بەلگە نامانی فەر می لامانور
 ژمارە هەفدە، شەقامی دیقوژ
 خانمی ئازیز

بە شانازییه وە، داواتان لێدەکەم کە لە یەکیک لە پۆژانی
 سی شەممە، چوار شەممە یان پێنج شەممە دا، لە ئێوان
 سەعات دوو بۆ چواری دوانیوێ پۆ، سەبارەت بە بابەتیک کە
 پەيوەندی بە ئێوێ هەیه، لە نووسینگە کە ی من دا ئامادە بن.
 لەگەل پێژدا: لامانور.

جۆرجیش له لای خۆیهوه سوور بووهوه.

- ده‌بێ سه‌بارهت به‌همان مه‌سه‌له‌ بێ. سه‌یره که
نامه‌که‌ی بۆ تو نووسیوه نه‌ک بۆ من که سه‌رکه‌قاری
خانه‌وادم.

مادلین، له هه‌وه‌له‌وه هه‌چ وه‌لامیکی نه‌دایه‌وه، لی دوا‌ی
بهرکردنه‌وه‌یه‌کی که‌م گوتی: - ده‌ته‌وێ هه‌ر ئێستا بۆ ته‌وێ
به‌ڕۆین؟

- به‌لێ، خراپ نییه‌.

دوا‌ی خواردنی فرا‌فین، به‌ره‌و نووسینگه‌ی نافیری
که‌وته‌ن‌پێ. هه‌رکه‌ خۆیان به‌ نووسینگه‌که‌ی لامانوردا کرد،
سکرتیزه‌که‌ هه‌رکه‌ ئه‌وانی بینی به‌ هه‌شتاو و به‌رپێژیکی
تایبه‌تیه‌وه له‌به‌ریان هه‌ستا. و بۆ ژووره‌که‌ی سه‌رۆکی
ناردن.

سه‌رۆک پیاویکی گرده‌له‌ی قه‌له‌و بوو، ئازای به‌ده‌نی
قه‌له‌و بوو. سه‌ری وه‌کو گۆیه‌ک بوو، که به‌ گۆیه‌کی
گه‌وره‌تره‌وه‌یان نابێ. دوو پای هه‌نده‌ بچووک و خپری
هه‌بوو که ئه‌وانیش له‌ دوو گۆی بچووکتر ده‌چوون.

سه‌رۆکی نووسینگه‌که‌ سلاوی لێکردن، کورسی بۆ دانان
و پاشان ڕووی کرده‌ مادلین وگوتی:

- خانم، بۆیه داوام لێکردبوویت که بیتی بۆ
نووسینگه‌که‌م تا له‌ ده‌قی وه‌سیتنامه‌که‌ی کۆنت دو فیدریک،
ئه‌وه‌نده‌ی په‌یوه‌ندی به‌ تووه هه‌یه ئاگادار بیت.

جۆرج، نه‌یتوانی جله‌وی خۆی بگریت و له‌بن لیوانه‌وه
گوتی: - مه‌زنده‌که‌م دروست ده‌رچوو.

سه‌رۆکی نووسینگه‌که‌ له‌ سه‌ری ڕۆیی:

دهقى وهسیتنامه که تان، که زۆریش کورته بۆ دهخوینمه وه. کاغه زیکی له ناو جیگا کاغه زه که ی بهرده می هه لگرت و که وته خویندنه وهی:

“ من، که له خواره وه ئیمزام کردوه، پل - ئەمیل - سپیرین - گونتران، کۆنت دوفیدریک، به که مالی سهلامه تی به دهنی و دهروونی دوا خواسته کانی خۆم بهم جۆره ی خواره وه دهرده بۆم: چونکه مهرگ شهرمی له کهس نییه و دهشیت له ههر سات و ئانتیکا به روکی هه موو که سیک بگریت، من بۆ ئه وه ی پێشگیری له ههر غافلگیریه کی مردن بکه م، ئه م وهسیتنامه یه م نووسیوه و به ئه مانه ت له نووسینگه که ی لامانور دایده نه م:

چونکه میرانگری ده رجه یه کم نییه، هه موو سه روه ته که م که بریتیه له ئه وراقی به هادار به بۆی شهش سه د هه زار فرانک و مرده مال ومولکان که بایی نزیکه ی پینچ سه د هه زار فرانک ده بی، بئ هیچ قه ید و شهرتی به خانم کلر مادلین دوروا ده به خشم. تکای لێ ده که م ئه م دیارییه، له دۆستیک که ئیدی له ژیا نا نه ماوه، وه کو نیشانه ی مه حه به تیککی بئ ڕیا، قوول و پڕ حورمه ت و پیز قه بول بکات. ”

سه روکی نووسینگه که له سه ری پۆیی:

- ئه وه یه. ئه م وهسیتنامه یه له مانگی ئابی رابردوو نووسراوه ئه لته رناتیفی وهسیتنامه یه کی دیکه یه به هه مان ناوه پۆک، که دوو سال له مه پیش به ناوی خانم کلر مادلین فورستیه وه نووسرا بوو. من ئه و وهسیتنامه یه شم لای خۆم هه لگرتوه که له هه نبه ر هه رجۆره نا په زاییه کی کهس

وکاری کۆنت دوفیدریک دا دهیسهلمینیت که خواستی کۆنتی
پهحمهتی ههمان خواست بووه و هیچ گۆرانیکی بهسه
نههاتوه.

مادلین، پهنگی تهواو ژاکابوو، چاوی بپی بووه
پیهکانی خۆی، جۆرج به تووپهیی، به سهری قامکان،
سمیلهکانی بادهدا، سهروکی نووسینگهکه، پاش سووکه
ههلوستهیهک دووباره گوتی:

- ههلبهته ئه مەرجهش ههیه ئاغا، که خانمان بهبن
پهزنامهندی تو ناتوانی ناوهپۆکی ئه م و هسیتانه مهیه قهبول
بکات.

دوروا، له جی خۆی ههستا و بهپاویژیکی وشک گوتی:
- پتویستم به ماوهیهکه که بیر له م مهسهلهیه
بکه مهوه.

سهروکی نووسینگهکه بزهیهکی هاتی و سهریکی
دانهواند و به پاویژیکی مهحهبهت ئامیزهوه گوتی:

- ئاغا، من له واز وازی و دوولیهی تو تیدهگه م.
پتویسته ئه مهش بلیم که خوارزای جهنابی دوفیدریک که ئه م
به یانییه دهقی وهسیتنامه که یی، گوتی ئه گه سه دهزار
فرانکیکی پی بدریت، ئامادهیه بی هیچ ناپهزاییهک ناوهپۆکی
وهسیتنامه که قهبول بکات. به پای من وهسیتنامه که هیچ
عیب و ئیرادیکی نییه، به لام سکالای مافهوانی، ههرا
وههنگامهیهک دهنیتهوه که پهنگه واباشتر بی خوتانی لی
ببویرن. ئیدی خه لکی هه میسه ناپه سه نانه حوکم ده دن. به
هه ر حال، بی زه حمه ت ده توانن، به رله پۆژی شه ممه، پای
خوتانم له باره ی تیکرای ئه م بابته وه، پێر ابگه یه نن؟

جۆرج، سەرىكى دانەواند وگوتى:-- بەلى قوربان.
ئەوسا سىلاۋىكى تەشرىقاتى لە سەرۆكى نووسىنگەكە
کرد، ۋەستا تا ژنەكەى، كە بىدەنگ بوو، لە پىش ئەۋەۋە
بچىتە دەرى ۋەبەخۋىشى بە قەلەفەتىكى ھىندە گىرژ ۋە
خۇپازىيەۋە دۋاى ئەۋ كەۋت، كە خاۋەن نووسىنگەكە
حەپەسا.

ھەركە گەيىنە مالى، جۆرج، بە توۋندى دەرگاگەى
داخست، كالاۋەكەى، فېتدايە سەر تەختەخەۋەكە وگوتى:

- تۆ ماشقەى فېدريك بوۋىت؟

مادلىن، كە خەرىك بوو تۆرەكەى سەر پوخسارى
ھەلدەدايەۋە، لە ناكارا ۋەتوۋندى ئاۋرى لای ئەۋى
دايەۋە:-- من؟ ئاخ؟

- بەلى، تۆ، ئىنسان، لە خۇپايى ھەموو سەرۋەت و
سامانەكەى بۆ ژنىك بەجى ناهىلىت ئەگەر...

مادلىن، بەجۆرى دەلەرزى كە نەيدەتۋانى دەرزى و
سەنجاقەكانى تۆرە ناسكەكەى، لە قۇزى دەرىيىت.

دۋاى پامانىكى كەم، بە دەنگىكى گونگ، بە پىچپىچى
گوتى:

- چى... چى... ئەۋە شىت بوۋى... تۆ... تۆ... تا تۆزى
لەمەپىش، بەھىۋاى ئەۋە نەبوۋى... كە كۆت شىتىكى بە
مىرات بۆ دانابى؟

جۆرج، لە نىزىك ئەۋەۋە ۋەستابوو، بە وردى دىقەتى
ھەموو ھالەت و سىما گۆرۈكىيەكانى ئەۋى دەدا، ۋەكو
تەحقىقكارىك كە ھەلدەدات، لە ميانى پەفتارو ئەتۋارى
تۆمەتبارەۋە پەى بە بچوۋكتىن نىشانەى لاۋازىيەكانى
بىات. لە كاتىكا لە سەر ھەر ۋەشەك دەۋەستا، گوتى:

- بهائی... دەیتوانی شتیک بۆ من دابنیت، بۆ من...
مێردەهەت... بۆ من، دۆستی... تێدەگەی... بەلام نەک بۆ تۆ...
و هەکو دۆست... بۆتۆ، ژنی من. لە دیدی خەلکی و چۆنیەتی
قەزاوەت و داوهری خەلکییەوه، جیاوازییەکی زۆر سەبارەت
بە پەيوەندی من و تۆ لە گەل ئەو پیاویدا هەیە.

مادلیش، چاوی لە دوو چاوانی ئەو بێی بوو. بە
شینوێیەکی قوول و سەیر، دەتگوت گەرەکیەتی، شتیک لە
قولایی چاوی ئەویدا بخوێنیتەوه، دەتگوت گەرەکییەتی پەي
بە ناخی نادیارى ئەو بەریت، پەي بەو شوێنە بەرئ کە
بنیادەم هەرگیز نایگاتی، مەگەر جارجارئ، لە ساتیکی بێ
خەبەری، یان فەرامۆشی، یا گەوجاتیدا، بۆ ساتیکی تیزتیپە،
خودی خۆی نیشانبدات، پێک و هەکو دەرگایەک کە بۆ
دەمێکی کورت بە سەر نەینییەکانی روح و دەروونی
بەشەردا بکریتەوه... ئەوسا بە ئەسپایی گوتی:

- وێرایی هەموو ئەمەش، وایدەچی کە ئەگەر... ئەم
سەرۆتە مۆل و گەرەیه بێخەشراپا، مەسەلەکە زۆر
سەیرتر و باوەرپنەکردەنی تر دەهاتە بەرچاو.

جۆرج، بە تووندی پرسى: - بە چ بەلگەیک؟

مادلین گوتی: - چونکە...

هەلۆهستەیکى کرد و ئەوسا لە سەری پۆی:

- چونکە تۆ کە مێردمی... ماوێیەکی زۆر کەمە
ناسیاوێت لەگەل ئەویدا پەیدا کردووه... چونکە من سالانیکە
دۆست و ئاشنای ئەوم... چونکە یەكەم وەسیتنامەى ئەو
کاتە نووسیوه کە فۆرستیه هیتشتا لە ژيانا بوو، ئەوکاتەش
دەقی وەسیتانەکە هەر بەسوودی من بووه.

جۆرج، كه به ههنگاوى ههراوهوه به ژوورهكهدا دههات
ودهچوو، وهستا وگوتى: - تو ناتوانى ئەم ميرا ته قههبوول
بكهيت.

مادلين، به بى موبالاتى گوتى:

- زۆر راسته، كهواته پىويست ناكا تا شههمه
بوهستين، دهتوانين ههه ئىستا لامانور ئاگادار بكهينهوه، كه
ئهو ميرا ته مان ناوى.

جۆرج، له ههنبهر ژنهكهيدا وهستا، دووباره بۆ چهند
ساتىك چاويان له دووچاوى يهكدى بېرى، ههولياندا، دزه
بكه نه ناو شوينه ناديار و عاسى و په نهانهكانى روح و ناخى
يهكدى و پەى به هزر وهزىنى يهكدى بهرن. ههولياندهدا،
له ميانى پرسيارىكى خاموش و بهجوشهوه، ويژدانى يهكدى
كەشف بكەن. كيشماكيشى نزيكى دوو كەس كه له گەل يهكدى
دهژين، لى له يهكدى بى خه بهرن، له يهكدى به گومانن، بۆنى
يهكدى دهكەن، چاودىزى يهكدى دهكەن، به لام ههركيز
ناتوانن بچنه ناخى روحى يهكدييهوه.

جۆرج، له ناكاوا به دهنگى نهوى، پوو به پوو ئه
گوتى: - دهى دهى، ئىقرار بكه كه ماشقهى ئهوبوويت.

مادلين، شانەكانى ههلهكاند وگوتى:

- كه به شهريكى نهفامى... ئيدريك منى زۆر خوش
دهويست، خۆشهويستيهكى بى پيا وپاك... دوور له ههه
مه بهستىك... ته نيا ئه وهنده وهىچى دى.

جۆرج، پىى به عارديدا كوتا وگوتى: - نا، درق دهكهى.
دهنا مهحاله...

مادلىن، بە ئارامى بەرسقى دايەوۋە:- ئوۋە پراستى
مەسەلەكەيە و تەواۋ.

جۇرچ، دووبارە دەستى بە ھات وچۇ کرد و، ئەوسا
دووبارە وەستا:

- كەۋاتە پېم بلى بۇ ھەموو سەرۋەتەكەى بۇتۇ
بەجىتھىشتوۋە؟

مادلىن، بەبى موبالاتى بەرسقى دايەوۋە:

- شتەكە خويابە. وەكو چۇن خۇت پىشتىر گوتت، جگە
لە ئىمە، يان بە گوتەيەكى دى جگە لە من ھىچ دۇستىكى
دىكەى نەبوو. چونكە لە مندالىيەوۋە منى دەناسى. دايكم لە
مالى دايك و بابى ئەوا سەرپەرشتىار و دايەنى مندال و
ھاودەمەكانى دايكى ئەو بوو. ئەو بە زۇرى دەھات بۇلاى
من و چونكە ھىچ مىراتگىرىكى پراستەوخۇى دىكەى نەبوو،
بۇيە منى بە مىراتگىرى خۇى ھەلېژارد. ئەگەرى ئەمە ھەيە
كە لە دلى خۇيدا كەمىك عاشقى من بووبى، بەلام چ ژنىك
ھەيە، پۇژى لە پۇژان پياۋىك بەو جۇرەى خۇش
نەويستىت؟ ئەم خۇشەويستىيە پەنھان و پانەگەينراۋە،
كردوويەتيە كارىك، كاتى كە ويستوويەتى وەسيتنامەكەى
بنووسيت، ناۋى منى بىر بىكەۋىتەوۋە، بۇ نا؟ ھەموو
دووشەممەيەك كە بۇ مالى مە دەھات گولى بەديارى بۇ
دەھىتام. بەلام تۇ ھىچ سەرت لەم كارەى ئەو نەدەسورما،
وانىيە؟ ئەمپۇكەش، لەبەر ئەوۋە سەرۋەت و سامانەكەى
بەمن بەخشىوۋە، چونكە كەسى ترى نەبوۋە سەرۋەتەكەى
بى بېخشىت. بە پىچەۋانەوۋە، ئەگەر مىراتەكەى بە تۇ

بیه‌خشیبا، زۆر سەیر دەبوو، بۆچی دەبوایه ئێو کارە بکات؟
ئاخر تۆ دەتکرده چی ئێو؟

هێنده بە ئارامی و بە ڕاویژێکی ئاسایی قسەی دەکرد
کە جۆرجی خستە دوودلییه‌وه. جۆرج دووبارە گوتی:

- فەرق ناکات، ئێمە ناتوانین لەم ھەل و مەرجەدا ئەم
میراتیە قەبوڵ بکەین. کاریگەرییەکی زۆر ناخۆش دەبێت.
خەڵکی جۆرەھا بیرى ناجۆر دەکەنەوه، ھەزار و یەک قسە
و قسەلۆکم دواوەخەن، پێم پێدەکەن. ھاوکارەکانم لە
ئێستاوە بەغیلم پێدەبەن و خواخوايانە بیانوویەکیان دەست
بکەوێ و ھێزشم بکەنەسەر. من پێویستە لە ھەموو کەسیک
پتر لە خەمی ئابروو و شۆرەتی خۆما بم. بۆیە مەحالە ڕێگە
بدەم کە ژنەکم میراتیک قەبوڵ بکات کە ڕەوشیکی
تایبەتی ھەیە، ئەویش میراتی پناویک کە ھەمووان بلێن
عاشقی ژنەکم بوو. فورستیه لەگینە دەربارەى ئێو
بابەتانه چاوپۆشی کردبێت، بەلام من، نا.

مادلین، بە نەرم و نیاى، لە بن لیوانەوه گوتی:

- زۆرچاکە، دۆستی من، قەبوولی ناکەین، چش لەو
ملیۆن فرانکە، با ئەو ھەمان نەبێت.

جۆرج، ھێشتا بە ناو ژوورەکەدا دەھات و دەچوو،
بەدەنگی بەرز قسەی دەکرد، لەو دەچوو ڕووی دەمی لە
ژنەکەى بووبی، بیئەوهی راستەوخو قسەی دەگەڵدا بکات:

- باشە، بەلێ، یەک ملیۆن... بە دەرەک... ئێو لە
نووسینی ئێم وەسیتنامەیەدا، بیرى لەو نەکردوووەتەو کە
چ سەھوویەک دەکات و چۆن پێوەرە ئەخلاقیەکان بن پێ
دەکات. بیرى لەو نەکردوووەتەو، من دەخاتە چ

هەلۆیستىكى ئاجۇر و مەسخەرە ئامىزەوہ... ئەمانە ھەموو دەگەرپىتەوہ بۇ تەبەع و تەبىئەت و بىرکردنەوہ لە ژياندا... ئەوہندە بەس بوو نىوہى سەرۋەتەكەى بەمن بەخشىبوايە، ئىدى ھەمووشىك دروست دەبوو و پەوتى خۇى وەردەگرت.

لە سەر كورسىيەك پۇنىشت لاقى خستەسەر لاقان، دەستى بە بادانى سميئەكانى كرد، پىك وەكو ئەو كاتانەى كە دووچارى ئاريشەيەك يان نىگەرانيەك دەبوو، يان بىرۆكەيەكى دژوارى لە مېشكا بوايە.

مادلين، شيش و قولپەكەى ھەلگرت، كە جارجائى كارى قولپدۆزى دەكرد و بەدەم ھەلېژاردنى ئەو داوانەوہ كە دەيوست بەكاريان بەرى، گوتى: - من ھىچ قسەيەكم نىيە. ئىدى قەرار قەرارى تۆيە.

جۆرج، ماوہيەكى زۆر بىدەنگ بوو، سەرەنجام بە دوودلىيەوہ گوتى:

- پياو بە ھىچ جۆرى تىناكات بۆچى ئىدريك تۆى بەتاقە مىراتگى خۇى ھەلېژاردوہ و بۆچى من پىگەى ئەم كارەم بەتۆ داوہ. قەبوول كردنى ئەم سەرۋەتە بەم شىوہيە جۆرە ئىعترافيكە... جۆرە ئىعترافيكى ناراستەوخۆيە لە لاين تۆوہ بە بوونى پەيوەندى نارەواى تۆ لە گەل ئەودا، ھەرۋەھا نىشانەى جۆرە نامەردى و بى غىرەتتەكە لەلاين مەنەوہ. دەزانى خەلكى ئەم قەبوولكردنەى مە چتق لىكەدەنەوہ؟ دەبى پىگەيەك، شىتوازيكى زىرەكانە بدۆزىتەوہ تا بتوانى دەمى خەلكى بىتەگرتن. بۆ نمونە دەبى وا لە خەلكى بگەيەنرى كە سەرۋەتەكەى لە نيوان

هەردوو کماندا دابەش کردوو، نیووی بە میژدەکە و نیووی بە ژنەکە بەخشیوه.

مادلین پرسى: - من سەردەرناکەم لەم کارە، ئاخىر شتى وا چۆن دەبیت لە کاتیکا وەسیتنامەکە زۆر خویایە و بە پاشکاوێ نووسراوه.

جۆرج، بەرسقى دایەو: - زۆر ئاسانە، تۆ دەتوانى تا لە ژيانای نیووی میراتیەکە بەمن ببەخشیت. چونکە ئیمە منداڵمان نییە، ئەم کارە شیاو، بەم شیوەیە پێگە لە هەر قسە و قسەلۆکیکی خەلکی دەگیریت و دەمیان دادەخریت.

مادلین، بە بێ حەوسەلەیی گوتی:

- لەمەش تیناکەم چۆن دەکړی پێگە لە بەدگویی خەلکی بگیریت، خۆ دەمى خەلکی کونە دیوار نییە چەپکى قورپی پێدا بدەیت و بیگیریت، لە کاتیکا وەسیتنامەکە حازرە و ئیمزای فیدریکی پێوێ.

جۆرج، بە تووپی گوتی: - چما ئیمە ناچارین وەسیتنامەکە بە دەر دیواراند هەلواسین تا هەموو خەلکی ببینن؟ چەند بەشەریکی سا ئەقلی. بە هەموو خەلکی دەلین کە کۆنت دوڤدیریک سەرۆتەکەى بەیەکسانی لە نێوانماندا دابەشکردوو... و تەواو. خۆ تۆ بەبێ پرسى من ناتوانى ئەم سەرۆتە وەرگیریت. من کاتى پێگە بە تۆ دەدەم کە تۆ نیووی ئەم سەرۆتەم بدەیتى و من ئەبم بە گەپجاری خەلکی.

مادلین، نیاگایەکی تیزى کرد و گوتی: - بەدلى خۆت، من هیچ قسەیهکم نییە.

هەنگى جۆرج هەستا و دووبارە بە ژوورەکەدا کەوتە هاتوچۆ. وای نیشان دەدا، دووبارە دووچاری دوودلى بوو

و لهه‌مان کاتدا خوی له نیگای تیژی ژنه‌کە‌ی دە‌زییه‌وه و
لینکا لینگدا ده‌یگوت:

- نا... نا، په‌نگه‌ باشت‌رین کار ئه‌وه‌ بێ که به
یه‌ک‌جاره‌کی چاوپۆشی لێبکه‌ین... ئه‌مه‌ زۆر
ئاب‌رومه‌ندانه‌تره‌. ئیدی هیچ قاویک‌ داناکه‌وێ. خه‌لکی هیچ
گومان‌یک‌ ناکه‌ن.

له‌ هه‌ن‌به‌ر ژنه‌که‌یدا وه‌ستا و درێژه‌ی به‌ گوته‌کانی دا:

- زۆرچاکه‌ ئازیزم، ئه‌گه‌ر تو‌ رازی بێ، من به‌خۆم
بۆلای خاوه‌ن‌ نووسینگه‌که‌ ده‌پۆم و پرس و پاشی پێده‌که‌م.
بۆی پوونده‌که‌مه‌وه‌ که‌ چ ترس و واز وازییه‌کم له‌مباریه‌وه
هه‌یه‌ و پتی ده‌لێم که‌ ب‌پیارمان داوه‌ میراتییه‌که‌ به‌ یه‌کسانی
له‌به‌ینی خۆماندا دابه‌ش بکه‌ین تا رێگه‌ له‌ قسه‌ و قسه‌‌لۆکی
خه‌لکی بگرین. که‌ من نیوه‌ی ئه‌م میراته‌ وه‌ربگریم ئیدی هیچ
بیانویه‌ک‌ بۆ خه‌لکی نامینێته‌وه‌ که‌ له‌پاشمه‌مان بلێن. وه‌کو
ئوه‌ی به‌ده‌نگی به‌رز به‌هه‌موو خه‌لکیم گوته‌ی: "ژنه‌که‌م
بۆیه‌ ئه‌م میراته‌ قه‌بوول ده‌کات که‌ من، میرده‌که‌ی، قه‌رار
ده‌ده‌م که‌ چ کاریک‌ باشه‌ بیکات و چ کاریک‌ خراپه‌ نه‌یکات،
من ئه‌مه‌م قه‌بوول کردووه‌ " ئه‌گه‌ر وانه‌ی قسه‌ و قسه‌‌لۆکانی
دنیامان دوا‌ده‌خړئ و ئاب‌روومان ده‌چیت.

مادلین، زۆر ساده‌ وله‌بن‌ لیوانه‌وه‌ گوته‌ی:-- به‌دلی خۆت.

جۆرچ، دووباره‌ ده‌ستی به‌ چه‌نه‌بازی و
پوونکردنه‌وه‌کانی کرده‌وه‌:

- به‌لێ، ئه‌گه‌ر ئه‌م میراته‌ به‌یه‌کسانی دابه‌ش بکړئ،
ئیدی هه‌موو شتی‌ک‌ وه‌کو پوژی پوناک‌ عیان ده‌بیت. ئی‌مه
دۆستی‌کمان هه‌بووه‌ که‌ نه‌یویستووه‌ جیاوازیمان له‌ نێواندا

بكات، كه نه يويستووه بليت: " من وهكو له ژيانا فهرقم نه كړدوون، نه مويستووه له دواي مردنيشم فهرقيان بكه. " هه لېته ژنه كه ي پتر خوځ ويستووه، به لام كه سه روه ته كه ي به يه كساني به سهر ئو دوو دا دابه شكر دووه ويستوويه تي ئوه بسه لمينيت كه په يوه ندي به و ژنه وه، په يوه ندي به كي ئه فلاتوني و دوور له هر گومان و پرايه ك بووه. دلنياه ئه گهر به راستي وابوايه ئه م كارهي ده كړد. بيرى له م لايه نه ي مه سه له كه نه كړدووه ته وه، بيرى له ئاكامي ئه م كارهي خوي نه كړدووه ته وه. وهكو خوت چنه د خوله كي ك له مه پيش دهنگوت، هه موو هه فته يه ك گولي بړ دينايت و دياره ويستوويه تي دوا يادگاريشي بو تو به جي بليت، بيته وه ي بير بكا ته وه...

مادلين، به ده نكيكي مه يله و تووړه، قسه كه ي پيپري و گوتي:

- باشه. تيگه يشتم. پتويست ناكات هينده له سهر ي بړيوت. يه كسهر بړو بولاي مه حزه رداره كه.

جوړج، سوور بووه وه، كه وته ده مه لالكي و گوتي:- هه ق به تويه، هر ئيستا ده پوم.

كلاوه كه ي هه لگرت و كه خهريك بوو كه ژووره كه ده رده كه وت، گوتي:

- مه سه له ي خوشكه زاكه شي به په نجا هه زار فرانكيك يه كلايي ده كه مه وه، باشه؟

مادلين، به غرووره وه گوتي:- نه، ئو سه د هه زار فرانكه ي، كه داواي كړدووه، بده يه. ده تواني هه موو ئه م پاره يه، له به شه كه ي من ده رييني و بيده يتي.

جۆرج تەواو تەریق بوو، وە لە بن لێوانە وە گوتی: - نا،
ئەو دەش لە نێوان هەردوو کماندا دا بەش دەکەم. ئەگەر هەر
یەکەمان پەنجارە زار فرانک بەو بدەین، هێشتا یەک ملیۆن
فرانکی سافیمان بۆ دەمێنێتەو.

ئەوسا، لە سەری پۆیی و گوتی: - خودا حافیز، مادە
چکۆلە کەم.

چوو، مەحزەردارە کە ئاگادار بکاتەو، کە ژنە کە ی چ
بە یاریکی داو.

سەبەینێ لە نووسینگەی نافەریدا، قەراردادیکیان ئیمزا
کرد کە بە گۆڕەیی ئەو قەراردادە مادلین دوروا، لە ژیا
خوێا پێنج سەد هەزار فرانک لە میراتە کە ی خوێ، بە
مێردە کە ی دە بە خەشیت.

وەختایە ک لە نووسینگە کە وە دە رکەوتن، چونکە
هەواکە ی خۆشبوو، جۆرج پێشنیازی کرد تا بولقار بە پێیان
بپۆن. خوێ لە هەنەر مادلین زۆر میهرەبان، بە ئە دەب و
بە نەزا کە ت نیشان دەدا، لە خوشیا لە کە و لی خوێ
نە دە حە جمی، پێکە نین لە لێوی نە دە بپرا، بە هەموو شتی
پێدە کە نی، بە لام مادلین غەرقی بێر کردنەو و کە مێکی ش جدی
بوو.

پۆژیکە ی پاییزی نیمچە سارد بوو، خەلکی بە ز پێیان
دە کرد. جۆرج ژنە کە ی بر دە بە ردەم ئەو جەوا هیر فرۆشیە ی
کە زۆر جار لە جامخانە کە یەو، تەمە شای کرونومە ترە
دەخوازە کە ی کرد بوو. پێی گوت:

- پێگەم دە دە ی دیاری بێ کت بۆ بکرم؟

ما دلین، به یتیموبالاتی و له بن لیوانه وه گوتی: - به که یفی خوت.

چوونه ناو جه واهیر فروشییه که وه. جورج له مادلینی پرسى:

- چ شتیکت حه ز لینه، گهردانه، مووچه وانه، یان گواره؟

دیتنی جه واهیزات وزیر و زیوانی جوان ونگین و به ردین گرانبه های پرشنگدار، سارد و سربیه پرواله تیه که ی مادلینی سربیه وه و به نیگایه کی کونجکاوانه و که میک تاسه مه ندانه که وته ته مه شای جامخانه کان.

له ناکاوا، له ژیر باندووری حه زیکی دهروونیدا گوتی: -
ناه، ئه م مووچه وانه یه، چه ند جوانه.

مووچه وانه یه کی زنجیری بوو، شیوه یه کی سهیری هه بوو، که له سهر هر ئه لقه یه کی، نکینکی جیاواز دانرابوو.

جورج پرسى: - ئه م بازنگه بایی چه نده؟
جه واهیر فروشه که گوتی: - سن هزار فرانک جه ناب.

- ئه گهر به دوو هزار و پینج سهد فرانک ده بن بومی دابنه.

جواهیر فروشه که، که میک بیری کرده وه و ئه وسه گوتی: - نه خیر به ریز، ناب.

- ده ی، ئه م کرونومه تره شى بخره سهر و به هزار و پینج سهد فرانکی حیساب بکه. هه مووی ده کاته چوار هزار فرانک و پاره که یت کاش ده ده می. باشه؟ ئه گهر نایده ی ده چم بق شوینیکی دی.

جه واهیر فروشه که، که میک داما و ئه نجام پازی بوو.

- باشه به ریزم، رازیم.

جۆرج، پاش ئه وهی ئه دره سهی ماله که یانی به جه واهیر
فرۆشه که دا، له سه ری پۆیی:

- تاجیکی، له قه بی بارۆنیم بۆ دروست بکه که یه که م
پیته کانی ناوی خۆمی "ج. پ. ک" ی له سه ر دیوی ناوه وه
له سه ر هه لکۆلرایی.

جه واهیر فرۆشه که، به ئه ده به وه سه ریکی دانه واند
وگوتی:

- به چاوان جه نایی بارون، بۆ پینچ شه ممه ئاماده
ده بیت.

مادلین، حایر وحه په ساو بزه یه کی بۆکرد. وهختیک له
دووکانه که ها تنه ده ره وه، به میهره بانی بازووی میترده که ی
گرت. شه یتان و زیره ک و له زه بر ده هاته به رچاوی. نها که
پاره یه کی مۆلی به ده ست هیتابوو، هه قی خۆی بوو، بیر له وه
بکاته وه که له خه می عینوان و له قه بیکی ئه شرافانه دا بی.

خه ریک بوون به بهر ته مه شاخانه ی ودقیل دا
تیده په رین. شانۆنامه یه کی تازه نمایش ده کرا. جۆرج گوتی:

- ئه گه ر رازی بی، ئه مشه و ده چین بۆ ته مه شای ئه م
شانۆنامه یه. بابزانین ده توانین لۆجیک په یدا بکه ین.

لۆجیان په یدا کرد و بلیتیان کړی. جۆرج دووباره
گوتی: - چۆنه برۆین شیو له کاباره یه کدا بخۆین؟

مادلین، به خۆشحالییه وه گوتی: - زۆر باشه، زۆرم
پیتخۆشه.

جۆرج، وه کو فه رمان په وایه ک خۆشحال بوو و بییری
له وه ده کرده وه که ده توانن چ کاریکی دی بکه ن. به ژنه که ی
گوت:

- چۆنە بېرۈن خانم دومارېلىش لە گەل خۆماندا بەرین؟ وەکو بیستوومە مێردەكەى لە پاريسە و حەزەكەم تەوقەيەكی دەگەل بکەم و ئەحوالپرسییەكی لە گەلدا بکەم.

چوون بۆ مالى ئهوان. جۆرج كە لە دواى پرووداوهكەى ئەو پۆژەوه، بېرىك لە يەكەم دیدارى ماشقەكەى دەترسا، خوشحال بوو بەوہى كە ژنەكەى لە گەلدايەو، ئیدى لىيان نابى بە شەپ...

لئى كلوتیلد، وەكو ئەوہى نەباى ديبى و نەباران، هېچ شتىك لە نىوانياندا پرووى نەدابی، نەك هەرخۆى بە دەعوەتەكەيان قاييل بوو، بەلكو مێردەكەشى وادار كرد بەگەليان بکەوئى. لەكەش وەهوايەكی خوشا شاميان كرد و شەويكى خوشيان پىكفەتەتاند.

جۆرج و مادلىن درەنگانىك بۆ مالى خۇيان زفېرنەوه. چەرا غازيەكان كۆژابوونەوه. جۆرج، بۆ پروناك كردنەوہى پليكانەكان، جارجاری تەلە شقارتەيەكی مۆمى دادەگيرساند. وەختايەك گەيىنە سەر يەكەم سەحنى پليكانەكان، تيشكى تەلە شقارتەكە لە ناکاوا پوخساريانى لە ئاويئەكەداو لەناو تاريكى پليكانەكاندا، زۆر پروناك كردهوه.

پىك لەو تارماييانە دەچوون كە لە ناکاوا بەديار دەكەون و لەپەر لە تاريكى شەودا ون دەبن. جۆرج، دەستى هەلپىرى تا پوخساريان بە باشى پروناك بكاتەوه و بەدەم خەندەيەكی سەرکەوتووانەوه گوتى:

- ئەمانەش ئەو مليونىرانەن كە دەيانەوئى تىببەرن.

(۷)

دوو هه یف به سهر داگیرکردنی مهراکشدا تیده پیری.
فهره نسای که تنجه ی کۆنترۆل کردبوو، نها هه موو
که ناراو هکانی ئه فریقای ده ربای نا قینی له ژیر ده ستدا بوو،
هه لبه ته هه موو قه رزه کانی ئه م ولاته داگیرکراوه شی زامن
کردبوو.

خه لکی ده یانگوت دووان له وه زیرانی کابینه که، بیست
ملیۆن فرانکیان له م مه سه له یه دا، خستوو ته ته نکه ی
باخه لیان وناوی لاروش ماتیوش، به ئاشکرا که وتبووه سه ر
زاران.

سه باره ت به قالتز، هه مووان ده یانزانی له م مه سه له یه دا
دووسه ره مامه له ی کردوو و سی تا چل ملیۆنی له شوینی
قه رزه که به ده ست که وتوو و هه روه ها هه شت تا ده ملیۆنی
له کانه ی مس و ئاسن ده سته که وتوو، هه روه ها له کپینی
زه ویدا له پیش داگیرکردنی مه راکش، به پاره یه کی هه رزان
وفروشته وه ی له دوا ی داگیرکردنی، به ئیداره ی
کۆلۆنیه کان، پاره یه کی مۆلی له ته نکه ی باخه لی ناوه.

قالتز، له زه رفی یه ک دوو پۆژدا، بووبوو به یه کیک له
پیاوه به ده سه لاته کانی دنیا، ده وله مه ندر و به توانتر له و
پاشایانه ی که کپنۆشیان بۆ ده براو زمانان له ئاستیاندای
ده که وتنه ته ته په ته، یا هه رچی دونه ت، بووده له یی و به غیلی
ناخی به شه ر هه یه، ده ری بپرن وله و زمانانه وه بکه ونه ئه و
گۆرپه.

ئه و ئیدی قالتزی جووله که، خاوه ن بانکیکی بچوک و
گومانلیکراو، به پێوه به ری پۆژنامه یه کی ئه هلی ته له که بازی و
نۆینه ر و په رله مانتاریک نه بوو که له پێگای ساخته وه

بووبی به ئەندامی ئەنجوومەن. نھا بوو بوو بە جەنابی
فالتەر، جوولەکەیی زۆر زەنگین.

نھا دەیویست سەرۆت و سامانەکەیی بە پرووی
هەموواندا بدات، خۆی پتووە بنوینیت. چونکە دەیزانی
شازادەیی کارلسبورگ، کیشە وئاریشەیی دارایی هەیه
وزۆری پتوویست بە پارە هەیه، پیتشینیازی بۆکرد
خانووہکەیی، کە کەوتبووہ شەقامی فوبورسنت ئونورہوہ،
کە حەوشە گەرہکەیی پروو لە شانزەلیزە بوو، لە زەرەفی
بیست و چوار سەعاتدا، بە بری سی ملیۆن فرانک لیتکپیت،
بەو مەرچەیی کە کەل وپەلی ناو خانووہکە بەدەقی خۆیہوہ
بەجی بیلێ و دەستکاری هیچ نەکات. خانووہکەیی شازادە،
یەکیک بوو لە خانووہ هەرە جوانەکانی پاریس. ئەم برە
پارہیە شازادەیی خستە سەر کەلکەلە و مامەلەکەیی قەبوول
کرد.

بۆ سبەیی فالتەر و خانەوادەکەیی لە مالە تازەکەیان
گیرسانەوہ.

پاشان خولیایەکی دیکەیی کەوتەسەر، خولیای فاتحیکی
راستەقینە کە دەیویست وەکو ناپلیۆن پاریس بخاتە ژێر
کۆنترۆلی خۆی. لەو سەرۆبەندەدا هەموو ھونەرناسان و
خەلکی ئەھلی زەھوقی پاریس دەچوونە تەمەشای تابلۆیەکی
گەرہی دەسکاری نیگارکیشی بناف و دەنگی مەجەرستانی
کارل ماکروویچ و لە گالەرییەکەیی پەسپۆر و تابلوناسی
بەنئوبانگ، جاک لونوبل، نمایش کرابوو، بابەتی. تابلۆکە
بریتی بوو لە پیکردنی مەسیح بەسەر ئاوا.

فالتەر، تابلۆکەیی بە پینچ سەد ھەزار فرانک کڕی، پێکەیی
لە شەپۆلی ئەو ئارەزوومەندانە گرت کە دەھاتن بۆ دیتنی و

کردیه کاریک هه موو خه لکی پاريس به حه سوودییه وه باسی بکه ن، سه رزه نشت یان ستایشی بکه ن.

پاشان، داخویانیکی له پوژنامه کاندایا لاکرده وه داوای له هه موو خه لکانی ناودار وهونه ر دۆستانی پاريسي ده کرد که بۆ ته مه شای تابلۆکه بین بۆ مالی ئه و، تا که س نه ئی که ئه و نه هلی زه وقی له ته مه شای ئه م شاکاره ده گمه ن و بی هاوتایه مه حرووم کردوه.

ده رگای ماله که ی بۆ هه موو که س کراوه ده بی، هه رکه سیگ حه زی لێیه ده توانی بیت، ئه وهنده به سه ئه و ده عوه تنامه یه ی، که بۆی فریکراوه، به ده رگاوانه که نیشانبدات و ته وای. ده قی ده عوه تنامه که به مجوره بوو: ' ئاغا و خانم فالتر داواتان لیده که ن شانازی ئه وه یان پییبه خشن و پوژی ۱۲/۳۰، له سه عات ئۆ وه تا دوازده ی شه و ته شریف بۆ ماله که یان بین و تابلۆکه ی کارل مارکوویچ که به ناوی ریکردنی مه سیح به سه ر ئاوه وه، که به چرای کاره بابی پوناک کراوه ته وه ته مه شا بکه ن. '

له په راویزی ده عوه تنامه که وه به پییته ورد نووسرابوو ' له نیوه شه و به دواوه، کوپی سه ما و هه لپه رکی به رپا ده کریته. '

به م پییه، ئه و خه لکانه ی که حه زیان لیبوایه ده یانتوانی بمیته وه تا مالباتی فالتر دۆستانی ئاینده ی خویان له نیوا ئه واندایا هه لپه ژیرن. ئه وانی دی، دوا ته مه شای تابلۆکه، بۆیان هه یه بیته ته مه شای خانووه که، که ل وپه له کانی وخواونه تازه که ی خانووه که، هه ندیک به کونجکاوی، ژماره یه ک به گوساخی و گروپیکیش به بی موبالاتی، پاشان وه کو چۆن ها تیبون به وئاوایه ده گه پیتته وه.

ڦالتر دڻيا بوو ڪه ٽم خه لڪانه جاري ڪي ديش دين بو
 مالهه ڪي، و وهڪو چوڻ بو مالي هاوڙهه گزه جووله ڪه
 نوکيسه ڪاني، ڪه وهڪو ٿو تازه دهوله مهه ند بووبوون،
 دهچوون.

سه ره تا پٽويست بوو، هممو ٿه شرافان و ٿه سلزاداني
 به ناوبانگ به لام نه دار ڪه له هممو شويئي ناويان به سهر
 زاره وه بوو، پڻ بنه نه مالهه ڪيان، ٿه وانه دين تا بزائن ٽم
 پياوهي ڪه له زهرفي شهش ههفته دا، په نجا مليون فرانڪي له
 باخه ل ناوه، چتو ڪه سيڪه، ههروهه دين تا بزائن چ
 ڪه سانيڪي دي دين بو مالهه ڪي، ههروهه بويهش دين ڪه
 خاوهن مالهه ڪه ٽم زهوق و سهليقه يه هيبيوتا بين له
 مالهه ڪي ٿه واهه شاي تابلويه ڪ بڪن ڪه رهنگ وبوي
 مهه سيحيه تي ههيه، له کاتيڪا خوي بابايه ڪي جووله ڪهيه...

وهڪو ٿه وه بوو بيهوي پٽيان بلت: 'تهه شاکه ن، من
 پينج سهده هزار فرانڪم داوه تا ٽم شاکارهي مارڪو ويچ
 بڪرم. ٽم شاکاره له مالهه ڪي مندا دهه مينتيته وه تا هممو
 پوڙي مني جووله ڪه بيديم و زاخوي چاوه ڪانمي پڻ
 بدهمه وه.'

له دنياي ٿه شراف و ٿه سلزاداندا، دهه باره ي ٽم
 دهعه وهه، ڪه ويڙاي ٿه وه ي بو هيچ ڪه سيڪ ٿيلزامي نه بوو،
 گفوتوگزيه ڪي زور ڪرا. به خويان دهگوت دهچن بو مالهه ڪي
 ٿو، وهڪو ٿه وه ي بچنه ديتني تابلو ٿاويه ڪاني جهنابي پتي.
 مالبا تي ڦالتر شاکاري ڪي له لايه، دهه رگاي مالهه ڪي به پروي
 ههه رڪه سيڪدا ڪراوه ته وه ڪه بروات تهه شاي بڪات، مردو
 له وهه پاڪتر دهه شوردرئ.

لائی فرانسز، پازده پوژ بوو، هه موو به یانییه ک
هه والیکى سه بارهت بهم بویه ره هونه رییه ی شهوی ۱۲/۳۰
بلاوده کرده وه و هه ولیده دا، سهرنج و ههستی کونجکاوی
هه مووان بو ئه م بابه ته رابکیشیت.

دوروا، ئه م سهرکه وتنه ی ئاغای زور له بهرگران بوو،
له داخا خه ریک بوو ژان ده یگرت.

ئه و، به و پینج سه د هه زار فرانکه ی که له ژنه که ی دزی
بوو، خوی به ده وه لمه ند ده زانی و نها له چاو ئه و ملیونان
سه روهت و سامانه ی که له دهر و دیوارانه وه به سه ر ئالتردا
ده باری و نه یده زانی چون کوی بکاته وه یان خه رچی بکا،
خوی به هه ژار، زور به هه ژار ده زانی.

حه سوودی و به غیلی پوژ به پوژ زیادی ده کرد. پقی له
هه موو که س بوو، له مالبات و خانه واده ی ئالتر، که چیت
هات وچوی مالی ئه وانیان نه کردبوو، پقی له ژنه که ی خوی
بوو که فریوی لاروشی خواردبوو و پیی گوتبوو ئه وراقی
به هاداری مه راکش نه کپیت، به تاییه تی له لاروش که
کلاوه که ی کردبووه سه ر ئه و وکردبووی به ئاله تی دهستی
خوی وه فته ی دوو جار ده هات له مالیان شینوی ده خوارد.

جورج بووبوو به کاتب و سکیرتیری ئه و و، کاتیکیش
که وتاره کانی به گویره ی پینماییه کانی ئه و دهنووسی،
به جورج حه سوودی و به غیلی زوری بو دینا، که پر به دل
حه زیده کرد ئه م تازه پیاکه وتوو، خوش سه ر وسیمما
وسه رکه وتوو به دهسته کانی خوی خه فه بکات. سهرکه وتنی
لاروش وهکو وه زیر ناچیز بوو و، بو ئه وه ی پؤسته
وه زارییه که ی بپاریزیت کاریکی نه ده کرد که که س په ی به وه
به ری که سهره تیکی مۆلی له ته نکه ی باخهل ناوه. لی

دوروا، له جوړی قسه کړدنی غروورثامیزی ئه م کابرا
دیها تیه تازه پتیا که وتو وده، له هه لس وکه وتیا، که
گوساخانه تر بوو بوو، له متمان به خوبو ویا، ههستی به م
سهره ته تو ز وبا وپه نهانه ده کړد.

لاروش نها له مالی دوروا دا حوکمپانی ده کړد، چیگای
جارانی کونت دوفیدریکی گرتبو وده، به جوړی قسه ی
ده گهل کاره که ره کاند ده کړد، ده تگوت سره گه قاری دو وده می
ماله که یه.

جوړج، به توپزی تهحه موولی ئه وی ده کړد، وهکو
سه گیک بوو که بیه وی گاز بگری، به لام نه ویریت. زوربه ی
کات به توندی رهفتاری ده گهل مادلیندا ده کړد، مادلینش به
بیموبالاتی شان هکانی هله ده ته کاند وله تو وایه سه روکاری
ده گهل مندالیکي ده ست وپن سپی و بیده سه لاتدایه. له لایه کی
دیکه شه وه سه ری له تو وپه یی هه می شه یی ئه و ده سوپما
وده یگوت:- من سه ر له کاری تو ده رنا که م، هه می شه پرته و
بۆله ته. له کاتیکا په وشت زور باشه.

جوړج، پشتی تیده کړد و هیچ به رسفیکي نه ده دایه وه.
سهره تا گوتبو وی بۆ ده عوه ته که ی به پڼوه به ری
پوژنامه که ناپوات و ئاماده نییه، پڼ بناته مالی ئه م جووله که
چه په له.

دوو مانگیک بوو خانم فالتر، هه موو پوژیک نامه ی بوی
ده نارد و لئی ده پاپایه وه که بچینه دیده نی، یان له هر
شوینیکا که خوی ده یه وی، مه وعیدی کی دیداری بۆ دابنیت تا
بتوانی ئه و هه فتا هزار فرانکه ی، که بوی به ده ست
هینابوو، بداتی.

جۆرج بەرسقى نەدەدایەو، نامە پېر نائومىدىيەکانى
ئەوى دەخستە سۆپاکەو. نەک لە بەر ئەوئى چاوپۆشى لە
بەشەکەى خۆى، لەم سەودا و مامەلەىە کردبى، بەلام
هەزیدەکرد بەد پەفتارى دەگەلدا بکات، شىتى بکات، ناچارى
بکات لە هەنبەرىا چۆک دابدات. نھا ئەو زۆر دەولەمەند
بووبوو! و جۆرج دەبوسیت خۆى مەغرور بنوینى.

پۆژى دەعوەتەکە بۆ تەمەشای تابلۆکە، وەختایەک
مادلین، پێى گوت کە هەلەىەکى گەورە دەکات کە نایەوئى بۆ
مالى قالتر بچى، جۆرج وەلامى دایەو: - وازم لىیتە. من لە
مالەو دەمینمەو.

دواى نان خواردنى ئیوارە، بە ماوہىەکى کەم، لە ناکاوا
گوتى:

- وێزای ئەمەش، چاکتر وایە پیاو تەحەموولى ئەم
بىگارنە بکات، خێرا خۆت ئامادەبکە.

مادلین کە چاوہروانى ئەم قەسەىەى لیدەکرد گوتى: - بە
چارەکىک خۆم ئامادە دەکەم.

جۆرج، بە دەم خوتە و بۆلەو خۆى گۆزى و تەنانەت لە
ناو گالیسکەکەشا ھەر پەست و بىزار بوو.

ھەوشەى بەردەم بینای خانووەکەى کارلسبورگ کە
تایبەت بوو بە پیتشوازی میوانان، بە چوار گلۆپى ئەلەترىکى
کە لە چوارگۆشەى ھەوشەکەو ھەلواسرابوون لە چوار
ھەیفى بچکولەى درەخشان دەچوون، پوناک کرابووو. ھە
فرشیکى گرانبەھایان لە سەر قالدەرمەکانى چوونە
ژوورەوئى بینایەکە راخستبوو و لە سەر ھەر پلەىەک،
خەزمەتکارىک بە جلکى فەرمىیەو وەکو بت بىجولە
پاوەستابوو.

دوروا، له بن لیوانه وه به ژنه که ی گوت:- ئه مانه
هره مووی بۆ خۆنوانده.

شانه کانی هه لته کاند، خه ریک بوو له هه سوویدا ده مرد.
ژنه که ی گوتی:- بیده نگ به، تۆش ئه گهر ده توانی وابکه.

خویان به بینایه که دا کرد وبالا پۆشه ئه ستوره کانیان
دایه ده ست ئه و خزمه تکاره ی که هاتبووه پیشوازیانه وه.

چه ندین ژنی دیکه ش، ده گهل میرده کانیاندا له
پاره وه که دا بوون، ژنه کان خه ریک بوون پالتو فرووه کانیان
داده که ند. دهنگی چه دوویان ده هاته گوی: " ئیره زۆر جوانه!
به راستی عه نتیکه یه!"

دیواره کانی هۆل و پاره وه گهره که به فهرشی ده ست
چنی ناسک رازابوونه وه که وه کو تابلو حیکایه ته که ی مارس
و فینۆسی نیشانده دا. له دوولای پاره وه که وه، پلیکانه ی
گهره وجوان، به پیچ و ده وره وه بۆ سه ره وه ده چوون و له
نهۆمی یه که مدا یه کیان ده گرته وه. پله کانی قالدومه و
پلیکانه کان، شاکاریکی دنیای ئاسنگه ری بوون، که پهنگی
زیرپینی مات وکۆنیان، پۆشناییه کی کزی به سه رانسه ری
پلیکانه مه رمه پییه سووره کانداندا بلاوده کرده وه.

له بهر ده رگای چوونه ژووره وه ی هۆله گهره که دا، دوو
کچۆله، یه کیکیان به جلیکی تۆپی سوورو ئه ویتریان به
جلیکی تۆپی شینه وه وه ستابوون و چه پکه گولیان به
خانمان ده دا. ئه و دیمه نه به لای هه مووانه وه جوان و دلگیر
بوو.

هه شیمه تیکی زۆر له نێو هۆله یه که له ناو یه که کانداندا
شه پۆلی ده دا. زۆربه ی خانمه کان، جلکی ئاسایی و
نافه رمییان له بهر کردبوو تا نیشانی بدن به هه مان

سەروسىماوھ كە دەچنە پېشەنگا تايىبەتيەكان، بۇ ئىرە
ھاتوون. بەلام ئەو خانمانەى كە بە نيازبوون لە كۆپى
پەقس وسەمادا بەشداری بكەن، جلکى شەوى بى يەخە و
ئاسىنيان لەبەربوو.

خانم قالتر، لە نىو كۆمەلىك دۆستاندا، لە ھۆلى دووھمدا
وہستابوو و سلاوى تەمەشاقانەكانى دەسەندەوہ. زۆريان
ئەويان نەدەناسى و وەكو ئەوہى لە مۆزەخانەيەكدا بن، بى
گويدان بە خاوەن مال، سەريان بەملا وبەولادا دەكىشا.

وہختى چاوى بە دوروا كەوت، پەنگى بە تەواوہتى
تىكچوو و تەكانىكى دايەخۆ كە بچيتە پېشوازی، بەلام دوايى
وہستا تا ئەم بېروات بۆلاى. لەوكاتەدا كە مادلىن بە
مىھرونەوازشەوہ چاك وخۆشى دەگەليا دەكرد جۆرج بە
شيۆەيەكى تەشريفاتى سلاوى لىكرد. دواى ئەوہ ژنەكەى
دەگەل خانمى خاوەن مالدا بەتەنيا بەجېھېشت و ئەوسا
بەناو حەشاماتەكە كەوت، تا گوئ لەو قسە وقسەلۆكانە
بگريت كە خەلكەكە لە پاشملەى خاوەن مالەكە دەيانكرد.

پېنج ھۆل بەسەريەكەوہ ھەبوو، كە ھەر ھەموويان بە
پەردەين دەگمەن، گولدۆزى ئىتاليایى و فەرشىن گرانبەھای
پۆژەھلاتى، پەنگاوپەنگ و جۆراوجۆر رازينرابوونەوہ.
تابلۆى گرانبەھا و دەگمەنى نىگاركىشانى كلاسيكيان بە
ديوارەكانەوہ ھەلواسى بوو. ھەموو ميوانەكان، زياتر لە
ئاست ژوورىكى بچووكدە دەوہستان و بەسەرسامى لىيان
دەپروانى كە بە شىواز و ستايلى لويىسى شازدەيەم،
دروستكرابوو و بەجۆرە ژوورىكى پېشوازی تايبەتى دەھاتە
ژماردن. ديوارەكانى ئەم ژوورە بە پەردەى ئاوريشمى
ناسكى چەپكەگولى پەمەيى، تەخت شينى كال، داپۆشرابوو.

مۆبىلەى پاىەكورتى، دار زىپىنى بە پروكەشى لە ەمان
پەردەكانى قەد دىوارەكە، نىشانەى ناسكى و زەوق
وسەلىقەى جوان بوو.

جۆرچ، لە نىو ئاپۇراى خەلكەكەدا ەندى كەسى
ناودارى دەناسى، لەوانە: دۇشس دوتراسىن، كۆنت و
كۆنتىس دوراقانىل، شازادە جەنەرال داندرومون، ماركىزى
زۆر جوان ددون، ئەمە جگە لە ەموو ئەو پىاو وژنە
ناودارانەى كە لە پىورەسمى فەرمى و پۆژانى كردنەوہى
ەر پىشانگا و ەر شاتونامەيەكدا، دەبىنران.

يەكك بازووى گرت، دەنگىكى گەنجانە و تەرپوتازە لە
گويدا زرىنگايەوہ وگوئى:

- ئا، ئاخىرى دۆزىمىتەوہ، بىل ئامى نارەسەن. ئەوہ
بۆچى سەرمان نادەيت؟

سوزان قالتىر بوو، كە چاوہ جوانە پىرشنگدارەكانى، لە
ژىر قژە پىرە زەردە زىپىن و چىن چىنەكەيەوہ، بىرى بوونە
ئەو.

جۆرچ بەدىتىنى ئەو زۆر خۇشحال بوو و بەگەرمى
تەوقەى دەگەلدا كرد، ئەوسا بە راوئىكى تەوازى خوازانە
گوئى: - كاتم نەبووہ، دوو مانگىكە ەيتدە سەرقالم، كە
نەمتوانىوہ بۆ ەيچ شوىنىك بىرۆم.

سوزان، بە راوئىكى جدى درىژەى بە قسەكەى دا:

- خراپە، زۆرخراپە، زۆرخراپە. تۆ نابى ئەمە لەگەل
ئىمەدا بكەى، چونكە من وداىكم تۆ دەپرستىن. من بەبى تۆ
هەلناكەم. ئەگەر نەيەى بۆ مالم، لە بىتاقەتيدا دەمرم. بۆيە
بەم راشكاويە ئەم قسانەت لە پوودا دەكەم، تا لەمەودوا،
هەقى ئەوہ بەخۆت نەدەى بەمجۆرە خۆتمان لىبشارىتەوہ.

کوا دهستم ویده با تابلوی پیکردنی مهسیحت بهسه ر
ئاوهوه، که له کوتایی هۆلهکهی پشت گولخانهکهوه
ههلواسراوه، پین نیشانبدەم. باوکم بۆیه لهویتی ههلواسیوه،
تا ههمووان ناچاربین، بۆ دیتنی تابلۆکه، بههۆله
جۆراوجۆرهکاندا تیپهپەرن، تو نازانی چەند دلی بهم خانووه
خۆشه و چەند بهخۆیهوه دەنازی.

بهخاوی به نیتو ههشیمهتهکهدا پێیان دهکرد. ههمووان
ئاوپیان دهدايهوه تا تهمهشای ئەم پیاوه قۆزه و ئەم بووکه
شووشه شهنگوله بکهن.

نیگارکیشیکی بهنیتوبانگ گوتی:

- تهمهشاکەن، ئەم جووته جوانه، پێک دهگەل ههموو
کەل وپهلهکانی ئەم ماله جوانهدا تێک دهکهتهوه.

جۆرج، بهخۆی گوت: - ئەگەر بهراستی توانام ههبوايه،
دهبوايه ئەم کێژەم بخواستبايه. ههلبهته مهحالیش نییه. باشه
بۆ تا نها بیرم لهمه نهکردووتهوه؟ چۆن فریوم خوارد و
دوای ئەوهیان کهوتم؟ چ شیتاتیهکی گهورهه کرد! بهشەر
ههمیشه به پهلهیه و، ههرگیز وهکو پتیویست بیر له ههموو
شتی ناکاتهوه، ئەقل ههمووکاتی میوان نییه.

ههسوودی و بهغیلی، بهغیلییهکی وشک، دووباره دلۆپ
دلۆپ دهپژایه ناخییهوه، شادی له دل و دهروونی
دهسپیهوه و ژیانی تالدهکرد.

سوزان دهیگوت: - ئاه، بیل ئامی، زیاتر هاتوچۆمان بکه،
نها بابم هیتده دهولهمهههه بووه، بهخۆیشمان نازانین چ
دهکهین، ئیدی جۆرهها کاری شیتانه دهکهین، وهکو خهلاکانی
شیت و شور پهفتار دهکهین.

جورج، به دهم پامان و خه ياله وه به رسقى دايه وه: - ئيدى
بوخوت بهم زووانه شوو دهكيت و، ئيدى هه رگيز يه كدى
نابيين.

كيژئ، به دليكى سافه وه گوتى:

- ئاه، نا، نا، وا زووش نا، من كه سيكم دهوئ كه
خوشم بوئ، زورم به دل بئ، يانى به تهواوى به گه نى بكه م.
نها ئه وهنده دهوله مه ند م كه به شى هه ردووكمان به زياده وه
بكات.

جورج، بزه يه كى ته وساميز و پرغروورى به سه ر
ليوانه وه بوو، ئه وسا كه وته ناوبردن هه ندئ له وه كه سانه ي
كه به لا ياندا ده بوورين، كه سانه له بنه ماله و خانه واده ين
زور ئه سلزاده وقه ديمى كه ناز ناو وعينوانى ئه شرافيان به
كيژئانى خه لكانى دهوله مه ندى وه كو ئه و فروشتبوو و حالى
حازر زور دوور له هاوسه ره كانيان ده ژيان، به لام ژيانىكى
ئازادانه، مايه ي پيز و ئاوите به بئ په رواييان ده گوزه راند.

ئه وسا به دهم ئه م ئه نجامگيرييه وه له سه رى پويى:

- گريو ده كه م كه توش تا شه ش مانگيكي دى
ده كه ويته هه مان داوه وه. هه نكي ده بى به خانم ماكيز،
دوشس يان پرنسس و به نيگايه كى پر غرووره وه ته مه شاي
من ده كه ي كيژه خان.

سوزان تووپه بوو، به باوه شينه كه ي كيشاي به باسكى
ئه وداو سوپندى خوارد كه هه رگيز، بئ مه يل و په زامه ندى
خوى شوو به هيچ كه سيك ناكات.

جورج، به ته وسه وه گوتى: - باشه، ده تبينمه وه، ئه نگو
زور دهوله مه ندن.

سوزان گوتی: - به لام توش دهوله مهند بوویت، میرات
به رکه وتووه.

جورج، ئاهیکى به زه بى ئامیزی هه لکیشا، به زه بى به خویا
وگوتی:

- خراپ نییه له مباره یه وه قسه بکهین. ئه وه پری
سالانه بیست هه زار لیوریکی ده رامت ده بیت. ئه م بره
پاره یه بۆ ژيانی ئه م ده ورزه مانه، پاره یه کی زۆر که مه.

- به لام ژنه که شت به شیک له م میراته ی به رکه وتووه.

- به لى به هه ردوو کمان یه ک ملیون فرانکمان
به رکه وتووه. به چل هه زار لیور ده رامتى سالانه وه،
به هه ردوو کمان ناتوانین گالیسکه یه ک بۆ خۆمان بکړین.

گه یشتنه دوا هۆل، گولخانه که له به رانه ریان بوو، به
باخچه یه کی زستانه ی فراوانه وه. پړ بوو له دار ودرهخت و
پووه کتین ده قهرانی گهرمسیر و گولین ده گمهن. که به شهر
خوی به م ژینگه و سه وزه زاره دا ده کرد، که پوناکی وه کو
شه پۆلین زیوین له به ینى لق وپۆ و گه لای درهخته کانه وه
بلاوده بووه وه و هالاوی گهرمی خاکی نمسار و هه وای
عه ترینی به سه ردا ده هات، هه ستیکی سه یری له لا دروست
ده بوو، هه ستیکی شیرین، نااسایی و سه رنجراکیش که له
ته بیعه تیکی ده سترکه وه، نه رم و په سترکه وه سه رچاوه ی
ده گرت. به شهر به نئو باخچه ین پړگول وگولزار و به
پاره ویکى نه رمی ئه وتودا پړی ده کرد، ده تگوت خه نه تیلکه یه.
دوروا له ناکاوا، له ده سته چه پاو له ژیر ساپته یه کی گومه ز
ئاسای دارخورمایاندا، چاوی به ئه ستیلیکی گه وره که وت که
بۆ ئه وه ده شیا مه له ی تیا بکړی و، له چوارنکالی
ئه ستیله که وه چوار قازی سیرامیکی ده سکاری دلف

دانرابوون، که له زاره نیوه کراوه کانپانه وه ئاو ده پزایه
ئه سستیله که وه.

زیخی زیرینیان پشتبووه بنی حه وزه که وه و ماسیین
سووری که وه مه له یان تیا ده کرد، ماسیانی سهیر، له دیوی
چینی ده چوون، چاوزه ق به پوله که ی شینباوه وه، له بنی
زیرینی حه وزه که دا ده جولان و گولدۆزی و قولاپدۆزیه
سهیره کانی ئو ولاته یان له سه ر قوماشی گرانبه ها و
ده گمن وه بیردیتناپه وه.

جۆرج، به دلکی پر له خورپه و داخوړپانه وه به دیار
حه وزه که وه وه ستا، له دلی خۆیدا گوته: " به مه ده لێن شکو
و جه لال، ئه مه یه ژیان، ئه مه ئه و خانووه یه که ده بی به شه ر
تیایدا بژی. خه لکی پتی که بیوون، من بۆچی پتی نه گهم؟ "
بیری له و پیکا و ئه و زارانه کرده وه که ده ته گیه ننه ئه و جۆره
ژیانه، به لام ئه قلی به هیه کوی پا نه گه یی و له م بئ
تواناییه ی خۆی توورپه بوو.

سوزان، له دنیای خه ون و خه یالدا، خامۆش و بیده نگ
بوو. جۆرج به تیله ی چاو ته مه شایه کی ئه وی کرد و
جاره کی دی به خۆی گوت: " ئه وه به س بوو که له گه ل ئه م
بوو که شووشه زندووه دا زه ماوه ند بکه م. "

سوزان، وه کو ئه وه ی له ناکاوا، له دنیای خه ون و
خه یالدا هاتییته ده ر، گوته: " ئاگا دار به.

جۆرجی، به ناو حه شیمه تیکدا که پیکا که یان گرتبوو،
برد و ئه وسا له ناکاوا، به سه متی راستا وه ری چه رخانده.

له نیتو باخچه یه کی پرووه کانی سهیرا، که گه لا
له رزۆکه کانپان، وه کو قامکانی باریک له هه واکه دا بلاو

کردبووه وه، ئینسان پیاوێکی دهبینی که به بێ جووله له ناو دهريادا وهستا بوو.

کاریگه ریه که ی غافلگیر بوو. تابلۆکه که قهراخه کانی له ناو سه وزایی بزۆزی پوه که کاندایه نهان بوو بوو، پێک له چالێکی رهش دهچوو له زه مینه یه کی سه یر وخه یال وروژیتا. به شه ر ده بوا به وردی ته مه شا بکات تا لێ تیک نه چیت و ههستی پێکات. چوارچێوه ی تابلۆکه له ناوه راستی به له میکا بوو که یارانی عیسا له ناویدا رۆنیشتبوو. پرته وی فانوسیک به دهستی یه کێک له یاوه ره کانه وه، که له قهراخی به له مه که دانیشتبوو، رۆشناییه کی که می ده خسته سهریان، به لام هه موو رۆشناییه که ده که وته سه ر مه سیح که خه ریک بوو بۆلای ئه وان ده هات.

مه سیح، به سه ر شه پۆلیکه وه ده جوولا که له ژیر پێیه مه له کوتیه کانی هه مواری ساف بوو بوو و به نه وازشه وه له هه نه بریا سه ری راده ست بوونی فرو دیتا. ده ور به ری پیاوه خودا ئاساکه هه ره مووی تاریک بوو، جگه له ئه ستیره کان که به ئاسمانه وه ده دره وشانه وه.

پوخساری ئه و یاوه رانه ی ژیر رۆشنایی ئه و فانوسه ی که به دهستی ئه و یاوه ره وه بوو که مه سیحی پێ نیشانداده، زۆر گرژ ده هاته به رچاو.

تابلۆکه، به ره مه می مامۆستایه کی یه جگار به توانا بوو، یه کێک بوو له و به ره مه مانه ی که بیری بنیاده م ده ئالۆزیتنی و به سالان له خه یالدا ده میتیتته وه.

ئه و خه لکانه ی که تابلۆکه یان ده بینن، له هه وه له وه ده مه په سان، پاشان به دنیا یه ک خه ون وخه یال وه

دهرۆیشتن و دواى ئه‌وه گف‌ت وگ‌و و گه‌نگه‌شه‌یان ده‌رباره‌ی
باهه‌خى تابلۆكه‌ ده‌کرد.

دوروا، پاش ئه‌وه‌ی موده‌تیک ته‌مه‌شای کرد گوتی:-
خۆشه‌ پیاو هینده‌ی پاره‌ هه‌بى که بتوانى توحفه‌ین وه‌کو
ئه‌مه‌ پيشکesh به‌ خۆی بکات.

شه‌پۆلى ئه‌و خه‌لکه‌ی که له‌ رێوه‌ ده‌هاتن، تووشى ئه‌و
بوو، له‌ کاتیکا ده‌ستى ناسکى سوزانى هيشتا له‌ قولا بوو و
به‌نه‌رمى ده‌یگوشى، له‌وینده‌ر دوورکه‌وته‌وه‌.

سوزان، لێى پرسى:- چه‌زت لێهه‌ په‌رداخى شامپانیا
بخۆیته‌وه‌؟ بابڕۆین بۆلای بوفیه‌که‌. ره‌نگه‌ بابم له‌وینده‌ر
بدۆزینه‌وه‌.

جاریکی دى به‌ هه‌موو هۆله‌کاندا تێپه‌رین. جه‌ماوه‌رى
خه‌لک، چه‌نجال و به‌هه‌را وه‌هنگامه‌، به‌سه‌روسیمای رازاوه
و جلکى جوانه‌وه‌، وه‌کو ئه‌وه‌ی له‌ جه‌ژنیکى گشتیدا بن، له
هه‌موو شوینیکدا شه‌پۆلى ده‌دا.

جۆرج، له‌ ناکاوا گوێى له‌ که‌سێک بوو ده‌یگوت: '
ئه‌مه‌ش لاروش و خانم دوروايه‌. ' ئه‌و وشانه‌ وه‌کو
شنه‌بایه‌ک بى و له‌ دووره‌وه‌ بى، به‌و ئاوايه‌ به‌رگوێى که‌وت.
ئه‌م ده‌نگه‌ له‌ کوێوه‌ ده‌هات؟ چاوى به‌هه‌موو لایه‌کدا گێرا و
سه‌ره‌نجام ژنه‌که‌ی خۆى بینى که‌ قۆل له‌ قۆلى وه‌زیرا
تیده‌په‌رن. چاویان له‌ چاوى په‌کدى برى بوو و به‌ ئه‌سپایی
و به‌شێوه‌یه‌کى خۆمانى قسانیان ده‌کرد.

واى هاته‌ خه‌یال که‌ خه‌لکى به‌دیتنى ئه‌و دووانه‌، به
ئه‌سپایی هه‌ندى قسان ده‌که‌ن، له‌ ناکاوا، مه‌یلێکى هۆقیانه‌ و
که‌وده‌نانه‌ له‌ ناخیا بیدار بووه‌وه‌ که‌ بروات و په‌لاماریان
بدات و به‌ مست تێیان به‌ریت و بیانکوژیت.

پهفتاری ژنه که ی ئه وی ده کرد به گه پجاری ئاشنا
 و بیگانه. فورستی ی بیر که و ته وه. پیده چوو خه لکی به یه کدی
 بلین: "ئه مه ش دوروی قوپمساغ." ژنه که ی چتو به شه ریک
 بوو؟ تازه پیناکه و توو یه کی پرووته، به لام زه به رده ست، که
 خه لکی بق مالیان ده هاتن، زیاتر له بهر ئه مه بوو، که له
 خودی ئه و ده ترسان، چونکه وایان هه سته کرد، که سیتی
 گرینگه، به لام بیگومان ده رباره ی خانه واده و مالباتی
 بچووکی وان، به ئاره زووی خویان به دگوییان ده کرد. له گه ل
 ئه و ژنه دا، که ماله که یانی کرد بوو به شوینیکی گومان
 لیکراو، هه رگیز نه ده گه ییه هیه پله و پۆستیک، ژنیک که به
 پهفتاری خوی ئابرووی خوی ده برد و جوری ژیان و هه لاس
 و که وتی ده بووه بایسی وه ی که هه مووان ئه و به کابرایه کی
 ساخته چی و هه لپه رست بزائن. نها وه کو باریکی قورس
 بوو بوو به ملییه وه.

ئاخ ئه گه ر ده یزانی! ئه وهنده به س بوو که میک
 لیته اتوانه تر و به چاو یکی کراوه تر وه، گه مه بکات. ئه گه ر ئه م
 سوزانه چکۆله یی به ده ست هینابا، چ قازانجیکی گه وره ی
 ده کرد! یانی ئه وهنده کویر بوو که نه ی توانی بوو، ئه م واقیعه
 ببینی؟

گه یینه هۆلی نانخواردن، ژووریکی گه وره ی پایه
 مه پمه پی بوو، مافورین کۆن و قه دیمی ده سکاری گوبلن،
 به دیواره کانییه وه هه لواسرابوو. (گوبلن: مافورچنیککی کۆنی
 فه ره نساییه، کاره کانی زۆر جوان و سفت بوون، زۆربه ی
 نه خشی مافوره کانی تابلو و دیمه نین به نیتوبانگ بوون.
 جیاوازی مافوری فه ره نسای ده گه ل ه ی لای ئیمه دا، ئه وه بوو

که هی ئەوان وەکو بەرەو و گلیمان لووس بوون و وەکو مافوری لای ئیمە تووکن نەبوون، بەلام زۆر سفت بوون.)
 قاتر، وەختیک چاوی بە پۆژنامەوان و گوتارنۆوسە دیارەکیی کەوت، بەهەشتاو بەرەولای ئەو هات، دەستەکانی گرت و تەوقەیی دەگەڵیدا کرد. ئەوسا سەر مەست و خوشحال گوتی:

- هەموو شتەکانت بینی؟ سوزان هەموو شتیکت نیشاندا، چ ئاپۆرایەک لیترە خەپوونەتەو، وانیه بیل ئامی؟ شازادە " گرش " ت بینی؟ چەند خولەکیک لەمە پیش هاتە ئێرە و پەرداخیک پونجی خواردەو.

پاشان بە هەشتاو بەرەولای سیناتۆر پێسولن پۆیی کە ژنەکی گێژ و وێژ بەشوین خۆیدا بکێش دەکرد. ژنەکی هێندەیی زیڕ و زیوهر وجەواھیراتی بەخۆدا کردبوو، بووبوو بە یەکیک لەو کوشکانەیی کە لە شەیتان بازارپاندا، زیوهرلات دەفرۆشن.

پیاویک سلاوی لە سوزان کرد. پیاویکی بالابەرز، لاوان، زلف زەرد، کەمێک سەر پوتاو، لەو قەلافت و سیمایانە بوو کە لە دوورەو هەوار دەکەن ئەشەرافزادەن. جۆرچ گۆنی لێبوو کە بە ناوی مارکی دوکاژولەو خۆی ناساند. لە ناکاوا هەستی بەجۆرە غیرە و حەسوودییهک لەم پیاوێ کرد. سوزان لەکەیهو ئەم پیاوێ دەناسی؟ بێگومان لەوکاتەو کە باوکی بەمجۆرە دەولەمەند بووبوو؟ دوور نەبوو خوازگاری ئیحتیمالی سوزان بیت..

یەکیک قۆلی گرت. نوربردوفارن بوو. شاعیری پیر، بە قژی چەور و جل و بەرگی شەڕۆلە و سەرووسیمای ماندوو و

بىن موبالانتىيە، بەم لا وبەولادا دەسوراپايە. بە جۆرجى
گوت:

- بەمە دەگوتىڭ كەيف وسەفا و سەيران. دواى
سەعاتىڭى دى ھەمووان دەپەقسىن و پاشان دەپۇن
دەخەون : و كچۇلان خۇشحال دەبن. لەم شامپانىايە بخۆۋە،
بەپراستى شىڭىكى توحفەيە.

پەرداخەكەى دانى كە بۆى تەژى بكن، لەبەردەم جۆرج
دا، كە ئەۋىش پەرداخى شامپانىاي بەدەستەۋە بو، بەرزى
كردەۋە و گوتى:- بە سەلامەتى تۆلە لە زەۋوق وسەلىقەى
ملىقۇنان سەرۋەت دەپخۆمەۋە.

ئەۋسا بە دەنگىڭى مېھرىبان و نەرم لە سەرى پۆيى:-
نەك لەبەر ئەۋەى لە دەۋلەمەندىبۈونى خەلكى ناپەھەت بم
يان بەغىليان پىن بېم، ئەم قسەيە ۋەكو ناپەزايىيەكى ئاسايى
دەكەم.

جۆرج، ئىدى گويى لە قسەكانى ئەۋ نەدەگرت. چاۋى بۆ
سوزان دەگىڭرا كە دەگەل ماركى دوكانزول دا لە نىۋ
خەشىمەتەكە ون بووبوو. لە ناكاۋا نوربىردوڭارنى
بەجىتەشت و كەۋتە گەپان بە دوۋى سوزاندا.

قەرەبالغىيەكى قەۋغا، بە نىازى قەخارن پوۋيان
كردبوۋە بوفىەكە، ئەۋەندە قەرەبالغ بو، بوۋارى پىكردىنى
نەبو. ۋەختايەك كە سەرەنجام توانى لە قەرەبالغىيەكە
پزگار بى، پوۋ بەپوۋى خانم دومارىل وشوۋەكەى
بوۋەۋە.

كلوتىلدى زوۋ زوۋ دەبىنى، لى لە مېژ بوۋ مېردەكەى
نەبىنى بوۋ. مېردەكەى خانم دومارىل، بەگەرمى تەۋقەى
دەگەل كرد و گوتى:- سوپاس بۆ ئەۋ پىنمايىيەى كە لە

پښکې کلوتیلدهوه بۆت نارډبووم. زور مه منوونی توم،
دوستی ئازیز. به کړینی ئه وراقی به هاداری مه راکش، نزیکی
سه د هزار فرانکم قازانچ کرد. ئه م قازانجه له چاوی تو
ده زانم. ده توانم بلیم که تو دوستیکی ئازیزی.

ئو پیاوانه ی که به لای ئه واندا پرت ده بوون، ئاوړیان
ده دایه وه و ته مه شای ئه م ژنه شه نگول وچاو و برو
په شیان ده کرد. دوروا به رسقی دایه وه: - له جیاتی ئه م
خزمه ته دوستی ئازیز، من ژنه که ت لیده ستینم یان له راستیا
قول له قولی ده که م. ژن و میزدان ده بی هه میسه له یه کدی
دوور بخړینه وه.

ئاغای دوماریل، سه ریکی دانه واند وگوتی: - دروسته.
ئه گه ر یه کمان گوم کرد، دوا ی یه ک سه عاتی دی له م
شوینه دا یه کدی ده بیننه وه.
- باشه.

خانم دوماریل و جورج دوروا، خویان به
قه ره بالغیه که دا کرد و جه نابی دوماریش به دواياندا.
کلوتیلد، په یتا په یتا ده یگوت: - ئه م فالتره چهند پیاویکی به
شانسه. به هه رحال ئه قلی ئابووری ئه و زور باش کار
ده کات.

جورج، به رسقی دایه وه: - خه لکی به هیز و ده سه لاتدار
هه میسه سه رکه و توو ده بن، ئیدی به هر پښکې یه ک بووه.
کلوتیلد دووباره گوتی: - به دوو کیژده وه که
هه ریة کیکیان بیست تا سی ملیون جیازیان ده بی. ئه مه جکه
له وه ی سوزانیان جوانیشه.

جورج، چ قسه یه کی نه کرد. که یه کیکی دی هه مان هزی
ئو ی ده گوته وه زور تووپه ده بوو.

کلوتیلد، هیشتا تابلوکه‌ی مه‌سیحی نه‌بینی بوو. جۆرج، پیتشینازی کرد که بۆ ته‌مه‌شای تابلوکه‌ی بیات. زۆریان که‌یف به‌غهبه‌ت وله‌پاشمله‌گویی ئەم وئەو ده‌هات و گالته‌یان به‌خه‌لکانی ناودار ده‌کرد. سن پوتین، به‌لایاندا بووری، چەند میدالێکی له‌یه‌خه‌ی خۆی دابوو، جۆرج و کلوتیلد، زۆر به‌م کاره‌ی ئەو پیکه‌نین. کۆنه‌سه‌فیریک که‌له‌دووی ئەوانه‌وه‌ده‌هات، میدالی که‌متر له‌وی به‌به‌رۆکی خۆیه‌وه‌کردبوو.

دوروا گوتی: - ئەم کۆمه‌لگه‌ی پارێسه‌چ چیشتیکی مچینۆره.

بوارناریش که‌له‌نیو‌حه‌شیمه‌ته‌که‌دا ته‌وقه‌ی ده‌گه‌ل ئەودا کرد، هه‌مان میداله‌سه‌وز و زه‌رده‌که‌ی پوژی دوئیله‌که‌ی له‌به‌رۆکی دابوو.

ویکتنس دوپرسمور، به‌که‌له‌شی زه‌لام و پاراوه‌ی خۆیه‌وه، له‌ناو ئەو ژووره‌تایبه‌تیه‌ی پیتشوازیدا که‌به‌ستایلی لویسی شازده‌یه‌م دروستکرا‌بوو، وه‌ستابوو و ده‌گه‌ل کابرایه‌کی دۆک دا‌قسه‌ی ده‌کرد.

جۆرج له‌بن لیوانه‌وه‌گوتی: - چ‌گفتوگویه‌کی تایبه‌تی خوشه‌.

وه‌ختایه‌ک به‌لای گولخانه‌که‌دا تێپه‌رین، چاوی به‌ژنه‌که‌ی که‌وت که‌له‌نزیکی لاروش دانیشتبوو. لق وپۆبی دره‌خته‌کان، ئەو دووانه‌ی که‌م دابیژیک له‌چاوی خه‌لکان ده‌شارده‌وه. وه‌کو ئەوه‌بوو بلین: "ئیمه‌ئیره‌مان کردوه‌به‌ژوانگه. ژوانگه‌به‌به‌رچاوی خه‌لکه‌وه. چونکه‌گوێ به‌قسه‌ی خه‌لکی ناده‌ین."

تابلۆكەى كارل ماركوويچ، بەلاى كلوتيلدەوۋە زۆر سەير
و ماىەى سەرنج بوو. دواى تەمەشاكردى تابلۆكە گەپانەوۋە.
شووەكەى كلوتيلديان ون كرىبوو.

جۆرج، پرسى: - لورىن چۆنە؟ لە من زوير نىيە؟
- با، وەكو ھەمىشەيە. ھەركاتى ناوى تۆ دىتە ناوان
لە ژوورەكە دەچىتە دەرەوۋە.

جۆرج، ھىچ بەرسفىكى نەدايەوۋە. زوير بوونى ئەم
كچۆلەيە خەمبارى دەكرى.
كە لە دەرگايەك دەرپاز بوون، سوزان غافلگىرى كرىن.
بەدەم ھاوارەوۋە گوتى:

- ئەمە ئىوۋەن! باشە، بىل ئامى. نھا دەبى بەتەنھا
بمىتتەوۋە. كلوتيلدت لەدەست دەردىتم، دەمەوۋى ژوورەكەمى
بىن نىشانبدەم.

ھەردووكيان بە ھەنگاوين لەزگىن لەو دور كەوتنەوۋەو
بەناز وعىشەوۋە، بە نىو ئاپۇپاى تەمەشاقاناندا داخزىن، لەو
نازو عىشەوۋە دلگىرانەى كە ژنان دەزانن چۆن لە قەرەبالغىدا
پىگاي خۇيانى پىتەكەنەوۋە.

ھەركە ئەوان تىپەپىن، لە دواى ئەوانەوۋە دەنگىك بە
ئەسپايى گوتى: "جۆرج! خانم فالتىر بوو كە بە ئەسپايى لە
سەرى پۇيى: "تەح كە بەشەرىكى دلپەقى. لە خوت و
خۇپايى من دەرەنجىتى. بە سوزانم گوت كە خانمەكەى
ھاوپىت دەگەل خۇيدا بەرىت تا بتوانم دوو كەلىمە قسەت
دەگەلدا بكەم. كويى بگرە... ئەمشەو دەبى... دەگەل تۇدا قسە
بكەم... دەنا... ھەرخۆم دەزانم چ دەكەم. بچۆ بۆ گولخانەكە.
بە دەستە چەپى گولخانەكەدا دەرگايەك ھەيە كە دەتوانى
لەوئوۋە بچىتە ناو ھەوشەكە، بەو شەقامەدا بپۆ كە دىتە

به رده مت. له کوتایی شه قامه که دا که پریک هه یه. له ژیر
که پره که دا ده خوله کیک چاوه پوانم بکه. نه گهر نه پړوی، هه
نیستا و لیږه دا ده یکم به هات و هاواریک دنیات دینمه
سه ر!

جورج، به غرووره وه کوتی: - باشه ده خوله کیک دی
له و شوینه دا ده بم.

پاشان لیکدی هه لبران. لی جاک ریقال، چوونه که ی
نه وی دواخست. قولی گرت و به سهر و سیما و قه لافه تیکی
هه لچووه وه، دهستی به قسان کرد، قسه یه لیږه و یه کی
له وی. بیگومان له بوفیه که وه ده هات چونکه زور خه یال بوو.
سهره نجام جورج نه وی به دهستی خانم دوماریل که
سهر و که لله ی په یدابوو بوو سپارد و به خوی هه لات. که خوی
به گولخانه که دا کرد، خوا خوی بوو که ژنه که ی و لاروش
نه و نه بینن. نه م ناواته ی هاته دی، چونکه نه و دووانه زور
سهرگرمی گفت و گو بوون. دهرگایه کی له نیو گولخانه که دا
کرده وه و له ویوه خوی به هه وشه دا کرد.

هه وای فینک، وه کو دوشیکی ناوی سارد پای جفراند.
به خوی کوت:

" شه یتان به نه حله ت بی ها، له وه یه سهرمام بییت. "
دهسته سهره که ی وه کو بوینباخ له ملی به ست. پاشان لوش
لوش به ره و کوتایی شه قامه که پړوی، چونکه دوی نه وه ی
له ده ورو به ره پونا که که ی بینایه که هاته دهری، به باشی
به رپتی خوی نه ده بینن.

نه م به رو نه و به ری شه قامه باریکه که، دره ختین پروت
و بی که لا بوو که لقه باریک و پروته کانیاں ده له رینه وه.
پوناکیه کی کز به نیو لقه کاندایه پهری، پوناکیه که له

په نجره کانی بیناکه وه له درهخته کانی دده. هه یکه لیکي سپی
له شه قامه که دا به دی کرد، خانم قاتر به بازووان و سینگی
پووته وه به دهنگیکی لهرزوک و پچرپچر گوتی: - ئاه،
ئاخری هاتیت؟ یانی تو به پاستی دهته وی من بکوژیت؟

جورج، به ئارامی گوتی: - تکا ده کهم، مه یکه به هه را
وهوریا، دهنا یه کسهر هه لښم.

خانم قاتر، دهستی له ملی کرد و پوخساری له
پوخساری نزیک کرده وه و گوتی: - ئاخر من چ خراپه یه کم له
گهل کردووی؟ تو وه کو به پهلایه ک په فطارم له گهلدا
ده که ی. ئاخر من چ کاریکم به رانه رت کردو وه؟

جورج، هه ولیدا نه و له خوی دوور بخاته وه:

- نه و پوژه مووه کانت له دوگمه کانی ئیله که کم گری
دابوو، نه م کاره ی تو له زگ بوو، کاری من وژنه کهم
بگه یه نیت ته لاق وجیابوونه وه.

خانم قاتر، بو چهند ساتیک چه په سا، نه وسا سه رتکی
بادا و به دهم په تکرده وه ی بیانووه که ی نه وه وه گوتی:

- ئم، ژنه که ت گوی بهم شتانه نادات، گومانی تیانیه
یه کیک له ماشقه کانت بوله بولی به سه رتدا کردو وه.

- من ماشقه م نییه.

- نه وه قسه یه! نه گهر وایه تو بو نایه یته دیدنه ی من؟
بوچی ئاماده نیت ته نانه ت ههفته ی تاقه جاریک شام له گهل
مندا بکه یه؟ ئاخ خه ریکه له داخا ده مرمر، هینده م خوشده وینی
که جگه له تو هیچ شتیکی دیکه م له بیر و خه یالدا نییه،
سه یری هه رجییه ک و هه رشتیک ده که م، تو دینته به رچاوم،
ئیدی زات ناکه م تاقه قسه یه ک بکه م، له ترسی نه وه ی نه با
ناوی تو م بیته سه ر زار! تو له م شتانه حالی نابیت!

ههستدهكهم بووم به قولاييكهوه و بهدهست و پين بهستراوى كهوتوومهته ناو كيسهيهكهوه وخوشم نازانم چ حال و پوژگارنيكم ههيه. بيرى تو بهروكي زهينم بهرنادات و نهوكم دهگوشيت. شتيك ليزهدايه، سينگم دادهدريت، لاقم دهشكيني وهيزى پيكرديم له بهر دهبريت. وهكو حهيوانى گيرودهى ناو قهفهز، به دريژايى پوژ، له سووچيكا، له سهر كورسييهك دادهنيشم و بير له تو دهكهمهوه.

جورج، به سهرسامى بيرى لى دهكردهوه، تهمهشاي دهكرد. ئيدى ئهو ژنه نافساله نهبوو كه ناز و نيونازى مندالانهى بهسهر ئهودا دهكرد، بهلكو ژنيك بوو، جلهو له دهست بهربوو، نائوميد، توانا به نهجامدانى ههر كارىك.

لهوكاتهدا كه بيرۆكهيهكى گونگ خهريك بوو له زهينى جورج دا چهكههه دهكرد، پيى گوت:

- گيانه، عهشق ههميشهئى نيه. دووكهس عاشقى يهكدى دهبن و پاشان ليكدى ههلهدهبن. بهلام كاتى وهكو ئهمهئى من و تو دريژه بكتيشيت، ئيدى دهبن بهبار. من ئهمه ناوئى، ئهمه حهقيقهتى مهسهلهكهيه وتهواو. ويپاي ئهمهش، ئهگهر وه ئهقل بييتهوه و دوستانه پرفتارم له گهلهدا بكهيت، وهكو جاران بۆ مالتان ديم. دهتوانى ئهم كاره بكهيت؟

خانم قاتر، باسكه پرووتهكانى نايه سهر جله رهشهكانى جورج و لهبن ليوانهوه گوتى:

- لهبهر خاترى تو دهتوانم ههركارىك بكهم.
- دهئى باشه، كهواته لهسهر ئهمه ريكهوتين. تهنيا دوستى يهكدى دهبين، تهنيا دوست، نهك شتى دى.
ژنهئى بهلهنگاز لهبن ليوانهوه گوتى:

- "باشە، قەبولمە". ئەوسا لىۋەكانى بىردە پىشەۋە
و گوتى: "تەنیا يەك ماچى دى... دوا ماچ."

جۇرچ، بە مېھرىبانى پەتىكىردەۋە:- نە، دەپ پابەندى
قەۋل و قەرارەكەى خۇمان بىن.

خانم ڧالتر پروى بۇلاى ئەو ۋەرگىترا و پوندكەكانى
سپى، ئەوسا پىراسكەيەكى لە باخەلى دەرھىنا، برىتى بوو
لە سەفتەيەك كاغەز كە شىرىتىكى ئاورىشىمى پەمەيى لە
دەور پىچرايوو، دايە دوروا وگوتى:

"هانى، ئەمە بەشى تۆيە لەو سوودەى كە لە كېرنى
ئەۋراقى بەھادارى مەراكش بە نەسىمان بوو. زۆر
خۇشخالم كە توانىم ئەم پارەيەت بۇ پەيدا بكم، هانى
بىگرە..."

جۇرچ دەيوست ۋەرىنەگرىت:- نە، ئامادە نىم ئەم
پارەيە ۋەربگرم!

خانم ڧالتر ھەلچوو و گوتى:- ئاخ، ئەم بەلایەم بە
سەردا مەدە. ئەم پارەيە ھى تۆيە، ئەگەر ۋەرى نەگرىت،
ڧرپى دەدەمە ئەو زىرابەۋە. كارى وا لە گەل منا مەكە
جۇرچ.

جۇرچ، بەستە چكۆلەكەى ۋەرگرت و خستىە
گىرفانىيەۋە ۋەوسا گوتى:

- پىۋىستە بگەپىنەۋە بۇ ناو بىناكە، دەنا توۋشى
برك و سىنەپالو دەبىت.

خانم ڧالتر لەبن لىۋانەۋە گوتى:- جا كوا! چەند ھەز
دەكەم بمرم و نەجاتم بى.

دهستی جۆرجی گرت، به نائومیډیهوه، بهوپهپری
هه‌لچوون و توورپه‌یهوه ماچی کرد وئوسا به تاو خۆی به
ناو بیناکه‌دا کرد.

جۆرج، به ئارامی و غه‌رقی فکرانه‌وه، شه‌قامه‌که‌ی ته‌ی
کرد. دوا‌ی ئه‌وه به قه‌لافه‌تی مه‌غرووران، به‌دهم بزه‌وه
خۆی به گولخانه‌که‌دا کرد. ژنه‌که‌ی ولاروش له‌وینده‌ر
نه‌ما‌بوون. ژماره‌ی ته‌مه‌شاقانه‌کان که‌م ده‌بووه‌وه.
وادیاربوو چ که‌سیک نه‌یده‌ویست بۆ کۆپی سه‌مایه‌که
وه‌مین. چاوی به سوزان که‌وت که دهستی خوشکه‌که‌ی
گرتبوو. هه‌ردووکیان به‌ره‌ولای ئه‌و هاتن و له‌ویان پرسى
ده‌توانن له‌یه‌که‌مین نۆره په‌قسا ده‌گه‌ل کۆنت دولاتور -
یو‌فیلین دا بپه‌قسن یان نا.

جۆرج به سه‌رسامی پرسى: - ئه‌مه ده‌کاته کى.

سوزان عه‌یارانه گوتى: - دۆستى تازه‌ی خوشکه‌که‌مه.

روز، سوور بووه‌وه و له‌بن لیوانه‌وه گوتى:

- ئه‌مه چ شه‌یتنه‌تیکه، سوزت، ئه‌م ئاغایه ئه‌وه‌نده

دۆستى منه که ده‌توانى ده‌گه‌ل تودا بى.

سوزان، به‌دهم بزه‌یه‌که‌وه گوتى: - به‌لى، تینده‌گه‌م.

روز به توورپه‌یی پشتى له‌وان کرد و پۆی.

جۆرج، ئانیشکی سوزانى، که له‌گه‌ل ئه‌ما ما‌بووه‌وه،

گرت و به‌شیه‌یه‌کی خۆی گرت و به‌پاویژنکی

نه‌وازشامیزه‌وه گوتى: - گوئى بگره‌ چکۆل گیان، به‌پاستى

من به‌دۆستى خۆت ده‌زانى؟

- بىگومان، بیل ئامى.

- یانى متمانه‌ت به‌من هه‌یه؟

- به‌ته‌واوى.

- له بیرته ماوه یه ک له مه پیتش چیم پتگوتیت؟
- دهرباره ی چی؟
- دهرباره ی شوو کردنت، یان به گوته یه کی دی
- دهرباره ی ئه و پیاوه ی که بته وی میتدی پتکه ییت.
- به لئ.
- زورچاکه. ئاماده ی به لیتیک به من بده ییت؟
- به لئ، به لام له چ باره یه که وه و سه باره ت به چ
- شتیک؟
- به لئ بده ی هرکاتی خوازگاریک هاته خوازبینیت،
- راپوژ وشیره ت به من بکه ییت و، به بی پرسى من هیچ قه ول
- و قه راریک به که س نه ده ی.
- باشه ، قه ول ده ده م.
- ئه مه له به یینی خۆمانا بی ها. تاقه وشه یه ک
- له مباره یه وه نه به دایکت بلئی نه به باوکت.
- باشه قه بولمه.
- سویتند ده خویت؟
- سویتند ده خۆم.
- له م کاته دا رپفال به سه روسیمایه کی مژووله وه هات به
- سه را و گوتی:
- کیژه خان، بابت بۆ ده ستپیکى سه ماکه له دووت
- ده که پئ.
- سوزان گوتی: - بابروین، بیل نامی.
- لئ جوړج به گوتی نه کرد. بریاری دابوو، به زووترین
- کات له وی بروات، ده یویست به ته نیا بی ویر بکاته وه.
- زنجیری که بیرین زور و تازه هۆرژمیان بۆ زه یینی هیتابوو.
- که وته که پان به شوین ژنه کهیدا.

دواى چەند خوله کيک دۆزيبه وه که دهگەل دوو پياوى
 نه ناسدا، له بهر بوفيه که دا، خەريک بوو شیر به کاکاوى
 دهخوارد وه. مێرده کهى به و دوو پياوه ناساند، به بیته وهى
 ناویان بلنیت. دواى چەند ساتیک جۆرج له ژنه کهى پرسى:-
 بېۆین؟

- به که یفى خۆت.

قۆلى به قۆلى مێرده که یا کرد و به هۆله کاند، که نها
 چۆل بوو بوون، تێپه پین. له جۆرجى پرسى:
 - خانمى خاوهن مال له کوێیه؟ ده مه وئى خاتر خوازى
 لێبکه م.

- پتیوست ناکات. هه ولده دات بۆ کۆپى سه ما که مان
 بیلته وه و منیش ماندووم و ناتوانم له وهى پتر بمینمه وه.
 - راسته، هه ق به تویه. له کاتى گه پانه وه یاندا بۆ مال،
 به درێژایى پێکا که بێدهنگ بوون. لێ هه رکه چوونه
 ژووره که یانه وه، مادلین، لێو به خنده و ته نانه ت به رله وهى
 تۆپه کهى سه ر پوخساریشى هه لبداته وه گوئى:

- ئاگات لێ نییه، خه به ریکى سه یرم بۆت پێیه.

- خه به رى چی؟

- هه لى پێته.

- به م درهنگه شه وه هه وسه له ی هه له تانم نییه.

- ده ی باشه، سه به ی ۱/۱ .

- ئى چیه؟

- پۆژى پێشکه شکردنى نیشانه.

- راسته.

- ئه مه ش نیشانه که ی تویه که چەند خوله کيک

له مه پێش لاروش دایه من.

قوتوويهكى رهشى چكولهى دائى كه زياتر له قوتووى
جهاهيرات دهچوو. جۆرج، به خه مساردى قوتووهكهى
كردهوهو چاوى به نيشانى لژیون دونور كهوت. كه ميگ
پهنگى زهرده لگهپا، ئهوسا بزهيهكى كرد و گوتى:

- حهزم دهكرد ده مليونی له پارهكانى بى دابام... ئه
نیشانه بۆ ئهو هيچى تيناچيت.

مادلين، كه چارهپوانى ئهوهبوو، جۆرج بهو نيشانه زۆر
خوشحال بىت، له م كاردانهوهيهى ئهو تووپه بوو و
بهپاويژىكى سارد گوتى: - بهراستى كهس سهر له تو
دهرناكات. ئىستا هيچ شتيك دلخوشت ناكات.

جۆرج، بهكاوهخو گوتى: - ئه م پياوه تهنيا دهيهوى
قهزى من بداتهوه و هيتستا زۆر قهرزاربارى منه.

مادلين، كه له پاويژى گوتهكانى ئهو سهرى سوپمابوو،
دووباره گوتى:

- بهلام وپراى ئهمهش، وهرگرتنى ئه م نيشانه له
سال و تهمهنهى تۆدا، زۆر خوشه.

جۆرج، گوتى: - ههموو شتيك پژهيهيه. ئهمرۆ دهمتوانى
له مانه زياترم ههبيت.

قوتووهكهى له دهست ژنهكهى وهرگرت، به هه مان
كراوهيهى له سهر سوپاكهى دانا، بۆ چهند ساتيك پروانيه
ئهو ئهستيره رهخشانهى كه له ناو قوتووهكهدا بوو. ئهوسا
سهرى قوتووهكهى نايهوه، شانەكانى ههلهكاند و چووه ناو
جیگاكهوه.

پۆژنامهى فهرمى پۆژى يهكه مى كانوونى دووهم،
پايگهياند كه ئاغای پروسپه - جۆرج دوروا، پۆژنامهفان، له

سەر خزمەتە ئاوارتەکانی، نیشانی سوارچاکی لژیون
 دونوری پیتراو. ناوی بە دوو بپرگە ی جیا لە یەکدی، دو
 روا، هینرابوو، ئەمە لە نیشانەکە پتر، جۆرجی خوشحال
 کرد. سەعاتیک دواى بىلابوونەوهى ئەم هەوالە فەرمییە،
 نامە یەکی کورتى ئاغازنى بە دەست گەیی، کە تکای لێدەکرد،
 شەوێ دەگەل ژنە کەیدا بۆ شیو، بۆ مالى ئەوان بپۆن، تا بە
 شانازی ئەو بۆنە یەو ئەهەنگ بگێرن. کەمیک دوودل بوو،
 پاشان نامە کەى، کە بە رستە ئین مەجازى ھاتبوو نووسین،
 دا بە ژنە کەى وگوتى: - ئەمشەو، بۆ شام دەعوەتى مالى
 قاترین. مادلین، حەپەسا.

- عەجەب، وامدەزانی ئامادەنیت چیتەر پین بنەیتە
 ئەویندەر. جۆرج، لە بن لیوانەو گوتى: - باوەرى خۆم
 گۆپرو. کاتى گەییە مالى ئەوان، خانم قاتر، بە تاقى تەنیا،
 لەو ژوورەدا کە بە ستایلی لویسی شارزەدیەم دروست
 کرابوو، پۆنیشتبوو. ئاغازن ئەو ژوورەى کردبوو بە
 ژوورى پیتشوازی تاییبەتى خۆى. جلکى پەشى لەبەر
 کردبوو، بۆدەرى لە قژى دابوو، کە ئەمەى زۆر لێدەھات. لە
 دوورەو پیر دەھاتە بەرچاو و لە نزیکەو گەنج، وەختى کە
 بە باشى دیقەت دەدا، دەبوو بە داویکی جوان بۆ راوہ نیکا.
 مادلین پرسى: - چیتە تازیەبارى؟

ئاغازن، بە راویژیکى خەمین گوتى:

- نا و ئا. هېچکەسیک لە خزمەکانم نەمردوون. بەلام
 گەییوومەتە تەمەنیک کە بەشەر دەبێ لە پرسەى ژیان و
 تەمەنى خۆیدا دابنیشیت. ئیدی ئەمەى بۆیە جلکى پەشم
 پۆشیوہ تا لەمروە دەستى پیتیکەم. لە ئیستا بە دواوہ، دلم
 تازیەبار دەبیت.

جۆرج، له دلی خۆیدا کوتی: یانی پابهندی ئەم قسهیهی
خۆی دهییت؟

ئێواره خوانهکه کهمیک خهمناک بوو. تهنیا سوزان له
یهکیینه قسانی دهکرد، روز، وادیاربوو له فکرا پوچووبوو.
همهوان پیرۆزبایان له جۆرج کرد. دواى شام، به
هۆلهکان و گولخانهکهدا کهوتنه گهراڤان و پیاسه. چونکه
دورواو خانم قاتر له دواى ههموویانهوه دههاتن، خانم قاتر
دهستی گرت و کهمیک دواى خست و به ئهسپایی کوتی:

- گوئی بگره... ئیدی دهربارهی هیچ شتیک قسهت له
گهل ناکهم، ههرگیز... بهلام جۆرج، بیره دیدهنیم... ملاحهزه
دهکهی که ئیدی به ئیوه نالیم تو. بهلام بهبن تو ههلهناکه،
نازیم. ئهشکهنجهیهکی بهترهفه. بههموو بوونمهوه ههست
به تو دهکه، له بوونمای، شهو وپوژ له چاوهکانما، له دلم،
له جهستهما ههلهندهگرم، دهتپاریزم، دهلی ژههریکت
کردوو به گهرووما که له ناخهوه دهمخوات. ناتوانم، نا،
ناتوانم. ئامادهم بۆتو تهنیا پیرهژنیک بم. بۆیه قزم سپی
کردوو تا ئههت بۆ بسهلمینم، لی وهره بۆ ئیره، جارجار
سهڕی بده، وهکو دۆستیک.

دهستی جۆرجی گرتوو، دهی گوشی، پان و پلیشی
دهکردهوه، نینۆکهکانی له گوشتهکهی ئهوا دهچهقاند.

جۆرج، بهوپهپری ئارامی بهرسفی دایهوه:

- قهبوولمه. ئیدی پتیویست بهوه ناکات لهمباریهوه
تاقه قسهیهک بکهین. بهخۆت دهبینی که ئهمرو هاتووم.
ههرکه نامهکهتم به دهست گهیی هاتم.

قاتر، که دهگهل ههر دوو کیژهکهی و مادلین دا له
پیشهوه دهپۆیی، لهبهر تابلۆکهی مهسیح دا وهستا. بهدهم

پنکه نینه وه گوتی: - ته سه ور بکه، دوینن ژنه که مم بینن، که وهک ئه وهی له نوښخانه دا بڼ، له بهردهم ئه م تابلویه دا چوکی دادابوو. خه ریک بوو ده پاپایه وه. خواجه که پنکه نیم! خانم فالتر، به دهنگینکی مکووم، دهنگی که جوش و خروشینکی په نهانی پتوه دیاربوو، گوتی:

- هر ئه م مه سیحه یه که من پرگارد هکات. هه رجاری که ته مه شای ده که م هیز وشه هامه تم پیده به خشینت. له بهردهم تابلوکه دا، له و شویننه دا که مه سیح به سه ر شه پوله کانی ده ریا که وه ده پویی وه ستان. خانم فالتر، له بن لیوانه وه گوتی: - چهند جوانه! یا وه ره کانی چهند لینی ده ترسن و له هه مان کاتدا چهند خوشیان ده ویت! ته مه شای سه ری بکه ن، چاوه کانی، چهنده سادهن، ده ئه وهنده میتا به شه رین. سوزان به دهنگی به رز گوتی:

- چهند له تو ده چی بیل ئامی. دلنیا م له تو ده چیت. ئه گه ر تو ردینت به رداباوه یان ئه و ردینی تاشیبا، کوت مت له یه کدی ده چوون. ئاه، ته مه شا بکه ن، چهند لیکدی ده چن به پاستی سهیره.

داوای له جوړج کرد لای تابلوکه وه بوه ستیت و، هه مووان بویان ته سدیق کرد که به پاستی ئه و دوو روخساره لیکدی ده چن.

هه موو سه رسام بوون. فالتر ئه مه ی به لاوه سهیر بوو. مادلین، لیو به خهنده گوتی: به لام سیمای مه سیح پیاوانه تره. خانم فالتر، به بڼ جووله وه ستابوو، به نیگایه کی جینگیر، روخساری عاشقه که ی ده گه ل روخساری مه سیحدا به راورد ده کرد و پهنگی به هه مان ئه ندازه ی پهنگی قژه که ی که به بوډره سپی کردبوو، بزکا و سپی ده هاته بهرچاو.

(۸)

له باقى مانگه كانى ديكه ي زستاندا، دوروا و
هاوسه ره كه ي، زوربه ي جار سهري مالى قالتريان دهدا.
ته نانه ت هه نديجار جورج به ته نيا بۆ ئه وينده ر ده چوو و
شامى له وي ده كرد. مادلين زوربه ي كات ده يگوت شه كه ته
و حه زيده كرد له ماله وه بمينيته وه.

جورج، پوژى هه ينى بۆ ئه م ديدارانه ته رخا ن كرده بوو و
خانم قالتري له و پوژدها كه سى بۆ شام ده عوه ت نه ده كرد،
ئه و شه وه ي بۆ بيل ئامى ته رخا ن كرده بوو، ته نيا بۆ ئه و. دوا ي
شام يارى وه ره قيان ده كرد، خواردينان به ماسيانى چينى
دهدا. به خيزانى پياسه يان ده كرد. خانم قالتري چه ندين جار،
له پشت ده رگايه كه وه، له په ناي كۆمه لئيك گوله وه له
گولخانه كه دا، يان له گوشه يه كى تاريكدا، له ناكاوا باوه شى
به جورجا ده كرد، به خويه وه ي ده گوشى و به گووييدا
ده چپاند: "خوشم ده ويى!... خوشم ده ويى! بۆت ده مره م!"

به لام جورج هه ميشه به ساردى ئه وي له خوى دوور
خستبووه وه به راويژيكي وشك به رسقى دابوو وه: "ئه گه ر
جاريكي دى كاري وا بكه ي چيتر پي نانه مه ئيزه."

ئاخرو ئوخري هه يقى مارس، له ناكاوا باسى زه ماوه ندى
جووته خوشك كه وته سه رزاران. وه كو ده گوترا روز
قه راربوو ده گه ل كۆنت دولاتور - ئيفيلين دا زه ماوه ند بكات
و سوزان شوو به ماركي دو كازول بكات. ئه م دوودانه
بووبوون به ئه ندامى مالباته كه. له و ئه ندامه خو مانياه ي كه
مدارايه كى تايبه تى ده كران و له په چاو كردنى زوربه ي
ئه ته كيكت و ته شريفاته كان مه عاف بوون.

جۆرج و سوزان، به جۆره پاستگویییهکی خوشک و برایانه و ئازاد دهژیان، به سهعاتان پینکفه قسانیان دهکرد، به ههمووانیان پادهبوارد و به پوالت زۆر یه کترینان خوشدهویست.

هه رگیز ده رباره ی زه ماوهندی ئیحتیمالی کیژهی گهنج و ههروه ها ده رباره ی ئه و خوازگارانه ی که دههاتنه خوازبینی، گهنگه شه یان نه که وتبووه به یان.

پۆژیک بابا قاتر، بۆ فراقین جۆرجی بۆ ماله وه برده وه. چونکه خانم قاتر، له دوا ی فراقین ده بوايه خجلی کاروباری ماله وه بی، به لیستی حیسابی ئاماده کارانی خواردنه کان پابگات، جۆرج به سوزانی گوت: " بابڕۆین خواردن به ماسیه سووره کان بده یان."

هه ریه که یان پارچه نانی گه وریه یان هه لگرت و بۆ گولخانه که چوون. له سه رانسه ری که ناری مه پمه پی حه وزه که دا، دۆشه که له یان دانا بوو تا ته مه شافانان بتوانن ئاسووده تر و له نزیکه وه ته مه شای ماسیه کان بکه ن. جۆرج و سوزان دوو دۆشه که له یان له ته نیشت یه که وه دانا و به سه ر حه وزه که دا دانه وینه وه و نانه کان یان گرمۆله ده کرد و ده یان خسته ئاوه که وه. ماسیه کان هه رکه ئه وانیان ده بیینی به ته کاندانی خیرای کلکان دههاتنه پیتشه وه، به چاوه به رجه سه ته کان یان ته مه شای ئه وانیان ده کرد، به ده وری خویاندا ده خولانه وه. ئیدی که گرمۆله نانه کان ده چوونه خواره وه، ماسیه کان به ز بۆی داده کشان. پاش ئه وه ی نانه که یان ده خوارد، دووباره دههاتنه وه سه ری تا گرمۆله نانیکی دی بقۆزنه وه.

جاوله‌ی ده‌میان جوان بوو، هه‌لبه‌ز و دابه‌زینی له‌زگین و له‌ناکاو‌یان دیمه‌ن و حاله‌تیکی سه‌یری به‌م گیانه‌به‌رانه ده‌دا. په‌نگه سووره‌که‌یان به‌سه‌ر زیخه‌ زی‌پینه‌که‌ی بن‌حه‌وزه‌که‌وه، دره‌وشانه‌وه‌یه‌کی سه‌یری هه‌بوو. گافی به‌ز ده‌جولان، په‌نگه قرمزه‌ تو‌خه‌که‌یان ده‌تگوت مه‌شخه‌لیکی بزۆزه و له‌ ناو‌ ئاوه‌ زولاله‌که‌دا ده‌جولیت، یان به‌ هه‌لوه‌سته و وه‌ستانیکی له‌ ناکاوا، په‌راویزیکی شینباو له‌ ده‌وری پوله‌که‌کانیان چیده‌بوو.

جۆرج و سوزان، په‌وخساری خۆیان له‌ ئاوه‌که‌دا ده‌بینی و پیتی پیده‌که‌نین.

جۆرج له‌ ناکاوا و به‌ ئه‌سپایی گوتی: - هیج باش نییه، هه‌ندێ شت له‌ من به‌شاریته‌وه سوزان.

کیژه‌ی گهنج په‌رسی: - چیم شارده‌وته‌وه بیل ئامی؟

- بیرت نایه، شه‌وی زیافته و ده‌عه‌ته‌که، لیڤه له‌ ناو

گولخانه‌که‌ چ سۆزیکت (به‌لین، قه‌ول) به‌ من دا؟

- نه!

- که هه‌رکاتێ به‌کیک هاته‌ خوازگاریت، به‌ من بلێیت.

- پاسته، مه‌گه‌ر چی بووه؟

- هاتوونه‌ته‌ خوازبینیت.

- کئ؟

- خۆت باش ده‌زانی، له‌ خۆت به‌په‌سه.

- نه، سویند ده‌خۆم.

- با ده‌زانی! ئه‌و درێژه له‌ خۆ پازیه، مارکی

دوکازول.

- یه‌که‌م له‌ خۆپازی نییه.

- دەشىت، بەلام گىلە. ھەرچى سەرۋەتى ھەيە لە
قەبەلى قومارى كىردۈۋە گەنجاتى خۇى بۇ زەماۋەندى
يەك لە دۋاي يەك تەرخان كىردۈۋە. ئەلھەقى پېر بە پىستى
تۈيە، تۈيەك بەم ھەموو جوانىيەۋە، بەم گەنجاتى يە تەپ
ۋېرەۋە ۋ بەم ھەموو زىرەكى ۋ ھۆشمەندىيەۋە.

سوزان، لىۋبەخەندە پرسى:- بۇچى، بەم شىۋەيە لە
عەلەيى دەۋىتى؟

- من؟ بە ھىچ جۇرى.

- با. دەنا ھىچ يەككىك لە ۋ عەيبانەي تيا نىيە كە تو
گوت.

- چەند خۇش خەيالى. ئەۋ كابرەيەكى كەۋدەنى بەفېل
ۋ دەھۋى لەبەۋە بېرە.

سوزان، بە ئاستەم ئاۋرى لە ۋ دايەۋە ۋچاۋى لە ئاۋەكە
ھەلگرت ۋگوتى:

- بزانم، چى دەربارەي دەزانى؟

جۇرچ ۋەكو ئەۋەي پازىكى، كە مايىل بە دركاندى
نەبوۋىن، لە زار دەرھىترابى گوتى:

- مەسەلەكە ئەمەيە كە من... من.... بەغىلى بەۋ دەبەم.
غىرەي لىدەكەم.

سوزان كەمىك حەپەسا ۋگوتى:- تو؟

- بەلئ، من.

- عەجايەب، بۇچى بەغىلى پىدەبەيت؟

- چونكە عاشقى تۆم ۋ خۇتېش ئەمە چاك دەزانىت،
نارپەسەن.

سوزان، بەراۋىژىكى جدى گوتى:- ئەۋە شىت بوۋى،
بىل ئامى؟

جۆرج به رسقی دایه وه:

- دهزانم، که ئەقله کهم له دهست داوه. یانی دهبن من
پیاویکی ژندار، ئەم شته به تۆ، به کچیکی گەنج بلیم؟ شیت
که مه، گوناکاریشم، که سینیکی بو ده له، خوێری، هیچ
ئومیدیکم نییه، هەر بۆیه شیت بووم. وهختایه که بیستم
دهتهوئ شوو بکهی، بهجۆری توو په بووم که حهزم دهکرد
که سینگ بکوژم. هیوادارم بمبوری سوزان.

پێدهنگ بوو. ماسیهکان که کهس نانی بۆ له ئاوه که
نه دهکردن، بی جوله وهستا بوون، وهکو سهربازانی
ئینگلیزی به پیز وهستا بوون و دهیان پوانیه ئەم دوو
پوخساره ی به دیار ئەوانه وه دانهوی بوونه وه.

سوزان، به راویژیکی نیوه غه مین و نیوه شاد له بن
لیوانه وه گوتی:

- حه یفی که تۆ ژنت هیناوه، له وهی زیاتر چیت
دهوئ؟ هیچ کاریک ناکرئ. مه سه له که ته واو بووه.

جۆرج، له ناکاوا پووی تیکرد و پوو به پوو گوتی:-
ئه گەر ژنم نه بوایه، شووت پێده کردم؟

کیژی، راستگو یانه گوتی:- به لئ، بیل ئامی میتردم
پێده کردیت، چونکه تۆم له هەر که سینیکی دی پتر خوش
دهوئ.

جۆرج ههستا، ده می تیک ئالاند و گوتی:

- مه منوونم... سوپاس... تکتا لێده کهم به لێن به هیچ
که سینگ مه ده، باشه؟ که میک چاوه پوان بکه. تکتا ده کهم!
قه ولم ده دهی؟
- قه ول بی.

جۆرج، كه تيكه ناننكى گهره‌ی به‌دهسته‌وه بوو، فرپى دايه ئاوكه‌وه وئوسا وهكو ئوه‌ی به‌پاستى ئاوه‌زى له دهست دابيت، به‌بى خاتر خوازى، له گولخانه‌كه هه‌لات. ماسيه‌كان به‌تامه‌زروييه‌وه، په‌لامارى ئه‌و تيكه نانه‌يان دا كه ورد نه‌كرابوو و به‌سه‌ر ئاوكه‌وه وه‌ستابوو. به‌دهمه چكوله‌كانيان تيكه‌تيكه‌يان لنده‌كرده‌وه، پاشان نانه‌كه‌يان بو ئه‌وبه‌رى هه‌وزه‌كه برد و له ژير پارچه نانه‌كه‌دا وهكو هيشوويه‌كى بزۆز خر بوونه‌وه، وهكو گوليكي زنده‌وى بزۆز، گوليكي گياندار كه سه‌ره‌وخوار كه‌وتيبته ئاوكه‌وه، ده‌هاته به‌رچاو.

سوزان، حابر و سه‌رسام، په‌شتو و په‌ريشان، له‌جى خوى هه‌ستا و به‌كاوه‌خۆ بۆ هۆله‌كه پۆيى. جۆرج له‌مالى وان پۆيى بوو.

جۆرج، زۆر به‌ئارامى بۆ مال گه‌رايه‌وه كه بينى مادلين خه‌ريكه نامه ده‌نووسيت، لى پرسى: - هه‌نى بۆ شيو با مالى فالتر ديت؟ من ده‌پۆم.

مادلين، سووكه هه‌لوسته‌يه‌كى كرد و ئوسا گوتى: - نا، كه‌ميك بى هه‌واسم. هه‌ز ده‌كه‌م لىره، له‌ماله‌وه به‌مينمه‌وه

جۆرج به‌رسفى دايه‌وه: - به‌كه‌يفى دلى خۆت، كه‌س زۆرت لىناكات.

ئوسا كلاوه‌كه‌ى هه‌لگرت و به‌هه‌ز له‌مال وه‌ده‌ركه‌وت. ده‌مى بوو چاودىرى ژنه‌كه‌ى ده‌كرد، تاقىبى هه‌لس و كه‌وت و په‌فتار و ئه‌تواری ده‌كرد و له‌هه‌موو كاره‌كانى ئاگادار بوو. ئىدى ئه‌وكاته كه ئه‌و چاوه‌پوانى ده‌كرد،

هاتبوو. تۆنى دەنگى ژنەكەى كە گوتبوى: " حەزەكەم
لېرە، لە مالهەو بەمىتمەو " ئەوى نەخاپاندبوو.

پوژانى دواتر بە مېهرەبانى پەفتارى دەگەلىا كرد.
تەنەت وای دەنواند كە خوشحال و بەكەيفە، كە شتىك
بوو، ئاسايى نەبوو. ژنەكەى پىنى دەگوت: - دەبىنم، سەرحال
و بەدەماخى.

پوژى ھەينى زووتر لە كاتى ئاسايى خۆى گۆپى و
بەژنەكەى گوت، پىش ئەوھى بۆ مالى ئاغا بېرات، ھەندى
كارى ھەن دەبى پايان بكات.

نزيك سەعات شەشى دوانبەپۆ، پاش ئەوھى ژنەكەى
پاموسى لە مال وەدەرکەوت، ئەوسا لە مەيدانى نوتردام
دو لورت گالىسكەيەكى بەكرى گرت. بە گالىسكەچىيەكەى
گوت:

- بۆ خانوى ژمارە ھەفدەم بەرە، لە شەقامى فونتىن
ولەوى چاوەپوانم بكە تا خۆم پىت دەلیم. دواى بۆ
خوارنگەى كوك فزان، لە شەقامى لافايت، دەپۆين.

گالىسكەچىيەكە، كەوتەپى، جۆرج پەردەى پەنجەرەكانى
دادايەو. كاتى گەيىنە بەرمالەكەى خۆيان، چاوى لەویندەر
نەدەگواستەو. دواى دە خولەكان، مادلىنى بىنى لە مال
وەدەرکەوت و بەرەو بولقارى بازنەيى نشىو بوو.و.

ھەرکە مادلىن، دوور كەوتەو، جۆرج سەرى لە
پەنجەرەى گالىسكەكەو دەركىشا و بە گالىسكەچىيەكەى
گوت: - بجمى.

گالىسكەكە كەوتەپى و دواى كەمىك جۆرجى لە بەر
خوارنگەى كوك - فزاندا، كە خوارنگەيەكى بەشكو بوو
ولەو دەفەرەدا بە نامى بوو، داگرت. جۆرج، خۆى بە ھۆلە

گشتیه که ی خوارنگه که دا کرد و به ئارامی دهستی به نان خواردن کرد، به دهم نانخواردنه وه جار جارئ ته مه شایه کی سه عاته که شی ده کرد. سه عات جهوت و نیو، دواى ئه وه ی قاوه که ی خواردنه وه، دوو پینک شامپانیای دهرجه به کی به سه ردا کرد و جگه ره به کی پیکرد، له خوارنگه که وه دهر که وت، گالیسکه به کی، که به ویدا رت ده بوو، بانگ کرد و به گالیسکه چیه که ی گوت بۆ شه قامی لاروشفوکه ی بیات. بیته وه ی پرس به دهرگاوانه که بکات، به پلیکانه کانی ئه و خانووه دا که مه به سستی بوو، هه لگه را تا گه ییه نهۆمی سییه م. به کاره که ره که ی که دهرگا که ی لیکرد بو وه وه، گوت:- جه نابى گيبردولورم له ماله یان نا؟

- به لن جه ناب.

کاره که ره که بۆ هۆلیکی برد، جۆرج بۆ چه ند ساتیک به دهم چاوه پوانییه وه له وینده ر مایه وه. دواى توزیک پیاویکی که له گت، به سینگ و به رۆکی پر نیشانه وه، که ره فتاریکی سوپاییانه ی هه بوو و، هه رچه نده گه نج بوو، لن سه ری ماش و برنج بوو بوو، هاته ژووره وه.

دوروا، سلاوی لیکرد و گوتی:- جه نابى که لانتەر، وه کو پیشتر پینمگوتی، ژنه که م حالى حازر ده گه ل عاشقه که یدا، له خانوویه کی موبيله دارا، که له کوچه ی دمارتیر به کرییان گرتووه، خه ریکی شام کردنه.

یارۆی که لانتەر، سه ریکی دانه واند و گوتی:- من له خزمه تودام.

جۆرج، له سه ر قسه که ی پۆیی:- جه نابت تا سه عات نۆ وهخت هه یه، نا؟ له سه عات نۆ به دواوه ناتوانی خۆت به و

خانووهدا بکهی تا به چاوی خۆت زیناکاری هاوسهرکهه
ببینی.

- بهلئ وایه. زستانان تا سهعات ههوت و له ۳۱
مارس به دواوه تا سهعات نۆ دهرفهتههیه. چونکه ئهمڕۆ
۴/۵، تا سهعات نۆ کاتمهیه.

- زۆرچاکه جهنابی کهلانتهر. من گالیسهکههم له
خوارهوه، له کۆلانهکهدا راگرتووه، دهتوانی ئهو مامورانهی
که پنیوست پنیانه سوار بکهین و پاشان برۆین بۆ بهر ئهو
خانووهدی که پیمگوتیت و کهمیک چاوهپوان بکهین. تا
دهرنگتر بکهینه ئهویندهر، دهرفتهی ئهوهمان زیاتر دهبن که
بدهین بهسهریانا و بهسهر تاوانهکهوه بیانگرین و
غافلگیریان بکهین.

- بهکهیفی دلی تو جهناب.

کهلانتهرکه له هۆلهکه وهدهرکهوت، دواي کهمیک به
بالا پۆشیکهوه، که لهبهری کردبوو تا کهمهربهنده سنی
رهنگهکهی نهبینرئ، گهرايهوه. لهبهر دهرگای چوونه دهرهوه
وهستا تا جۆرج له پیشهوه وهدهربکهوئیت، لی جۆرج که بیر
وخهیالی پۆیی بوو و له جێیهکی دی بوو، نه دهرپۆیی و
لیکدا لیکدا دهیگوتهوه: "نابی جهناب، تو پیش بکهوه، نابئ...
تو پیش بکهوه."

یارۆی کهلانتهر گوتی: - پیشکهوه جهناب، من خاوهن
مالم، نابئ، دهبن تو پیش بکهویت.

جۆرج، سهڕیکی دانهواند وخیرا وهدهرکهوت.
ههوهلجار چوون بۆ پۆلیسهخانه و سنی پۆلیسیان، که
جلکی مهدهنیان لهبهر کردبوو، لهگهڵ خۆدا ههلگرت. جۆرج
پیشتر ئاگاداری کردبوونهوه که عهمهلیاته غافلگیریهکه

ئەمشەو ئەنجام دەدرېت. چونكە جېگەي ھەموويان لە ناو گالىسكەكە نەدەبوو، يەككەك لە پۇلىسەكان چوو لە تەنېشت گالىسكەچىيەكەو پۇنىشت و دوانەكەي دى لەسەر تەختەكەي بەرانبەرى جۆرج و كەلانتەرەكە دانېشتن و گالىسكەكە بەرەو كوچەي دەمارتېر وەپىكەوت.

دوروا بەكابرەي كەلانتەرى گوت:

- من نەخشەي ئاپارتمانەكەم لەلايە. لە نھۆمى دووھەمە. ھەوەلجار ھۆلىكى بچووكە و دوايى ژوورىكى نووستە. ژوورەكانى ئاپارتمانەكە پىگەيان بۆ دەرەوھە نىيە. ناتوانن لە ھىچ شوپىنكەوھە ھەلن. كەمىك لە دوورى خانووەكە كابرەيەكى قفل ساز ھەيە. ئەويشم ئاگادار كردووەتەو كە لە خزمەتتەدا بى.

كە گەيشتنە بەر خانووى ديارىكراو، سەعات ھەشت و چارەك بوو. بىست خولەكى دىكەش بە بىدەنگى چاوھەروانىان كرد. لە سەعات ئۆ كەم چارەكەدا، جۆرج گوتى: "نەا دەتوانىن بچىنە ژوورەوھە." بى ئەوھى گوتى بە دەرگاوانەكە بدەن، كە ئاگاي لە ھاتنە ژوورەوھى وان نەبوو، بە قالدەرمەكاندا ھەلگەپان. يەككەك لە پۇلىسەكان لە دەرەي پرا، لەبەر مائەكەدا وەستا.

بەچوار قولى لەبەر دەرگاي ئاپارتمانەكەدا وەستان. دوروا سەرەتا گوتى بە دەرگاكوھە نا و پاشان لە كوني دەرگاكوھە پوانىيە ناو ژوورەكە. نە گوتى لە دەنگى بوو و نە ھىچى بەدى كرد. ھەنگى لە زەنگى دا.

يارۆي كەلانتەر، بە پۇلىسەكانى گوت:- ئەنگۆ لىترە چاوھەروان بن، بەلام ئامادە و حازر بۆ پەلامار.

هه موو به دهم چاوه پوانییه وه وهستان. دواى دوو سى خوله كان، جوړج، دووباره چهند جاريك له زهنگى دا. دهنگى نهوى له وسهرى ئاپارتمانكه وه هاته گوى و پاشان دهنگى ههنگاوى سووك نزيك بووه وه. نه فاريك له كونى دهركاكه وه ته مه شاي دهره وهى كرد. ههنگى جوړج به پشتى قامكان، چهند جاريك له دهركا ته خته كهى ئاپارتمانكهى دا. دهنگى ژنيك، كه هه وليده دا، تونى دهنگى خوى بگوړى پرسى:- كتيه؟ كه لانت هره كه گوتى:- به ناوى قانونه وه داوات ليده كه م دهركا بكه وه.

دهنگه كه هه مديس پرسى:- تو كتي؟
- من كه لانت هى پوليسم. نه گهر دهركاكه نه كه نه وه، به توپزى دهيكه ينه وه.

دهنگه كه دووباره پرسى:- چيت دهوى؟
له م كاته دا جوړج گوتى:- منم، پيويست ناك، هه لتي، فايدهى نيه، چوار دهورت گيراوه.
دهنگى پتيه كان كه په تى بوون دوور كه وته وه و دواى چهند چركه يه ك زفرييه وه.

جوړج گوتى:- نه گهر دهركا نه كه نه وه، له پاژنه وه دهرى دينين. ههر بهو دهقه وه، دهسكه مسه كهى دهركاكهى گرت و شانى له دهركاكه تووند كرد. چونكه كه س وه لامى نه دايه وه، هينده به تووندى گوشارى له دهركاكه كرد كه قوفله كوڼه رزيوه كهى شوقه موبيله داره كه، هه لكه ندرا، هينده كوت وپړ كرايه وه كه توزيكي مابوو جوړج به سهر مادلين دا بكه وئ. مادلين، مؤم به دهست له هوله كه دا وه ستابوو، بلوز وته نووره يه كى له بهر بوو، قزى ئالوزكاو و پيى په تى بوو. جوړج، هاوارى كرد:- خويه تى. له قافا گرتمانن.

به ههشتاو خۆی به شوقهکهدا کرد وکه لانتهرهکهش،
 کلاوهکهی داکههه و، دواى کهوت. ژنهى گهنج، سرک و
 سلۆک له دووى ئەوان دههات و پێگاکهى بۆ پوناک
 دهکردنهوه. به ژوورى نانخواردندا تێپهپین، که پاشماوهى
 خواردن و قاپه چهورهکان ههشتا کۆ نهکراپوهوه، بوتلین
 خالی شامپانیا، قاپی جگهری قازى نیوه خوراو، ئیسقانی بى
 گوشتى مریشک و پارچه نان بهسهر میزهکهوه پهخش و
 بلاو بووبوهوه. دوو قاپ، له سهر تهپلهکینکی کهنار میزی
 نانخواردنهکه دانراپوو که پرپوون له قهپلک و قاوغی
 بهتالی سهدهف.

ژوورى نووستنهکه، دارژاو و داپژاو، بهسهر یهکا
 درابوو. کراسینکی ژنانه، له سهر کورسییهک کهوتبوو،
 دهپین قوتهیهکی پیاوانه بهسهر دهسکی کورسییهکی دیدا
 درابوو. دوو جووت پوتین، جووتینکی ژنانه و جووتینکی
 پیاوانه، له پای سیسهه وتهختهخهوهکهدا، له سهر لا له
 ئهرزهکهدا کهوتبوون.

ژوورى نووستنی ئەو شوقانه بوو که به کهل وپهل و
 ناوماهه بهکری دهدرین. لهو کهل وپهله ئاساییانهی که
 بۆنى ناخۆش و ناچۆری ژوورى ئۆتیلانیان لیدى، ئەو
 بۆنهى که له پهرده، دۆشهک، دیوارهکان و کورسییهکانهوه
 دى، بۆنى ههموو ئەو خهڵکانهی که پوژیک یان شهش
 ههیفان لهم ژووره گشتیانهدا دهخهون و که دهپۆن کهمیک
 له بۆنى تاییهتی خۆیان، بهجی دههیلن، لهو بۆنانه که دواى
 ئاویتهبوونی بۆنى ئەو کهسانهی پێش ئەوان لهم ژوورانهدا
 ماونهتهوه، بۆنیکى ناخۆش، تینکهل وپینکهل و تهحهموول
 ناپهزیری لیدیت.

قاپیځې پر له کټک، بوتلیک شهرباب و دوو پەرداخې نیوه
به سەر سوږپاکهوه ده‌بینرا. کلاویځی پیاوڼه نرابووه سەر
په‌یکه‌ری سه‌عاتیځی گه‌وره‌ی دیواریه‌وه.

یارو‌ی که‌لانتەر، به تووندی پرو‌ی کرده ماد‌لین و
چاو‌ی له دو‌ر چاو‌انی ب‌ری و پرس‌ی:

- تو خانم کلر ماد‌لین دوروا، هاوسه‌ری قانون‌ی
جه‌نابی پروس‌په جو‌رج دوروا‌ی، پ‌وژنامه‌فانیت، که به خ‌وی
لی‌زه‌یه؟

ماد‌لین، به ده‌نگیځی ټینکشکاو گوتی: - به‌لی جه‌ناب.

- لی‌زه چ ده‌که‌یت؟

ماد‌لین، هیچ به‌رسف‌یځی نه‌دایه‌وه.

یارو‌ی که‌لانتەر دووباره پرس‌ی: - لی‌زه چ ده‌که‌یت؟ ب‌و له
مالی خ‌وتا نیت؟ به نیوه پرو‌تی له‌م شوقه موب‌یله‌داره‌دا، که
شوقه‌ی کر‌ییه چ ده‌که‌ی، چما ب‌و لی‌زه هاتوویت؟
که‌میځ چاوه‌پ‌ی کرد، که ماد‌لین هیچی نه‌ده‌گوت
هه‌مدیس گوتی:

- نها که خ‌وت نات‌ه‌و‌ی ئی‌عتراف ب‌که‌یت، من ناچارم،
په‌وشه‌که دیاری ب‌که‌م، حوکم له سەر په‌وشه‌که ب‌ده‌م.

له سەر ته‌خته‌خه‌وه‌که، که‌له‌شی پیاویک که خ‌وی وه‌بن
چه‌رچه‌ف‌یک دابوو، ده‌بینرا. یارو‌ی که‌لانتەر له ته‌خته‌که
نزیك بووه‌وه وگوتی: - ئاغا؟

کابرای ژیر چه‌رچه‌فه‌که جووله‌ی ب‌ونه‌کرد. وادیاربوو
پشت له‌وان خه‌وتبوو و سه‌ری له ژیر سه‌رینه‌که نابوو.

که‌لانت‌ره‌که، ده‌ستی به‌و به‌شه‌ی به‌ده‌نی پیاوه‌که‌دا ه‌یتا
که وادیاربوو شانه‌کانی بوو و دووباره‌ی کرده‌وه:

- ئاغا، تىكا دەكەم، ناچارم مەكە كە بە تووندى
پەفتارت لە گەلدا بىكەم.

ئى ئەو بارستايەى ژىر چەرچەفەكە، هيندە بىن جوولە
بوو لە تووايە مردووه.

دوروا، كە بە تووندى هاتبووه پيشەوه، چەرچەفەكەى
گرت وبەتووندى پايكىشا. سەرينەكەى لە سەر سەرى كابرا
لادا وپوخسارى زەرد هەلگەپاوى لاروش ماتيو بەديار
كەوت. جۆرج، بە سەريا دانەوييهوه، لە كاتىكا لە توورەييا
سەراپاي دەلەرزى و حەزىدەكرد دەست بنىتە بينى وخەفەى
بكات، بەدەم ددانە چىرەوه هاوارىكرد:- بەلاى كەمەوه
غىرتى ئەوهتان هەبى دان بە كارە دزىوئەكەتاندا بنەن.

كابراى كەلانتەر هەمدىس پرسى:- تۆ كىي؟
يارۆى عاشقى بەشىو حال هىچ وەلامىكى نەدايهوه.
كەلانتەرەكە دووبارە گوتى:- من كەلانتەرى پۆلىسم، ئەمرت
پىدەكەم ناوى خۆت بلى.

جۆرج، كە توورەييهكى هۆشيانە سەراپاي دەهەژان،
هاوارىكرد:

- خوێرى وەلام بدەوه، دەنا ناچار دەبم خۆم
ناوهكەت بلىم.

هەنگى كابراى سەر تەختە خەوهكە، بەدەمە لالکيوه
گوتى:

- ئاغاى كەلانتەر، پىگە مەدە، ئەم شەلاتيه
سووكايەتيم پىيكات. من سەروكارم دەگەل ئەودايە يان
دەگەل تۆ؟ پىويستە وەلامى ئەو بدەمەوه يان تۆ؟
لەوه دەچوو، زارى وشك بووبى و دەمى چووبىتە
كلىلە.

یارۆی که لانتەر به رسفی دایه وه: - له گهل من، ته نیا وه لامی من بده وه، ئاغا، لیم پرسیت تۆ کیت؟
 کابرا هه مдіس بیده نگ بوو. چه رچه فه که ی له ملییه وه هالاندبوو و به نیگای سلۆکه وه سهیری ده وروبهری ده کرد. سمیله باریک و بادراوه که ی، به پوخساره زهرده هه لگه راوه که یه وه، رهشی رهش ده چوو.

یارۆی که لانتەر دووباره پرسی: یانی ناتهووی وه لام بده یه وه؟ له حالته دا ناچارم ده بن بنگرم. به هه ر حال له ناو جینگاکه وه ره ده ره وه، دوا ی ئه وه ی جله کانت له بهر کرد، هه نگی تاقیقت له گهل داده که م.

کابرا له ژیر چه رچه فه که وه که و ته جووله جوول و له بن لیوانه وه کوتی:

- به لام ناتوانم به بهرچاوی ئیوه وه له جینگاکه بیه ده ری.

- بۆچی؟

کابرا به رسفی دایه وه: - چونکه... چونکه... به ته واوه تی پو وتم.

دوروا، دهستی به ته وس و توانجان کرد، کراسیکی پیاوانه له ئه رزه که دا که وتیوو، هه لیگرت و بۆ کابرای توو پ دا، ئه وسایه دم هاواره وه کوتی: - ده ی هه سته... که بتوانی له بهر ده م ژنه که ما خۆت پووت بکه یه وه، ده توانی له بهر ده م منیشدا جله کانت له بهر بکه یت.

ئه وسایه شتی کرده ئه و و پووی کرده موغه بییری که. مادلین، وه خۆ ها تبه وه وه، نها که ده بیینی هه موو شتی که که وتۆته ئه و گۆره و ده سته که ی که وتۆته پوو، ئاماده بوو، هه رکاریک بکات. گپی جه ساره تیکی سه یر له چاوانی

دهبووه وه، پارچه كاغه زینکی لوول كرد و به كومه کی ئه و ده
 مومی له شه مدانیکی هه رزان به هادا كه له سووچینکی
 سوپاكه دانرابوو، داگیرسان. ئهوسا پستی به
 موغهیرییه كه وه دا، یه كینك له لاقه پرووته كانی كه له ژیر
 كراسه كه یه وه هاتبووه ده ری، له بهر ئاگره كه راگرت تا گهرم
 ببیته وه، جگه ره یه کی، كه كاغه زه كه ی په مه یی بوو له قوتووه
 جگه ره كه ی ده رهینا، داگیرساند و دهستی به مژلیدانی كرد.
 كه لانتیره كه بۆلای ئه و هات و چاوه پوانی ئه وه بوو تا
 دلداره كه ی جله كانی له بهر بكات. مادلین، به پرووداییه وه
 پرسى: - ئه مه كارى هه میشه یی تویه، جه ناب؟

كه لانتیره كه، به پراوژینکی سه لارانه گوتی:

- هینده ی دهست به به رتوه بچی كه متر، خانم.

مادلین، ته وس خه نینکی بۆ كرد و گوتی: - پیرو زباییت
 لیده كه م، چونكه كاریکی چه په له.

واى ده نواند سه یری میرده كه ی ناكات، ئه و نابینیت.

لئى كابرای ناو جینگا كه خه ريك بوو جله كانی له بهر
 ده كرد. پانتۆله كه ی له بهر كردبوو، پۆتینه كانی له پێن كردبوو،
 به دهم هاتنه پیشه وه خه ريك بوو دوگمه كانی ئیله كه كه ی
 داده خست.

كابرای كه لانتهر (ئه فسه ر پۆلیس) ئاوړی لای ئه و ی
 دایه وه: - نها ئاغا، ده ته وئ پیم بلنی تو كینیت؟
 كابرا به رسقى نه دایه وه.

كه لانتیره كه گوتی: - ناچارم دهستگیرت بكه م.

كابرا له ناكاوا هاواری كرد: - دهستم بۆ نه یه نی ها. من
 پارێزبه ندی یاساییم هه یه، هیز نییه بتوانی من دهستگیر
 بكات.

دوروا، وهك ئهوهی بیهوئ بیکوتی به ئهزدا، به ههشتاو بهرهو پووی چوو و گوتی:

- ئهمه تاوانی ئاشکرایه... ئاشکرای ئاشکرایه، ئهگهر بیهوئ دهتوانم بهگرتت بدهم، بهلی دهتوانم ئهم کاره بکهه. ئهوسا به دهنگیکی لهرزۆک له سههری پوویی: - ئهم کابرایه ناوی لاروش ماتیویه، وهزیری کاروباری دهرهوهیه. یارۆی کهلانتەر، حایر و حهپهساو ههنگاوێک هاته دواوه و بهدهمه لالکتیوه گوتی: - جهناب نها ئامادهی ناوی خۆتم پێ بیژی یان نا؟

کابرا زۆری له خۆی کرد، ئهنجام لێبڕا قسهبکات: - ههر باشه، ئهم خوێریه یۆیه کهمجاره له ژيانیا درۆ نهکات. وایه من ناوم لاروش ماتیویه و وهزیری کاروباری دهرهوهه.

پاشان دهستی بهرهو سینگى دوروا، که خالێکی سووری بهسهروهه دهرهوشایهوه پاکیشا وگوتی:

- ئهم نیشانی لژیون دونوره به سههر سینگیهوه دهبینی، من ئهم نیشانهه بهم بۆدهلهیه داوه. پهنکی دوروا زهردهه لگهرا. بهلێز نیشانهکهی لهیهخهی خۆی کردهوه و خسته ناو موغهیرییهکهوه:

- نیشانییک که له لایهین بێ شهرفیکی وهکو تۆوه درابێ، ههر قابیلی ئهمهیه.

پوو بهپووی یهکدی وهستاوون، ددانیان چێر کردبووهوه و کۆلهمستیان گوشتی بوو، غهزهه له چارهیان دهباری، یهکێکیان باریکهلهیهکی سمیل باریک و ئهویتریان کهتهیهکی سمیل بابێر بوو.

که لانتیره که بله ز که و ته به ییانه وه و به هر دو
دهست لیکدی هاویر کردن:

- ناغایان، خوتان له بیر نه که ن که ئیوه کین، و یقار و
شه خسیه تی خوتان له دهست نه دن.

هر دو وکیان بیده نگ بوو و لیکدی دوور که و تنه وه.
مادلین هیشتا به دیار سو پاکه وه وه ستابوو و لیو به خنده
جگه ره ی ده کیشا.

که لانتیره که دووباره کوتی:

- ناغای وه زیر، من تو م به تنیا ده گیل خانم دوروا،
که به خوی لیره یه، غافلگیر کرد، تو له سه ر ته خته خه وه که
خه و تیبوی و ئه ویش نیمچه پروت بوو. جله کانتان به تیکه ل
و پیکه لی له ناو ژووره که دا که و تیبوو، هر هه موو ئه مانه
نیشانه ی ئاشکرای زینا کارییه. ناتوانی نکولی له م راستیانه
بکه یت. وه لامت بق ئه مه چییه؟

لاروش ماتیبو، له بن لیوانه وه کوتی:- من چ قسه یه کم
نییه، تو ئه رکی خوت جیبه جی بکه.

که لانتیره که پرووی کرده مادلین و کوتی:- خانم تو دان
به وه دا دهنه ی که ئه م جه نابه عاشق تانه؟

مادلین، زور بی په روا، کوتی:- نکولی ناکه م، به لی ئه و
عاشقی منه.

- ئه وه نده به سه.

ئه وسا که لانتهر، چند سه ره قه له میکی ده رباره ی
شوینه که و ئه وه ی که به چاوی خوی دیبوی، له
ده فته رچه که ی خویدا تو مار کرد. وه ختی که لانتهر له
نووسین بووه وه، وه زیر که جله کانی به ته واوی له بهر

کردبوو و پالتو و کلاوه‌که‌ی به ده‌سته‌وه گرتبوو، پرسى:-
 کارت به‌من ماوه‌ئاغا؟ من چ بکه‌م؟ ده‌توانم بپروم؟
 دوروا، ئاوړى له‌و دایه‌وه و به‌دهم ته‌وسخه‌نیکه‌وه گوتى:
 - بۆ ده‌پړی؟ ئیمه کارمان ته‌واو بوو. ده‌توانی بپړی
 دووباره بخه‌ویته‌وه، نها به‌ته‌نیا به‌جیتان ده‌هیلین.
 نه‌وسا قامکى خسته سهر بازووى یارووى که‌لانتەر و
 له‌سهرى پړی:
 - با بپړین جه‌نابى که‌لانتەر. ئیدى چ کاریکمان بیږه و
 لیږه نییه.

که‌لانتەرکه، به‌سهرسامى دواى ئه‌و که‌وت، لى جورج
 له‌ ئاستانه‌ی ده‌رگا که‌دا وه‌ستا تا که‌لانتەرکه له‌پیش نه‌وه‌وه
 وه‌ده‌ربکه‌وئ. که‌لانتەرکه‌ش، هه‌ربۆ مجامه‌له‌ خوى
 دواخست.

جورج، به‌پیداگرییه‌وه گوتى:
 - " به‌فرمون جه‌ناب. " که‌لانتەرکه گوتى: " نابى. "
 یارووى پوژنامه‌فان سهرىکى به‌ریزه‌وه‌ی دانه‌واند
 و به‌پاوړىکى پړ نه‌زاکه‌تى ته‌نزنامه‌یزه‌وه گوتى: " نها نوره‌ی
 تویه جه‌نابى که‌لانتەر که‌پیش بکه‌وى. ئیږه، ته‌قربه‌ن مالى
 منه. "

پاش چوونه ده‌ره‌وه، به‌نه‌رمى و به‌سهر وسیمایه‌کى
 راپوژشانه‌وه، ده‌رگا که‌ی له‌ دواى خویه‌وه داخست.

جورج دوروا، دواى سه‌عاتیک خوى به‌ باره‌گای
 پوژنامه‌ی لافى فرانسزدا کرد. ئاغای فالتەر، هیشتا له‌وى
 بوو، به‌وپه‌پړى جدى مژوولى راییکردنى کاروبارى
 پوژنامه‌که بوو. پوژنامه‌که‌ی له‌م پوژانه‌دا، بایه‌خیکى زورى

پهیدا کردبوو و بۆ ئەنجامدانی مامەلە و دان و ستانی
گرینگی بانکی، خاوەنەکە ی ئاسانکاری زۆری دەکرد.

بەپێوەبەری پۆژنامەکە سەری هەڵبێی و پرسی:

- عەجایەب، لێرە چ دەکە ی؟ پەنگ و پوویەکی
سەیرت هەیه. بۆچی ئەمشەو، بۆ شام نەهاتیت بۆ مالی مە؟
دوروا کە لە کاریگەری قسەکانی خۆی دانیابوو، بە دەم
تاکیدکردنەو لە سەر هەر وشەیک گوتی: - ئا ئیست، یەک
ساعات لەمە پێش وەزیری کاروباری دەرەوهم سەرنگون
کرد.

قالتەر لە پیتی وابووسوعبەت دەکات پرسی: - سەرنگونت
کرد؟... چۆن؟

- بەم زوانە کابینەکە وادار دەکەم لای بیەن. ئیدی
کاتی ئەوە هاتوو کە ئەم دالە کەرخورەیه (سیسارکە
کەچەلە) تێو بکەن.

پۆنامەقانی پیر، حایر و حەپەساو، وای وینا دەکرد
وتارنوو سەکە ی مەستە. لە بن لیوانەو گوتی:

- ئەری دوروا لەوە دەچی و پراوە بکە ی.

- نا، بە هیچ کلۆجی، سەعاتی لەمەپێش لاروش
ماتیوم بەحالی زیناوە دەگەل هاوسەرەکەما، غافلگیر کرد.
کەلانتەر بەخۆی حالەکە ی بینی، تەواو وەزیر لیبوووەو.

قالتەر، بە سەرسامی عەینەکەکە ی لە سەر چاوی
بەرزکردووە و گوتی: - خۆ درۆم لەگەل ناکەیت؟

- بە هیچ کلۆجی. تەنانت بە نیازم وەکو خەبەرێک لە
ستوونی رووداوەکاندا بلاوی بکەمەو.

- چما بە تەمای چیت؟

- به تەمام ئەم ساختەچییە، ئەم دزە و ئەم پیاوہ
خوێرییە لە پۆستی وەزیری بێنمە خواریوە.
جۆرج، کلاوہکە ی نایە سەر کورسییەک و درێژە ی بە
گوتەکە ی دا:

- وای بەحالی ئەو کەسانە ی دەبنە کۆسپی سەر
پێگام. پەحم بە هیچ کەسیکا ناکەم.
بەپێوەبەری پۆژنامەکە کە هێشتا لە مەسەلەکە دوو دل
بوو، لەبن لیوانەوہ گوتی: - بەلام... ئە ی ژنەکەت؟
- لە سبەییەوہ داوای جیاپوونەوہ دەکەم. دەینێرمەوہ
بۆلای مەرحووم فورستیە.

- دەتەوێ تەلاقی بدەیت؟
- هەلبەتە. پێیان رادەبواردم. بەلام زۆر نارەحەتیم
کیشا، بۆ ئەوہ ی لە قافا بیانگرم، ماوہیەک خۆم لە گێلی دا،
دامە تان کەریتی. بەلام باش بوو، سەرکەوتم. نەھا من
سوارم و ئەوان پیادە.

ئاغای قالتەر، هێشتا باوہپی نەدەھات. بە نیگای
سلۆکەوہ لە دوروای دەپوانی و بەخۆی دەگوت: "عەجەب،
ئەم کۆرە چ جانەوہریکە، دەبێ لە گەلیا بسازی. " جۆرج
دوو بارە گوتی: - نەھا بۆخۆ ئازاد بووم... بایی خۆم سەروەتم
هەییە. بەنیازم لە هەلبژاردنی نیو دەورە ی ئوکتوبەر، لە زاگە
و زێدی خۆما کە هەمووان من دەناسن، بەشداری بکەم. من
بەم ژنەوہ کە جینگای گومانی هەمووان بوو، نەمدەتوانی
بگەمە هیچ شوێنیک و بیمە مایە ی پێژ و حورمەتی خەلکی.
ئەو منی بەکابرایەکی کەر زانی بوو، منی دیل و ئەسیری
خۆی کردبوو. بەلام هەرکە هەستەمکرد ژێراوژێر خەریکی چ
پوخلەواتیکە، ئیدی کەوتمە چاودێری و تاقیبی.

دهستی به پټکه‌نین کرد، دريژهي به گوته‌کاني دا:

- ټم فورستيه به‌له‌نگازەش قورپ‌ساغ بوو، ژنه‌کەي
خيانەتي لټەکرد، به‌بن ټوه‌ي هه‌ستي پټيکات، متمانه‌ي
ته‌واوي پټي هه‌بوو و خه‌يالي ئاسووده بوو. ئټستا له ده‌ست
ټم ده‌له دټوه پزگار بووم که لهو بۆ من مابوووه.
ده‌سته‌کانم له کۆت و به‌ند ده‌رباز بوون و ده‌توانم خۆم
بگه‌يه‌نمه جټگاياني به‌رزي به‌رز.

له سه‌ر کورسييه‌ک دان‌يشت. ټوسا وه‌ک ټوه‌ي خۆي
بدويټني له سه‌ري پۆيي:

" ده‌گه‌مه جټگاياني به‌رزي به‌رز."

بابا قالتر، هټشتا هه‌ر به‌چاواني بي چاويلکه‌وه ته‌مه‌شاي
ده‌کرد، عه‌ينه‌که‌کەي به‌سه‌ر ته‌ويټيه‌وه بوو و به‌خۆي
ده‌گوت: " به‌لن، ټم هه‌تيوه خوټپرييه ده‌گاته زۆر شويټن."

جوړج، له جټي خۆي هه‌ستا وگوتي:

- با برۆم خه‌به‌ره‌که بنووسم. ده‌بن به‌شټوازيکي
ناراسته‌وخۆ و په‌رده‌پۆشانه داي برټژم. به‌لام ده‌زاني ټمه
بۆ بابايه‌کي وه‌زير، ده‌بن به‌ عه‌يبه‌يه‌کي زۆر گه‌وره.
کابرايه‌که نقومي ده‌ريا بووه، که‌س نيه‌يه بکاريټ پزگاري
بکات. پوژنامه‌ي لافي فرانسز، ئيدي هټچ سوودي له‌و
نابټټټ.

پوژنامه‌فاني پير، چه‌ند ساتيک دوو دل ما، پاشان
برپاري خۆي دا:

- قه‌يدي نيه‌يه، بنووسه، وای به‌ حالي ټه‌وانه‌ي که
هټنده گه‌وجن که خويان له قورپه‌ ره‌ش هه‌له‌ده‌کټيشن، ناوي
خويان ده‌زپټټن.

سڀ هه ڀان بووري. حوڪمي ته لاق و جيا بونوهه كه له
 سهر داواي دوروا دهر چوو. ڏنه كه ي دووباره هه مان ناوي
 فاميلي فورستيهي هه لڙارده وه، چونكه خانه واده ي ڦالتر
 ده يانويست بڻ پشروي هاوينه پوڙي ٧/١٥ بڻ تروڦيل
 بڻ، بڻياريان دا پيش جيا بونوهه له يه كدي، پوڙيڪ له
 هاوينه وار، پيڪفه به سهر به رن.

پوڙي پيٽنج شه مهيان بڻ هم كاره هه لڙارد و سعات
 نوي به ياني به سواري گاليسكه يه كي شش نه فوري
 گهره ي، چوار ٽه سپه به پڻ كه وٽن.

قهارار بوو بڻ سن جرمن، له كلاو فهرهنگي هنري
 چوارهم فراقين بخون. (كلاو فهرهنگي: ژوورپيكي بازنه يي
 هه شت گوشه يه، كه هه رچار دهوري دهرگا يان په نجهه ريه
 و دنيا ي ليوه دياره و سهره كه ي كه پر و سابات.) بيل ٿامي
 داواي كردبوو تاقه ميواني پياويان هه ر هم بڻ، چونكه
 هزي له چاره ي ماركي دوکا زول نه ده كرد. به لام له
 كوٽاييدا بڻياردرا له پٽوه كوٽ دولاتور ٿيڦلين، له خه و
 هه سٽينن و دهگل خودا بييهن، پوڙي پيشتر ٿاگاداريان
 كردبووه وه.

گاليسكه كه، به دهم يورغهي ٽه سپه كانه وه، شه قامي
 شانزه ليزه ي بڻي و به نار جهنگل و ليزه واري بولوني دا
 ٽيپه پڻ.

هه وايه كي هاوينه ي دلگيري هه بوو، زور گهرم نه بوو.
 په رسيٽلڪان به دهم فرينه وه ٿاسماني شينيان ته ي ده كرد و
 قه وسيني گهره يان چنده كرد، كه پياو واي ويناده كرد، ٽه و

قهوسه، دواى پړوښتنى په پره سيلكه كانيش هه ربه ئاسمانه وه
ده مینى و ده بینریت.

ژنه کان له سهر ته خته کهى دواوهى گالیسکه که
دانیشتبوون، دایکه که له ناوه پاست وکچه کان له م لا
وله ولایه وه. سى پیاو، پشت له سهمتى هره که تى
گالیسکه که و پرو له نافرته کان دانیشتبوون، دوو میوانه که
له م لاو له ولای قالتره وه دانیشتبوون.

له پوبارى سن تپه پړین. به ده وړى مون قارین دا
سوپانه وه تا گه یشته بورژیفال، نهوسا به که نارى
پوباره که دا که وخته پړى تا گه یینه پک.

کونت دولاتور ئیغیلین، پیاوړى ئاقل بوو، ته نکه پړیشکى
به ردا بوه وه که به سووکتړین با ده که وته سها، نه مه
کرد بوو یه کاریک دوروا بلیت: " بایه که یاریه کى جوان به
پړینى ده کات. " نهو به نیگایه کى پر موحیه ته وه سه یرى
پوزى ده کرد. مانگیک بوو لیکدى ماره برابوون و ده زگیران
بوون.

جوړج، به پهنک و پرووى هه لبرکاوه وه، زوربه ی کات
چاوى ده بریبه سوزان، نهویش پهنکى زهره هه لکه پابوو.
نیگایان لیکدى هه لده نگوت، لیکدى حالى ده بوون، ژیراوژیر
فکریان ئالوگړې ده کرد و پاشان لیکدى ده پره ښ. خانم قالتر
ئارام و خوشحال بوو.

نانخواردنى نیوه پړویان زوری خایاند. پښ نه وه ی بق
پاریس بگه پړینه وه، جوړج پښنیازى کرد له سهر
به رزاییه کانی دیار دؤل و شیوه که که میک پیاسه بکه ن.
هه وه لچار وهستان و ته مه شای دیمه نه که یان کرد.
هه موویان به پړیز له پال دیواره که دا وهستان ونقوى

تەمەشای ئاسق و ئەو دیمەنە بوون که لەبەر پێیاندایا
پاکشایبوو. پووباری سین لە پاینی گردیکی بەرزا، وەکو
ماریکی گەورە که بەناو گیادا بخزیت، بەرەولای فرون لافیت
دادەکشای، لە دەستە راستا، لە تروپکی گردیکدا، جۆگای
مارلی، وەکو هەزار پێیەکی گەورە، بەلاقە درێژەکانییەو،
لەژێر ئاسمانی شیندا دەدرەوشایەو، خودی باژێرۆکی
مارلی لە خوارەو، لە نێو چرە دارستانەکەدا لەچا و ن
دەبوو.

چەندین گوندەوار لێرەولەو، لە دەر و دەشتیکی پان و
بەریندا، لەخوارەو بەلاو بووبوونەو. گۆلاوەکانی قەزینە، لە
نێو سەوزەزارەکانی بێشەییەکی بچووکیا بەپروونی دەبینران.
لە سەمتی چەپا، لە دووری دوورەو، بۆرجی زەنگە نووک
تێژەکی سارتروقیل دیاربوو که چووبوو بە ئاسمانا.

قالتەر گوتی:-- لەهیچ جێیەکی دنیادا دیمەنی وا جوان
نییە، تەنانەت لە سویسراش دیمەنی وا جوان نییە.

پاشان بەکاوەخۆ کهوتنە پیاسە وراویچکە تا هەم پیاسە
بکەن و هەم لەزەتی زیاتر لەم دیمەنە ببینن.

جۆرج و سوزان، لەوانی دی دواکەوتن. هەرکە چەند
هەنگاوێک لەوانی دی دواکەوتن، جۆرج بە دەنگیکی نووی و
بەخۆشحالییەو بە سوزانی گوت:-- سوزان، من دەتپەرستم،
ئەوئەندەم خۆش دەویتی که خەریکە ئەقلم لە دەست دەدم.

سوزان، لەبن لیوانەو گوتی:-- منیش وەکو تۆم بیل
نامی.

جۆرج دووبارە گوتی:-- ئەگەر تۆ شووم پێنەکەیت،
سەری خۆم هەلدەگرم و پاریس و ولات بەجێدێلم.

سوزان بەرسفی دایەوہ:- خۆت تاقیبکەوہ و بە باوکم
بەلێ، کچی دەزانێ لەگینە پازی بیت.

جۆرج، بەنیگەرانییەوہ گوئی:- نە، فایدەیی نییە، بۆ
دەیهەمین جار دووبارەیی دەکەمەوہ کە فایدەیی نییە. دەرگای
مالەکە تانم لێدادهخات، لە پۆژنامەکە دەرم دەکات، ئەوسا
ئیمە ناتوانین یەکدی بدین. ئەمە ئەو ئەنجامەییە کە دڵنیام
گەر بەفەرمانی خوازیبت بکەم، دیتە پێگام. تۆیان بۆ مارکی
دوکازول داناو. چاوەڕوانی پەزنامەندی تۆن.

سوزان پرسى: - ئەدی تەگبیر؟

جۆرج، کەمیک وەستا، تەمەشایەکی دەورووبەری کرد
وگوئی:

- ئەوەندەت خۆش دەویم کە ئامادەبیت دەست بەدەییە
کاریکی شیتانە؟

سوزان، بەجدی بەرسفی دایەوہ:- بەلێ.

- گەرەترین، کاری شیتانە؟

- بەلێ.

- ئەدی هێندەت جورئەت هەیە کە پوو بە پوووی باب

و داکت ببیتەوہ؟

- بەلێ.

- بەپاستی؟

- بەلێ.

- زۆرچاکە، پێگایەک هەیە، تەنیا یەک پێگا! ئەم کارە

دەبی لەلایەن تۆوە ئەنجام بدرێ نەک لەلایەن منەوہ. تۆ
جگەرگۆشەیی ئازیز و دووڕدانەییانی، هەرشتی بکەیی هیچت بێ
نالێن، ئەگەر کاریکی سەرکێشانەش بکەیی، بەلایانەوہ سەیر
نابیت. لەبەرئەوہ باش گوێبگرە، ئەمشەو کە بۆمال

که پرایته وه، هه وه لچار بچۆ بۆلای دایکت، پښک و پرهوان پښی
بلې که حه زده کهیت شوو به من بکهیت. زۆری پښ ناخوش
ده بیت، بۆله بۆل ده کات...

سوزان، قسه کهی پښیری و گوته: - باوه پناکه م، دایکم له
خوای دهوئ.

جۆرچ، به په له دريژهی به گوته کهی دا: - نا، تو نه و باش
ناناسیت. ئه و پتر له بابت تووړه ده بیت و ده یکت به
فه پته نه. به خۆت ده بیښی چۆن قه بوول ناکات. به لام ده بی
خوړاگر بی، کۆلنه دهیت، سووړبی له سه ر نه وهی که ئیلا
وبیلا شوو به من ده کهیت، ته نیا من، جگه له من شوو
به کهسی دی ناکهیت. ئه م کاره ده کهیت؟
- نا، ده یکه م.

- که له ژووړه کهی دایکت هاتیه دهره وه، ده چیت بۆ
ژووړه کهی بابت وه مان ئه و قسانه له گهل ئه ویشدا
ده کهیت، به سه روسیمای زۆر جدییه وه.

- باشه، باشه، دواپی؟

- دواپی ئه م قوناغه مه سه له که ئالۆز ده بی. ئه گهر
خۆت پڙد بی، ته واو پڙد و ئاماده بی که شوو به من بکهی،
سوزانی ئازیزی دلّه که م... هه نگی ده تفرینم!

سوزان، له خویشیا به تووندی پاچله کی، توزیکی مابوو
له خویشیا له چه پله بدات.

- ئاه! چهند خوشه! ده مرفیتی؟ کهی ده مرفیتی؟

هه موو چیرۆک و حیکایه ته پښمانسی و کۆنه کانی
پفاندن و په دوو خستنی کیزانی گهنج، سووړبوونی
گالیسکانی پۆسته بهر، مانه وه له کاروانسه راکانی نیوان پښگا،
ماجه راو بویه ریښ هه یه جان ئه نگیز و ئه فسووناوی ئه م

چیرۆک و سەر بهوردانه له ناکاوا لهزهینی دا بهرجهسته
 بوون، وهکو ئهوهی خهونیکى ئهفسووناوی بى و خهريک
 بى بیهتهدى. دووباره گوتى: - کهى دهمرڤیتیت؟
 جۆرج، به دهنگیکى زۆر نهوى گوتى: - باشه... ئهمشه و...
 ههر ئهمشه و.

سوزان، به دهنگیکى لهرزۆک گوتى: - بۆ کوێ دهپۆین؟
 - ئیدی ئهمه نهپیتییه. باش بیر لهوکاره بکهوه که
 دهتهوی بیکهیت. ئهوه بیهته بهرچاوی خۆت که دواى ئهم
 رهدوو کهوتنه، ناتوانی جگه له من شوو به چ کهسیکی دی
 بکهیت! ئهمه تاقه چارهیه، بهلام زۆر... زۆر پر مهترسی و به
 تالوکهیه... ههلبهته بۆ تو.

سوزان، گوتى: - من بریاری خۆم داوه... له کوێ تو
 بدینم؟

- دهتوانی به تاقى تهنیا له مالى خۆتان بیهته دهرهوه؟
 - بهلێ، دهزانم چۆن دهرگا بچوکهکه بکهمهوه.
 - زۆرچاکه، کاتی دهرگاوانهکه نزیکى نیوهشه و چوو
 بۆ خهوتن، وهره بۆ مهیدانی کنگورد. من لهوی له ناو
 گالیسکهیهک لهبهر وهزارهتی دهریاوانی چاوهپوانتان دهکهم.
 - دیم.

- ئهسهح؟

- ئهسهح.

دهستی سوزانی گرت و گوشى:

- که خۆشم دهویی، چهند ئازایت، یانی تهواو و
 ناتهوی شوو به ئاغای دوکازول بکهیت؟
 - ئاه، نا.

- که سه بارهت بهم مهسه لهیه گوتت نایکهه، بابت
زۆر توورپه بوو؟

- بهلێ، دهیویست بۆ دێرم ڤرێتیکات.

- دهبینی که دهبن بوێر بی و پێداگری.

- پێداگری دهکهه.

سوزان، به سه رێکی پڕ له خه یالی فراندن و هه لگرتنه وه،
ته مه شای به رجه وهن و دیمه نه که ی به ردهم خۆی ده کرد.
له ویش دوورتر ده پوا... ده گه ل ئه و!!... په دوو ده خری،
ده دزری... بهم باب ته وه ده نازی. نه بی ری ئا برووی خۆی
ده کرده وه نه له و به دناوی و ناو زپانه ی که یه خانگیری
ده بوو. چما ئه سلهن ئه و شتانه ی به خه یالدا ده هات؟ بی ری
له و شتانه ده کرده وه؟

خانم ڤالتر، ئاوپی له وان دایه وه و به دهنگی بهرز
گوتی: - بۆ نایه ی کیژم. چ ده که ی له گه ل بیل ئامی دا؟
پێیان هه لگرت و خۆیان به وانی دی گه یانده وه. هه مووان
خه ریک بوون باسی مه له وانیان له ده ریادا ده کرد، که
قه رار بوو سه به ینی بۆ ئه وێندهر بپۆن.

له گه پانه وه دا به پێگای شاتۆدا هاتنه وه، بۆ ئه وه ی
هه مان پێگای پێشوو دوو باره ته ی نه که نه وه.

جۆرج، ئیدی قسه ی نه ده کرد، بی ری ده کرده وه: باشه،
ئه گه ر ئه م کچۆ له یه که میک زات وه بهر خۆی بنات،
سه ره نجام به ئاوات ده گه م!

سی دانه هه یف بوو، سوزانی غه رقی خۆشه و یستییه کی
تووش کردبوو. ته فره ی دا بوو، خاپاند بووی، دلی بردبوو.
توانی بووی به ته جره به یه ک که هه بیوو، کچه مه فتوونی

خۆی بکات. به ئاسانی روحی سادهی ئه و کچۆلهیهی کۆنترۆل کردبوو.

یانی له پیتشا واداری کردبوو، له شووکردن به ئاغای دوکازول، دوودل بێ. نها پازی کردبوو که دهگهڵ ئەمدا برهقی. چونکه جگه له م پینگهیه، ههچ پینگهیهکی دی بۆ وهدهست هینانی کیزیی، شک نهدهبرد.

خانم قاتری باش دهناسی، هه رگیز قاییل نهدهبوو کچهکهی خۆی به و بدات. هیتشا ئهوی شیتانه خوش دهوێست. هه رچهنده توانی بووی به جۆره فهرامۆشکردنیکي حیساب بۆکراو، هه ندیک ساردی بکاتهوه وپامی بکات، به لام ههستی دهکرد ئەم عه شقه شیتانهیه و بێ بهره وهکو خۆره ناخی ئه و دهخوات. ئەمهشی دهزانی که هه رگیز ناتوانی، نۆپینی ئه و بگۆریت و به ههچ کلۆجی قاییل نابیت، سوزان شوو به و بکات.

به لام کاتی که کیزیی له دهستیان دهرهینا و له شوینیکي دووره دهستا شارديهوه، ههنگی له پینگهیهکی به هیزهوه مامهله دهگهڵ بابیا دهکات.

سهرقالی ئەم بیرانه بوو و ئیدی به وشه و قسهی بێ سهروبه ر وهلامی ئه و قسانه ی ده دایه وه که ئه وان دهگه لیان دهکرد، چونکه بیري له لای ئه وان نه بوو. که گه یینه وه پاریس ئه وسا بریک وه خۆهاته وه.

سوزانیش له فکران راچوو بوو، زهنگولهی ئەسپهکانی ژیر گالیسکه که له میتشکیا ده زرينگایه وه، ئه و جاده بی کۆتاییانه ی ژیر تریفه ی هه یفه که ی دینایه به رچاوی خۆی، ئه و لیزهواره تاریکانه ی که به ناویاندا تیده په رین، کاروانسه راکانی که نار جاده که و، په له په لی خزمه تگوزارانی

تەویلەكان، بۇ گۆپىنى ئەسپەكان، ھەر ھەمووى ھىنايە بەرچاوى خۆى.

وختايەك گالىسكەكە گەيپەو ھە ناو ھەوشەكەى خۆيان،
ويستيان جۆرچ بۇ شىوكردن بىلنەو، بەلام ئەو قەبوولى
نەكرد و بۇ مالەكەى خۆى زفريپەو.

پاش ئەوھى خواردنىكى كەمى خوارد، وەك ئەوھى لە
سەر سەفەرىكى دوور ودریژ بى، دەستى بە كۆكردنەو
ئامادەكردنى بەلگەنامە و ئەوراقەكانى خۆى كرد. نامە
خەتەرەكانى سووتاند، ھەندىكپانشى شاردنەو، ئەوسا
ھەندى نامەى بۇ چەند دۆستىكى نووسى.

جارچار تەمەشايەكى سەعاتە دیواریپەكەى دەكرد و
بەخۆى دەگوت: " دار دەدەم بە پوحيانا. " لە ھەمان كاتدا،
نىگەرانى پوحي ئازار دەدا. ئەدى ئەگەر نەخشەكەى سەرى
نەگرت چ بكات؟ بەلام لە چ شتىك بترسىت. تاكو نھا
توانىپەتى بەپەى خۆى لە قوپاوان دەرېكىشیت! بە ھەرھال
ئەمجارە دەيوپست، دەست بداتە قومارىكى گەرە!

نزیكى سەعات یازدە، لە مال چوو ھەرەو، كەمىك بە
كۆلانەكاندا سووراپەو، ئەوسا گالىسكەپەكى بەكرى گرت
ورپۆى بۇ مەيدانى كنىكورد، لە بەر محەجەرەكانى وەزارەتى
دەرياوانىدا پاوہستا. جارچار تەلە شقارتەپەكى دادەگىرساند
تا تەمەشای سەعاتەكەى بكات. كەبىنى نزیكى نیوہشەو، لە
پادەبەدەر نىگەران و نارەھەت بوو. ھەرساناى سەتى لە
دەرىچەى گالىسكەكەو سەرى دەبردە دەرى و تەمەشای
دەوروپەرى دەكرد.

سەعاتىك لە دوورى دوورەو دوازە زەنگى لىدا،
پاشان پەككىكى نزیكتر، پاشان دوانى دى پىكەو، كەمى

دوورتر، دوايي په کيکي دی زور له دوورتر. وهختايه ک
دهنگی دوازده زهنگه کانی سهعاته که خاموش بو، جورج
به خوی گوت: "مه سه له که ته واو. موه فقه نه بووم. سوزان
نایه ت."

ویږای نهمه ش مکورې بوو له سهر نه وهی نه گهر تا
به یانیش بووه هرله وی چاوه پوان بکات. پیاو ده بی له م
حال و بارانه دا به سه بر وحه وسه له بی.

دواي که میک دهنگی زهنگيکی هاته گوی که چاره که
سه عاتی راده گه یاند، پاشان نیو سه عات، پاشان سی چاره که
سه عات و سه رنه جام هه موو سه عاته کان، وه کو که پرته
پیشوو سه عات په کیان راگه یاند. ئیدی به ئومیدی هیچ نه ما،
مابووه وه و هه ولیده دا، بزانی ناخوچ بویه ریگ پرویداوه. له
ناکاوا سه ری ژنیک له هه نهر ده ریچه ی گالیسکه که دا به
دیار که وت و پرسى: - لیږه ی بیل ئامی؟

جورج، له جی خوی پاپه پی و هه ناسه ی سوار بوو: -
توی، سوزان؟
- به لی، خوم.

به هه شتاو که وته گه پان به دواي ده سکی ده رگای
گالیسکه که دا و له په شوکاویدا بوی نه ده دوزرایه وهو لیکدا
لیکدا ده یگوت: - ئاه تویی... تویی... وهره ژووره وه.
سوزان، سواری گالیسکه که بوو و خوی له باوه شی
نه و هاویشت.. جورج، هاواری له گالیسکه چییه که کرد و
گوتی: "بکه وه ری." و گالیسکه که جما.

سوزان، هانکه هانکی پیکه وتیوو، نه یده توانی هیچ بلیت.
جورج پرسى: - کوا بوم باس بکه چی پرویدا؟
- جا چی پروینه دا، به تاییه تی وهختی به دایکم گوت.

جۆرج، له نیکه رانیدا دهله رزی: - دایکت؟ چی گوت؟ کوا زوو بۆم باسبکه.

- زۆر ترسناک بوو. چووم بۆ ژووره کهی، ئهو قسانهم پتگوت که پیشتر ئامادهم کردبوون، پهنگی زهره هه لگه را، ئهوسا هاواری کرد: " شتی وا نه بووه و نابێ! " من گریام، توو په بووم، سویندم خوارد که جگه له تو شوو به چ که سیتی دی ناکهم. وام وینا ده کرد هه ره ههستی و بکه ویته ویزهم. وهکو شیتی لیتها تبوو، پتی گوتم له به یانییه وه بۆ دیرت فریده کهم. هه رگیز به و حاله وم نه بیینی بوو، هه رگیز! ههنگی باوکم که له هات و هاواری ئهو نیکه ران بوو بوو هات بۆلامان. ئهو به ئه ندازه ی دایکه توو په نه بوو، به لام پتی گوتم که تو شایسته ی من نیت.

منیش که لیتان توو په بوو بووم، له وان زیاتر هاوارم به سه را کردن. ههنگی بابم به سه ر و سیمایه کی خه مناکه وه، که به هیچ جۆری له و نه ده هات، پتی گوتم که له ژووره که وه ده ر بکه وم. ئیدی ئهم قسه یه بووه بایسی ئه وه ی له گه ل تۆدا بره فم. ئه وه تا ها تووم. بۆکوئ ده پۆین؟

جۆرج، به میهره بانی دهستی له قه دی سوزان هالاند بوو و به دله خورپه وه گوئی له قسه کانی ده گرت و کینه و نه فره تیکی تووند سه باره ت به م به شه رانه سه را پای ته نی بوو. به لام ئهو تازه چنگی له که چه که یان گیر بوو بوو. ئیدی کاتی ئه وه ها تبوو، داشی خۆی سوار بکات و پتیان نیشان بدات که چ لیزان تیکه.

به سوزانی گوت: - ئیستا بۆ سوار بوونی قیتار زۆر درهنگه. به گالیسکه ده پۆین بۆ سیقه ر و شه و له وینده ر

دەبەینە سەر. سبەى بەیانی دەپۆین بۆ لاروش گویون.
گوندىكى جوانە لە كەنارى سن، لە نىوان مانیت و بۆنییرە.
كیژی لە بن لیوانەو گوتى: - من هیچم لە گەل خۆدا
نەهیتاوه، هیچم پى نییه.

جۆرج، بە بى خەمى بزهیهكى كرد وگوتى: - قەیدى نییه،
له وى تەرتیبى دەكەین.

گالیسكەكە بە جادهكاندا دەپۆی. جۆرج دەستی
كچۆلهكەى گرت و بەنەرمى و بەپیزهوه ماچی كرد. چونكه
باوهپى بە قیانی ئەفلاتوونى نەبوو، نەیدەزانى چى پى بلیت.
لى لە ناكاوا هەستىكرد سوزان خەریكە دەگرى.

بە ترسەوه پرسى: - چیه دەلالى من؟
سوزان بە دەنگىكى گریانایهوه گوتى: - دایكە بێنەواكەم
ئەگەر بزانی من پەدوو كەوتووم، ئەمشەو خەوى لێناكهوئ.
بەپاستیش دایكى نەخەوتبوو.

دواى ئەوهى سوزان لە ژوورەكە وەدەرکەوتبوو، پوو
بە پووى مێردەكەى دانیشتبوو بە داماو و پەرىشانی
پرسى: - خودا گیان، مەبەستى لەو قسانە چى بوو؟ ئەو
قسانە چیان دەگەياند؟

فالتەر، بە تووپیى هاواریكرد:

- چیان دەگەياند؟ ئەمەیان دەگەياند كە ئەم پیاوه
ساختەچیه ئەوى مەفتوون و بەندیاری خۆى كردووه.
هەر ئەوه بوو كە بووه بايسى ئەوهى سوزان، لە دوكانزول
ژیوان ببیتەوه. چاوى تەماحى بریووتە جیازییهكەى.

بەوپەرى تووپیى كەوتە راویچكە و دووبارە گوتى:

- تۆ هەمیشە ئەوت دەكیشایە ئێرە، بەشان وبالیئا
هەلدەگوت، مدارات دەكرد، نازیت دەكیشا. لە بەیانیهوه تا

شهوځ، وږدی زمانت هر بیل ټامی بوو. ټه مه ش
پاداشته که ت.

خانم ځالتر، به پهنکی زهرده وه، له بن لیوانه وه گوتی: -
من؟... من ټوم ده کیشایه ټیره!

ځالتر، بولاندی به سهریا: - به لئ تو! هه مووتان کوشته ی
ټه ون، خانم دوماریل، سوزان و هه موو ژنه کانی دی.
ته سه ور ده که ی من نه مده زانی که تو بچی دوو پوژ به بی
هاتنی ټو بو ټیره نه تده توانی هه لیکه ی؟

خانم ځالتر، به سه روسیمایه کی کاره ساتبار وه هه ستا و
وه ستا:

- قه بوول ناکه م به و زمانه قسم له که لدا بکه ی، من
وه کو تو له ده که یه کی گوره دا په روه رده نه بووم.

ځالتر، بۆ ده میک گيژ و وږ بوو، پاشان به ټه سپایی
گوتی: " شه یتان به نه حله ت بی ها. " و له ژووره که
وه ده رکه وت و ده رگا که ی له دوا ی خویه وه دا به یه کا.

خانم ځالتر، هه رکه به ته نیا مایه وه، به شیوه یه کی
سروشتی به ره ولای ټا وینه که پوی تا بزانی پوخساری
نه گورپا وه، چونکه ټم به لایه ی به سه ر هاتبوو، زور قورس
و ناخوش بوو. سوزان عاشقی بیل ټامی بوو بوو و بیل
ټامی ده یویست زه ما وه ند ده گه ل سوزاندا بکات! نه، ټو
به هه له ټو قسه یه ی بیستبوو، ټم بابته ټه سل و ټه ساسی
نه بوو، درق بوو، کیژ ټ به هه له فریوی ټم که نجه قوزه ی
خوارد بوو، هه لپه ته ټاسایی بوو، که حه زی کرډبوو شوو
به و بکات، یه کی که بوو له و سه رکیشیان ه ی که کیژولان
ده یکن! به لام جوړج نه ده بوو ټم کاره بکات. حایر و
حه په ساو، وه کو چو ن به شه ر پوو به پووی کاره ساتیکی

گه وره ده بیته وه، بهو ئاوايه له فکراڻ راچوو. نا، بئگومان بیل ئامی ئاگای له م سهرکیشیه مندا لانه یه ی سوزان نییه.

موده تیکی زۆر بیرى له پیاکاری و دوو پوو یی، یان بئگوناحی ئیحتیمالی جۆرج کرده وه. ئه گه ر خۆی ئه م پیلانه ی داناب، مانای وایه به شه ریکی زۆر بۆده له وخو پرییه. چ پششها تیک پوو ده دات؟ چ عه زاب و پهنجیکیان دیته پری.

ئه گه ر جۆرج، ئاگای له هیچ شتیک نه بوا یه، ده کرا هه موو شتیک سهر پۆ و پینه بکرا با یه، سوزان به سه فه ریکی شه ش مانگه ده بن و هه موو شتیک کۆتایی دیت و ده بریته وه. به لام خۆی چۆن ده توانی جاریکی دیکه جۆرج ببینیته وه؟ هیشتا هه ر عاشقی ئه و بوو. ئه م عه شقه سه ودا ییه وه کو نووکی پمیک له ناخی پۆچوو بوو و به هیچ شتیه که ده رنه دهاته وه. به بن ئه و نه ده ژیا، بۆیه مردنی پین له ژیاڻ با شتر بوو.

له نیوان ئه م نیکه رانی و دوو دلیانه دا سه رگه رداڻ بوو. سه ری ها ته ژاڻ، بیر وه زریڻی له کیشا نه بوو، زۆری ئازار ده دا. هینده بیرى له چاره کرد بو وه نه یدۆزی بوو بو وه، ئیدی شه پری به خۆی ده فروشت. ته مه شایه کی سه عاته که ی ژووره که ی خۆی کرد، سه عاتیکی پتر له نیوه شه و بووری بوو. به خۆی گو ت:

" ناتوانم به م حاله وه هه لکه م ده نا دین وهار ده بم. ده بی هه موو شتیک له بنج و بنا وان بکه م. هه نووکه ده چم سوزان بیدار ده که مه وه، تا راستی مه سه له که له زمانی خۆیه وه بژنه وم."

به پښی په تی، بڼه وهی هه راوه نګامه نه نیته وه، مومینکی داگیرساوی به دهسته وه ګرت و بڼ ژووری کیژه که ی پڼی. ده رګاکه ی زور به هیواشی کرده وه، وه ژوورکه وت و ته مه شایه کی ته خته خه وه که ی کرد. ته خته خه وه که تیک نه چووبو، هه وه لچار ههستی به هیچ نه کرد. وای خه یالکرد کیژ ی رهنګه چووبی له ګل بابیا ګه نګه شه بګات، لی له ناګاوا به دګومانیه کی ترسناک سهراپای داګرت و به ههشتاو بڼ ژووری میړده که ی پڼی. رهنګ زهر د و لیوبه بار و هه ناسه سوار خوی به ژوورا کرد. فالتر، به دهم پالکه وتنه وه خه ریکی خویندنه وه موتالا بو. که چاوی به ژنه که ی که وت، به نیګه رانییه وه پرسۍ: ها! چی بووه؟ چ به لایه کت به سهر هاتوه؟

ژنه ی تاین به دهمه لالکیوه ګوتی: سوزانت نه دیوه؟

- نا، بڼ؟

- نه و... نه و... له ژوورده که ی خویدا نییه.

فالتر، به ته کانی له ناو جیګاکه ی ده رپه پی، نه عله کانی له پین کرد و هه به جلکی خه وه وه به ههشتاو به ره و ژووری که چه که ی پڼی.

که ژوورده که و ته خته خه وه که ی به دهقی خوییه وه بینی، دلنیا بوو که کیژه که ی په فی بوو.

خوی به سهر کورسییه کدا دا و نه و چرایه ی که به دهستییه وه بوو، له به رپنی خویدا و له سهر نه رزه که داینا.

ژنه که ی هات و به دهمه لالکیوه ګوتی: ئی چ بکه ین؟

فالتر، توانای قسه کردنی نه بوو. ئیدی تووپه نه بوو، به دهم ناله وه ګوتی: کار له کار ترازاه، ئیدی نه و

پفاندوو یه تی، له چنگی ئه ودايه. دهستی خۆی لیمان
وه شاندووه.

خانم قاتر سهری له ههچ دهرنه دهکرد، پرسى: - یانی
چی دهستی خۆی وه شاندووه؟

- یانی، نها ناچارین، به زهماوهندی وان قاییل ببین.
ژنه کهى به دهم هاوارىكى هوقیانه وه گوتى: - له گهل
ئهوا؟ ههرگیز! شیت بوویت؟

قاتر، به خه مینی گوتى: - هات وهاوار فایده ی نییه.
کیزه کهمانی په دوو خستوووه و ئابرووی بردوووه و باشتیرین
کار ئه وه یه که سوزانی بدهینی. ئه گهر ئاقلانه په فتار بکهین،
کەس بهم کاره ساته نازانیت.

خانم قاتر که له داخ و که سه راندا دهله رزی دووباره ی
کرده وه: - ههرگیز، ههرگیز نابێ به هی ئه و، من ههرگیز
قاییل نابم.

قاتر، به دامای گوتى: - به لام حالى حازر هی ئه وه، له
دهستی ئه ودايه. تا ئیمه مل نه دهین، له لای خۆی گلی
ده داته وه، ده یشاریته وه. جا بۆ ئه وه ی ئابروومان نه چیت،
باشترین شت ئه وه یه تا زووه، پادهستی داواکانی ببین.

ژنه کهى که به دهم نازاریكى په نهانه وه ده تلایه وه، لیکدا
لیکدا ده یگوت: - نه، نه، من ههرگیز قاییل نابم.

قاتر، به نیگه رانی دووباره گوتى: - ئه م بابته هی باس
و گه نگه شه نییه، ناچارین مل بۆ داواکانی بدهین. ئاخ، شیر
حه رام! خوێرییه چاک کلاوی کرده سه رمان... به راستی
دهستی خۆی وه شاند. ده مانتوانی خه لکانی زۆر باشتیر په یدا
بکهین، به لام نه ک به هه مان زیره کی و دووربینی ئه و، ئاینده

بۆ ئەم كابراپە، ئەمە پۆژەكەيە، من مردوو و تو زندوو،
پۆژى دى دەبى بە پەرلەمانتار و وەزىر.

خانم قالتىر، بە توانايەكى ھۇشيانەوہ گوتى:- ھەرگىز
نايەلم دەگەل سوزاندا زەماوہند بکات... تیدەگەى... ھەرگىز!
ئاغاي قالتىر كە تووپە بووبوو، ناچاربوو وەكو بزنس
مان، سەرەنجام تاي بيل ئامى بگريت.

- بىدەنگ دەبى يان نا... دووبارەى دەكەمەوہ كە
دەبى ئەم كارە بکەين، ناچارين. كى چووزانى، پەنگە لەم
كارە ژيوان نەبىنەوہ. پياو لە گەل ئەم جۆرە خەلكانەدا
ناتوانى پىشبینى ئەوہ بکات كە چ بويەرىك پروو دەدات. بە
چاوى خۆت نەتبىنى چۆن بە سى گوتار، ئەم لاروش ماتىق
كەرەى لە سەر تەختى وەزارەت ھىنايە خوارەوہ، بە چ
زىرەككە ئەم كارەى كرد، كاريك كە بۆ ئەو وەكو
مىردىكى خيانەت لىكراو، زۆر زەحمەت بوو. بە ھەر حال،
مەسەلەكە ئەوہ يە كە دەست و پىتى بەستويەنەتەوہ، ئىدى
ناتوانين خۆمان دەرباز بکەين.

خانم قالتىر، دەيويسست ھاوار بکات، لە عارىدا بىلتىتەوہ،
قزى خوى بپنيتەوہ. بە دەنگىكى تووپە ولە ھەمان كاتدا
ناؤمىدەوہ ھەمدىس دووبارەى كردهوہ:- نابى بە ھى ئەو...
من پازى نابم.

قالتىر ھەستا، چراكەى ھەلگرت و گوتى:

- تو وەكو ھەموو ژنان سائەقلى، ھەميشە بە
سۆزەوہ كار دەكەن. ناتوانن خۆتان دەگەل ھەلۆستەكاندا
بگونجىنن... ھەر ھەمووتان گەوجن. من دەلیم كە ئەو دەگەل
سوزاندا زەماوہند دەكات... ناچارين پازى بين.

به بڼ خشکي له ژووره که وده رکه وت. به
بيجامه که یه وه، وهکو تاپویه کی کومیدی به پارپو وهوله
به ردینه که ی خانووه گوره و کپ و خاموشه که یدا تیپه پری
و به بیدهنگی خوی به ژووره که یدا کرد.

خانم قالتر، به داخ و که سه ریکی زوره وه، له توانا به دهر،
هر له وی وه ستابوو، هیتشتا نه یده زانی به وردی چی
پوویداوه. ته نیا نازاری ده چشت. هه ستيکرد ناتواني
تابه یانی، به و ده قه وه، به بی جووله له ویندهر بوه ستیت،
پیوستی به هه لاتن، به راکردن، به کومه که هه بوو.

له خه یالی نه ودها بوو که هاوار بۆ کی به ری، کی
ده توانی به هاوارییه وه بی، کام پیاو. بی ری بۆ که س
نه ده چوو! هاوار بۆ قه شه یه که به ری، به لی قه شه یه که!
ده ی توانی خوی باویته سر پیی نه و دان به هه موو شتیکا
بنیت، دان به هه له و ناو می دییه کانی بنیت. که شیشه که له وه
تیده گات که نه م جوړجه خویرییه ناتوانی زه ماوه ند ده گهل
سوزان دا بکات و نه و له م کاره ژیان ده کاته وه.

ده بو به زووترین کات قه شه یه که بدوزیته وه! به لام له
کونی بدوزیته وه؟ ده ی توانی بۆ کوئ بروات؟ ویرای نه مه ش
نه یده توانی به م حاله وه بمینیته وه.

هنگی وینه نارام و به ویقاره که ی مه سیح، به دم
ریکردنه وه به سر شه پؤلانی ده ریاهه، له ناکاوا وهکو
نه وه ی له غه یبه وه په یدا بوو بی، هاته به رچاوی. مه سیحی
به هه مان پروونی ناو تابلۆکه. که واته مه سیح بانگی ده کرد.
پیی ده گوت: " وهره بۆلای من. له به رده م منا چۆک دابده.
دلخوشیت ده ده مه وه و ئیلهامی نه و ته پیده به خشم که ده بی
چ بکه ی."

مۆمە داگیرساوۋەكەى ھەلگرت، لە ژوورەكە ھاتە
دەرەو، بە پلىكانەكاندا داگەپا تا گەيىە گولخانەكە. تابلۇكە
لەوسەرى گولخانەكە، لە ناو ھۆلىكى چكۆلە دانرابوو.
ھەمىشە دەرگا شووشەيىيەكەى ھۆلەكەيان دادەخست تا نم
وشىنى گولخانەكە، وینەكە خراپ نەكات. ھۆلە چكۆلەكە و
تابلۇكەى ناوى، ۋەكو نوێژخانەيەكەى ناو لىزەوارىكى چرە
دارستانى سەير و دەگمەنى لىتھاتبوو. كاتى خانم فالتر خۆى
بە گولخانەكەدا كرد، چونكە ھەمىشە ئەویندەرى بە پوناكى
بىنى بوو، لە ھەنەر تاريكە قوولەكەى ئەویدا لەجىتى خۆى
چەقى. چرە درەختانى گەرمەسىرى، بە ھەناسەى نەمسارى
خۆيان، ھەواى گولخانەكەيان قورس كردبوو. چونكە ھەموو
دەرگاكان داخراپوون، ھەواى ئەم بىشە سىحراويە، كە لە
ژىر گومەزە شووشەيىيەكەى گولخانەكەدا پەنگابوۋە، زۆر
بە زەحمەت دەچوۋە سىيەو، بەشەرى گىژ و سەرمەست
دەكرد، ھەم لەزەتى پىندەبەخشى و ھەم ناپەحەتى دەكرد،
ھەستىكى تىكەل و پىكەل و گۆنگى لە لەزەتى جەستەيى
ھەيەجان ئەنگىزولە مەرگ بە بەدەن دەبەخشى. ژنەى
بىتەوا، بە ئارامى دەجولا، كەوتبوۋە ژىر باندورى قوولى
دەوروپەرەو، ئەو درەخت و پروۋەكە سەيرانەى كە لە بەر
پۆشنایى لەرزۆك و بزۆزى مۆمەكەدا بەدىار دەكەوتن،
حالت و قەلافتى دىوانيان ھەبوو، لە شىۋەى تارمايى و
شەبەنگاندا يان دياردەى نامۆ و عەجىب و غەرىبا دەھاتتە
بەرچاوى.

لە ناكاۋا چاۋى بە وینەكەى مەسىح كەوت. ئەو دەرگاى
بەيىنى خۆى و تابلۇكەى كەردەوۋە لە ناو ھۆلە چكۆلەكەدا و
لە بەردەم تابلۇكەدا چۆكى دادا.

سەرەتا بە سەرگەردانی و پەڕیشانی کەوتە دوعا و نزا،
 بە پچڕپچری پزینک وشەى عاشقانهى گوت، بەجۆش و
 خروۆش و نائۆمیدییهو داواى کۆمهکی کرد. ئەوسا جۆش و
 خروۆشی پاپانهو و دوعا و نزاكەى دامرکایهوه، سەری
 بەرەو پوخساری وینەكە بەرز کردەو و، بە دەم
 نیکەرائییهکی تووندەو، بەهەمان دەقەو مایهوه. پوخسار
 و چارهى مەسیح لە بەر پۆشنایی لەرزۆکی مۆمهکەدا، کە
 زۆر کەم و لە پایینهوه پوناکی دەخستە سەری، هیندە لە
 بیل ئامی دەچوو، کە ئیدی وینەى ناو تابلۆکە مەسیح نەبوو،
 بەلکو عاشقەکەى بوو کە سەیری ئەو دەکرد. هەمان چاوان
 بوو، هەمان تەوێل، هەمان پوخسار و هەمان نیگای سارد و
 مەغرورانهى جۆرج بوو.

بە پچڕپچری گوتی: "مەسیح! مەسیح! مەسیح!" بەلام
 وشەى جۆرجی دەهاتە سەرزار. لە ناکاوا بیرى لەو
 کردەو کە لەگینە لەو ساتەدا جۆرج، خەریکی سواربوونی
 کچەکەى بێ. لە شوپینیکا، لە ژووریکا، بە تەنیا دەگەل
 کچەکیدای بێ. ئەو! ئەو لە گەل سوزاندا.

هەمدیس، لە ژێر لیوانهوه دووبارەى دەکردەو: "مەسیح!
 مەسیح! مەسیح!" بەلام بیرى لەو دووانە دەکردەو... لە
 کچەکەى، لە عاشقەکەى خۆى! لە ژووریکا، بە تەنیا بوون...
 و شەو بوو. ئەوانى لەبەردەم خۆیدا دەبینى. هیندە بە
 پرونى دەبینین، کەواى وینا دەکرد لە جیاتى تابلۆکە ئەوان
 لەبەردەمیا وەستاون، بەدەم یەکەو پتەکەنن، یەکدی
 رادەمووسن. ژوورەکە تاریک بوو، پەتۆکان خرابوونە لاوه.
 لە جێى خۆى هەستا کە بۆلای ئەوان بڕوات، بڕوات و لە
 قژی کچەکەى بنەوێ و لە هەمیزی عاشقەکەى خۆى

دهربینیت. دهیویست دهست بخاته بینى كچهكهى، خهفهى بكات، كيژى كه لى بىزار بو، كيژى كه خوى پادهستى ئه م پياوه دهكرد. دهستى بۆ برد... دهستهكانى بهر تابلوكه كهوتن و سهرى بهر پليكانهكانى مهسيحى ناو تابلوكه كهوت.

هاوارىكى بهرزى كرد و به پشتا كهوته سهر زهوى. مؤمهكه له دهستى بهربووهوه وكوژايهوه.

پاشان چى پرويدا؟ ماوهيهكى زۆر، ههنديك شتىن عهجيبي له دنياى خهون و خهيالدا بينى. ههمديس جوړج و سوزان هاتنهوه بهرچاوى، به بهردهميا رته دهبوون، بهباوهشى يهكهوه، هاوړى دهگهل عيسا مهسيحدا، كه موبارهك بابى عهشقه نهفرته ئهنگيزهكهيانى لىدهكردن

به شىوهيهكى خهيالوى وگوزگ واى ههستهكرد له مالهكهى خۆيدا نيبه. دهیویست ههستى، ههليت، لى نهيدهتوانى. سهراپاى سږ بووبوو، قهلهمى دهست وپى شكاوو، تهنيا زهينى بيدارو بهخهبر بوو، زهينىك كه له هه مان كاتدا پهشيو بوو، كه وینهين ترسناك، خهيالى و ناواقيعى ئازاريان دهدا. بيرهكانى له دنياى كابوسين نا ئاساى، سهير وهنديچار كوشندهدا سهرگردان بوو، هزر و بيرانيك كه پوههك و گياى خهوهينهري ديار و دهقهري گهرمهسير، به شىوهين عهجيپ و بوونه قورسهكانيانهوه، له ميتشكى بهشهريدا دروست دهكهن.

كه پۆز بووهوه، كارهكهرهكان، خانم قالتريان به بيئوشى و به نيمچه مردووى، لهسهر ئهرزهكه وله پاى تابلوكه دا، تابلوى مهسيح بهدهم پىكردنهوه بهسهر ئاوهوه، دۆزيبهوه. ئهوهنده خالى شىر بوو كه ههموان دهترسان

نه با بمریت. پوژی دوهم وهخو هاتهوهو دهستی بهگریان کرد.

سهبارت به دیار نهامانی سوزان، به کارهکه رهکانیان گوت که له ناکاوا بو دیر فریکراوه و، ئاغای فالترش له وهلامی نامهیهکی دوورودریژا که له دورواوه پنی گهیی بوو، پهزامهندی خوئی سهبارت به شووکردنی کیژهکهی بهو، دهربری.

بیل ئامی، هه مان شهوی پهقینهکهیان له پاریس ئهم نامهیهی، که پیشتر حازری کردبوو، خستبووه پوستهوه. له م نامهیه دا، به پیزهوه گوتبووی که له میژ بوو کیژهکهیان خۆش دهووست، به لام هیچ قهول و قهراریکی پیشوهختهیان له بهینا نه بوو بوو، به لام که بینی کیژی به حوسن و پهزای خوئی هاتوو بۆلای ئهم تا بیژی: "دهموی بیمه ژنی تو." به م نهجامگیرییه گهیی که بوی ههیه کیژی لای خوئی گل بداتهوه، ته نانهت بشی شارپتهوه، تا ئهو کاتهی وهلامی داک و بابی کیژی پیدهگات، چونکه پهزامهندی دایک و باوکی کیژهی گهنج بو ئهو و له لای ئهو، له پهزامهندی خودی کیژهکه، گرینگتر و فهرزتره.

داوای له جهنابی فالتر کردبوو، وهلامهکهی به ئه درهسی پوستهخانه دا بو فریکات، تا یهکیک له دوستهکانی بیگهیهنیه دهستی ئهو.

وهختایهک به مرازی خوئی گهیی، سوزانی بو پاریس گه پانهوه، ناریدییهوه بۆلای باوک و دایکی و بهخویشی ماوهیهک خوئی دهرنهخست. شهش پوژیان له کهناری روبرای سین دا و له گوندی لاروش گویون، به یهکهوه به سهر بردبوو. سوزان، تا نها، قهت ئه وهندهی کهیف

نەکردبوو و بەم ئەندازەیی لێخۆش نەگوزەرانبوو. وەکو
کێژە گوندییەک ڕەفتاری کردبوو. چونکە جۆرج، ئەوی بە
کاروانسەر اراچییه که و باقی خەلکی خوشکەکهی ناساندبوو،
ئیدی ژيانکی شاد، راستگويانه و ئازادانهی بەسەر بردبوو و
هیچ هەلەیهکیان نەکردبوو، جۆره ڕەفاقەتییکی عاشقانهیان لە
نیوان چى بووبوو.

جۆرج وای پێ باش بووبوو که به حورمهتەوه ڕەفتاری
دەگەل بکات و ڕیز و قەدری بگرێت. هەرکە گەیی بوونە
ئەویندەر، سوزان، بێک جلی ژێر و سەرەوهی ژنانی
گوندی لە گەل کلاویکی هەسیری ڕازاوه بەگولێن سەحرایی
کری. ژینگەیی گوند و ژيانی ناو گوندی زۆر لێخۆش
هاتبوو. لەویندەر بورجیکی کۆن و کۆشکیکی زەمان و
سەردەمانی زۆر کۆن هەبوو، لەوێ مافووری دیواری
جوانیان نیشاندا بوون.

جۆرج، بالاپۆشیکی درێژی لە فروشیاریکی ئەویندەر
کری و سوزانی هەندێجار بە پێیان لە کەناری ڕوبارەکه و
هەندێجار بەسواری بەلەم، بەم لاو بەولادا دەگێرا. هەرتاو
ناتاو، بەجۆش و خروشهوه بەکدییان ڕادەمووسی،
سوزان، بێ گوناھانه و جۆرج ئامادەیی ڕادەست بوون بە
هەوەس. بەلام دەیزانی چۆن جەلوی خۆی بگرێت. وەختی
بە سوزانی گوت: "سبەیی بۆ پارێس دەگەڕێنەوه، چونکە
بایت لە سەر زەماوەندی مە ڕازی بوو." سوزان، زۆر بە
دڵسافییهوه گوتی: "من ئەم چەند ڕۆژەش هەر تۆم بە
مێردی خۆم دەزانی و زۆر خۆشم لێگوزەرا!"

له ئاپارتمانەكەى كوچەى كونستانتىنوپل دا، هەموو شونینىك ھەر تارىك بوو، چونكە جۆرج دوروا و كلوتيلد دوماريل كە بەرپەكەوت يەكيان لەبەر دەرگا بينى بوو، لە ناكوا خۆيان بە ژووردا كردبوو و هيشتا فريا نەكەوتبوون پەردەكان لایەرن. كلوتيلد گوتى: - چيە دەتەوئ سوزان قالىتر بخوازى؟

جۆرج، بە نەرمى قسەكەى ئەوى سەلماند و گوتى: - چما نەتەزانى؟

كلوتيلد، تووپە ونيگەران لە بەردەميا وەستا و گوتى: - تۆ دەتەوئ لە گەل سوزان قالىتر دا زەماوەند بکەى، بەپاستتە! سى دانە مانگە من دەخاپىنى و ئەم بابەتە لە من دەشاريتەو. هەمووان ئەم مەسەلەيە دەزانن، تەنيا من نەبن. مێردەكەم ئەمەى پىنگوتم.

جۆرج، كە كەمىك قەلس بوو، دەستى بە قەشمەرى بازى كرد، ئەوسا كلاوەكەى لە گوشەيەكى سەر سۆپاكە دانا و لە سەر كورسىيەك دانىشت.

كلوتيلد، كە چاوى لە دوو چاوى ئەو بېرى بوو، بە دەنگىكى نەوى و پاوئژىكى تووپە گوتى:

- لەوساوە كە ژنەكەت تەلاق داو، زەمىنەت بۆ ئەم حيلە و حەوالەيە خۆش دەكرد و زۆرىش نەجىيانە، منت وەكو ماشقەى خۆت پادەگرت، تا وەكو تا ئەوكاتە باوەشت چۆل نەبن، چەند بەشەرىكى خوێرپیت!

جۆرج گوتى: - چى بوو؟ خۆ قىامەت پانەبوو، ژنىكم هەبوو بە خيانەتەو گرتم و تەلاقم دا، نەها دەمەوئ ژنىكى دىكە بىتم. ئەمە هيجى تيايە؟

کلوتیلد، که سهراپای دهله رزی، له بن لیوانه وه گوتی:-
 ته حا که به شهریکی فیلبازی ترسناکی!
 جۆرچ، بزه یه کی کرد و گوتی:- به ته مای چیت! خه لکی
 که وده ن و ساکار هه میشه فریو دهخۆن!
 لئ کلوتیلد، پژد بوو له سهر بۆچوونه که ی خۆی:
 - ده بوايه له هه وه له وه بمزانییا چتۆ به شهریکی، قهت
 باوه رم نه ده کرد، ئه وه نه ده بو ده له بی.
 جۆرچ، به پوه له تینکی پر و یقاره وه گوتی:- نکا ده که م،
 ناگات له ده مت بی.

کلوتیلد، له هه نه بر ئه م هه لو یسته ی ئه و، هه لچوو:
 - چی؟ نها ده ته وی ج لکی فره می ته و او له بهر بکه م
 ئه وسا قسه ت له گه لدا بکه م؟ تۆ به تی ئه م قه وانه یه! له وه تای
 تۆم ناسیوه، وه کو که سیکی بی سهر و بهر، وه کو گه دایه ک
 په فتارت له گه ل مندا کردووه و، به ته مای ئه م قسانه ت له
 گه لدا نه که م؟ تۆ کلاو له سهر ی هه مووان ده نه یه ت، پاره له
 هه مووان ده کیشیته وه، هه میشه له دووی رابواردن و پاره
 په یدا کردنیت و، هیشتا به ته مای وه کو پیاویکی نه جیب و
 ئابروومه ند په فتارت ده گه لدا بکه م!

جۆرچ، هه ستایه سه رپینان، به ده م لیوه له رزیوه گوتی:-
 یا بیده نگ به یان لیزه ت ده که مه ده ره وه.
 کلوتیلد، به لیوه له رزیوه گوتی:- فریم ده ده یه ده ری...
 من لیزه ده که یته ده ره وه؟ ... تۆ... تۆ...

به راده یه ک توو په بوو، که هه ناسه برکینی پینکه وت و
 خه ریک بوو ده خنکا، ئیدی نه یده توانی قسه بکات، ئه وسا له
 نا کاوا، ته قیه وه و هاواری کرد:

- من لیږه فرې ددهیه دهرهوه ها؟ له بیرت
چوهتهوه که له پوژی یهکهمهوه من کړی ئم ئاپارتمانم
داوه؟ با، ههلبته جارجار توش داوته. بهلام کئ ئیره
بهکړئ گرتووه؟... من... کئ ئیره پاراستووه؟... ئهمهشیان
هر من... و ئیستا دتهوئ من لیږه فرې بدهیه دهرهوه ها؟
تو دهبن بیدهنگ بی هیچ و پوچی توری! چما نازانم
چون نیوهی میراتیهکئی فیدریکت له چنگی ژنهکته
دهرهیناوه؟ وادهزانی نازانم چون لهگل سوزان دا
خهوتوویت تا ناچاری بکهی شووت پینکات؟...

جوړج، به هردوو دهست شانهکانی ئهوی گرت و به
تووندی رایتکاند:

- قهبول ناکهم، ئم قسانه دهربارهی ئه و بکهیت.
کلوتیلد، هاواریکرد:- دهزانم که لهگهلیا خهوتوویت و
سواری بوویت.

جوړج، ئاماده بوو هر قسهیهکی دی قهبول بکات،
بهلام ئم درویه دهری دهکرد. که گوئی لهو حهقیقهتانه
بوو که کلوتیلد توزئ لهمه پیش دابووی به پوویا، سهراپای
کهوته لهرزین، بهلام ئه و تومته و بوختانهی سهربارهت
بهم کیژه گهنجهی که قهرار بوو بهم زووانه بیته به ژنی،
ختوکهکی دها که دهست له کلوتیلد بکاتهوه و هسیر
مهیدانی بکات. دوباره گوتی:- "بیدهنگ به... ئاگات له دهمت
بی... بیدهنگ به ها..."

وهکو چون لقی درمختیک تهکاندهدری بو ئهوهی
میوهکانی بوهری، بهو ئاوايه کلوتیلدی رادهتهکاند.
کلوتیلد، به قژی پهریشان و به دهمی داچهقیوهوه، هر
هاواری دهکرد:- له گهلیا خهوتوویت.

جۆرج، شانەکانی بەردا و، تا ھێز لە دەستیا بوو
زللەییەکی تووندی ئەوتوی بەدەم وچاویا کێشا کە ژنە
تاین بەلای دیوارەکەدا پەرت بوو وکەوتە سەر ئەرزەکە.
بەلام بۆلای ئەو گەپایەو و بەچار چنگۆلە خۆی گرتەو و
ھاواریکرد:-- لە گەلیا خەوتووی!

جۆرج، ھێرشى بۆ برد، خۆی بەسەریا دا، وەکو ئەوێ
دەگەل پیاویکا بە شەر ھاتبی، کەوتە ویزەى.
کلوتیلد، لە ناکاوا بیدەنگ بوو، لە ژێر جەزەرەکانی ئەوا
کەوتە نالین. ئیدی لەجێی خۆی نەدەجوولا. ئیدی پوخساری
لە سووچیکى نیوان دیوارەکە و زەمینەى ژوورەکە پەنھان
کردبوو و بەدەم ئازارەو دەینالاند.

جۆرج، وازی لە لێدانی ھێنا ولەجێی خۆی ھەستا.
ئەوسا بۆ ئەوێ ھێور ببیتەو و چەند جارێک بەناو
ژوورەکەدا ھات وچوو. ئەوسا وەکو ئەوێ بیروکەییەکی بە
مێشکا ھاتبی، خۆی بە ژووری نووستنەکەدا کرد، لەگەنێکی
تەژی ئاو کرد و سەری بە لەگەنە ئاوەکەدا کرد. ئەوسا
دەستەکانی شۆرد، پاشان بەدەم سڤینی دەست و چاویەو،
ھاتەو بۆ ژووری چاوەروانی تا بزانی ئەم ژنە گەنجە چ
دەکات.

کلوتیلد، لە جێی خۆی نەجمابوو، بە ھەمان دەقەو لە
ئەرزەکەدا کەوتبوو و بە نەرمی دەگریا.

جۆرج پرسى:-- کرمەکەت مرد یان نا؟

کلوتیلد، ھێچ وەلامێکی نەدایەو. ھەنگی جۆرج، کەمێک
موەزەب، کەمێک شەرمەزار و تەریق لە ناوەندى شوقەکەدا
پاوەستا و کەوتە تەمەشاکردنی ئەم کەلەشەى کە لەسەر
ئەرزەکە کەوتبوو.

ئەوسا لە ناکاوا بېریاری خۆی دا، کلاوہکەیی لە سووچی
سۆپاکەدا ھەلگرت وگوتی:

- خودا حافیز، ھەرکاتی ئامادەبووی، کلیلەکە لەلای
دەرگاوانەکە دابنە. من ناتوانم لەوہی پتر ماتەل بم.

چووہ دەرەوہ، دەرگاکی داخست و پاشان چوو بۆ
کابینەیی دەرگاوانەکە و پێی گوت: - خانم لە ژوورەوہیہ.
کەمیکە دی دەپوات. بە خاوەنی خانووەکە بلی کە لە یەکی
ئوکتۆبەرەوہ ئیدی ئاپارتمانەکە ھی خۆیەتی. ئەمڕۆ ٨/١٦،
ئیدی بۆ بەتالکردنەوہی کرێنامەکە، لە کاتی خۆیا ئاگاداری
دەکەمەوہ.

ئیدی بە ھەشتاو لەویندەر پۆیی، چونکە بۆ تەدارەکی
پۆپەسمی زەماوہندەکە زۆرشت مابوو دەبوايە بیکرێت.

پۆپەسمی زەماوہندەکە خرابووہ ١٠/٢٦، دواي
کردنەوہی ئەنجوومەنانی شورا وسەنا. قەرار بوو
پۆپەسمەکە لە کلیسای مادلین بەرپا بکری. خەلکی
بەبیئەوہی حەقیقەتەکە بەدروستی بزانی، زۆر قسە
وقسەلۆکیان بۆ دروست کردبوون. قسە وقسەلۆکی جیاواز
کەوتبووہ سەر زاران. خەلکی ژێراوژێر دەیانگوت جۆرج
کیژۆلەکەیی فەڕاندووہ تا باب و دایکی پازی بن، بەلام کەس
لەم مەسەلەيە دانیانەبوو.

بەگوێرەیی گوتەیی کارەکەرەکان، خانم فالتەر، کە ھیچ
قسەيەک دەگەل زاوای ئایندەیدا ناکات، ھەر ئەو شەوہی کە
بېریاری تەواوہتی لە سەر ئەم زەماوہندە درا، دواي ناردنی
کیژەکەیی بۆ دیز، دەستی دابووہ خۆکوژی.

ئیدی بە نیمچە مردووی بۆ ژوورەکەیی خۆیان بردبوو.
ھەلبەتە ھەرگیز وەکو جارانێ لێنەدەھاتەوہ. ئیدی قەلافەتی

پیرەژنانى پەيدا كىردى، قەدەمى بۆز بولدى ۋە ھەممە
يەك شەمەيەك بۇ كىيىم دەپ ۋە لەۋىندەر دەپ ۋە
خەلۋەتە ۋە.

لە پۇرۇشنى سەرەتاكانى ھەيى ئەيلەيدى، لاقى فرانسىز
پايگەياند كە جەنابى بارون دوروا دوكانتل بوۋە بە
سەرنووسەرى پۇرۇشنامەكە ۋە ئاغا قاتلر پۇستى
بەپىۋەبەرايەتى پۇرۇشنامەكە بۇ خۇى دانائە.

ھەنگى، فەجىت كە گوتارنوسانى بەناۋبانگ، پەيامنىز،
نوۋچەگەھان، لىكۋلىنغانى سىياسى ۋە، پەخەنگرانى ھونەرى
ۋە شانۋىي، بەزەبى پارە لە پۇرۇشنامە قەدىمى ۋە سەنگىنەكان
دوران.

پۇرۇشنامەوانانى قەدىمى ۋە ديار، ئىدى بە بىستى ناۋى
لاقى فرانسىز، بەبى موبالائىۋە شانيان ھەلتەدەكاند.
سەرگەۋتنى لەزگىن ۋە تەۋاۋى پۇرۇشنامەكە، ئەۋ بۇچۈنە
تەۋسامىزەي كە نوۋسەرانى جدى ۋە نمرە يەك، لە
ھەۋەلەۋە سەبارەت بە پۇرۇشنامەكە ھەيانبۇ، سىپىيەۋە.

زەماۋەندەكە سەرنووسەرى پۇرۇشنامەكە، بوۋ بە
پۇرۇش ۋە ھەموان بە بويەرىكى گەرەي پارىسيان دادەنا.
جۇرچ دوروا ۋە مالباتى قاتلر، ماۋەيەك بوۋ سەرنجى
كونجكارانەي زۇر كەسيان بۇ خۇ پاكىشابوۋ. ھەممۇ ئەۋ
كەسانەي كە لە بۇنەكانا ناۋيان لە كورە ھەۋالەكان ۋە
ۋارىقاتى پۇرۇشنامەكە، لە پۇرۇشنامەكانا دەھات، بىرپاريان دا لە
پىۋپەسمەكەدا بەشدارى بىكەن.

پىۋپەسمەكە لە پۇرۇشنى ھەتايى پايىزىدا بەرپاكارا.
ھەممۇ خەمەتگوزاران ۋە كارمەندانى كىيىمى مادلىن، لە
سەعات ھەشتى بەيانىيەۋە، فەرشى سوۋريان لە سەر

پلیکانانی هاتنه ژووره وهی کلّیساکه، که ده پروانییه سهر کوچهی رویال، راخت وړیکه یان به و پټوارانه نه ده دا که به نیازی هاتنه ناو کلّیساکه بوون، بیته ژووره وه و پټیان ده گوتن قه راره پټوړه سمیکی گه وره له کلّیساکه دا نه نجام بدریت.

نه و کارمندانهی که به یانی بق دایه رکانیان ده چوون، کیژانی کریکار و نه و شاگرد دووکانانهی بق سهر کاره کانیان ده چوون، هه لوه سته په کیان ده کرد، ته مه شایان ده کرد و له فکران راده چوون و بیریان له خه لکانی ده وله مه ند ده کرده وه که بق جووت بوون ده گل په کدا، نه م هه موو پاره و پووله یان خه رج ده کرد.

نزیکی سعات ده، خه لکانی کونجکاو به ربه ربه له دهور و به ری کلّیساکه دا خرده بوونه وه. چهند ده قیقچه په ک راده وه ستان، به ئومیدی ئوهی پټوړه سمه که خیرا ده ست پټیکات و نه وانیش بییین و که هېچ هه والیک له پټوړه سمه که نه ده بوو، نه وانیش له دووی کاری خو ده پویشتن.

سعات یازده، فه وجیکی پولیس هاتن و په کسهر بلاوه یان به جه ماوهری ته مه شافانان کرد، چونکه سات به سات ژماره یان فره و فره تر ده بوو.

په که مین وه جبه میوان، نه وانهی که گه ره کیان بوو جیگای باشیان به ربکه وئ تا بتوانن پټوړه سمه که له نزیکه وه ته مه شا بکن، سه روکه له یان په یدا بوو، دوو ریزه کورسییه کانی نه م بهر و نه و به ری راره وه سه ره کییه که ی کلّیساکه یان گرت.

میوانانی دیکهش بهره بهره دههاتن، خشهخش و ورشه
وپرشه‌ی جلکی ئاوریشمی خانمان دنیای پر دهکرد، پیاوان
به سه‌روسیمای پر وبقار وه‌مووان کهم دابیژتیک
سه‌رساف، به شیوه‌یه‌کی، که له‌وئ و له‌وکاته‌دا، به وبقارتر
و فره‌می تر بووبوو، پیتیان دهکرد.

کلێساکه به‌ره‌به‌ره ته‌ژی ده‌بوو. تیشکی دره‌خشانی
خۆره‌که که له ده‌رگا گه‌وره‌که‌ی کلێساکه‌وه ده‌یدا له
ژووره‌وه، یه‌که‌مین پیزی میوانه‌کانی ڕوناک ده‌کرده‌وه. له
شوینه‌که‌ی ئاوازه‌خانه‌وه که که‌مێک له شوینه‌کانی دی
تاریکتر بوو، میحرا به‌که که له ڕوناکی زه‌ردباوی مۆمه‌کانا
نقوم بووبوو، له‌چاو ئه‌و ڕوناکییه‌ دره‌خشانه‌وه که له ده‌رگا
گه‌وره‌که‌ی هاته‌نه‌ ژووره‌وه ده‌هاته‌ ژوورێ، زۆر بچووک
و په‌نگ زه‌رد ده‌هاته‌ به‌رچاو.

ئه‌و میوانانه‌ی که یه‌کتریان ده‌ناسی، به ئاماژه‌ی ده‌ست
و سه‌ر یه‌کدییان گازه‌کرد و له ده‌وری یه‌کدی
خرده‌بوونه‌وه. ئه‌هلی قه‌له‌م که که‌متر له پیاو ماقولان و
ئه‌شرافان، ته‌شریفاتیان په‌چاو ده‌کرد، به‌ده‌نگی نه‌وی
قسانیان ده‌کرد و ته‌مه‌شای ژنانیان ده‌کرد.

نوربردو‌قارن، که له ناسیاویک ده‌گه‌پا، جاک ریفالی له
به‌ینی پیزی کورسییه‌کاندا به‌دی کرد و بۆلای ئه‌و پۆیی.
کاتی گه‌یه‌ ده‌ف وی گوته‌ی: " ئی ئیتر وایه، ئاینده‌ هی
خه‌لکانی په‌نده!" جاک ریفال، که دنیای دابووه به‌ر کلکان و
به‌غیلی به‌ هیچ شت و هیچ که‌ستیکا نه‌ده‌بردا. به‌رسفی
دایه‌وه: " بۆ ئه‌و زۆر باش بوو. ئیدی ژبانی مسۆگه‌ر بوو."
ئه‌وسا که‌وته‌ ناو‌بردن و باسی ئه‌وسیمایانه‌ی که
ده‌یانناسین.

ريڤال پرسى:- هيچ شتيك له مەر ژنهكهی پيشووی
دهزانی؟

يارووی شاعیر بزهیهکی کرد و گوتی:- ئا و نا.
ئوهندهی من بیستوومه، تهریک و گوشهگیر، دور له
خه لکی دهژی، له گه په کی مونمارتر... به لام... به لامیک له
ئارادایه. ماوهیه که هه ندیک وتاران له پوژنامه ی لاپلوم
دهخوینمه وه، که زور له وتاره کانی فورستیه و دوروا
دهچیت. وتاره کان به ناوی پیاویکی قوز و گهنجه وه به ناوی
جان لودول هوه بلاو ده بنه وه، گهنجیکی هوشیار، له بابته ی
جورجی دۆستمان، که ناسیاوی ده گهل ژنه کهی پيشووی
ئهمدا پهیدا کردوه. له بهر ئهمه بهم ئه نجامه گه ییووم که
مادیلین گهنجانی تازه کاری خو شده وین و ئهمه پیشه ی
هه می شه ییه تی. حالی حازر ئهو ژنیکی دهوله مه نده. فیدریک و
لاروش ماتيو به خورپایی هاتوچویان نه ده کرد.

ريڤال گوتی:- ئهم مادیلینه ده لاله پارچه یه کی خراپ نییه.
زور فاما و عه یاره. ده بن له خه لوه تیشا ژنیکی زور بالکیش
و ده لال بن. به لام تو پیم بلن، چونه که دوروا دوا ی ته لاقی
فه رمی ده توانی پیرپه سمی زه ماوه ندی دووه می له
کلێسا که دا بگيریت؟

نوربردو قارن به رسقی دایه وه:- بویه له کلێسادا
زه ماوه ند ده کات چونکه زه ماوه ندی په که می له دیدو
پروانگهی کلێسا وه فه رمی نه بووه.

- یانی چی؟

- یانی دۆستی ئازیزمان بیل ئامی، له پرووی باوه ر
نه بوونه وه به ئه ته کیت و داب ونه ریتان، یان له بهر ئه وه ی
زیاده مه سرف نه کات، ته نیا له شاره وانیا مادیلینی ماره کرد

و چاوپۇشى لە خىزى زەماۋەندى مەزەبى و موبارەكاندىنى
 پەيۋەندىيان لە لايەن دايكى موقەدەسمانەۋە، لەلايەن
 كلىساۋە كوردبۇو. لەبەر ئەمە لەدىدى كلىساۋە زەماۋەندى
 يەكەمى بەجۆرە سىغەيەك يان پەيۋەندىيەكى ناپەۋا دىتە
 ژماردن. بۆيە ئەمىرۋ ۋەكو كورپىكى عازەب، كە ھەرگىز ژنى
 نەبوۋىي، لە كلىسادا نامادە دەيتت، كلىساش ھەموو
 پىۋەسمەكەيان، بە تەشريفاتى تەۋاۋەۋە بۆ ئەنجام دەدات،
 ئەم كارە بۆ بابا قالتىر، زۆر پىر خەرچە.

ھەمەمەي ھەشامەتەكە، بەرە بەرە زياتر لە ژىر
 گومەزى بەرزى كلىساكەدا دەنگى دەدايەۋە. ھەندى دەنگ،
 كە كەم دابىژ، بە بەرزى قەسەيان دەكرد، دەھاتتە گۆي. پىاۋە
 بەنامى و ناۋدارەكانيان بەيەكدى نىشانىدەدا، ئەۋانىش بەۋە
 خۇشحال بوون كە مايەي سەرنج بوون.

ئەم پىاۋانە ھەمان قەلەفەتيان دەنۋاند كە عادەتەن لەناو
 خەلكىدا ۋە كۆپ و مەجلىساندا دەيان نۋاند، ئەۋانە فېزى
 ئەم جۆرە كۆپ و ئاھەنگانە بوون، چونكە بوونيان بە زىنەتى
 زەرۋورى ئەم جۆرە كۆپانە، يان بە جۆرە ئارپاشىكى
 ھونەرى دەھاتە ژماردن.

رىفال لە سەر گوتەكانى پۆيى:

- ئەرى، برادەرى ئازىز، تۆ كە زۆر ھاتۇچۆي مالى
 ئاغا دەكەي، پاستە كە خانم قالتىر و دوروا بەھىچ جۆرى
 قەسەيان نىيە و زارىيان لە زارى يەكدى ناگەپى؟

- بەھىچ كىلۇجى. نەيدەۋىست كىژە بچۈۋكەكەي بە
 دوروا بدات، لى وادىيارە دوروا، خالە لاۋازەكانى بابى كىژى
 گرتۋە، ھەندى خالى لاۋاز سەبارەت بە مەراكش. ئىدى

هه‌په‌شهی له پیره‌مێرد کردووه، که ئه‌و شته‌ ترسناکانه‌ی ده‌رباره‌ی ئه‌و ده‌یانزانی، بلاو ده‌کاته‌وه‌. ئالتریش سوودی له‌ ماجة‌راکه‌ی لاروش ماتێو وه‌رگرتووه‌ و یه‌کسه‌ر ملی بۆ ئه‌م زه‌ماوه‌نده‌ داوه‌. به‌لام دایکی کێژێ که وه‌کو هه‌موو ژنان که‌له‌ په‌قه‌، سویندی خواردووه‌ هه‌رگیز زاری له‌ زاری زاواکه‌ی نه‌گه‌پێ. که پوو به‌پووی یه‌ک ده‌بنه‌وه‌، دیمه‌نیکی عه‌نتیکه‌ په‌یدا ده‌کن. خانم ئالتر ده‌بن به‌ په‌یکه‌ریکی بێده‌نگ، په‌یکه‌ری تۆله‌ و دوروا، زۆر به‌ که‌سه‌ره‌، هه‌رچه‌ند به‌پووله‌ت خۆی ئارام ده‌نوینێ، چونکه‌ ئه‌م پیاوه‌ ده‌زانی چۆن خۆی کۆنترۆل بکات و به‌ سه‌ر خۆیدا زال بێ.

هاوکا‌رانی دی هاتن و ته‌وقه‌یان ده‌گه‌ل واندان ده‌کرد، ئیدی گه‌ت وگۆی سیاسیان ده‌که‌وته‌ به‌ینه‌وه‌. ژاوه‌ژاو و هه‌مه‌مه‌ی جه‌ماوه‌ری ته‌مه‌شافانانی ده‌ره‌وه‌ی کلێساکه‌، وه‌کو هاژه‌هاژی گۆنگی ده‌ریابه‌کی دوور، ده‌گه‌ل پڕته‌وی هه‌تاوه‌که‌دا، له‌ ده‌رگا گه‌وره‌که‌ی کلێساکه‌وه‌ ده‌هاته‌ ژووره‌وه‌ و ده‌گه‌ل زه‌مه‌مه‌ی هه‌تاوشتی ئه‌وانه‌ی ناو په‌رستگاکه‌دا تیکه‌ل ده‌بوو وله‌ژێر گومه‌زه‌ به‌رزه‌که‌دا ده‌نگیده‌دایه‌وه‌.

له‌ ناکاوا پاسه‌وانیک که یونیفۆرمی سه‌ربازانی سوێسرای له‌به‌ر بوو، به‌ده‌سکی نیزه‌که‌ی سی جاری به‌ پارکیتی کلێساکه‌دا کێشا. هه‌موو ئاماده‌بووان، له‌ نیو خشه‌خشی جلکان و ته‌ق وه‌پۆی کورسییه‌کانه‌وه‌ ئاوپی لای ده‌رگای هاتنه‌ ژووره‌وه‌ی کلێساکه‌ دایه‌وه‌. له‌و کاته‌دا بووکه‌ گه‌نجه‌که‌، که قۆلی بابی گرتبوو، له‌ به‌ر پۆشنایی په‌خشانی ده‌رگای هاتنه‌ ژووره‌وه‌که‌، به‌ دیار که‌وت.

هیشتا سه‌روسیمای بووکه شووشه‌ی هه‌بوو، بووکه شووشه‌یه‌کی جوان و دلنه‌واز که ئیستا له ژیر تارایه‌کی سپی و گول نارنجیدا نقوم بووبوو.

بووکی ده‌گه‌ل بابیدا بۆ چهند ساتیک له ئاستانه‌ی ده‌رگا‌که‌دا وه‌ستا، پاشان هه‌رکه‌ یه‌که‌م هه‌نگاوی نایه‌ سه‌ر شانۆی کلێسا‌که‌، ئۆرگه‌که‌ به‌ ده‌نگی به‌رز که‌وته‌ لێدان و هاته‌نه‌ ژووره‌وه‌ی بووکی به‌ خه‌لکانی ناو کلێسا‌که‌ را‌گه‌یاند.

بووکی، به‌ ئاسته‌م سه‌ری دانه‌واندبوو، به‌لام بێهێچ شه‌رم‌کردنیک، که‌میک خه‌مین، له‌به‌ر دلان، بالکیش و جوان، وه‌کو هاوسه‌ریکی مینیاتۆری ده‌هاته‌ پێشه‌وه‌. ژنه‌کان، که‌ چاویان پێکه‌وت که‌ به‌ به‌رده‌میاندا ده‌بووری، بۆی ده‌گرژینه‌وه‌ و چه‌دووی ستایشیان به‌رز بووه‌وه‌. پیاوه‌کان له‌بن لیوانه‌وه‌ ده‌یانگوت: "له‌به‌ر دلان، دلگیر و قه‌شه‌نگ." جه‌نابی قاتر، به‌په‌نگی که‌میک بزپکاو، عه‌ینه‌ک له‌چاو، به‌ که‌ش و فش و یقاریکی زیاد له‌ پێویسته‌وه‌ له‌ گه‌لیا ده‌هات.

چار کێژ له‌ دوا‌یانه‌وه‌ هێدی هێدی ده‌هاتن، هه‌موو شو‌خ و شه‌نگ، جلکی په‌مه‌ییان له‌به‌ر کردبوو، وه‌کو ده‌سته خوشکی بووکی، ده‌جوولان و به‌ هاوده‌می ئه‌و دۆتمیره‌ جوانه‌ ده‌ژمێردران. کوپانی برا‌زا‌واش که‌ هه‌موویان به‌ دیقه‌ت هه‌لبژێردرابوون و هاوتای ده‌سته خوشکه‌کانی بووکیان ده‌کرده‌وه‌، به‌هه‌نگاوی ئارام که‌ ده‌تگوت به‌ پێتۆیتی مامۆستایه‌کی بالی پێک‌خرا‌بوو، ده‌جوولان.

خانم قاتر، له‌ دوا‌ی ئه‌وانه‌وه‌ ده‌هات و باسکی بابی زاواکه‌ی تری، مارکی لاتورئیفیلین ی گرتبوو که‌ کاله‌ مێریکی هه‌فتاو و دوو ساله‌ بوو. ئه‌و پێی نه‌ده‌کرد، به‌ پێی خشکی ده‌هات، له‌ گه‌ل هه‌ر هه‌نگاوێکا ده‌تگوت له‌وه‌یه‌ ئیستا

ببوریته وه. میوانه کان وایان هه سته کرد پتیه کانی به بهرده کانی زهمینه ی کلێسا که وه دهنوو سین. هه نگا وه کانی له دووی ناچن و دلی وه کو گیانه به ریک که ئاماده ی ده رپه رین و هه لاتن بێ، له سینگیدا به تووندی لیده دات. لاواز بوو بوو. قژه سپیه که ی، هینده ی دی په نگه زهر د و گونا قوپا وه کانی به رجه سته ده کرد.

چاوی بری بووه به رانه ر خوی تا هیچ که س نه بینیت و بیر له هیچ شتیک نه کاته وه، ته نیا له و بابته نه بێ که ئازاری ده دا.

پاشان سه ر وکه لله ی جۆرچ په یدا بوو، له گه ل خانمێکی دان عه مری نه ناسدا. ئه و سه ری راست راگرتبوو، بیته وه ی نیگای جیکیر و زبری له ژیر برژانگه که میک چه ره کانییه وه جگه له به رده می خوی بۆ هیچ شوینیکی دی بگێریت. سمیله کانی به سه ر لیوه کانییه وه قیت وه ستابوون، ده تگوت یاخی بوون. به لام به شایه تی هه مووان، پیاوێکی گه نج و جوان و زۆر قۆز بوو. زۆر قۆره ده ماغ بوو. قه د و بالایه کی شووش و باریک، ئه و جلکه په شانیه ی که له به ری کردبوون، زۆری لیده هات، نیشانی لژیون دونور، وه کو خالێکی خوینین به به رۆکییه وه ده دره وشایه وه.

ئه و سا ئه ندامانی مالباته که ده هاتن، روز ده گه ل سیناتۆر ریسولیندا بوو. روز، مانگ و نیوی له وه پیش شووی کردبوو. ویکنتس پرسمورش ده گه ل کۆنت دولاتور ئیقیلین دا بوو. له دوا ی ئه مانه وه، تا قمیکه عه جیب له هه واداران و دۆستانی دوروا، که به خانه واده و خزمه تازه کانی ناساندبوون، ده هاتن، ئه مانه خه لکانیکی ناسراوی ناو کۆمه لگه ی مام ناوه ندی پاریس بوون، له وانه بوون که زۆر

زوو دهبوون به دۆستانى دلسۆز و، له ههندى پرووهوه دهبوون به بن عامى خهلكانى تۆكيسه، ئهسلزادانى له بىركراو، نابووت، ئابروو تكاو، ههنديجار ژندارى بى سهروبهر. وهكو ئاغايان بىل فىن، ماركى دوبانژولين، كۆنت و كۆنتيس دورافيلين، دۆك دوروموانو، شازاده كرافالو، سوارچاك قالر يالى، دواى ئهوانه ميوانهكانى فالتر دههاتن، شازاده گرس، دۆك و دۆشس دوفراسين، ماركيز د دونى جوان. ئهمانه ژمارهيهك له خزمانى ديهاتى خانم قالترشيان تياوو، كه ههولياندهدا وا خۆ بنويئن كه پر به پيستی ئهم ريوپهسم وبۆنهيهن.

ئۆرگهكه هيشتا ههر لى ديدا، دهنگه بهرز و خوشهكهى له گهروه مهن و بهتواناكهيهوه دههاته دهري و له ژير گومهزى بهرزى كلتساكهدا دهنگى دهدايهوه وهكو هاوار و قريوهى شادمانى يان داخ و كهسهرى خهلكى دهچوو به ئاسماندا. تا له گهل گهورهكان دهركاى كلتساكه داخران و مهيدانهكهى ناوهوهى كلتساكه وهكو ئهوهى هاتاوى لى وهدهر نرابى، له ناكاوا تاريك بوو.

نها، دوروا له تهنيشت هاوسهههكهيهوه، له ناو مينبهههكهدا پروو به پرووى ميهرايه پوناكهكه بهچۆكدا هاتبوو. قهشهباشى (اسقف) تازهى تهنجه، به گۆچانى تايبهتى مهترانهوه كلاويكى قووچى له سهر نابوو، له شوينى پاراستنى شته گرانبهها و پيروژهكانى كلتساوه هاته دهري، تا به ناوى خوداى بهرز وبالاوه ئه جووته له يهكدى ماره ببريت.

پرسیاره ئاساییه‌کانی ئهم جۆره پێۆپه‌سمه‌ی پرسى،
 ئه‌لقه‌کانى دایه‌ ده‌ستیان تا له‌ قامكى یه‌كترى بکه‌ن، ئه‌و
 وشانه‌ که‌ په‌یوه‌ندى ئه‌به‌دى نیتوان ئه‌و دووانه‌ی ئیجاد
 ده‌کرد، خویند و وه‌عزىكى ئاینى کورتى به‌گوێى ئهم ژن و
 میرده‌ تازه‌یه‌دا دا. ئه‌وسا به‌ ئاو و تار و بۆ ماوه‌یه‌کى
 هه‌ندىک درێژ، ده‌رباره‌ی وه‌فادارى و دلسۆزى ژن و میرد
 بۆ یه‌كترى دوا. کابرای قه‌شه‌باشى کابرایه‌کى به‌ که‌له‌شى
 که‌له‌گه‌ت بوو، له‌و که‌شیشه‌ په‌زا سووکانه‌ بوو، که‌ زه‌قى
 ورگیان نیشانه‌ی شکر و یقاریانه‌.

ده‌نگى گریه‌ وه‌هه‌نسک هه‌لدانىک، کردیه‌ کارىک هه‌ندى له
 ئاماده‌بووان سه‌ر بۆلاى شوینى گریه‌که‌ وه‌ربگێرن. خانم
 قاتر بوو که‌ پوخسارى له‌ نێو هه‌ردوو ده‌ستى نابوو
 و ده‌گریا.

ئه‌و له‌ ناچاریدا پاده‌ست بووبوو. مه‌گه‌ر چى کردبوو؟
 لى له‌و پۆژه‌وه‌ که‌ کێژه‌که‌ی له‌ ژووره‌که‌ی کردبووه
 ده‌ره‌وه‌ ماچى نه‌کردبوو، له‌و پۆژه‌وه‌ که‌ به‌ ده‌نگى نه‌وى به‌
 دورواى، که‌ دووباره‌ هاتبووه‌ به‌رانبه‌رى و به‌ ته‌شریفات و
 ئه‌ته‌کیتىکى تاییه‌تیه‌وه‌ سلاوى لێکردبوو، گوته‌بوو: "تو
 خوێرى ترين که‌سى که‌ له‌ ژيانما دیتومه‌، هه‌رگیز قسه‌م
 ده‌گه‌ل نه‌که‌یت، چونکه‌ وه‌لامت ناده‌مه‌وه‌!" به‌ ده‌م ئازارىکى
 قورس و بێکوتاییه‌وه‌ ده‌تلايه‌وه‌. به‌ ڤق و نه‌فره‌تیکى
 توونده‌وه‌ ده‌پروانییه‌ سوزان، کینه‌ و نه‌فره‌تیک که‌ له‌
 عه‌شقى سه‌وداى نائومیدانه‌ و له‌ غیره‌ و هه‌سوودیه‌کى
 کوشنده‌وه‌ سه‌رچاوه‌ی ده‌گرت، هه‌سوودى و غیره‌ی دایک

و ماشقه سه بارهت به په قيب، هه سوو ديبه كې ناگوته نې،
هؤفپانه و به سوئ وهكو برينيكې تازه وسارپژ نه بووك.
نھا، قه شه باشيبه ك خهريك بوو كيژه كه ي و كوڼه
عاشقه كه ي ئه مې، له يه ك كليسادا، له بهردهم ئه ودا و به
حوزووري دوو هزار كه س، ليكدي ماره ده كړدا! و ئه و
نهيده تواني چ قسه يه ك بكات و نه يده تواني پيگه له م كاره
بگريت. ته نانه ت نه يده تواني هاوار بكات: " ئاخر ئه م پياوه
هي منه، مه عشوقي منه. ئه م ماره برينه ي ئيوه ته قديسي
ده كنه مايه ي شهرمه زاريبه. "
كه ليك له و ژنانه ي كه هاتبوونه به زه يي، له بن ليتوانه وه
ده يانگوت: " دايكه داماوه كه ي چهند خه فته تباره. "

قه شه باشيبه كه گوتي: ئيوه له خه لكاني به خته وه ري
پوژگارن، ده وله مهنديرين و به پريزترين خه لکن. ئيوه ئاغا كه
به هره وتواناكانتان له خه لكاني تري جيا كړدوونه ته وه، ئيوه
كه نووسه رن، ماموستاي خه لكين، پينويني خه لكی ده كنه،
په ند و دهرسيان داده دن، ماموريه ت وئهركيكي جوانتان له
ئستهويه، بوون به سه رمه شق بؤ خه لكی...

دوروا، به وپه پي خوشحاليبه وه، گوئي له قسه كاني
قه شه باشي ده گرت. كه سيكي كه وړه ي ئه هلي كليسا ئه م
قسانه ي به و ده گوت و جه ماوهر، جه ماوهر يكي ناودار و به
ئحتوبار له پشتيه وه بوون و له بهر خاتري ئه و له وينده ر
خپ بوو بووه وه. واي ده هاته به رچاو كه هيزيكي نائاسايي
ئو بؤ پيشه وه ده بات، له زه وي به رزي ده كاته وه. خهريك
بوو ده بوو به يه كيكي له ده سه لاتداران و قهرمانه واياني

سەرزه‌وی، ئەویک که کورپیکی گوندی و کورپی دوو
جووتیاری بێته‌وای خەلکی کانتلو بوو.

لە ناکاوا ئەوانی لە ناو مەخانی پەرپووتە‌که‌یاندا هێتایە
بەرچاوی خۆی، مەخانی‌یه‌ک بە‌سەر تە‌پە‌یه‌که‌وه‌ و، بە‌سەر
بە‌رزاییه‌که‌وه‌ که دە‌یروانییه‌ دۆ‌له‌ گەرە‌که‌ی روئان، دایک و
باوکی، بە‌ده‌م پیا‌له‌‌دانانه‌وه‌ بۆ گوندییانی نا‌قولا، هێتایە
بەرچاوی خۆی. دوا‌ی وەرگرتنی میراتی‌ه‌که‌ی کونت
دو‌شیدریک، پێنج هە‌زار فرانکی بۆ ناردبوون. نە‌ها بە‌ تە‌ما‌بوو
پێنج هە‌زار فرانکیان بۆ بنی‌ریت، مولکیکی بچو‌وکیان بۆ
بک‌ریت تا شاد و بە‌خته‌وەر بن.

و‌ه‌ع‌زه‌ بە‌ ئاو و‌تا‌وه‌که‌ی قە‌شه‌باشی تە‌واو بو‌وبوو.
قە‌شه‌یه‌ک بە‌ جبە‌یه‌کی زی‌رپ‌ینه‌وه‌ سەر‌که‌وته‌ سەر می‌حرابە‌که‌
و، دە‌نگی ئۆ‌رگه‌که‌ ئومیدی ژیا‌نیکی پر بە‌خته‌و‌ه‌ری بۆ ئە‌و
جووته‌ خواست.

هە‌ندی‌جار دە‌نگ و دە‌نگ‌دانه‌وه‌که‌ ئە‌وه‌نده‌ سە‌یر بوو لە
شە‌پۆ‌لی دە‌ریا دە‌چوو، هێنده‌ بە‌هیز و‌بە‌رز دە‌بو‌وه‌وه‌، لە‌ تو
وایه‌ هە‌رئێ‌ستا گومە‌زی کلێ‌ساکه‌ هە‌ل‌ده‌که‌نی و بە‌ ئاسمانی
شینیدا دە‌بات. دە‌نگی پر لە‌ره‌ی ئۆ‌رگه‌که‌، کلێ‌ساکه‌ی پر
دە‌کرد و گیان و‌جە‌سته‌ی دە‌هێتایە‌ لە‌رزین. پاشان لە‌ ناکاوا
ئارامی دە‌گرت، تۆ‌ته‌ین ناسک و تە‌پ و‌تازە‌ دە‌چوون بە
ه‌وادا، و‌ه‌کو شە‌نه‌یه‌کی خۆش، نە‌رم، ختوو‌که‌ی گون‌چکه‌یان
دە‌دا، ئە‌مانە‌ نە‌وا و‌ئاوازی جوان، نە‌رم و‌ناسک و بە‌رز و‌نزم
بوون، که و‌ه‌کو مە‌لێ‌ن بچو‌وکی خۆ‌ش‌خوان، پە‌ر و‌بالیان لێ‌ک
دە‌دا. دوا‌ی ئە‌وه‌، ئە‌م موزیقا جوان و‌ دل‌نە‌وا‌زه‌ دو‌وبارە‌ و لە

ناکاوا بەرز دەبوو، لەبەر بەهیزی خۆی ترسناک دەبوو،
 دەتگوت پوشکەیه کە گۆراو و بوو بە دنیاوەکی گەورە.
 پاشان دەنگێن مەرقەنی بەرز بوو، و بە سەر سەر
 داخراوەکاندا تێ پەپی فری ولاندوک، دوو ئاوازی
 نێوداری ئۆپرا خەریک بوون دەستێن. بۆنی خۆشی داری
 عود کلێساکەیی پێ کرد، لە میجرابەکاندا پێرەسمی بەخشین
 و قوربانی خواوەندی ئەنجام دەدا. فرزەندی خودا، بەگازی
 پیروخاکیانەی خۆی دەهاتە سەر زەوی تا سەرکەوتنی
 بارون جۆرچ دوروا موبارەک بکات.

بیل ئامی لەلای سوزانەو بەچۆکا هاتبوو و سەری
 دانەواندبوو، لەوکاتدا خۆی کەم وزۆر بە ئیماندار، کەم
 وزۆر بە مەزەببەکی سەرپێژ لە ئەمەکداری دەرەق بە
 خواوەک دەزانی کە ئاوی لەو دابوو، و بەرێزەو
 پەفتاری دەگەڵ ئەودا دەکرد، بێتەوێ بە دروستی بزانی
 پووی کردە کێ، سەبارەت بەم سەرکەوتنەی خۆی،
 سوپاسی دەکرد.

وەختایەک پێرەسمی مەزەبی کۆتایی هات، لە جێی
 خۆی هەستا، قۆلی لە قۆلی هاوسەرەکی کرد و چوو بۆ
 شوێنی پاراستنی شتە پێرەکانی کلێساکە. هەنگی
 مەسیرەیی بێ پایانی بەشداری پێرەسمەکان دەستی پێکرد.
 جۆرچ غەرقی خۆشحالی، خۆی بە پاشایەک دەزانی کە
 مێللەتەکی هاتبوو پیشوازی. دەستانی دەگوشی، هەندی
 وشەیی پێرەچری نامەفەرۆمی دەگوت، سلاوی دەکرد،
 وەلامی پێرەزایی خەلکی دەدا، و لێکدا لێکدا دەگوت: "زۆر
 بەخێر هاتن، لوتفتان هەیە."

له ناکاوا چاوی به خانم دوماریل کهوت، یادی هه موو
 ئه و رامووسانانه ی که بهوی دابوون ولهوی سه ندبوون،
 یادی هه موو ناز نه واز شه کان، پاز و نیاز شه کان، عاشقینی و
 عه شق بازیه کان، دهنگدانه وهی دهنگه کان و تامی لیوه کانی، له
 ناکاوا هه وهس و ئاره زووی له هه میز گرتنی ئه ویان له
 خوینیا هینایه جۆش. ژنیک ی گهنج و خشیک و له بار،
 سه روسیما مندالانه و نیکا زندوو و گهش بوو. له دلی خۆیدا
 گوتی: " وێرایی هه موو شتیکی چ ماشقه یه کی دلنه وازه. "

کلوتیلد، به سووکه شه رمیک و کهمیک نیگه رانییه وه
 هاته پیشه وه و دهستی بۆ درێژ کرد. جۆرج دهستی گرت و
 له دهستی خۆیدا پایگرت، ههنگی ههستی به گازی په نهانی
 ئه م قامکه ژانویه و گوشینی ئه م قامکانه له ناو دهستی
 خۆیدا کرد که له هه موو شتیکی عه فووی ده کرد
 ولاپه په یه کی تازه ی ده کرده وه و هه موو شتیکی له نوێ
 دهست پنده کرده وه. ئه ویش ئه م دهسته نه رم و ناسکانه ی
 گوشه ی، دهنگوت ده یه وێ بلێت: " هه شتاش هه ر خۆشم
 ده وێ، هه ر ه ی تۆم! "

نیگایان، خه ندان، دره خشان و لیوانلیو له عه شقا، لیکدی
 هه له نگوت. کلوتیلد، به دهنگه ناسک و دلنه وازه که ی، له بن
 لیوانه وه گوتی: " به هیوای دیدار ئاغا. "

جۆرجیش، به شادمانیه وه به رسقی دایه وه: " به
 ئومیدی دیدار خانم. "

ئه وسا کلوتیلد، ملی ریگای گرت و پۆیی.
 خه لکانی دی هیدی ده هاته پیشه وه. هه شیمه ته که
 وه کو پوباریک به به رده میا ده پۆیی. ئیدی ژماره ی ئه وانه ی

که بۆ موبارهک بابی دههاتن، بهره بهره کهم بووه وه. دوايه مين به شداران به بهرده مياندا تپه پين. جۆرج، بازوی سوزانی گرت، تا دووباره مهيدانی کلّيسا که تهی بکهن.

کلّيسا که پرېوو له خه لکی، هه موو ميوانه کان گه پابوونه وه له شوينی خویان پوښتېوون تا بووک وزاوا، که پیکه وه پتيان دهکرد، ببينن.

جۆرج به ههنگاوی هتّواش و ئارام ده پوئی، سه ری بهرز گرتبوو و چاوه کانی بری بووه حه وشه که ی بهر کلّيسا که له تيشکی خۆرا نقوم بووبوو. پيتستی به دهنی به ئاسته م ميزوله ی دهکرد، له و ميزوله و ته زوانه ی که له خوشی و به خته وه ريدا به قالبی به شه را دیت. که سی نه ده ببینی. ته نیا بیرى له خۆی ده کرده وه.

وه ختايه ک گه يیه ئاستانه ی ده رگا گه وره که ی کلّيسا که، چاوی به حه شيمه تيکی زۆر که وت، حه شيمه تيکی رهش، پر سه ر وسه دا، که بۆ ديتنی ئه و خپ بووبوونه وه، بۆ ديتنی جۆرج دوروا. خه لکی ته مه شايان ده کرد و خۆزيان پتده خواست.

پاشان، نيگای له جه ماوه ره که گواسته وه، کردیه شوپيتکی دیکه. له دووره وه، له پشت مهيدانی کنکورده وه چاوی به ئه نجوومه نی نوينه ران که وت. وای هاته بهرچا و نها ده توانيت، به يه ک باز، له ده رگا گه وره که ی کلّيسای مادلينه وه خۆی بگه يه نيته ده رگا مه زنه که ی پاله بوربۆن.

به پليکانه به رزه کانی کلّيسا که دا، به نيوان ئه و دوو ديواره دا که ته مه شاقانان ئيجاديان کردبوو، داگه را و چووه خواره وه. به لام ئه و، ئه وانی نه ده ببینی، بیرى بۆ دواوه

دهگه پايه وه، چاوی له بهر تیشکی ههتاوه که هه لئه دههات...
بهو حاله وه به خه یال خانم دوماریلی دهبینی که له بهر
ئاوینه دا وهستاوه و خه ریکه قژه کورته لوله که ی سه ر
لاجانگه کانی پیک دهخات، ئه و قژه ی که هه می شه، وهختایه ک
له ناو جیگا دههاته دهره وه، تیک ده پزا و ده ئالۆسکا.

تییینی: پۆزی ۲۰۲۱/۵/۳۱، له سلیمانی/ گه په کی چوارچرای
نوێ، له پاچقی ئه م پۆمانه بوومه وه که له م دهقه وه کردومه به
کوردی: گی دو موپاسان/ بل ئامی/ ترجمه: پرویز شهیدی/ انتشارات
مجید چاپ اول، تهران. ۱۳۸۴.

زنجیره چاپکراوه‌کانی دهزگای روشنیبیری جه‌مال عیرفان سالی ۲۰۲۱ - ۲۰۲۲

- ۱- میتود و لیکولینه‌وه. نووسینی: پی.د. سامان حوسین ئەحمەد.
- ۲- دۆزه‌خ. نووسینی: ژان-پۆل سارتر. و: د. نه‌جاتی عەبدوللا.
- ۳- فرانسسیسکۆس... قەدیمی من. نووسینی: نیکۆس کازانتزاکیس- و: دلاوەر قەرەداغی.
- ۴- چوارمیخه کیشانه‌وه‌ی مەسیح. نووسینی: نیکۆس کازانتزاکیس- و: دلاوەر قەرەداغی.
- ۵- راپۆرت بۆ گرێکۆ. نووسینی: نیکۆس کازانتزاکیس- و: دلاوەر قەرەداغی.
- ۶- میژووی میدیا. نووسینی: دیاکۆتۆف ئیگەر میخایلوڤیچ. و: د. پێشەوا خالید.
- ۷- هۆمۆدێۆس مرۆفی خودارەنگ: میژوویه‌کی پوختی داهاتوو. نووسینی: یووفال نوح ههراری- و: عەلی نادر.
- ۸- کەژال- نووسینی: مەندانا موغینی. و: رووناک شوانی.
- ۹- سەرکێشیی یەکەمی ئەقل- نووسینی فراس السواح. و: د. نەزاد ئەحمەد ئەسوەد.
- ۱۰- لە بارە‌ی میژوو و کۆلتوری کوردییە‌وه. نووسینی: د. زرار سدیق توفیق.
- ۱۱- فەلسە‌فەندانی پەتا- نووسینی: ئازاد حەمە.
- ۱۲- گزۆلی میژووگە‌رای. نووسینی: کارل پۆپەر. و: بادینان محەمەد.
- ۱۳- زەرەدەشت ئاوا دوا. نووسینی: فریدریش نیتشه. و: یاسین بانێخیلانی.
- ۱۴- میژووناسی و فەلسە‌فە‌ی میژوو. کۆمە‌لیک نووسەر. و: بیستوون عەبدولکەریم.
- ۱۵- پێگاکانی گە‌رانه‌وه بۆ ماله‌وه. نووسینی: ئەلیخاندرۆ زامبرا- و: ئارام رەشید.
- ۱۶- دوژمنی گە‌ل. نووسینی: هینتریک ئییسن- و: محەمەد فەریق حەسەن.
- ۱۷- رە‌ه‌چە‌تی پزیشکی بۆ ئەوپە‌ری بە‌خته‌وه‌ری. نووسینی: دیپاک چۆپرا- و: غاز‌ی محەمەد.
- ۱۸- لە‌وانه‌یه‌ و ن بووبێتم. نووسینی: سارا سالار- و: محەمەد کەریم.
- ۱۹- چاخی بە‌ردین له‌ کوردستانی باشوورد. دۆروسی گارۆد- و: محەمەد حەمە‌س‌ال‌ح توفیق.
- ۲۰- قامە‌تی پاییژ. نووسینی: سەلام مستە‌فا.
- ۲۱- ئابووری. نووسینی: پارسا داس‌گیو‌پتا - و: ئە‌یوب حەسەن.
- ۲۲- گە‌ندە‌لی. نووسینی: لێسلی هۆم‌س- و: بیلال ئیسماعیل حەمە.
- ۲۳- سە‌رمایە‌داریی. نووسینی: جە‌یم‌س فولچەر- و: بیلال ئیسماعیل حەمە.
- ۲۴- زانیاری. نووسینی: لۆچیانۆ ڤلۆریدی- و: حوسین رابی(حوسینی).
- ۲۵- کۆ‌یلا‌یه‌تی له‌ ئە‌مه‌ریکا. نووسینی: هینەر ئە‌ندریا ولیام‌س- و: هۆگر خدر.
- ۲۶- واتای ژبان. نووسینی: تیری ئیگلتن- و: عەبدولخالق یە‌غ‌قوب.

گی دو موپاسان، نووسه‌ری فهره‌نسایی له ۸/۵/۸۵، له کۆشکی "میرومانسنیل"ی هه‌شت کیلومه‌تری دیپ دیته دنیاوه. لور دو موپاسان، وه‌کو دایکیک ده‌یه‌وێت کوربه‌که‌ی به ده‌ستوور و داب و نه‌ریتین ئه‌شرفانه‌ی مالباته‌که‌ی خۆی په‌روه‌رده بکات.

بابی، واته گوستاف دو موپاسان، هیچ پیشینه‌یه‌کی ئه‌شرفی نه‌بوو، یانی ئه‌شراف زاده نه‌بوو، ئیدی ژیا‌نی خیزانداری ئه‌م ژن و پیاوه به‌هۆی غرووری ژنه‌که و سه‌رسه‌ریتی و لامیژی نه‌یتی پیاوه‌که‌وه، هه‌میشه ناخۆش و به ئا‌ژاوه بووه و که‌شیکی ئارام و ئاسووده بۆ ئه‌م کورپژگه هه‌ستیاره نه‌په‌خساوه. ئیدی به‌هۆی کیشماکیش و شه‌په ده‌نوکی به‌رده‌وامی ئه‌م دایک و باوکه‌وه، به‌ره‌به‌ره نیشانه‌ین خه‌مینی و په‌شبینی له کوربه‌که‌دا په‌یدا ده‌بی‌ت و باندۆر و کاریگه‌ریی شه‌پ و ئا‌ژاوه و نا‌کوکی به‌رده‌وامی ئه‌م دایک و باوکه‌ی تا مردن له کۆل نابێته‌وه.

ISBN: 9782022042930

9 782022 042930

ناوهندی توێژینه‌وه‌ی سه‌ده‌یه‌ی

عه‌بدولپه‌رهمان زه‌بی‌خی

له‌سه‌ر ئه‌مرکی (د. ته‌شا په‌سوول) چاپکراوه

2022